

Disciple All Nations

לבושנו להלמידים את כל הנונים ופבלום אדם לשם האב ודבן וררוח הקדש: - (מדרו 28:19)

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

What are we?			▶		Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			▶		Romans 5:12-19	
Where are we?			▶			
					Innocence	
			Eternity Past		Creation 4004 B.C.	
▶ Who are we?	God	Father		John 10:30	Genesis 1:31	
		Son				
		Holy Spirit				
	Mankind	Living		Genesis 1:1	God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	
		Deceased believing				
		Deceased unbelieving				
	Angels	Holy			No Creation No people	Genesis 1:31
		Imprisoned				
		Fugitive				
		First Beast				
		False Prophet				
		Satan				
Why are we?			▶		Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God’s image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?				
Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:13 Thalaasa	
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

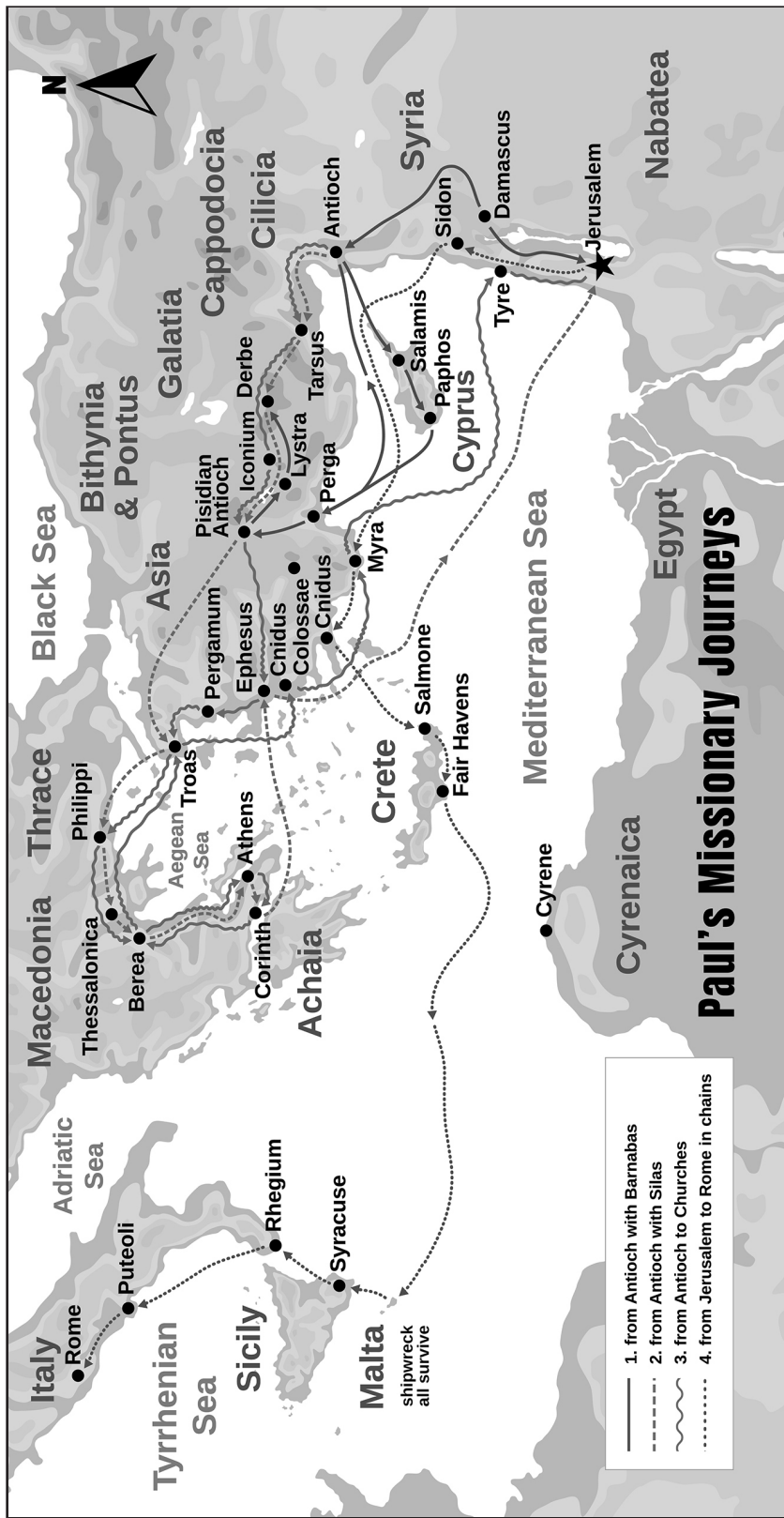
New Heavens and Earth

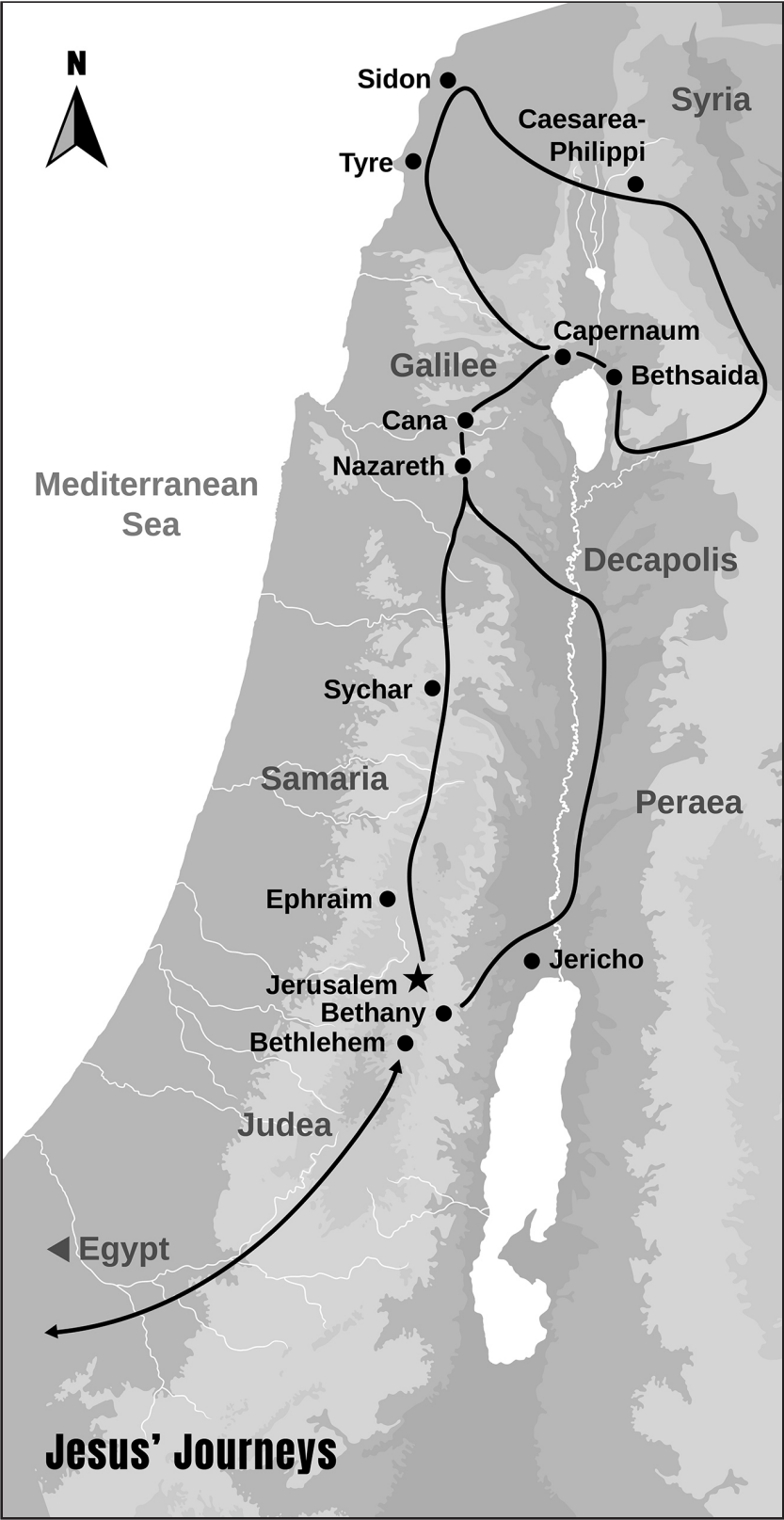
- Christ returns for his people**
- 1956** Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830** John Williams reaches Polynesia
- 1731** Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614** Japanese kill 40,000 Christians
- 1572** Jesuits reach Mexico
- 1517** Martin Luther leads Reformation
- 1455** Gutenberg prints first Bible
- 1323** Franciscans reach Sumatra
- 1276** Ramon Llull trains missionaries
- 1100** Crusades tarnish the church
- 1054** The Great Schism
- 997** Adalbert martyrd in Prussia
- 864** Bulgarian Prince Boris converts
- 716** Boniface reaches Germany
- 635** Alopen reaches China
- 569** Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432** Saint Patrick reaches Ireland
- 397** Carthage ratifies Bible Canon
- 341** Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325** Niceae proclaims God is Trinity
- 250** Denis reaches Paris, France
- 197** Tertullian writes Christian literature
- 70** Titus destroys the Jewish Temple
- 61** Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52** Thomas reaches Malabar, India
- 39** Peter reaches Gentile Cornelius
- 33** Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

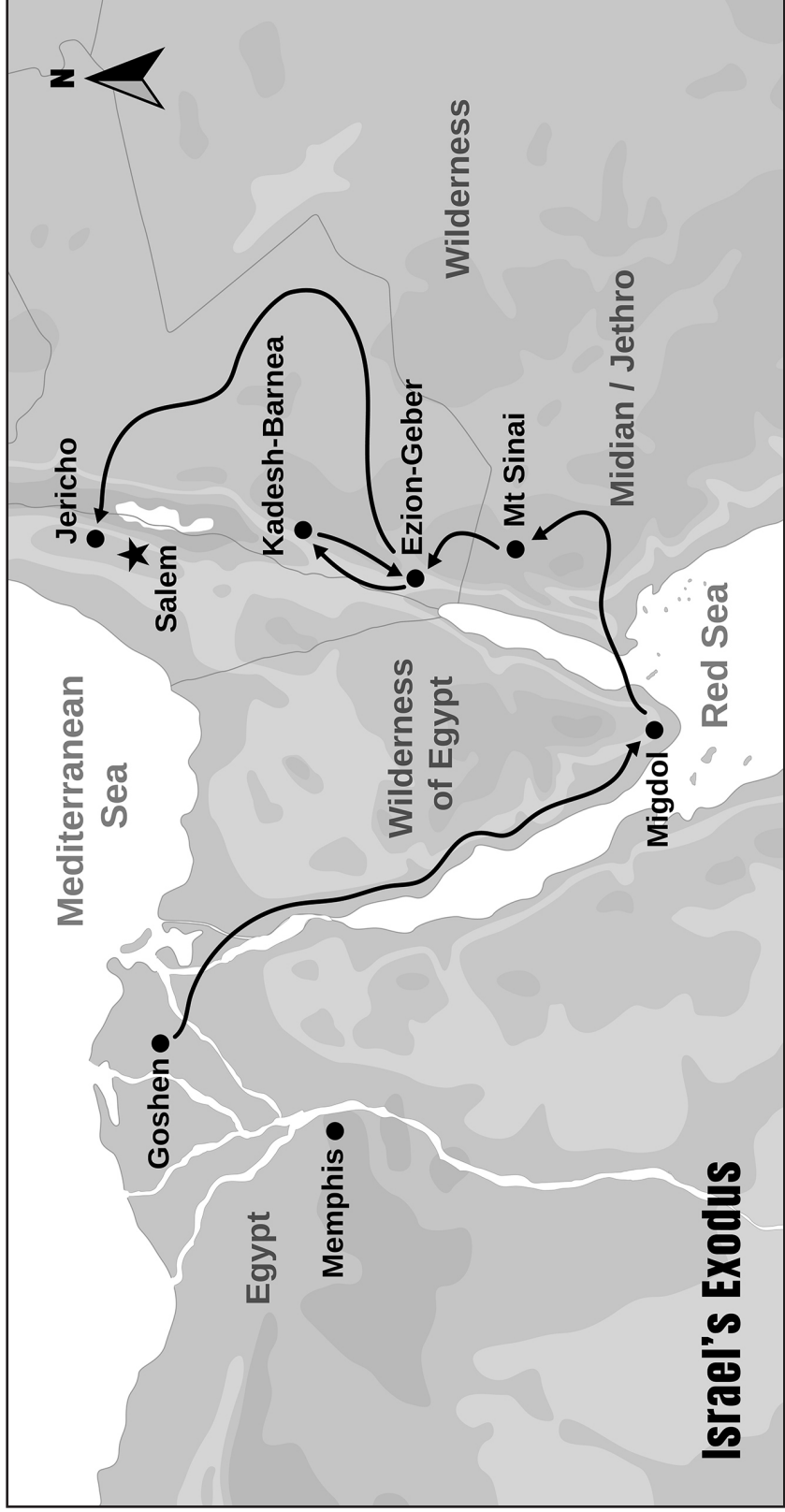
Resurrected 33 A.D.

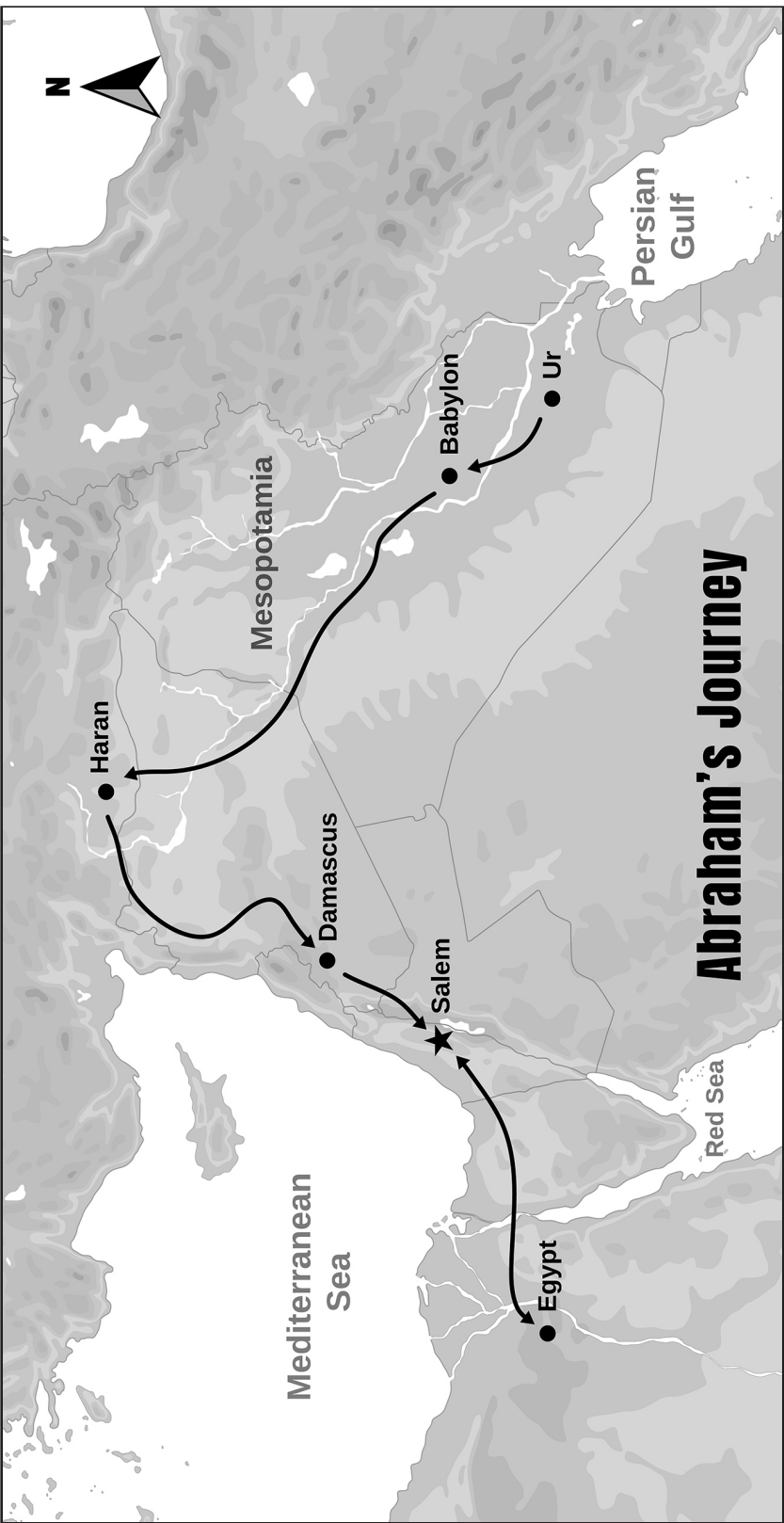
פולוס עבד ישוע המשיח מקרא ליהדות שלוח ונכרל לבשורת אלהים: - (אֶל־הַקְרוֹנוֹיִים 1:1)

היבן החרס אלה לא בא לממן 'שחרתו כי אם לשחרת ולחת את נפש כפר חת רכבים : - (מארק 10:45)

יודו בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ירחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה: - (שמות 13:17)

באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללכת אל הארץ אשר יירשנה והוא ולא ידע אתה יבוא : - (אל העברים 11:8)

ג'ון 39:5
ג'ון 27:6
ג'ון 40:6
ג'ון 47:6
ג'ון 54:6
ג'ון 68:6
ג'ון 28:10
ג'ון 25:12
ג'ון 50:12
ג'ון 2:17
ג'ון 3:17

מַעֲשֵׂי הַשְּׁלִיחִים 46:13
מַעֲשֵׂי הַשְּׁלִיחִים 48:13
אֶל־הָרוֹמִיִּים 7:2
אֶל־הָרוֹמִיִּים 21:5
אֶל־הָרוֹמִיִּים 22:6
אֶל־הָרוֹמִיִּים 23:6
אֶל־הָרוֹמִיִּים 25:16
אֶל־הָרוֹמִיִּים 26:16
הַשְּׁנִית אֶל־הַקּוֹרִנְתִּיִּים 17:4
הַשְּׁנִית אֶל־הַקּוֹרִנְתִּיִּים 18:4
הַשְּׁנִית אֶל־הַקּוֹרִנְתִּיִּים 1:5
אֶל־הַגָּלָטִיִּים 8:6
2 סְלוֹנִיס 9:1
2 סְלוֹנִיס 16:2

1 טִימוֹתִי 16:1
1 טִימוֹתִי 12:6
1 טִימוֹתִי 16:6
2 טִימוֹתִי 9:1
2 טִימוֹתִי 10:2
אֶל־טִיטוֹס 2:1
אֶל־טִיטוֹס 7:3
אֶל־פִּילִמוֹן 15:1
אֶל־הֶעֱבְרִים 9:5
אֶל־הֶעֱבְרִים 2:6
אֶל־הֶעֱבְרִים 12:9
אֶל־הֶעֱבְרִים 14:9
אֶל־הֶעֱבְרִים 15:9
אֶל־הֶעֱבְרִים 20:13
הָרֵאשׁוֹנָה לְפָטְרוֹס 10:5
הַשְּׁנִית לְפָטְרוֹס 11:1
הָרֵאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן 2:1
הָרֵאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן 25:2
הָרֵאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן 15:3
הָרֵאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן 11:5
הָרֵאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן 13:5
הָרֵאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן 20:5
יְהוֹדָה 7:1
יְהוֹדָה 21:1
חֲזוֹן יוֹחָנָן 6:14

eleēse

אֶל־הָרוֹמִיִּים 32:11

Geenna

מַתִּי 22:5
מַתִּי 29:5
מַתִּי 30:5
מַתִּי 28:10
מַתִּי 9:18
מַתִּי 15:23
מַתִּי 33:23
מַאֲרֵק 43:9
מַאֲרֵק 45:9
מַאֲרֵק 47:9
לוֹקֶס 5:12
יַעֲקֹב 6:3

Hadēs

מַתִּי 23:11
מַתִּי 18:16
לוֹקֶס 15:10
לוֹקֶס 23:16
מַעֲשֵׂי הַשְּׁלִיחִים 27:2
מַעֲשֵׂי הַשְּׁלִיחִים 31:2
הָרֵאשׁוֹנָה אֶל־הַקּוֹרִנְתִּיִּים 55:15
חֲזוֹן יוֹחָנָן 18:1
חֲזוֹן יוֹחָנָן 8:6
חֲזוֹן יוֹחָנָן 13:20
חֲזוֹן יוֹחָנָן 14:20

Limnē Pyr

חֲזוֹן יוֹחָנָן 20:19
חֲזוֹן יוֹחָנָן 10:20
חֲזוֹן יוֹחָנָן 14:20
חֲזוֹן יוֹחָנָן 15:20
חֲזוֹן יוֹחָנָן 8:21

Sheol

בְּרֵאשִׁית 35:37
בְּרֵאשִׁית 38:42
בְּרֵאשִׁית 29:44
בְּרֵאשִׁית 31:44
בְּמִדְבַּר 30:16
בְּמִדְבַּר 33:16
דְּבָרִים 22:32
שְׁמוּאֵל א 6:2
שְׁמוּאֵל ב 6:22
מַלְכִּים א 6:2
מַלְכִּים א 9:2
אִיּוֹב 9:7
אִיּוֹב 8:11
אִיּוֹב 13:14
אִיּוֹב 13:17
אִיּוֹב 16:17
אִיּוֹב 13:21
אִיּוֹב 19:24
אִיּוֹב 6:26
תְּהִלִּים 5:6
תְּהִלִּים 17:9

תְּהִלִּים 10:16
תְּהִלִּים 5:18
תְּהִלִּים 3:30
תְּהִלִּים 17:31
תְּהִלִּים 14:49
תְּהִלִּים 15:49
תְּהִלִּים 15:55
תְּהִלִּים 13:86
תְּהִלִּים 3:88
תְּהִלִּים 48:89
תְּהִלִּים 3:116
תְּהִלִּים 8:139
תְּהִלִּים 7:141

מִשְׁלֵי 12:1
מִשְׁלֵי 5:5
מִשְׁלֵי 27:7
מִשְׁלֵי 18:9
מִשְׁלֵי 11:15
מִשְׁלֵי 24:15
מִשְׁלֵי 14:23
מִשְׁלֵי 20:27
מִשְׁלֵי 16:30
קִהְלֵת 10:9
שִׁיר הַשִּׁירִים 6:8
יִשְׁעָה 14:5
יִשְׁעָה 11:7
יִשְׁעָה 9:14
יִשְׁעָה 11:14
יִשְׁעָה 15:14
יִשְׁעָה 15:28
יִשְׁעָה 18:28
יִשְׁעָה 10:38
יִשְׁעָה 18:38
יִשְׁעָה 9:57

יְחֻזְקָאֵל 15:31
יְחֻזְקָאֵל 16:31
יְחֻזְקָאֵל 17:31
יְחֻזְקָאֵל 21:32
יְחֻזְקָאֵל 27:32
הוֹשֶׁעַ 14:13
עֲמוֹס 2:9
יוֹנָה 2:2
חִבְקִיק 5:2

Tartaroō

הַשְּׁנִית לְפָטְרוֹס 4:2

Questioned

הַשְּׁנִית לְפָטְרוֹס 17:2

+ מילון

AionianBible.org/Bibles/Hebrew---Modern-Hebrew-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

לוקס 31:8
אל-הַרומיים 7:10
חזון יוֹתָנָן 1:9
חזון יוֹתָנָן 2:9
חזון יוֹתָנָן 11:9
חזון יוֹתָנָן 7:11
חזון יוֹתָנָן 8:17
חזון יוֹתָנָן 1:20
חזון יוֹתָנָן 3:20

aīdios

אל-הַרומיים 20:1
יְהוּדָה 6:1

aīōn

מתיו 32:12
מתיו 22:13
מתיו 39:13
מתיו 40:13
מתיו 49:13
מתיו 19:21
מתיו 3:24
מתיו 20:28
מארכ 29:3
מארכ 19:4
מארכ 30:10
מארכ 14:11
לוקס 33:1
לוקס 55:1
לוקס 70:1
לוקס 8:16
לוקס 30:18
לוקס 34:20
לוקס 35:20
ג'ון 14:4
ג'ון 51:6
ג'ון 58:6
ג'ון 35:8
ג'ון 51:8
ג'ון 52:8
ג'ון 32:9
ג'ון 28:10
ג'ון 26:11
ג'ון 26:12

ג'ון 8:13
ג'ון 16:14
מעשי השליחים 21:3
מעשי השליחים 18:15
אל-הַרומיים 25:1
אל-הַרומיים 5:9
אל-הַרומיים 36:11
אל-הַרומיים 2:12
אל-הַרומיים 27:16
הראשונה אל-הַקורנתיים 20:1
הראשונה אל-הַקורנתיים 6:2
הראשונה אל-הַקורנתיים 7:2
הראשונה אל-הַקורנתיים 8:2
הראשונה אל-הַקורנתיים 18:3
הראשונה אל-הַקורנתיים 13:8
הראשונה אל-הַקורנתיים 11:10
השנית אל-הַקורנתיים 4:4
השנית אל-הַקורנתיים 9:9
השנית אל-הַקורנתיים 31:11
אל-הַנְקִלְטִים 4:1
אל-הַנְקִלְטִים 5:1
אל-הַאֶפְסִיִּים 21:1
אל-הַאֶפְסִיִּים 2:2
אל-הַאֶפְסִיִּים 7:2
אל-הַאֶפְסִיִּים 9:3
אל-הַאֶפְסִיִּים 11:3
אל-הַאֶפְסִיִּים 21:3
אל-הַאֶפְסִיִּים 12:6
אל-הַפִּילִפִּיִּים 20:4
אל-הַקוֹלוֹסִּים 26:1
1 טימותי 17:1
1 טימותי 17:6
2 טימותי 10:4
2 טימותי 18:4
אל-טיטוס 12:2
אל-הַעֲבָרִים 2:1
אל-הַעֲבָרִים 8:1
אל-הַעֲבָרִים 6:5
אל-הַעֲבָרִים 5:6
אל-הַעֲבָרִים 20:6
אל-הַעֲבָרִים 17:7
אל-הַעֲבָרִים 21:7
אל-הַעֲבָרִים 24:7
אל-הַעֲבָרִים 28:7
אל-הַעֲבָרִים 26:9

אל-הַעֲבָרִים 3:11
אל-הַעֲבָרִים 8:13
אל-הַעֲבָרִים 21:13
הראשונה לְפֶטְרוֹס 23:1
הראשונה לְפֶטְרוֹס 25:1
הראשונה לְפֶטְרוֹס 11:4
הראשונה לְפֶטְרוֹס 11:5
השנית לְפֶטְרוֹס 18:3
הראשונה לְיוֹתָנָן 17:2
השנית לְיוֹתָנָן 2:1
יְהוּדָה 13:1
יְהוּדָה 25:1
חזון יוֹתָנָן 6:1
חזון יוֹתָנָן 18:1
חזון יוֹתָנָן 9:4
חזון יוֹתָנָן 10:4
חזון יוֹתָנָן 13:5
חזון יוֹתָנָן 12:7
חזון יוֹתָנָן 6:10
חזון יוֹתָנָן 15:11
חזון יוֹתָנָן 11:14
חזון יוֹתָנָן 7:15
חזון יוֹתָנָן 3:19
חזון יוֹתָנָן 10:20
חזון יוֹתָנָן 5:22

aīōnios

מתיו 8:18
מתיו 16:19
מתיו 29:19
מתיו 41:25
מתיו 46:25
מארכ 29:3
מארכ 17:10
מארכ 30:10
לוקס 25:10
לוקס 9:16
לוקס 18:18
לוקס 30:18
ג'ון 15:3
ג'ון 16:3
ג'ון 36:3
ג'ון 14:4
ג'ון 36:4
ג'ון 24:5

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

ai̇dios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēse g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

מדריך הקורא

עברית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

וארא את העיר הקדושה ירושלים החדשה ירדת מאת האלהים מן השמים נכונה ככלה המקשטת לבעלה:
ואשמע קול גדול מן השמים לאמר הנה משכן אלהים עם בני האדם ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא
האלהים יהיה אתם אלהיהם:
(חזון יוֹחָנָן 21:2-3)

בני ישראל: 13 שערים שלשה ממזרח שערים שלשה מצפון שערים שלשה ממערב: 14 ולחומת העיר שנים עשר מוסדות ועליהם שנים עשר שמות לשנים עשר שליחי השם: 15 וביד המדבר אלי היה קנה זהב למד בו את העיר ואת שעריה ואת חומתה: 16 ומושב העיר מרבע וארכה כרחבה וימד את העיר בקנה המדה שנים עשר אלף ריס ארכה ורחבה וקומתה שוים המה: 17 וימד את חומתה על מאה וארבעים וארבע אמות במדת איש אשר היא מדת המלאך: 18 ובנין חומתה אבן ישפה והעיר זהב מופז דומה לזכוכית זכה: 19 ומוסדות חומת העיר מרבעות בכל אבני חפץ המוסד הראשון ישפה השני ספיר השלישי שבו הרביעי ברקת: 20 החמישי יהלם השישי אדם השביעי תרשיש השמיני שהם התשיעי פטרה העשירי נפך אחד העשר לשם שנים עשר אחלמה: 21 ושנים עשר השערים הם שנים עשר מרגליות כל שער ושער מרגלית אחת ורחוב העיר זהב מופז כזכוכית בהירה: 22 והיכל לא ראיתי בה כי יהיה אלהים צבאות היכלה הוא והשם: 23 והעיר איננה צריכה לאור השמש ולננה הירח כי כבוד אלהים האיר לה ונרה הוא השם: 24 והגוים ילכו לאורה ומלכי ארץ מביאים כבודם ותפארתם אליה: 25 ושעריה יומם לא יסגרו כי לילה לא יהיה שם: 26 והביאו בה כבוד הגוים ותפארתם: 27 ולא יבוא בה כל טמא ועשה תועבה ושקר כי אם הכתובים בספר החיים של השם: 22 ויראני נחל של מים חיים זך מבהיק כעין הקרח יצא מכסא האלהים והשם: 2 ובתוך רחוב העיר ואל שפת הנחל מזה ומזה עץ חיים עשה פרי שנים עשר כי מדי חדש בחדשו יתן את פריו ועלה העץ לתרופת הגוים: 3 וכל חרם לא יהיה עוד וכסא האלהים והשם יהיה בה ועבדיו ישרתהו: 4 והמה יראו את פניו ושמו על מצחותם: 5 ולילה לא יהיה עוד ולא יצטרכו עוד לאור נר ולאור שמש כי יהיה אלהים הוא יאיר להם וימלכו עד עולמי עולמים: 6 יaiōn g165) ויאמר אלי הדברים

חורים ועבדים הקטנים עם הגדולים: 19 וארא את החיה ומלכי הארץ ואנפיהם נקהלים לעשות מלחמה עם הרכב על הסוס ובצבאו: 20 ותתפש החיה ונביא השקר אתה אשר עשה האותות לפניה אשר הדיח בהן את נשאי תו החיה והמשתחווים לצלמה וחיים השלכו שניהם באגם האש הבער בנפרית: (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 והנשאית נהרגו בחרב היוצאת מפי הרכב על הסוס וכל העוף שבעו מבשרם:

ויפתח ספר אחר אשר הוא ספר החיים וישפטו המתים על פי הכתוב בספרים כמעשיהם: 13 ויתן הים את מתיו והמות והשאול נתנו את מתיהם וישפטו איש איש כמעשיהם: (Hadēs g86) 14 והמות והשאול השלכו באגם האש והוא המות השני: (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 וכל איש אשר לא נמצא כתוב בספר החיים השלך באגם האש: (Limnē Pyr g3041 g4442)

21

וארא שמים חדשים וארץ חדשה כי השמים הראשנים והארץ הראשונה עברו והים איננו עוד: 2 וארא את העיר הקדושה ירושלים החדשה ירדת מאת האלהים מן השמים נכונה ככלה המקשטת לבעלה: 3 ואשמע קול גדול מן השמים לאמר הנה משכן אלהים עם בני האדם ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא האלהים יהיה אתם אלהיהם: 4 ומחה אלהים כל דמעה מעיניהם והמות לא יהיה עוד וגם אבל וזעקה וכאב לא יהיה עוד כי הראשנות עברו: 5 ויאמר הישב על הכסא הנני עשה הכל חדש ויאמר אלי כתב כי הדברים האלה אמתים ונאמנים הם: 6 ויאמר אלי היה נהיתה אני האלף והתו הראש והסוף אני אתן לצמא ממעין מים חיים חנם: 7 המנצח יירש הכל ואני אהיה לו לאלהים והוא יהיה לי לבן: 8 אבל רכי הלב ואשר אינם מאמינים והמנאליים והמרצחים והזונים והמכשפים ועבדי האלילים וכל המכזבים חלקם יהיה באגם הבער באש ונפרית אשר הוא המות השני: (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 ויבא אלי אחד משבעת המלאכים הנשאים שבע הקערות המלאות שבע המכות האחרונות וידבר אלי לאמר בא ואראך את הכלה אשת השם: 10 ויוליכני ברוח על הר גדול וגבה ויראני העיר הגדולה ירושלים הקדושה ירדת מן השמים מאת האלהים: 11 ויש לה כבוד אלהים ואור נגהה כאבן יקרה מאד כאבן ישפה המבהקת כעין הקרח: 12 ויש לה חומה גדולה ונבהה ושנים עשר שערים לה ועל השערים שנים עשר מלאכים ושמות כתובים עליהם אשר הם שמות שנים עשר שבטי

20

וארא מלאך יורד מן השמים ובידו מפתח התהום וכבל גדול: (Abyssos g12) 2 ויתפש את התנין את הנחש הקדמוני הוא המלשין והוא השטן ויאסרהו לאלף שנים: 3 וישליכוהו בתהום ויסגר בעדו ויחתם עליו למען לא ידיח עוד את הגוים עד כלות אלף השנים ואחרי כן יתר לזמן מצער: (Abyssos g12) 4 וארא כסאות וישבו עליהם והמשפט נתן בידם ונפשות ההרוגים על עדות ישוע ועל דבר האלהים ואשר לא השתחוו לחיה ולצלמה ולא קבלו את תוה על מצחותם ועל ידם ויקומו ויחיו וימלכו עם המשיח אלף שנים: 5 ושאר המתים לא קמו לחיים עד כלות אלף השנים זאת היא התחיה הראשונה: 6 אשרי האיש וקדוש הוא אשר חלקו לקום בתחיה הראשונה באלה לא ישלט המות השני כי אם יהיו כהנים לאלהים ולמשיחו וימלכו אתו אלף שנים: 7 ואחרי כלות אלף השנים יתר השטן מבית משמרו: 8 ויצא להדיח את הגוים בארבע כנפות הארץ את גוג ומגוג ולקבצם למלחמה אשר מספרם כחול הים: 9 ויעלו על מרחבי ארץ ויסבו את מחנה הקדשים ואת העיר החביבה ותרד אש מאת האלהים מן השמים ותאכל אתם: 10 והשטן אשר הדיחם השלך באגם אש ונפרית אשר שם גם החיה ונביא השקר ויסרו יומם ולילה לעולמי עולמים: (aiōn) 11 וארא כסא לבן וגדול ואת הישב עליו אשר מפניו נסו ארץ ושמים ולא נמצא להם מקום: 12 וארא את המתים הקטנים עם הגדלים עמדים לפני הכסא וספרים נפתחים

אחרי כן שמעתי קול גדול כקול המון רב בשמים האמרים הללויה הישועה והכבוד והעז ליהוה אלהינו: ² כי אמת וישר משפטיו כי שפט את הזונה הגדולה אשר השחיתה את הארץ בתזנתה וידרש מידה טאת דם עבדיו: ³ וישנו ויאמרו הללויה ועשנה יעלה לעולמי עולמים: (jaion g165)
⁴ ועשרים וארבעה הזקנים וארבע החיות נפלו על פניהם וישתחוו לאלהים הישב על הכסא ויאמרו אמן הללויה: ⁵ וקול יוצא מן הכסא ויאמר הללו את אלהינו כל עבדיו ויראו הקטנים עם הגדולים: ⁶ ואשמע כקול המון רב וכקול מים רבים וכקול רעמים חזקים ויאמרו הללויה כי מלך אלהינו יהוה צבאות: ⁷ נשמחה ונגילה ונתנה לו הכבוד כי באה חתנת השה ואשתו התקדשה: ⁸ וינתן לה ללבש בויץ טהור וצח כי הבויץ הוא צדקות הקדשים: ⁹ ויאמר אלי כתב אשרי הקרואים אל משתה חתנת השה ויאמר אלי אלה הדברים אמת הם דברי אלהים: ¹⁰ ואפל לפני רגליו להשתחות לו ויאמר אלי ראה אל תעשה זאת עבד כמוך אנכי וחבר לך ולאחיך אשר להם עדות ישוע השתחוה לאלהים כי עדות ישוע היא רוח הנבואה: ¹¹ וארא את השמים נפתחים והנה סוס לבן והרכב עליו נקרא נאמן ואמתי ובצדק הוא שפט ולחם: ¹² ועיניו כלבת אש ועטרות הרבה על ראשו ויש לו שם כתוב אשר לא ידע איש כי אם הוא לבדו: ¹³ והוא לבוש בלבוש מאדם בדם ושמו נקרא דבר האלהים: ¹⁴ וצבאות השמים יצאים אחריו על סוסים לבנים מלבשים בגדי בויץ לבן וטהור: ¹⁵ ומפיו יצאת חרב חדת להכות בה את הנוים והוא ירעם בשבט ברזל והוא דרך פורת יין חמת אף אלהי הצבאות: ¹⁶ ועל בגדו ועל ירכו כתוב שם מלך המלכים ואדני האדנים: ¹⁷ וארא מלאך אחד עמד בשמש ויצעק בקול גדול ויאמר אל צפור כל כנף אשר תעוף במרום הרקיע באו והאספו על זבח האלהים הגדול: ¹⁸ ואכלתם בשר מלכים ובשר שרי אלפים ובשר גבורים ובשר סוסים ורכביהם ובשר כל בני

כי חזק יהוה אלהים השפט אתה: ⁹ ויבכו ויספדו עליה מלכי ארץ אשר זנו והתענגו עמה בראתם את עשן שרפתה: ¹⁰ ומרחוק יעמדו מפני אימת ענויה ואמרו אוי אוי לך בבל העיר הגדולה העיר החזקה כי בשעה אחת בא משפטך: ¹¹ וסחרי הארץ בכים ומתאבלים עליה כי עתה לא יקנה עוד איש את משא אניותם: ¹² את משא זהב וכסף ואבן יקרה ופנינים ובוץ וארגמן ומשי ושני וכל עצי בשם וכל כלי שנהבים וכל כלי עץ יקר וכלי נחשת וברזל ושיש: ¹³ וקנמון וקטרת סמים ומר ולבונה ויין ושמן וסלת וחטים ומקנה וצאן וסוסים ומרכבות וגויות ונפש אדם: ¹⁴ והמגדים מחמד נפשך אזלו ממך וכל שמן ומצהיר אבד ממך ולא תמצאם עוד: ¹⁵ ורכליהם אשר העשירו ממנה יעמדו מרחוק מפני אימת ענויה ובכו והתאבלו: ¹⁶ ואמרו אוי אוי העיר הגדולה המכסה בשש וארגמן ושני ומכללה בזהב ואבן יקרה ופנינים כי בשעה אחת החרב עשר גדול כזה: ¹⁷ וכל חבל וכל בעל מעברת והמלחים וכל עשי מלאכה בים עמדו מרחוק: ¹⁸ ויצעקו בראתם עשן שרפתה לאמר מי בערים כעיר הגדולה: ¹⁹ ויזרקו עפר על ראשיהם ויצעקו בכה וספור לאמר אוי אוי העיר הגדולה אשר בה העשירו מהונה כל אשר להם אניות בים כי בשעה אחת החרבה: ²⁰ רנו עליה השמים והשליחים הקדשים והנביאים כי שפט אלהים את משפטכם ממנה: ²¹ וישא מלאך נורא אבן גדולה כפלח רכב וישליכה אל תוך הים לאמר ככה תשלך במערכה בבל העיר הגדולה ולא תמצא עוד: ²² וקול המנגנים בכנור והמזמרים ומחללים בחלילים ומחצרים בחצצרות כל ישמע עוד בתוכך וכל חרש וחשב כל ימצא בכך עוד וקול רחים כל ישמע עוד בקרבך: ²³ ואזר נר לא יאיר לך עוד וקול חתן וקול כלה לא ישמע בכך עוד כי כנעניך היו נכבדי ארץ ובכשפיד תעו כל הגוים: ²⁴ ובה נמצא דם הנביאים והקדשים וכל הרוני ארץ:

אותות ויצאות אל מלכי ארץ ותבל כלה לאספם
למלחמה היום ההוא הגדול יום אלהי הצבאות:
15 הנני בא כננב אשרי השקד ושמר את בנדי
למען לא ילך ערם וראו את ערותו: 16 ויאסף אתם
אל המקום הנקרא בעברית הר מגדון: 17 וישפך
המלאך השביעי את קערתו על האור ויצא קול
גדול מהיכל השמים מן הכסא ויאמר היה נחיתה:
18 ויהיו קלות ורעמים וברקים ויהי רעש גדול
אשר לא היה כמותו למן היות אדם על הארץ רעש
כזה גדול עד מאד: 19 והעיר הגדולה נחלקה
לשלשה חלקים ותפלנה ערי הגוים ותזכר בכל
הגדולה לפני אלהים לתת לה כוס יין חמת אפו:
20 וינס כל אי וההרים לא נמצאו: 21 וברד כבד
ככזר ירד מן השמים על בני האדם ויגדפו בני
האדם את האלהים על אדות מכת הברד כי
כבדה מכתו מאד:

17 ויבא אחד מן שבעה המלאכים הנשאים
שבע הקערות וידבר אלי לאמר בא ואראך את
משפט הזונה הגדולה הישבת על מים רבים:
2 אשר זנו אתה מלכי האדמה וישכרו שכני תבל

מיין תזנותה: 3 ויוליכני ברוח המדברה וארא
והנה אשה ישבת על חיה אדמה כתולע מלאת
שמות גדופים ולה שבעה ראשים ועשר קרנים:
4 והאשה לבושה ארגמן ושני והיא מכללה בזהב
ואבן יקרה ופנינים ובידה כוס זהב מלאה תועבות
ושמאת תזנותה: 5 ועל מצחה כתוב שם סוד בכל
הגדולה אם הזנות ותועבות האדמה: 6 וארא את
האשה שכורה מדם הקדשים ומדם עדי ישוע
ואשתומם על המראה שמה גדולה: 7 ויאמר אלי
המלאך למה זה השתוממת אני אמר ליך את סוד
האשה והחיה הנשאת אתה בעלת שבעת הראשים
ועשרת הקרנים: 8 החיה אשר ראיתיה היתה
ואיננה ועתידה לעלות מן התהום וללכת לאבדון
וישבי הארץ אשר שמם איננו נכתב בספר החיים
מיום הוסד תבל ישתוממו בראתם את החיה אשר
היתה ואיננה ותבוא: 9 *Abysos g12* בזה להבין
לאשר לו חכמה שבעת הראשים שבעת הרים

18 אחרי כן ראיתי מלאך אחר יורד מן השמים
אשר לו שלטן גדול והארץ האירה מכבדו:
2 ויקרא בקול עז לאמר נפלה נפלה בכל הגדולה
4 ותהי נוה שערים ומשמר לכל רוח טמא ומשמר
ואבן יקרה ופנינים ובידה כוס זהב מלאה תועבות
ושמאת תזנותה: 3 כי מיין חמת זנותה שתו
תענניה העשירו: 4 ואשמע קול אחר מן השמים
האמר צאו ממנה עמי פן תתחברו אל חטאתיה
ופן תקחו ממכותיה: 5 כי חטאתיה הגיעו עד
לשמים ויזכר אלהים את עונותיה: 6 שלמו לה
נמולה שנמלה לכם ועשו לה כפלים כפעלה
בכוס אשר מסכה מסכו לה כפלים: 7 כאשר
התרוממה והתעננה כן תנו לה חבל ואבל כי
אמרה התרוממה והתעננה כן תנו לה חבל ואבל
כי אמרה בלבבה אני ישבתי מלכה ולא אהיה
אלמנה ואבל לא אראה: 8 על כן רגע ביום אחר
תבאנה מכותיה מות ואבל ורעב ותשרף במו אש

השקתה כל הגוים מיין חמת תזנתה: 9 ומלאך שלישי בא אחריהם ויאמר בקול גדול כל אשר ישתחוה לפני החיה ולפני צלמה ונשא את תוה על מצחו או על ידו: 10 גם הוא שתה ישתה מיין חמת אלהים יין בלתי מהול הנמסך בכוס זעמו ויענה באש וגפרית לפני המלאכים הקדשים ולפני השם: 11 ועשן עננים יעלה לעולמי עד ולא ימצאו מנוחה יומם ולילה המשתחווים לחיה ולצלמה ואשר ישא את תו שמה: (jaïōn g165) 12 בזה סבלנות הקדשים בזה השמרים את מצות האלהים ואת אמונת ישוע: 13 ואשמע קול מן השמים מדבר אלי כתב אשרי המתים אשר ימותו בארון מעתה אמנם כן אמר הרוח למען ינוחו מעמלם ומעשיהם הלך ילכו אחריהם: 14 וארא והנה ענן בהיר ועל הענן יושב כדמות בן אדם ועל ראשו עטרת זהב ובידו מגל מלטש: 15 ומלאך אחר יצא מן ההיכל ויזעק בקול גדול אל הישב על הענן לאמר שלח מגלך וקצר כי באה העת לקצר כי יבש קציר הארץ: 16 וישלח הישב בענן את מגלו בארץ והארץ נקצרה: 17 ומלאך אחר יצא מן ההיכל אשר בשמים וגם לו מגל מלטש בידו: 18 ויצא מלאך אחר מן המזבח וממשלתו על האש ויקרא קול גדול אל אשר בידו המגל המלטש לאמר שלח מגלך המלטש ובצר את גפן הארץ כי בשלו ענביהם: 19 וינף המלאך את מגלו על הארץ ויבצר את אשכולת גפן הארץ וישליכם בנת חמת אלהים הגדולה: 20 ותדרך הנת מחוץ לעיר ויצא דם מן הנת עד רסני הסוסים דרך אלף ושש מאות ריס:

16 ואשמע קול גדול מן ההיכל האמר אל שבעת המלאכים לכו ושפכו את קערת חמת האלהים ארצה: 2 וילך הראשון וישפך את קערתו על הארץ ויהי שהין רע ומכאוב באנשים אשר עליהם תו החיה ובמשתחווים לצלמה: 3 וישפך השני את קערתו על הים ויהי לדם כדם חלל ותמת כל נפש חיה אשר בים: 4 וישפך השלישי את קערתו בנהרות ובמעיינות המים ויהיו לדם: 5 ואשמע את מלאך המים אמר צדיק אתה יהוה והיה והקדוש כי כן שפסת: 6 כי דם קדשים ונביאים שפכו ודם השקיתם כי גמול ידם הוא: 7 ואשמע את המזבח אמר אמנם כן יהוה אלהים צבאות אמת וצדק משפטיך: 8 וישפך המלאך הרביעי את קערתו על השמש וינתן לו לצרוב את בני אדם באש: 9 ויצרבו בני אדם בחם גדול ויגרפו את שם אלהים אשר לו הממשלה על המכות האלה ולא שבו לתת לו הכבוד: 10 וישפך החמישי את קערתו על כסא החיה ותחשך מלכותה וינשכו מכאב לב את לשונם: 11 ויגרפו את אלהי השמים ממכאבם ושחינם ולא שבו ממעשיהם: 12 וישפך הששי את קערתו על הנהר הגדול נהר פרת ויחרבו מימיו למען תישר מסלה למלכים אשר ממזרת שמש: 13 וארא והנה מפי התנין ומפי החיה ומפי נביא השקר יצאות שלש רוחות טמאות דומת לצפרדעים: 14 כי רוחות השדים הנה עשות

15 וארא אות אחרת בשמים גדולה ונפלאה שבעה מלאכים הנשאים את שבע המכות האחרונות כי בהן כלה זעם אלהים: 2 וארא כים זכוכית כלול באש ואת המתנברים על החיה ועל צלמה ועל תוה ועל מספר שמה עמדים על ים הזכוכית וכנורות אלהים בידיהם: 3 וישירו את שירת משה עבד אלהים ושירת השם לאמר גדולים מעשיך ונפלאים יהוה אלהים צבאות צדק ואמת דרכיך

עתה באה ישועת אלהינו ועזו ומלכותו וממשלת משיחו כי הורד שוטן אחינו העמד לשטנם לפני אלהינו יומם ולילה: 11 והם נצחחו למען דם השם ולמען דבר עדותם ולא אהבו את נפשם עד למות: 12 רנו על זאת שמים ושכניהם אוי לישבי ארץ וים כי ירד אליכם המלשין בחמה גדולה מדעתו כי קצרה עתו: 13 ויהי כאשר ראה התנין כי הוטל ארצה וירדף את האשה אשר ילדה את הזכר: 14 ויתנו לאשה שתי כנפי הנשר הגדול לעוף המדברה אל מקומה אשר תכלכל שם מועד מועדים וחצי מפני הנחש: 15 וישלח הנחש נהר מים מפיו אחרי האשה לשטפה בנהר: 16 ותעזר הארץ את האשה ותפתח הארץ את פיה ותבלע את הנחש אשר שלח התנין מפיו: 17 ויקצף התנין על האשה וילך לעשות מלחמה עם יתר זרעה השמרים פקודי אלהים ואשר להם עדות ישוע:

13 ואהי עמד על חול הים וארא חיה עלה מן

הים ולה שבעה ראשים ועשר קרנים ועל קרניה עשרה כתרים ועל ראשיה שם גדופים: 2 והחיה אשר ראיתי מראה כנמר ורגליה כרגלי דב ופיה כפי אריה ויתן לה התנין את כחו ואת כסאו וממשל רב: 3 וארא והנה אחר מראשיה כפצוה עד מות ומכת מות אשר לו נרפאה ותשתומם כל הארץ אחרי החיה: 4 וישתחוו לתנין אשר נתן ממשלה לחיה וישתחוו לחיה ויאמרו מי ידמה לחיה ומי יוכל להלחם אתה: 5 וינתן לה פה ממלל גדלות ונאצות ושלטן נתן לה להלחם ארבעים ושנים חדשים: 6 ותפתח את פיה לנאצה אל האלהים ותנאץ את שמו ואת משכנו ואת החנים בשמים: 7 וינתן לה לעשות מלחמה עם הקדשים ולנצחם ותנתן לה ממשלה על כל משפחה ועם ולשון וגוי: 8 וישתחוו לה כל יושבי הארץ אשר לא נכתבו שמותם בספר החיים אשר לשה הטבח מיום הוסד תבל: 9 כל אשר און לו ישמע: 10 כל המוליד לשובי ילך בשובי וכל ההרג בחרב ההרג יהרג בחרב בזה סבלנות ואמונת הקדשים: 11 וארא חיה אחרת עלה מן האדמה ולה קרנים כקרני

14 וארא והנה שה עמד על הר ציון ועמו מאת אלף וארבעים וארבעה אלפים הנשאים שם אביו כתוב על מצחותם: 2 ואשמע קול מן השמים כקול מים רבים וכקול רעם גדול ואשמע קול תפשי כנור המנגנים בכנורותיהם: 3 וישירו כשיר חדש לפני הכסא ולפני ארבע החיות ולפני הזקנים ואין איש אשר יוכל ללמוד את השיר זולתי מאת האלף וארבעים וארבעת האלפים ההם אשר נקנו מן הארץ: 4 אלה הם אשר לא נגאלו בנשים כי בתולות המה: אלה הם ההלכים אחרי השה אל כל אשר ילך אלה נקנו מתוך בני האדם לראשית בכורים לאלהים ולשה: 5 ותרמית לא נמצאה בפיהם כי תמימים המה לפני כסא האלהים: 6 וארא מלאך אחר מעופף במרום הרקיע אשר היה לו בשורת עולם לבשר את יושבי הארץ ואת כל גוי ונשפחה ולשון ועם: (aiōnios g166)

7 ויאמר בקול גדול יראו את האלהים והבו לו כבוד כי באה עת משפטו והשתחוו לעשה שמים וארץ את הים ומעינות המים: 8 ומלאך אחר בא אחריו ויאמר נפלה נפלה בבל העיר הגדולה כי

קול המלאך השביעי בעת עמדו לתקוע ונשלם
סוד האלהים כאשר בשר את עבדיו הנביאים:
8 והקול אשר שמעתי מן השמים שב לדבר אלי
לאמר לך וקח את הספר הקטן הפתוח אשר ביד
המלאך העמד על הים ועל הארץ: 9 ואבא אל
המלאך ואמר לו תנה לי את הספר ויאמר אלי
קח ואכל אתו וימר לבטנך אבל בפך יהיה מתוק
כדבש: 10 ואקח את הספר מיד המלאך ואכלהו
ויהי בפי כדבש למתוק ואחרי אכלי אתו וימלא
בטני מרורים: 11 ויאמר אלי עליך לשוב להנבא
עוד על עמים וגוים ולשנות ומלכים רבים:

11 וינתן לי קנה דומה למטה ויעמד המלאך
ויאמר קום ומד את היכל יהוה ואת המזבח ואת
המשתחוים בו: 2 ואת החצר אשר לפנימה להיכל
השלך חוצה ואל תמדנה כי נתנה לגוים ורמסו
את העיר הקדשה ארבעים ושנים חדשים: 3 ואתן
לשני עדי ונבאו ימים אלף ומאתים וששים מתכסים
בשקים: 4 אלה הם שני הזיתים ושתי המנרות
העומדים לפני אלהי הארץ: 5 וכי יבקש איש להרע
להם תצא אש מפיהם ואכלה את איביהם וכן כל
המבקש להרע להם מות יומת: 6 ולהם השלטון
לעצר את השמים ולא יהיה מטר בימי נבואתם
וישלטו על המים להפכם לדם ועל הארץ להכתה
בכל נגע מדי יחפצו: 7 ואחרי השלימים עדותם
החיה העלה מן התהום תעשה עמהם מלחמה
ותוכל להם והרנתם: 8 (Abyssos g12) והיתה נבלתם
ברחוב העיר הגדולה הנקראת כפי הרוח בשם
סדום ומצרים אשר שם נצלב גם אדנינו: 9 ורבים
מן העמים והמשפחות והלשנות והגוים יראו את
נבלתם ימים שלשה וחצי ולא יתנו את גויתם
לשום בקברים: 10 וישבי הארץ ישמחו עליהם
ויעלזו וישלחו מנות זה לזה כי שני הנביאים האלה
הכאיבו את ישיבי הארץ: 11 ויהי אחרי ימים שלשה
וחצי ותבא בהם רוח חיים מאת האלהים ויעמדו
על רגליהם ואימה גדולה נפלה על כל ראייהם:
12 וישמעו קול גדול מן השמים מדבר אליהם
לאמר עלו הנה ויעלו בענן השמימה ושנאיהם

12 ואות גדולה נראתה בשמים אשה אשר
השמש לבושה והירח תחת רגליה ועל ראשה
עטרת שנים עשר כוכבים: 2 והיא הרה ותזעק
בחבליה ותקש בלדתה: 3 ותרא אות אחרת
בשמים והנה תנין גדול אדם כאש ולו שבעה
ראשים ועשר קרנים ועל ראשיו שבעה כתררים:
4 וזנבו סבב מן השמים שלישית הכוכבים וישליכם
ארצה ויתיצב התנין לפני האשה החלה ללדת
למען בלע את בנה בלדתה: 5 ותלד בן זכר
העתיד לרעות כל הגוים בשבט ברזל וילקח
בנה אל האלהים ואל כסאו: 6 והאשה ברחה
המדברה אשר שם הוכן לה מקום מאת אלהים
למען יכלכלוה שם ימים אלף ומאתים וששים:
7 ותהי מלחמה בשמים מיכאל ומלאכיו נלחמים
בתנין והתנין נלחם ומלאכיו: 8 ולא התחזקו וגם
מקומם לא נמצא עוד בשמים: 9 ויוטל התנין
הגדול הנחש הקדמוני אשר נקרא שמו מלשין
ושטן המדיח תבל כלה הוא הוטל ארצה ומלאכיו
עמו הוטלו: 10 ואשמע קול גדול בשמים ויאמר

אשר בידם שבעת השופרות התעתדו לתקע: 7 והמלאך הראשון תקע בשופר ויהי ברד ואש בלולים בדם ותשלך ארצה ותשרף שלישית העץ וכל ירק עשב נשרף: 8 והמלאך השני תקע בשופר והנה כדמות הר גדול בער באש השלך אל תוך הים ותהי שלישית הים לדם: 9 ותמת שלישית כל נפש חיה אשר בים ושלישית האניות נשחתה: 10 והמלאך השלישי תקע בשופר ויפל מן השמים כוכב גדול בער כלפיד ויפל על שלישית הנהרות ועל מעינות המים: 11 ושם הכוכב נקרא לענה ותהי שלישית המים ללענה ורבים מבני אדם מתו מן המים כי מרים היו: 12 והמלאך הרביעי תקע בשופר ותכה שלישית השמש ושלישית הירח ושלישית הכוכבים למען תחשך שלישיתם והיום לא יאיר שלישיתו וכן גם הלילה: 13 וארא ואשמע מלאך אחד מעופף במרום הרקיע הקורא בקול גדול אי אי אי לישבי הארץ משאר קלות שופר שלשת המלאכים העתידים לתקע:

9 והמלאך החמישי תקע בשופר וארא כוכב נפל מן השמים לארץ וינתן לו מפתח באר התהום: Abyssos g12(2 ויפתח את באר התהום ויעל עשן מן הבאר כעשן כבשן גדול ויחשך השמש והרקיע מקיטר הבאר:) Abyssos g12(3 ומן הקיטר יצא ארבה על הארץ וינתן להם שלטון כשלטון עקרבי הארץ: 4 ויאמר אליהם אשר לא ישחיתו את עשב הארץ ולא כל ירק ולא כל עץ כי אם את בני האדם אשר אין להם חותם אלהים במצחותם: 5 ולא נתן להם להמיתם רק להכאיבם חמושה חדשים וכאבם ככאב איש אשר יכהו העקרב: 6 ובימים ההם יבקשו בני אדם את המות ולא ימצאוהו וישאלו את נפשם למות והמות יברח מהם: 7 ויהי מראה הארבה כדמות סוסים ערוכי מלחמה ועל ראשיהם כעטרות כעין זהב ופניהם כפני אדם: 8 ושער להם כשער נשים ושניהם שני אריה: 9 ושרינים להם כשריני ברזל וקול כנפיהם כקול מרכבות סוסים רבים הרצים למלחמה: 10 וזנבות להם כזנבות עקרבים ועקצים

10 וארא מלאך אחר אביר יורד מן השמים והוא עטה ענן ועל ראשו כמראה קשת הענן ופניו כשמש ורגליו כעמודי אש: 2 ובידו ספר קטן פתוח וישם את רגל ימינו על הים ואת שמאלו על הארץ: 3 ויקרא בקול גדול כאשר ישא האריה ובקראו דברו שבעת הרעמים בקולתיהם: 4 וכדבר שבעת הרעמים בקולתיהם חפצתי לכתב ואשמע קול מן השמים לאמר חתום את אשר דברו שבעת הרעמים ואל תכתב זאת: 5 והמלאך אשר ראיתו עמד על הים ועל הארץ הרים ידו אל השמים: 6 וישבע בחי עולמי העולמים אשר ברא את השמים וכל אשר בהם והארץ וכל אשר בה והים וכל אשר בו כי לא יהיה עוד זמן:) jaiōn g165(7 אך בימי

קול מתוך ארבע החיות לאמר קב חטים בדינר ושלשה קבים שערים בדינר ואת השמן והיין אל תשחת: 7 וכפתחו את החותם הרביעי ואשמע את החיה הרביעית אמרת בא וראה: 8 וארא והנה סוס ירקרק והרכב עליו שמו המות ושאוול יוצאת לרגליו וינתן להם שלטן על רביעית הארץ להמית בחרב וברעב ובדבר ובחית הארץ: 9 (Hadēs g86) וכפתחו החותם החמישי וארא מתחת למזבח את נפשות הטבוחים על דבר האלהים ועל העדות אשר היתה להם: 10 ויועקו בקול גדול ויאמרו עד מתי אדני הקדוש והאמתי לא תשפט ולא תקום את דמינו מישבי הארץ: 11 ויתן לאיש איש מהם שמלות לבנות ויאמר אליהם לנוח עוד זמן מעט עד מלאת מספר העבדים חברים ואחיהם העתידים להרנ כמוהם: 12 וארא בפתחו את החותם הששי והנה רעש גדול היה ויקדר השמש כשק שער והירח נהפך לדם: 13 וכוכבי השמים נפלו ארצה כאשר תנוע תאנה ברוח חזקה והשליכה פניה: 14 והשמים משו כספר נגלל וכל הר ואי הנתקו ממקומם: 15 ומלכי הארץ והרוזנים ושרי האלפים והעשירים והתקיפים וכל עבד וכל בן חרים התחבאו במערות ובסלעי ההרים: 16 ויאמרו אל ההרים ואל הסלעים נפלו עלינו וכסונו מפני הישב על הכסא ומפני חמת השם: 17 כי בא יום עברתו הגדול ומי יוכל להתיצב:

7 ואחרי כן ראיתי ארבעה מלאכים עמדים בארבע כנפות הארץ ויעצרו את ארבע רוחות הארץ למען לא תשב רוח לא בארץ ולא בים ולא

בכל עץ: 2 וארא מלאך אחר עלה ממרח שמש ובידו חתמת אלהים חיים ויקרא בקול גדול אל ארבעה המלאכים אשר נתן להם לחבל הארץ והים לאמר: 3 אל תחבלו את הארץ ואת הים ואת העץ עד אם חתמנו את עבדי אלהינו על מצחותם: 4 ואשמע מספר החתומים מאה אלף וארבעים וארבעה אלף והם חתומים מכל שבטי בני ישראל: 5 לשבט יהודה חתומים שנים עשר אלף לשבט ראובן חתומים שנים עשר אלף לשבט גד חתומים שנים עשר אלף לשבט שנים עשר אלף: 6 לשבט אשר חתומים שנים עשר אלף לשבט נפתלי חתומים שנים עשר אלף לשבט מנשה חתומים שנים עשר אלף: 7 לשבט שמעון חתומים שנים עשר אלף לשבט יששכר חתומים שנים עשר אלף: 8 לשבט זבולון חתומים שנים עשר אלף: 9 אחרי כן ראיתי חתומים שנים עשר אלף: 10 ויקראו בקול גדול לאמר הישועה לאלהינו הישב על הכסא ולשה: 11 וכל המלאכים עמדו סביב לכסא וסביב לזקנים ולארבע החיות ויפלו על פניהם לפני הכסא וישתחוו לאלהים: 12 ויאמרו אמן הברכה והכבוד והחכמה והתודה וההדר והכח והעז לאלהינו לעולמי עולמים אמן: 13 (aiōn g165) ויען אחד מן הזקנים ויאמר אלי אלה המלכשים בנדי לבן מי המה ומאין באו: 14 ואמר אלי אדני אתה ידעת ויאמר אלי אלה הם הבאים מן הצרה הגדולה ויכבסו את שמלתם וילבינום בדם השם: 15 לכן הנם לפני כסא האלהים ומשרתים אותו בהיכלו יומם ולילה והישב על הכסא יתן משכנו עליהם: 16 לא ירעבו עוד ולא יצמאו ולא יכם שמש ושרב: 17 כי השם אשר בתוך הכסא הוא ירעם ועל מבועי מים חיים ינהלם ומחה אליהם כל דמעה מעיניהם:

8 וכפתחו החותם השביעי ותהי דממה בשמים כחצי שעה: 2 וארא את שבעת המלאכים אשר עמדו לפני האלהים וינתנו להם שבעה שופרות: 3 ויבא מלאך אחר ויגש אל המזבח ומחתת זהב בידו ונתתן לו קטרת הרבה לתתה עם תפלות כל הקדשים על מזבח הזהב אשר לפני הכסא: 4 ויעל עשן הקטרת עם תפלות הקדשים מיד המלאך לפני אלהים: 5 ויקח המלאך את המחתה וימלאה אש מעל המזבח וישלך על הארץ ויהי קולות ורעמים וברקים ורעש: 6 ושבעה המלאכים ההם

כסאו: 22 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח
אמר לקהלות:

4 ויהי אחר הדברים האלה וארא והנה פתח
נפתח בשמים והקול הראשון אשר שמעתיו כקול
שופר מדבר אלי אמר עלה הנה ואראך את
אשר היה ויהי אחרי כן: 2 וכרנע הייתי ברוח
והנה כסא נראה בשמים ואחד ישב על הכסא:
3 והישב מראהו כמראה אבן ישפה ואדם וקשת
סביב לכסא ומראהו כעין ברקת: 4 וסביב לכסא
ארבעה ועשרים כסאות ועל הכסאות ראיתי את
ארבעה ועשרים הזקנים יושבים והם לבשי בגדים
לבנים ועטרות זהב בראשיהם: 5 ומן הכסא
יוצאים ברקים ורעמים וקולות ושבעה לפידי
אש בערים לפני הכסא אשר הם שבעה רוחות
האלהים: 6 ולפני הכסא ים זכוכית כעין הקרח
ובין הכסא וסביב לכסא ארבע חיות מלאות עינים
מלפניהם ומאחריהם: 7 ודמות החיה הראשונה
כפני אדם ודמות החיה הרביעית כנשר מעופף:
8 ולכל אחת מארבע החיות שש כנפים מסביב
ולפניהם הנה מלאות עינים ואין דמי להן יומם
ולילה ואמרות קדוש קדוש יהוה אלהים
צבאות היה והוה ויבוא: 9 ומדי תת החיות כבוד
והדר ותודה לישב על הכסא אשר הוא חי לעולמי
עולמים: 10 *aiōn g165* אז יפלו עשרים וארבעה
הזקנים על פניהם לפני הישב על הכסא והשתחוו
לחי עולמי העולמים ושמו את עטרוניהם לפני
הכסא לאמר: 11 *aiōn g165* לך נאה אדנינו לקחת
כבוד והדר ועז כי אתה בראת הכל והכל ברצונך
היו ונבראו:

5 וארא בימין הישב על הכסא ספר כתוב פנים
ואחור וחתום בשבעה חתמות: 2 וארא מלאך
אביר קורא בקול גדול מי הוא הזכה לפתח הספר
ולהתיר את חותמו: 3 ולא יכל איש גם בשמים
גם בארץ גם מתחת לארץ לפתח את הספר או
להביט אליו: 4 ואבך בכי גדול על אשר לא נמצא

איש זכה לפתח את הספר ולקרא בו או להביט
אליו: 5 ויאמר אלי אחד מן הזקנים אל תבכה
הנה נצח האריה אשר הוא משבט יהודה שרש
דוד לפתח את הספר ולהתיר שבעת חותמו: 6
וארא והנה בין הכסא וארבע החיות ובין הזקנים
שה עמד כמו טבוח ולו שבע קרנים ושבעה עינים
אשר הם שבעה רוחות האלהים השלוחים אל
כל הארץ: 7 ויבא ויקח את הספר מימין הישב
על הכסא: 8 ויהי בקחתו את הספר ויפלו לפני
השה ארבע החיות ועשרים וארבעה הזקנים ואיש
איש כנור בידו וקערות זהב מלאות קטרת אשר
הנה תפלות הקדושים: 9 וישירו שיר חדש לאמר
לך נאה לקחת את הספר ולפתח את חותמו כי
אתה נשחתת ובדמך קניתנו לאלהים מכל משפחה
ולשון וכל עם וגוי: 10 ותעש אתם מלכים וכהנים
לאלהינו וימלכו על הארץ: 11 וארא ואשמע
קול מלאכים רבים סביב לכסא ולחיות ולזקנים
מספרם רבו רבבות ואלפי אלפים: 12 קראים
בקול גדול נאה לשה הטבוח לקחת עז ועשר
וחכמה ונבונה והדר וכבוד וברכה: 13 וכל בריה
אשר בשמים ובארץ ומתחת לארץ ואשר על הים
וכל אשר בהם את כלם שמעתי אמרים לאמר
לישב על הכסא ולשה הברכה וההדר והכבוד
והעז לעולמי עולמים: 14 *aiōn g165* ותאמרנה
ארבע החיות אמן ועשרים וארבעה הזקנים נפלו
על פניהם וישתחוו לחי עולמי העולמים:

6 וארא כאשר פתח השה אחד מן שבעה
החתמות ואשמע אחת מארבע החיות מדברת
כקול רעם לאמר בא וראה: 2 ואביט והנה סוס לבן
והרכב עליו קשת בידו ותנתן לו עטרה ויצא מנצח
ולמען ינצח: 3 וכפתחו את החותם השני ואשמע
את החיה השנית אמרת בא וראה: 4 ויצא סוס שני
وهוא אדם ולרכב עליו נתן לשאת את השלום מן
הארץ למען יהרגו איש את אחיו ותנתן לו חרב
גדולה: 5 וכפתחו את החותם השלישי ואשמע
את החיה השלישית אמרת בא וראה ואביט והנה
סוס שחר והרכב עליו מאזנים בידו: 6 ואשמע

בלעם אשר הורה את בלק לתת מכשול לפני בני ישראל לאכל מזבחי אלילים ולזנות: 15 כן נמצאו גם בך אנשים דבקים בתורת הניקלסיים אשר שנאתי: 16 שובה ואם לא כי עתה אבוא עליך מהרה ונלחמתי בם בחרב פי: 17 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח אכילו מן המן הננו ונתתי לו אבן לבנה ועל האבן מפתח שם חדש אשר לא ידענו איש זולתי המקבל: 18 ואל מלאך קהל תיאטירא כתב כה אמר בן האלהים אשר עניו כלבת אש ומרגלתי כעין נחשת קלל: 19 ידעתי את מעשיך ואהבתך ואמונתך ועבורתך וסבלך וכי מעשיך האחרונים רבים הם מן הראשונים: 20 אך מעט יש לי עליך כי תניח את האשה איזבל האמרת כי היא נביאה ללמד ולהתענות את עבדי לזנות ולאכל זבחי אלילים: 21 ואתן לה זמן לשוב והיא מאנה לשוב מתזנותיה: 22 הנני מפיל אתה על מטה ואת המנאפים אתה בצרה גדולה אם לא ישובו ממעשיהם: 23 והרגתי במות את בניה וידעו כל הקהלות כי אני חקר כליות ולב ונתתי לכם לכל איש כפרי מעלליו: 24 אבל אמר אני לכם ולשאר הנמצאים בתיאטירא כל אשר אין להם הלכה ההוא ולא ידעו את עמקות השטן כאשר הם מתהללים לא אשים עליכם משא אחר: 25 אפס מה שיש לכם החזיקו בו עד כי אבוא: 26 והמנצח ושמר את מעשי עד עת קץ אתן לו שלטון על הגוים: 27 ורעם בשבת ברזל ככלי יוצר ינפצו כאשר קבלתי גם אנכי מאת אבי: 28 ונתתי לו כוכב השחר: 29 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות:

3 ואל מלאך קהל סרדיס כתב כה אמר אשר לו שבע רוחות האלהים ושבעת הכוכבים ידעתי את מעשיך כי לך שם כאלו אתה חי והנך מת: 2 שקד וחזק את השארית הקרובה למות כי לא מצאתי מעשיך שלמים לפני האלהים: 3 זכור את אשר קבלת ושמעת ושמרת זאת ושובה ואם לא תשקד הנני בא עליך כננב ולא תדע באי זו

1 חזון ישוע המשיח אשר נתן לו האלהים

להראות את עבדיו את אשר היה יהיה במהרה והוא הודיע בשלחו ביד מלאכו לעבדו יוחנן: 2 אשר העיד דבר האלהים ועדות ישוע המשיח ואת כל אשר ראה: 3 אשר הקורא ואשרי השמעים את דברי הנבואה ושמרים את אשר כתוב בה

כי קרובה העת: 4 יוחנן אל שבע הקהלות אשר באסיא חסד לכם ושלוש מאת ההוה והיה ויבוא ומן שבעת הרוחות אשר לפני כסאו: 5 ומאת ישוע המשיח העד הנאמן ובכור מן המתים ועליון למלכי ארץ לו אשר אהב אתנו ובדמו גאלנו מחטאתינו: 6 ויעש אתנו למלכים וכהנים לאלהים אביו הכבוד והעז לעולמי עולמים (אמן): 7 (jailōn g165)

7 הנה הוא בא עם העננים וראתה אתו כל עין גם אלה אשר דקרהו וספרו עליו כל משפחות הארץ כן יהיה אמן: 8 אני האלף ואני התו ראש וסוף נאם יהוה אלהים ההוה והיה ויבוא אלהי צבאות: 9 אני יוחנן אחיכם וגם חבר לכם בלחץ ובמלכות ובסבלנות למען ישוע המשיח הייתי באי אשר שמו פטמוס בעבור דבר האלהים ובעבור עדות ישוע המשיח: 10 ואהי ברוח ביום האדון ואשמע אחרי קול גדול כקול שופר: 11 ויאמר אני האלף ואני התו הראשון והאחרון ואת אשר אתה ראה כתב אל ספר ושלחתי אל הקהלות אשר באסיא לאפסוס ולזמירנא ולפרגמוס ולתיאטירא ולסרדיס ולפילדפיא וללודקיא: 12 ואפן לראות את הקול המדבר אלי ויהי בפנותי וארא שבע מנרות זהב: 13 ובתוך שבע המנרות דמות בן אדם לבוש מעיל וחגור אזור זהב על לבו: 14 וראשו ושערו לבנים כצמר צחר כשלג ועיניו כלבת אש: 15 ומרגלתיו כעין נחשת קלל כצרופות בכור וקולו כקול מים רבים: 16 ויהי לו ביד ימינו שבעה כוכבים ומפיו יוצאת חרב פיפיות חדה ופניו כשמש המאיר בנבורתו: 17 וכראתי אותו ואפל לרגליו כמת וישת עלי יד ימינו ויאמר אל תירא

אני הראשון והאחרון והחי: 18 ואהי מת והנני חי לעולמי עולמים אמן ובידי מפתחות שאול ומות:

ואשר נעשה עתה ואשר עתיד להיות אחרי כן: 20 את סוד שבעת הכוכבים אשר ראית בימינו ואת שבע מנרות הזהב שבעת הכוכבים הם מלאכי שבע הקהלות ושבע המנרות אשר ראית שבע קהלות הנה:

2 אל מלאך קהל אפסוס כתב כה אמר האחו בימינו שבעת הכוכבים המתהלך בתוך שבע מנרות הזהב: 2 ידעתי את מעשיך ואת עמלך ואת סבלך וכי לא תוכל שאת את הרשעים ותנסה את האמרים שליחים אנחנו ואינם ותמצאם כוזבים: 3 ואתה נשאת הרבה ויש לך סבלנות ולמען שמי לא יעפת: 4 אך יש לי עליך כי עזבת את אהבתך הראשונה: 5 זכר אפוא אי מזה גפלת ושובה ועשה מעשיך הראשנים ואם לא הנני בא עליך מזהר ונסחתי מנורתך ממקומה אם לא תשוב: 6 אבל זאת היא לך כי תשנא את מעשי הניקלסים אשר שנאתים גם אני: 7 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח אתן לו לאכל מעץ החיים אשר בתוך גן עדן לאלהים: 8 ואל מלאך קהל זמירנא כתב כה אמר הראשון והאחרון אשר מת ויחי: 9 ידעתי את מעשיך ואת צרתך ואת רישך ואולם עשיר אתה ואת גדוף האמרים יהודים אנחנו ואינם כי אם כנסית השטן: 10 אל תירא את אשר עליך לסבל הנה עתיד המלשין להשליך מכם לבית המשמר למען תנסו והייתם בצרה עשרת ימים היה נאמן עד מות ואתנה לך עשרת החיים: 11 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח לא ינוק במות השני: 12 ואל מלאך קהל פרגמוס כתב כה אמר אשר לו חרב פיפיות החדה: 13 ידעתי את מעשיך ואת מקום שבתך אשר שם כסא השטן ותדבק בשמי ולא שקרת באמונתני גם בימי אנטיפס עדי הנאמן אשר נהרג אצלכם מקום מושב השטן: 14 אך מעט יש לי עליך כי שם עמך אנשים רבקים בתורת

יהודה:

1

ולחוכיח כל רשעי ארץ על כל מעשי רשעתם ועל כל הקשות אשר דברו עליו חטאים אנשי רשע: 16 אלה הם הרגנים והמתאוננים ההלכים אחרי תאותיהם אשר פיהם ידבר עתק הדרי פנים עקב שחד: 17 ואתם האהובים זכרו את הדברים הנאמרים מקדם ביד שליחי אדנינו ישוע המשיח: 18 בדברים אליכם לאמר הנה באחרית הימים יבאו לצים ההלכים אחרי תאות רשעם: 19 אלה הם הפרשים מן הצבור אנשים נפשיים ורוח אין בהם: 20 ואתם האהובים הבנו באמונתכם הנעלה על כל בקדשתה והתפללו ברוח הקדש: 21 ושמרתם את נפשתיכם באהבת אלהים וחכיתם לרחמי אדנינו ישוע המשיח לחיי העולם: (jaïōnios g166) 22 הבדילו את אלה והתנהגו עמהם ברחמים: 23 ואת אלה תושיעו באימה וחלצתם אתם מתוך האש ונעלתם גם את הלבוש המנאל בחלאת הבשר: 24 ולאשר יכול לשמרכם בבלי מכשול ולהעמיד אתכם בששון תמימים לפני כבודו: 25 לאלהים אשר לו לבדו החכמה המושיע אתנו לו הכבוד והגדלה והעז והממשלה מעתה ולעולמי עד אמן: (jaïōn g165)

יהודה עבד ישוע המשיח ואחי יעקב אל המקראים אשר הם מקדשים באלהים האב ושמורים לישוע המשיח: 2 רחמים ושלום ואהבה יהיו לכם למכביר: 3 אהובי בהשתדלי לכתב אליכם על דבר התשועה האחת לכלנו חובה היא בעיני לזרזכם במכתב אשר תלחמו לאמונה המסורה פעם אחת לקדושים: 4 כי התגנבו לבוא מקצת אנשים הכתובים מאז למשפט הזה אנשי רשע ההפכים את חסד אלהינו לזמה וכפרים באלהים המשל היחיד ובאדנינו ישוע המשיח: 5 ויש את נפשי להזכיר אתכם את אשר כבר ידעתם כי הושיע יהוה את העם ממצרים וישמר אחרי כן את אשר לא האמינו: 6 והמלאכים אשר לא שמרו את משרתם כי אם עזבו את זבלם שמרם במוסרות עולם ובאפלה למשפט היום הגדול: (aidios g126) 7 כאשר סדום ועמרה והערים סביבותיהן אשר הזנו כמוהם וילכו אחרי בשר זר נהיו כראי כי נמסרו למוסר אש עולם: (aiōnios g166) 8 וכן גם בעלי החלמות האלה מטמאים את הבשר ואת הממשלה ינאצו ואת השררות יחרפו: 9 ומיכאל שר המלאכים בהתוכחו עם השטן וירב אתו על אדות גויית משה לא מלאו לבו לחרץ משפט גדופים כי אם אמר יגער יהוה בכ: 10 ואלה מגדפים את אשר לא ידעו ובדברים אשר יבינו מחק טבעים כבהמות הסכלות בהמה ישחיתו את נפשם: 11 אוי להם כי בדרך קין הלכו וישתקעו בתועת בלעם לקבל שכר ובמרי קרח אבדו: 12 הלא צורי מכשול חמה בסעודתיכם של אהבה ובקלות ראש יאכלו וישתו עמכם ורעים את נפשם עננים הם בבלי מים הנדפים מפני רוח עצי חרף באין פרי אשר מתו פעמים ונעקרו: 13 משבריי ים עזים אשר יגרשו בשתם ככבים תעים אשר חשך אפלה צפון להם עדי עד: (aiōn g165) 14 וגם חנוך השביעי לאדם נבא לאלה לאמר הנה יהוה בא ברבבת קדשיו: 15 לעשות משפט בכלם

הַשְּׁלִישִׁית לְיוֹחָנָן

1 הזקן אל גיוס החביב אשר אני אהב אתו באמת: ² חביבי חפצי הוא כי ייטב לך בכל דבר ותחזק כאשר טוב לך בנפשך: ³ כי שמחתי למאד כאשר באו אחים ויעידו על אמתך אשר מתהלך באמת אתה: ⁴ אין לי שמחה גדולה מלשמע את אשר בני יתהלכו באמת: ⁵ חביבי באמונה כל מעשיך עם האחים ועם הארחים: ⁶ אשר העידו על אהבתך בפני הקהל ואף תיטיב לעשות בלוחך אתם כאשר יאתה לפני אלהים: ⁷ כי בעבור שמו יצאו ולא לקחו מאומה מן הגוים: ⁸ על כן חביבים אנחנו לקבל אתם למען נהיה עוזרים לאמת: ⁹ אני כתבתי אל הקהלה אך דיוטריפס המתאוה להיות עליהם לראש איננו מקבל אתנו: ¹⁰ על כן בבאי אזכיר את מעשיו אשר הוא עשה בספרו עלינו דברים רעים ולא דיו שלא יקבל את האחים כי גם ימנע את החפצים לקבל ויגרשם מתוך הקהלה: ¹¹ חביבי אל תרדף הרעה כי אם הטוב העשה טוב הוא מאלהים והעשה רע לא ראה את האלהים: ¹² על דימטריוס העידו הכל וגם האמת עצמה וגם אנחנו מעידים עליו וידעתם כי עדותנו היא נאמנה: ¹³ הרבה לי לכתב ולא חפצתי לכתב אליך בדיו ובקנה: ¹⁴ אבל אקוה לראותך במהרה ופה אל פה נדבר:] (III John 1:15) שלום לך הרעים שאלים לשלומך שאל לשלום הרעים לאיש איש בשמו: [

הַשְׁנִית לַיּוֹחָנָן

1 הזקן אל הגבירה הבחירה ואל בניה אשר אני אהב אתם באמת ולא אני לבדי כי אם גם כל ידעי האמת: ² למען האמת העמדת בקרבנו וגם תהיה עמנו לעולם: (jaiōn g165) ³ יהי עמכם חסד ורחמים ושלוש מאת האלהים אבינו ומאת אדנינו ישוע המשיח בן האב באמת ובאהבה: ⁴ שמחתי למאד כי מצאתי מבניך מתהלכים באמת כמצוה אשר קבלנו מאת האב: ⁵ ועתה מבקש אני ממך הגבירה ולא ככתב אליך מצוה חדשה כי אם את אשר היתה לנו מראש לאהבה איש את רעהו: ⁶ וזאת היא האהבה אשר נתהלך במצותיו זאת היא המצוה אשר שמעתם מראש להתהלך בה: ⁷ כי מתעים רבים באו לעולם אשר אינם מודים בישוע המשיח כי בא בבשר זה הוא המתעה וצר המשיח: ⁸ השמרו לכם פן תאבדו ממנו פעלתנו כי אם נקח משכרתנו שלמה: ⁹ כל העבר על תורת המשיח ואיננו עמך בה אין לו אלהים והעמך בתורת המשיח יש לו גם האב גם הבן: ¹⁰ כל הבא אליכם ולא יביא את התורה הזאת לא תאספו אתו הביתה ולא תשאלו לו לשלום: ¹¹ כי השאל בשלומי הוא משתתף במעשיו הרעים: ¹² הרבה לי לכתב אליכם ולא חפצתי בניר ובדיו כי אקוה לבוא אליכם ולדבר פה אל פה למען תהיה שמחתנו שלמה: ¹³ בני אחותך הבחירה שאלים לשלומך אמן:

גם אנחנו בעולם הזה: 18 אין אימה באהבה כי
 אם האהבה השלמה תגרש את האימה כי באימה כי יראה את אחיו חוטא חטאת אשר לא למות
 מעצבה ואשר באימה איננו שלם באהבה: 19 אנחנו
 אהבים אתו כי הוא קדם לאהבה אתנו: 20 כי יאמר
 איש אהב אני את האלהים והוא שנא את אחיו כזב
 הוא כי אשר לא יאהב את אחיו אשר הוא ראה
 איככה יוכל לאהב את האלהים אשר איננו ראה
 אתו: 21 וזאת המצוה יש לנו מאתו כי האהב את
 האלהים יאהב גם את אחיו:

5 כל המאמין כי ישוע הוא המשיח הנה זה
 ילד מאלהים וכל האהב את מולידו יאהב גם
 את הנולד מאתו: 2 בזאת נדע כי נאהב את בני
 האלהים באהבתנו את האלהים ובשמרנו את
 מצותיו: 3 כי זאת אהבת אלהים היא אשר נשמר
 את מצותיו ומצותיו אינן כבדות: 4 כי כל הנולד
 מאת האלהים מנצח את העולם ואמונתנו הנצחון
 המנצח את העולם: 5 מי הוא זה המנצח את העולם
 אם לא המאמין בישוע שהוא בן האלהים: 6 זה
 הוא אשר בא במים ובדם ישוע המשיח לא במים
 לבד כי אם במים ובדם והרוח הוא המעיד כי
 הרוח הוא האמת: 7 כי שלשה המה המעידים
 בשמים האב הדבר ורוח הקדש ושלשתם אחד
 המה: 8 ושלשה המה המעידים בארץ הרוח המים
 והדם ושלשתם לאחת המה: 9 אם נקבל עדות בני
 אדם הנה עדות האלהים גדולה ממנה כי זאת היא
 עדות האלהים אשר העיד על בנו: 10 המאמין
 בבן האלהים יש לו העדות בנפשו ואשר לא יאמין
 לאלהים לכזב שמהו יען לא האמין בעדות אשר
 העיד האלהים על בנו: 11 וזאת היא העדות כי
 חיי עולמים נתן לנו האלהים והחיים האלה בבנו
 המה: 12 jaīōnios g166 אשר יש לו הבן יש לו החיים
 ואשר אין לו בן האלהים אין לו החיים: 13 זאת
 כתבתי אליכם המאמינים בשם בן האלהים למען
 תדעו שיש לכם חיי עולם ולמען תאמינו בשם
 בן האלהים: 14 jaīōnios g166 וזה הוא בטחוננו
 אליו אשר אם נשאל דבר כפי רצונו ישמענו:
 15 ומדעתנו כי ישמענו לכל אשר נשאל נדע גם זאת

מאלהים אנחנו וכל העולם ברע הוא: 20 וידענו
 כי בא בן אלהים ויתן לנו בינה לדעת את האמתי
 ובאמתי אנחנו בבנו ישוע המשיח זה הוא האל
 האמתי וחי העולם: (jaīōnios g166) 21 בני השמרו
 לכם מן האלילים אמן:

ראו מה גדלה אהבת האב הנתונה לנו אשר נקרא בני האלהים על כן העולם איננו ידע אתנו יען כי אותו לא ידע: 2 אהובי עתה בנים לאלהים אנחנו ועוד לא נגלה מה נהיה אך ידענו כי בהגלותו נדמה לו כי נראהו כאשר הוא: 3 וכל אשר לו תקוה כזאת יטהר את עצמו כאשר טהור גם הוא: 4 כל העשה חטא גם פשע בתורה הוא והחטא הוא פשע בתורה: 5 וידעתם כי הוא נגלה לשאת את חטאינו ובו אין חטא: 6 כל העמד בו לא יחטא כל החוטא לא ראהו גם לא ידעו: 7 בני אל יתעה אתכם איש העשה צדקה צדיק הוא כאשר הוא צדיק: 8 והעשה חטא מן השטן הוא כי השטן חטא מראש לזאת נגלה בן האלהים להפך את פעלות השטן: 9 כל הנוול מאלהים לא יחטא כי זרעו בו יקום ולא יוכל לחטא כי מאלהים נולד: 10 ונודעו בזאת בני האלהים ובני השטן כל איש אשר לא יעשה צדקה איננו מאלהים וכן כל אשר לא יאהב את אחיו: 11 כי זאת היא השמועה אשר שמעתם מראש לאהבה איש את רעהו: 12 לא כקין אשר היה מן הרע והרג את אחיו ומדוע הרגו יען כי מעשיו היו רעים ומעשי אחיו מעשי צדק: 13 אל תתמדה אחי אם ישנא אתכם העולם: 14 אנחנו ידענו כי עברנו מן המות אל החיים על כי נאהב את אחינו איש אשר לא יאהב את אחיו ישאר במות: 15 כל השנא את אחיו רצח נפש הוא וידעתם כי כל רצח נפש לא יתקומו בו חיי עולמים: 16 jaōnios g166) בזאת הכרנו את האהבה כי הוא נתן את נפשו בעדנו גם אנחנו חייבים לתת את נפשתינו בעד אחינו: 17 ואיש אשר לו נכסי העולם והוא ראה את אחיו חסר לחם וקפץ את רחמיו ממנו איך תעמד בו אהבת אלהים: 18 בני אל נא נאהב במלין ובלשון כי אם בפעל ובאמת: 19 ובזאת נדעה כי מן האמת אנחנו ולפניו נשקוט את לבותינו: 20 כי אם לבכנו ירשיע אתנו האלהים נשגב הוא מלבבנו וידע את כל: 21 אהובי אם לבכנו לא ירשיענו בטחון לנו באלהים: 22 וכל אשר נשאל מאתו נקבל כי נשמר את מצותיו ונעשה

את הרצוי לפניו: 23 וזאת היא מצותו להאמין בשם בנו ישוע המשיח ולאהבה איש את רעהו כאשר צונו: 24 והשמר את מצותיו יקום בו והוא בו ובזאת נדע כי הוא שכן בנו ברוח אשר נתן לנו:

4 אהובי אל תאמינו לכל רוח כי אם בחנו הרוחות אם מאלהים המה כי נביאי שקר רבים יצאו לעולם: 2 בזאת תכירו את רוח אלהים כל רוח המודה בישוע המשיח כי בא בבשר מאלהים הוא: 3 וכל רוח אשר איננו מודה בישוע האדון כי בא בבשר לא מאלהים הוא וזה הוא רוח צר המשיח אשר שמעתם עליו כי בוא יבא ועתה הנה הוא בעולם: 4 אתם הבנים הנכם מאלהים ונצחתם אתם כי אשר בכם גדול הוא מאשר בעולם: 5 המה מן העולם על כן מהעולם ידברו והעולם ישמע אליהם: 6 ואנחנו מאלהים הננו היודע את האלהים ישמע אלינו ואשר איננו מאלהים לא ישמע אלינו בזאת נכיר את רוח האמת ואת רוח התועה: 7 אהובי נאהב נא איש את רעהו כי האהבה מאלהים היא וכל אשר יאהב נולד מאלהים וידע את האלהים: 8 ואשר איננו אהב לא ידע את האלהים כי האלהים הוא אהבה: 9 בזאת נראתה אהבת האלהים לנו כי שלח האלהים את בנו את יחידו לעולם למען נחיה על ידו: 10 בזאת היא האהבה לא שאנחנו אהבנו את האלהים כי אם הוא אהב אותנו וישלח את בנו לכפרה על חטאתינו: 11 אהובי אם ככה אהב אתנו האלהים גם אנחנו חייבים לאהבה איש את רעהו: 12 את האלהים לא ראה איש מעולם ואם נאהב איש את רעהו האלהים יעמד בקרבנו ואהבתו נשלמה בנו: 13 בזאת נדע אשר בו נקום והוא בנו כי נתן לנו מרוחו: 14 ואנחנו חזינו ונעידה כי האב שלח את הבן מושיע העולם: 15 כל המודה כי ישוע הוא בן האלהים האלהים שכן בו והוא באלהים: 16 ואנחנו ידענו ונאמן באהבה אשר אלהים אהב אתנו האלהים הוא אהבה והעמד באהבה עמד באלהים והאלהים עמד בו: 17 ובזאת נשלמה בנו האהבה בהיות לנו בטחון ביום הדין כי כמהו כן

הִרְאִשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן

1 את אשר היה מראש אשר שמענו ובעינינו ראינו
אשר הבטנו ואשר מששו ידינו על דבר החיים:
2 והחיים נגלו ונרא ומעידים אנחנו ומודיעים לכם
את חיי העולם אשר היו עם האב ונגלו לנו: aiōnios (g166)
3 את אשר ראינו ושמענו נודיעה לכם למען
תתחברו לנו גם אתם והתחברותנו היא עם האב
ועם בנו ישוע המשיח: 4 ואת זאת כתבים אנחנו
לכם למען תהיה שמחתכם שלמה: 5 וזאת היא
השמועה אשר שמענו ממנו ונגד לכם כי האלהים
אור הוא וכל חשך אין בו: 6 אם נאמר כי יש
לנו התחברות עמו ונתהלך בחשך הננו כזבים
ופעלתנו איננה אמת: 7 אך אם באור נלך כאשר
הוא באור הנה נתחברנו יחד ודם ישוע המשיח
בנו יטהרנו מכל חטא: 8 אם נאמר כי אין בנו חטא
הננו מתעים את נפשתינו והאמת אין בנו: 9 ואם
נתודה את חטאתינו נאמן הוא וצדיק לסלח לנו
את חטאתינו ולטהרנו מכל עון: 10 ואם נאמר כי
לא חטאנו לכזב נשימנו ודברנו אין בנו:

2 בני הנני כתב אליכם את זאת לבלתי תחטאו
ואם יחטא איש יש לנו מליץ לפני אבינו ישוע
המשיח הצדיק: 2 והוא כפרה על חטאתינו ולא
על חטאתינו לבד כי גם על חטאת כל העולם:
3 ובזאת נדע כי הכרנו אותו אם נשמר את מצותיו:
4 האמר הכרתיו ואת מצותיו לא ישמר כזב הוא
והאמת אין בו: 5 אבל השמר את דברו בו נשלמה
באמת אהבת אלהים ובזאת נדע כי בו אנחנו:
6 האמר כי בו יעמד עליו להתהלך בדרך אשר
גם הוא הלך: 7 אחי אינני כתב לכם מצוה חדשה
כי אם מצוה ישנה אשר היתה לכם מראש והמצוה
הישנה היא הדבר אשר שמעתם מראש: 8 ועוד
מצוה חדשה אני כתב לכם אשר היא אמת גם בו
גם בכם כי החשך עבר והאור האמתי כבר זורח:
9 האומר כי ישנו באור והוא שזא את אחיו עודנו
בחשך: 10 האהב את אחיו יעמד באור ומכשול
אין בו: 11 והשנא את אחיו בחשך הוא ובחשך

יתהלך ולא ידע אנה הוא הלך כי החשך עור את
עיניו: 12 הנני כתב אליכם הבנים יען כי נסלחו
לכם חטאתיכם למען שמו: 13 כתב אני אליכם
האבות יען כי הכרתם אתו אשר הוא מראש כתב
אני אליכם הבחורים יען כי התגברתם על הרע
כתב אני אליכם הילדים יען כי הכרתם את האב:
14 כתבתי אליכם האבות יען כי הכרתם אתו אשר
הוא מראש כתבתי אליכם הבחורים יען כי חזקתם
ודבר האלהים שכן בקרבכם והתגברתם על
הרע: 15 אל תאהבו את החלד ואת דברי החלד
אם יאהב איש את החלד אין בו אהבת האב: 16 כי
כל אשר בחלד תאות הבשר ותאות העינים וגאות
ההון איננו מן אבינו כי אם מן החלד: 17 והחלד
עבור יעבר עם תאותיו והעשה רצון אלהים יעמד
לעד: jaiōn g165 18 ילדי הנה השעה האחרונה באה
וכאשר שמעתם כי יבא צר המשיח כן עתה רבו
צרי המשיח ובזאת נדע כי היא השעה האחרונה:
19 מאתנו יצאו אך לא משלנו היו כי אלו היו משלנו
כי אז היו עומדים עמנו אבל למען יגלו כי לא כלם
משלנו המה: 20 ואתם המשחה לכם מאת הקדוש
וידעתם הכל: 21 לא כתבתי אליכם יען כי לא
ידעתם את האמת אך יען כי ידעתם אתה ואשר
כל כזב איננו מן האמת: 22 מי הוא הכזב אם לא
המכחש בישוע לאמר כי איננו המשיח זה הוא צר
המשיח המכחש באב ובבן: 23 כל המכחש בבן
גם האב אין לו: 24 ואתם יקם נא בכם הדבר אשר
שמעתם מראש ואם יקום בכם אשר שמעתם מראש
אז גם אתם תקומו בבן ובאב: 25 וההבטחה אשר
הבטיחנו היא חיי עולמים: jaiōnios g166 26 זאת
כתבתי אליכם מפני המתעים אתכם: 27 ואתם
המשחה אשר קבלתם מאתו עמדת בכם ולא
תצטרכו לאיש אשר ילמדכם כי אם כאשר תלמד
אתכם המשחה בכל דבר היא האמת ואיננה כזב
וכאשר למדה אתכם כן תעמדו בו: 28 ועתה בנים
עמדו בו למען יאמץ לבנו בהראותו ולא נבוש
מפניו בבואו: 29 אם ידעתם כי צדיק הוא דעו כי
כל עשה צדקה נולד ממנו:

מלמד בצע להם בני המארה: 15 את הדרך הישר
עזבו ויתעו וילכו בדרך בלעם בן בעור אשר אהב
שכר העולה: 16 ותהי לו תוכחת על חטאתו כי
הבהמה האלמת דברה בקול אדם ותעצר באולת
הקסם: 17 בארות בלי מים המה עבים נדפים
בסערה אשר שמור להם חשך אפלה לעולם:
(questioned) 18 כי בדברים בנאות דברי שוא יצודו
בתאות הבשר על ידי זמתם את אשר אך נמלטו
מידי ההלכים בדרך תועה: 19 חפשה יבטיחו
להם והם בעצמם עבדים לשחת כי האיש עבד
לאשר נכבש ממנו: 20 כי אחרי המלטם מטמאת
העולם בדעת אדנינו ומושיענו ישוע המשיח אם
שבו והטבעו בתוכן ונכבשו אחריתם תהיה רעה
מראשיתם: 21 טוב היה להם לא לדעת את דרך
הצדקה מאשר ידעו ונסנו אחור מן המצוה
הקדושה המסורה להם: 22 ויקר להם כאשר
יאמר משל האמת הכלב שב על קאו והחזיר עלה
מן הרחצה להתגלל ברפש:

3 זאת היא האגרת השנית אשר אני כתב אליכם
אהובים ובשתיהן אעיר בדרך הזכרה את תמת
לבבכם: 2 לזכר את הדברים הנאמרים מקדם
בידי הנביאים הקדשים ואת מצות אדנינו ומושיענו
אשר נתנה בידנו השליחים: 3 ודעו זאת לכם
ראשנה כי באחרית הימים יבאו לצים ההלכים
אחרי תאות נפשם ויתלוצצו לאמר: 4 איה הבטחת
באו כי מאז שכבו האבות הכל עמד כמו מראשית
הבריאה: 5 ונסתר מהם באשר לא יאבו לדעת
כי מקדם קמו השמים והארץ בדבר אלהים מן
המים ועל ידי המים: 6 ובמים אברה תבל מאז
כי נשטפה במי המבול: 7 גם השמים והארץ
אשר לפנינו נצפנו בדברו והם שמורים לאש ליום
הדין ואבד אנשי הרשע: 8 וזאת האחת אל תעלם
מכם אהובים כי יום אחד כאלף שנים בעיני יהוה
ואלף שנים כיום אחד: 9 ולא יאחר יהוה את אשר
הבטיח כאשר יש חשבים אתה לאחור כי אך
האריך אפו בעבורנו ולא יחפץ באבד איש כי אם
בפנות כלם לתשובה: 10 בא יבא יום יהוה כנגב

הַשְּׁנִית לְפֶטְרוֹס

עשות אשר שתם לבכם אליו כמו אל נר מאיר במקום אפל עד כי יבקע אור היום וזרח כוכב הננה בלבבכם: 20 וזאת תדעו ראשונה אשר כל נבואת המקרא איננה תלה בפתרון אדם מלבו: 21 כי מעולם לא יצאה נבואה ברצון האדם כי אם ברוח הקדש אשר נשאם דברו אנשי אלהים הקדושים:

2 וגם נביאי שקר היו בעם כאשר יהיו גם בכם מורי שקר אשר יכניסו כתות משחיתות ובכחשם במשל אשר קנם יביאו על נפשם כליון פתאם: 2 ורבים ילכו אחרי תועבותם ובעבורם יתן דרך האמת לגדופים: 3 ובדברי בדוי יעשו אתכם למחסר להם למען בצע בצע אשר משפטם מעולם לא יתמהמה ושברם לא ינום: 4 כי לא חס אלהים על המלאכים אשר חטאו כי אם הורידם לקצבי הרים ויסגירם בכבלי אפל לשמרם למשפט: Tartaroō g5020) וגם על דורות קדם לא חס וישמר רק את נח השמיני קרא הצדק בהביאו את המבול על דור הרשעים: 6 ואת ערי סדום ועמרה הפך לאפר והאשימם במהפכה וישימם למשל לאשר עתידים לעשות זמה: 7 ויצל את לוט הצדיק אשר הלאוהו אנשי בליעל ההם בדרך זמתם: 8 כי הצדיק הזה בשבתו בתוכם האדיב את נפשו הישרה יום יום בראותו ובשמעו מעשי רשעם: 9 כי יודע יהוה להציל את חסידיו מנסיון ולחשך את הרשעים ליום המשפט להשיב גמולם להם: 10 וביותר את ההלכים אחרי הבשר בתאות תבל ובזים את הממשלה עזי פנים הלכים בשרירות לבם ולא יחרדו מחרף את השררות: 11 אשר אף המלאכים הנדולים מהם בעו וכח לא יגדפום לפני יהוה במשפטם: 12 והמה כבהמות הסכלות הנולדות כחק טבעם ללכד ולשחת יאבדו באבוד נפשם יען חרפו את אשר לא הבינו וישאו גמול עולתם: 13 אשר עדנת יומם לענן יחשבו מטנפים ומום במ המתפנקים במדוחי נפשם ואכלים ושתיים עמכם: 14 עינים להם מלאות נאפים אשר לא תחדלות מחטוא ואת נפשות הפתאים יצודרו ולב

1 שמעון פטרוס עבד ישוע המשיח ושליחו אל אשר קבלו אמונה יקרה כשלנו בצדקת אלהינו ומושיענו ישוע המשיח: 2 חסד ושלום יהיו לכם למכביר בדעת האלהים וישוע אדנינו: 3 באשר גבורתו האלהית נתנה לנו את כל אשר לחיים ולחסידיה על ידי דעת הקורא אתנו בכבודו וחילו: 4 אשר בהם נתן לנו הבטחות גדולות מאד ויקרות למען תקחו על ידן חלק בטבע אלהים בהמלטכם מכליון התאוה אשר בעולם: 5 בעבור זאת השתדלו להעמיד באמונתכם את הצדקה ובצדקה את הדעת: 6 ובדעת את הפרישות ובפרישות את הסבלנות ובסבלנות את החסידות: 7 ובחסידות את האחוה ובאחוה את האהבה: 8 כי אם אלה תמצאנה ותרבינה בכם לא תתנה אתכם להיות בשלים ובלא עשות פרי לדעת אדנינו ישוע המשיח: 9 כי האיש אשר אין אלה לו עור הוא קצר הראות ושכח את שהרתו מחטאתיו הראשנות: 10 לכן אחי הוסיפו והשתדלו לחזק את קריאתכם ובחירתכם כי בעשותכם זאת כשול לא תכשלו: 11 כי כן יפתח לפניכם לרוחה המבוא אל מלכות עולם אשר לאדנינו ומושיענו ישוע המשיח: (aiōnios jg166) 12 על כן לא אחדל להזכירכם על אלה בכל עת גם כי ידעתם והתכוננתם באמת אשר היא לפנינו: 13 ואחשב כי נכון להזכיר ולהעיר אתכם כל ימי היותי במשכן הזה: 14 באשר ידעתי כי מהר יעתק משכני כאשר גם גלה לי אדנינו ישוע המשיח: 15 ואשתדל שיהיה לכם תמיד גם אחרי פטירתי זכרון הדברים האלה: 16 כי הודענו אתכם גבורת אדנינו ישוע המשיח ובאו לא בלכתנו אחרי הגדות מחכמות כי אם ראות היו עינינו את גדלתו: 17 כי לקח מאת אלהים האב יקר וכבוד בבא אליו קול מתוך הדרת כבודו לאמר זה בני ידידי רצתה נפשי בו: 18 ואת הקול הזה שמענו באזנינו יצא משמים בהיותנו עמו בחר הקדש: 19 ועתה דבר הנבואה יותר קים אתנו והטיבתם

יתנו חשבון לפני העתיד לשפט החיים והמתים: אלהים ללצים יליץ ולענוים יתן חן: 6 השפילו 6 כי על כן התבשרו גם המתים למען ישפטו נפשכם תחת יד אלהים החזקה למען ירומם אתכם בבשר לפי דרך בני אדם ויחיו ברוח לפי דרך בעתו: 7 השליכו עליו כל יהבכם כי הוא ידאג אלהים: 7 הן קץ הכל קרב לכן היו צנועים וערים לכם: 8 התעוררו שקדו כי מריבכם השטן משוטט להתפלל: 8 ולפני כל דבר אהבו איש את אחיו אהבה חזקה כי על רב פשעים תכסה האהבה: נגדו חזקים באמונה ודעו כי ענוים כאלה באו גם 9 היו מארחים איש את רעהו בבלי תלנות: 10 איש איש כמתן החסד אשר קבל תעזרו איש לרעהו כנוברים ממנים על חסדי אלהים הרבים: 11 איש כי ידבר יהי כאמרי אל ואיש כי יעזר תהי עזרתו מתוך החיל אשר חננו אלהים למען יכבד אלהים בכל על ידי ישוע המשיח אשר לו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן: 12 jaīōn g166) לו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן: 12 jaīōn g165) ביד סלנוס האח הנאמן לכם כאשר אחשב כתבתי אליכם בדברים מעטים להזהיר אתכם ולהעיד כי חסד האלהים הזה אשר עמדתם בו אמת הוא: 13 חברתכם אשר בכבל קרה לכם דבר זר: 13 כי אם שמחו על אשר חלק לכם בענויי המשיח למען גם תשמחו ותעלצו בהגלות כבודו: 14 אם יחרפו אתכם למען שם המשיח אשריכם כי נחה עליכם רוח הכבוד רוח אלהים אצלם מנאץ הוא ואצלכם נכבד: 15 רק אל יענה איש מכם כרצח או כננב או כפעל און או כנכנס בפקדת אחרים: 16 ואם יענה כאחד המשיחיים אל יבוש כי אם יודה לאלהים על הדבר הזה: 17 כי עת החל המשפט מבית אלהים ואם ממנו ראשנה מה אפוא תהיה אחרית הממרים את בשורת אלהים: 18 הן צדיק כמעט יושע אף כי רשע וחוטא: 19 לכן גם המענים כרצון אלהים יפקידו את נפשותם ביד אלהים הברא הנאמן ויוסיפו לעשות הטוב:

5 את הזקנים אשר בקרבכם אזהיר אנכי עמיתם הזקן ועד ענויי המשיח וגם חבר לכבוד העתיד להגלות: 2 רעו את עדר האלהים אשר בידכם והשניחו עליהם לא באנס כי אם בנדבה אף לא עקב בצע כי אם בנפש חפצה: 3 גם לא כמתעמרים בנחלת יהוה כי אם בהיותכם מופת לצאן: 4 והיה בהגלות שר הרעים תשאו עטרת הכבוד אשר לא תכל: 5 וכן גם אתם הנערים הכנעו לפני הזקנים וחגרו כלכם שפלות רוח בהכנע איש לרעהו כי

5 את הזקנים אשר בקרבכם אזהיר אנכי עמיתם הזקן ועד ענויי המשיח וגם חבר לכבוד העתיד להגלות: 2 רעו את עדר האלהים אשר בידכם והשניחו עליהם לא באנס כי אם בנדבה אף לא עקב בצע כי אם בנפש חפצה: 3 גם לא כמתעמרים בנחלת יהוה כי אם בהיותכם מופת לצאן: 4 והיה בהגלות שר הרעים תשאו עטרת הכבוד אשר לא תכל: 5 וכן גם אתם הנערים הכנעו לפני הזקנים וחגרו כלכם שפלות רוח בהכנע איש לרעהו כי

14 אם למשלים כראוי לשלוחים מאתו לנקמת ומתקבלים על הבריות: 9 אל תשלמו רעה תחת פעלי און ולתהלת עשי טוב: 15 כי כן הוא חפץ רעה או חרפה תחת חרפה כי אם תברכו מדעתכם אלהים אשר בעשותכם הטוב תסכרו את פי אולת כי לזאת נקראתם למען תירשו את הברכה: 10 כי האנשים אשר אין בם דעת: 16 כחפשים ולא כאלו היתה לכם החפשה למכסה הרעה כי אם כעבדי אלהים: 17 נהגו כבוד בכל איש אהבו את האחים ויעשה טוב יבשק שלום וירדפהו: 12 כי עיני יהוה יראו את אלהים כבודו את המלך: 18 העבדים הכנעו לפני אדניכם בכל יראה לא לפני הטובים 13 ומי ירע לכם אם תקנאו לעשות הטוב: 14 אבל והענוים לבד כי אם גם לפני העקשים: 19 כי חסד הוא לאיש אם ישבע ממררים ויענה חנם למען דעת האלהים: 20 כי אם חטא תחטאו וסבלתם מכות אנרוף מה תתהללו אך אם תענו וסבלתם בעשותכם הטוב חסד הוא מלפני אלהים: 21 כי לזאת נקראתם כי גם המשיח ענה בעבורכם והשאיר לכם מופת ללכת בעקבותיו: 22 אשר חטא לא עשה ולא מרמה בפיו: 23 אשר שמע חרפתו ולא השיב נענה ולא גער כי אם מסר דינו לשפט צדק ואת חטאתו הוא נשא בנייתו על העץ: 24 למען נחיה לצדקה מאחר שנפטרנו מן החטאים: 25 אשר בחברתו נרפא לכם כי הייתם כצאן אבודות ועתה שבתם אל הרעה פקיד נפשתיכם:

3 וכן אתן הנשים הכנענה לפני בעליהן למען גם אם יש אשר אינם שמעים לדבר יקנו באין אמר ודברים על ידי מעשי הנשים: 2 בראותם כי תצנענה לכת ביראה: 3 ופארכן אל יהי מבחוח במחלפות שער ועדי זהב ולבישת מחלצים: 4 כי אם האדם הצפון פנימה ברוח ענוה והשקט אשר לא יכלה ויקר הוא בעיני אלהים: 5 כי כן התקשטו לפניכם גם הנשים הקדשות המיחלות לאלהים בהכנעו לפני בעליהן: 6 כשרה אשר שמעה בקול אברהם ותקרא לו אדון אשר אתן הייתן לה לבנות בעשותכן הטוב ולא תיראנה מפחד: 7 וכן אתם האנשים שבו עמהן בתבונה כי כלי רפה האשה ותנו לה כבוד כי גם להן יש חלק בנחלת מתנת החיים פן תכלאו מתפלותיכם: 8 וסוף דבר היו כלכם לב אחד בעלי חמלה אהבי האחים רחמנים

4 ועתה כאשר ענה המשיח בעדנו בבשר כן היו גם אתם מזינים במחשבה ההיא כי המענה בבשר חדל מחטא: 2 למען אשר לא תחיו עוד לתאות בני אדם כי אם לרצון אלהים כל ימי היתכם עוד בבשר: 3 כי דינו עת החיים אשר עברה לעשות כחפץ הנוים בלכתנו בדרכי זמה ובתאות כסבאי יין וזללי בשר ורדפי שכר ותועבות עבדת האלילים: 4 ועל זאת תמהים המה ומגדפים כי לא תרוצו עמהם לשטף בזמה כמוהם: 5 אשר

הִרְאִישׁוֹנָה לְפִטְרוֹס

או בזהב נפדיתם מדרך הבלכם אשר הנחלתם מאת אבותיכם: 19 כי אם בדם יקר של שה תמים ומום אין בו בדם המשיח: 20 הנודע מראש לפני מוסדות תבל ונגלה באחרית הימים למענכם: 21 המאמינים על פיו באלהים אשר הקים אתו מעם המתים ויתן לו כבוד למען היות אמונתכם גם תקוה לאלהים: 22 זכו את נפשתיכם על ידי הרוח בשמעכם בקול האמת לאהבת אחים בלא חנפה ואהבתם איש את רעהו אהבה חזקה בלב טהור: 23 כנולדים מחדש לא מזרע נשחת כי אם מזרע לא ישחת במאמר אלהים החי והקים לעולם: aiōn g165 24 כי כל בשר חציר וכל כבוד איש כציץ השדה יבש חציר נבל ציץ: 25 ודבר יהוה יקום לעולם וזה הוא הדבר אשר בשר לכם: aiōn g165

2 ועתה הסירו מכם כל רשע וכל מרמה וחספה וקנאה וכל לשון רע: 2 וכעללים אשר מקרוב גולדו התאוו לחלב השכלי והזך למען תגדלו בו: 3 אם אמנם טעמתם כי טוב האדון: 4 אשר נשתם אליו אל אבן חיה אשר מאסו בה בני האדם והיא נבחרה ויקרה לאלהים: 5 ונבניות גם אתם כאבנים חיות לבית רוחני לכהנת קדש להעלות זבחי רוח לרצון לאלהים בישוע המשיח: 6 וזה הוא שאמר הכתוב הנני יסד בציון אבן פנה אבן בחן ויקרה והמאמין בה לא יבוש: 7 לכן לכם המאמינים היקר אבל לסוורים האבן אשר מאסו הבונים היתה לראש פנה ולאבן נגף ולצור מכשל: 8 והם נכשלו יען לא שמעו לדבר ולזאת גם נועדו: 9 ואתם הנכם זרע נבחר ממלכת כהנים וגוי קדוש ועם סגלה למען תספרו תהלות הקורא אתכם מחשך אל אורו הנפלא: 10 אשר לפניכם לא עם הייתם ועתה עם אלהים ואשר לפניכם לא רחמו ועתה מרחמים: 11 אהובים אוהיכם כנרים ותושבים הנזרו מתאות הבשר המתגרות בנפש: 12 והישיבו דרככם בנוים למען יבישו אל מעשיכם הטובים והיה תחת אשר חרפו אתכם כפעלי און יכבדו את האלהים ביום הפקדה: 13 והכנעו לכל פקדת אדם בגלל האדון אם למלך כראוי לראש:

1 פטרוס שליח ישוע המשיח אל תושבי תפוצות פנטוס גליטא קפודקיא אסיא וביתוניה: 2 הנבחרים מקדם כפי דעת אלהים האב בקדוש הרוח אל משמעת ישוע המשיח ואל הזית דמו חסד ושלוש למכביר יהיו לכם: 3 ברוך האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח אשר כרב רחמיו שב והוליד אתנו לתקוה חיה בהקמת ישוע המשיח מעם המתים: 4 לנחלה אשר לא תשחת ולא תגאל ולא תבל הצפונה בשמים לכם: 5 הנשמרים בעז אלהים על יד האמונה לתשועה העתידה להגלות בעת קץ: 6 אשר בה תגילו אתם המתעצבים עתה מעט לפי הצורך במסת שנות: 7 למען תמצא אמונתכם המזקקה יקרה הרבה מן הזהב האבד הצרוף באש לתהלה ולכבוד ולתפארת בהתגלות ישוע המשיח: 8 אשר אהבתם ולא ראיתם ואשר עתה תאמינו בו בלא ראות אתו ובכן תגילו בשמחה מפארה עצמה מספר: 9 בקחתכם עקב אמונתכם תשועה לנפשתיכם: 10 את התשועה אשר עליה חקרו ודרשו הנביאים הנבאים על החסד השמור לכם: 11 בחקרים לדעת מתי ואיך תהיה העת אשר הודיעה רוח המשיח אשר בקרבם בהגידו מראש את ענוי המשיח ואת הנדלות אשר אחריהם: 12 ונגלה להם כי לא לפנשם כי אם לנו שרתו בדברים ההם אשר הנד לכם עתה על פי המבשרים אתכם ברוח הקדש השלוח משמים דברים אשר מלאכי אלהים חמדו להשקיף אל תוכם: 13 לכן חגרו מתני שכלכם התעוררו וקוו קוה לחסד אשר יבואכם בהתגלות ישוע המשיח: 14 כבני משמעת אל תתנהגו בתאות אשר התאויתם בעוד היוותכם בבלי דעת: 15 כי אם היו קדשים בכל דרכיכם כאשר קדוש הוא אשר קרא אתכם: 16 כי על כן כתוב והייתם קדשים כי קדוש אני: 17 ואם אב תקראו לאלהים השפט בבלי משא פנים כפי מעללי איש ואיש התהלכו נא ביראה בימי מגוריתם: 18 מדעתכם כי לא בדבר נפסד בכסף

ולהרבות רוח: 14 ולא תדעו מה ילד יום מחר כי והארץ הצמיחה את פריה: 19 אחי כי יתעה איש מה חייכם עשן הם אשר נראה כמעט רגע ואחר ככם מן האמת ואיש אחר ישיבנו: 20 ידוע ידע כי כלה וילך: 15 תחת אשר תאמרו אם ירצה יהוה המשיב את החושא מעקשות דרכו הוא יושיע את ונחיה נעשה כזה וכזה: 16 עתה תתנאו בפחזותכם נפשו ממות ויכסה על המון פשעים: וכל נאווה אשר כזאת רעה היא: 17 לכן היורע לעשות הטוב ולא יעשנו והיה בו חטא:

5 הוי העשירים בכו והילילו על הצרות אשר תבאנה עליכם: 2 עשרכם בלה ובנדיכם אכלם עש: 3 זהבכם וכסףכם כסתם חלאה והיתה חלאתם בכם לעדות ואכלה כמו אש את בשרכם אצרתם לכם איצרות בקץ הימים: 4 הנה שכר הפעלים אספי קציר שדתיכם אשר עשקתם צעק עליכם וצעקת הקוצרים באה באזני יהוה צבאות: 5 התעדנתם בארץ והתענגתם והשמנתם את לבכם כמו ליום טבחה: 6 הרשעתם והמתם את הצדיק והוא נענה לא יפתח פיו: 7 לכן אחי דמו והוחילו עד בוא האדון הנה האכר מחכה לטוב תבואת האדמה בהוחילו כי ירד עליה נשם יורה ומלקוש: 8 כן הוחילו גם אתם ואמצו לבבכם כי קרוב האדון לבא: 9 אחי אל תתאונו איש על רעהו פן תשפטו הנה השופט עמד לפתח: 10 אחי הנביאים אשר דברו בשם יהוה הם יהיו לכם למופת העני והתוחלת: 11 הנה מאשרים אנחנו את הסבלים את סבלנות איוב שמעתם ואת אחרית האדון ראיתם כי רחום וחנון יהוה: 12 וראש דבר אחי לא תשבעו לא בשמים ולא בארץ ולא בכל שבועה אחרת ויהי הן שלכם הן ולא שלכם לא פן תפלו בידי הדין: 13 כי יצר לאיש בכם הוא יתפלל ואשר ייטב לבו הוא יזמר: 14 איש כי יחלה בכם יקרא את זקני הקהלה ויתפללו בעדו ויסוכוהו שמן בשם יהוה: 15 ותפלת האמונה תושיע את החולה ויהוה יקימנו ואשר חטא יסלח לו: 16 התודו עונותיכם איש לפני רעהו והתפללו איש בעד רעהו למען תרפאו כי גדול כח תפלת הצדיק הקרא אל אלהים בחזקה: 17 אליהו אנוש אנוש היה כמנו והתפלל תפלה שלא יהיה מטר ולא היה מטר בארץ שלש שנים וששה חדשים: 18 וישב ויתפלל והשמים נתנו מטר

מה תועיל זאת: 17 ככה גם האמונה אם אין בה מעשים מתה היא בעצמה: 18 אך יאמר איש אתה יש לך אמונה ואני יש לי מעשים הראני נא את אמונתך מתוך מעשיך ואני אראך מתוך מעשי את אמוני: 19 אתה מאמין כי האלהים אחד הוא הטיבות גם השדים מאמינים בו ורעדים: 20 ואתה איש בער התחפץ לדעת כי האמונה בבלי מעשים מתה היא: 21 אברהם אבינו הלא במעשי נצדק בהעלתו את יצחק בנו על המזבח: 22 הנך ראה כי היתה האמונה עזרת למעשי ומתוך המעשים השלמה האמונה: 23 וימלא הכתוב האמר והאמן אברהם ביהוה ותחשב לו לצדקה ויקרא אהב יהוה: 24 הנכם ראים כי במעשים יצדק האיש ולא באמונה לבדה: 25 וכן גם רחב הזונה הלא נצדקה במעשים באספה את המלאכים אל ביתה ותשלחם בדרך אחר: 26 כי כאשר הנוף בלי נשמה מת הוא כן גם האמונה בלי מעשים מתה היא:

4 מאין המלחמות והמדנים אשר ביניכם הלא מתוך התאות המתגרות באברייכם: 2 אתם מתאווים ואין לכם תרצחו ותקנאו והשג לא תשיגו תריבו ותלחמו ואין לכם יען אשר לא התפללתם: 3 הן אתם מבקשים ואינכם מקבלים על אשר תתפללו ברעה למען תבלו בתאותיכם: 4 הנאפים והמנאפות הלא ידעתם כי אהבת העולם איבת אלהים היא ועתה החפץ להיות אהב העולם יהיה איב לאלהים: 5 או התדמו בנפשכם כי לריק אמר הכתוב בקנאה יתאוה לרוח השכן בקרבנו: 6 וגם יגדיל לתת חן על כן אומר אלהים ללצים יליץ ולענוים יתן חן: 7 לכן הכנעו לאלהים התיצבו נגד השטן ויברח מפניכם: 8 קרבו לאלהים ויקרב אליכם רחצו ידיכם החטאים טהרו לבבכם חלוקי הלבב: 9 התענו והתאבלו ובכו שחקכם יהפך לאבל ושמתחכם ליגון: 10 הכנעו לפני יהוה והוא ירים אתכם: 11 אחי אל תחרפו איש את רעהו המחרף את רעהו ודן את אחיו הוא מחרף את התורה ודן את התורה ואם תדין את התורה אינך עשה התורה כי אם שפטה: 12 אחד הוא המחקק אשר יכול להושיע ולאבד ומי אתה כי תדין את עמיתך: 13 הוי האמרים נלכה היום ומחר לעיר פלוגית אלמונית ונעשה שם שנה אחת לסחר בה

י

3 אחי אל יהיו רבים מכם למורים כאשר ידעתם כי בזאת נכביר עלינו את הדין: 2 כי כלנו מרבים להכשל ואשר לא יכשל בדבור הוא איש תמים וביכלתו לשום רסן גם לכל גופו: 3 הגה בפי הסוסים נשים את הרסן למען אשר ישמעו לנו ונהגנו בו את כל גוייתם: 4 והנה האניות אף כי גדולות הנה ורוחות קשות יהדפום ינהג אתן משוט קטן אל כל אשר יחפץ החבל כן גם הלשון אבר קטן היא וגדולות תדבר: 5 ראה מה גדול היער ואש קטנה תבעירנו גם הלשון אש היא עולם מלא עולה: 6 כן הלשון נצבת בין אברינו המגאלת את כל הנוף ומלהטת את גלגל הויתנו והיא להוטה באש גיהנם: (Geenna g1067) 7 כי מין כל בהמה ועוף ורמש וחיות הים יכבש ונכבשים הם על ידי מין האדם: 8 אבל הלשון אין אדם יכל לכבשה אין מעצור לרעה הזאת וסם המות מלאה: 9 בה נברך את האלהים אבינו ובה נקלל את האנשים העשויים בצלם אלהים: 10 מפה אחד יצאת ברכה וקללה וכן לא יעשה אחי: 11 היביע

יעקב עבד אלהים ואדנינו ישוע המשיח שאל לשלום שנים עשר השבטים הנפוצים: 2 אך לשמחה חשבו לכם אחי כאשר תבאו בנסינות שונים: 3 בדעתכם כי בחן אמונתכם מביא לידי סבלנות: 4 והסבלנות שלמה תהיה בפעלה להיותכם שלמים ותמימים ולא תחסרו כל דבר: 5 ואיש מכם כי יחסר חכמה יבקשנה מאלהים

וילך לו וברגע שכח מה תארו: 25 אבל המשקיף בתורה השלמה תורת החרות ומחזיק בה אשר איננו שמע ושכח כי אם עשה בפעל אשרי האיש ההוא במעשהו: 26 איש מכם אם ידמה להיות עבד אלהים ואינו שם רסן ללשנו כי אם מתעה הוא את לבבו עבדתו אך לריק תהיה: 27 זאת העבודה הטהורה והברה לפני האלהים אבינו לבקר את היתומים והאלמנות בלחצם ולשמר את עצמו נקי מחלאת העולם:

2

הנותן לכל בנדיבה ובאין גערה ותנתן לו: 6 רק יבקש באמונה ובבלי ספק כי בעל ספק דומה לגלי הים הסער והננרש: 7 והאיש ההוא אל ידמה בנפשו כי ישא דבר מאת יהוה: 8 איש אשר חלק לבו הפכפך הוא בכל דרכיו: 9 אבל האח השפל יתהלל ברוממתו: 10 והעשיר יתהלל בשפלותו כי יעבר כציץ החציר: 11 כי זרח השמש בחמתו ויבש את החציר ויבל ציצו וחסד מראהו אבד כן יכול העשיר בהליכותיו: 12 אשרי האיש העמד בנסינו כי כאשר נבחן ישא עטרת החיים אשר הבטיח יהוה לאהביו: 13 אל יאמר המנסה האלהים נסני כי האלהים איננו מנסה ברע והוא לא ינסה איש: 14 כי אם ינסה כל איש בתאות נפשו אשר תסיתהו ותפתהו: 15 ואחרי כן הרתה התאות ותלד חטא ותחטא כי נשלם יוליד את המות: 16 אל תתעו אחי אהובי: 17 כל מתנה טובה וכל מנחה שלמה תרד ממעל מאת אבי האורות אשר חלוף וכל צל שנוי אין עמו: 18 הוא בחפצו ילד אותנו בדבר האמת להיותנו כמו ראשית בכורי יצוריו: 19 על זאת אחי אהובי יהי כל איש מהיר לשמע קשה לדבר וקשה לכעוס: 20 כי כעס אדם לא יפעל צדקת אלהים: 21 לכן הסירו מעליכם כל שנוף ותרבות רעה וקבלו בענוה את הדבר הנטוע בכם אשר יכל להושיע את נפשתיכם: 22 והיו עשי הדבר ולא שמעיו לבד לרמות את נפשכם: 23 כי האיש אשר רק שמע את הדבר ולא עשהו נמשל לאיש מביט את תאר הויתו במראה: 24 כי הביט אל מראהו

אחי אל יהי משא פנים באמונתכם בישוע המשיח אדנינו אדון הכבוד: 2 כי אם יבוא איש לבית כנסתכם וטבעת זהב על ידיו והוא לבוש לבשי מכלול וגם איש עני יבא שמה ובגדו מטנף: 3 ופניתם אל הלבוש לבשי מכלול ואמרתם לו שב לך הנה בטיב ולעני תאמרו עמד שם או שב פה מתחת להדם רגלי: 4 הלא בזאת נחלק לבכם והנכם שפטים בעלי מחשבות רעות: 5 שמעו אחי אהובי הלא בעניי העולם הזה בחר האלהים להיות עשירים באמונה וירשי המלכות אשר הבטיח לאהביו: 6 ואתם הכלמתם את העני הלא העשירים הם העשקים אתכם והם הסחבים אתכם אל בתי דין: 7 הלא הם המגדפים את השם הטוב הנקרא עליכם: 8 הן בקימכם את המצוה המלכת על כלן כפי הכתוב ואהבת לרעך כמוך תישיבו לעשות: 9 אולם אם תשא פנים תחטאו במעשיכם והתורה תוכיחכם כעברים אותה: 10 כי איש אשר יקים את כל התורה ונכשל בדבר אחד הוא אשם אשם בכלם: 11 כי האמר לא תנאף גם הוא אמר לא תרצח ואם אינך נאף ואתה רוצח היה נהיית לעבר התורה: 12 כן דברו וכן עשו כאנשים העתידים להשפט על פי תורת החרות: 13 כי אין חסד בדין לאשר לא עשה חסד והחסד יתנאה על הדין: 14 אחי מה יועיל לאיש אם יאמר כי יש לו אמונה ומעשים אין בו התוכל האמונה להושיעו: 15 אח או אחות אם יהיו בעירם ובחסר לחם יומם: 16 ואיש מכם יאמר אליהם לכו לשלום והתחממו ושבעו ולא תתנו להם די מחסור גופם

אִירָא מַה יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם: 7 זָכְרוּ אֶת מְנַהֲיִיגִים
אֲשֶׁר הִגִּידוּ לָכֶם אֶת דְּבַר הָאֱלֹהִים בִּינו לְאַחֲרִית
דְּרַכְכֶם וּלְכוּ בְּאֻמוֹנְתֶם: 8 יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ גַּם תִּמּוֹל גַּם
הַיּוֹם הוּא הוּא וְגַם לְעוֹלָמִים: (jaïōn g165) 9 אֵל תְּנוּעוּ
בְּתוֹרוֹת שְׁנוֹת וְזֵרוֹת כִּי טוֹב לְכוֹנֵן לְבָנוּ בְּחֹסֶד
וְלֹא בְּעִנְיִי מֵאֲכָל אֲשֶׁר לֹא הוֹעִילוּ לְמַתְהַלְכִים
בָּהֶם: 10 יֵשׁ לָנוּ מִזְבֵּחַ אֲשֶׁר אֵינָם רְשָׁאִים לֵאכֹל
מֵעֲלָיו מִשְׁרָתִי הַמִּשְׁכָּן: 11 כִּי הִבְהֵמוֹת אֲשֶׁר הוּבֵא
דָּמִן בְּקֹדֶשׁ לְכַפֶּרֶת הַחַטָּא עַל יְדֵי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
נִוִּיתִיהֶן נִשְׂרָפוּ מִחוּץ לְמַחֲנֶה: 12 בְּעֶבֶר זֹאת
גַּם יֵשׁוּעַ לְמַעַן קֹדֶשׁ בְּדָמּוֹ אֶת הָעַם עֲנֵה מִחוּץ
לְשַׁעַר: 13 לָכֵן נִצָּאָה נָא אֵלָיו אֵל מִחוּץ לְמַחֲנֶה
וְנִשָּׂא אֶת חֲרַפְתּוֹ: 14 כִּי פֶה אֵין לָנוּ עִיר עֲמֻדָּת
כִּי אֶת הָעֲתִידָה אֲנַחְנוּ מִבְּקָשִׁים: 15 לָכֵן נִקְרִיב
עַל יָדוֹ בְּכָל עֵת זִבְחַ תּוֹדָה לְאֱלֹהִים הִיא פְּרִי
שִׁפְתֵּי הַמּוֹדוֹת לְשִׁמּוֹ: 16 וְאֵל תִּשְׁכַּחוּ לְגִמְלָ חֹסֶד
וּלְתֵּת לְאֲבִיּוֹנִים כִּי זִבְחִים כְּאֵלָה יַעֲרְבוּ לְאֱלֹהִים:
17 שָׁמְעוּ אֵל מְנַהֲיִיגִים וְהִכְנַעוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי שְׁקָדִים
הֵם עַל נַפְשֵׁיכֶם כְּעֲתִידִים לְתֵּת חֶשְׁבוֹן לְמַעַן יַעֲשׂוּ
זֹאת בְּשִׁמְחָה וְלֹא בְּאַנְחָה כִּי זֹאת לֹא לְהוֹעִיל לָכֶם:
18 הַתְּפַלְלוּ בְּעַדְנוּ כִּי יִדְעֵנוּ אֲשֶׁר שְׁלֹמָה מִחֲשַׁבְתָּנוּ
וְנַחֲפֵץ לְלַכֵּת דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל: 19 וּבְחֻזְקָה אֲבַקֵּשׁ
מִכֶּם לַעֲשׂוֹת זֹאת לְמַעַן אוֹשֵׁב אֵלֵיכֶם בְּמַהֲרָה:
20 וְאֱלֹהֵי הַשְּׁלוֹם אֲשֶׁר בָּדָם בְּרִית עוֹלָם הָעֹלָה מִן
הַמַּתִּים אֶת רַעְיָה הַצָּאֵן הַגָּדוֹל אֶת יֵשׁוּעַ אֲדִינִינוּ:
(jaïōnios g166) 21 הוּא יִשְׁלִימְכֶם בְּכָל מַעֲשֵׂה טוֹב
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ בַּפְּעֻלָּה בְּכֶם אֶת הַרְצוֹי לִפְנֵי בִיד
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר לוֹ הַכְּבוֹד לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים
אֲמֵן: (jaïōn g165) 22 וְאֲבַקֵּשׁ מִכֶּם אַחִי שְׂאוּ נָא דְּבַר
הַתּוֹכַחָה כִּי כְּתַבְתִּי אֵלֵיכֶם בְּקִצְרָה: 23 וְדַעוּ כִּי
טִימוֹתִיוֹס אַחִינוּ יֵצֵא מִבֵּית הָאֲסוּרִים וְהִיָּה אִם יִבֵּא
בְּמַהֲרָה אֲרָאָה אֶתוֹ אֶת פְּנֵיכֶם: 24 שְׂאֲלוּ לְשִׁלּוֹם כָּל
מְנַהֲיִיגִים וּלְשִׁלּוֹם כָּל הַקִּדְשִׁים בְּנֵי אֶרֶץ אִיטָלְיָא
שְׂאֲלִים לְשִׁלּוֹמָכֶם: 25 הַחֲסֹד עִם כָּלְכֶם אֲמֵן:

מתחיה את מתינה ואחרים רששו בעניים ולא אבו להנצל למען יזכו לתחיה טובה ממנה: 36 מהם נסו בתעלולים ובמכות וגם נמסרו לכבל ומסגר: 37 נסקלו באבנים נסרו במגרה נבחנו ביסורים מתו לפי חרב וינעו עטופי עורת כבשים ועזים בחסר ובעצר רעה ויגון: 38 אשר העולם לא היה כדי להם הם תעו במדבר ובהרים ובמערות ובנקיקי הארץ: 39 וכל אלה אף היתה להם העדות בגלל אמונתם לא קבלו את ההבטחה: 40 למען אשר לא ישלמו בלעדינו כי צפה לנו אלהים מקדם טובה יתרה:

12 לכן גם אנחנו אשר ענן עדים רב כזה סבב אתנו גשליכה ממנו כל טרח והחטא המקיף עלינו ונרוצה בתוחלת את המרוצה הערוכה לפנינו: 2 ונביטה אל ישוע ראש האמונה ומשלימה אשר בעד השמחה השמורה לו סבל את הצלב ויבז החרפה וישב לימין כסא האלהים: 3 התבוננו אליו אשר נשא כלמת חטאים גדולה כזאת למען לא תיעפו ולא תיגעו בנפשותיכם: 4 עדין לא עמדתם עד לדם במלחמתכם עם החטא: 5 ותשכחו דבר הנחומים המדבר אליכם כמו אל בנים לאמר מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו: 6 כי את אשר יאהב יהוה יוכיח יכאב את בן ירצה: 7 אם סבלים אתם מוסר דעו כי כאב עם בניו כן מתנהג אלהים עמכם כי איה הבן אשר אביו לא ייסרנו: 8 אך אם תהיו באין מוסר אשר היה מנת כלם אז ממזרים אתם ולא בנים: 9 ועוד אם אבות בשרנו היו מיסרים אתנו ונירא מהם אף כי נכנע לפני אבי הרוחות ונחיה: 10 כי המה יסרונו כטוב בעיניהם לימים מעטים אבל זה להועיל למען יהיה לנו חלק בקדשתו: 11 וכל מוסר בעת עברו עלינו איננו שמחה בעינינו כי אם יגון אולם באחריתו יתן פרי שלום לצדקה למלומדים בו: 12 על כן חזקו ידיים רפות וברכים כשלות: 13 ומעגל רגליכם פלסו למען לא תטה הצלעה מן הדרך כי אם תרפא: 14 רדפו את השלום עם כל אדם ואת הקדשה אשר בלעדיה

13 אהבת האחים תעמד: 2 הכנסת ארחים אל תשכחו כי יש אשר הכניסו בה מלאכים ולא ידעו: 3 וזכרו את האסורים כאלו אתם אסורים עמהם ואת הנלחצים באשר גם אתם בבשר: 4 האישות תיקר בכל וערש יצועכם אל יחלל את הזנים ואת המנאפים ידין אלהים: 5 רחקו מאהבת כסף ושמחו בחלקכם כי הוא אמר לא ארפך ולא אעזבך: 6 על כן נבטח ונאמר יהוה לי בעזרי לא

כזאת: 34 כי הצטערתם על מוסרי וגזלת רכושכם סבלתם בשמחה מודעתכם בנפשכם שיש לכם בשמים קנין טוב ממנו וקים לעד: 35 לכן אל תשליכו את בטחונכם כי יש לו שכר רב: 36 כי צריכים אתם לסבלנות למען תעשו רצון אלהים ונשאתם את ההבטחה: 37 כי עוד מעט רגע והבא יבא לא יאחר: 38 הצדיק באמונתו יחיה ואם יסג אחור לא רצתה נפשי בו: 39 אמנם אנחנו איננו מן הנסוגים אחור לאבדם כי אם מן המאמינים להצלת הנפש:

11 כי האמונה היא חסן הבטחון במקוה והוכחת דברים לא נראים: 2 ובה נחלו האבות עדות: 3 באמונה נבין כי העולמות נעשו בדבר האלהים למען אשר יצא הנראה מן הנעלם: (aion: jg165) 4 באמונה הקריב הבל לאלהים זבח טוב מקין אשר היה לו לעדות כי צדיק הוא בהעיד אלהים על מנחתיו ובה עודנו מדבר אחרי מותו: 5 באמונה לקח חנוך לבלתי ראותו המות ואיננו כי לקח אתו אלהים והועד עליו לפני הלקחו כי את האלהים התהלך: 6 ובלוי אמונה לא יוכל איש להיות רצוי אל האלהים כי כל הקרב אליו צריך להאמין כי יש אלהים וגמול הוא משיב לדרשיו: 7 באמונה בנה נח ביראת יהוה את התבה להצלת ביתו אתרי אשר צוה על דברים לא נראים עדין וירשע בה את העולם ויהי לירש הצדקה עקב האמונה: 8 באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללכת אל הארץ אשר יירשנה ויצא ולא ידע אנה יבוא: 9 באמונה היה נר בארץ ההבטחה כמו בנכריה וישב באהלים הוא ויצחק ויעקב אשר ירשו עמו ההבטחה ההיא: 10 כי חכה לעיר אשר יסודתה נאמנה ובונה ומכוננה האלהים: 11 באמונה שרה גם היא קבלה הכח להזריע ותלד אחרי בלתה כי חשבה לנאמן את המבטיח: 12 על כן מאחד אשר כמעט מת נופו יצאו ככוכבי השמים לרב וכחול על שפת הים אשר לא יספר: 13 כפי אמונה מתו כל אלה ולא השיגו את ההבטחות רק מרחוק ראו אותן ויבטחו וישמחו לקראתן ויודו

במות המת תכון דיתיקי ואיננה בתקפה בעוד מקימה בחיים: 18 לכן גם הראשונה לא חנכה בלא דם: 19 כי ככלות משה להניד לכל העם את כל המצות כתורה לקח דם העגלים והשעירים עם מים ותולעת שני ואזוב ויזרק על הספר ועל כל העם: 20 ויאמר הנה דם הברית אשר צוה אלהים אליכם: 21 וכן הזה מן הדם על המשכן ועל כל כלי השרת: 22 וכמעט הכל יטהר בדם על פי התורה ואין כפרה בלי שפיכת דם: 23 לכן דמיוני הדברים שבשמים צריכים להטהר באלה והדברים שבשמים בעצמם צריכים להטהר בזבחים טובים מאלה: 24 כי המשיח לא בא אל הקדש הנעשה בידים שהוא רק דמות האמתי כי אם בא אל עצם השמים לראות עתה בעדנו את פני האלהים: 25 אף לא להקריב את נפשו פעמים רבות ככהן הגדול אשר בא שנה בשנה אל הקדש בדם אחרים: 26 כי אם כן הוא הלא היה לו לענות פעמים רבות מראשית העולם ועתה בקץ העתים נגלה בפעם אחת כדי לבטל את החטא בזבח נפשו: 27 jaïon g165 וכאשר נגזר על בני אדם פעם אחת המות ואחריו הדין: 28 כן הקרב המשיח פעם אחת למען שאת חטאי רבים ופעם שנית יראה בלי חטא לישועה למחכים לו:

10 כי התורה בהיות בה צל הטבות העתידות ולא מראה עצם הדברים אין ביכלתה להשלים את הקרבים בקרבנות ההם אשר יקריבו תמיד מדי שנה בשנה: 2 כי לילולא זאת חדלו מהביאם באשר המקריבים בהטהרם פעם אחת לא היתה בהם עוד רגשת חטאים: 3 אבל יש שם הזכרת החטאים שנה בשנה: 4 כי דם הפרים והשעירים לא יוכל להסיר חטאים: 5 ובעבור זאת אמר בבואו לעולם זבח ומנחה לא חפצת גוף כוננת לי: 6 עולה וחטאה לא שאלת: 7 אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי לעשות רצונך אלהי: 8 אחרי אמרו למעלה זבח ומנחה עולה וחטאה לא חפצת ולא שאלת אשר יקריבו אתם על פי התורה: 9 אז אמר הנה באתי לעשות רצונך אלהי

מעביר בזה את הראשונה למען הקים את השניה: 10 וברצון הזה מקדשים אנחנו על ידי הקרבת קרבן גוף ישוע המשיח בפעם אחת: 11 וכל כהן עמד יום יום לשרת ומוסיף פעמים רבות להקריב אתן הקרבנות אשר לא יוכלו לעולם להעביר חטאים: 12 אולם זה אחרי הקריבו זבח אחד על החטאים ישב עד עולם לימין האלהים: 13 וחכה יחכה עד כי יושנו איביו הדם לרגליו: 14 כי הוא בקרבן אחת השלים לנצח את המקדשים: 15 ואף רוח הקדש מעיד לנו על זאת כי אחרי אמרו: 16 זאת הברית אשר אכרת אתם אחרי הימים ההם אמר יהוה נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתבנה: 17 ולעונם ולחטאתם לא אזכר עוד: 18 והנה כאשר נסלחו החטאים אין עוד קרבן עליהם: 19 ועתה אחי בהיות לנו בטחון דרך הקדש בדם ישוע: 20 דרך חדש וחי אשר חדש לנו בפרכת היא בשרו: 21 ובהיות לנו כהן גדול על בית אלהים: 22 נקרבה נא בלבב שלם ובאמונה תמימה מטהרים בהיות לבבנו מרוח רעה ורחוצי בשר במים טהורים: 23 נחזיקה בהודית התקוה כל נמוט כי נאמן המבטיח: 24 ונתבוננה זה על זה לעורר אתנו לאהבה ולמעשים טובים: 25 ואל נעזב את כנאינתנו כמנהג קצת אנשים כי אם נוכיח איש את אחיו ובייותר בראתכם כי קרוב היום: 26 כי אם נחטא בזדון אחרי אשר קבלנו דעת האמת לא ישאר עוד זבח קרבן לכפר על החטא: 27 כי אם בעותי הדין העתיד ואש קנאה אשר תאכל את הצררים: 28 הן איש כי יפר תורת משה מות ימות בלי חמלה על פי שנים עדים או שלשה: 29 מה תחשבו כמה יגדל הענש הראוי לרמס ברגלו את בן האלהים וחשב לחל את דם הברית אשר הוא מקדש בו ומחרף את רוח החסד: 30 כי ידענו את האמר לי נקם ושלם ועוד כי ידין יהוה עמו: 31 מה נורא לנפל ביד אלהים חיים: 32 אבל זכרו נא את הימים הראשונים כי אז אחרי ארו עיניכם נשאתם כבד ענוים רבים: 33 פעם בהיותכם לראי בחרפה ותונה פעם בהשתתף לאשר הגיע אליהם

יש לו כהנה אשר לא תעבר ממנו : jaïōn g165) 25 אשר על כן יוכל גם להושיע בכל וכל את הנגשים על קצו :

ידו לאלהים כי חי הוא תמיד להפניע בעדם : 26 כי נאווה לנו כהן כזה שהוא חסיד ותמים וטהור ונברל מן החטאים ונשא מהשמים : 27 אשר איננו צריך יום יום ככהנים הגדולים ההם להקריב בראשונה על חטאתיו ואחרי כן על חטאת העם כי זאת עשה בפעם אחת בהקריבו את נפשו : 28 כי התורה העמידה לכהנים גדולים בני אדם חלשים אבל דבר השבועה הבאה אחרי התורה העמיד את הבן המשלם לעולם : jaïōn g165)

8 וזה ראש הנאמרים כי יש לנו כהן גדול היושב לימין כסא הגבורה בשמים : 2 והוא משרת הקדש והמשכן האמתי אשר כוננו אדני ולא אדם : 3 כי כל כהן גדול הוא מפקד להקריב מנחות וזבחים ועל כן צריך שיהיה גם לזה דבר להקריב : 4 והנה אלו היה בארץ לא היה כהן כי יש פה הכהנים המקריבים הקרבנות לפי התורה : 5 ומכהנים לדמות וצל הדברים שבשמים כדבר יהוה אל משה בבאו לכלות את המשכן כי אמר אליו ראה ועשה הכל בתבניתו אשר אתה מראה בהר : 6 ועתה הוא קבל שרות מעלה כפי מעלת הברית הנעשה על ידו אשר הוקמה על הבטחות טבות ויתרות : 7 כי אלו היתה הראשונה ההיא תמימה לא יבקש מקום לשניה : 8 כי כה אמר בהוכיח אתם הנה ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה : 9 לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בחלתי בם נאם יהוה : 10 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם : 11 ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם : 12 כי אסלח לעונם ולחטאתם ולפשעיהם לא אזכר עוד : 13 הנה באמרו ברית חדשה ישן

9 הן היה גם לברית הראשונה משפטי העבודה ומקדש ארצי : 2 כי הוקם המשכן החיצון אשר בו המנורה והשלחן ומערכת הלחם והוא נקרא קדש : 3 ומבית לפרכת השנית משכן הנקרא קדש הקדשים : 4 אשר לו מזבח הזהב לקטרת וארון הברית מצפה זהב כלו ובו צנצנת זהב אשר המן בתוכו ומטה אהרן אשר פרח ולוחות הברית : 5 וממעל לו כרובי הכבוד הסככים על הכפרת לא נדבר כעת על כל אחד מהם בפרט : 6 ואחרי שהוכנו אלה ככה באו הכהנים תמיד אל המשכן החיצון לעבד שם את עבודתם : 7 ואל המשכן אשר לפנים ממנו בא שמה הכהן הגדול לברו פעם אחת בשנה לא בבלי דם אשר יקריב בעד נפשו ובעד שגגות העם : 8 ורוח הקדש מודיע בזאת כי לא נגלה הדרך אל הקדש כל הימים אשר המשכן החיצון יש לו לעמד : 9 והוא משל על העת ההוה אשר בה מקריבים מנחות וזבחים אשר לא יוכלו להשלים את לבב העבד : 10 אך משפטי הנוף המה עם המאכלות והמשקים והטבילות השנות אשר הושמו עד עת התקון : 11 אבל המשיח בבאו להיות כהן גדול לטבות העתידות עבר בתוך המשכן המעלה בגדלה ושלמות אשר לא נעשה בידים כלומר אשר איננו בכלל הבריא הזאת : 12 גם לא בא בדם שעירים ועגלים אלא בדם נפשו בא בפעם אחת אל הקדש פנימה וימצא נאלת עולם : jaïōnios g166) 13 כי אם דם הפרים והשעירים ואפר הפרה אשר יזה על הטמאים יקדשם לטהרת גופם : 14 אף כי דם המשיח אשר הקריב את עצמו לאלהים ברוח נצחי וכלי מום יטהר לבבכם ממעשי מות לעבד את אלהים חיים : jaïōnios g166) 15 ובעבור זאת הוא גם סרסר לברית חדשה למען אשר יירשו המקראים את הבטחת נחלת עולם אחרי אשר מת לפדות מן הפשעים אשר נעשו תחת הברית הראשונה : jaïōnios g166) 16 כי במקום שיש דיתיקי צריך לדעת מות מקימה : 17 כי רק

g166j3) ואת זאת נעשה אם יתן האל: 4 כי אלה ולימיו אין תחלה ולחיו אין סוף כי אם נדמה לבן אשר ננה עליהם האור וטעמו ממתנת השמים ונתן להם חלקם ברוח הקדש: 5 וטעמו את דבר אלהים הטוב וכחות העולם הבא וימעלו מעל: 6 נמנעו מהתחדש עוד לתשובה כי צלבו להם מחדש את בן האלהים ויתנוהו למשל: 7 כי האדמה השותה את הנשם הירד עליה למכביר ומוציאה עשב טוב לעבדיה תשא ברכה מאת האלהים: 8 ואשר תוציא קוץ ודרדר נמאסה היא וקרובה למארה וסופה להשרף: 9 אמנם ידידי מבטחים אנחנו בכס טבות מאלה וקרבות לישועה אף כי דברנו כזאת: 10 כי האלהים לא יעות צדק לשכח את מעשיכם ואת עמל אהבתכם אשר הראיתם לשמו ששרתם ועודכם משרתים את הקדשים: 11 אבל חפצנו שכל אחד מכם גם ישקד שקוד להחזיק בשלמות התקוה עד הקץ: 12 שלא תעצלו כי אם תלכו בעקבות היורשים באמונה וארך רוח את ההבטחות: 13 כי בהבטיח אלהים את אברהם נשבע בנפשו יען אשר אין גדול ממנו להשבע בו: 14 ויאמר כי ברך אברכך והרבה ארבה אותך: 15 ויהי בהאריך נפשו השיג את ההבטחה: 16 בני האדם ישבעו בגדול מהם והשבעה להם קץ כל ערעור לקיום הדבר: 17 על כן כאשר רצה האלהים להראות ביותר את ירשי ההבטחה כי לא תשתנה עצתו ערב אתה בשבועה: 18 למען על פי שני דברים בלתי משתנים אשר חלילה לאלהים לשקר במ יהיה לנו אשר נסנו עליו זרוז גדול לאחו בתקוה הנתונה לפנינו: 19 אשר היא לנפשנו לעונין נכון וחזק ומניע אל מבית לפרכת: 20 אשר בא שמה ישוע העבר לפנינו ויהי כהן גדול לעולם על דברתי מלכי צדק: 21) aiōn g165j

7 כי זה מלכי צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא לקראת אברהם בשוכו מהכות את המלכים ויברכהו: 2 ואשר חלק לו אברהם מעשר מכל שמו יפרש מלך הצדק ועוד מלך שלם הוא מלך השלום: 3 באין אב באין אם באין יחש

באפי אם יבאון אל מנוחתו: 12 ראו עתה אחי פן יש באחד מכם לב רע וחסר: אמונה לסור מאלהים חיים: 13 אך הוכח תוכיחו איש את רעהו יום יום עד שיקרא היום למען אשר לא יקשה איש מכם את לבו במדוחי פשע: 14 כי נתחברנו למשיח אם נחזיק בראשית הבטחה ולא נרפנה עד הקץ: 15 כאשר נאמר היום אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם כמריבה: 16 מי אפוא אלה אשר שמעו ויריבו הלא כל יצאי מצרים ביד משה: 17 ובמו התקוטט ארבעים שנה הלא בחטאים אשר נפלו פגריהם במדבר: 18 ולמי נשבע לבלתי בא אל מנוחתו אם לא לסוררים: 19 ואנחנו ראים כי לא יכלו לבוא אל אשר לא האמינו:

5 כי כל כהן גדול הלכות מתוך בני אדם מפקד הוא בעבור בני אדם בעניני אלהים להקריב מנחה וזבח על החטאים: 2 והוא יכול לחמול על השגגות והתעויות בהיותו גם הוא ידוע חלי: 3 אשר על כן חייב להקריב על החטאים גם בעד העם גם בעד נפשו: 4 ואת הגדלה הזאת לא יקח איש לעצמו רק הקרוא לה מאת האלהים כמו אהרן: 5 כן גם המשיח לא כבד את עצמו להיות כהן גדול כי אם האמר אליו בני אתה אני היום ילדתיך: 6 כמו שאמר גם במקום אחר אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: 7 jaïōn g165f אשר בימי היותו בבשר הקריב תפלות ותחנונים בצעקה גדולה ובדעות לפני מי שיכול להושיעו ממות ויעתר לו מפני יראתו: 8 ואף כי היה הבן למד מענותו לשמוע: 9 ואחרי אשר השלם היה ממציא תשועת עולמים לכל שמעיו: 10 jaïōnios g166f והאלהים קרא לו כהן גדול על דברתי מלכי צדק: 11 על זאת יש לנו לדבר הרבה וקשות לבאר לכם במלין יען כי כבודו אנוכיכם: 12 כי תחת אשר היה ראוי לכם לפי ארך הזמן להיות מלמדים עתה מן הצרך לשוב וללמד אתכם עקרי ראשית דברי אלהים ונצרכתם לחלב ולא למאכל בריא: 13 כי כל אשר מאכלו חלב איננו מביין בדבר צדק כי עודנו עולל: 14 אך לשלמים המאכל הבריא אשר על פי ההרגל יש להם חושים מנסים להבדיל בין טוב לרע:

4 על כן נירא נא בהמצא עוד ההבטחה לבוא אל מנוחתו פן יראה איש מכם מאחר פעמיו: 2 כי גם אלינו באה הבשורה כמו אליהם אך לא הועיל להם דבר השמועה מפני אשר לא התערב באמונה לשמעיים: 3 כי באי המונה אנחנו המאמינים כמו שאמר אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתו אף כי נגמרו מעשי יהוה מעת הוסד העולם: 4 כי על היום השביעי אמר במקום אחד וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו: 5 ובמקום הזה אמר עוד אם יבאון אל מנוחתו: 6 ויען כי יש עוד מקום לבוא אליה ואשר התבשרו בראשונה המה לא באו שם בעבור המרי: 7 לכן הוסיף לקבוע יום באמרו היום על ידי דוד מקץ ימים רבים כמו שנאמר היום אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם: 8 כי אלו יהושע הניח להם לא היה מדבר אחרי זאת על יום אחר: 9 על כן נשארה עוד מנוחת שבת לעם אלהים: 10 כי הבא אל מנוחתו גם הוא שבת ממלאכתו כמו האלהים משלו: 11 לכן נשקדה נא לבוא אל המנוחה ההיא למען אשר לא יכשל איש והיה ממרה כמוהם: 12 כי דבר האלהים חי הוא ופעל גבורות וחד מחרב פיפיות ונכנס עד להבדיל בין נפש לרוח ובין הרבקים למוח ובחן מחשבות לבב ומזמותיו: 13 ואין כל נברא נסתר מנגדו כי הכל חשוף וגלוי לעיני בעל

6 על כן בעזב כעת ראשית דבר המשיח נעבר אל השלמות ולא נשוב לשית יסודי התשובה ממעשי מות והאמונה באלהים: 2 ותורת הטבילות וסמיכת ידיים ותחית המתים והדין הנצחי: 3 aïōnios

אֶל־הָעִבְרִים

וכבוד והדר תעטרהו ותמשילהו במעשי ידיך :
8 כל שתה תחת רגליו הנה באשר שת כל תחתיו
לא השאיר דבר שלא שת תחתיו ותתה זה לא
ראינו עדין כי כל הושת תחתיו : 9 אבל ישוע
המחסר מעט ממלאכים אותו ראינו מעשר בכבוד
והדר מפני ענותו עד מות למען אשר ישעם בחסד
אלהים את המות בעד כלם : 10 כי נאה היה לו
אשר הכל למענו והכל על ידו בהנחתו בנים
רבים לכבוד להשלים בענוים את שר ישועתם :
11 כי גם המקדש גם המקדשים כלם מאחד המה
ועל כן לא בוש מקרא להם אחים : 12 באמרו
אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך : 13 ועוד
וקויתי לו ועוד הנה אנכי והילדים אשר נתן לי
יהוה : 14 ויען כי הילדים כלם יחדו בשר ודם אף
הוא לבש בשר ודם כמוהם למען אשר יבטל על
ידי המות את אשר לו ממשלת המות הוא השטן :
15 ולהתיר את אלה אשר מאימת המות היו נתנים
לעבדות כל ימי חייהם : 16 כי אמנם לא במלאכים
החזיק כי אם בזרע אברהם החזיק : 17 על כן היה
עליו להדמות לאחיו בכל דבר למען אשר יהיה
כהן גדול רחמן ונאמן בעניני אלהים לכפר על
חטאת העם : 18 כי באשר הוא בעצמו ענה ונתנסה
יכל לעזר את המנסים :

3 לכן אחי הקדושים חברים לקריאה של מעלה
הבישו אל השליח וכהן הודיתנו הגדול אל המשיח
ישוע : 2 אשר הוא נאמן לעשהו כמו גם משה בכל
ביתו : 3 כי כבוד גדול ממושה נחל זה כאשר בנה
הבית חשוב יותר מן הבית : 4 כי כל בית יש לו
בנה אבל בונה כל הוא האלהים : 5 והן משה
נאמן בכל ביתו כעבד לעדות העמדות להאמר :
6 אבל המשיח הוא הבן על ביתו ואנחנו ביתו אם
נחזיק בבטחון ובתהלת התקוה ולא נרפנה עד
הקץ : 7 לכן כמאמר רוח הקדש היום אם בקלו
תשמעו : 8 אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה
במדבר : 9 אשר נסונו אבותיכם בחנוני גם ראו
פעלי ארבעים שנה : 10 לכן אקוש בדור ואמר עם
תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי : 11 אשר נשבעתי

1 האלהים אשר דבר מקדם פעמים רבות
ובפנים שנים אל אבותינו ביד הנביאים דבר אלינו
באחרית הימים האלה ביד בנו : 2 אשר נתנו ליורש
כל וגם עשה בידו את העולמות : 3 *jaion g165* והוא
זהר כבודו וצלם ישותו ונושא כל בדבר נבחרתו
ואחרי עשתו בנפשו טהרת חטאתינו ישב לימין
הגדלה במרומים : 4 ויגדל מאד מן המלאכים
כאשר השם אשר נחלו יקר הוא משלהם : 5 כי אל
מי מן המלאכים אמר מעולם בני אתה אני היום
ילדתיך ועוד אני אחיה לו לאב והוא יהיה לי לבן :
6 ובהביאו את הבכור שנית לעולם אמר והשתחוו
לו כל מלאכים אלהים : 7 הן על המלאכים הוא
אמר עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט : 8 אך
על הבן אמר כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר
שבט מלכותך : 9 *jaion g165* אהבת צדק ותשנא רשע
על כן משחק אלהים אלהיך שמן ששון מחברריך :
10 ועוד אתה ארני לפני הארץ יסדת ומעשה
ידיך שמים : 11 המה יאבדו ואתה תעמד וכלם
כבנך יבלו : 12 כלבש תחליפם ויחלפו ואתה הוא
ושנותיך לא יתמו : 13 ואל מי מן המלאכים אמר
מעולם שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך :
14 הלא הם כלם רוחות השרת שלוחים לעזרה
בעד העתידים לרשת את הישועה :

2 לכן אנחנו חייבים ביותר להכין לבבנו
אל אשר שמענו פן ילזו ויאבד ממנו : 2 כי אם
הדבר הנאמר על ידי המלאכים היה קים וכל
פשע ומרי נשא את ענשו כמשפט : 3 איך נמלט
אנחנו אם לא נשים לב לתשועה גדולה אשר
כזאת הנאמרה מתחלה בפני האדון ותקים לנו על
ידי שמעיה : 4 וגם אלהים העיד עליה באתות
ובמופתים ובנבורות שנות ובהאציל מרוח קדשו
כרצונו : 5 כי לא תחת יד המלאכים שת את העולם
הבא אשר אנחנו מדברים עליו : 6 כי אם כאשר
העיד האמר במקום אחד מה אנוש כי תזכרנו
ובן אדם כי תפקרנו : 7 ותחסרהו מעט מאלהים

אֶל-פִּילִימוֹן

שאלים לשלומך: 25 חסד ישוע המשיח אדנינו עם
רוחכם אמן:

1 פולוס אסיר המשיח ישוע ושימותיוס האח אל
פילימון החביב והעזר אתנו: 2 ואל אפיה האהובה
ואל ארכפוס חבר מלחמתינו ואל הקהלה אשר
בביתך: 3 חסד לכם ושלוש מאת אלהים אבינו
ואדנינו ישוע המשיח: 4 מודה אני לאלהי בכל עת
בהזכירי אתך בתפלותי: 5 אחרי שמעי אהבתך
ואמונתך אשר כך לאדנינו ישוע ולכל הקדושים:
6 למען אשר תאמן התחברות אמונתך בדעת כל
טוב אשר בכם לשם המשיח: 7 כי שמחה גדולה
ונחמה יש לנו באהבתך באשר היתה רוחה למעי
הקדושים אחי על ידיך: 8 לכן אף כי יש לי בטחון
רב במשיח לציתך את הראוי לך הנה בחרתי
למען האהבה לחלות את פניך: 9 כאשר הנה
אנכי פולוס איש זקן ועתה גם אסיר ישוע המשיח:
10 אבקשה ממך על בני אשר הוללתיו במוסרי
על אניסימוס: 11 אשר מלפנים לא הועיל לך
ועתה הוא להועיל גם לך גם לי והשיבתיו אליך:
12 ואתה קבל נא אתו שהוא מעי: 13 חפצתי לעצר
אתו אצלי שישרתני תחתך במוסרות הבשורה:
14 אבל בלי רצונך לא אביתי לעשות דבר למען
לא תהיה טובתך באנס כי אם בנדבה: 15 כי אולי
נפרד ממך לשעה בעבור אשר יהיה לך לעולם:
(jaionios g166) 16 ומעתה לא כעבד כי אם למעלה
מעבד כאח אהוב שכן הוא לי ביותר ואף כי לך
הן בבשר הן באדון: 17 והנה אם תחשבני לחבר
לך תקבלנו כמוני: 18 ואם הרע לך בדבר או חייב
הוא לך דבר חשבהו לי: 19 אני פולוס כתבתי
בידי אני אשלם ולא אמר כי אתה חייב לי גם את
נפשך: 20 כן אחי אהנה נא ממך באדון נחם נא את
מעי באדון: 21 בבטחוני כי תשמע לי כתבתי אליך
ויודע אני כי תעשה יותר ממה שאמרת: 22 ועם זה
גם תכין לי בית מלון כי אקוה אשר אנתן לכם על
ידי תפלותיכם: 23 אפפרס האסור אתי במשיח
ישוע: 24 ומרקוס וארסטרכוס ודימס ולוקס עזרי

טובים עשות כאלה טוב הוא ומועיל לאדם: 9 אבל תרחק מן השאלות התפללות ומלמודי תולדות ומן הקטטות ומחלקות בעניני החקים כי אין בהן מועיל והבל הנה: 10 ואיש החולק על האמונה אם הוכח פעם ושתים שטה מעליו: 11 ודע כי איש כזה איש תהפכות הוא וחוטא בהרשיע את נפשו: 12 כאשר אשלח אליך את ארטמס או את טוכיקוס תמהר לבוא אלי לניקפליס כי גמרתי בלבי לשבת שם בימי הסתיו: 13 השתדל ללות על דרכם את זיגס המלמד בתורה ואת אפולוס למען לא יחסרו דבר: 14 וילמדו גם אנשי עדתנו לעשק במעשים טובים לעזר בכל מחסור פן יהיו בלי פרי: 15 כל אשר עמדי שאלים לשלומך שאל לשלום האהבים אתנו באמונה החסד עם כלכם

אמן:

אֶל-טִיטוֹס

1

הנהגתן כאשר נאווה לקדש לא תהיינה מלשינות ולא נכבשות לסבוא יין כי אם מלמדות טוב: 4 ומישרות את הצעירות לאהב את בעליהן ולאהב לחסידות: 2 עלי תקות חיי העולם אשר הבטיח לפני ימות עולם האל אשר לא ישקר: (aiōnios jg166) 3 ונגלה במועדו את דברו על ידי הקריאה המפקדה בידי על פי מצות האלהים מושיענו: 4 אל טיטוס בנו האמתי לפי אמונה אחת חסד ורחמים ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח מושיענו: 5 לזאת עזבתיך בקריטי למען תשלם את החסד ותשים זקנים בכל עיר ועיר כאשר צויתך: 6 אם ימצא איש חם ובעל אשה אחת ויש לו בנים מאמינים ואין עליהם טענת פריצות ואינם סוררים: 7 כי פקיד העדה צריך להיות איש חם כסכן לאלהים לא עמד על דעתו ולא רגזן ולא אהב יין ולא בעל אנגרף ולא נטה אחרי הבצע: 8 כי אם יהי מכניס ארחים ואהב טוב וצנוע וצדיק וקדוש וכבש את יצרו: 9 ומחזיק בדבר הנאמן כפי ההוראה למען יהיה בכחו להזהיר בלקח הבריא ולהוכיח את המריבים: 10 כי יש הרבה מרדים מדברי הבל ומתעי נפש ובפרט מן המוללים: 11 אשר סכור יסכר פיהם ההפכים בתים כלם בהורותם דברים לא כנים עקב בצע: 12 וכבר אמר אחד מהם נביאם אשר בתוכם בני קריטי כזבים הם מעולם וחיות רעות וכרשים עצלים: 13 והעדות הזאת אמת היא ובעבור כן תוכיחם תוכחה קשה למען יהיו בריאים באמונה: 14 ולא ישימו לב אל הגדות היהודים ואל מצות האנשים הסרים מן האמת: 15 הן הכל טהור לטהורים אבל לנטמאים ולא יאמינם מאמינים אין דבר טהור כי נטמאה גם דעתם גם רוחם: 16 אמרים המה כי ידעו את האלהים ובמעשיהם כופרים בו כי מתעבים וממרים הם ולא יצילו לכל מעשה טוב:

2

ואתה דבר את הנאה ללקח הבריא: 2 שיהיו הזקנים משלים ברוחם ומכבדים וצנועים ובריאם באמונה ובאהבה ובסבלנות: 3 וכן הזקנות תהי

3 הזכר אתם להכנע ולשמע לשרים ולשלטונים ולהיות נכונים לכל מעשה טוב: 2 ולבלתי גדף אדם ולחדל מריב ולהכריע לכף זכות ולהתנהג בכל ענוה לפני כל אדם: 3 כי גם אנחנו היינו מלפנים חסרי דעת וסוררים ותועים ועבדים לתאות ולתשוקות שנות ומתהלכים ברשעה וקנאה ושנואים ושנאים איש את אחיו: 4 אמנם כאשר נגלה נעם אלהים מושיענו ורחמנותו אל האדם: 5 אז לא בגלל מעשי הצדקה אשר עשינו הושיע אתנו כי אם מתוך חסדו על ידי טבילת התולדה השניה וחדוש רוח הקדש: 6 אשר שפך עלינו למכביר על ידי ישוע המשיח מושיענו: 7 למען נצדק בחסדו ונירש לפי התקוה את חיי העולמים: (jaionios jg166) 8 נאמן הוא הדבר ורצה אני כי תקים את אלה למען אשר ישתדלו המאמינים לאלהים לעשק במעשים

קטטה מולידות הנח: 24 ועבד האדון לא יתקוטט 4 לכן אני מעיד כך נגד האלהים ונגד אדנינו אלא יהי נוח לכל ומבין ללמד וסבלן: 25 ומיסר בנמיכות רוח את המתנגדים אולי יתן האלהים בלבבם לשוב להכרת האמת: 26 ויעירו ממוקשי השטן אשר צדם בהם לרצונו:

3 וזאת תדע כי באחרית הימים יבאו עתים קשות: 2 כי יהיו האנשים אהבי עצמם ואהבי בצע והוללים וגאים ומגדפים וממרים באבותם וכפויי טובה ולא חסידים: 3 חסרי אהבה ובוגדים ומלשינים וזוללים ואכזריים ושנאי טוב: 4 ומסרים ופחוזים וגבהי רוח והלכים אחרי תענוגים יותר מאחרי האלהים: 5 ואשר דמיון חסידות להם ומכחשים בכחה ואתה סור מאלה: 6 כי יש בהם הבאים בלאט אל הבתים ושבים נשים טעונות חטאים ונתעות בתאות שנות: 7 הלמדות תמיד ולעולם אינן יכולות לבוא לידיעת האמת: 8 כי כמו יניס וימבריס אשר קמו על משה כן גם אלה מתקוממים אל האמת אנשים אשר נשחתה דעתם ונמאסים בדבר האמונה: 9 אכן לא יוסיפו להצליח כי שנעונם יגלה לכל כאשר קרה גם את האנשים ההם: 10 אבל אתה הלכת אחרי בהוראה ובהנהגה וברצון ובאמונה ובדרך הרוח ובאהבה ובסבלנות: 11 וברדיפות ובענוים אשר מצאוני באנטיוכיא ובאקנוניא ובלוסטרא ואלה הרדיפות סבלתי ומכלן הצילני האדון: 12 וגם כל החפצים לחיות חיי חסידות במשיח ישוע המה ירדפו: 13 ואנשים רעים וקסמים יוסיפו סרה מתעים ונתעים: 14 אבל אתה עמד במה שלמדת והבטחת כי יודע אתה מי הוא אשר למדת ממנו: 15 ומנעורייך ידעת את כתבי הקדש היכלים להחכימך אל הישועה על ידי האמונה במשיח ישוע: 16 כי כל הכתוב נכתב ברוח אלהים גם מועיל להורת ולהוכיח ולישר וליסר בצדק: 17 למען אשר יהיה איש האלהים תמים ומהיר לכל מעשה טוב:

ישוע המשיח הבא לשפט את החיים ואת המתים בהופעתו ובמלכותו: 2 הכרז את הדבר והתמד בין בעתו בין שלא בעתו הוכח ונער והזהר בכל ארך רוח והוראה: 3 כי בוא תבא העת אשר לא יכילו את הלך הבריא כי אם כאות נפשם יקבצו להם מורים לשעשעי אזנים: 4 וישו אזניהם מן האמת ויפנו אל ההגדות: 5 אבל אתה היה ער בכל סבל הרעות ועשה מלאכת המבשר ומלא את שרותך: 6 כי עתה זה אסך נסך ועת פטירתי הגיעה: 7 המלחמה הטובה נלחמתי את המרוצה השלמתי את האמונה שמרתי: 8 ומעתה שמור לי כתר הצדקה אשר ביום ההוא יתגנו לי האדון השפט הצדיק ולא לי לבדי כי גם לכל אהבי הופעתו: 9 חושה לבוא אלי במהרה: 10 כי דימס עזבני באהבתו את העולם הזה וילך לו לתסלוניקי וקריסקים הלך לגלטיא ושיטוס לדלמטיא: 11 jaion g165 ולוקס הוא לברו עמדי קח את מרקוס והביאהו אתך כי יועיל לי למאד לעבודה: 12 את טוכיקוס שלחתי לאפסוס: 13 את המטפחת שהנחתי בטרואס אצל קרפוס הביאהו אתך בבואך ואף את הספרים ובפרט את המגלות של קלף: 14 אלכסנדר חרש הנחשת עשה לי רעות רבות ישלם לו יהוה כמעשיו: 15 וגם אתה השמר לך ממנו כי מרו מרה את דברינו: 16 בהתנצלותי הראשונה לא היה איש לעזרני כי כלם עזבוני אל יחשב להם עון: 17 אבל האדון הוא עזרני וחזקני למען תשלם על ידי הבשורה וישמעה כל הגוים ואנצל מפי אריה: 18 ויצילני האדון מכל מעשה רע ויושיעני אל מלכותו שבשמים לו הכבוד לעולמי עולמים אמן: 19 jaion g165 שאל לשלום פריסקה ועקילס ובית אניסיפורוס: 20 ארסטוס נשאר בקורנתוס ואת טרופימוס הנחתי חולה במילטוס: 21 חושה לבוא לפני הסתיו אובולוס ופודיס ולניוס וקלודיה והאחים כלם שאלים לשלומך: 22 אדנינו ישוע המשיח יהי עם רוחך החסד עמכם אמן:

2 טימותי

2 לכן בני התחזק בחסד אשר במשיח ישוע:

2 ואת אשר שמעת ממני בפני עדים רבים תפקידנו בידי אנשים נאמנים אשר הם כשרים ללמד גם את האחרים: 3 וסבל הרעות כאיש חיל בצבא מלחמת ישוע המשיח: 4 איש יצא לצבא לא יתערב בעשקי החיים למען יהיה רצוי לשר הצבא: 5 וגם אם נאבק איש לא יכתר אם לא יאבק כמשפט: 6 האכר העבד הוא יאכל ראשונה מפרי האדמה: 7 בין באשר אני אמר כי האדון יתן לך חכמה בכל דבר: 8 זכור תזכר את ישוע המשיח הנעור מן המתים אשר הוא מזרע דוד כפי בשורתי: 9 אשר בעבורה אני נשא רעות עד למוסרות כעשה עול אבל דבר האלהים איננו נאסר: 10 ועל כן אסבל את כל למען הבחירים למען ישיגו גם המה את התשועה במשיח ישוע עם כבוד עולמים: (aiōnios g166) 11 נאמן הדבר הזה כי אם מתנו אתו גם אתו נחיה: 12 אם נסבל גם נמלך אתו ואם ננכר גם הוא ינכר אתנו: 13 אם לא נאמין הנה הוא קים באמונתו כי לכחש בעצמו לא יוכל: 14 זאת הזכר להם והעד לפני האדון שלא לעשק במחלקת מלים אשר לא להועיל רק לעות דעת השמעים: 15 היה שקוד להתיצב נאמן לפני אלהים וכפעל אשר לא יבוש המחלק על נכון דבר האמת: 16 אבל תרחק מדברי הבל הפסולים כי יוסיפו הרבות רשע: 17 ושיחתם כרקב תאכל סביב אשר מהם הומניוס ופיליטוס: 18 אשר תעו מן האמת באמנם כי תחית המתים כבר היתה ויבלבלו אמונת קצת אנשים: 19 אך איתן הוא יסוד האלהים וזה חותמו ידע יהיה את אשר לו ועוד יסור מעול כל הקורא את שם המשיח: 20 כי בבית גדול לא כלי זהב וכסף בלבד אלא גם של עץ ושל חרש ומהם לכבוד ומהם לבזיון: 21 והנה אם טהר איש את נפשו מאלה יהיה כלי לכבוד מקדש ומועיל לבעל הבית מוכן לכל מעשה טוב: 22 ברח לך מתאות הנעורים ורדף צדק ואמונה ואהבה ושלום עם כל הקראים אל יהוה בלב טהור: 23 ותרחק מן השאלות התפללות באין מוסר באשר תדע כי אך

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון האלהים לפי הבטחת החיים אשר בישוע המשיח: 2 אל טימותיוס בנו החביב חסד ורחמים ושלום מאת אלהים אבינו ומאת המשיח ישוע אדנינו: 3 מודה אני לאלהים אשר אני עבד אותו מימי אבותי ברוח טהורה כי תמיד אזכרך בתפלתי לילה ויומם: 4 ונכספתי לראותך בזכרי את דמעתיך למען אמלא שמחה: 5 כי באתי לזכר את אמונתך בלתי צבועה ששכנה כבר בלואיס זקנתך ובאבניקה אמן ומבטח אני כי תשכן גם כך: 6 על כן אזכירך שתעורר את מתנת האלהים הנתונה לך בסמיכת ידי: 7 כי האלהים לא נתן לנו רוח אימה כי אם רוח נבונה ואהבה ומוסר: 8 לכן אל תבוש לא מעדות אדנינו ולא ממני אסירו כי אם תסבל הרעות גם אתה כמוני על הבשורה כפי כח האלהים: 9 אשר הוא הושיענו וקראנו בקריאה קדושה לא לפי מעשינו כי אם לפי עצתו וחסדו הנתן לנו במשיח ישוע לפני ימות עולם: (aiōnios g166) 10 ועתה נגלה בהראות מושיענו ישוע המשיח אשר בטל את המות ויוצא לאור על ידי הבשורה את החיים ואת אשר איננו עובר: 11 אשר הפקדתי להיות לה כרוז ושליח ומורה הנגידים: 12 ובעבור זאת אסבל כאלה ולא אבוש כי יודע אנכי במי האמנתי ומבטח אנכי כי היכלת לו לשמר את פקדוני עד היום ההוא: 13 החזק בתכונת הדברים הבריאיים אשר שמעת ממני באמונה ובאהבה אשר במשיח ישוע: 14 שמר את הפקדון הטוב בעזרת רוח הקדש השכן בנו: 15 זאת אתה יודע כי פנו ממני כל אשר באסיא ובתוכם פוגלוס ותרמוניס: 16 יתן האדון רחמים לבית אניספורוס כי פעמים רבות השיב את נפשי ולא בוש ממוסרי: 17 כי אם בהיותו ברומי יגע לבקשני עד כי מצאני: 18 יתן לו האדון למצא רחמים מלפני יהוה ביום ההוא ורב שרותו אשר שרת באפסוס אתה ידעת היטב:

שיוכל להספיק לאלה אשר הנה אלמנות באמת: ובאבדון: 10 כי שרש כל הרעות אהבת הכסף ויש 17 הזקנים המיטיבים לנהל ראויים הם למשנה כבוד וביותר העמלים בדבר ובהוראה: 18 כי הכתוב אמר לא תחסם שור בדישו ועוד נאמר הפעל שיה בשכרו: 19 אל תקבל שטנה על הזקן בלתי אם על פי שנים או שלשה עדים: 20 את החטאים תוכיח בפני כל למען ייראו גם האחרים: 21 הנני מעיד כך נגד האלהים ואדנינו ישוע המשיח ונגד בחירי המלאכים אשר שמור תשמר את זאת בלי משפט נמחר ולא תעשה דבר במשא פנים: 22 אל תהי נמחר בסמיכות ידיך על אדם ולא תשתתף לחטאת אחרים שמור את נפשך בטהרה: 23 אל תרבה לשתות עוד מים כי אם קח מעט יין בעבור בטנך ואשר פעמים רבות חלה אתה: 24 יש בני אדם אשר חטאתיהם גלויות ומקדימות לדיון ויש מהם אשר הנה הלכות אחריהם: 25 וככה גם המעשים הטובים גלוים המה ואשר אינם כן לא יוכלו להסתיר:

6 כל אשר הם תחת על העבדות יחשבו את אדניהם ראויים לכל כבוד למען לא יחלל שם האלהים והלקח: 2 ואלה אשר אדניהם בני אמונה אל יקלו אתם על היותם אחים כי אם יעבדום ביותר בעבור כי מאמינים ואהובים הם המשתדלים לגמל חסד את זאת תלמד ותצוה: 3 האיש אשר יורה תורה אחרת ולא יעמד בדברים הבריאם של אדנינו ישוע המשיח ובלקח החסידות: 4 נפשו עפלה ולא ידע מאומה כי אם חלה הוא בשאלות ומחלקות מלים המביאים לידי קנאה ומריבה וגדופים וחשד רע: 5 וכוחי הבל של אנשים נשחתי דעת ומחסרי אמת השמים את החסידות לדבר בצע סור מאנשים כאלה: 6 ואף אמנם יתרון גדול היא החסידות עם לב שמח בגורלו: 7 כי לא הבאנו מאומה לעולם בידוע שגם לא נוכל להוציא ממנו מאומה: 8 ועל כן אם יש לנו מזון וכסות נסתפקה בהם: 9 אבל המבקשים להעשיר יפלו בנסיון ובמוקשים וברב תאות סבלות ומשחיתות המשקיעות את האדם בשחת

aiōnios g166) 13 הנני מצוץ נגד האלהים המחיה את כל ונגד המשיח ישוע אשר העיד ההודאה היפה לפני פנטיוס פילטוס: 14 כי שמור תשמר את המצוה באין שמץ ודפי עד הופעת המשיח ישוע אדנינו: 15 אשר יראנה בעתה המברך והשליט לבדו מלך המלכים ואדני האדנים: 16 אשר הוא לבדו חי וקים והוא הדר באור נשגב ואיש לא ראהו ולא יוכל לראונו ולו הכבוד וגבורת עולמים אמן: 17 aiōnios g166) את עשירי העולם הזה תצוה שלא ירום לבכם גם לא יבטחו בעשר הבוגד כי אם באלהים חיים המספיק לנו די והותר לשבע: 18 jaiōn g165) ויגמלו טוב ויעשירו במעשים טובים לתת מהונם ולעזר לזולתם: 19 ויאצרו להם אוצר ליסוד טוב לעתיד שישינו את חיי העולם: 20 אתה טימותיוס שמר את הפקדון והתרחק מדברי הבל הפסולים ומן וכוחי המדע הנקרא כן בשקר: 21 אשר יש מתפארים בו ויתעו מן האמונה: [I) Timothy 6:22) החסד עמך אמן:]

להנהיג את ביתו איככה יוכל לדאג לעדת אלהים: יבזו איש את בחורותיו אך היה מופת למאמינים: 6 ואל יהי תלמיד חדש למען לא ירהב לבו ויפל בדין המשטין: 7 והוא גם צריך לשם טוב בפי 13 והיה שקור לקרות ולהוכיח ולהורת עד כי אלה אשר בחוץ פן יפל בחרפה ובמוקש המשטין: אבוא: 14 ואל תקל בעיניך מתנת החדר אשר 8 וכן גם השמשים יהיו ישרים ולא מחליקי לשון ולא אהבים סבא יין ולא נטים אחרי בצע רע: 9 כי 15 לאלה תשית לבך ובהם היה למען תראה אם ישמרו את סוד האמונה ברוח שהורה: 10 וגם אלה יבחנו בראשונה ואחר כן ישמשו אם אין בהם דפי: 11 וככה הנשים תהיינה ישרות ולא מלשינות

משלות ברוחן ונאמנות בכל: 12 השמשים יהיו כל אחד בעל אשה אחת ומנהלים בטוב את בניהם ואת בתיהם: 13 כי השמשים היטב יקנו לעצמם מעלה טובה ובטחון רב באמונת המשיח ישוע: 14 זאת אני כתב אליך ואקוה לבא אליך במהרה: 15 ואם אחר הנה תדע איך להתנהג בבית האלהים שהיא עדת אלהים חיים עמוד האמת ומכונה: 16 ובדודי גדול סוד החסידות אלהים נגלה בבשר נצדק ברוח נראה למלאכים הגד בנשים נתקבל באמונה בעולם נעלה בכבוד:

4 אבל הרוח אמר בפרוש כי באחרית הימים יהיו אנשים אשר יסורו מן האמונה בפנותם אל הרוחות המטעות ואל תורת השדים: 2 דברי שקרים בחנפה ונכזים הם במדעת: 3 אסרים לקחת אשה ומנעים ממיני מאכל אשר בראם האלהים שיאכלות בתורה המאמינים וידעי האמת: 4 כי כל בריאת אלהים טובה היא ואין דבר משקץ אם יאכל בתורה: 5 כי יקדש בדבר אלהים ובתפלה: 6 אם תשים כזאת לפני אחיך משרת טוב תהיה לישוע המשיח מגדל בדברי האמונה ובלקח הטוב אשר דבקת אחריו: 7 אך התרחק מהגדרות פסולות ובלות והרגל עצמך בחסידות: 8 כי הרגל הנוף יועיל מעט אבל החסידות תועיל לכל דבר ויש לה הבטחת חיי העולם הזה והעולם הבא: 9 נאמן הדבר הזה וראוי על כל להתקבל: 10 כי לזאת אנחנו גם ינעים גם נעלבים על אשר הוחלנו לאלהים חיים שהוא המושיע לכל האדם וביותר למאמינים: 11 את זאת תצוה ותלמד: 12 אל

5 אל תנער בזקן כי אם תזהירונו כאב לך ואת הצעירים כאחים: 2 את הזקנות כאמות ואת הצעירות כאחיות ובכל שהרה: 3 כבוד את האלמנות אשר באמת אלמנות הנה: 4 וכי יהיו לאלמנה בנים או בני בנים הם ילמדו לראשונה לעשות חסד עם ביתם ולשלם גמול לאבותם כי זה הוא טוב ורצוי לפני האלהים: 5 אבל האלמנה באמת אשר נשארה יחידה שמה אלהים מבטחה ומתמדת בתפלות ובתחנונות לילה ויומם: 6 אך המעננה מתה היא בחייה: 7 וזאת תצוה למען תהיינה בלא דפי: 8 אבל מי שלא יפרנס את קרוביו וביותר את בני ביתו כפר באמונה והוא גרוע מאשר איננו מאמין: 9 אלמנה אל תבחר זולתי בת ששים שנה ואשר היתה אשת איש אחד: 10 ויש לה עדות על מעשיה הטובים שנדלה בנים והכניסה ארחים ירחצה את רגלי הקדשים ותמכה את העשוקים ורדפה כל מעשה טוב: 11 אבל האלמנות הצעירות אל תקבל כי בהשות יצרן את לבן מן המשיח חשקות הן להיות לאיש: 12 ודינן עליהן כי בגדו באמונתן הראשונה: 13 ועוד בהיותן עצלות למדו לשוטט מבית לבית ולא לבד עצלות כי אף מפטפוטות ורדפות אחר חדשות ומדברות את אשר לא יתכן: 14 על כן רצוני כי הצעירות תהיינה לאיש ללדת בנים ולהנהיג את בתיהן ולא לתת לאיב תאנה לאחרך: 15 כי יש מהן אשר כבר סרו אחרי השטן: 16 בן אמונה או בת אמונה שיש להם אלמנות יעזרו אתן ולא תהיינה למשא על הקהל כדי

1 טימותי

1 פולוס שליח ישוע המשיח כמצות האלהים

מושיענו והאדון ישוע המשיח תקותנו: 2 אל טימותיוס בנו האמתי באמונה חסד ורחמים ושלוש מאת אלהים אבינו והמשיח ישוע אדנינו: 3 הנה בלכתי למקדוניה בקשתי ממך לשבת באפסוס למען תזהיר מקצת אנשים שלא יורו תורה זרה: 4 ולא ישימו לבם להגדות וללמודי תולדות אין קץ המביאים יותר לשאלות מלבנות בית אלהים באמונה: 5 כי תכלית המצוה היא האהבה בלב טהור וברוח טובה ובאמונה לא צבועה: 6 יש אשר תעו ממנה ויפנו אחרי למודי תהו: 7 בחשבם להיות מורי תורה ואינם מבינים מה הם אמרים ומה הם מחליטים: 8 אבל ידענו כי התורה טובה היא אם יתנהג בה האדם כתורה: 9 בדעתו זאת כי חק לא הושם בעבור הצדיק אלא בעבור הסוררים והמרדים הרשעים והחטאים עשי זמה ונבלה מכי אב ומכי אם ומרצחים: 10 וזנים ושכבים את זכר וגנבי נפש וכזבים ונשבעים לשקר וכל מעשה הפך מן הלך הבראי: 11 כפי בשורת כבוד האל המברך אשר פקדה עלי: 12 והנני מודה לישוע המשיח אדנינו המאזרני חיל כי חשבני נאמן וישימי למשרת לו: 13 אתי אשר מלפנים הייתי מנרדף ומרדף ומחרף אבל רחמתי כי עשיתי מבלי דעת באין אמונה: 14 ויגדל עלי במאד מאד חסד אדנינו עם האמונה והאהבה במשיח ישוע: 15 נאמן הדבר וראוי להתקבל על כל כי המשיח ישוע בא לעולם להושיע את החטאים

אשר אנכי הגדול בהם: 16 ובעבור זאת רחמתי למען אשר יראה ישוע המשיח בי בראשונה את כל ארך רוחו והיותי למופת לכל אשר יבאו להאמין בו לחיי עולם: (aiōnios g166) 17 ולמלך עולמים לאלהים הקים לעד והנעלם מעין והחכם לבדו לו הכבוד וההדר לעולמי עולמים אמן: (aiōn g165) 18 את המצוה הזאת אני מצוה בני טימותיוס כפי הנבואות הקדמות עליך שתלחם לפיהן המלחמה

הטובה: 19 לאחז באמונה וברוח הטובה אשר יש מאסים בה ותשבר אניה אמונתם: 20 ומהם הומניוס ואלכסנדר אשר מסרתם לשטן למען יוסרו לבלתי נדף עוד:

2 ועתה קדם כל דבר אבקשה מכם לשאת תפלות ותחנונים ובקשות ותודות בעד כל בני אדם: 2 בעד המלכים וכל השליטים למען נחיה חיי השקט ובטח בכל חסידות וישר: 3 כי כן טוב ורצוי בעיני אלהים מושיענו: 4 אשר חפצו שיושעו כל בני האדם ויגיעו להכרת האמת: 5 כי אחד הוא האלהים ואחד הוא העמוד בין אלהים ובין בני אדם הוא בן אדם המשיח ישוע: 6 אשר נתן את נפשו כפר בעד כל וזאת העדות הבאה בעתה: 7 אשר אני הפקדתי לה לכרוז ולשליח אמת אני אמר במשיח ולא אשקר מורה הננים באמונה ובאמת: 8 לכן רצוני שיתפללו האנשים בכל מקום וישאו ידיהם קדש בלי כעס ומדון: 9 וכן גם הנשים תתיפינה בתלבשת נאה עם בשת פנים וצניעות לא במחלפות הראש לא בזהב לא בפנינים ולא במלבושים יקרים: 10 אלא כמו שהוא הנון לנשים אשר בחרו להן יראת אלהים במעשים טובים: 11 האשה תלמד דומם בכל הכנעה: 12 ואיני נתן רשות לאשה ללמד אף לא להתנשא על האיש אלא תדום: 13 כי אדם נוצר בראשונה ואחריו חוה: 14 ואדם לא נפתח כי האשה שמעה לקול המשיח ותבא לידי עברה: 15 אבל תושע בלדתה בנים אם תעמדה באמונה ובאהבה ובקדשה עם הצניעות:

3 אמת הדבר איש כי יבקש לו פקידות הוא מתאוה מעשה טוב: 2 ופקיד העדה צריך להיות איש אשר אין בו דפי בעל אשה אחת משל ברוחו צנוע ונחמד לבריות מכניס ארחים ומבין ללמד ולא אהב יין ולא נוח להכות ולא בצע בצע רע: 3 כי אם דן לכף זכות ולא בעל קטטה ולא אהב כסף: 4 ויהי מנהיג את ביתו בשוב ומדריך את בניו למשמעתו בכל הישר: 5 כי אם לא ידע איש

בכם אנשים המעקשים את דרכיהם ואינם עבדים
מאומה ומבליים ימיהם בהבלים: 12 ואנשים כאלה
נצוה אותם ונבקש מהם באדנינו ישוע המשיח
לעבד בנחת למען יאכלו את לחמם: 13 ואתם
אחי אל תלאו בעשות הטוב: 14 ואם לא ישמע
איש אל דברנו באגרת הזאת אתו תרשמו לכם
ואל תתערבו עמו למען יבוש: 15 אך לא כאיב
תחשבהו כי אם תוכיחהו כאח: 16 והוא ארון
השלום הוא יתן לכם את השלום תמיד ובכל פנים:
17 יהי הארון עם כלכם: 18 שאלת השלום מידי
אני פולס והיא האות בכל האגרות כן אנכי כתב:
[(II Thessalonians 3:19) חסד ישוע המשיח
אדנינו עם כלכם אמן:]

2 סלונים

1

פולוס וסלונים ושימותיוס אל קהלת התסלוניםקים באלהים אבינו ובאדנינו ישוע המשיח: 2 חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: 3 חייבים אנחנו להודות בכל עת לאלהים עליכם אחי כראוי כי אמונתכם גדלה מאד ורבה אהבת כלכם איש לרעהו: 4 עד כי נתהלל בכם אף אנחנו בקהלות אלהים על סבלנותכם ועל אמונתכם בכל הרדיפות ובכל הלחץ אשר סבלתם: 5 לאות צדקת משפט אלהים למען תמצאו ראיים למלכות האלהים אשר בעבורה גם תענו: 6 באשר צדיק האלהים לגמל לחץ להצצים: 7 ולכם הנלחצים רוחה אתנו יחד בהגלות האדון ישוע מן השמים עם מלאכי עזו: 8 באש להבה להשיב נקם לאשר לא ידעו את האלהים ולא שמעו לבשורת אדנינו ישוע המשיח: 9 אשר ישאו משפט אבדן עולם מאת פני האדון ומהדרר גאוונו: 10 [aiōnios g166](#)) בבאו ביום ההוא להכבד בקדשיו ולהתפלא בכל המאמינים כי האמנתם לעדותנו אליכם: 11 לכן גם נתפלל בעדכם בכל עת אשר יתן אתכם אלהינו ראיים אל אשר אתם מקראים וימלא בעז כל חפצכם בשוב וכל מעשה אמונתכם: 12 למען יכבד בכם שם ישוע אדנינו ואתם תכבדו בו על פי חסד אלהינו ואדנינו ישוע המשיח:

2

והגנו מבקשים מכם אחי על אדות ביאת אדנינו ישוע המשיח ואסיפתנו אליו: 2 אשר לא תטרף דעתכם פתאם ואשר לא תבהלו לא ברוח ולא בדבור ולא באגרת כמו שלוחה מאתנו כאלו הניע יום המשיח: 3 אל יתעה אתכם איש בשום אופן כי לא יבא בטרם יהיה בראשונה המרד ונגלה איש החטאה בן האבדון: 4 המתקומם והמתרומם על כל הנקרא אל או עבודה עד כי גם ישב בהיכל האלהים ומראה את עצמו כי אלהים הוא: 5 הלא תזכרו כי בעוד היויתם אתכם דברתי אלה אליכם: 6 ועתה ידעתם מה שימנעו

מלהגלות בעתו: 7 כי סוד הרשע כבר החל לפעל רק שיוסר מותוך המנע עד כה: 8 ואז יגלה הרשע אשר ימיתנו האדון ברוח שפתיו וישביתנו בהופעת ביאתו: 9 את אשר יבוא כחזקת השטן ברב כח ובאותות ובמופתי שקר: 10 ובכל מרמת און באבדים תחת אשר לא קבלו את אהבת האמת להושע: 11 ובעבור זאת ישלח להם האלהים מדוחי שוא להאמין בשקר: 12 למען ידונו כל אשר לא האמינו באמת כי אם רצו בעולה: 13 אבל אנחנו חייבים להודות לאלהים בכל עת בעבורכם אחי חביבי האדון אשר האלהים בחר בכם מראשית לישועה בקדוש הרוח ובאמונת האמת: 14 לזאת קרא אתכם בבשורתנו לנחלת כבוד אדנינו ישוע המשיח: 15 לכן אחי עמדו והחזיקו בקבלות אשר למדתם אם בדברנו אם באגרתנו: 16 והוא אדנינו ישוע המשיח ואלהינו אבינו אשר אהב אתנו ויתן לנו בחסדו נחמת עולם ותקוה טובה: [aiōnios g166](#)) 17 הוא ינחם את לבבכם ויכוון אתכם בכל דבר ומעשה טוב:

3

ועוד אחי התפללו בעדנו אשר ירוץ דבר יהוה ויכבד כמו גם בקרבכם: 2 ואשר ננצל מן האנשים התעים והרעים כי לא לכל אדם האמונה: 3 אבל נאמן הוא האדון אשר יחזק אתכם וישמרכם מן הרע: 4 ואנחנו בשוחים עליכם באדנינו כי תעשו וגם תוסיפו לעשות את אשר נצוה: 5 והאדון הוא יישר את לבבכם לאהבת האלהים ולסבלנות המשיח: 6 והגנו מצוים אתכם אחים בשם אדנינו ישוע המשיח אשר תבדלו מכל אח מעקש דרכיו ואיננו מתהלך על פי הקבלה אשר קבל מאתנו: 7 הלא ידעתם אף אתם איך עליכם להתהלך כמו כי לא נהגנו דרך מעות בתוכם: 8 גם לא אכלנו לחם איש חנם כי ביניעה ותלאה לילה ויומם היינו עמלים לבלתי היות לאיש מכם למשא: 9 לא בעבור שאין לנו הרשות לזאת כי אם לתת אתנו לכם למופת ללכת בעקבותינו: 10 כי גם בהיותנו אצלכם צוינו אתכם לאמר מי שלא ירצה לעבד גם אכול לא יאכל: 11 כי שמענו שיש

השוב הן לאיש איש מכם הן לכל אדם: 16 היו
שמחים בכל עת: 17 התמידו בתפלה: 18 הודו על
הכל כי זה רצון האלהים אליכם במשיח ישוע:
19 את הרוח לא תכבו: 20 את הנבואות לא תמאסו:
21 בחנו כל דבר ובשוב אחזו: 22 התרחקו מכל
הדומה לרע: 23 והוא אלהי השלום יקדש אתכם
קדשה שלמה וכל רוחכם ונפשכם וגופכם ישמר
תמים בבוא אדנינו ישוע המשיח: 24 נאמן הקורא
אתכם אשר גם יעשה: 25 אחי התפללו בעדנו:
26 שאלו לשלום כל האחים בנשיקה הקדשה:
27 הנני משביעכם באדון שתקרא האגרת הזאת
באזני כל האחים הקדשים: 28 חסד ישוע המשיח
אדנינו עמכם אמן:

ידעתם: 5 ובעבור כן לא יכלתי עוד להתאפק כהנן עם אשר בחוץ ולא תצטרכו לאדם: 13 ועל ואשלח לדעת אמונתכם כי אמרתי פן נסה אתכם דבר הישנים אחי לא נכחד מכם דבר למען לא המנסה והיתה לריק יגיעתנו: 6 ועתה כשוב תעצבו כאחרים אשר אין להם תקנה: 14 כי אם אלינו טימותיוס מאתכם ויבשר אתנו את בשורת נאמין אשר מת ישוע ויחי כן יביא האלהים על אמונתכם ואהבתכם ואת אשר אתם זכרים אתנו ידי ישוע גם את הישנים אתו: 15 כי את זאת נאמר לשובה בכל עת ונכספים לראות אתנו כאשר גם אנחנו נכספים לכם: 7 אז נחמנו עליכם אחי בכל צרתנו ולחצנו על ידי אמונתכם: 8 כי עתה נחיה אם תעמדו אתם באדינו: 9 כי מה נשיב לאלהים ובשופר אלהים ואז יקומו ראשונה המתים במשיח: להודות לו בעבורכם על כל השמחה אשר שמחנו עליכם לפני אלהינו: 10 לילה ויומם מפילים אנחנו תחנתנו לראות את פניכם ולהשלים את מחסרי אמונתכם: 11 והוא האלהים אבינו ואדינו ישוע האלה:

5 ועל דבר העתים והזמנים אין צרך לכתב אליכם אחי: 2 הלא אף אתם ידעתם היטב כי יום יהיה כנבב בלילה כן בוא יבוא: 3 כי בעת אמרם שלום ושלוה יבא עליהם השבר פתאם כחבלים על ההרה ולא יוכלו להמלט: 4 אבל אתם אחי אינכם בחשך שישגי אתכם היום כנבב:

4 ועוד נבקשה מכם אחי ונוהיר אתכם באדינו ישוע כי כאשר קבלתם מאתנו איך לכם להתהלך ולמצא חן בעיני האלהים כן תוסיפו וכן תרבו עוד: 2 כי ידעתם את המצות אשר נתנו לכם בשם האדון ישוע: 3 כי רצון האלהים היא קדשתכם אשר תתרחקו מן הזנות: 4 וידע כל איש מכם לשמר את כליו בקדשה ויקר: 5 ולא בתאות זמה כדרך הגוים אשר אינם ידעים האלהים: 6 ולא יפרץ איש ויונה את אחיו בעשק כי נוקם יהיה על כל זאת כאשר כבר אמרנו והעידנו לכם: 7 כי לא קרא אותנו האלהים לשמאה כי אם לקדשה: 8 על כן הבוזה זאת לא אנשים הוא בוזה כי אם את האלהים אשר גם שם בקרבנו את רוח קדשו: 9 ועל אהבת האחים אין צרך לכתב אליכם הלא אף אתם למודי יהוה לאהבה איש את רעהו: 10 וגם עשים אתם כן לכל אחיכם אשר בכל מקדוניה אך נבקשה מכם אחי אשר תוסיפו ותרבו עוד: 11 ותשתדלו לשבת בנחת ותעשו איש מלאכתו בעמל ידיכם כאשר צוינו אתכם: 12 למען תתנהגו לאיש רעה תחת רעה כי אם רדפו בכל עת את

1 סלוניס

בתוככם כאמנת מפנקת את בניה: 8 ובחבבנו ככה אתכם חפצנו לתת לכם לא לבד את בשורת האלהים כי גם את נפשתינו יען כי הייתם חביבים עלינו: 9 הלא תזכרו אחי את יגיעתנו ואת תלאתנו אשר היינו עמלים לילה ויומם לבלתי היות למשא לאיש בבשרנו בקרבכם את בשורת האלהים: 10 עדים אתם ועד האלהים כי בקדש ובצדק ובתמים היינו עמכם המאמינים: 11 ואתם ידעתם כי כאב את בניו הזהרנו את כל אחד מכם ודברנו על לבו: 12 ונעדר בכם ללכת כראוי לפני האלהים הקורא אתכם למלכותו ולכבודו: 13 בעבור זאת גם נודה תמיד לאלהים כי אתם בקבלכם מאתנו דבר שמועת האלהים לא קבלתם אותו כדבר בני אדם כי אם כמו שהוא באמת כדבר האלהים אשר הוא גם פעל בכם המאמינים: 14 כי אתם אחי הלכתם בעקבי קהלות האלהים אשר בארץ יהודה במשיח ישוע כי סבלתם גם אתם כאלה על ידי בני שבטכם כאשר סבלו גם המה על ידי היהודים: 15 אשר אף המיתו את האדון ישוע ואת נביאייהם ואתנו רדפו ואינם טובים בעיני אלהים ואיבים לכל אדם: 16 המנעים אתנו מדבר אל הגוים כי וישעו למען אשר ימלאו את חטאתיהם ככל עת וישיגם החרון עד לכלה: 17 ואנחנו אחי אחרי אשר שכלנו אתכם לזמן מעט בפנים ולא בלב השתדלנו ביותר לראות פניכם בתשוקה רבה: 18 ועל כן חפצנו לבוא אליכם אני פולוס פעם ושנים והשטן עצרנו: 19 כי מי תקותנו ומי שמחתנו ועטרת תפארתנו הלא גם אתם לפני אדונינו ישוע המשיח בבואו: 20 אמנם אתם כבודנו ושמחתנו:

3 ועל כן לא יכלנו עוד להתאפק ונועץ להותיר לבדנו באתינס: 2 ונשלח את טימותיוס אחינו ומשרת האלהים ועזרנו בבשורת המשיח לחזק ולהזהיר אתכם על דבר אמונתכם: 3 שלא ימוט איש במצוקת האלה כי ידעתם אף אתם כי לזאת יעדנו: 4 הלא כבד אמרנו אליכם בהיותנו אצלכם כי עתידים אנחנו להלחץ כאשר גם היה ואתם

1 פולוס וסלונוס וטימותיוס אל קהלת התסלוניקים באלהים האב ובאדון ישוע המשיח חסד לכם ושלוש מאת אלהים אבינו ואדונינו ישוע המשיח: 2 נודה לאלהים על כלכם בכל עת בהזכיר אתכם בתפלותינו: 3 בזכרנו תמיד לפני האלהים אבינו את פעל אמונתכם ויגיעת אהבתכם וסבלנות תקותכם לאדונינו ישוע המשיח: 4 כי ידענו אחי חביבי האלהים את אשר נבחרתם: 5 באשר בשורתנו לא היתה לכם בדבור לבד כי גם בגבורה וברוח הקדש ובדעת נאמנה מאד כאשר ידעתם גם אתם את אשר היינו בתוככם למענכם: 6 ואתם הייתם הלכים בעקבותינו ובעקבות אדונינו בקבלכם את הדבר בתוך עני רב עם חדות רוח הקדש: 7 עד היותכם מופת לכל המאמינים אשר במקדוניה ובאכיא: 8 כי מאתכם נשמע קול דבר יהוה לא לבד במקדוניה ואכיא כי אם בכל מקום יצאה אמונתכם באלהים עד שאין לנו צורך לדבר דבר: 9 כי פיהם המספר מזה היה מבואנו אליכם ואיך פניתם מעבודת אלילים ושבתם לאלהים לעבד את אל חי ואמת: 10 ולחכות לבנו מן השמים אשר העירו מן המתים לישוע מצילנו מן החרון הבא:

2 כי אתם אחי הנכם ידעים את מבואנו אליכם כי לא היה לריק: 2 אך אחרי אשר ענינו ולחרפות היינו בפילפי כאשר ידעתם התחזקנו באלהינו להגיד גם לכם את הבשורה בנפתולים רבים: 3 כי תוכחתנו איננה מתוך שעות וגם לא מתוך טמאה ולא ברמיה: 4 כי אם כאשר נחשבנו נאמנים לאלהים להפקיד בידנו את הבשורה כן נדבר ולא כחפצים להיות רצוים לבני אדם כי אם לאלהים הבחן לבותנו: 5 כי מעולם לא דברנו בשפת חלקות כאשר ידעתם וגם לא למען בצע בצע האלהים עד: 6 גם לא בקשנו מן האדם כבוד לא מכם ולא מאחרים אף כי היה לנו מקום להתכבד כשליחי המשיח: 7 אבל הלכנו לאט

ועבד עמיתי באדון: 8 אשר לזאת שלחתיהו אליכם למען ידע את דבריכם וינחם את לבבכם: 9 עם אוניסימוס האח הנאמן והחביב אשר הוא מכם המה יודיעו אתכם את כל דברינו פה: 10 ארסטרקוס השבוי עמי יחד שאל לשלומכם ומרקוס בן אחות בר נבא אשר צויתם עליו אם יבוא אליכם תקבלהו: 11 וישוע הנקרא יוסטוס אשר הם מן המולים אלה לבדם מן העזרים למלכות האלהים היו לי לנחמה: 12 אפפרס אשר הוא מכם שאל לשלומכם משרת המשיח הנאבק בעדכם בתפלתיו בכל עת למען תעמדו שלמים ומלאים דעת בכל רצון אלהים: 13 כי מעיד אני עליו כי קנאה גדולה הוא מקנא לכם ולאנשי לודקיא ולאנשי הירפוליס: 14 לוקס הרופא החביב ודימס שאלים לשלומכם: 15 שאלו לשלום האחים אשר בלודקיא ולשלום נומפס והקהלה אשר בביתו: 16 ואחרי קראם את האגרת הזאת לפניכם עשו שתקרא גם בקהל לודקיים ואת אשר ללודקיא תקראוה גם אתם: 17 ואמרו אל ארכפוס שית לבך לעבודה אשר קבלתה באדון למען תמלאנה: 18 שאלת השלום מידי אני פולוס זכרו את מוסרי החסד עמכם אמן:

בהפשטת גוף הבשר החושא היא מילת המשיח: המתחדש בדעת כצלם בראו: 11 אשר אין שם יוני
 12 כי נקברתם אתו בטבילה אף קמתם אתו בתחיה ויהודי אין מילה וערלה אין לעז וסקותי אין עבד
 על ידי האמונה בנבורת אלהים אשר העירו מן ובן חורין כי המשיח הוא הכל ובכל: 12 לכן אתם
 המתים: 13 גם אתכם המתים בפשעים ובערלת כבחירי האלהים הקדשים והחביבים לבשו המון
 בשרכם החיה אתו בסלח לכם את כל פשעיכם: רחמים ונדיבות ונמיכות רוח ועונה וארך אפים:
 14 וימחק את השטר המעיד בנו בחקתיו אשר היה 13 ותשא איש את רעהו ותסלחו בהיות לכם ריב
 לנגדנו וישארו מתוכנו ויתקעו בצלב: 15 ויפשט איש עם אחיו כאשר המשיח סלח לכם כן תסלחו
 את השרים והשליטים ויתנם ביד רמה לראוה גם אתם: 14 ועל כל אלה לבשו האהבה היא אנדת
 בם ויוליכם שולל בנפשו: 16 על כן לא ידין איש השלמות: 15 וישלט בלבבכם שלום האלהים
 אתכם על דבר מאכל ומשקה או בענין המועדים אשר נקראתם לו בנוף אחד וזבחו תודה: 16 דבר
 וראשי חרשים ושבתות: 17 אשר הם צל הדברים האדון ישכן בקרבכם בשפע רב בכל חכמה
 העתידים לבא וגופם הוא במשיח: 18 אל תתנו ותלמדו ותעוררו את נפשכם בתהלות ותשבחות
 לאיש לעקב אתכם על ידי שפלות רוח ועבודה ושירות רוחניות ושירו ליהוה בנעימה בלבבכם:
 מלאכים המהלך בדברים אשר לא ראו עיניו 17 וכל אשר תעשו הן במלין הן בפעל עשו בשם
 ומלא רוח נאווה על לא דבר משכל בשרו: 19 ואיננו האדון ישוע והודו לאלהים אבינו על ידי: 18 אתן
 אחז בראש אשר מחבר ממנו כל הגוף ומאחז הנשים הכנענה לבעליהן כראוי באדנינו: 19 אתם
 בציריו ודבקיו יגדל גדול אלהים: 20 לכן אם האנשים אהבו את נשיכם ואל תתמרמרו אליהן:
 מתם עם המשיח ליסודת העולם למה תשתעבדו 20 הבנים שמעו אל ילדיכם בכל דבר כי הוא
 לחקים כאלו ערכם חיים בעולם: 21 אל תאחזו אל תטענו אל תנע: 22 והם כלם לכליון בתשמישם
 לפי מצות אנשים ולמודיהם: 23 הנראים כעין לפי הבשר לא בעבודה למראה העין כמבקשי
 חכמה בעבודה ברויה מלב ובשפלות רוח ובענוי הן בני אדם כי אם בתם לבב כיראי האלהים:
 הגוף שלא כהגן רק להשביע הבשר: 23 כל אשר תעשו עשו בכל נפשכם כמו ליהוה ולא
 לבני אדם: 24 וידעתם כי תקבלו מאת יהוה גמול הירשה כי את אדנינו המשיח עבדים אתם: 25 וכל
 עשה עול הוא ישא העול אשר עשה ואין שם משא פנים:

3 לכן אם קמתם עם המשיח בקשו את אשר למעלה אשר המשיח ישב שם לימין האלהים: 2 את
 אשר למעלה יהנה ללבבכם לא את אשר בארץ: 3 כי מתם וחייכם צפונים עם המשיח באלהים:
 4 בעת הגלות המשיח אשר הוא חייכם גם אתם תגלו עמו בכבוד: 5 על כן תמותו את אברכים
 בארץ את הזנות והטמאה והזמה והתאות הרעות ונשות אחרי הבצע אשר היא עבודת אלילים: 6 כי
 בגלל אלה בא חרון אלהים על בני חמרי: 7 אשר גם אתם הלכתם בהם מלפנים בחיותכם בתוכם:
 8 אך עתה הסירו מכם כל אלה את הרגו את הכעס את הרשע את הגדוף ואת דברי נבלה מפיכם:
 9 ואל תשקרו איש בעמיתו כי פשטתם את האדם הישן עם פעלותיו: 10 ולבשתם את האדם החדש

4 אתם האדנים תנו לעבדיכם הישר והשוה ודעו כי גם אתם יש לכם אדון בשמים: 2 התמידו בתפלה ושקדו בה בתודה: 3 ותתפללו גם בעדנו למען יפתח לנו האלהים את שער הדבור לחות את סוד המשיח אשר בעבורו אסור אנכי: 4 למען אשר אנלה אתו כמשפט עלי לחות: 5 התהלכו בחכמה עם אשר בחוץ והוקירו את העת: 6 דבריכם יהיו נעימים בכל עת וממלחים במלח למען תדעו להשיב דבר לכל אדם: 7 את כל הקרת אותי וידיעכם שוכיקוס האח החביב והמשרת הנאמן

אֶל־הַקּוֹלָסִים

מוזרים ואיבים בנטות לבבכם אחרי המעשים הרעים: 22 עתה רצה אתכם בנוף בשרו על ידי מותו להעמידכם לפניו קדשים ובלי מום ודפי: 23 אם תעמדו מיסדים ונכונים באמונה ולא תזועו מתוחלת הבשורה אשר שמעתם ואשר נשמעה לכל הנברא תחת השמים ואני פולוס הייתי לה למשרת: 24 עתה הנני שמח בעניי אשר אני סבל למענכם ואמלא את החסר ביסורי המשיח בבשרי בעד גופו היא העדה: 25 אשר הייתי לה למשרת כפי פקדת אלהים אשר נתנה לי עליכם למלא את את דבר האלהים: 26 את הסוד אשר היה נסתר מעולמים ומדור ודור ועתה גנלה לקדושי: ^{aiōn} 27 אשר רצה האלהים להודיעם אי זה הוא עשר כבוד הסוד ההוא בנוים והוא המשיח אשר בכס אשר הוא תקות הכבוד: 28 ואותו משמיעים אנחנו בהוכיחנו כל איש ובלמדנו כל איש בכל חכמה למען העמיד כל איש שלם במשיח ישוע: 29 ובזאת אף אני עמל ונלחם כפי פעלת כחו הפעל בי בנבורה:

2 הנני מודיע אתכם גדל הקרב אשר בקרבי על אדותיכם ועל אדות אנשי לודקיא ועל כל אשר לא ראו את פני בבשר: 2 למען ינחמו לבותם ונקשרו יחד באהבה ולכל עשר דעת נכונה להשכיל סוד האלהים אבינו וסוד המשיח: 3 אשר צפונים בו כל אצרות החכמה והדעת: 4 וזאת אמר אני לכם למען אשר לא ישעה אתכם איש בשפתי חלקות: 5 כי גם אם בבשרי אני רחוק מכם הנה ברוחי אני אצלכם ואשמח בראתי את תכונתכם ואמץ אמונתכם במשיח: 6 לכן כאשר קבלתם את המשיח את ישוע אדנינו כן גם התהלכו בו: 7 משרשים ונבנים בו וקימים באמונה כאשר למדתם ומרבים בתורה בה: 8 הזהירו פן יוליך איש אתכם שולל בפילסופיה ובמדוחי שוא לפי קבלת בני האדם ויסדות העולם ולא על פי המשיח: 9 כי בו בגופו שכן כל מלא האלהות ובו אתם נמלאים: 10 אשר הוא ראש כל שררה ושלטן: 11 ובו אתם גם נמולים מילה שלא בידים

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים ושימותיוס אחינו: 2 אל הקדשים והאחים הנאמנים במשיח אשר הם בקולשא חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: 3 נודה לאלהים אבי אדנינו ישוע המשיח בכל עת אשר אנחנו מתפללים בעדכם: 4 אחרי אשר שמענו אמונתכם במשיח ישוע ואהבתכם אל כל הקדשים: 5 בעבור התקוה הצפונה לכם בשמים ונודעתם לכם מקדם בדבר אמת הבשורה: 6 אשר באה אליכם וגם לכל העולם ותפרה ותרבה כמו גם בתוכם למן היום אשר שמעתם והכרתם באמת את חסד אלהים: 7 כאשר למדתם מן אפרס חברנו החביב אשר הוא משרת נאמן בעדכם למשיח: 8 והוא גם הודיע אתנו את האבתכם ברוח: 9 בעבור זאת גם אנחנו למן היום אשר שמענוה לא חדלנו להתפלל בעדכם ולבקש שתמלאו דעת רצון האלהים בכל חכמה ותבונה רוחנית: 10 להתהלך כטוב בעיני האדון וככל רצונו ולעשות פרי בכל מעשה טוב ולרבות בדעת אלהים: 11 להתחזק בכל כח כנבורת כבודו לכל סבלנות וארך רוח עם שמחה: 12 ולתת תודה לאבינו העשה אתנו ראויים לחלק נחלת הקדשים באור: 13 אשר הוא חלצנו מממשלת החשך והעבירנו למלכות בן אהבתו: 14 אשר יש לנו בו הפדיון בדמו סליחת החטאים: 15 והוא צלם האלהים הנעלם ובכור כל נברא: 16 כי בו נברא כל אשר בשמים ואשר בארץ כל הנראה וכל אשר איננו נראה הן כסאות וממשלות הן שררות ורשויות הכל נברא על ידי ולמענהו: 17 והוא לפני הכל והכל קים בו: 18 והוא ראש גוף העדה אשר הוא ראשית ובכור מעם המתים למען יהיה הראשון בכל: 19 כי כן היה הרצון לשכן בו את כל המלוא: 20 ולרצות אל עצמו את הכל על ידו בעשותו שלום בדם צלבו על ידו הן אשר בארץ הן אשר בשמים: 21 וגם אתם אשר הייתם מלפנים

עמדי על הבשורה עם קלימס ועם שאר תמכי אשר שמותם יחד בספר החיים: 4 שמחו באדנינו בכל עת ועוד הפעם אמר אני שמחו: 5 ענות רוחכם תודע לכל איש קרב הוא האדון: 6 אל תדאגו כי אם בתפלה ובתחנונים עם תודה תודיעו בכל דבר את משאלותיכם לאלהינו: 7 ושלום אלהים הנשגב מכל שכל ינצר את לבבכם ואת מחשבותיכם במשיח ישוע: 8 ובכן אחי כל אשר הוא אמת ונכבד וישר וטהור ונעים ואשר שמעו טוב כל מעשה צדק כל מעשה שבח על אלה תשימו לבבכם: 9 אשר למדתם וקבלתם ושמעתם וראיתם בי את אלה תעשו ואלהי השלום יהיה עמכם: 10 ואני שמחתי מאד באדנינו כי עתה הפעם החלפתם כח להשגיח עלי וגם משגיחים הייתם עד כה אך לא עלתה בידכם: 11 ולא ממחסור אדבר כן כי למדתי להסתפק במה שיש לי: 12 ידעתי לענות אף ידעתי להותיר מהנך אני בכל ענין ואופן הן לשבע הן לרעב הן להותיר הן לחסר: 13 כל זאת אוכל בעזרת המשיח הנותן כח בקרבי: 14 אבל היטבתם לעשות בהתחברכם אלי בצרתי: 15 וידעתם גם אתם פילפיים כי בראשית הבשורה כצאתי ממקדוניה לא התחברה לי אחת מן הקהלות בעשק משא ומתן כי אם אתם בלבד: 16 כי גם בתסלוניקי שלחתם לי את צרכי פעם ושתיים: 17 לא שאבקש את המתן אך אבקש הפרי אשר ירבה בחשבונכם: 18 ואני קבלתי את הכל ויש לי די והותר ואני נמלאתי ריח ניחח בקבלי מירי אפרודיטוס את כל אשר שלחתם זבח ערב ורצוי לאלהים: 19 ואלהי הוא ימלא את כל צרככם כעשר כבודו במשיח ישוע: 20 ולאלהים אבינו הכבוד לעולמי עולמים אמן: 21 (aiōn g165) שאלו לשלום כל קדוש במשיח ישוע האחים אשר עמדי שאלים לשלומכם: 22 כל הקדשים שאלים לשלומכם וביותר אלה אשר מבית הקיסר: 23 חסד ישוע המשיח אדנינו עם כלכם אמן:

גם לחפץ גם לפעל כפי רצונו: 14 עשו כל דבר משבט בנימין עברי מן העברים: 6 לפי התורה בלא תלנות ובלא מזמות: 15 למען תהיו נקיים פרוש בקנאתי רדף את העדה ולפי צדקת התורה וטהורים בני אלהים לא מום בם בתוך דור עקש בלי שמץ: 7 אך היתרנות האלה כלן חשבתי לי ופתלתל אשר תאירו ביניהם כמאורת בעולם: לחסרנות למען המשיח: 8 וגם עודני חשב את כלן 16 מחזיקים בדבר החיים לתהלה לי ביום המשיח לחסרון לעמת מעלת ידיעת ישוע המשיח אדני אשר לא לחנם רצתי ולא לדריק יגעתי: 17 אבל אם גם אסך על זבח אמונתכם ועבודתה הנני שמח וגם שש עם כלכם: 18 וככה שמחו אף אתם ושישו לי צדקתי מתוך התורה כי אם באמונת המשיח עמדי: 19 וקויתי בישוע אדנינו לשלח במהרה אליכם את שימותיו למען תנוח דעתי בהודע לי אתו ואת גבורת תחיתו והתחברות עניייו ולהרמות דבר מעמדכם: 20 כי זולתו אין אתי איש כלבבי למותו: 11 להניע אם אוכל אל תחית המתים: אשר בלב שלם ידאג לכם: 21 כי כלם את אשר לא ידרשו ולא את אשר לישוע המשיח: 22 ואותו ידעתם כי בחון הוא אשר כבן העבד את אביו כן היה אתי בעבודת הבשורה: 23 ואתו אקנה לשלח אליכם מהר כאשר אראה מה יהיה לי: לפני: 14 וארדף את מטרת שכר הנצחון אשר הוא 24 ובטחתי באדנינו אשר גם אנכי אבוא אליכם במהרה: 25 ואחשב מן הצורך לשלח אליכם את אפרודיטוס אחי ועזרי וחברי בצבא והוא שליחכם ומשרתי בצרכי: 26 יען היותו נכסף לכלכם ונעצב מאד על אשר שמעתם כי חלה: אחד: 17 אחי היו חברים להלכים אחרי והביטו 27 אמנם חלה חלה וגם נטה למות אבל האלהים רבים המתהלכים כן כאשר אנחנו מופת לכם: 18 כי יבוא עלי יגון על יגון: 28 לכן מהרתי לשלחו אליכם למען תראו ותשובו לשמוח וגם ימעט יגוני: 29 על כן קבלו באדנינו בכל שמחה והוקירו אנשים כמהו: 30 כי בעבור מעשה המשיח הניע עד מות ותקל נפשו בעיניו למען ימלא את אשר חסרתם בשרתכם אותי:

3 ובכן אחי שמחו באדנינו הן לכתב ולשנות כזאת אליכם עלי איננו לטרח ולכם הוא לחזוק: 2 הזהרו מן הכלבים הזהרו מן הפעלים הרעים

הזהרו מן החתוך: 3 כי אנחנו בני המילה העבדים את האלהים ברוח ומתפארים במשיח ישוע ואיננו בשחים בבשר: 4 אף כי גם לי יש לבטח בבשר ואם יחשב איש שיוכל לבטח בבשר הנה אני יותר ממנו: 5 אשר אני נמול בן שמונת ימים מבני ישראל אף ממך אני מבקש להיות להן לעזר אשר יגעו

אֶל-הַפִּילִפִּיִּים

יוסיף לִי פִּרְי עֲמָלִי אֵין לִי לִהְגִּיד בְּמָה אֲבַחֵר: 23 כִּי מוֹשׁוֹךְ אֲנִי מִן הַשָּׁנִים נִפְשִׁי אוֹתָהּ לִהְפָּטֵר וּלְהִיּוֹת עִם הַמָּשִׁיחַ כִּי זֶה הַמַּבְחָר: 24 אֲבָל לַעֲמֹד עוֹד בְּבֶשֶׂר צָרִיךְ יִתֵּר בַּעֲבוּרְכֶם: 25 וְאֲנִי בִטָּח וִידַע כִּי אוֹתָר וְאֶעֱמֵד עִם כְּלַכֶּם יַחַד לְאֲמֹץ אֲתֹכֶם וּלְהַגְדִּיל שְׂמֵחַת אֲמוֹנַתְכֶם: 26 לְמַעַן תִּרְבֶּה עַל יְדֵי תִהְלַתְכֶם בְּמָשִׁיחַ יֵשׁוּעַ בְּשׁוּבִי לְבוֹא אֵלֵיכֶם: 27 רַק תִּתְּנֶנּוּ כִּרְאוֹי לְבִשׁוֹרַת הַמָּשִׁיחַ לְמַעַן אֲשַׁמַּע עֲלֵיכֶם אִם בָּבוֹאִי לְרְאוּתְכֶם אִם בְּהִיּוֹתִי רְחוֹק כִּי קִימִים אַתֶּם בְּרוּחַ אֶחָת וְעֲזָרִים אֲתִי בִּנְפֶשׁ אֶחָת לִהְלַחֵם בְּעַד אֲמוֹנַת הַבִּשׁוּרָה: 28 וְאִינְכֶם חֲרָדִים מְאוּמָה מִפְּנֵי הַמַּתְקוּמִּים אֲשֶׁר זֹאת לָהֶם אוֹת לֹאֲבָדֵם וְלָכֶם לִישׁוּעַתְכֶם וּמֵאֵת הָאֱלֹהִים הִיא: 29 כִּי נָתַן לָכֶם בְּעַד הַמָּשִׁיחַ לֹא לִבֵּד לְהֵאֱמִין בּוֹ כִּי אִם גַּם לְהִתְעַנּוֹת בְּעַדּוֹ: 30 כִּי גַם לָכֶם הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר רְאוֹתֶם בִּי וְאֲשֶׁר עָתָה שְׁמַעִים אֲתֶם עָלַי:

2 לִכֵּן אִם יֵשׁ תּוֹכַחָה בְּמָשִׁיחַ אִם תִּנְחוּמוֹת הָאֱהָבָה אִם הַתַּחֲבָרוֹת הָרוּחַ אִם רַחֲמִים וַחֲמִלָּה: 2 הַשְׁלִימוּ נָא אֶת שְׂמֵחַתִּי בְּהִיּוֹת לָכֶם לֵב אֶחָד וְאֱהָבָה אֶחָת וְנִפְשָׁא אֶחָת וְרִצּוֹן אֶחָד: 3 וְלֹא תַעֲשׂוּ דְבַר בְּדֶרֶךְ מְרִיבָה אוֹ כְבוֹד שׁוֹא כִּי אִם בְּשִׁפְלוּת רוּחַ תַּחֲשֹׁבוּ אִישׁ אֶת רַעְיָהּ יוֹתֵר מִעַצְמוֹ: 4 כֹּל אֶחָד אֵל יֵדָא לְאֲשֶׁר לוֹ לִבְדּוֹ כִּי אִם גַּם לְאֲשֶׁר לְחִבְרוֹ: 5 כִּי הָרוּחַ הִיא אֲשֶׁר הִיתָה בְּמָשִׁיחַ תְּהִי גַם בָּכֶם: 6 אֲשֶׁר אֵף כִּי הִיָּה בְּדִמּוֹת הָאֱלֹהִים לֹא חָשַׁב לוֹ לְשַׁלֵּל הִיּוֹתוֹ שׁוֹה לְאֱלֹהִים: 7 כִּי אִם הַפְּשִׁיט אֶת עַצְמוֹ וַיִּלְבֹּשׁ דִּמּוֹת עַבְד וַיִּדְמָה לְבְנֵי אָדָם וַיִּמְצָא בְּתַכּוּנָתוֹ כְּכֵן אָדָם: 8 וַיִּשְׁפֹּל אֶת נַפְשׁוֹ וַיִּכְנַע עַד מוֹת עַד מִיתַת הַצְּלִיבָה: 9 עַל כֵּן גַּם הָאֱלֹהִים הִגְבִּיהוּ מְאֹד וַיִּתֵּן לוֹ שֵׁם נִעְלָה עַל כָּל שֵׁם: 10 לְמַעַן אֲשֶׁר בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ תִּכְרַע כָּל בָּרִךְ אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּמִתַּחַת לָאָרֶץ: 11 וְכֹל לְשׁוֹן תּוֹדָה כִּי אֲדוֹן הוּא יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לְכַבּוֹד אֱלֹהִים הָאָב: 12 לִכֵּן חֲבִיבִי כְּאֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם לִי בְּכָל עֵת כֵּן לֹא לִבֵּד בְּהִיּוֹתִי עִמָּכֶם כִּי עוֹד יִתֵּר עָתָה אֲשֶׁר אֲנִי רְחוֹק מִכֶּם תִּיגַעוּ בְּתִשְׁעוֹת נַפְשׁוֹתֵיכֶם בִּירְאָה וּבְרַעְדָּה: 13 כִּי הָאֱלֹהִים הוּא הַפֹּעֵל בָּכֶם

1 פּוֹלוֹס וְטִימוֹתִיוֹס עַבְדֵי הַמָּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ אֵל כָּל הַקְּדָשִׁים בְּמָשִׁיחַ יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר הֵם בְּפִילִפִּי עִם הַפִּקִּידִים וְהַשְּׂמָשִׁים: 2 חֲסֵד לָכֶם וּשְׁלוֹם מֵאֵת הָאֱלֹהִים אֲבִינוּ וְאֲדִינֵנוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ: 3 אוֹדָה לְאֱלֹהֵי מִדֵּי זִכְרֵי אֲתֹכֶם: 4 וְתַמְיִיד בְּכָל תְּפִלוֹתֵי אֲתָחָן בְּשִׂמְחָה בְּעַד כְּלַכֶּם: 5 עַל הַתַּחֲבָרוּתְכֶם אֵל הַבִּשׁוּרָה לְמַן הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן וְעַד הַנָּה: 6 וּבִטָּח אֲנִי כִּי הַמַּתְחִיל בָּכֶם הַמַּעֲשֶׂה הַשּׁוֹב גַּם יִגְמְרֵנוּ עַד יוֹם יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ: 7 כְּאֲשֶׁר רְאוֹי לִי לְחֹשֶׁב כִּכָּה עַל כְּלַכֶּם בַּעֲבוּר שְׂאֵתִי אֲתֹכֶם בְּלִבִּי בְּמוֹסְרִי וּבְהִצְדִּיקִי וּבְחֻזְקִי אֶת הַבִּשׁוּרָה בְּאֲשֶׁר כְּלַכֶּם חֲבִרִי בְּחֲסֵד: 8 כִּי הָאֱלֹהִים לִי לַעֲד אֲשֶׁר לְכָלכֶם נִכְסַפְתִּי בְּאֱהָבַת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ: 9 וְעַל זֹאת מִתְפַּלֵּל אֲנִי כִּי תִרְבֶּה וְתִגְדַּל אֱהָבַתְכֶם בְּהִשְׁכָּל וּבְכָל דַּעַת: 10 לְמַעַן תִּבְחָנוּ אֶת הַמַּבְחָרוֹת וְהַיִּיתֶם זִכִּים וּבְלִי מַכְשׁוֹל עַד יוֹם הַמָּשִׁיחַ: 11 מְלֹאִים פְּרִי הַצִּדְקָה עַל יְדֵי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לְכַבּוֹד אֱלֹהִים וְתִהְיֶה לָּהֶם: 12 וְהִנְנִי מוֹדִיעַ אֲתֹכֶם אֲחִי אֲשֶׁר מִצָּאֵתִי הִיתָה אֶךְ לִיתְרוֹן הַבִּשׁוּרָה: 13 עַד אֲשֶׁר נִגְלָו מוֹסְרוֹתַי בְּמָשִׁיחַ בְּכָל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וּלְכָל הַנִּשְׁאָרִים: 14 וְרַב הָאֲחִים בְּאֲדִינֵנוּ הוֹסִיפוּ אֲמֹץ בְּמוֹסְרוֹתַי וְהִתְחַזְּקוּ יוֹתֵר בְּלִבָּבָם לְדַבֵּר אֶת הַדְּבָר בְּלִי פֶחַד: 15 הֵן יֵשׁ מְגִידִים אֶת הַמָּשִׁיחַ מִקְנָאָה וְרִיב וַיֵּשׁ מְגִידִים בְּכּוֹנָה טוֹבָה: 16 אֵלָּה מִמְרִיבָה מְגִידִים אֶת הַמָּשִׁיחַ לֹא בְּלֵב שְׁהוֹר כִּי חֹשְׁבִים לְהוֹסִיף צָרָה עַל מוֹסְרִי: 17 וְאֵלָּה מֵאֱהָבָה בְּאֲשֶׁר הֵם יֹדְעִים כִּי נָתַן אֲנִי לְהִצְדִּיק אֶת הַבִּשׁוּרָה: 18 אֶךְ מָה בְּכַךְ הֲלֹא בְּכָל אוֹפֵן אִם בְּעִלְיָה אוֹ בְּאֲמַת יַגֵּד הַמָּשִׁיחַ וְאֲנִי הִנְנִי שֹׂמַח בְּזֹאת וְגַם אֲשַׁמַּח: 19 כִּי יוֹדַע אֲנִי שֶׁתִּהְיֶה לִּי זֹאת לִישׁוּעָה בְּתַפְלַתְכֶם וּבְעֲזָרַת רוּחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ: 20 וְאוֹחִיל וְאֶקְוֶה שְׁלֹא אֲבוּשׁ בְּכָל דְּבַר כִּי אִם בְּכָל בִּטָּחוֹן כְּאֲשֶׁר מֵאֵז כֵּן גַּם עָתָה יִתְגַּדֵּל הַמָּשִׁיחַ בְּנוֹפִי אִם בְּחַיִּי אִם בְּמוֹתִי: 21 כִּי הַמָּשִׁיחַ הוּא חַי וְהַמּוֹת רוּחַ לִי: 22 אוֹלָם אִם לַחֲיוֹת בְּבֶשֶׂר עוֹד

אדון בשמים ואין לפניו משא פנים: 10 סוף דבר
 אחי חזקו באדנינו ובעז גבורתו: 11 לבשו כלי
 נשק אלהים למען תוכלו עמד נגד נכלי השטן:
 12 כי לא עם בשר ודם מלחמתנו כי עם שרים
 ושליטים עם המשלים בחשכת העולם הזה עם
 הרוחות הרעות אשר במרומים: (aiōn g165) 13 על
 כן אחזו בכלי נשק אלהים למען תוכלו לקום
 ביום הרע ולמלא צבאכם ולעמוד: 14 עמדו נא
 חגורי מתנים באמת ומלבשים בשריון הצדק:
 15 ורגליכם מנעלות להיותכם מוכנים לבשורת
 השלום: 16 ועל כל אלה תפשו את מנן האמונה
 אשר תוכלו לכבות בו את חצי הרשע הבערים:
 17 וקחו את כובע הישועה וחרב הרוח שהיא דבר
 האלהים: 18 והתפללו תמיד בכל עת בתפלה
 ותחנונים ברוח ושקדו והתאמצו על זאת להעתיר
 תמיד בעד כל הקדשים: 19 וגם בעדי למען ינתן לי
 הדבר בפתחי פי להגיד בבטחון את סוד הבשורה
 אשר אנכי ציר לה במוסדות: 20 למען אדבר
 בה בבטחה כאשר מטל עלי לדבר: 21 ולמען
 אשר תדעו גם אתם את קרתי ואת מעשי הנה את
 הכל יודיע אתכם טוכיקוס האח החביב והמשרת
 הנאמן באדנינו: 22 אשר לזאת שלחתינו אליכם
 למען תדעו את קרתינו ולמען ינחם את לבבכם:
 23 השלום לאחים והאהבה עם האמונה מאת
 האלהים האב ומאת האדון ישוע המשיח: 24 החסד
 עם כל האהבים את אדנינו ישוע המשיח באהבה
 אשר לא תכלה אמן:

כן הסירו מכם את השקר ודברו אמת איש את רעהו כי אברים כלנו יחד איש לאיש: 26 רגזו ואל תחטאו אל תשקע החמה על רגזכם: 27 גם לא תתנו מקום לשטן: 28 מי שנב אל יספ לנגב כי אם ייגע ובידיו יעשה את הטוב למען יהיה לו לתת לאיש מחסור: 29 כל דבר נבול לא יצא מפיהם כי אם הטוב והמועיל לבנות לפי הצרך למען יתן חן לשמעיו: 30 ולא תעצבו את רוח הקדש של אלהים אשר נחתמתם בו אל יום הגאלה: 31 כל מרירות וחמה ורגז וצעקה וגדוף תסירו מכם עם כל הרשעה: 32 והיו טובים איש אל רעהו ורחמנים וסלחים איש לאחיו כאשר סלח לכם האלהים במשיח:

5 לכן לכו בדרך האלהים כבנים חביבים: 2 והתהלכו באהבה כאשר גם המשיח אהב אתנו והקריב את נפשו בעדנו לקרבן וזבח לאלהים לריח ניחוח: 3 אבל זנות וכל טמאה ואהבת בצע בל יזכר ביניכם כאשר נאווה לקדשים: 4 גם לא נבול פה ודברי סכלות ולעג אשר לא כהגן כי אם קול תודה: 5 כי זאת ידע תדעו כי כל זנה וטמא ואהב בצע שהוא עבד אליילים אין לו חלק ונחלה במלכות המשיח והאלהים: 6 אל ישיא איש אתכם בדברי ריק כי בגלל אלה חרון אלהים בא על בני המרי: 7 על כן אל יהי חלקכם עמהם: 8 כי מלפנים הייתם חשך ועתה הנכם אור בארנינו התהלכו נא כבני אור: 9 כי פרי הרוח כל מעשי חסד וצדק ואמת: 10 ובחנו מה הוא רצוי בעיני אדנינו: 11 ואל תשתתפו עם מעשי החשך אשר לא יעשו פרי כי אם הוכח תוכיחו אותם: 12 כי מה שהם עשים בסתר חרפה היא אך לספר: 13 אבל כל זאת יגלה כשיוכח על ידי האור כי כל הנגלה אור הוא: 14 על כן הוא אומר עורה הישן וקומה מן המתים ויאר לך המשיח: 15 ועתה ראו והזהרו להתהלך לא ככסילים כי אם כחכמים: 16 מוקירים העת כי הימים רעים המה: 17 על כן אל תהיו חסרי דעת כי אם מבינים לדעת מה הוא רצון אדנינו: 18 ואל תשתכרו מיין המביא

6 שמעו בנים אל הוריהם בארנינו כי ארח ישר הוא: 2 כבד את אביך ואת אמך זאת היא המצוה הראשונה אשר לה ההבטחה: 3 למען ייטב לך ולמען יאריכן ימיך על האדמה: 4 ואתם האבות אל תכעסו את בנים אך גדלוכם במוסר אדנינו ובתוכחתו: 5 שמעו עבדים אל אדניכם לפי הבשר ביראה ורתת ובתם לבבכם כמו למשיח: 6 לא בעבדת מראה העין כמבקשי חן בני אדם כי אם כעבדי המשיח עשים רצון האלהים בכל נפשם: 7 ועבדים בנפש חפצה את האדון ולא בני אדם: 8 וידעתם כי כל דבר טוב אשר עשה האדם ישלמו לו אדנינו אם עבד הוא או בן חורין: 9 ואתם האדנים ככה תעשו גם להם חדלו מנגר במ וידעתם כי גם עליכם יש

יחד הבנין כלו עדי ינבה להיכל קדש ליהוה: 4 לכן אזהירכם אני האסור באדון להתהלך
22 ובו נבנים גם אתם להיות משכן אלהים ברוח: כאשר יאתה למשמרתכם אשר נקראתם לה:
3 בעבור זאת אני פולס אסיר המשיח למענכם הגוים: 2 כי אמנם שמעתם הנהגת חסד האלהים
אשר נתן לי אליכם: 3 כי בחזון גלה לי הסוד אשר למעלה כתבתי לכם במעט: 4 ובקראכם תוכלו
להכיר בזאת את בינתי בסוד המשיח: 5 אשר בדורת הראשנים לא נודע לבני אדם כאשר נגלה
עתה לשליחיו הקדשים ולנביאיו ברוח: 6 להיות הגוים גם הם בני ירשתו וגוף אחד אתו וחברי
הבשחתו במשיח על ידי הבשרה: 7 אשר הייתי לה למשרת במתנת חסד אלהים הנתונה לי כפי פעלת
גבורתו: 8 לי צעיר הצעירים שבכל הקדשים נתן החסד הזה לבשר בגוים את עשר המשיח אשר לא
יחקר: 9 ולהאיר עיני כל מה היא הנהגת הסוד הנסתר מדרת עולם באלהים יוצר הכל על ידי
ישוע המשיח: 10 jaion g165 למען אשר תודע עתה על ידי העדה לשרים לשלישים אשר במרומים
חכמת אלהים המפליאה דתכיה: 11 על פי עצת עולמים אשר יעץ במשיח ישוע אדנינו: 12 jaion g165
אשר פתחון פינו ממנו וקרבתנו בבשחה על יד אמונתו: 13 בעבור זאת אבקש שלא תחתו בצרותי
למענכם יען כי היא תפארתכם: 14 על כן אכרעה על ברכי לאבי אדנינו ישוע המשיח: 15 אשר
נקרא על שמו כל בית אבות שבשמים ושבארץ: 16 לתת לכם לפי עשר כבודו להתחזק בגבורה
על ידי רוחו לאדם הפנימי: 17 שישכן המשיח בלבבכם באמונה והייתם משרשים ומיסדים
באהבה: 18 למען תוכלו להשיג עם כל הקדשים מזה הוא הרחב והארץ והעמק והנבה: 19 וידעתם
את אהבת המשיח הנעלה על כל דעת ונמלאתם את כל מלוא האלהים: 20 ולו אשר יכל להרבות
גמוליו עלינו יותר מכל משאלותינו ומחשבותינו לפי הכח הפעל בקרבנו: 21 לו הכבוד בקרב
הקהל במשיח ישוע דרד ודר עד עולמי עולמים אלמן: 22 jaion g165

אֶל-הָאֱפֹסִיִּים

הכל אל העדה: 23 אשר היא גופו מלוא הממלא
את הכל בכל:

2 נם אתכם המתים לפניכם בפשעים וחטאתיכם:
2 אשר התהלכתם בהם לפי דור העולם הזה
כרצון שר ממשלת האויר והוא הרוח הפעל כעת
בבני המר: (aiōn g165) 3 וגם אנחנו כלנו בתוכם
הלכנו לפניכם בתאות הבשר לעשות חפצי בשרנו
ומחשבותינו ונחי אך בני רגז בטבענו כאשר בני
אדם: 4 אבל האלהים המלא רחמים ברב אהבתו
אשר אהב אתנו: 5 אחרי היותנו מתים בפשעים
החינו עם המשיח בחסד נושעתם: 6 ויעירנו אתו
אף הושיבנו במרומים במשיח ישוע: 7 להראות
בדרות הבאים את גדלת עשר חסדו בטובתו
עלינו במשיח ישוע: (aiōn g165) 8 כי בחסד נושעתם
על ידי האמונה ולא מידכם היתה זאת כי מתת
אלהים היא: 9 לא מתוך המעשים שלא יתהלל
איש: 10 כי פעל אלהים אנחנו נבראים במשיח
ישוע למעשים טובים אשר הכין האלהים מקדם
למען נתהלך בהם: 11 על כן זכרו כי אתם הגוים
בבשר הנקראים ערלים בפי הנקראים בני המילה
שהיא מעשה ידיים בבשר: 12 כי אתם בעת ההיא
הייתם בלי משיח מוזרים לעדת ישראל ונכרים
לבריתות ההבטחה באין תקוה ובאין לכם אלהים
בעולם: 13 ועתה בישוע המשיח אתם הרחוקים
מאז הייתם קרובים בדם המשיח: 14 כי הוא
שלומנו אשר עשה השנים לאחד והרס מחיצת
הגדר: 15 בבטלו האויבה בבשרו את תורת המצות
בנזרותיהן לברא בנפשו את השנים לאיש אחד
חדש ויעש שלום: 16 וירצה את שניהם בנוף
אחד לאלהים על ידי צליבתו בהמתו בנפשו
את האויבה: 17 ויבא ויבשר שלום לכם הרחוקים
והקרובים: 18 כי על ידו יש לשנינו מבוא ברוח
אחד אל אבינו: 19 לכן אינכם עוד גרים ותושבים
כי אתם בני עיר אחת עם הקדשים ובני בית
אלהים: 20 בנויים על יסוד השליחים והנביאים
וישוע המשיח הוא אבן הפנה: 21 אשר חבר בו

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים
אל הקדשים הנמצאים באפסוס ומאמינים במשיח
ישוע: 2 חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו
ואדנינו ישוע המשיח: 3 ברוך הוא האלהים ואבי
אדנינו ישוע המשיח אשר ברכנו בכל ברכת
רוח במרומים במשיח: 4 כאשר בחר אתנו בו
לפני מוסדות תבל להיות קדשים ותמימים לפניו
באהבה: 5 יעדנו לו לבנים על ידי ישוע המשיח
כחפץ רצונו: 6 לתהלת כבוד חסדו אשר נתן אתנו
בידידו: 7 אשר בו לנו הפרדים בדמו וסליחת
הפשעים כרב חסדו: 8 אשר השפיעו עלינו בכל
חכמה והשכל: 9 והודיענו את סוד רצונו כעצתו
היעוצה בו: 10 על דבר הנהגתו במלאת העתים
לקבץ את הכל תחת המשיח הן מה שבשמים הן
מה שבארץ: 11 אשר גם לקחנו בו נחלתנו אנחנו
המיעדים לה מאז במחשבת פעל הכל כעצת
חפצו: 12 להיותנו לתהלת כבודו אנחנו אשר
יחלנו אל המשיח מאז: 13 ואשר גם אתם נטועים בו
אחרי שמעכם דבר האמת את בשורת ישועתכם
ואשר בו כשהאמנתם גם נחתמתם ברוח ההבטחה
רוח הקדש: 14 כי זה ערבון ירשתנו לפדות לו
עם סגלה לתהלת כבודו: 15 בעבור זאת גם אנכי
אחרי שמעי אמונתכם באדנינו ישוע והאהבה אשר
אהבתם את כל הקדשים: 16 לא אחדל מהודות
בעבורכם בהזכירי אתכם בתפילתי: 17 כי יתן
לכם אלהי אדנינו ישוע המשיח אבי הכבוד את
רוח החכמה והחזון לדעת אתו: 18 ויאר עיני
לבבכם למען תדעו אי זו היא תוחלת קריאתו
ואי זה הוא עשר כבוד נחלתו בקדשים: 19 ואי זה
הוא יתרון גדלת נבורתו בנו המאמינים כפי פעלת
עצת כחו: 20 אשר פעל במשיח בהעיר אתו מן
המתים ויושיבנו לימינו במרומים: 21 ממעל לכל
שררה ושלטון ונבורה וממשלה וכל הנקרא בשם
לא לבד בעולם הזה כי אם גם בעולם הבא: (aiōn)
22 וישת כל תחת רגליו ויתן אתו לראש על

מריבות מחלוקות וכתות: 21 צרות עין ושפיכות נשא בגויתי: 18 חסד ישוע המשיח אדנינו יהי עם דמים ושרון וזוללות ודומיהן אשר אמר עליהן רוחכם אחי אמן: כמו שאמרתי כבר כי עשי אלה לא ינחלו מלכות האלהים: 22 ופרי הרוח אהבה שמחה ושלוש ארך רוח ונדיבות וחסד ואמונה: 23 ועונה ופרישות אין תורה לנגד עשי אלה: 24 ואשר הם למשיח צלבו את בשרם עם כל תשוקתיו ותאוותיו: 25 אם נחיה ברוח נתהלכה גם ברוח: 26 ולא נרדף אחרי כבוד שוא להכעיס איש את רעהו ולקנא איש את רעהו:

6 אחי גם כי יתפש איש מכם בעברה אתם אנשי הרוח תקימיהו ברוח עונה והשמר לנפשך פן תבא לידי נסיון גם אתה: 2 שאו איש את משא רעהו בזאת תמלאו את תורת המשיח: 3 כי החשב את עצמו להיות מה ואיננו מאומה את נפשו הוא מרמה: 4 אבל יבחן כל איש את מעשהו ואז לו לבדו תהיה תהלתו ולא לנגד אחר: 5 כי כל איש את משאו ישא: 6 המלמד בדבר יחלק מכל טובו למלמדו: 7 אל תתעו לא יתן אלהים להתל בו כי מה שזרע האדם אתו יקצר: 8 הזרע בבשרו יקצר כליון משברו והזרע ברוח יקצר מן הרוח (חיי עולם: jaïōnios g166) 9 ואנחנו בעשות הטוב אל נחת כי נקצר בעתו אם לא נרפה: 10 לכן כאשר העת בידנו נעשה נא את הטוב עם כל אדם וביותר עם בני אמונתנו: 11 ראו נא מה גדול המכתב אשר כתבתי אליכם בידי: 12 החפצים להתהדר בבשר מכריחים אתכם להמול רק למען לא ירדפו על צלב המשיח: 13 כי גם הם הנמולים אינם שמרים את התורה אלא רצונם שתמולו למען יתהללו בבשרם: 14 ואנכי חלילה מהתהלל זולתי בצלב אדנינו ישוע המשיח אשר בו העולם נצלב לי ואני נצלב לעולם: 15 כי במשיח ישוע גם המילה גם הערלה אינן נחשבות כי אם בריאה חדשה: 16 וכל המהלכים כפי השורה הזאת שלום ורחמים עליהם ועל ישראל אשר לאלהים: 17 מעתה איש אל ילאני עוד כי את חבורות האדון ישוע אני

היינו משעבדים ליסודות העולם: 4 ובמלאת העת שלח האלהים את בנו אשר נולד מאשה ונתן תחת יד התורה: 5 לפדות את אשר היו תחת יד התורה למען נקבל את משפט הבנים: 6 ויען כי בנים אתם שלח האלהים בלבבכם את רוח בנו הקורא אבא אבינו: 7 לכן אינך עוד עבד כי אם בן ואם בן אתה הנך גם יורש האלהים על ידי המשיח: 8 הן לפניך באין דעת אלהים הייתם עבדים את אשר בעצמותם אינם אלהים: 9 ועתה אחרי ידעתם את האלהים ויותר אחרי שנודעתם לאלהים איך תשובו אל היסודות הרפים והדלים ההם אשר תרצו להכנע להם מחדש: 10 ימים אתם שמרים וחדשים ומועדים ושנים: 11 מתירא אני פן לריק עמלתי בכם: 12 היו נא כמוני כי גם אני כמוכם מתחנן אני לכם אחי לא הרעתם לי מאומה: 13 אתם ידעתם אשר בחלשת בשרי בשרתי לכם את הבשורה הראשונה: 14 ואתם לא בזיתם את נסיוני אשר נסיתי בבשרי ולא געלתם אתו כי אם קבלתם אתי כמלאך אלהים כמשיח ישוע: 15 ועתה איה אשרכם כי מעיד אני עליכם אשר אם יכלתם הייתם עקרים את עיניכם לתתן לי: 16 ועתה הנהייתו לכם לאיב בדברי אמת אליכם: 17 אינם מקנאים לכם לטובה כי חפצם להפריד אתכם מעלינו למען תהיו מקנאים להם: 18 אבל טוב לקנא תמיד לטובה ולא לבד בהיותו אצלכם: 19 בני אשר אני מחולל שנית עד כי יוצר בכם המשיח: 20 אמנה חפצתי להיות עתה אצלכם לשנות את קול דברי כי נבוכ אני בכם: 21 אמרו לי אתם החפצים להיות משעבדים לתורה הלא שמעתם את התורה: 22 כי כתוב שהיו לאברהם שני בנים האחד מן האמה והשני מן החפשיה: 23 ואשר לאמה הוא נולד לפי הבשר ואשר לחפשיה על פי ההבטחה: 24 והדברים הם לרמז כי שתי הבריות הנה האחת מן הר סיני היולדת לעבדות והיא הגר: 25 כי הגר סיני הר בערב הוא והוא כנגד ירושלים של עתה כי היא בעבדות עם בניה: 26 אבל ירושלים של מעלה

היא חפשיה והיא אם כלנו: 27 כי כתוב רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה: 28 ואנחנו אחי הננו כיצחק בני ההבטחה: 29 וכאשר נולד לפי הבשר אז היה רדף את הנולד לפי הרוח כן הוא גם עתה: 30 אבל הכתוב מזה הוא אמר גרש האמה ואת בנה כי לא יירש בן האמה עם בן החפשיה: 31 על כן אחי לא בני האמה אנחנו כי אם בני החפשיה:

5 ועתה עמדו נא בחרות אשר שחרר אתנו המשיח ואל תשובו להלכד בעל העבדות: 2 הנה אני פולס אמר לכם כי אם תמולו לא יועיל לכם המשיח: 3 ומעיד אני עוד הפעם בכל איש אשר ימול כי מחיב הוא לשמר את כל התורה: 4 נגזרתם מן המשיח אתם המצטרקים בתורה נפלתם מן החסד: 5 כי אנחנו ברוח ניחל מתוך האמונה לתקות הצדקה: 6 כי במשיח איננה נחשבת לא המילה ולא הערלה כי אם האמונה הפעלת באהבה: 7 היטבתם לרוץ מי חשך אתכם משמע אל האמת: 8 הפתוי הזה איננו מאת הקרא אתכם: 9 מעט שאר מחמץ הוא את כל העסה: 10 מבטח אני בכם באדון שלא תהיה רוח אחרת עמכם והעכר אתכם ישא את עונו יהיה מי שיהיה: 11 ואני אחי אם אכריז עוד המילה על מה אהיה נרדף הלא אז מבטל מכשול הצלב: 12 מי יתן ויכרתו המדיחים אתכם: 13 כי אתם אחי לחרות נקראתם ובלבד שלא תהיה החרות תאנה לבשר אלא שתעבדו איש את רעהו באהבה: 14 כי כל התורה כלולה במצוה אחת והיא ואהבת לרעך כמוך: 15 אבל אם תנשכו ותאכלו איש את אחיו ראו פן תכלו איש על ידי רעהו: 16 והנני אמר התהלכו ברוח ולא תמלאו את תאוות הבשר: 17 כי הבשר מתאוה הפך מן הרוח והרוח הפך מן הבשר ושניהם מתקוממים זה לזה עד שלא תוכלו לעשות את אשר תחפצו: 18 ואם תנהגו על ידי הרוח אז אינכם תחת התורה: 19 וגלויים הם פעלי הבשר אשר הם נאוף זנות שמאה זומה: 20 עבודת אלילים וכשוף איבות ומצות וקנאה ורגז

כיהודים: 15 הן מזרע היהודים אנחנו ולא חטאים מן הגוים: 16 ומדעתנו כי לא יצדק אדם מתוך מעשי התורה כי אם באמונת ישוע המשיח גם אנחנו האמנו במשיח ישוע למען נצדק מאמונת המשיח ולא ממעשי התורה כי ממעשי התורה לא יצדק כל בשר: 17 ואם בבקשנו להצדק במשיח נמצא גם אנחנו חטאים הנה המשיח משרת החטא חלילה: 18 כי אם אשוב ואבנה את מה שסתרתי אני עשה את עצמי פשע: 19 כי מתי אני לתורה על ידי התורה למען אחיה לאלהים: 20 עם המשיח נצלבתי ואין עוד אנכי החי כי אם המשיח הוא חי בקרבי ואשר אני חי עתה בבשר אחיה באמונת בן אלהים אשר אהבני ויתן את נפשו בעדי: 21 לא אמאס את חסד האלהים כי אלו תהיה על ידי התורה צדקה הנה חנם מת המשיח:

3 אהה גלטים חסרי דעת מי התעה אתכם בכשפיו משמע את האמת אחרי אשר ציר בתוככם ישוע המשיח הצלוב לגדד עיניכם: 2 זאת לבד חפצתי ללמד מכם האם ממעשי התורה קבלתם את הרוח או משמועת האמונה: 3 האתם סכלים כל כך אשר החלותם ברוח ועתה תכלו בבשר: 4 הכוזאת סבלתם לריק אם אמנם אך לריק: 5 הנה המפיק לכם את הרוח ופעל בכם נבורות הכי ממעשי התורה הוא עשה אלה או משמועת האמונה: 6 כאשר האמין אברהם באלהים ותחשב לו לצדקה: 7 דעו אפוא כי בני האמונה בני אברהם המה: 8 והמקרא בראתו מראש כי האלהים יצדיק את הגוים מתוך האמונה קדם לבשר את אברהם לאמר ונברכו בך כל הגוים: 9 על כן בני האמונה יתברכו עם אברהם המאמין: 10 כי בני מעשי התורה תחת הקללה המה שנאמר ארור אשר לא יקים את כל הדברים הכתובים בספר התורה לעשות אותם: 11 וגלוי הוא כי על ידי התורה לא יצדק האדם לפני האלהים כי צדיק באמונתו יחיה: 12 והתורה איננה מן האמונה כי אם אשר יעשה אתם האדם וחי בהם: 13 המשיח פדנו מקללת התורה בהיותו לקללה בעדנו שנאמר

4 ואני אמר היורש כל עת היותו קטן אין הבדל בינו ובין העבד אף אם הוא אדון הכל: 2 אלא הוא תחת יד אמנים ופקידי הבית עד לזמן המיעד לו מאת אביו: 3 ככה גם אנחנו בעוד היותנו קטנים

אֶל-הַנֶּלְטִיִּים

אני כתב אליכם הנה נגד האלהים כי לא אכזב:
21 אחרי כן באתי אל גלילות סוריא וקיליקיא:
22 אבל קהלות יהודה אשר במשיח הנה לא ידעו
את פני: 23 רק זאת בלבד שמעו כי האיש ההוא
אשר היה רדף אתנו מאז עתה הוא מבשר את
האמונה אשר האבירה מלפנים: 24 ויהללו בי את
האלהים:

2 אחרי כן מקץ ארבע עשרה שנה שבתי
ועליתי לירושלים עם בר נבא ואקח אתי גם את
טיטוס: 2 ואעל שמה על פי מחזה ואשים לפנים
את הבשורה אשר קראתי בגוים וביחוד שמתי
לפני החשובים שבהם פן תהיה לריק מרוצתי
אשר ארוץ או רצתי: 3 אבל גם טיטוס אשר
אתי אף כי יוני הוא לא הכרח להמול: 4 מפני
אחי השקר הנכנסים בסתר בתוכנו אשר באו
לרגל את חרותנו אשר לנו בישוע המשיח למען
העבירנו: 5 אשר לא סרנו למשמעתם אף לא
שעה אחת למען אשר תעמד בקרבכם אמתה של
הבשורה: 6 ומאת הנחשבים להיות מה יהיו מי
שיהיו אינני חושש לזה כי האלהים לא ישא פני איש
לי לא הוסיפו החשובים מאומה: 7 ותהי להפך
בראותם כי הפקדה לי הבשורה אל הערלים כמו
שהפקד כיפא אל המולים: 8 כי הפעל בכיפא
לשלחו אל המולים הוא פעל גם בי לשלחני אל
הגוים: 9 וכאשר ידעו יעקב וכיפא ויוחנן הנחשבים
לעמודים את החסד הנתן לי נתנו לי ולבר נבא
את יד ימינם ונאות כי נלך אנחנו לגוים והמה
למולים: 10 רק שזכר את האביונים אשר גם
שקדתי לעשותה: 11 וכאשר בא כיפא לאנטיוכיא
הוכחתי אל פניו דרכו מפני שהיה בו אשם: 12 כי
לפני בא אנשים מאת יעקב היה אכל עם הגוים
יחדו וכבאם היה מתרחק ופורש מהם מיראתו את
בני המילה: 13 ויכחשו עמו גם שאר היהודים עד כי
בר נבא גם הוא נדח אחרי כחשם: 14 אכן בראותו
את אשר לא ישרו לכת כאמתה של הבשורה
אמרתי אל כיפא בפני כל אם אתה היהודי תתנהג
כנכרי ולא כיהודי למה תכריח את הגוים להתנהג

1 פולוס השליח לא מבני אדם ולא על ידי בן
אדם כי אם על ידי ישוע המשיח ואלהים האב
אשר העירו מן המתים: 2 וכל האחים אשר עמדי
אל הקהלות אשר בגלטיא: 3 חסד לכם ושלוש
מאת האלהים אבינו ומאת אדנינו ישוע המשיח:
4 אשר נתן את נפשו בעד חטאתינו לחלצנו מן
העולם הרע הזה כרצון אלהינו אבינו: (aiōn g165)
5 אשר לו הכבוד לעולמי עולמים אמן: (aiōn g165)
6 תמה אני כי סרתם מהר מאחרי הקרא אתכם
בחסד המשיח אל בשורה זרה: 7 והיא איננה
אחרת רק שיש אנשים העכרים אתכם וחפצים
להפך את בשורת המשיח: 8 אבל גם אנחנו או
מלאך מן השמים אם יבוא לבשר אתכם בשורה
מבלעדי זאת אשר בשרנו אתכם חרם יהיה: 9 כמו
שאמרנו כבר כן אמר עתה עוד הפעם איש כי
יבשר אתכם בשורה מבלעדי אשר קבלתם חרם
יהיה: 10 ועתה המתרצה אנכי אל בני אדם אם אל
האלהים או המבקש אנכי למצא חן בעיני בני אדם
כי במצאי חן בעיני בני אדם לא אהיה עוד עבד
המשיח: 11 אבל מודיע אני אתכם אחי כי הבשורה
אשר בשרתי לא לפי דרך אדם היא: 12 כי גם אנכי
לא קבלתי מאדם ולא למדוני אתה כי אם בחזיון
ישוע המשיח: 13 כי הלא שמעתם את דרכי אשר
התהלכתי מלפנים בין היהודים ואת אשר רדפתי
על יתר את עדת אלהים ואבדתיה: 14 ואהי הולך
וחזק בדת היהודית על רבים מבני גילי בעמי
בקנאתי הגדולה לקבלות אבותי: 15 אך כאשר
היה רצון האלהים אשר הבדיל אתי מרחם אמי
ויקראני בחסדו: 16 לגלות בי את בנו שאבשרנו
בגוים מיד לא נועצתי עם בשר ודם: 17 גם לא
עליתי לירושלים אל אשר היו שליחים לפני כי אם
הלכתי לערב ומשם שבתי אל דמשק: 18 אחרי כן
מקץ שלש שנים עליתי לירושלים לראות את כיפא
ואשב עמו חמשה עשר יום: 19 ואחר מן השליחים
לא ראיתי זולתי את יעקב אחי אדנינו: 20 ואשר

במאומה מן השליחים הגדולים כל כך אף כי כאין אתם: 6 אבל אקוה כי תדעו אשר אנחנו איננו אנכי: 12 הן אתות השליח נעשו בקרבכם בכל נמאסים: 7 ואני מתחנן אל האלהים אשר לא תעשו סבלנות באתות ובמופתים ובנבירות: 13 כי במה כל רע לא למען נראה אנחנו נאמנים כי אם למען ננרעתם מן הקהלות האחרות אם לא הלאיתי תעשו אתם את הטוב ואנחנו נהיה כנמאסים: 8 כי אתכם סלחו נא לי את העולה הזאת: 14 הנני מוכן לבוא אליכם פעם שלישית ולא אלאה אתכם כי לא אבקש את אשר לכם כי אם אתכם כי הבנים אינם חייבים לאצר אוצרות לאבות כי אם האבות לבנים: 15 אבל אני בכל חפץ לבבי אפזר וגם אפזר בעד נפשותיכם אף אם תחת אהבתי לכם היתרה אתם תמעיטו את אהבתכם אלי: 16 אך אם כן הוא ואני לא הכבדתי עליכם אולי כאיש ערום במרמה לכדתי אתכם: 17 האף הוניתי אתכם ביד אחד מאלה אשר שלחתי אליכם: 18 בקשתי מן שיטוס ושלחתי אתו את האח הכי הונה אתכם שיטוס הלא ברוח אחד התהלכנו הלא במעגל אחד: 19 התחשבו עוד כי מתנצלים אנחנו אליכם לא כי לפני האלהים נדבר במשיח וכל זאת חביבי למען תבנו: 20 כי ירא אנכי פן בבאי לא אמצא אתכם כאשר חפצתי ואתם גם אתם לא תמצאו אתי כאשר חפצתם פן יהיה בכם מצה וקנאה ורגז ומריבות ודבה רעה ורכילות ונאות ומבוכה: 21 פן אשוב לבוא וישפילני אלהי אצלכם ואתאבל על רבים אשר חטאו כבר ולא שבו מן השמאה ומן הזנות ומן הזמה אשר עשו:

13 זאת הפעם השלישית אשר אבוא אליכם על פי שנים עדים או שלשה עדים יקום כל דבר: 2 מקדם אמרתי בהיותי אצלכם בפעם השנית ומקדם אני אמר וכתב עתה ברחקי מכם לאשר חטאו לפני מזה ולכל הנשאים כי בשובי לבוא לא אחוס: 3 יען בקשכם לבחן את המשיח המדבר בי אשר איננו חלש לכם כי אם גבור הוא בתוכם: 4 כי אם גם נצלב בחלשה אכן חי הוא בנבורת אלהים ואם גם חלשים בו אנחנו אכן נחיה עמו בנבורת אלהים לנגדכם: 5 נסו נא אתכם אם באמונה אתם בחנו אתכם או האינכם ידעים את נפשכם כי ישוע המשיח בכם אם לא כי נמאסים

היטב תשאהו: 5 אולם אחשב אשר אינני נפל
במאומה מהשליחים הגדולים כל כך: 6 ואף אם
בער אנכי בדבור אינני בער בדעת כי אם בכל
נגלינו אליכם בפני כל אדם: 7 או החטא חטאתי
בהשפילי את עצמי למען הנביהם כי בשרתי
אתכם בלא מחיר את בשורת האלהים: 8 קהלות
אחרות שלותי בקחתי מהן שכר למען אשרתכם
ובהיותי עמכם ואחסר לא הלאיתי אדם: 9 כי
את מחסורי מלאו האחים בבאם ממקדוניה ובכל
דבר נשמרתי מהיות לכם למשא וגם אשמר:
10 באמתו של המשיח אשר בי מעיד אני בכם
כי תחלתי זאת לא תכלא ממני בגלילות אכיא:
11 על מה זה העל אשר אינני אהב אתכם האלהים
יודע: 12 אבל את אשר אני עשה אוסיף לעשות
לבילתי תת מקום למבקשים עלילה למען במה
שיתהללו בו ימצאו דומים לנו: 13 כי אנשים כאלה
שלחי שקר הם פעלי רמיה מתחפשים לשליחי
המשיח: 14 ואיננו פלא הלא השטן גם הוא מתחפש
למלאך האור: 15 לכן אין זה דבר גדול אם גם
משרתי יתחפשו למשרתי הצדק אשר אחריתם
תהיה לפי מעלליהם: 16 ואשוב ואמר אל נא
יחשבני איש לסכל ואם אין אף כסכל קבלוני
למען אתהלהל מעט גם אני: 17 את אשר אדבר לא
לפי דרך האדון אנכי מדבר כי אם כמו בסכלות
אעז ואתהלל: 18 רבים מתהללים לפי הבשר
לכן אתהלהל אף אני: 19 כי נשאים אתם ברצון
את הסכלים בהיותכם חכמים: 20 הלא תשאו אם
יעביר אתכם איש אם יבלע אם ילכד אתכם אם
יתנשא אם יכה אתכם על פניכם: 21 לאחרתנו
אנכי אמר זאת כאלו היינו רפים אבל בכל אשר
ירבה איש להתהלל בסכלות אמר זאת ארהב גם
אנכי: 22 עברים הם כן גם אנכי ישראלים הם כן
גם אנכי זרע אברהם הם כן גם אנכי: 23 משרתי
המשיח הם כמתהולל אמר אנכי יותר מהם יותר
ביגיעות יותר למאד במכות יותר במוסרות ורב
פעמים במצוקות מות: 24 חמש פעמים ספנתי בידי
היהודים ארבעים חסר אחת: 25 שלש פעמים

יסרתי בשושים פעם אחת סקלתי ושלש פעמים
נשברה לי הספינה ואחי במצולות ים לילה ויום:
26 במסעות רבות בסכנות נהרות בסכנות שדרים
בסכנות מצד בני עמי בסכנות מצד הגוים סכנות
בעיר סכנות במדבר סכנות בים סכנות בתוך אחי
שקר: 27 בעמל ובתלאה בשקידות הרבה ברעב
ובצמא בצומות הרבה בקר ובעירום: 28 מלבד
שאר הדברים הבאים עלי יום יום והדאגה לכל
הקהלות: 29 מי יחלש ואני לא אחלש מי יכשל ולא
יבער לבי: 30 אם יש להתהלל אתהלהל בחלשתי:
31 האלהים אבי ישוע המשיח אדנינו המברך
לעולמי עולמים הוא ידע כי לא אשקר: aion(jg165
32 בדמשק שמר הנצב של המלך ארטס את
עיר הדמשקין ויבקש לתפשי: 33 ובעד החלון
הורידו אתי בסל מעל החומה ואמלט מידיו:
12 אמנם להתהלל לא יועיל לי כי אבוא
למראות האדון וחזיונותיו: 2 ידעתי איש במשיח זה
ארבע עשרה שנה אם היה בנוף לא ידעתי או מחוץ
לנוף לא ידעתי האלהים יודע והאיש ההוא לקח
עד לרקיע השלישי: 3 וידעתי את האיש ההוא
אם בנוף או מחוץ לנוף לא ידעתי האלהים יודע:
4 אשר העלה אל הפרדס וישמע דברים נסתרים
אשר נמנע מאיש למללם: 5 על איש כמוהו אתהלהל
אך על עצמי לא אתהלהל זולתי בחלשותי: 6 כי לו
חפצתי להתהלל לא אהיה סכל כי אמת אדבר
אבל אתאפק פן יחשבני איש יותר ממה שיראה
בי או שישמע ממני: 7 ולמען אשר לא אתרומם
ברב גדל החזיונות נתן לי סלון בבשרי מלאך
השטן להכחני באגרוף למען לא אתרומם: 8 על
זאת התחננתי שלש פעמים אל האדון להסירו
ממני: 9 ויאמר אלי די לך חסדי כי בחלשה תשלם
גבורתי על כן שמח לבי להתהלל בחלשותי למען
תשרה עלי גבורת המשיח: 10 לכן רצתה נפשי
בחלשות ובחרפות ובצרות וברדיפות ובמצוקות
בעד המשיח כי כאשר חלשתי אז גבור אני: 11 סכל
הייתי בהתהללי אתם הכרחתם אתי תחת אשר
היה עליכם להזכירני לשבח כי לא נפל אנכי

אמנם אין צורך לכתב אליכם על דבר השרות אשר לעזרת הקדשים: ² כי ידעתי את נדיבתכם אשר עליה אני מתהלל בכם לפני אנשי מקדוניה לאמר אכיא מזמנת היא משנה שעברה ותער הקנאה היוצאת מכם את רוח רבם: ³ אבל שלחתי את האחים פן תהיה לריק תהלתנו עליכם בדבר הזה ולמען תהיו מזמנים כאשר אמרתי: ⁴ פן בבוא אתי אנשים ממקדוניה ימצאו אתכם לא מזמנים ונבוש אנחנו ואיני אמר אתם בבטחון הזה אשר התהללנו בו: ⁵ על כן היה נכון בעיני לבקש מן האחים כי יקדמו ללכת אליכם ויכינו את ברכתכם המיועדת מלפנים למען תהיה מוכנת כעין ברכה ולא כעין כילות: ⁶ כי הנה הזרע בצמצום גם יקצר בצמצום והזרע בברכות גם יקצר בברכות: ⁷ וכל איש כאשר ידבנו לבו לא מצער ולא מאנס כי הנתן בלב שמח יאהבנו אלהים: ⁸ ואלהים יכל להשפיע עליכם כל חסד עד כי יהיה לכם בכל עת די ספוקכם בכל ותותירו בכל מעשה טוב: ⁹ ככתוב פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד: (jaïon g165) ¹⁰ והנתן זרע לזרע ולחם לאכל יתן וירבה את זרעכם ויפריא תנובות צדקתכם: ¹¹ למען תעשירו בכל לכל התמימות הפעלת תודה לאלהים על ידינו: ¹² כי שרות העבודה הזאת לא לבד ימלא את מחסרי הקדושים כי גם יודו רבים לאלהים בשרותכם הנאמן הזה: ¹³ ויכבדו את האלהים על משמעת הודאתכם לבשורת המשיח ועל תמת התחברותכם אליהם ואל כלם: ¹⁴ והם בהתחננם בעדכם נכספים לכם בעבור חסד האלהים אשר גבר עליכם: ¹⁵ ותודה לאלהים על מתנתו העצומה מספר:

10

ואני פולס הנני מזהיר אתכם בענות המשיח וחמלתו אשר פנים בפנים שפל אני בתוכם וברחקי מתאמץ עליכון: ² ואתחננה שלא אצטרך בבאי להתאמץ בבטחון ההוא אשר אחשב להתגבר בו נגד האנשים החשבים אתנו כמתהלכים לפי הבשר: ³ כי בלכתנו בבשר לא נלחם לפי הבשר: ⁴ כי כלי מלחמתנו אינם

של הבשר כי אם חזקים הם לאלהים להרס מבצרים: ⁵ באשר הרסים אנחנו תחבולות וכל מרום המתנשא נגד דעת האלהים ושובים כל מזמה למשמעת המשיח: ⁶ ונכונים לנקם נקמה מאת כל מרי אם תשלם משמעתכם: ⁷ התשפטו למראה פנים איש כי יבטח להיות למשיח ישוב וידין בלבו כי כאשר הוא למשיח כן למשיח גם אנחנו: ⁸ וגם כי אתהלל יותר מעט על דבר הרשות אשר נתן לנו האדון לבנותכם ולא לשחתכם לא אבוש: ⁹ למען לא אראה כמאים אתכם על ידי האגרות: ¹⁰ כאמרו הן האגרות קשות הנה וחזקות אבל הנוף בהיותו לנגדנו חלוש הוא וניבו נבזה: ¹¹ ידע נא האמר כזאת כי כמו שאנחנו בדבור על ידי אגרות בהיותנו רחוקים כן גם בפעל אנחנו בהיותנו קרובים: ¹² כי אל נעז פנינו לכלל אתנו עם האנשים המשבחים נפשם או לערך אתנו לאלה אכן נבערו מדעת המדדים את נפשם בנפשם וערכים את נפשם לנפשם: ¹³ ואנחנו לא נתגדל לבלי מדה כי אם כפי מדת הגבול אשר חלק לנו האלהים לחק להגיע גם עדיכם: ¹⁴ כי לולא הנענו עדיכם לא נשתרע למעלה מערכנו הלא כבר קדמנו גם אתכם בבשורת המשיח: ¹⁵ לא נתגדל לבלי מדה ביגיעת אחרים אבליש לנו התקוה כי ברבות אמונתכם נכבד בכם כפי גבולנו עד למעלה: ¹⁶ כדי לבשר הבשורה גם להלאה מכם ולא להתהלל במה שמוכן כבר בגבול אחרים: ¹⁷ והמתהלל יתהלל ביהוה: ¹⁸ כי לא המשבח נפשו משבח הוא כי אם אשר ישבחנו יהוה:

11

אחלי תשאו מעט אולתי ואף אמנם תשאוני: ² כי מקנא אני לכם קנאת אלהים כי ארשתי אתכם לאיש אחד להעמיד אתכם בתולה טהורה לפני המשיח: ³ אך ירא אנכי פן כאשר השיא הנחש בערמתו את חוה כן תשטינה גם מחשבותיכם מן התמימות אשר עם המשיח: ⁴ כי אם יבא הבא והגיד לכם ישוע אחר אשר לא הגרדנו או אם תקחו רוח אחר אשר לא לקחתם אתו או בשורה אחרת אשר לא קבלתם אתה כי עתה

שבעתי שמחות בכל לחצנו: 5 כי גם בבאנו אל מקדוניה לא היתה מרגעה לבשרנו רק נלחצנו בכל מחוץ מלחמות ומחדרים אימה: 6 אבל האלהים המנחם את השפלים נחם אתנו בבוא טיטוס: 7 ולא בבוא לבד כי אם גם בנחמה אשר נחם בכם בהגידו לנו את תשוקתכם ואת אבלכם ואת קנאתכם לי ובכן הוספתי לשמוח: 8 כי גם אם העצבתי אתכם באגרת אינני מתחרט גם כי התחרטתי לפני מזה בראותי כי האגרת ההיא העציבה אתכם ואף אם לשעה: 9 עתה אני שמח לא על אשר נעצבתם כי אם על אשר נעצבתם לתשובה כי נעצבתם כרצון אלהים למען לא תשאנו נזק במאומה על ידינו: 10 כי העצבת שהיא כרצון אלהים תפעל תשובה לישועה אשר איש לא יתחרט עליה אבל עצבת העולם פעלת את המות: 11 כי ראו נא את אשר נעצבתם כרצון אלהים כמה הביא אתכם זה לידי זריזות גם להתנצלות גם לרגז גם ליראה גם לתשוקה גם לקנאה גם לנקמה ובכל הוכחתם כי נקיים אתם בדבר ההוא: 12 לכן גם אם כתבתי לכם לא כתבתי בעבור העלב ולא בעבור הנעלב רק למען תגלה בכם זריזותנו בעדכם לפני האלהים: 13 ובעבור זאת נחמנו בנחמתכם ועוד שמחה יתרה היתה לנו בשמחת טיטוס כי הונח רוחו על ידי כלכם: 14 כי במה שהתהללתי לפניו בכם לא נכלמתי כי כמו שדברנו הכל אליכם באמת כן גם תהלתנו אל טיטוס היתה אמת: 15 וביותר מעיו המו לכם בזכרו את משמעת כלכם ואת אשר קבלתם אתו ביראה ובחרדה: 16 לכן אני שמח כי בכל דבר יאמץ לבי בכם:

8 והננו מודיעים אתכם אחי את חסד אלהים הנתן בקהלות מקדוניה: 2 כי ברב נסיון הלחץ רבתה שמחתם ושפלות רישם העדיפה להראות עשר תמתי: 3 כי מעיד אנכי אשר לפי כחם ויותר מכחם התנדבו: 4 ויבקשו ממנו ברב תחנונים להיות חברינו בגמילות חסדים לעזרת הקדשים: 5 ולא כאשר הוחלטנו כי אם את עצמם נתנו בראשונה

עתה נאנחים ונכספים אנחנו להתעטף בביתנו
 אשר מן השמים: 3 באשר אחרי לבשנהו לא
 נמצא ערמים: 4 כי גם עתה באהלנו זה נאנח
 מפני הכבד ולא חפצנו להתפשט כי אם להתעטף
 למען יבלע המות על ידי החיים: 5 והמכין אתנו
 לזאת הוא האלהים אשר אף נתן לנו את ערבון
 הרוח: 6 לכן בטוחים אנחנו בכל עת וידיעים כי
 כל עוד שמושבנו בגוף רחוקים אנחנו מן הארון:
 7 כי באמונה נתהלך ולא בראות עינים: 8 אמנם
 בטוחים אנחנו ונבחרה לנו להתרחק מן הגוף
 ולהיות קרובים אל הארון: 9 על כן גם נשתדל אם
 קרובים אם רחוקים להיות לו לרצון: 10 כי כלנו
 עתידים להראות לפני כסא דין המשיח למען
 יקבל איש ואיש כפי פעלו בחיי גופו אם טוב ואם
 רע: 11 ועתה יען אשר ידענו ויראת הארון נדבר על
 לב בני אדם ולא להים אנחנו גלויים ואקוה כי גלויים
 אנחנו גם במדעכם: 12 כי אין אנחנו משתבחין שנית
 אליכם אך נתנים לכם סבה להתפאר בנו לנגד
 המתפארים בפנים ולא בלב: 13 כי אם השתגענו
 לאלהים היתה זאת ואם השכלנו לכם היתה: 14 כי
 אהבת המשיח דחת אתנו בהיותנו דנים אשר אם
 מת אחד בעד כלם כלם מתו: 15 ובעד כלם מת
 למען לא יחיו החיים עוד לנפשם כי אם לאשר
 מת ויקם בעדם: 16 לכן מעתה אנחנו לא נדע
 איש לפי הבשר וגם אם ידענו את המשיח לפי
 הבשר מעתה לא נדעו עוד: 17 ובכן מי שהוא
 במשיח בריאה חרשה הוא הישנות עברו והנה
 הכל נהיה לחדש: 18 והכל מאת האלהים המרצה
 אתנו לעצמו על ידי ישוע המשיח ויתן לנו שרות
 הרצוי: 19 יען אשר אלהים היה במשיח מרצה
 את העולם לעצמו ולא חשב להם את פשעיהם
 וישם בנו את דבר הרצוי: 20 לכן מליצי המשיח
 אנחנו וכאלו האלהים מזהיר אתכם על ידנו נבקש
 מכם בעד המשיח התרצו נא אל האלהים: 21 כי
 את אשר לא ידע חטאת אתו עשה לחטאת בעדנו
 למען נהיה בו אנחנו לצדקת אלהים:

7 לכן חביבי בהיות לנו ההבטחות האלה
 נטהרה את עצמנו מכל טמאת בשר ורוח להשלים
 קדשתנו ביראת אלהים: 2 תנו לנו מקום בלבבכם
 לא חמסנו איש לא חבלנו איש לא עשקנו איש:
 3 לא לחיב אתכם אני מדבר הלא הקדמתי לאמר
 כי אתם בלבנו יחד למות ויחד לחיות: 4 רב
 בטחוני עליכם רבה תהלתי בכם מלאתי נחמה

וגם בתוך האבדים: 16 לאלה ריח מות למות 4 על כן בהיות לנו השרות הזה כאשר חננו ולא לה ריח חיים לחיים ומי זה ראוי לכך: 17 כי אנחנו איננו כמו הרבים העשים סחורה בדבר האלהים כי אם מתוך ישר לבב ומאלהים לפני אלהים נדבר במשיח:

3 הנחל עוד לשבח עצמנו האם נצטרך כמקצת אנשים לאגרות אליכם או מכם המזכירות אתנו לשבח: 2 אתם אגרתנו הכתובה בלבבנו ונודעה ונקראה לכל אדם: 3 כי בידוע שאתם אגרת המשיח ערוכה על ידי שרותנו כתובה לא בדיו כי אם ברוח אלהים חיים ולא על לוחות אבן כי אם על לוחות בשר הלב: 4 וכזה בשחוננו באלהים על ידי המשיח: 5 יען אשר לא נוכל אנחנו לדין דין מעצמנו כי יכלתנו מאת האלהים היא: 6 אשר הכשיר אתנו למשרתי ברית חדשה לא של האותיות אלא של הרוח כי האות ימית והרוח יחיה: 7 ואם שרות המות החרות באותיות על האבן נראה בכבוד עד שלא יכלו בני ישראל להביט אל פני משה מפני כבוד פניו העמד להבטל: 8 כמה יגדל כבוד שרות הרוח: 9 כי אם השרות אשר לחיב כבוד הוא כמה יעדף בכבוד השרות אשר לזכות: 10 כי אף הנכבד איננו נחשב לכבוד לעמדת הכבוד הנעלה הזה: 11 כי אם הדבר העמד להבטל יש לו כבוד הדבר הקים על אחת כמה וכמה: 12 על כן בהיות לנו תקוה כזאת פתחון פינו רב הוא: 13 ולא כמשה אשר נתן מסוה על פניו פן יביטו בני ישראל אל סוף העמד להבטל: 14 אבל נשמטמו דעותיהם כי עד היום הזה בקראם הברית הישנה נשאר ולא גלה המסוה ההוא אשר לא יוסר כי אם במשיח: 15 אבל עד היום הזה בקראם את משה מונח מסוה על לבם: 16 וכשיפנו אל האדון יוסר המסוה: 17 והאדון הוא הרוח ובאשר רוח האדון שם החרות: 18 ואנחנו כלנו בפנים מגלים ראים את כבוד האדון במראה ונחלף אל עצם דמות ההיא מכבוד אל כבוד כהחלף מאת אדון הרוח:

5 הן ידענו כי בהרס בית אהלנו אשר בארץ יש לנו בנין מאת האלהים בית אשר איננו מעשה ידים והוא לעולם בשמים: 166(aiōnios g166) 2 כי גם

הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְנָתִים

ופעם לא לא: 18 אכן נאמן האלהים כי דברנו אליכם לא היה הן ולא: 19 כי בן האלהים ישוע המשיח הנקרא בתוכם על ידינו על ידי ועל ידי סלנוס וטימותיוס הוא לא היה הן ולא כי היו היה בו רק הן: 20 כי כל הבטחות האלהים כלן בו היו הן ובו היו אמן לכבוד האלהים על ידינו: 21 והמכונן אותנו אתכם במשיח ואשר משחנו הוא האלהים: 22 אשר גם חתמנו ואשר נתן בלבנו את ערבון הרוח: 23 ואני את אלהים אקרא להיות עד לנפשי כי בעבור היותי חס עליכם לא באתי עוד לקורנתוס: 24 לא שנמשל באמונתכם כי אם עוזרים אנחנו לשמחתכם כי באמונה עמדתם:

2 ואני גמרתי בלבי לבלתי שוב עוד אליכם בעצבת: 2 כי אם אני אעציבכם מי אפוא ישמחני בלתי אם הנעצב על ידי: 3 וזאת כתבתי לכם פן יהיה לי בבואי עצב מאלה אשר היה לי לשמח עליהם ובטח אני בכלכם כי שמחתי היא שמחת כלכם: 4 כי מרב צרת לבי ומצוקה כתבתי לכם ובדמעות הרבה ולא להעציבכם רק למען תדעו האהבה היתרה אשר אהבתי אתכם: 5 ואם יש איש אשר העציב לא אתי העציב אלא כלכם פן אפריו על המדה העציב למקצת: 6 ודי לאיש כמהו התוכחה והיא אמת הרבים: 7 ועתה להפך תסלחו ותנחמו כדי שלא יתבלע האיש בגדל העצבון: 8 על כן אבקשה מכם לגמל עליו גמולת אהבה: 9 כי לבעבור זאת גם כתבתי למען אדע את תמתכם אם בכל תשמעון: 10 ואיש אשר תסלחו לו אסלח לו גם אני כי גם אנכי אם סלחתי דבר סלחתי לו למענכם בפני המשיח: 11 פן יונה אתנו השטן כי לא נעלמו מאתנו מזמותיו: 12 ואני בבאי לטרוא על דבר בשורת המשיח אף כי נפתח לי פתח באדנינו: 13 לא היתה רוחה לרוחי על אשר לא מצאתי שם את שיטוס אחי ואני נפטרתי מהם ויצאתי ללכת אל מקדוניה: 14 אבל תודות לאלהים הנתן לנו בכל עת נצחון במשיח ומפיץ על ידינו את ריח דעתו בכל מקום: 15 כי ריח ניחח המשיח אנחנו לאלהים גם בתוך הנושעים

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וטימותיוס אחינו אל קהלת אלהים אשר בקורנתוס עם כל הקדשים אשר באכיא: 2 חסד לכם ושלוש מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: 3 ברוך האלהים ואבי אדנינו ישוע המשיח אב הרחמים ואלהי כל הנחמה: 4 המנחם אתנו בכל לחצנו עד שנוכל לנחם הנלחצים בכל לחץ בנחמה אשר אנחנו מנחמים בה מאת האלהים: 5 כי כרב ענויי המשיח בנו כן תרבה נחמתנו על ידי המשיח: 6 והנה אם נלחץ הוא לנחמתכם ולישועתכם אשר יראה כחה בסבלכם הענוים אשר נסבל אתן גם אנחנו ואם ננחם גם הוא לנחמתכם ולישועתכם: 7 ותקותנו בעדכם נכונה היא באשר ידענו כי כאשר חלק לכם בענוים כן גם חלק לכם בנחמה: 8 כי לא נכחד מכם אחי את צרתנו אשר מצאתנו באסיא אשר כבדה עלינו עד למאד ויותר מכחנו עד כי נואשנו מן החיים: 9 ואנחנו בלבבנו חרצנו לנו את המות למען לא נהיה בטחים בנפשנו כי אם באלהים המחיה את המתים: 10 אשר הצילנו ממות כזה ועודנו מציל ולו אנחנו מקוים כי יוסיף להצילנו: 11 בעזרכם אתנו בתפלתכם למען יודו רבים בעדנו על מתנת החסד שהיתה לנו על ידי רבים: 12 כי זאת היא תהלתנו עדות ללבנו אשר בתם וישר אלהים התהלכנו בעולם וביותר אתכם ולא בחכמת הבשר כי אם בחסד אלהים: 13 כי לא נכתב לכם כי אם מה שאתם קראים או גם ידעים: 14 ואקוה כי כאשר ידעתם אתנו למקצת אף תדעו עד תכלית כי אנחנו תהלתכם כאשר גם אתם תהלתנו ביום אדנינו ישוע: 15 ובכשתון הזה חפצתי לבוא אליכם מראש למען תקבלו טובה פעמים: 16 ולעבר בתוכם אל מקדוניה ולשוב ממקדוניה אליכם ואתם תשלחוני אל ארץ יהודה: 17 ועתה הכי נמהר הייתי בעצתי אם אשר יעצתי לפי הבשר יעצתי והיה אצלי פעם הן הן

השבועות: 9 כי נפתח לי פתח גדול ורוב פעלים
ורבים המתקוממים: 10 וכי יבוא אליכם שימותיוס
ראו נא שיהיה עמכם בלי פחד כי מלאכת יהוה
הוא עשה כמו גם אני: 11 על כן איש אל יבז אתו
אך שלחו בשלום למען יבא אלי כי אחכה לו עם
האחים: 12 ואפולוס האח הנה פצרתי בו לבוא
אליכם עם האחים אך לא היה ברצונו לבוא עתה
אמנם בוא יבוא במצאו עת נכונה: 13 שקדו ועמדו
באמונה התאששו והתחזקו: 14 וכל דבריכם יעשו
באהבה: 15 ואבקשה מכם אחי הלא ידעתם את
בית אסטפנוס שהוא ראשית אכיא ויתנו את נפשם
לשרות הקדשים: 16 לכן הכנעו גם אתם מפני
אנשים כאלה ומפני כל אשר יעבד עמהם ויעמלו:
17 והנני שמח בביאת אסטפנוס ופרטונטוס ואכיקוס
כי המה מלאו את אשר חסרתי אתכם: 18 ויניחו
את רוחי ואת רוחכם על כן הכירו אנשים כאלה:
19 הקהלות אשר באסיא שאלות לשלומכם עקילס
ופריסקלא וגם הקהלה אשר בביתם מרבים
לשאל לשלומכם באדינו: 20 האחים כלם שאלים
לשלומכם שאלו לשלום איש את רעהו בנשקה
הקדושה: 21 שאלת שלומכם בידי אני פולוס:
22 מי שלא יאהב את האדון ישוע המשיח יחרם
מרן אתא: 23 חסד ישוע המשיח אדינו יהי עמכם:
24 ואהבתי את כלכם במשיח ישוע אמן:

כשימסר את המלכות אל האלהים האב אחרי בטלו כל משרה וכל שלטון וגבורה: 25 כי הוא מלך ימלך עד כי ישית את כל איביו תחת רגליו: הנפש ואחרי כן של הרוח: 47 האדם הראשון מן 26 ואחרון האיבים אשר יבטל הוא המות: 27 כי כל שת תחת רגליו ובאמרו כל הושת תחתיו ברור השמים: 48 וכמו אשר הוא מעפר ככה גם אשר הוא שהשת כל תחתיו איננו בכלל: 28 וכאשר יושת הכל תחתיו אז הבן גם הוא יושת תחת השת כל תחתיו למען יהיה האלהים הכל בכל: אשר מעפר כן נלבש גם דמות האדם אשר מן 29 כי מה יעשו הנטבליים בעד המתים אם אמת הוא שהמתים קום לא יקומו למה זה יטבולו בעד המתים: 30 ולמה זה אנחנו בסכנה בכל שעה: 31 בתהלתנו אשר יש לי במשיח ישוע אדנינו מעיד אני עלי כי מת אנכי בכל יום ויום: 32 אם לפי ררכו של אדם נלחמתי עם החיות הרעות באפסוס מזה תועלת יש לי אם המתים לא יקומו נאכלה ונשתה כי מחר נמות: 33 אל נא נתעו חברת אנשים רעים משחתת מדות טבות: 34 הקיצו במישרים משכרו ואל תחטאו כי יש אנשים אשר אין בהם דעת אלהים לבשתכם אני אמר זאת: 35 ואם יאמר איש איך יקומו המתים ובאי זה גוף יבואו: 36 אתה הסכל הן מה שתזרע לא יחיה בלתי אם ימות: 37 ומה שתזרע אינך זרע את הגוף אשר יהיה כי אם כנרגר ערם של חטה או של אחד הזרעים: 38 והאלהים יתן לו גוף כפי רצונו ולכל זרע זרע את גופו למינהו: 39 לא כל הבשר באשר אחד הוא כי מין אחד הוא בשר האדם ומין אחד בשר הבהמה ומין אחד בשר הדגה ומין אחד בשר העוף: 40 ויש גופות שבשמים וגופות שבארץ אבל אחד הוא כבוד הגופות שבשמים וגופות שבארץ אבל אחד הוא כבוד הגופות שבשמים ואחר הוא כבוד הגופות שבארץ: 41 אחד הוא כבוד השמש ואחר הוא כבוד הירח ואחר הוא כבוד הכוכבים כי כוכב מכוכב נבדל בכבודו: 42 וכן גם בתחיה המתים הן יזרע בכליון ויקום בלא כליון: 43 יזרע בבזיון ויקום בכבוד יזרע בחלשה ויקום בגבורה: 44 יזרע גוף נפשי ויקום גוף רוחני יש גוף נפשי ויש גוף רוחני: 45 כן גם כתוב ויהי האדם הוא אדם

16 ועל דבר קבוץ התרומות לעזרת הקדושים כאשר תקנתי לקהלות אשר בגלטיא כן תעשו גם אתם: 2 בכל אחד בשבת יניח אצלו איש איש מכס ויאצר את אשר עלה בידו למען אשר בבאי לא יקבץ עוד: 3 ואני בבאי את אשר תמצאו נאמנים עם אנרות אשלח אתם להביא את נדבתכם לירושלים: 4 ואם שוה הטרח שגם אנכי אלך שמה אתי ילכו: 5 ואני אבא אליכם אחרי עברי את מקדוניה כי את מקדוניה אעברה: 6 ואולי אשב עמכם ימים אחדים או כל ימי הסתו למען תלוני אל אשר אלך שמה: 7 כי כעת אין רצוני לראתכם אך בעברי כי אקוה לשבת אצלכם זמן מה אם ירצה יהוה: 8 אבל אשב באפסוס עד חג

מדבר בלשנות: 19 אכן בקהל אבחר לדבר חמש מלין בשכלי למען הורת גם את האחרים מלדבר 40 הכל יעשה כהגן וכשורה:

15 ואני אחי אודיעכם את הבשורה אשר בשרתי אתכם אשר גם קבלתם אתה וגם עמדתם בה: 2 אשר גם תושעו בה אם תחזיקו בדבר אשר בשרתי אתכם אך אם לא לשוא האמנתם: 3 כי מסרתי לכם בראשונה את אשר גם קבלתי כי המשיח מת בעד חטאתינו כפי הכתובים: 4 וכי נקבר וכי הוקם ביום השלישי כפי הכתובים: 5 וכי נראה אל כיפא ואחריו אל שנים העשר: 6 ואחרי כן נראה ליותר מחמש מאות אחים כאחד אשר רבם עודם בחיים ומקצתם ישנו: 7 ואחרי כן נראה אל יעקב ואחריו אל כל השליחים: 8 ואחרי כלם נראה גם אלי כמו אל הנפל: 9 כי אני הצעיר בשליחים ואיני כדי להקרא שליח באשר רדפתי את קהל האלהים: 10 אבל בחסד אלהים הייתי מה שהייתי וחסדו עלי לא היה לריק כי יותר מכלם עבדתי ולא אני כי אם חסד אלהים אשר עמדי: 11 והנה גם אני גם המה ככה משמיעים וככה האמנתם: 12 ואם הנד הנד כי הוקם המשיח מן המתים איך יאמרו אנשים מכם כי אין תחיה למתים: 13 אם אין תחיה למתים גם המשיח לא הוקם: 14 ואם המשיח לא הוקם כי עתה ריק שמועתנו וגם ריק אמונתכם: 15 וגם נמצא עדי שקר לאלהים יען אשר העידנו את האלהים כי הקים את המשיח אשר לא הקימו אם אמת הוא שהמתים לא יקומו: 16 כי אם המתים לא יקומו גם המשיח לא קם: 17 ואם המשיח לא קם הבל אמונתכם ועודכם בחטאתיכם: 18 אזי גם אשר ישנו במשיח אבד אבדו: 19 ואם בחיים האלה לבד בטחים אנחנו במשיח אמללים אנחנו מכל אדם: 20 ועתה המשיח הוקם מן המתים ויהי לראשית הישנים: 21 כי אחרי אשר בא המות על ידי אדם אחד גם תחית המתים באה על ידי אדם אחד: 22 כי כאשר באדם מתים כלם כן גם יחיו כלם במשיח: 23 וכל אחד ואחד בסדרו ראשית כלם המשיח ואחרי כן אשר הם למשיח בבואו: 24 ואחרי כן הקץ

לא תוכל דבר אל ה' לאמר לא אצטרך לך וגם הראש לא יוכל דבר אל הרגלים לאמר לא אצטרך לכן: 22 כי להפך אברי הנוף הנראים רפים הם לנו לצורך ביותר: 23 והנראים לנו נקלים בנוף אתם גלביש ביתר כבוד ואשר לבשת לנו המה כאלו ההגונים מכלם: 24 כי ההגונים לנו אינם צריכים לזאת אבל האלהים מזג ככה את הנוף שנתן כבוד יותר לגרוע: 25 למען לא תהיה מחלקת בנוף כי אם ידאנו כל האברים יחד זה לזה: 26 ואם יאבד אבר אחד יאבדו אתו כל האברים ואם יכבד אבר אחד ישמחו אתו כל האברים: 27 אכן נוף המשיח אתם ואבריו כל אחד לפי חלקו: 28 ומהם שם האלהים בקהל ראשונה לשליחים ושנית לנביאים ושלישית למלמדים ויתן גבורות אף מתנות הרפאות ועזרים ומנהיגים ומיני לשונות: 29 הכלם שליחים אם כלם נביאים או כלם מלמדים הכלם עשי גבורות: 30 הלכלם מתנות רפאות הכלם מדברים בלשונות הכלם מפרשי לשונות: 31 ואתם התאו המתנות המועילות ביותר ובכל זאת אראה אתכם דרך נעלה על כלנה:

14 רדפו אחרי האהבה והתאו מתנות הרוח וביותר אשר תתנבאו: 2 כי המדבר בלשון איננו מדבר לאדם כי אם לאלהים כי אין איש אשר ישמעו רק ברוח הוא מדבר סודות: 3 והמתנבא הוא מדבר לבני אדם לבנותם וליסרם ולנחמם: 4 המדבר בלשון בונה את נפשו והמתנבא בונה את העדה: 5 וחפצתי כי תדברו כלכם בלשונות וביותר כי תתנבאו כי גדול המתנבא מן המדבר בלשונות בלתי אם יפרש למען תבנה העדה: 6 ועתה אחי כי אבוא אליכם ואדבר בלשונות מה אועיל לכם אם לא אדבר אליכם בחזון או בדעת או בנבואה או בהוראה: 7 הלא גם הכלים הדוממים הנתנים קול הן חליל הן כנור אם לא ישמיעו קלות אשר תוכל האזן להבחין איכה יודע מה יזמר ומה ינגן: 8 גם השופר אם יתן את קולו בלתי ברור מי יחליץ למלחמה: 9 כן גם אתם אם לא תוציאו בלשונכם דבור מפרש איכה יודע האמור הלא תהיו כמדברים לרוח: 10 הן כמה מיני לשונות יש בעולם ואין אחת מהן בלי קול: 11 לכן אם אינני ידע פשר הקול אהיה נכרי בעיני המדבר והמדבר יהיה נכרי בעיני: 12 כן גם אתם בהיותכם מתאיים לכחות רוחניות בקשו להעדיף כמה שיבנה את העדה: 13 על כן יתפלל המדבר בלשון וגם יפרשנה: 14 כי אם אתפלל בלשון רוחי מתפלל ושכלי איננו עשה פרי: 15 ועתה מה לעשות אתפללה ברוחי ואתפללה גם בשכלי אומרה ברוחי ואומרה גם בשכלי: 16 כי אם תברך ברוח איך יענה העמד נמצב ההדיוט אמן על הודיתך באשר לא ידע מה אתה אמר: 17 הן אתה תיטיב להודות אבל רעך לא יבנה: 18 אודה לאלהי כי יותר מכלכם אני

13 אם בלשונות אנשים ומלאכים אדבר ואין בי האהבה הייתי כנחשת המה או כצלצל תרועה: 2 וכי תהיה לי נבואה ואדע כל הסודות וכל הדעת וכי תהיה לי כל האמונה עד כי אעתיק הרים ואין בי האהבה הייתי כאין: 3 ואם אחלק את כל הוני ואם אתן את גופי לשרפה ואין בי האהבה כל זאת לא תועילני: 4 האהבה מארכת אף ועשה חסד האהבה לא תקנא האהבה לא תתפאר ולא תתרום: 5 לא תעשה דבר תפלה ולא תבקש את אשר לה ולא תתמרמר ולא תחשב הרעה: 6 לא תשמח בעולה כי שמחתה עם האמת: 7 את כל תשא את כל תאמין את כל תקווה ואת כל תסבל: 8 האהבה לא תבל לעולם אך הנבואות הנה תבטלנה והלשונות תכלינה והדעת תבטל: 9 כי קצת הוא שידענו וקצת הוא שנבאנו: 10 וכבוא התמים אז עבור תעבר הקצת: 11 כאשר הייתי

האיש: 8 כי אין האיש מן האשה כי אם האשה מן האיש: 9 גם לא נברא האיש בעבור האשה כי אם האשה בעבור האיש: 10 על כן האשה חובת להיות לה כפה על ראשה בעבור המלאכים: 11 אבל אין האיש בלא אשה ואין האשה בלא איש באדון: 12 כי כאשר האשה מן האיש כן גם האיש על ידי האשה וכל זאת מאלהים: 13 שפטו נא בנפשכם הנאות לאשה להתפלל אל האלהים בגלוי ראש: 14 או הלא גם הטבע בעצמו ילמד אתכם כי איש אשר יגדל פרע שער ראשו חרפה היא לו: 15 אבל האשה כי תגדל שערה פאר הוא לה כי נתן לה השער לצניף: 16 ואם יחשב איש לערער עלינו אין לנו מנהג כזה ולא לקהלות האלהים: 17 והנה בצותי את זאת לא אוכל לשבח אתכם על אשר תקהלו יחד לא להועיל כי אם לרעה: 18 כי בראשונה שמעתי שיש מחלקות ביניכם כאשר תועדו בקהל ומקצתו אני מאמין: 19 כי אף צריכות כמות להיות ביניכם למען יודעו הנאמנים בכם: 20 ועתה כאשר תקהלו יחד אין זה לאכל סעודת האדון: 21 כי כל אחד מקדים לקחת סעודתו בעת האכילה וזה ירעב וזה ישתכר: 22 האין לכם בתיים לאכל ולשתות בהם או התבוזו את קהל אלהים ותכלימו את אשר אין בידם מאומה מה אמר לכם העל זאת אשבח אתכם אינני משבח: 23 כי כה קבלתי אנכי מן האדון את אשר גם מסרתי לכם כי האדון ישוע בלילה ההוא אשר נמסר בו לקח את הלחם: 24 ויברך ויבצע ויאמר קחו אכלו זה גופי הנבצע בעדכם עשו זאת לזכרוני: 25 וכן גם את הכוס אחר הסעודה ויאמר הכוס הזאת היא הברית החדשה בדמי עשו זאת לזכרוני בכל עת שתשתו: 26 כי בכל עת שתאכלו את הלחם הזה ותשתו את הכוס הזאת הזכר תזכירו את מות אדנינו עד כי יבוא: 27 לכן מי שיאכל מן הלחם הזה או ישתה מכוס האדון שלא כראוי יאשם לגוף אדנינו ולדמו: 28 יבחן האיש את נפשו ואז יאכל מן הלחם וישתה מן הכוס: 29 כי האכל והשתה שלא כראוי אכל ושתה דין לנפשו יען אשר לא הפלה

את גוף האדון: 30 בעבור זאת יש בכם חולים וחלשים רבים והרבה ישנו המות: 31 כי אם נבחן את נפשנו לא נהיה נדונים: 32 וכאשר נדון נוסר על יד האדון למען לא נחוי עם העולם: 33 על כן אחי בהקהלכם יחד לאכל תחכו איש אל רעהו: 34 וכי ירעב איש יאכל בביתו פן תקהלו לאשמה ויתר הדברים אתקן בבאי:

12 ובענין הרוחניות אחי לא אחד מכם דבר: 2 הלא ידעתם כי בהיתכם גוים אחרי אלילים אלמים הובלתם כאשר נמשכתם: 3 לכן אודיע אתכם כי אין איש דבר ברוח אלהים אשר יאמר ישוע חרם הוא ולא יוכל איש לקרא לישוע אדון בלתי אם ברוח הקדש: 4 ושנות הנה המתנות אבל הרוח אחד הוא: 5 ושנים המה השמושים והאדון אחד הוא: 6 ושנות הנה הפעולות והאלהים הוא אחד הפעל את הכל בכל: 7 ולכל איש ואיש נתנה לו התגלות הרוח להועיל: 8 כי האחד נתן לו על ידי הרוח דבור החכמה ולאחד דבור הדעת כפי הרוח ההוא: 9 לאחר האמונה ברוח ההוא ולאחר מתנות הרפאות ברוח ההוא: 10 ולאחר לפעל גבורות ולאחר נבואה ולאחר להבחין בין הרוחות ולאחר מיני לשנות ולאחר באור לשנות: 11 וכל אלה פעל הרוח האחד ההוא המחלק לאיש איש כרצונו: 12 כי כאשר הגוף הוא אחד ויש בו אברים הרבה וכל אברי הגוף ההוא אף כי רבים הם כלם גוף אחד כן גם המשיח: 13 כי ברוח אחד נטבלנו כלנו לגוף אחד אם יהודים אם יונים אם עבדים אם בני חורין וכלנו לרוח אחד השקיני: 14 כי גם הגוף לא אבר אחד הוא כי אם רבים: 15 אם תאמר הרגל אינני יד על כן אינני מן הגוף הבעבור זאת איננה מן הגוף: 16 ואם תאמרו האזן אינני עין על כן אינני מן הגוף הבעבור זאת איננה מן הגוף: 17 אם הגוף כלו יהיה עין איה השמע ואם כלו יהיה שמע איה הריח: 18 ועתה האלהים שת את האברים כל אחד ואחד מהם בגוף כמי רצונו: 19 ואלו היו כלם אבר אחד איה הגוף: 20 הנה רבים הם האברים והגוף אחד: 21 העין

רצים כלם ורק אחד מהם ישיג את שכר הנצח
 ככה רוצו למען תשיגוהו: 25 וכל העמד להאבק
 ינזר מכל דבר המה לקחת כתר נפסד ואנחנו
 לקחת כתר אשר איננו נפסד: 26 לכן הנני רץ לא
 כמו בחשכה הנני נלחם לא כהולם רוח: 27 כי
 אם אדכא את גופי ואשעבדנו פן אהיה אני הקורא
 לאחרים נאלח בעצמי:

10 ולא אכחד מכם אחי אשר אבותינו היו
 כלם תחת הענן וכלם עברו בתוך הים: 1 וכלם
 נטבלו למשה בענן ובים: 3 וכלם אכלם מאכל
 אחד רוחני: 4 וכלם שתו משקה אחד רוחני כי
 שתו מן הצור הרוחני ההלך עמם והצור ההוא
 היה המשיח: 5 אבל ברבם לא רצה האלהים
 ופגריהם נפלו במדבר: 6 וכל זאת היתה לנו
 למופת לבלתי התאות לרעה כאשר התאונו גם
 המה: 7 ולא תהיו עבדי אליילים כאשר היו מקצתם
 כמו שכתוב וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק:
 8 ולא נהיה זנים כאשר זנו מקצתם ויפלו ביום אחד
 שלשה ועשרים אלף איש: 9 ולא ננסה את המשיח
 כאשר נסוהו מקצתם ויאבדום הנחשים: 10 גם לא
 תלינו כאשר הלינו מקצתם וימותו ביד המשחית:
 11 כל זאת מצאתם להיות למופת ותכתב למוסר
 לנו אשר הגיעו אלינו קצי העולמים: (g165 | aiōn)
 12 לכן החשב שהוא נצב ירא פן יפול: 13 עדין
 לא בא עליכם נסיון אחר בלתי אם נסיון בני
 אדם כי נאמן הוא האלהים אשר לא יניח לנסות
 אתכם למעלה מיכלתכם כי אם יתן עם הנסיון גם
 תוצאתו כדי שתוכלו שאת: 14 על כן חביבי נוסו
 מעבודת אליילים: 15 כמו אל נבונים מדבר אנכי
 ושפטו אתם את אשר אמר: 16 כוס הברכה אשר
 אנחנו מברכים הלא היא התחברות דם המשיח
 והלחם אשר אנחנו בצעים הלא הוא התחברות
 גוף המשיח: 17 כי לחם אחד הוא לכן גם גוף אחד
 אנחנו הרבים באשר לכלנו חלק בלחם האחד:
 18 ראו את ישראל לפי הבשר הלא אכלי הזבחים
 חברי המזבח המה: 19 ועתה מה אמר היש ממש
 באליל אם יש ממש בזבחי אליילים: 20 אלא את

11 לכו בעקבותי כאשר גם אני הלך בעקבות
 המשיח: 1 ועל זאת אני משבח אתכם אחי כי זכרתם
 אתי בכל לשמר את הקבלות כאשר מסרתי לכם:
 3 אך חפץ אנכי שתדעו כי ראש כל איש המשיח
 וראש האשה האיש וראש המשיח הוא האלהים:
 4 כל איש אשר יתפלל או יתנבא וראשו מכסה
 מבזה הוא את ראשו: 5 וכל אשה אשר תתפלל או
 תתנבא וראשה פרוע מבזה היא את ראשה יען בזה
 היא כמו מגלחה: 6 כי האשה אם לא תתכסה גם
 תתגלח ואם בזיון הוא לאשה להכסם או להתגלח
 תתכסה: 7 והאיש איננו חייב לכסות את ראשו כי
 הוא צלם אלהים וכבודו אבל האשה היא כבוד

איננו משיא עשה טוב ממנו: 39 האשה קשורה לבעלה על פי התורה כל עת שהוא חי וכי מת בעלה אזי מתרת היא להנשא למי שתרצה ובלבד שתהיה בארון: 40 אבל אשריה יותר אם תעמד פנויה זאת דעתי ואחשב גם אני כי רוח אלהים בי:

8 ועל דבר זבחי האלילים ידענו שיש דעה לכלנו הדעת תגביה לב והאהבה היא הבונה: 2 החשב כי הוא ידע דבר מה עוד לא ידע מאומה כאשר עליו לדעת אותו: 3 אבל אם יאהב איש את האלהים האלהים ידעו: 4 ועל דבר אכילת זבחי האלילים הנה ידענו כי האליל אין בעולם ואין אלהים בלתי אחד: 5 ואף כי יש הנקראים אלהים אם בשמים אם בארץ כאשר יש אלהים רבים ואדנים רבים: 6 אמנם לנו אך לא אחד האב אשר הכל ממנו ואנחנו אליו וארון אחד ישוע המשיח אשר הכל על ידו ונחנו על ידו: 7 אך לא בכלם הדעת כי יש אשר בזכרם עוד את האליל אכלים כזבח האליל ובכן לבם החלוש יתנאל: 8 המאכל לא יקרב אתכם לאלהים כי אם נאכל אין לנו יתרון ואם לא נאכל לא נגרע: 9 אבל הזהרו פן יהיה אתו הרשיון שלכם למכשל החלשים: 10 כי האיש הראה אתך אשר לך הדעת מסב בבית אלילים הלא יעז ברוחו החלוש לאכל מזבחי אלילים: 11 ויאבד על ידי דעתך אחיד החלש אשר למענו מת המשיח: 12 ואם ככה תחטאו לאחיכם ותכאיבו את רוחם החלוש למשיח אתם חטאים: 13 על כן אם מאכלי מכשיל את אחי לא אכל בשר לעולם למען לא אכשיל את אחי: aion)

1g165

9 הלא שליח אנכי הלא חפשי אנכי הלא ראיתי את ישוע המשיח ארנינו הלא אתם פעלי בארנינו: 2 ואם אינני שליח לאחרים אך לכם הנני שליח כי חותם שליחותי אתם בארנינו: 3 וזאת התנצלותי כנגד הדנים אותי: 4 האין רשות בידנו לאכל ולשתות: 5 האין רשות בידנו להוליד עמנו אחות לאשה כמו גם השליחים האחרים וכמו אחי

נופכם הוא היכל רוח הקדש השכן בקרבכם אשר קבלתם מאת האלהים וכי לא לעצמכם אתם: 20 כי במחיר נקניתם על כן כבדו את האלהים בנופכם וברוחכם אשר לאלהים המה:

7 ולענים מה שכתבתם אלי הנה טוב לאדם שלא יגע באשה: 2 אך מפני הזנות תהי לכל איש אשתו ויהי לכל אשה בעלה: 3 האישי יקים חובת העונה לאשתו וכמו כן האשה לבעלה: 4 האשה איננה שלשת על גופה כי אם בעלה וכמו כן גם האישי איננו שלט על גופו כי אם אשתו: 5 אל תמנעו את עצמכם זה מזה זולתי בהסכמת שניכם על זמן קבוע להיות פנויים לתענית ולתפלה ותשובו ותתאחדו פן ינסה אתכם השטן בעבור פריצות יצרכם: 6 ואני אמר זאת בדרך עצה ולא בדרך מצוה: 7 כי מי יתן והיה כל אדם כמני אך יש לכל איש מתנתו מאת האלהים זה בכה וזה בכה: 8 ואל הפנוים ואל האלמנות אמר אני כי טוב להם אם ישבו ככה כמו גם אני: 9 אך אם לא יוכלו להנזר יתחברו בנשואין כי טוב להתחבר בנשואין מהיות בער בתאוה: 10 והנה את הנשואים אנכי מצוה ולא אנכי כי אם האדון אשר לא תפרש אשה מבעלה: 11 ואם פרש תפרש ממנו תשב בלא איש או תתרצה לבעלה ואיש אל ישלח את אשתו: 12 והנה אל האחרים אמר אנכי ולא האדון כי תהיה לאח אשה אשר איננה מאמנת ורצונה לשבת עמו לא יעזבנה: 13 ואשה כי יהיה לה בעל אשר איננו מאמין ורצונו לשבת עמה לא תעזבנו: 14 כי האישי אשר איננו מאמין מקדש הוא באשה והאשה אשר איננה מאמנת מקדשת היא באיש שאם לא כן יהיו בניכם טמאים אמנם עתה קדושים המה: 15 אבל אם יפרש מי שאיננו מאמין יפרש והאח או האחיות אינם משעבדים באלה כי לשלום קראנו האלהים: 16 כי מה תדעי את האשה אם תושיעי את האישי ומה תדעי אתה האישי אם תושיעי את האשה: 17 רק יתהלך איש איש כפי מה שחלק לו האלהים וכפי מה שקרא אתו האדון וכן מתקן אנכי בכל הקהלות: 18 אם נמול האישי המקרא אל ימשך את

ערלתו ואם ערל הוא אל ימול: 19 אין המילה נחשבה ואין הערלה נחשבה כי אם שמירת מצות האלהים: 20 איש איש במשמרתו אשר נקרא בה שם יעמר: 21 אם נקראת בהיותך עבד אל ירע בעיניך אלא אם תשיג ירך לצאת לחפשי בחר בזה: 22 כי הקרוא באדון בהיותו עבד משחרר הוא לאדון וככה גם הקרוא בהיותו חפשי עבד הוא למשיח: 23 במחיר נקניתם אל תהיו עבדי בני אדם: 24 איש איש במשמרתו אשר נקרא בה אחי בזאת יעמד לפני האלהים: 25 ועל דבר הבתולות אין לי מצוה מאת האדון רק אודיע את עצתי אחרי אשר חנני האדון להיות נאמן: 26 חנני חשב כי טוב לאדם מפני הצרה הקרובה כי טוב לו להיות כמו שהוא: 27 אם נקשרת באשה אל תבקש להפטר ואם נפטרת אל תבקש אשה: 28 וגם כי תקח אשה אינך חטא והבתולה כי תהיה לאיש איננה חטאת אך יבאום צרות בכשרם וחנני חס עליכם: 29 וזאת אני אמר אחי כי השעה דחוקה למען מעתה יהיו הנשואים כאלו אין להם נשים: 30 והבכים כאינם בכים והשמחים כאינם שמחים והקונים כאלו אין קנין בידם: 31 והנהנים מן העולם הזה כאלו אין להם הנאה ממנו כי עבור יעבר תאר העולם הזה: 32 ואני חפצתי שתהיו בלי דאגה מי שאין לו אשה דאג לאשר לאדון איך ייטב בעיני האדון: 33 ומי שיש לו אשה דאג הוא לעניני העולם איך ייטב בעיני האשה: 34 יש הבדל בין אשת איש לבתולה כי האשה אשר לא היתה לאיש דאגת לאשר לאדון ולהיות קדושה גם בנופה גם ברוחה ובעולת בעל דאגת היא לעניני העולם איך תיטב בעיני בעלה: 35 וזאת אני אמר לתועלתכם ולא להשליך עליכם פח כי אם להנהיג טובה ולהיותכם נכונים תמיד לפני האדון באין מנע: 36 וכי יחשב איש למעשה שלא כהגן לבתולתו אם תעבר פרקה ודבר חובה הוא אז יעשה כאשר עם לבבו איננו חוטא ישיאנה: 37 ומי שהוא נכון בלבו ואיננו מכרח ויוכל לעשות כרצונו ויגמר זאת בלבו לשמר את בתולתו טוב עשה: 38 לכן המשיא אתה טוב הוא עשה ואשר

אני כתב הדברים האלה כי אם מזהיר אתכם כבני
האהובים: 15 כי גם אם היו לכם רבבות אמונים
במשיח אין לכם אבות רבים כי אנכי הולדתי
הרע מקרבכם:

אתכם בישוע המשיח על ידי הבשורה: 16 על כן
אני מבקש מכם ללכת בעקבותי: 17 ובעבור זאת
שלחתי אליכם את שימותיוס בני האהוב והנאמן
באדון והוא יזכיר לכם את דרכי במשיח כאשר
מלמד אנכי בכל מקום בכל קהלה וקהלה: 18 הן
יש מתנשאים כאלו לא אבוא אליכם: 19 אבל בוא
אבוא אליכם בזמן קרוב אם ירצה האדון ואדעה
לא את דברי המתרוממים כי אם את גבורתם:
20 כי מלכות האלהים איננה בדבר שפתיים כי
אם בנבונה: 21 ומה תחפצו הבוא אבוא אליכם
בשבט או באהבה וברוח ענוה:

5 שמועה נשמעת בארץ כי נמצאה זנות ביניכם
ואף זנות אשר בנוים לא ספר כמוה כי יקח איש
את אשת אביו: 2 ואתם עוד גבהי רוח תחת אשר
היה לכם להתאבל למען יוסר מקרבכם עשה
המעשה הזה: 3 הן אנכי הרחוק מכם בנופי וקרוב
ברוחי כבר דנתי כאלו הייתי אצלכם על האיש
אשר עשה כדבר הזה: 4 בשם אדנינו ישוע המשיח
בהקלחתכם יחד ורוחי אתכם עם גבורת אדנינו
ישוע המשיח: 5 למסר את האיש ההוא לשטן
לאבדן הבשר למען יושע הרוח ביום האדון ישוע:
6 לא טוב התהללכם הלא ידעתם כי מעט שאר
מחמץ את כל העסה: 7 בערו את השאור הישן
למען תהיו עסה חדשה הלא לחם מצות אתם כי
גם לנו פסחנו הנזבח בעדנו הוא המשיח: 8 על
כן נחנה נא תחנן לא בשאר ישן ולא בשאר הרע
והרשע כי אם במצות הישר והאמת: 9 כתבתי
לכם באגרת שלא תתערבו עם הזנים: 10 ואין
דעתי בזאת על הזנים שבעולם הזה או על בצעי
בצע וגזלנים ועבדי אלילים כי אז יהיה לכם
לצאת מן העולם: 11 אך זאת כתבתי לכם לבלתי
התערב עם איש אשר אח יקרא והוא זנה או בצע
בצע או עבד אלילים או מנרף או סבא או גזלן
עם האיש אשר כזה גם לא תאכלו: 12 כי מזה לי

6 היש בכם איש אשר בריבו עם רעהו
יזיד להביא דבר דינו לפני הרשעים ולא לפני
הקדשים: 2 הלא ידעתם כי הקדשים ידונו את
העולם ואם העולם ידון על ידכם האינכם ראויים
לדין דינים קטנים: 3 הלא ידעתם כי נדין את
המלאכים אף כי דברי ממונות: 4 ואתם כאשר
יש לכם דיני ממונות מושיבים אתם את הנחשבים
לאין בקהל לשפטים: 5 לבשתכם אמר אני את
זאת הכי אין בכם חכם אחד שיוכל להוכיח בין
איש לאחיו: 6 כי אח רב עם אחיו וזאת לפני לא
מאמינים: 7 הן בכל ירידה היא לכם שתריבו זה

עם זה למה לא תבחרו לסבל הונאה ולמה לא
תבחרו להיות עשוקים: 8 אבל מונים אתם ועשקים
אף את אחיכם: 9 הלא ידעתם כי הרשעים לא
יירשו את מלכות האלהים אל תתעו את נפשותיכם
לא הזנים לא עבדי אלילים לא המנאפים ולא
הקדשים ולא השכבים את זכר: 10 לא הננבים
ולא בצעי בצע לא הסבאים ולא המנרפים ולא
הגזלנים כל אלה לא יירשו את מלכות האלהים:
11 וכאלה לפניכם היו מקצתכם אבל רחצתם אבל
קדשתם אבל הצדקתם בשם האדון ישוע וברוח
אלהינו: 12 הכל הוא ברשותי אך לא כל דבר
יועיל הכל הוא ברשותי אך לא ישעבדני דבר:
13 המאכל לכרש והכרש למאכל והאלהים את זה
ואת זה ילכה והגוף אל יהי לזנות כי אם לאדון
והאדון לגוף: 14 והאלהים העיר גם את אדנינו
ויעיר גם אתכם בנבורתו: 15 הלא ידעתם כי
גופתיכם אברי המשיח הנה הכי אקח את אברי
המשיח ואעשה אתם לאברי זונה חלילה: 16 או
הלא ידעתם כי הרבק בזונה גוף אחד הוא עמה
כי הכתוב אמר והיו שניהם לבשר אחד: 17 אבל
הרבק באדון רוח אחד הוא עמו: 18 נוסו מן הזנות
כל חטא אשר יעשה אותו האדם מחוץ לגופו הוא
והזונה חטא בעצם גופו: 19 או הלא ידעתם כי

אשר בקרבנו כן גם לא ידע איש את אשר באלהים אלהים שכן בקרבכם: 17 ואיש אשר ישחית את בלתי אם רוח האלהים: 12 ואנחנו לא קבלנו את רוח העולם כי אם הרוח מאת האלהים למען נדע את אשר נתן לנו מאת האלהים בחסדו: 13 ואת זאת נדבר לא בדברים אשר תלמודם חכמת בני אדם כי אם בדברים אשר רוח הקדש תלמודם ונבאר דברים רוחניים על פי הרוח: 14 הן האדם הנפשי איננו מקבל את דברי רוח אלהים כי המה סכלות לו ולא יוכל להבינם באשר המה נדונים בדרך הרוח: 15 אבל האדם הרוחני ידון את הכל ואותו לא ידון איש: 16 כי מי תכן את רוח יהוה ומי יודיענו ואנחנו הנה יש לנו רוח המשיח: המשיח והמשיח הוא של אלהים:

3 ואני לא יכלתי לדבר עמכם אחי כעם רוחניים **4** כן יחשב איש אתנו כמשרתי המשיח וסכני כי עודכם של הבשר וכמו עוללים במשיח: 2 חלב השקיתי אתכם ולא מאכל כי אז לא יכלתם וגם עתה לא תוכלו יען היתכם עוד של הבשר: 3 כי כאשר קנאה ומריבה ומחלקים ביניכם הלא של הבשר אתם ומתהלכים לפי דרך בני אדם: 4 הן באמר האחד אני לפולוס והשני אני לאפולוס הלא של הבשר אתם: 5 מי אפוא פולוס ומי הוא אפולוס אך משרתים הם אשר על ידם באתם להאמין איש איש כמתנת האדון אשר נתן לו: 6 אני נטעתי ואפולוס השקה אבל האלהים הוא הצמיח: 7 על כן הנטע איננו מאומה והמשקה איננו מאומה כי אם האלהים המצמיח: 8 והנטע והמשקה כאחד המה ואיש איש יקבל את שכרו כפי עמלו: 9 כי עזרי אל אנחנו ואתם שדה אלהים ובנין אלהים אתם: 10 ואני כפי חסד אלהים הנתן לי כבני חכם שתי יסוד ואחר בונה עליו אך ירא כל איש לשית יסוד אחר חוץ מן המוסד שהוא ישוע המשיח: 12 ואם יבנה הבונה על היסוד הזה זהב או כסף או אבנים יקרות או עץ או חציר או קש: 13 מעשה כל איש יגלה כי היום הוא יבררהו כי באש יראה ואת מה מעשה כל איש ואיש האש תבחננו: 14 אם יעמד מעשה איש אשר בנה עליו יקבל שכרו: 15 ואם ישרף מעשהו יפסידנו והוא יושע אך כמו מצל מאש: 16 הלא ידעתם כי היכל אלהים אתם ורוח

הִרְאָשׁוּנָה אֶל-הַקּוֹרְנָתִיִּים

1 פולוס המקרא להיות שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וסוסתניס אחינו: ² אל קהלת אלהים אשר בקורנתוס אל המקדשים במשיח ישוע הקרואים להיות קדשים עם כל הקראים בשם אדנינו ישוע המשיח בכל מקום שלהם ושלנו: ³ חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: ⁴ אודה לאלהי בעבורכם בכל עת על חסד האלהים הנתן לכם במשיח ישוע: ⁵ אשר עשרתם בו בכל בכל דבור ובכל דעת: ⁶ באשר עדות המשיח התקיימה בכם: ⁷ עד כי לא חסרתם כל מתן החסד והנכם מחכים להתגלות אדנינו ישוע המשיח: ⁸ אשר גם יקים אתכם ער עת קץ להיות נקיים ביום אדנינו ישוע המשיח: ⁹ נאמן הוא האלהים אשר על פיו נקראתם לחברת בנו ישוע המשיח אדנינו: ¹⁰ והנני מזהיר אתכם אחי

בשם אדנינו ישוע המשיח להיות כלכם פה אחד ולא תהיינ מחלקות בקרבכם כי אם תכוננו יחד בלב אחד ובעצה אחת: ¹¹ כי הגד לי עליכם ביד בני בית כלאה כי יש מריבות ביניכם: ¹² וזאת אני אמר כי איש איש מכם זה אמר לפולוס וזה לאפולוס וזה לכיפא וזה למשיח הנני: ¹³ הכי חלק המשיח הכי פולוס נצלב בעדכם או לשם פולוס נטבלתם: ¹⁴ אודה לאלהים שלא טבלתי איש מכם כי אם את קרספוס ואת גיוס: ¹⁵ פן יאמרו כי לשמי טבלתי: ¹⁶ אך טבלתי גם את בני בית אסטפנוס ומלבר אלה אינני ידע אם טבלתי עוד איש אחר: ¹⁷ כי לא שלחני המשיח לטבול כי אם לבשר לא בחכמת דברים למען אשר לא יהיה לריק צלב המשיח: ¹⁸ כי דבר הצלב סכלות הוא לאבדים אבל לנו הנושעים גבורת אלהים הוא: ¹⁹ כי כן כתוב אאבד חכמת חכמים ובינת נבונים אסתיר: ²⁰ איה חכם איה ספר איה דרש העולם הזה הלא סכל האלהים את חכמת העולם הזה: ²¹ jaïōn g165 כי אחרי אשר בחכמת

האלהים לא ידע העולם את האלהים בחכמה היה רצון לפניו להושיע בסכלות הקריאה את המאמינים: ²² כי היהודים שאלים להם אות והיונים מבקשים חכמה: ²³ ואנחנו משמיעים את המשיח הצלוב מכשול ליהודים וסכלות ליונים: ²⁴ אבל למקראים הן מיהודים הן מיונים את המשיח אשר הוא גבורת אלהים וחכמת אלהים: ²⁵ יען כי סכלות האל חכמה היא מאדם וחלשת האל חזקה היא מאדם: ²⁶ כי ראו נא אחי את קריאתכם שלא רבים המה החכמים לפי הבשר לא רבים השליטים ולא רבים החרים: ²⁷ כי אם בסכל שבעולם בחר האל למען ביש את החכמים ובחלוש שבעולם בחר האל למען ביש את החזק: ²⁸ ובדלת העולם בחר האל ובנמאס ובאשר כאין למען בטל את אשר ישנו: ²⁹ כדי שלא יתהלל לפניו כל בשר: ³⁰ וממנו אתם במשיח ישוע אשר היה לנו לחכמה מאת האלהים ולצדקה ולקדוש ולפדיון: ³¹ ויהי ככתוב המתהלל יתהלל ביהוה:

2 וגם אנכי בכאי אליכם אחי לא באתי בנאות הדבור והחכמה בהיגדי לכם את עדות האלהים: ² כי לא חשבתי לדעת בתוכם דבר בלתי אם ישוע המשיח והוא הנצלב: ³ ואהי אצלכם בחלשה וביראה ובחלחלה רבה: ⁴ ודברי וקריאתי לא לפתות באמרי חכמת בני אדם כי אם בתוכחת הרוח והגבורה: ⁵ למען אשר לא תהיה אמונתכם בחכמת בני אדם כי אם בגבורת אלהים: ⁶ אכן חכמה נדבר בין השלמים לא חכמת העולם הזה גם לא של שרי העולם הזה אשר יאבדו: ⁷ jaïōn g165 כי אם בסוד נדבר חכמת האלהים הנסתרה אשר האלהים יעדה לכבודנו לפני ימי העולם: ⁸ jaïōn g165 אשר לא ידעה איש משרי העולם הזה כי לו ידעו לא צלבו את אדון הכבוד: ⁹ jaïōn g165 אלא ככתוב אשר עין לא ראתה ואזן לא שמעה ולא עלה על לב אנוש את אשר הכין האלהים לאהביו: ¹⁰ ולנו גלה האלהים ברוחו כי הרוח חוקר את הכל גם את מעמקי האלהים: ¹¹ כי מי הוא בכני אדם הידע את אשר באדם בלתי אם רוח האדם

רופוס הנבחר באדנינו ולשלום אמו שהיא כאם
 לי: 14 שאלו לשלום אסונקריטוס ופליגון והרמס
 ופטרובס יתרמים והאחים אשר אתם: 15 שאלו
 לשלום פילולונוס ויוליא נירוס ואחותו ואולומפס
 וכל הקדושים אשר אתם: 16 שאלו לשלום איש את
 רעהו בנשיקה הקדושה קהלות המשיח שאלות
 לשלומכם: 17 ואני מזוהיר אתכם אחי לשום
 פניכם בעשי מחלקות ומכשולים לנגד הלקח אשר
 למדתם וסורו מהם: 18 כי אנשים אשר כאלה
 אינם עבדים את אדנינו ישוע המשיח כי אם את
 כרשם ובאמרי נעם ושפת חלקות יתעו את לב
 הפתאים: 19 כי משמעתכם נודעת לכל לכן אני
 שמח עליכם אך חפצתי היתכם חכמים להטיב
 ותמימים לבלתי הרע: 20 ואלהי השלום הוא
 ידכא את השטן במהרה תחת רגליכם חסד אדנינו
 ישוע המשיח עמכם: 21 טימותיוס חברי ולוקיוס
 ויסון וסוספטרוס קרובי שאלים לשלומכם: 22 אני
 טרטיוס כותב האגרת הזאת שאל לשלומכם
 באדנינו: 23 גיוס המארח אותי ואת כל הקהלה
 שאל לשלומכם ארסטוס סכן העיר וקורטוס אחינו
 שאלים לשלומכם: 24 חסד אדנינו ישוע המשיח עם
 כלכם אמן: 25 ולאשר יכל לחזק אתכם כבשורתי
 וכקריאת ישוע המשיח כפי גלוי הסוד אשר היה
 מכסה מימות עולם: (jaīōnios g166 26 ועתה נתפרסם
 ונודע על ידי כתבי הנביאים כמצות אלהי עולם
 לכל הגוים להביאם למשמעת האמונה:) aiōnios
 g166 (27 לאלהים החכם לברו לו הכבוד בישוע
 המשיח לעולמים אמן:) aiōn g165

נפלו עלי: 4 כי כל אשר נכתב מלפנים ללמדנו נכתב למען תהיה לנו תקוה בסבלנות ובתנחומות הכתובים: 5 ואלהי הסבלנות והנחמה הוא יתן לכם להיות כלכם לב אחד על פי המשיח ישוע: 6 אשר תכבדו בנפש אחת ובפה אחד את האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח: 7 על כן תקבלו איש את אחיו כאשר גם המשיח קבל אתנו לכבוד האלהים: 8 ואני אמר כי ישוע המשיח היה למשרת בני המילה למען אמת האלהים לקים את ההבטחות אשר לאבות: 9 והגוים המה יכבדו את האלהים למען רחמיו ככתוב על כן אודך בנים ולשמך אזמרה: 10 ואומר הרנינו גוים עמו: 11 ואומר הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים: 12 וישעיהו אמר והיה שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים יקוו: 13 ואלהי התקוה הוא ימלא אתכם כל שמחה ושלוש באמונה למען תעדיף תקותכם בנבורת רוח הקדש: 14 והנה אחי מבטח אני בכם כי גם אתם בעצמכם מלאי אהבת חסד ממלאים כל דעת ותוכלו להוכיח איש את רעהו: 15 אך העזתי מעט בכתבי אליכם הנה והנה כמזכיר אתכם על פי החסד הנתון לי מאת האלהים: 16 להיותי משרת ישוע המשיח לגוים ולכהן בבשורת האלהים למען יהיה קרבן הגוים רצוי ומקדש ברוח הקדש: 17 על כן יש לי להתהלל במשיח ישוע נגד האלהים: 18 כי לא אעז פני לדבר דבר זולתי אשר עשה המשיח בידי למען הטות באמר ובמעשה את לב הגוים לסוד למשמעתו: 19 בנבורת אתות ומופתים ובנבורת רוח אלהים עד כי מלאתי מירושלים וסיביותיה ועד לאלוריקון את בשורת המשיח: 20 בהשתדלי להניד את הבשורה לא במקומות אשר שם כבר נקרא שם המשיח לבלתי בנות על יסוד אחרים: 21 כי אם ככתוב אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו: 22 וזה הוא הדבר אשר נעצרתי בגללו פעם ושתים מבוא אליכם: 23 אבל כעת אשר אין עוד מקום לי בגלילות האלה ונכסף נכספתי לבא אליכם זה שנים רבות: 24 אבוא אליכם בלכתי לאספמיא כי

16 והנני מזכיר לכם לשוב את פובי אחותנו שהיא משמשת הקהלה אשר בקנכרי: 2 אשר תקבלוה באדנינו כראוי לקדושים ותעזרו לה בכל אשר תצטרך לכם כי היתה גם היא עזרת לרבים וגם לעצמי: 3 שאלו לשלום פריסקלא ועקילס שהם חברי בעבודת המשיח ישוע: 4 ואשר מסרו את צוארם בעד נפשי ולא אני לבדי אודה להם כי גם כל קהלות הגוים וגם לשלום הקהלה בביתם: 5 שאלו לשלום אפינטוס חביבי שהוא ראשית אכיא למשיח: 6 שאלו לשלום מרים שעמלה עמל רב בעבורנו: 7 שאלו לשלום אנדרוניקוס ויוניס שהם קרובי ואסורים אתי ולהם שם בשליחים ולפני היו במשיח: 8 שאלו לשלום אמפליאס חביבי באדנינו: 9 שאלו לשלום אורבנוס חברנו בעבודת המשיח ולשלום אסטכים חביבי: 10 שאלו לשלום אפליס הבחון במשיח שאלו לשלום בני ביתו של אריסטובלוס: 11 שאלו לשלום הורודיון קרובי שאלו לשלום בני ביתו של נרקיסוס אשר הם באדנינו: 12 שאלו לשלום טרופינה וטרופסה העמלות באדנינו שאלו לשלום פרסיס החביבה שעמלה עמל רב באדנינו: 13 שאלו לשלום

אלהים נתמנו: 2 לכן כל המתקומם לרשות מרד הוא בצווי האלהים והמרדים ישאו את דינם: 3 כי השליטים אינם לפחד למעשים הטובים כי אם להרעים ועל כן אם רצונך שלא תירא מן הרשות עשה הטוב והיה לך שבח ממנה: 4 כי משמשת ימות לנפשו: 8 כי כאשר נחיה נחיה לאדון וכאשר אלהים היא לטוב לך אך אם הרע תעשה ירא כי לא לחנם חגרת חרב היא כי משמשת אלהים היא נקמת בקצף מכל עשה הרע: 5 על כן עלינו להכנע לא לבד בעבור הקצף כי גם בעבור דעת חובתנו: 6 כי לזאת אף משלמים אתם את המס כי משרתי אלהים המה השקדים על זאת: 7 לכן תנו לכל איש כחובתכם המס לאשר לו המס המכס לאשר לו המכס והמורא לאשר לו המורא והכבוד לאשר לו הכבוד: 8 ואל תהיו חייבים לאיש דבר זולתי אהבת איש את רעהו כי האהב את חברו קים את התורה: 9 כי מצות לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר לא תחמוד ועוד כאלה כלולות הנה במאמר הזה ואהבת לרעך כמוך: 10 האהבה לא תרע לרע על כן האהבה קיום התורה כלה: 11 וכזאת עשו מודעתכם את הזמן כי כבר הגיעה השעה להקיץ מן השנה כי ישועתנו קרובה עתה מהיום אשר באנו להאמין: 12 הלילה חלף והיום קרב לכן נסירה נא את מעשי החשך ונלבשה את כלי נשק האור: 13 וכמו ביום נתהלכה בצניעות לא בזוללות ובשכרון ולא בבעילות ועשות זמה ולא במריבה וקנאה: 14 כי אם לבשו את האדון ישוע המשיח וראנו לבשרכם אך לא להגביר התאות:

14 ואת החלוש באמונה אותו קבלו ולא לדין את המחשבות: 2 יש מאמין כי נכון לאכל כל דבר והחלוש יאכל רק את הירק: 3 האכל אל יבז את אשר לא יאכל ואשר לא יאכל אל ידין את האכל כי קבל אתו האלהים: 4 מי אתה כי תדין את עבד האחר הן לאדניו הוא יקום או יפל אבל יוקם כי יכל האלהים להקימו: 5 יש מבריל בין יום ליום ויש אשר כל הימים שוים בעיניו ויהי כל איש נכון בדעתו: 6 השמר את היום לאדון שמר אתו

15 ועלינו החזקים לשאת חלשות הכשלים ואל נבקש הנאת עצמנו: 2 כי כל אחד ממנו יבקש הנאת חברו לטוב לו למען יבנה: 3 כי גם המשיח לא בקש הנאת עצמו אלא ככתוב חרפות חורפך

מה אפוא תהיה אספתם הלא חיים מן המתים: 12 ועתה הנני מזהיר אתכם אחי ברחמי אלהים 16 ואם התרומה קדש כן גם העסה ואם השרש קדש כן גם הענפים: 17 וכי נקפו מקצת הענפים ואתה זית היער הרכבת במקומם ונתחברת לשרש הזית ולדרשנו: 18 אל תתפאר על הענפים ואם תתפאר דע שאינך נשא את השרש כי אם השרש הוא נשא אותך: 19 וכי תאמר הלא נקפו הענפים למען ארכב אנכי: 20 כן הוא המה נקפו על אשר לא האמינו ואתה הנך קים על ידי האמונה אל תתנאה כי אם ירא: 21 כי האלהים אם לא חס על הענפים הנולדים מן העץ אולי לא יחוס גם עליך: 22 לכן ראה נא טובת אלהים וזעמו זעמו על הנפלים ועליך טובתו אם תעמד בשובתו ואם אין כי עתה גם אתה תגדע: 23 וגם המה אם לא יעמדו במרים ירכבו כי יכל האלהים לשוב להרכיבם: 24 כי אם אתה נגזרת מעץ אשר הוא בטבעו זית יער והרכבת שלא כטבע בזית טוב אלה היצאים ממנו על אחת כמה וכמה שירכבו בזית שלהם: 25 כי לא אכחד מכם אחי את הסוד הזה פן תהיו חכמים בעיניכם כי שמשום הלב למקצת נהיה לישראל עד כי יכנס מלא הגוים: 26 ובכן כל ישראל יושע ככתוב ובא לציון גואל וישיב פשע מיעקב: 27 ואני זאת בריתי אותם בהסירי חטאתם: 28 הן לפי הבשורה שנואים הם למענכם אך לפי הבחירה חביבים הם למען האבות: 29 כי לא ינחם האלהים על מתנותיו ועל קריאתו: 30 כי כאשר גם אתם מלפנים ממרים הייתם את פי אלהים ועתה הוחנתם במרים של אלה: 31 כן גם אלה עתה ממרים היו למען על ידי הנינתכם גם הם יחנו: 32 כי האלהים הסגיר את כלם ביד המרי למען יחן את כלם: 33 (jeleēsē g1653) 33 מה עמק עשר חכמת אלהים ועשר דעתו משפטיו מי יחקר ודרכיו מי ימצא: 34 כי מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: 35 או מי הקדימו וישלם לו: 36 הלא הכל ממנו והכל בו והכל אליו אשר לו הכבוד לעולמים אמן: 37 (aiōn g1653)

13 כל נפש תכנע לגדלת הרשיות כי אין רשות כי אם מאת האלהים והרשיות הנמצאות על יד

אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: 27 וישעיהו צוח על ישראל כי אם יהיה מספר בני ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה: 28 כי כלח ונחרצה אדני עשה בקרב הארץ: 29 וכאשר אמר ישעיהו לפני לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו: 30 ועתה מה נאמר הגוים אשר לא רדפו אחרי הצדקה השיגו את הצדקה היא הצדקה אשר מתוך האמונה: 31 וישראל בבקשו אחרי תורת צדקה לתורת הצדקה לא הגיע: 32 ועל מה יען אשר לא מאמונה דרשוה כי אם

ממעשים כי התגנפו באבן נגף: 33 ככתוב הנני יסד בציון אבן נגף וצור מכשול וכל המאמין בו לא יבוש:

10 אחי חפץ לבבי ותפלתי לאלהים בעד ישראל אשר וישעו: 2 כי מעיד אני עליהם שיש להם קנאה לאלהים אך לא בדעת: 3 כי את צדקת אלהים לא ידעו ויבקשו להקים את צדקתם ובעבור זאת לצדקת אלהים לא נכנעו: 4 כי המשיח סוף התורה לצדקה לכל המאמין בו: 5 כי משה כתב על דבר הצדקה מתוך התורה אשר יעשה אתם האדם וחי בהם: 6 והצדקה אשר מתוך האמונה כה אמרת אל תאמר בלבבך מי יעלה השמימה הלא זאת היא להוריד את המשיח: 7 או מי ירד לתהום זאת היא להעלות את המשיח מן המתים: 8 (Abyssos g12) אבל מה היא אמרת קרוב אליך הדבר בפיו ובלבבך הוא דבר האמונה אשר אנחנו מבשרים: 9 כי אם תודה בפיו אשר ישוע הוא האדון ותאמין בלבבך אשר האלהים העירו מן המתים אז תושע: 10 כי בלבבו יאמין האדם והיתה לו לצדקה ובפיהו יודה והיתה לו לישועה: 11 כי הכתוב אמר כל המאמין בו לא יבוש: 12 ואין הבדל בזה בין היהודי ליוני כי אדון אחד לכלם והוא עשיר לכל קראיו: 13 כי כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט: 14 ועתה איך יקראו אל אשר לא האמינו בו ואיך יאמינו באשר לא שמעו את שמעו ואיך ישמעו באין מגיד: 15 ואיך יגידו אם

11 ובכן אמר אני הכי זנח האלהים את עמו חלילה כי גם אנכי בן ישראל מזרע אברהם למטה בנימן: 2 לא זנח האלהים את עמו אשר ידעו מקדם או הלא תדעו את אשר הכתוב אמר באלהיו כאשר קרא אל האלהים על ישראל לאמר: 3 יהוה את נביאיך הרגו ואת מזבחתיך הרסו ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי: 4 אבל מה ענה אתו מענה אלהים השארתי לי שבעת אלפים איש אשר לא כרעו לבעל: 5 וכן גם בעת הזאת נותרה שארית על פי בחירת החסד: 6 ואם היתה זאת על ידי החסד לא היתה מתוך המעשים כי לולי כן החסד איננו עוד חסד ואם היתה מתוך המעשים איננו עוד חסד כי לולי כן המעשים יחדל להיות מעשה: 7 ועתה מה הוא את אשר בקש ישראל לא השני רק הנבחרים הם השיגו והנשארים השמינו ללבם: 8 ככתוב נתן להם האלהים רוח תרדמה עינים לא לראות ואזנים לא לשמע עד היום הזה: 9 ודוד הוא אמר יהי שלחנם לפח ולרשת ולמוקש ולשלומים להם: 10 תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המער: 11 ובכן אני אמר הנכשלו למען יפלו חלילה אך בפשעם יצאה הישועה לגוים למען הקניאם: 12 ואם פשעם עשר העולם וחסרונם עשר הגוים מלאם על אחת כמה וכמה: 13 כי אליכם הגוים אני מדבר וכפי אשר שליח הגוים אנכי את שרותי אפאר: 14 לו אוכל להקניא את בשרי ולהושיע מקצתם: 15 כי אם געילתם רצוי לעולם

מרצונה כי אם למען הכבש אתה אלי תקוה: קץ לדאבון לבי: 3 כי מי יתן היתי אני מחרם מן 21 אשר הבריאה גם היא תשחרר מעבדות הכליון המשיח בעד אחי שארי ובשרי: 4 אשר הם בני אל חרות כבוד בני האלהים: 22 כי ידענו אשר ישראל ויש להם משפט הבנים והכבוד והבריות הבריאה כלה יחד תאנח ותחיל עד הנה: 23 ולא זאת בלבד כי גם אנחנו אף אם יש לנו בכורי הרוח נאנח בנפשנו ונחכה למשפט הבנים פדות גוינתו: 24 כי נושענו בתקוה אך התקוה הנראה 6 אבל לא כאלו נפל דבר אלהים ארצה כי לא לעינים איננה תקוה כי איך ייחל איש לדבר אשר הוא ראה: 25 אבל אם נקוה לאשר לא ראינהו על היותם זרע אברהם כלם בנים הם כי ביצחק נחכה לו בסבלנות: 26 וכן גם הרוח תמך אתנו יקרא לך זרע: 8 כלומר לא בני הבשר המה בחלשותינו כי לא ידענו מה להתפלל כראוי אכן הרוח הוא מפניע בעדנו באנחות עמקות מדבר: 9 כי דבר הבטחה הוא מה שנאמר למועד 27 והחקר לבבות יודע את אשר יחשב הרוח כי כרצון האלהים יפניע בעד הקדושים: 28 והנה ידענו כי לאהבי אלהים הקרואים בעצתו הכל יעזר לטוב להם: 29 כי את אשר ידעם מקדם אתם גם יעד מקדם להיות דומים לדמות בנו למען יהיה הבכור בתוך אחים רבים: 30 ואת אשר יעדם מקדם אתם גם קרא ואת אשר קראם אתם גם הצדיק ואת אשר הצדיקם אתם גם פאר: 31 ועתה מה נאמר על זאת אם האלהים לנו מי יריב אתנו: 32 אשר על בנו יחידו לא חס כי אם נתנו בעד כלנו הלא גם יתן לנו עמו את הכל: 33 מי יענה בבחירי אלהים הן אלהים הוא המצדיק: 34 ומי הוא אישימים הן המשיח אשר מת וביותר אשר נעור מעם המתים הוא לימין האלהים והוא יפניע בעדנו: 35 מי יפרידנו מאהבת המשיח הצרה או מצוקה או משטמה או רעב אם עריה או סכנה או חרב: 36 ככתוב כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה: 37 אבל בכל אלה גברנו מאד על ידי האהב אתנו: 38 ובטוח אנכי כי לא המות ולא החיים לא מלאכים ולא שררות ולא גבורות לא ההוה ולא העתיד: 39 לא הרוח ולא העמק ולא כל בריה אחרת יוכלו להפרידנו מאהבת האלהים אשר היא במשיח ישוע אדנינו:

9 אמת אני מדבר במשיח ולא אשקף ודעתי מעידה לי ברוח הקדש: 2 כי גדול עצבוני ואין

נעשה פרי לאלהים: 5 כי בעת היותנו בבשר תשוקות החטא אשר התעוררו על ידי התורה היו פעולות באברינו לעשות פרי למות: 6 אבל עתה נפטרנו מן התורה כי מתנו לאשר היינו אסורים בו למען נעבד מעתה לפי התחדשות הרוח ולא לפי ישן הכתב: 7 אם כן מה נאמר הכי התורה חטא היא חלילה אלא לא ידעתי את החטא בלתי על ידי התורה כי לא הייתי יודע החמוד לולי אמרה התורה לא תחמד: 8 וימצא החטא סבה לו במצוה לעורר בקרבי כל חמוד כי מבלעדי התורה החטא מת הוא: 9 ואני חייתי מלפנים בלא תורה וכאשר באה המצוה ויחי החטא: 10 ואני מתי והמצוה אשר נתנה לחיים היא נמצאה לי למות: 11 כי מצא החטא סבה במצוה להתעות אתי ויהרגני על ידה: 12 ובכן התורה היא קדושה והמצוה קדושה וישרה וטובה: 13 הכי הטובה היתה לי למות חלילה אלא החטא למען יראה כי חטא הוא הביא לי על ידי הטובה את המות למען אשר יהיה החטא לחטאה יתרה על ידי המצוה: 14 כי ידעים אנחנו שהתורה היא רוחנית ואני של בשר ונמכר תחת יד החטא: 15 כי את אשר אני פעל לא ידעתי כי אינני עשה את אשר אני רצה בו כי אם אשר שנאתי אתו אני עשה: 16 ובעשותי את אשר לא רציתי בו הנני מודה בזאת כי התורה טובה היא: 17 ועתה לא אנכי עוד הפעל אתו כי אם החטא הישב בי: 18 כי ידעתי אשר בי בבשרי לא ישב טוב הן הרצון יש עמדי אבל עשות הטוב לא מצאתי: 19 כי אינני עשה הטוב אשר אני רצה בו כי אם הרע אשר אינני רצה בו אותו אני עשה: 20 ואם את אשר לא רציתי בו אני עשה לא עוד אנכי הפעל כי החטא הישב בקרבי: 21 ובכן מצא אני בי זה החק אנכי רצה לעשות הטוב ודבק בי הרע: 22 כי לפי האדם הפנימי חפצתי בתורת אלהים: 23 אך ראה אני באברי חק אחר הלחם לחק שכלי ויולייכני שבי לתורת החטא אשר באברי: 24 אוי לי האדם העני מי יצילני מנוף המות הזה: 25 אודה לאלהים בישוע המשיח אדנינו: [Romans 7:26]

לכן בשכלי הנני עבד לתורת האלהים ובבשרי אני עבד לתורת החטא:]

8 על כן אין אשמה באלה אשר הם במשיח ישוע המתהלכים בלא כבשר כי אם לפי הרוח: 2 כי תורת רוח החיים במשיח ישוע שחררה אתי מתורת החטא והמות: 3 כי מה שלא יכלה התורה לעשות הנחלשה על יד הבשר עשה האלהים בשלחו את בנו בתואר בשר החטא ובעד החטא וירשיע את החטא בבשר: 4 למען תמלא חקת התורה בנו המתהלכים בלא כבשר כי אם לפי הרוח: 5 כי אשר המה לבשר בעניני הבשר יחשבו ואשר לרוח בעניני הרוח יחשבו: 6 כי מחשבת הבשר היא המות ומחשבת הרוח היא החיים והשלום: 7 יען מחשבת הבשר רק שנאת אלהים היא כאשר לא תשתעבד לתורת האלהים ואף איננה יכולה: 8 ואשר המה בבשר לא יוכלו להיות רצוים לאלהים: 9 ואתם אינכם בבשר כי אם ברוח אם אמנם רוח האלהים שכן בקרבכם כי מי שאין בו רוח המשיח איננו שלו: 10 ואם המשיח בקרבכם אז הנוף מת הוא בדבר החטא והרוח חיים הוא בדבר הצדקה: 11 ואם ישכן בקרבכם רוח המעיר את ישוע מן המתים הוא אשר העיר את המשיח מן המתים גם את גויייתכם המתות יחיה על ידי רוחו השכן בקרבכם: 12 לכן אחי חייבים אנחנו לא לבשר לחיות לפי הבשר: 13 כי אם תחיו לפי הבשר מות תמותון ואם על ידי הרוח תמותו את מעללי הבשר חיה תחיו: 14 כי כל אשר רוח אלהים ינהגם בני אלהים המה: 15 כי לא קבלתם רוח עבדות לשוב לירא כי אם קבלתם רוח משפט בנים אשר בו קראים אנחנו אבא אבינו: 16 והרוח ההוא מעיד ברוחנו כי בני אלהים אנחנו: 17 ואם בנים אנחנו גם ירשים נהיה ירשי אלהים וחברי המשיח בירשה אם אמנם נתענה אתו למען גם אתו נכבד: 18 כי אחשב אשר ענויי הזמן הזה אינם שקולים כנגד הכבוד העתיד להגלות עלינו: 19 כי הבריאה תערג ועיניה תליוות להתגלות בני אלהים: 20 כי נכבשה הבריאה להבל לא

המות על כל בני אדם מפני אשר כלם חטאו: 13 כי עד זמן התורה היה החטא בעולם אך לא יחשב חטא באין תורה: 14 אולם המות מלך מאדם עד משה גם על אלה אשר לא חטאו בדמיון עברת אדם הראשון אשר הוא דמות העתיד לבוא: 15 אך לא כדבר הפשע דבר המתנה כי אם בפשע האחד מתו הרבים אף כי חסד אלהים ומתנתו ערפו ערוף לרבים בחסד האדם ישוע המשיח: 16 ולא כמו על ידי חטא אחד כן המתנה כי המשפט יצא מאחד לחיב אבל מתנת החסד היא לזכות מפשעים רבים: 17 כי אם בפשע האחד מלך המות על ידי האחד אף כי מקבלי ערף החסד ומתנת הצדקה ימלכו בחיים על ידי האחד ישוע המשיח: 18 לכן כאשר בפשע אחד נאשמו כל בני אדם ככה גם על ידי זכות אחת יזכו כל בני אדם לחיים: 19 כי כאשר במרי האדם האחד היו הרבים לחטאים ככה גם על ידי משמעת האחד יהיו הרבים לצדיקים: 20 אבל התורה נכנסה למען ירבה הפשע ובאשר רבה החטא ערף ממנו החסד: 21 למען כאשר מלך החטא במות ככה ימלך גם החסד על ידי הצדקה לחיי עולם בישוע המשיח אדנינו: (jaïōnios g166)

6 אם כן מה נאמר הנעמד בחטא למען ירבה החסד: 2 חלילה לנו כי מתנו לחטא ואיך נוסיף להיות בו: 3 או האינכם ידעים כי כלנו הנטבלים למשיח ישוע למותו נטבלנו: 4 לכן נקברנו אתו בטבילה למות למען כאשר נעור המשיח מן המתים בכבוד האב כן נתהלך גם אנחנו בחיים מחדשים: 5 כי אם נדבקנו בדמיון מותו אכן גם נהיה דבוקים לתחתיו: 6 באשר ידעים אנחנו כי נצלב אתו האדם הישן אשר בנו למען תבטל גוית החטא לבלתי היותנו עוד עבדים לחטא: 7 כי אשר מת הוא נקה מן החטא: 8 והנה אם מתנו עם המשיח נאמין כי גם נחיה עמו: 9 באשר ידענו כי המשיח אחרי אשר נעור מן המתים לא ימות עוד והמות לא ישלט בו עוד: 10 כי אשר מת מות לחטא פעם אחת ואשר חי הוא לאלהים: 11 וכן גם אתם

7 או הלא ידעתם אחי ולידעי התורה אנכי מדבר כי התורה תשלט על האדם כל ימי חייו: 2 כי אשה בעלת בעל קשורה היא באישה כפי התורה בחייו ובמות הבעל פטורה היא מתורת בעלה: 3 והנה אם תחיה לאיש אחר בחיי בעלה נאפת יקרא לה אבל אחרי מות בעלה פטורה היא מן התורה ואיננה נאפת בהיותה לאיש אחר: 4 לכן אחי הומתם גם אתם לתורה בנוית המשיח להיותכם לאחר לאשר נעור מן המתים למען

אלהים: 26 להראות את צדקתו בעת הזאת להיותו צדיק ומצדיק את בן אמונת ישוע: 27 ועתה איה ההתהללות הלא נשבתה ועל ידי תורת מה העל ידי תורת המעשים לא כי על ידי תורת האמונה: 28 לכן נחשב כי באמונה יצדק האדם בכלי מעשי תורה: 29 או האלהים רק אלהי היהודים הלא גם אלהי הגוים אכן גם אלהי הגוים הוא: 30 כי אחד האלהים המצדיק את המולים מתוך האמונה ואת הערלים על ידי האמונה: 31 ועתה המבטלים אנחנו את התורה על ידי האמונה חלילה אך מקימים אנחנו את התורה:

4 ועתה מה נאמר על אברהם אבינו מה זה השיג לפי הבשר: 2 כי אם נצדק אברהם מתוך המעשים לו התהללה אך לא לפני האלהים: 3 כי הכתוב מה הוא אמר והאמן אברהם ביהוה ויחשבה לו צדקה: 4 הנה הפעל לא יחשב לו שכרו על פי החסד כי אם על פי החוב: 5 אבל לאשר איננו פעל כי אם מאמין במצדיק את הרשע אמונתו תחשב לו לצדקה: 6 כאשר גם דוד מאשר את האדם אשר האלהים יחשב לו צדקה בלא מעשים באמרו: 7 אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: 8 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון: 9 ועתה האשור הזה העל המילה הוא אם גם על הערלה הלא אמרנו כי לאברהם נחשבה אמונתו לצדקה: 10 ואין נחשבה לו אם בהיותו מהול או בעודנו ערל הן לא בהיותו מהול כי אם בערלתו: 11 ואות המילה קבל לחותם צדקת האמונה אשר היתה לו בערלתו להיות לאב לכל המאמינים והם ערלים למען אף להם תחשב הצדקה: 12 ולהיות לאב גם למולים אך לא לאשר הם נמולים לבד כי אם גם הלכים בעקבות האמונה שהיתה לו לאברהם בעודנו בערלתו: 13 כי לא על ידי תורה באה ההבטחה לאברהם ולזרעו להיותו ירש העולם כי אם על ידי צדקת האמונה: 14 כי אלו לבני התורה הירשה האמונה לריק תהיה וההבטחה בטלה: 15 כי התורה מביאה קצף כי באשר אין תורה גם אין שם עברה: 16 על כן מתוך אמונה למען לפי חסד

5 לכן אחרי נצדקנו באמונה שלום לנו עם האלהים באדינו ישוע המשיח: 2 אשר בידו מצאנו באמונה מבוא אל החסד הזה אשר אנחנו עומדים בו ונתהלל בתקות כבוד האלהים: 3 ולא זאת בלבד כי אף נתהלל בצרות יען אשר ידענו כי הצרה מביאה לידי סבלנות: 4 והסבלנות לידי עמידה בנסיון והעמידה בנסיון לידי תקוה: 5 והתקוה היא לא תביש כי הוצק בלבבנו אהבת אל על ידי רוח הקדש הנתן לנו: 6 כי המשיח בעודנו חלשים מת בעתו בעד הרעשים: 7 הן בעד הצדיק יקשה לאיש למות אכן למות בעד הטוב אולי ישאהו לבו: 8 אבל בזאת הודיע האלהים את אהבתו אלינו כי המשיח מת בעדנו בהיותנו עוד חטאים: 9 ועתה אשר נצדקנו בדמו מה מאד נושע בו מן הקצף: 10 כי אם נרצינו לאלהים כמות בנו בהיותנו איבים אף כי נושע עתה בחייו אחרי אשר נרצינו: 11 ולא זאת בלבד כי גם מתהללים אנחנו באלהים על יד אדינו ישוע המשיח אשר בו עתה קבלנו את הרצוי: 12 לכן כאשר על ידי אדם אחד בא החטא לעולם והמות בעקב החטא וכן עבר

3 ועתה מה הוא יתרון היהודי ומה היא תועלת חרון אף וחמה: **9** צרה ומצוקה על כל נפש אדם עשה הרע על היהודי בראשונה וכן גם על היוני: **10** וכבוד והדר ושלוש לכל עשה הטוב ליהודי בראשונה וכן גם ליוני: **11** כי אין משא פנים עם האלהים: **12** כי כל אלה אשר חטאו בלי תורה גם בבלי תורה יאבדו ואשר חטאו בתורה גם על פי התורה ישפטו: **13** כי לא שמעי התורה צדיקים לפני האלהים כי אם עשי התורה הם יצדקו: **14** כי הגוים אשר אין להם תורה בעשותם כדברי התורה מאלהים גם באין תורה הם תורה לנפשם: **15** בהראותם מעשה התורה כתוב על לבם ודעתם מעידה בהם ומחשבותם בקרבם מחיבות זאת את זאת או גם מזכות: **16** ביום אשר ישפט האלהים את כל תעלמות בני האדם ביד ישוע המשיח כפי בשורתו: **17** הן אתה נקרא בשם יהודי ונשענת על התורה והתהללת באלהים: **18** וידעת הראוי ובהיותך מלמד בתורה תבין בין טוב לרע: **19** ובטחת בנפשך להיות מוליך העורים ואור להלכים בחשך: **20** מיסר לחסרי לב ומורה הפתאים ויש לך צורת המדע והאמת בתורה: **21** ואתה אשר תורה אחרים את נפשך לא תורה אמרת לא תננב והנך ננב: **22** אמרת לא תנאף ואתה נאף תשקץ את האלילים ואתה גזל את הקדש: **23** תתהלל בתורה ותנבל את האלהים בעברך את התורה: **24** כי שם האלהים בגללכם מחלל בנוים כאשר כתוב: **25** הן המילה מועילה אם תשמר את התורה אבל אם עבר אתה את התורה אז מילתך היתה לך לערלה: **26** לכן אם ישמר הערל את משפטי התורה הלא תחשב לו ערלתו למילה: **27** והערל מלדה המקים את התורה הלא הוא ידין אתך אשר יש לך הכתב והמילה ועברת את התורה: **28** כי לא הנראה מחוץ הוא היהודי ולא הנראה מחוץ בבשר היא המילה: **29** כי אם אשר בפנים הוא יהודי ומילה היא אשר בלב כפי הרוח ולא כפי הכתב אשר לא מבני אדם תהלתו כי אם מאת האלהים:

אֵל-הָרֹמִיִּים

לא כבדהו כאלהים וגם לא הודו לו כי אם הלכו אחרי ההבל במועצותיהם ויחשך לבם הנבער: 22 ובאמרם חכמים אנחנו היו לכסילים: 23 וימירו את כבוד האלהים אשר איננו נפסד בדמות צלם אדם הנפסד צלם כל עוף והולך על ארבע ורמש האדמה: 24 על כן גם נתנם האלהים לטמאה בתאות לבם לנבל גויותיהם איש את רעהו: 25 אשר המירו אמת האלהים בכזב ויכבדו ויעבדו את הבריה תחת בראה המברך לעולמים אמן: ^{aiōn} g165) 26 בעבור זאת נתנם האלהים לתאות בושח כי נשיהם החליפו את התשמיש כדרך כן בשלא כדרך: 27 וכן גם הזכרים עזבו את תשמיש האשה כדרכה ויחמו זה בזה בתשוקתם ויעשו תועבה זכר עם זכר ויקחו שכר משובתם הראוי להם בעצם גופם: 28 וכאשר מאסו להשיג האלהים בדעת נתנם האלהים בידי דעה נמאסה לעשות את אשר לא יתכן: 29 וירב בקרבם כל חמס זנות ורשע בצע ואון וימלאו קנאה ורצח ומריבה ומרמה ותהפכות: 30 הלכי רכיל ומלשינים שנאי אלהים וגאים וזדים והוללים וחשבי און ואינם שמעים בקול אבותם: 31 נבערים מדעת ובגדים אכזרים נטרי שנאה ולא רחמנים: 32 יודעים המה את משפט אלהים כי עשי אלה בני מות הם ולא לבר שיעשו את אלה כי גם רצתה נפשם בעשיהם:

2 לכן אין לך התנצלות אתה בן אדם הדין תהיה מי שתהיה כי במה שתדין את חברך תחייב את נפשך באשר אתה הדין תעשה כמעשהו: 2 וידענו כי משפט אלהים כפי האמת על עשי אלה: 3 ואתה בן אדם הדין את אשר פעלו כאלה ועשית כמעשיהם התחשב להמלט ממשפט האלהים: 4 או התבונן לעתרת טובו ולחמלתו ולארך רוחו ולא תתבונן כי טובת האלהים תדריך אתך לתשובה: 5 ובקשי לבבך הממאן לשוב תצבר לך עברה אל יום עברת האלהים ועת הגלות צדקת משפטו: 6 אשר ישלם לאיש כמעשהו: 7 למתמידים בעשות הטוב ומבקשים את הכבוד וההדר ואת אשר איננו עבד יתן את חיי העולמים: ^{aiōnios} g166) 8 ועל בני

1 פולוס עבד ישוע המשיח מקרא להיות שליח ונבדל לבשורת אלהים: 2 אשר הבטיחה מלפנים ביד נביאיו בכתבי הקדש: 3 על דבר בנו הנולד מזרע דוד לפי הבשר: 4 אשר הוכן לבן האלהים בנבורה לפי רוח הקדשה בתחיתו מבין המתים הוא ישוע המשיח אדנינו: 5 אשר בידו קבלנו חן ושליחות להקים משמעת האמונה בכל הגוים למען שמו: 6 אשר בתוכם הנכם גם אתם קרואי ישוע המשיח: 7 לכל אשר ברומי ידידי אלהים וקרואים להיות קדושים חסד ושלוש לכם מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: 8 בראשונה אודה לאלהי בישוע המשיח על כלכם אשר ספר אמונתכם בכל העולם: 9 כי האלהים אשר אני עבד אתו ברוחי בבשורת בנו לעד לי כי תמיד אני מזכיר אתכם: 10 בהעיתירי בתפלותי בכל עת למען אשר רק הפעם אצליח ברצון אלהים לבוא אליכם: 11 כי נכסף נכספתי לראותכם ולחלק לכם אי זו מתת רוח למען תתחזקי: 12 והוא להתנחם עמכם זה בזה באמונה אשר לכם וגם לי: 13 ולא אכחד מכם אחי כי פעמים רבות שמתי על לבי לבוא אליכם אך נמנע ממני עד הנה למען אמצא פרי גם בכם כמו ביתר הגוים: 14 מחיב אנכי ליונים וגם ללעזים לחכמים וגם לפתאים: 15 לכן גרבני לבי להשמיע את הבשורה גם אתכם אשר ברומי: 16 כי אינני בוש מבשורת המשיח באשר נבורת אלהים היא לתשועת כל המאמין ליהודי בראשונה וכן גם ליוני: 17 כי תגלה בה צדקת אלהים מאמונה אל אמונה ככתוב וצדיק באמונתו יחיה: 18 כי נגלה חרון אלהים מן השמים על כל רשעת בני אדם ועולתם אשר יעצרו את האמת בעולה: 19 יען אשר דעת האלהים גלויה בקרבם כי האלהים הודיעם אותה: 20 כי מהותו הנעלמה היא כחו הנצחי ואלהותו מעת נברא העולם תודע במעשים ותראה בבלתי היות להם להתנצל: ^{jaīdios} g126) 21 יען בדעתם את האלהים

באנו אל רומי העביר שר המאה את האסירים אל
 שר הצבא ולפולוס הניחו לשבת לבדו עם איש
 הצבא השמר אותו: 17 ויהי אחרי שלשת ימים
 ויקרא פולוס אליו את ראשי היהודים ויקהלו
 אליו ויאמר אליהם אנשים אחים אף כי לא מעלתי
 מעל בעמנו ובחקות אבותינו אסרוני בירושלים
 וימסרוני לידי הרומיים: 18 והם אחרי חקרים
 אתי אמרו לפטרני כי לא נמצא בי משפט מות:
 19 והיהודים קמו בי ואאנס לקרא את הקיסר לדיני
 אך אין נפשי לשטון את עמי בדבר: 20 ובעבור זאת
 קראתי לכם לראותכם ולדבר עמכם כי בגלל
 תקות ישראל אסור אני בכבל הזה: 21 ויאמרו
 אליו לא קבלנו על אדותיך אגרות מארץ יהודה
 ולא בא הנה אחד מן האחים אשר הגיד או דבר
 עליך דבר רע: 22 אמנם חפצים אנחנו לשמע
 את אשר בלבבך כי נודע לנו אשר בכל מקום
 יריבו אל הכת הזאת: 23 וישימו לו יום מועד ויבאו
 אליו רבים אל מלוננו ויעד בהם ויבאר את מלכות
 אלהים ויוכח להם עניני ישוע מתורת משה ומן
 הנביאים מבקר עד ערב: 24 ויש אשר שמעו אל
 דבריו ויש אשר לא האמינו: 25 ויחלקו בדעתם
 ויסורו ללכת לדרכם בדבר פולוס הדבר האחד
 הזה הישב דבר רוח הקדש לאבותינו בפי ישעיהו
 הנביא לאמר: 26 לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע
 ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו: 27 כי שמן לב העם
 הזה ואזניו כבדו ואת עיניו השע פן יראה בעיניו
 ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפאתיו: 28 לכן
 דעו כי לגוים נשלחה תשועת אלהים והמה ישמעו:
 29 ויהי בדברו זאת הלכו מאתו היהודים ויתוכחו
 הרבה איש עם רעהו: 30 ופולוס ישב שנתים ימים
 בביתו אשר שכר לו ויקבל את כל הבאים אליו:
 31 ויקרא את מלכות האלהים וילמד את דרכי
 ישוע המשיח אדנינו בכל בטחון לבו ואין מנע:

אז לא קרנו הנזק הזה במריכם: 22 ועתה אני אמר אליכם חזקו ואמצו כי לא תאבד נפש מכם בלתי הספינה לברדה: 23 כי בלילה הזה נצב עלי מלאך האלהים אשר לו אנכי ואשר אני עבד אתו: 24 ויאמר אל תירא פולוס עליך עוד לעמד לפני הקיסר ועתה הנה נתן לך האלהים את כל ההלכים אתך באניה: 25 על כן אנשים חזקו ואמצו כי מאמין אני לאלהים כי כן יהיה כאשר נאמר אלי: 26 אך השלך נשלך אל אחד האיים: 27 ויהי כבוא ליל ארבעה עשר לטלטולנו בים אדריה כחצות הלילה ויחשבו המלחים כי קרבה להם יבשת: 28 ויורידו את האנך וימצאו עמק הים עשרים קומה ויעברו מעט ויוסיפו להוריד את האנך וימצאו קומות חמש עשרה: 29 וייראו פן יפגעו בשני הסלעים וישליכו מעל אחורי האניה ארבעה עוגנים אל הים ויכספו לאור היום: 30 והמלחים בקשו לברח מן האניה ויורידו את העברה אל הים באמרום כי יש את נפשם לשלח עוגנים גם מראש האניה: 31 ויאמר פולוס אל שר המאה ואל אנשי הצבא לאמר אם אלה לא ישובו אתנו באניה לא תוכלו אתם להושע: 32 ויקצצו אנשי הצבא את חבלי העברה ויתנוה לנפול: 33 והבקר טרם יאור ופולוס מבקש מכלם לטעם לחם לאמר היום יום ארבעה עשר אשר חכיתם צמים ולא טעמתם מאומה: 34 על כן קרא אני אתכם לטעם לחם כי הוא למחיתכם כי איש איש מכם לא יפל משערת ראשו ארצה: 35 הוא דבר את הדברים האלה והוא לקח את הלחם ויורה לאלהים לפני כלם ויבצע ויחל לאכל: 36 ויאמץ לב כלם וישעמו אכל גם המה: 37 ואנחנו כל נפש אשר באניה מאתים ושבעים ושש: 38 ויאכלו לשבעה ויקלו מעל האניה וישילו את הצדה אל הים: 39 הבקר אור ולא הכירו את הארץ אבל ראו כמפרץ וחוף לו ויועצו לנהג אליו את האניה אם יוכלו: 40 ויגדעו את העוגנים ויעזבו לים ויתירו גם את מיתרי המנהיג ויפרשו מפרש התרן אל פני הרוח ויבקשו לבא אל החוף: 41 ויפגעו במקום

28 וכאשר נמלטנו נודע לנו כי שם האי מליטי:

2 והנכרים לא המעיטו חסדם עמנו כי בערו אש ויאספו את כלנו אליהם מפני הגשם היורד ומפני הקר: 3 ופולוס אסף לו ערמת קצים וישם על המוקד ומן החם יצא אפעה ויאחז בידו: 4 ויראו הנכרים את החיה תלויה על ידו ויאמרו איש אל רעהו אכן רצח האיש הזה אשר הנקמה לא הניחה לו לחיות אף כי נמלט מן הים: 5 והוא נער את החיה מעל ידו אל תוך האש ולא הרעה לו מאומה: 6 והם הוחילו אשר יצבה גופו או אשר יפל מת פתאם ויחילו עד בוש והנה לא קרהו כל אסון ויהפך לבם ויאמרו כי אלהים הוא: 7 ובסביבו המקום ההוא היו שדות אשר לראש אנשי האי ושמם פובליוס הוא הביא אתנו לביתו ויכלכל אתנו בטובו שלשת ימים: 8 ואבי פובליוס מוטל למשכב בקדחת ובמחלה המעים ויבא אליו פולוס ויתפלל וישם עליו את ידיו וירפאהו: 9 ואחרי המעשה הזה באו גם החלים האחרים אשר באי וירפאו: 10 ויכבדנו כבוד גדול ובלכתנו משם ספקו לנו די צרכנו: 11 ואחרי שלשת חדרים עברנו משם באניה אלכסנדריה אשר ישבה באי בימי הסתו ואות דגלה התאומים: 12 ונבא אל סרקוסא ונשב שם שלשת ימים: 13 משם סבנו ונבא אל רגיון ובנשב רוח דרומית ביום המחרת באנו ביום השני אל פוטיולי: 14 ושם מצאנו אחים ויבקשו ממנו לשבת אתם שבעת ימים ובכן הלכנו אל רומי: 15 וישמעו האחים את בואנו ויצאו משם לקראתנו עד לשוק אפיוס ועד לשלשת החניות וירא אתם פולוס ויורה לאלהים ויתחזק: 16 ואחר

ואת הנחלה בתוך המקדשים: 19 על כן המלך להעזר בידם: 4 ונלך משם ונעבר בסביבות אנרפס לא המריתי את המראה אשר ראיתי מן השמים: 20 כי אם קראתי ראשונה לישבי דמשק וירושלים ובכל ארץ יהודה וגם לגוים כי ינחמו וישבו אל האלהים ויעשו מעשים ראויים לתשובה: 21 ובגלל הדבר הזה תפשו אתי היהודים במקדש ויבקשו להמיתני: 22 והאלהים היה בעזרי ועד היום הזה עמד אני ומעיד לפני קטן וגדול ואינני מדבר דבר זולתי אשר דברו הנביאים ומשה כי עתידות הנה להיות: 23 כי המשיח מענה הוא וכי ראשון הוא לקמים מן המתים להפיץ אור בעם ובגוים: 24 ויהי הוא מצטרק כזאת ויען פסטוס בקול גדול לאמר הנך משתגע פולוס רב הלמוד הביאך לידי שגעון: 25 ויאמר פולוס אינני משגע פסטוס האדיר כי אם דברי אמת ושעם אביע: 26 כי המלך יודע את אלה ועל זאת גם בבטחון אני מדבר אליו יען אשר לא אאמין כי נעלם ממנו דבר מן הדברים האלה כי לא בקרן זוית נעשתה זאת: 27 המלך אנרפס המאמין אתה בנביאים ידעתי כי מאמין אתה: 28 ויאמר אנרפס אל פולוס עוד מעט ופתיתני להיות נצרי: 29 ויאמר פולוס אבקשה מאלהים אשר אם במעט ואם בהרבה לא אתה לבדך כי גם כל השמעים אותי יהיו כמוני זולתי המוסרות האלה: 30 ויהי בדברו הדבר הזה ויקם המלך והתגמון וברניקה והישבים אתם: 31 ויסורו החדרה וידברו איש אל רעהו לאמר האיש הזה לא עשה דבר אשר יהיה עליו חיב מיתה או מוסרות: 32 ויאמר אנרפס אל פסטוס האיש הזה יוכל להפטר לולא קרא את הקיסר לדינו:

27 וכאשר נגמר הדין כי נעבר באניה אל איטליא מסרו את פולוס ומקצת אסירים אחרים אל שר המאה לגדוד אנוסטוס ושמו יוליוס: 2 ונגרד אל אניה אדרמטית נכנים לבוא על פני חוף אסיא ונעבר הימה ויהי אתנו ארסטרקוס מוקדון מן תסלוניקי: 3 וממחרת הגענו אל צידון ויוליוס עשה עם פולוס חסד וינח לו ללכת אל מידעיו

12 ויועץ פסטוס עם יועציו ויען אתו לאמר את
הקיסר קראת אל הקיסר תלך: 13 ויהי אחרי
ימים וירדו המלך אנרפס וברניקה אל קסרין
לשאל לשלום פסטוס: 14 ויהי כי ארכו להם
הימים שם ויספר פסטוס למלך את ריב פולוס
לאמר יש פה איש אשר פיליכס הניחו אסור:
15 ובהיותי בירושלים דברו אלי ראשי הכהנים
וזקני היהודים על אדותיו ויבקשו ממני לחרץ
משפטו: 16 ואען אותם כי אין מנהג הרומיים למנון
איש לאבד בטרם יעמד הנשטן לנכח שטניו ונתן
לו מקום להצטרך מן השטנה: 17 ולכן כאשר
באו הנה יחד חשתי ולא התמהמהתי כי ממחרת
היום ישבתי על כסא המשפט ואצוה להביא את
האיש: 18 ויעמדו עליו שטניו ולא הביאו עליו
דבר רע מאשר הייתי חשד אתו: 19 רק היו להם
דברי ריבת לנדרו על עבודת אלהיהם ועל מת
אחד ישוע שמו אשר אמר עליו פולוס כי הוא חי:
20 ותכבד בעיני השאלה הזאת ואמר החפץ אתה
ללכת ירושלים ולהשפט שם על אלה: 21 אבל
פולוס שאל להניחו במשמר עד צאת משפטו
מלפני אנוסטוס ואצוה לשמר עד אשר אשלח
אתו אל הקיסר: 22 ויאמר אנרפס אל פסטוס גם
אני חפץ לשמע את האיש ויאמר מחר תשמענו:
23 ויהי ממחרת כבוא אנרפס וברניקה גדול
ויבאו אל אולם המשמעת המה ושרי האלף ונגידי
העיר ויצו פסטוס ויביאו את פולוס: 24 ויאמר
פסטוס אנרפס המלך וכל האישים אשר אתם פה
אתנו הנכם ראים את האיש אשר בעבורו פגעו בי
כל המון היהודים גם בירושלים וגם פה ויצעקו
כי אינו בדין שיחיה עוד: 25 ואני כאשר הכרתי כי
לא עשה דבר לחיבו מיתה והוא גם הוא קרא את
אנוסטוס לדינו יעצתי לשלח אתו שמה: 26 אך אין
לי לכתב עליו דבר נכון לאדנינו ובעבור זאת
הביאתיו לפניכם וביותר לפניך המלך אנרפס
למען יחקר וידעתי מה אכתב: 27 כי לא יתכן
בעיני לשלוח אסיר מבלי הודיע גם את עליילת
הדברים אשר שמו לו:

26

ויאמר אנרפס אל פולוס נתן לך לדרב
בעד נפשך אז יצטרך פולוס ויושט את ידו ויאמר:
2 מאשר אני את נפשי המלך אנרפס כי לפניך
אצטרך היום על כל אשר שטנים אתי היהודים:
3 כי אתה ידע היטב כל המנהגים והשאלות אשר
בין היהודים ועל כן אשאלה מאתך לשמע אתי
כדרך רוחך: 4 הנה את דרכי מנעורי אשר
התהלכתי בה מאז בתוך עמי ובירושלים ידעים
אותה כל היהודים: 5 כי מימים ראשונים ידעוני
אם ירצו להעיד כי כפרוש התנהגתי על פי
הכת המקפדת ביותר בעבודתנו: 6 ועתה אני
עמד להשפט על תקות ההבטחה אשר הבטיחה
האלהים את אבותינו: 7 ואשר שנים עשר שבטינו
מיחלים להגיע לה בעבדם את יהוה תמיד יומם
ולילה על דבר התקוה הזאת אנרפס המלך
שטנים אותי היהודים: 8 מדוע יפלא בעיניכם
כי האלהים יחיה מתים: 9 הן לפנים אני חשבתי
צדקה לצרר את שם ישוע הנצרי עד מאד:
10 כאשר עשיתי בירושלים וגם קדושים רבים אני
הסגרתי לבתי כלאים ברשיון אשר קבלתי מאת
הכהנים הגדולים וכשנהרגו הסכמתי: 11 ובכל
בתי הכנסיות יסרתי אתם פעמים רבות ואנסתים
לנרף ואתהוללה בם עד מאד וארדפם עד לערים
אשר חוצה לארץ: 12 ויהי בלכתי על זאת לדמשק
ברשיון הכהנים הגדולים ובמצותם: 13 והנה
אדני המלך בצהרים בדרך ראיתי אור צח מזהר
השמש אשר משמים נגה עלי מסביב ועל ההלכים
אתי: 14 ונפל כלנו ארצה ואשמע קול מדבר אלי
בלשון עברית לאמר שאול שאול למה תרדפני
קשה לך לבעט בדרכנות: 15 ואמר מי אתה
אדני ויאמר אנכי ישוע אשר אתה רדף: 16 אבל
קום ועמד על רגליך כי לבעבור זאת נראיתי
אליך לבחר בך למשרת ולעד על אשר ראית
ועל אשר אראך: 17 בהצילי אותך מן העם ומן
הגוים אשר אשלחך עתה אליהם: 18 לפקח את
עיניהם למען ישובו מחשך לאור ומיד השטן אל
האלהים וימצאו באמונתם בי את סליחת החטאים

ישבנו על ירך בשלום רב ואשר נעשו תקנות רבות לעם הזה בהשנחתך נקבל על כל פנים ובכל מקום בכל תודה פיליכס האדיר: 4 אך לבלתי הלאותך הרבה אתחנן אליך אשר תשמענו בקצר דברינו כחמלתך: 5 כי מצאנו את האיש הזה כקטב ומגרה מדינים בין כל היהודים על פני תבל והוא ראש כת הנצרים: 6 והוא גם נסה לחלל את המקדש ונתפש אותו ונחפץ לשפטו על פי תורתנו: 7 ויבא עלינו לויסאס שר האלף ברב כח ויחטפהו מידנו: 8 ויצו את שטניו כי בוא יבאו לפניך ואתה כי תחקר אותו תוכל לדעת מפיהו את כל הדברים האלה אשר אנחנו טענים עליו: 9 וימלאו היהודים את דבריו לאמר כי כן הוא: 10 וירמוז ההגמון אל פולוס לדבר ויען ויאמר יען אשר ידעתי כי זה כמה שנים שופט אתה לעם הזה הנני מצטרך בלב בטוח על עניני: 11 אתה תוכל לדעת אשר לא עברו יותר משנים עשר יום מעת עלותי ירושלים להשתחות: 12 ולא במקדש מצאוני מתוכח עם איש או מעורר מהומה בעם ולא בבתי הכנסיות ולא בעיר: 13 גם אין ביכלתם להוכיח עלי את אשר עתה הם שטנים אותי: 14 אבל את זאת מודה אני לפניך כי בדרך ההיא אשר יקראוה בשם כת בה אני עבד את אלהי אבותינו בהאמיני בכל הכתוב בתורה ובנביאים: 15 ותקותי לאלהים אשר גם הם יחכו לה זאת היא כי עתידה להיות תחית המתים לצדיקים ולרשעים: 16 ובזאת גם עמלתי להיות תמים לב לאלהים ולאדם תמיד: 17 ומקץ שנים רבות באתי להביא נדבות לעמי ולהקריב קרבן: 18 ואהי מטוהר במקדש לא בהמון עם ולא במהומה וכן מצאוני אנשים יהודים מאסאי: 19 אשר עליהם היה לעמוד הגה לפניך ולענות בי אם היה להם דבר נגדי: 20 או אלה ידברו נא המה מה מצאו בי עול בעמדי לפני הסנהדרין: 21 בלתי אם הדבר האחר ההוא אשר קראתי בעמדי בתוכם כי על תחית המתים אני נדון היום לפניכם: 22 ויהי כשמע פיליכס את הדברים האלה ויאחר את דינם לעת אחרת כי עניני הדרך הזאת נודעו לו היטב ויאמר

25 ויבא פסטוס אל המדינה ויעל אחרי שלשת ימים מקסרין לירושלים: 2 והכהן הגדול וראשי היהודים הודיעהו את ריבם עם פולוס: 3 ויפצרו בו וישאלו ממנו לעשות חסד עמהם להביאו ירושלים והמה מתנכלים אותו להמיתו בדרך: 4 ויען אותם פסטוס כי עצור פולוס בקסרין וכי גם הוא ישוב שמה בקרוב: 5 ויאמר לכן ירדו אתי העצומים שבכם ואם יש מאום באיש הזה יענו בו: 6 וישב בתוכם יותר מימים עשרה וירד אל קסרין וממחרת ישב על כסא המשפט ויצו להביא את פולוס: 7 הוא בא והיהודים אשר ירדו מירושלים סבבהו ויאשימו את פולוס באשמות רבות וקשות אשר לא יכלו להוכיח: 8 והוא הצטרך לאמר לא חטאתי במאומה לא לדת היהודים ולא למקדש ולא לקיסר: 9 ופסטוס חפץ להתרצות אל היהודים ויען את פולוס ויאמר התחפץ לעלות ירושלים להשפט על אלה לפני שמה: 10 ויאמר פולוס לפני כסא משפט הקיסר אני עמד ושם נכון לי להשפט לא הרעתי ליהודים כאשר ידעת היטב גם אתה: 11 אם הרעתי ויש בי דבר משפט מות בל אחשך נפשי ממות ואם אין בי מאומה מכל אשר הם ענים בי איש לא יוכל להסגירני אל ידם את הקיסר אני קורא לדיני:

עד היום הזה: 2 ויצו חנניה הכהן הגדול את האלף בידו ויסר עמו לבדו וישאלהו מה הוא זה העמדים עליו להכותו על פיו: 3 ויאמר אליו פולוס יככה אלהים הקיר המסיד האמנם ישב אתה לדין אתי כתורה ואתה מצוה להכותי שלא כתורה: 4 ויאמרו העמדים שם את הכהן הגדול לאלהים תחרף: 5 ויאמר פולוס אחי לא ידעתי אשר הוא הכהן הגדול כי כתוב נשיא בעמך לא תאר: 6 ופולוס ידע כי מקצתם צדוקים ומקצתם פרושים ויצעק בתוך הסנהדרין אנשים אחרים פרוש בן פרוש אנכי ועל תקות המתים ותחיתם אני נדין: 7 ובדברו הדבר הזה היה ריב בין הצדוקים ובין הפרושים ויחלק ההמון: 8 כי הצדוקים אמרים אין תחיה ואין מלאך ורוח והפרושים מודים בשניהם: 9 ותהי המלה גדולה ויקומו הסופרים אשר מכת הפרושים ויתוכחו לאמר לא מצאנו דבר רע באיש הזה ואם רוח דבר אליו או מלאך אל גלחמה באלהים: 10 והריב הולך וחזק ושר האלף דאג פן ישעו את פולוס ויצו את אנשי הצבא לרדת ולחטף אתו מתוכם ולהכיא אל המצד: 11 ובלילה ההוא נצב עליו האדון ויאמר חזק פולוס כי כאשר העידות לי בירושלים כן העד תעיד ברומי: 12 ויהי לפנות הבקר ויתחברו היהודים ויאסרו אסר על נפשם לאמר כי לא יאכלו ולא ישתו עד אם יתנו את פולוס: 13 ומספר הבאים באלה הזאת היה יותר מארבעים: 14 ויגשו לא ראשי הכהנים ואל הזקנים לאמר אסר אסרנו על נפשנו לבלתי טעם מאומה עד אם הרגנו את פולוס: 15 ועתה הודיעו אתם והסנהדרין את שר האלף ויורידהו מחר אליכם כאלו תחפצו לדרש היטב את ענינו ואנחנו נכונים להמיתו בטרם יקרב אליכם: 16 וישמע בן אחות פולוס את ארבעם ויילך ויבא אל המצד ויגד לפולוס: 17 ויקרא פולוס לאחד משרי המאות ויאמר אליו הולך את הבחור הזה אל שר האלף כי דבר לו להודיעו: 18 ויקחהו ויוליכהו אל שר האלף ויאמר פולוס האסיר קראני אליו ויבקש ממני להוליך אליך את הבחור הזה כי דבר לו להגיד לך: 19 ויאתה שר

24 וירד חנניה הכהן הגדול אחרי חמשת ימים ואתו הזקנים וטרטלוס איש דברים ויודיעו את ההגמון את דבר ריבם עם פולוס: 2 ויהי כאשר קראו לו ויחל טרטלוס לשטנו ויאמר: 3 את אשר

מן העם אלה בכה ואלה בכה ולא יכל לדעת מאומה אל נכון מרב השאון ויצו להוליכו אל המצד: 35 ויהי כבואו עד המעלות וישאנה אנשי הצבא מפני חמת העם: 36 כי עם רב הלך אחריו והם צעקים ואמרים הסר אתו: 37 וכאשר הקריב פולוס להאסף אל המצד אמר אל שר האלף התניה לי לדבר אליך דבר ויאמר הירעת יונית: 38 האם אינך המצרי אשר לפני הימים האלה העיר מרד והוציא המדברה ארבעת אלפים אנשי דמים: 39 ויאמר פולוס איש יהודי אנכי מטרכוס בן עיר קיליקיא אשר איננה בלי שם ועתה אשאלה מאתך הניחה לי לדבר אל העם: 40 וינח לו ויעמוד פולוס על המעלות הניף ידו אל העם ותהי דממה רבה וידבר בלשון עברית ויאמר:

22 אנשים אחים ואבות שמעו נא את דברי התנצלותי אליכם: 2 ויהי כשמעם כי הוא מדבר אליהם בלשון עברית ויחשו עוד יותר: 3 ויאמר איש יהודי אנכי נולד בטרכוס אשר בקיליקיא ומגדל בעיר הזאת לרגלי גמליאל ומלמד לפי דקדוקי תורת אבותינו ואהי מקנא לאלהים כמוכם כלכם היום: 4 וארדף את הדרך הזאת עד מות ואהי אסר ומסגיר לכלא אנשים ונשים: 5 כאשר גם יעיד עלי הכהן הגדול וכל בית הזקנים אשר מהם לקחתי מכתבים ואלך אל האחים לדמשק לאסר אף את הנמצאים שמה להביאם ירושלים למען יוסרו: 6 ויהי אנכי הלך וקרב לדמשק כעת צהרים ופתאם נגה עלי מסביב אור גדול מן השמים: 7 ואפל ארצה ואשמע קול מדבר אלי שאול שאול למה תרדפני: 8 ואען ואמר מי אתה אדני ויאמר אלי אני ישוע הנצרי אשר אתה רדפו: 9 והאנשים אשר אתי ראו את האור ויראו ואת קול המדבר אלי לא שמעו: 10 ואמר מה אעשה אדני ויאמר אלי האדון קום לך אל דמשק ושם יאמר לך את כל אשר צוית לעשות: 11 ואני לא יכלתי לראות מפני זהר האור ההוא והאנשים אשר אתי הוליכוני ביד ואבא לדמשק: 12 ואיש חסיד כפי התורה ושמנו חנניה אשר קנה לו שם טוב בקרב כל

23 ויבט פולוס אל הסנהדרין ויאמר אנשים אחים בכל תמת לבבי התהלכתי לפני אלהים

מעשי השלימים

ויתפלל עם כלם: 37 ויבכו כלם בכי גדול ויפלו על צוארי פולוס וינשקו לו: 38 וביותר התעצבו על הדבר אשר דבר כי לא יוסיפו עוד לראות פניו וילוחו אל האניה:

21 ויהי כאשר נפרדנו מהם ונרד באניה ונבוא דרך ישרה אל קוס וממחרת אל רודוס ומשם אל פטרה: 2 שם מצאנו אניה עברת אל פיניקיא ונרד בה ונעבר: 3 ונרא את פני קפרוס ונעזבנה לשמאל ונעבר אל סוריא ונגיע אל צור כי שמה יוציאו את מעמסת האניה: 4 ונמצא את התלמידים ונשב שם שבעת ימים והם אמרו אל פולוס על פי הרוח לבלתי עלות ירושלים: 5 ויהי אחרי מלאת לנו הימים האלה ונצא ללכת לדרכנו וילוו אתנו כלם עם נשיהם ועם טפם עד מחוץ לעיר ונכרע על ברכינו על חוף הים ונתפלל: 6 ונברך איש את רעהו ונעל אל האניה והמה שבו איש לביתו: 7 ואנחנו כלינו את דרך הים ונרד מצור אל עכו ונשאל לשלום האחים ונשב אתם יום אחד: 8 וממחרת נסענו פולוס ואשר אתו ונבא אל קסרין ונלך אל בית פילפוס המבשר אשר הוא אחד מן השבעה ונשב עמו: 9 ולו היו ארבע בנות בתולות מתנבאות: 10 ויהי בהיותנו שם ימים רבים וירד נביא אחד מיהודה ושמו אנבוס: 11 ויבא אצלנו ויקח את אזור פולוס ויאסר בו את ידיו ואת רגליו ויאמר כה אמר רוח הקדש ככה יאסרו היהודים בירושלים את האיש אשר לו האזור הזה ויסגירהו בידי הגוים: 12 ויהי כאשר שמענו את זאת ונבקש ממנו אנחנו ואנשי המקום אשר לא יעלה ירושלים: 13 ויען פולוס ויאמר מה לכם אשר תבכו ותשברו לבבי כי נכון אנכי לא לבד להאסר כי גם למות בירושלים על שם ישוע האדון: 14 ולא אבה שמע ונרף ממנו לאמר רצון יהוה יעשה: 15 ואחרי הימים האלה נשאנו את כלינו ונעל ירושלים: 16 וילכו אתנו גם תלמידים מקסרין ויביאו אתנו ללון בבית איש כתי ושמו מנסון והוא תלמיד ישן: 17 ויהי כבאנו ירושלים ויקבלו אתנו האחים בשמחה: 18 וממחרת היום נכנס פולוס עמנו אל

יעקב ויבאו שמה כל הזקנים: 19 וישאלם לשלום ויספר אחת לאחת את אשר עשה האלהים לנו בשירותו: 20 וישמעו ויהללו את האלהים ויאמרו אליו הנך ראה אחינו כמה רבבות יהודים באו להאמין וכלם מקנאים לתורה: 21 והם שמעו עליך שמועה כי תלמד את כל היהודים אשר בקרב הגוים לסור ממשח באמרך כי אין עליהם למול את בניהם וללכת בחקות התורה: 22 ועתה מה לעשות הנה האסף יאסף המון העם כי ישמעו כי באת: 23 לכן עשה זאת אפוא אשר נאמר אליך: 24 הנה יש אתנו ארבעה אנשים אשר נדר עליהם אתם קח לך והטהר אתם ושלם ההוצאות בעדם למען אשר יגלחו את ראשם וידעו כלם כי שמועת שוא שמעו עליך וכי אתה בעצמך מתהלך בחקות התורה: 25 ועל דבר המאמינים בגוים כתבנו ונזרנו אשר לא ישמרו דבר מאלה רק להשמר מזבחי אלילים ומן הדם ומבשר הנחנק ומן הזנות: 26 ויקח פולוס את האנשים ויטהר אתם וממחרת בא אל המקדש ויגד כי מלאו ימי טהרתם עד כי הקרב קרבן כל אחד מהם: 27 ויהי כאשר קרבו שבעת הימים לכלות והיהודים אשר מאסיא ראו אתו במקדש ועוררו את כל ההמון וישלחו בו את ידיהם: 28 ויצעקו לאמר אנשי ישראל עזרו זה הוא האיש המלמד את כל אדם אשר בכל הארץ סרה על העם הזה ועל התורה ועל המקום הזה וגם הביא אל המקדש אנשים יונים ויחלל את המקום הקדוש הזה: 29 כי היו ראים את טרופימוס האפסי בעיר אתו ויחשבו כי פולוס הביא אתו אל המקדש: 30 ותהם כל העיר וירץ העם ויקבץ ויאחזו את פולוס וימשכהו אל מחוץ למקדש ופתאם סגרו הדלתות: 31 והמה מבקשים להמיתו והשמועה באה אל שר האלף של הגדוד כי כל ירושלים נבוכה: 32 וימהר ויקח אתו אנשי צבא ושרי מאות וירץ אליהם ויהי כראותם את שר האלף ואת אנשי הצבא ויחדלו מהכות את פולוס: 33 ויגש שר האלף ויחזק בו ויצו לאסרו בנחשתים וישאל מי הוא זה ומה עשה: 34 ויענו

תבקשו דבר אחר שפוט ישפט בקהל כפי החק: 40 כי הלא בסכנה אנחנו להתחייב במרד בעבור היום הזה ודבר אין לנו לתת דין וחשבון על הרגשה הזאת: 41 ויהי כאשר כלה לדבר כדברים האלה וישלח את הקהל:

20 איך לא כחדתי מכם כל דבר תועלת והגדתי לכם ולמדתי אתכם ברכים ובכל בית ובית: 21 ואעיד ליהודים וליונים את התשובה לאלהים ואת האמונה באדינינו ישוע המשיח: 22 ועתה הנני אסיר הרוח ללכת ירושלים ואינני יודע מה יקרני שם: 23 אפס כי רוח הקדש מעיד בכל עיר ועיר לאמר כי מוסרות וצרות נכונות לי: 24 אבל לא אחוש לאחת מהנה וגם נפשי לא יקרה בעיני למען אשלים בשמחה את מרוצתי ואת השרות אשר קבלתי מאת האדון ישוע להעיד על בשורת חסד אליהם: 25 ועתה הנה ידע אנכי כי אתם כלכם אשר התהלכתי בקרבכם הלוך והשמע את מלכות יהוה כי לא תוסיפו עוד ראות פני: 26 על כן מעיד אני בכם היום הזה כי נקי אנכי מדמי כלכם: 27 כי לא כחדתי מהניד לכם את עצת האלהים כלה: 28 לכן שמרו את נפשתיכם ואת כל העדר אשר הקים אתכם רוח הקדש לפקידים בו לרעות את עדת האלהים אשר קנה לו בדם נפשו: 29 כי ידע אני אשר אחרי צאתי יבואו בתוכם זאבים עזים אשר לא יחוסו על העדר: 30 וגם מקרבכם יקומו אנשים דברי תהפכות להטות אחריהם את התלמידים: 31 על כן שקדו וזכרו כי שלש שנים יומם ולילה לא חדלתי לדבר על לב כל אחד מכם בדמעות: 32 ועתה אחי אני מסר אתכם לאלהים ולדבר חסדו אשר לו היכלת לבנות אתכם ולתת לכם נחלה בקרב כל המקדשים: 33 לא חמדתי כסף איש או זהב או לבושו: 34 ואתם ידעתם כי ידי אלה עבדו בעד צרכי ובעד צרכי ההלכים אתי: 35 ובכל הראיתי אתכם כי כן עלינו לעמל ולתמך את החלשים ולזכר את דברי האדון ישוע כי הוא אמר טוב אשר תתן משתקח: 36 ואחרי דברו את הדברים האלה כרע על ברכיו

20 ואחרי אשר שקטה המהומה קרא פולוס לתלמידים ויברכם ויצא ללכת אל מקדוניה: 2 ויעבר במדינות ההן ויזהר אתם בדברים רבים ויבא אל ארץ יון: 3 וישב שם שלשה חדשים ויהי באמרו ללכת אל סוריא ויארבו לו היהודים ויגמר בלבם לשוב דרך מקדוניה: 4 וילכו אתו עד לאסיא סופטרוס הברואי ומן התסלוניקים ארסטרכוס וסקנודוס וגיוס הדרבי ושימותיוס ומן אסיא טוכיקוס וטרופימוס: 5 ואלה הלכו לפניו ויוחילו לנו בטרואס: 6 ואנחנו יצאנו מן פילפי אחרי ימי חג המצות ומקץ חמשה ימים באנו באניה אליהם אל טרואס ונשב שם שבועת ימים: 7 ויהי באחד בשבת כאשר נאספו התלמידים לבצע הלחם וידבר אתם פולוס כי אמר ללכת משם למחרת היום ויארך הדבר עד חצות הלילה: 8 ונרות רבים היו בעליה אשר נאספנו שם: 9 ובחור אחד שמו אבטוכוס ישב בחלון וירדם בהארץ פולוס את אמרתו ותגבר עליו שנתו ויפל מהמדור השלישי למטה וישאח אותו: 10 וירד פולוס ויגהר עליו ויחבקוהו ויאמר אל תבהלו כי נשמתו בו: 11 ואחר עלה ויבצע הלחם וישעם וירב לשיח אתם עד אור הבקר ויצא ללכת לדרך: 12 והם הביאו את הנער חי וינחמו עד מאד: 13 ואנחנו קדמנו לרדת באניה ונעבר אסוסה למען נקח שם אתנו את פולוס כי כן צוה והוא חשב בלבם ללכת שמה ברגליו: 14 ויפגש אתנו באסוס ונקח אתו ונבא אל מיטוליני: 15 ומשם יצאנו באניה ונפגע ממחרת אל מול כיוס וביום השלישי עברנו אל סמוס ונלן בטרוגוליון ולמחרת באנו אל מיליטוס: 16 כי פולוס אמר לעבר מעל פני אפסוס פן יצטרך להתמהמה באסיא כי אין לבוא אם יוכל עד חג השבועות ירושלים: 17 וממיליטוס שלח

4 ויאמר פולוס ויוחנן הטביל בטבילת התשובה ימים באסיא: 23 ותהי בעת ההיא מהומה לא ואמר אל העם כי האמן יאמינו באשר יבוא אחריו והוא המשיח ישוע: 5 ויהי כשמעם זאת ויבאו להטבל בשם ישוע האדון: 6 ויסמך פולוס את ידיו עליהם ויבא עליהם רוח הקדש וימללו בלשנות ויתנבאו: 7 ויהיו כלם כשנים עשר איש: 8 ויבא אל בית הכנסת ויקרא שם בבטחון לבב וידבר עמם כשלשה חדשים ויט את לבם אל דברי מלכות האלהים: 9 אך מקצתם הקשו את לבבם ולא האמינו וידברו סרה על הדרך הזה לפני הקהל ויסר מהם ויבדל מתוכם את התלמידים וידבר אתם יום יום בבית המדרש של טורנוס: 10 וכן היתה כשנתיים ימים עד כי שמעו כל יושבי אסיא גם יהודים גם יונים את דבר ישוע האדון: 11 וגבורות גדולות עשה האלהים על ידי פולוס: 12 עד כי גם הניחו סוחרים וחגרת מעל עור בשרו על החולים ויסורו מהם תחלואיהם וגם הרוחות הרעות יצאו: 13 ואנשים מן היהודים הסבבים ומלחשים הואילו להזכיר את שם ישוע האדון על אחוזי הרוחות הרעות לאמר משיבי אני אתכם בישוע אשר פולוס קרא אותו: 14 והעשים ככה היו שבעת בני סקוה אחד מגדולי כהני היהודים: 15 ויען הרוח ויאמר את ישוע אני מכיר ואת פולוס אני ידע ומי אתם: 16 ויקפץ עליהם בעל הרוח הרעה ויגבר עליהם ויכבשם עד כי נסו מן הבית ההוא עירמים ופצועים: 17 ויודע הדבר לכל היהודים והיונים יושבי אפסוס ויפל פחד על כלם ויגדל שם האדון ישוע: 18 ורבים מן המאמינים באו וייתורו ויודיעו את אשר עשו: 19 ורבים אשר עשן במעשי כשפים הביאו את ספריהם וישרפום לעיני כל ויחשבו את ערכם וימצאדו חמשת רבבות דינרים: 20 ודבר יהוה גבר מאד וילך הלך וחזק: 21 ויהי ככלות הדברים האלה יעץ פולוס ברוחו לעבר בתוך מקדוניה ואכיא וללכת ירושלים ויאמר אחרי היותי שמה ראה אראה גם את רומי: 22 וישלח שנים מן המשרתים אתו את טימותיוס ואת ארסטוס אל מקדוניה והוא התמהמה עוד

לזהב או לכסף או לאבן מעשה חרש ומחשבת בני אדם: 30 לכן עתה אחרי עבר אלהים על ימות הסכלות מצוה הוא את כל בני האדם בכל אפסי ארץ כי שוב ישובו: 31 יען אשר שתי יום לשפט תבל בצדק על ידי איש אשר הפקידו ויתן עדות נאמנה לכלם בהקימו אתו מן המתים: 32 וכאשר שמעו תחית מתים אלה הלעינו לו ואלה אמרו על זאת נשמעך בעת אחרת: 33 ובכן יצא פולוס מתוכם: 34 ומקצתם דבקו בו ויאמינו ובהם דיונוסיוס מן השפטים של אריפונגוס ואשה אחת שמה דמריס ועוד אחרים עמיהם:

18 אחר כן סר פולוס מאתינס ויבא אל קורנתוס: 2 וימצא יהודי נולד בפונטוס ומשו עקילס אשר בא מקרוב מן איטליא הוא ואשתו פריסקלה מפני אשר צוה קלודיוס את כל היהודים לסוד מעיר רומי: 3 ויבא אליהם ויהי בהיתם בני אמונות אחת וישב אתם ויעש מלאכתו ואמנותם עשות יריעות אהלים: 4 וידבר בבית הכנסת בכל שבת ושבת ויוכח את היהודים ואת היונים: 5 וכבא סילא וטימותיוס ממקדוניה היה פולוס נגש ברוח להעיד אל היהודים כי ישוע הוא המשיח: 6 ויהי כהמרותם וכגדפם ויגער את בגדיו ויאמר אליהם דמכם בראשיכם ואנכי נקי מעתה אלכה לי אל הגוים: 7 וילך משם ויבא אל בית איש ושמו יוסטוס איש ירא אלהים וביתו סמוך לבית הכנסת: 8 וקריספוס ראש הכנסת האמין באדון הוא וכל ביתו וגם קורנתים רבים בשמעם האמינו וישבלו: 9 ודבר האדון היה אל פולוס במחזה בלילה לאמר אל תירא כי אם דבר ואל תחשה: 10 כי עמך אנכי ואיש אל יגע בך להרע לך כי גוי גדול לי בעיר הזאת: 11 וישב שם שנה וששה חדשים וילמד בהם את דבר האלהים: 12 ויהי בהיות גליון שר מדינת אכיא ויקומו היהודים כלם וחדו על פולוס ויביאהו אל כסא המשפט: 13 ויאמרו האיש הזה מפתה את בני האדם לעבד את אלהים בלא כתורה: 14 ויהי אך בקש פולוס לפתח את פיו וגליון אמר אל היהודים לאמר אם

היה דבר פשע או מעשה נבלה כי עתה נשאתי ושמעתי אתכם היהודים כמשפט: 15 אבל אם היא שאלה על מלין ושמות וחדת שלכם ראו אתם ואני אין רצוני להיות שפט על דברים כאלה: 16 ויגרש אתם מלפני כסא המשפט: 17 ויאחזו כל היונים את סוסתנים ראש הכנסת ויכוהו לפני כסא המשפט וגליון לא שת לבו גם לזאת: 18 ופולוס ישב שם עוד ימים רבים ויפטר מן האחים וירד באניה ללכת אל סוריא ואתו פריסקלה ועקילס וינלח את ראשו בקנכרי כי נדר עליו: 19 ויבאו אל אפסוס ויעזב אתם שם והוא הלך לבית הכנסת וידבר עם היהודים: 20 ויבקשו ממנו להאריך ימי שבתו אתם ולא אבה: 21 כי אם נפטר מהם באמרו מחיב אני לחג את החג הבא בירושלים ואחרי כן אשובה אליכם אם ירצה יהוה וילך לו באניה מן אפסוס: 22 ויבא אל קסרין ויעל וישאל לשלום הקהלה וירד אל אנטיוכיא: 23 וישב שם ימים אחדים וילך למסעיו ויעבר בארץ גלשיא ופרוניא ויחזק את כל התלמידים: 24 ואיש יהודי בא אל אפסוס ועיר מולדתו אלכסנדריא ושמו אפולוס איש דברים ותקיף בכתובים: 25 הוא היה מלמד דרך האדון והוא מדבר כחם רוחו ומלמד היטב על אדות ישוע ולא ידע כי אם טבילת יוחנן לבדה: 26 והוא החל לקרא בבית הכנסת בבטחון לבב וישמעו אתו עקילס ופריסקלה ויקחהו אליהם ויוסיפו להגיד לו את דרך האלהים באר היטב: 27 ויחפץ ללכת לאכיא ויכתבו האחים אל התלמידים ויעררו אתם לקבלו ויבא שמה ויעזר הרבה את המאמינים על ידי החסד: 28 כי בחזקה התוכח עם היהודים לפני כל העם ויראם מן המקראות כי ישוע הוא המשיח:

19 ויהי בהיות אפולוס בקורנתוס ויעבר פולוס במדינות העליונות וירד אל אפסוס וימצא שם תלמידים: 2 ויאמר אליהם הקבלתם את רוח הקדש אחרי אשר האמנתם ויאמרו אליו אף לא שמענו כי ישנו רוח הקדש: 3 ויאמר אליהם על מה אפוא הטבלתם ויאמרו על טבילת יוחנן:

את השוטרים לאמר שלח את האנשים ההם: 13 ויהי כאשר שמעו היהודים אשר מתסלוניקי כי 36 ויגד שמר האסורים לפולוס את הדברים האלה לאמר שלחו השרים לפטר אתכם ועתה צאו ולכו בשלום: 37 ויאמר פולוס אליהם הכה הכונו נגד כל העם בלא דין ומשפט ואנחנו אנשים רומיים וישליכו אתנו במשמר ועתה נסתר יגרשונו אל נא כי אם יבאו המה ויוציאונו: 38 ויגידו השטרים לשרים את הדברים האלה ויהי כשמעם כי רומיים הם וייראו: 39 ויבאו ויחלו פניהם ויוציאו וישאלו מהם לצאת מן העיר: 40 ויצאו מן המשמר ויבאו אל בית לודיא ויראו את האחים ויזהירו וילכו לדרכם:

17 ויהי אחרי עברם באמפוליס ובאפלוניא ויבאו אל תסלוניקי אשר שם בית כנסת היהודים: 2 ופולוס נכנס אליהם כמשפטו ושלש שבתות דבר עמם בדברי הכתובים: 3 פתוח והוכח להם כי צריך היה אשר יענה המשיח ויקום מן המתים וכי זה הוא המשיח ישוע אשר אני מגיד לכם: 4 ויאמינו מקצתם ויספחו על פולוס וסילא וגם יראי אלהים מן היונים לרב וגם נשים חשובות מספר לא מעט: 5 ויקנאו הסוורים שביהודים ויקחו להם אנשי בליעל מבטלני השוק ויקבצו המון ויהמו את העיר ויסבו על בית יסון ויבקשו להביאם חוצה אל העם: 6 וכאשר לא מצאו אותם סחבו את יסון ואנשים מן האחים לפני ראשי העיר ויצעקו לאמר הנה המדיחים את כל יושבי תבל באו גם הלום: 7 ויסון אסף אתם אל ביתו והם כלם עשים נגד דתי הקיסר באמרו כי יש מלך אחר והוא ישוע: 8 ויחרידו את העם ואת ראשי העיר אשר שמעו את זאת: 9 ויקחו ערבון מידי יסון ומידי האחרים ואחריו כן פטרום: 10 והאחים מהרו לשלח את פולוס ואת סילא לילה לברואה והם בבאם שמה הלכו לבית כנסת היהודים: 11 ואלה היו נדיבים מאנשי תסלוניקי ויקבלו את הדבר בכל לב וידרשו בכתובים יום יום לדעת אם כן הוא הדבר: 12 ויאמינו הרבה מהם וגם מן הנשים החשובות היוניות ומן האנשים לא מעט:

13 ויהי כאשר שמעו היהודים אשר מתסלוניקי כי 36 ויגד שמר האסורים לפולוס את הדברים האלה לאמר שלחו השרים לפטר אתכם ועתה צאו ולכו בשלום: 37 ויאמר פולוס אליהם הכה הכונו נגד כל העם בלא דין ומשפט ואנחנו אנשים רומיים וישליכו אתנו במשמר ועתה נסתר יגרשונו אל נא כי אם יבאו המה ויוציאונו: 38 ויגידו השטרים לשרים את הדברים האלה ויהי כשמעם כי רומיים הם וייראו: 39 ויבאו ויחלו פניהם ויוציאו וישאלו מהם לצאת מן העיר: 40 ויצאו מן המשמר ויבאו אל בית לודיא ויראו את האחים ויזהירו וילכו לדרכם:

כפי הנראה הוא מגיד אלהי נכר יען כי בשר אחם את ישוע ואת התחיה: 19 ויאחזוהו ויביאהו אל גבעת המשפט הנקראה בשם אריופנוס ויאמרו הנוכל לדעת מה היא זו התורה החדשה אשר אתה משמיע: 20 כי דברים זרים אתה מביא באזנינו והגנו חפצים לדעת מה ענינם: 21 כי האתיניים כלם וגם הנכרים הנרים שם לא חשו לדבר אחר כי אם לספר או לשמע חדשות: 22 ויעמד פולוס בתוך ועד השפטים ויאמר אנשי אתינס הנני ראה בכל כי יראי אלים אתם מאד: 23 כי אני עבר ומתבונן אל עבדות אלהיכם ואמצא מזבח אחד כתוב עליו לאל הנעלם ועתה את אשר עבדתם ואינכם ידעים אתו אני מגיד לכם: 24 האל אשר עשה את העולם וכל אשר בו לא ישכן בהיכלות מעשה ידיים כי הוא אדון השמים והארץ: 25 גם לא ישרתוהו ידי בני אדם כאלו יצטרך לדבר כי הוא הנתן לכל חיים ונשמה וכל דבר: 26 ויושב כל עממי בני אדם על כל פני האדמה מרם אחד ויצב מועדים קבועים וגבולות מושבם: 27 למען יבקשו את האלהים אולי ימששהו וימצאהו אף כי איננו רחוק מכל אחד ממנו: 28 כי בו אנחנו חיים ומתנועים וקיימים כאשר גם מקצת משורריכם אמרו אף ילידיו אנחנו: 29 והנה בהיותנו ילידי האלהים לא נכון לנו לחשב כי האלהות תדמה

בכל עיר ועיר אשר קראנו שם את דבר יהוה ונראה מה המה: 37 ובר נבא יעץ לקחת אתם את יוחנן המכנה מרקוס: 38 אך פולוס לא אבה לקחת אתם את האיש אשר סר מעליהם בפמפוליא ולא הלך אתם במלאכתם: 39 ויהי רנו עד אשר נפרדו איש מאחיו ויקח בר נבא את מרקוס ויסע באניה אל קפרוס: 40 ופולוס בחר לו את סילא וימסרהו האחים אל חסד יהוה ויצא: 41 ויעבר בסוריא ובקיליקיא ויחזק את הקהלות:

16 ויבא אל דרבי ואל לוסטרא והנה שם תלמיד אחד ושמו טימותיוס והוא בן אשה יהודית מאמנת ואביו יוני: 2 ויהי לו שם טוב בין האחים אשר בלוסטרא ובאיכניון: 3 בו בחר פולוס אשר יצא אתו ויקח וימל אתו בעבור היהודים אשר במקומות ההם כי כלם ידעו את אביו כי יוני הוא: 4 ויהי בעברם בערים וימסרו להם לשמר את הפקודים אשר נזרו השליחים והזקנים אשר בירושלים: 5 ותתחזקנה הקהלות באמונה וירב מספרן יום יום: 6 ויעברו בפרוניא ובארץ גליטא כי מנעם רוח הקדש מהשמיע את הדבר באסיא: 7 וכבאם אל מוסיא הואילו ללכת אל ביתוניא ולא הניח להם הרוח: 8 ויחלפו ממוסיא וירדו אל טרואס: 9 וחזון נראה אל פולוס בלילה והנה איש מוקדון נצב והוא מבקש ממנו לאמר עבר אל מקדוניא ועזרנו: 10 וכראתו את המחזה מיד בקשנו ללכת אל מקדוניא בהביננו כי האלהים קראנו שמה לבשר אתם הבשורה: 11 ונצא מן טרואס ונרד באניה ונבא דרך ישרה אל סמותרקיא וממחרת אל נפוליס: 12 ומשם אל פילפי ראשית ערי הפלך של מקדוניא והיא בת חורין ונשב בעיר הזאת ימים אחדים: 13 וביום השבת יצאנו אל מחוץ לעיר אל יד הנהר אשר שם מקום תפלה כמנהגם ונשב ונדבר אל הנשים הנקהלות שמה: 14 ואשה יראת אליהם ושמה לודיא מכרת ארגמן מעיר תיאטירא שמעה ויפתח יהוה את לבו להקשיב אל דברי פולוס: 15 ותטבל היא ובני ביתה ותבקש ממנו לאמר אם חשבתם אתי

24 ויעברו בפסדיא ויבאו אל פמפוליא: 25 וישמעו את דבר יהוה בפרגי וירדו אל אטליא: 26 ומשם באו באניה אל אנטיוכיא אשר נמסרו שם לחסד אלהים על המלאכה אשר מלאו אתה: 27 ובבאם שמה הקהילו את העדה ויגידו את כל אשר עשה אתם האלהים ואת אשר פתח לגוים פתח האמונה: 28 וישבו שם עם התלמידים ימים לא מעטים:

15 ואנשים ירדו מיהודה וילמדו את האחים לאמר אם לא תמולו כדת משה לא תושעון: 2 ויהי על זאת ריב ומחלוקת לא קלה לפולוס ולבר נבא עמם ויגזרו כי פולוס ובר נבא ואחרים מהם יעלו ירושלים אל השליחים והזקנים על אדות השאלה הזאת: 3 ותלוה אתם הקהלה ויעברו את פינוקיא ואת שמרון מספרים את תשובת הגוים וישמחו את כל האחים שמחה גדולה: 4 ויהי כבאם ירושלים ויקבלו אתם הקהלה והשליחים והזקנים ויגידו להם את אשר הגדיל האלהים לעשות עמם: 5 ויקומו אנשים מאמינים מכת הפרושים ויאמרו כי חובה היא למול אתם ולצותם לשמר את תורת משה: 6 ויקהלו השליחים והזקנים לעין בדבר הזה: 7 ויהי ברבות המחלוקת קם פטרוס ויאמר אליהם אנשים אחים אתם ידעתם כי מימים ראשים בי בחר האלהים מכלנו אשר ישמעו הגוים מפי את דבר הבשורה ויאמינו: 8 והאלהים ידע הלבבות העיד עליהם בתתו גם להם את רוח הקדש כאשר נתן לנו: 9 ולא הבדיל בינינו וביניהם כי טהר את לבבם על ידי האמונה: 10 ועתה מה תנסו את האלהים לשום על על צוארי התלמידים אשר גם אבותינו גם אנחנו לא יכלנו לשאת: 11 אבל בחסד ישוע המשיח אדנינו נאמין להושע כמוהם כמונו: 12 ויחרישו כל הקהל וישמעו אל בר נבא ואל פולוס מספרים את האתות והמופתים אשר הרבה האלהים לעשות על ידיהם בקרב הגוים: 13 ויכלו לדבר ויען יעקב ויאמר אנשים אחים שמעו אלי: 14 שמעון ספר איך האלהים ראה לו בראשונה לקחת מבין הגוים עם לשמו: 15 ולזאת מסכימים דברי הנביאים ככתוב: 16 אחרי זאת אשוב ואקים

את סכת דויד הנפלת והרסותיה אקים ובניתיה: 17 למען ידרשו שארית אדם את יהוה וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה כל אלה: 18 נודעים לאלהים מעולם כל מעשיו: (jaion g165) 19 ועל כן אני דן שלא להחמיר על השבים מן הגוים לאלהים: 20 רק לכתב אליהם אשר ירחקו מטמאת האלילים ומן הזנות ומבשר הנחנק ומן הדם: 21 כי משה מדרת עולם יש לו מגידו בכל עיר ועיר ויקרא בבתי הכנסיות מדי שבת בשבתו: 22 וייטב בעיני השליחים והזקנים עם כל הקהל לבחר מהם אנשים ולשלח אתם אל אנטיוכיא עם פולוס ובר נבא את יהודה המכנה בר שבא ואת סילא אנשי שם בין האחים: 23 ויכתבו וישלחו על ידם לאמר אנחנו השליחים והזקנים והאחים שאלים לשלום האחים אשר מן הגוים באנטיוכיא ובסוריא ובקיליקיא: 24 יען וביען שמענו כי יצאו מאתנו מבלבלים אתכם ומקלקלים נפשתיכם בדברים באמרם לכם להמול ולשמר את התורה אשר לא צוינו אותם: 25 לכן טוב בעיני כלנו יחדו לבחר אנשים לשלחם אליכם עם חביבינו בר נבא ופולוס: 26 אנשים אשר מסרו נפשם על שם אדנינו ישוע המשיח: 27 על כן שלחנו את יהודה ואת סילא אשר גם המה יגידו זאת בפיהם: 28 כי טוב לפני רוח הקדש ולפינו לבלתי שום עליכם משא אחר לבד מאלה הדברים הצריכים: 29 אשר תרחקו מזבחתי אלילים ומן הדם ומבשר הנחנק ומן הזנות אם מאלה תשמרו את נפשתיכם תיטיבו לעשות ושלום לכם: 30 וישלחו האנשים ויבאו אל אנטיוכיא ויקהילו את העם ויתנו להם את האגרת: 31 ויקראו אתה וישמחו על הנחמה: 32 ויהודה וסילא אשר גם הם נביאים נחמו האחים בדברים רבים ויחזקום: 33 ויהיו שם ימים אחדים וישלחו האחים בשלום אל השליחים: 34 וייטב בעיני סילא לשבת שם: 35 ופולוס ובר נבא ישבו באנטיוכיא וילמדו ויבשרו את דבר יהוה המה וגם רבים אחרים עמם: 36 ויהי מקץ ימים ויאמר פולוס אל בר נבא לכה ונשובה ונפקדה את אחינו

לעצת האלהים ויאסף אל אבותיו וירא את השחת: 37 ואשר האלהים הקים אותו הוא לא ראה השחת: נטו אחרי היהודים ואלה אחרי השליחים: 5 ויהי 38 לכן אנשים אחים יודע לכם כי על ידי זה רגשת הגוים והיהודים עם ראשיהם להתעלל הגד לכם סליחת החטאים: 39 ובכל אשר לא יכלתם להצטדק בתורת משה כל המאמין יצדק על ידו: 40 לכן השמרו לכם פן יבוא עליכם הנאמר בנביאים: 41 ראו בגדים והתמהו ושמו כי פעל פעל אני בימיכם פעל אשר לא תאמינו כי יספר לכם: 42 ובצאת היהודים מבית הכנסת בקשו מהם הגוים לדבר אליהם את הדברים האלה בשבת הבאה: 43 ורבים מן היהודים ומגרי הצדק הלכו אחרי פולוס ובר נבא בהפרד הקהל והמה דברו על לבם ויזהירו לעמד בחסד האלהים: 44 ובשבת השנית נקהלה כמעט כל העיר לשמע את דבר יהוה: 45 ויהי כראות היהודים את המון העם וימלאו קנאה ויכחישו את דברי פולוס הכחש וגדף: 46 אז הגידו פולוס ובר נבא על פניהם לאמר בדין היה להשמיע אתכם בראשונה את דבר האלהים ועתה אחרי אשר מאסתם אותו ואינכם זכים בעיניכם לחיי העולם לכן הגנו פנים אל הגוים: 47 כי כן צוה עלינו האדון נתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ: 48 וישמחו הגוים כשמעם ויהללו את דבר יהוה ויאמינו כל אשר היו מוכנים לחיי עולם: 49 jaionios g166 ויפרץ דבר יהוה בכל המקום: 50 אך היהודים הסיתו את הנשים החסידות והחשובות ואת אצילי העיר ויעוררו רדיפה על פולוס ובר נבא ויגרשום מגבולם: 51 והמה נערו עליהם את העפר מעל רגליהם וילכו לאיקניון: 52 והתלמידים מלאו שמחה ורוח הקדש:

14 ויהי באיקניון ויבאו יחדו אל בית כנסת היהודים וידברו שם עד כי האמין המון רב מן היהודים ומן היונים: 2 אך היהודים אשר לא האמינו עוררו והכעיסו את נפשות הגוים על האחים: 3 וישבו שם ימים רבים וילמדו בכטחונם ביהוה העמיד על דבר חסדו בעשותו על ידם

לו העם לאמר קול אלהים הוא ולא קול אדם: 23 ויכחו מלאך יהוה פתאם עקב אשר לא נתן הכבוד לאלהים ויאכלהו תולעים ויגוע: 24 ודבר אלהים הולך ורב: 25 וישבו בר נבא ושאוּל מירושלים אחרי כלותם את השמוש ויקחו אתם את יוחנן המכנה מרקוס:

13

ואנשים נביאים ומלמדים היו באנטיוכיא בקהלה אשר בה בר נבא ושמעון הנקרא ניגר ולוקיוס הקוריני ומנחם אשר גדל עם הורדוס שר הרבע ושאוּל: 2 ויהי בשרתם את יהוה ובצומם ויאמר רוח הקדש הבדילו לי את בר נבא ואת שאוּל למלאכה אשר קראתם לה: 3 ויצומו ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם וישלחום: 4 והמה המשלחים על ידי רוח הקדש ירדו אל סלוקיא ומשם באו באניה אל קפרוס: 5 ויבאו אל עיר סלמיס ויגידו את דבר האלהים בבתי הכנסיות אשר ליהודים ויהי להם גם יוחנן למשרת: 6 ויעברו בכל האי עד פפוס וימצאו איש מגוש אחד נביא שקר איש יהודי ושמו בר ישוע: 7 אשר היה עם סרגיוס פולוס שר המדינה איש נבון והוא קרא אליו את בר נבא ואת שאוּל ויתאו לשמע את דבר האלהים: 8 ויעמד לנגדם אלימא המגוש כי זה תרגום שמו ויבקש להטות את השר מן האמונה: 9 ושאוּל הנקרא גם פולוס מלא רוח הקדש ויסתכל בו: 10 ויאמר אתה המלא כל מרמה וכל עולה בן בליעל ושונא כל צדק הלא תחדל לסלף את דרכי יהוה הישרים: 11 ועתה הגה יד יהוה בכך והיית עור ולא תראה את השמש עד עת מועד ותפל עליו פתאם אפלה וחשכה ויפן הגה והנה ויבקש איש להוליכו בידו: 12 והשר כאשר ראה את המעשה האמין וישתומם על תורת האדון: 13 ויצאו פולוס והאנשים אשר אתו מפפוס וירדו באניה ויבאו אל פרני אשר בפמפוליא ויעזב אתם יוחנן וישב ירושלים: 14 והמה נסעו מפרני ויבאו אל אנטיוכיא אשר בפסידיא ויבאו אל בית הכנסת ביום השבת וישבו: 15 ויהי אחר קריאת התורה והנביאים וישלחו אליהם ראשי

הכנסת לאמר אנשים אחים אם יש לכם דבר מוסר לעם דברו: 16 ויקם פולוס וינף ידו ויאמר אנשי ישראל ויראי אלהים שמעו: 17 אלהי העם הזה אלהי ישראל בחר באבותינו וירומם את העם בהיותם גרים בארץ מצרים ובורע רמה הוציאם משם: 18 וישא אתם ויכלכלם במדבר כארבעים שנה: 19 וישמד שבעה גוים בארץ כנען ויחלק את ארצם להם לנחלה: 20 ואחרי כן נתן להם שפטים כארבע מאות וחמשים שנה עד ימי שמואל הנביא: 21 וישאלו מלך ויתן להם אלהים את שאוּל בן קיש איש משבט בנימין ארבעים שנה: 22 וכחסירו אותו ויקם את דוד למלך עליהם אשר גם העיד עליו לאמר מצאתי דוד את בן ישי איש כלבבי והוא יעשה את כל חפצי: 23 וזה הוא אשר מזרעו הקים האלהים כפי ההבטחה גואל לישראל את ישוע: 24 אשר לפני בואו קדם יוחנן לקרא את טבילת התשובה אל כל עם ישראל: 25 ויהי ככלות יוחנן את מרוצתו ויאמר למי תחשבוני לא אני הוא כי הנה הוא בא אחרי ואני נקלתי מהתיר את נעלי רגלי: 26 אנשים אחים בני משפחת אברהם ויראי אלהים אשר בקרבכם לכם שלוח דבר הישועה הזאת: 27 כי יושבי ירושלים וראשיהם יען אשר לא הכירהו מלאו במשפטם אשר שפטו את דברי הנביאים הנקראים בכל שבת: 28 ואף כי לא מצאו בו משפט מות שאלו מאת פילטוס להמיתו: 29 וכאשר השלימו את כל הדברים הכתובים עליו הורידו אותו מן העץ ויניחיהו בקבר: 30 אבל האלהים הקימו מן המתים: 31 וירא ימים רבים אל העלים אתו מן הגליל ירושלימה והמה עתה עדין אל העם: 32 ואנחנו מברשים אתכם את בשורת ההבטחה אשר היתה לאבותינו כי אתה מלא האלהים לבנינו בהקימו את ישוע: 33 ככתוב במזמור השני בני אתה היום ילדתיך: 34 ועל אשר הקים אתו מן המתים לבלתי שוב עוד לשחת כה אמר אתן לכם חסדי דוד הנאמנים: 35 על כן הוא אמר גם במקום אחר לא תתן חסידך לראות שחת: 36 כי דוד גוע אחרי שרתו בדורו

דבר האדון אשר אמר יוחנן הטביל במים ואתם
 תטבלו ברוח הקדש: 17 ועתה אם מתנה אחת
 נתן האלהים להם ולנו המאמינים באדון ישוע
 המשיח מי אנכי כי אעצר לאלהים: 18 ויהי כשמעם
 זאת ויחרישו ויהללו את האלהים ויאמרו אכן גם
 לגוים נתן האלהים התשובה לחיים: 19 והנפוצים
 מפני הצרה אשר היתה על אודת אסטפנוס הלכו
 ובאו עד פיניקיא וקפרוס ואנטיוכיא ולא דברו
 את הדבר כי אם אל היהודים לבדם: 20 ויהי
 בתוכם אנשי קפרוס וקורני אשר באו אל אנטיוכיא
 וידברו גם אל היונים ויבשרו אתם את האדון
 ישוע: 21 ותהי עמהם יד יהוה ומספר רב האמינו
 וישבו אל האדון: 22 וישמע הדבר באזני הקהלה
 אשר בירושלים וישלחו את בר נבא אל אנטיוכיא:
 23 ויבא שמה וישמח כראתו את חסד האלהים
 ויזהר את כלם לדבקה באדון בלב נכון: 24 כי
 איש טוב היה ומלא רוח הקדש ואמונה ויאספו
 לאדון עם רב: 25 וילך בר נבא משם אל טרסוס
 לבקש את שאול וימצא אתו ויביאהו אל אנטיוכיא:
 26 ויהיו יושבים יחד בקהלה שנה תמימה ומלמדים
 עם רב אז הוחל באנטיוכיא לקרא את התלמידים
 בשם משיחיים: 27 ויהי בימים ההם ויבאו נביאים
 מירושלים אל אנטיוכיא: 28 ויקם אחד מהם ושמו
 אנבוס ויגד על פי הרוח כי רעב גדול יבוא על
 כל יושבי תבל ויהי כן בימי קלודיוס: 29 ויועצו
 התלמידים לשלח איש איש מאשר תשיג ידו
 לעזרת האחים הישבים ביהודה: 30 וכן גם עשו
 וישלחו אל הזקנים על ידי בר נבא ושאול:

12 בעת ההיא שלח המלך הורדוס את ידו
 להרע לאנשים מן הקהל: 2 וימת את יעקב אחי
 יוחנן בחרב: 3 וירא כי טוב הדבר בעיני היהודים
 ויוסף לתפש גם את פטרוס והימים ימי חג המצות:
 4 ויאחז אתו ויתנהו במשמר וימסרהו לארבע
 מחלקות של ארבעה אנשי צבא לשמרם כי אמר
 להעלותו אחרי הפסח לפני העם: 5 פטרוס היה
 עצור במשמר והקהלה העתירה בעדו בחזקה
 אל האלהים: 6 ויהי בלילה ההוא אשר אמר

ומקצת האחים אשר ביפו הלכו עמו: 24 ולמחרתו באו אל קסרין וקרניליוס מחכה להם ועמו בני משפחתו וקרוביו ומידעיו הנקהלים אליו: 25 ויהי כבוא פטרוס ויצא קרניליוס לקראתו ויפל לרגליו וישתחו: 26 ויקם אותו פטרוס ויאמר קום כי גם אני אנוש אנכי: 27 וידבר אתו ויבא הביתה וימצא רבים נאספים שמה: 28 ויאמר אליהם אתם ידעתם כי אסור הוא לאיש יהודי להלות ולקרב אל נכרי ואתי הורה אלהים לבלתי אמר חל או טמא על כל אדם: 29 ובעבור זאת כאשר נקראתי לא נמנעתי מהלך ועתה אשאלכם מדוע קראתם לי: 30 ויאמר קרניליוס זה ארבעה ימים הייתי צם עד

השעה הזאת ובשעה התשיעית התפללתי בתוך ביתי והנה איש נצב לפני בלבוש זהר: 31 ויאמר קרניליוס נשמעה תפלתך וצדקותיך היו לזכרון לפני האלהים: 32 ועתה שלח אל יפו וקרא אליך את שמעון המכונה פטרוס מתנורר הוא בבית שמעון הבורסי על הים אשר בבואו ידבר לך: 33 ואמהר ואשלח אליך ואתה היטבת לעשות אשר באת אלי והננו כלנו פה לפני האלהים לשמע את כל אשר צוית מאת יהוה: 34 ויפתח פטרוס את פיו ויאמר עתה ידעתי באמת כי האלהים איננו נשא פנים: 35 כי אם בכל עם ועם הירא אותו ועשה צדק רצוי הוא לפניו: 36 וישלח את דברו לבני ישראל ויבשר את השלום על ידי ישוע המשיח והוא אדון הכל: 37 אתם ידעתם את הדבר הנעשה בכל יהודה החל מן הגליל אחרי הטבילה אשר קרא אותה יוחנן: 38 את אשר משח האלהים את ישוע הנצרי ברוח הקדש ובנבונה ויעבר בארץ עשה חסד ורפא את כל הנכבשים תחת יד השטן כי האלהים היה עמו: 39 ואנחנו עדים על כל אשר עשה בארץ היהודים ובירושלים ואשר הרגנו בהוקיעם אתו על העץ: 40 אותו הקים האלהים ביום השלישי ויתננו להראות בנלוי: 41 לא לכל העם כי אם לנו העדים אשר האלהים בחר בהם מראש אשר אכלנו ושתינו אתו אחרי קומו מן המתים: 42 ויצו אתנו להשמיע הקדש כאשר צלחה עלינו בתחלה: 16 ואזכר את

11 וישמעו השליחים והאחים אשר ביהודה כי קבלו גם הנוים את דבר האלהים: 2 ויהי כאשר עלה פטרוס ירושלים ויריבו עמו בני המילה לאמר: 3 אל אנשים אשר להם ערלה באת ותאכל אתם לחם: 4 ויחל פטרוס ויספר להם את כל אשר קרהו לאמר: 5 מתפלל הייתי בעיר יפו וארדם וארא מראה והנה כלי כדמות מטפחת בד גדולה יורד מן השמים ותורד בארבע כנפותיה ותבא עדי: 6 והסתכלתי בה ואבין וארא את בהמת הארץ ואת החיה ורמש האדמה ועוף השמים: 7 ואשמע גם קול האמר אלי קום פטרוס זבח ואכל: 8 ואמר חלילה לי אדוני כי כל פגול וטמא לא בא בפי מעולם: 9 ויעניי הקול שנית מן השמים ויאמר את אשר טהר האלהים אתה אל תטמאנו: 10 וכן היה שלש פעמים והכל שב והעלה השמימה: 11 והנה כרגע שלשה אנשים עומדים על פתח הבית אשר אנכי שם והמה שלוחים אלי מקסרין: 12 ויאמר אלי הרוח ללכת אתם ולבלתי התמהמה וילכו אתי גם ששת האחים האלה ונבוא אל בית האישי: 13 ויגד לנו את אשר ראה המלאך נצב בביתו ואמר אלי שלח אל יפו אנשים וקרא אליך את שמעון המכונה פטרוס: 14 והוא ידבר אליך דברים אשר תושע בהם אתה וכל ביתך: 15 וכאשר החלתי לדבר צלחה עליהם רוח הקדש כאשר צלחה עלינו בתחלה: 16 ואזכר את

התלמידים וייראו כלם מפניו ולא האמינו כי כשעה התשיעית ליום וירא מלאך אלהים בא אליו תלמיד הוא: 27 ויקח אתו בר נבא ויביאהו אל השליחים ויספר להם את אשר ראה בדרך את האדון וכי הוא דבר אליו ואיך בדמשק השמיע בבטחון את שם ישוע: 28 ויהי אתם יוצא ובא בירושלים: 29 ויקרא בבטחון בשם האדון ישוע וידבר ויתוכח גם עם היהודים היונים והם זממו להמיתו: 30 וישמעו האחים ויורידו אתו לקסרין וישלחוהו אל טרסוס: 31 ויהי שלום לקהלות בכל מקומות יהודה והגליל ושמרון ותבנינה ותתהלכנה ביראת האדון ותרכינה בנחמות רוח הקדש: 32 ויהי בסבב פטרוס בכל המקומות וירד גם אל הקדושים אשר ישבו בלד: 33 וימצא שם איש שמו אניס והוא שכב על משכבו זה שמנה שנים והוא נכה אברים: 34 ויאמר אליו פטרוס אניס רפאך ישוע המשיח קום הצע לך אתה ויקם פתאם: 35 ויראו אותו כל יושבי לד והשרון ויפנו אל האדון: 36 ותלמידה ביפו ושמה טבייתא תרגומו צביה והיא מלאה מעשים טובים וצדקות אשר עשתה: 37 ויהי בימים ההם ותחלה ותמת וירחצו אתה וישימיה בעליה: 38 ולד קרובה היא ליפו וישמעו התלמידים כי פטרוס שם וישלחו אליו שני אנשים ויפצרו בו לבלתי העצל לעבר אליהם: 39 ויקם פטרוס וילך אתם ובבאו העלהו אל העליה ותנשנה אליו כל האלמנות בוכיות ומראות לו את הכתנת ואת הבגדים אשר עשתה צביה בעודה עמהן: 40 ויוצא פטרוס את כלם החוצה ויכרע על ברכיו ויתפלל ויפן אל גוייתה ויאמר טבייתא קומי ותפתח את עיניה ותרא את פטרוס ותתעורר: 41 וישלח ידו ויקם אתה ויקרא את הקדושים ואת האלמנות ויעמד אתה חיה לפניהם: 42 ויודע הדבר בכל יפו ויאמינו רבים באדון: 43 ויואל לשבת ביפו ימים רבים עם בורסי אחד ושמו שמעון: 10 ואיש היה בקסרין ושמו קרניליוס שר מאה מן הגרוד הנקרא האיטלקי: 2 והוא חסיד וירא אלהים עם כל בני ביתו ועשה צדקות הרבה לעם ומתפלל תמיד לאלהים: 3 ומחזה נראה אליו

יהוה אל פילפוס לאמר קום לך הננבה על הדרך הירדת מירושלים עזתה והיא חרבה: 27 ויקם וילך והנה איש כושי והוא סריס ושליט לקנדק מלכת כוש וממנה על כל נגזיה אשר עלה אל ירושלים להשתחות: 28 ויהי בשובו והוא ישב על מרכבתו וקרא בספר ישעיה הנביא: 29 ויאמר הרוח אל פילפוס נשה והלוה על המרכבה הזאת: 30 וירץ פילפוס אליה וישמע אתו קרא בספר ישעיה הנביא ויאמר הגם תבין את אשר אתה קורא: 31 ויאמר ואיככה אוכל אם אין איש אשר יורני ויבקש מאת פילפוס לעלות ולשבת אצלו: 32 וענין הכתוב אשר קרא זה הוא כשה לטבח יובל וכרחל לפני גוזזיה נאלמה ולא יפתח פיו: 33 בעצר משפטו לקח דורו מי ישוחח כי נגזרו מארץ חיו: 34 ויען הסריס ויאמר אל פילפוס אשאלה ממך על מי הנביא מדבר את זאת על נפשו או על איש אחר: 35 ויפתח פילפוס את פיו ויחל מן הכתוב הזה ויבשר אותו את ישוע: 36 ויהי בעברם בדרך ויבאו אל מקום מים ויאמר הסריס הנה מים מה ימנעני מהטבל: 37 ויאמר פילפוס אם מאמין אתה בכל לבבך מתר לך ויען ויאמר אני מאמין כי ישוע המשיח בן האלהים הוא: 38 ויצו להעמיד את המרכבה וירדו שניהם אל תוך המים פילפוס והסריס ויטבל אותו: 39 ויהי כי עלו מן המים וישא רוח יהוה את פילפוס ולא יסף הסריס לראותו כי הלך לדרכו שמח: 40 ופילפוס נמצא באשדוד ויעבר ויבשר בכל הערים עד באו לקסרין:

9 ושאל עודנו יפח זעם ורצח על תלמידיו האדון ויבא אל הכהן הגדול: 2 ושאל מאתו מכתבים לדמשק אל בתי הכנסיות למען אשר יאסר את אשר ימצא בדרך ההיא אנשים או נשים ויביאם ירושלים: 3 ויהי הוא הלך וקרר לדמשק והנה פתאם נגה עליו מסביב אור מן השמים: 4 ויפל ארצה וישמע קול מדבר אליו שאל שאל למה תרדפני: 5 ויאמר מי אתה אדני ויאמר האדון אנכי ישוע אשר אתה רודף קשה לך לבעט בדרבנות: 6 והוא חרד ונבעת ויאמר אדני מה

תחפץ ואעשה ויען האדון קום לך העירה ויאמר לך את אשר עליך לעשות: 7 והאנשים אשר הלכו אתו עמדו נאלמים כי שמעו את הקול ואיש לא הביטו: 8 ויקם שאל מן הארץ ובפתחו את עיניו לא ראה איש ויחזיקו בידו ויוליכוהו לדמשק: 9 ויחשכו עיניו מראות שלשת ימים ולא אכל ולא שתה: 10 ותלמיד אחד היה בדמשק חנניה שמו ויאמר אליו האדון במחזה חנניה ויאמר הנני אדני: 11 ויאמר אליו האדון קום לך אל הרחוב הנקרא הישר ושאל בבית יהודה לאיש טרסי ושמך שאל כי הנה הוא מתפלל: 12 וירא במחזה והנה איש ושמך חנניה בא החדרה ושם עליו את ידו למען ישוב ויראה: 13 ויען חנניה ויאמר אדני שמעתי רבים מספרים על האיש הזה כמה רעות עשה לקדושיך בירושלים: 14 וגם פה רשיון יש לו מאת ראשי הכהנים לאסר את כל הקראים בשמך: 15 ויאמר אליו האדון לך כי כלי חפץ הוא לי לשאת את שמי לפני גוים ומלכים ולפני בני ישראל: 16 כי אני אראהו כמה יש לו לסבל למען שמי: 17 וילך חנניה ויבא הביתה וישם את ידיו עליו ויאמר שאל אחי האדון ישוע הנראה אליך בדרך אשר באת בה שלחני למען תשוב ותראה ותמלא רוח הקדש: 18 וכרגע נפלו מעל עיניו כמו קשקשים וישב פתאם לראות ויקם ויטבל: 19 ויאכל לחם ויחזק וישב שאל ימים אחדים עם התלמידים אשר בדמשק: 20 וימהר ויקרא בבתי הכנסיות את המשיח לאמר כי הוא הוא בן האלהים: 21 וישתוממו כל השמעים ויאמרו הלא זה הוא אשר האביר בירושלים את קראי השם הזה ולמען זאת בא הנה להביאם אסורים לפני ראשי הכהנים: 22 ושאל היה הולך וחזק ויהם את היהודים ישבי דמשק בהזכיהו כי זה הוא המשיח: 23 ויהי כי ארכו לו שם הימים ויועצו היהודים יחדו להמיתו: 24 ויודע לשאול ארבם והמה שמרו את השערים יומם ולילה למען ימיתוהו: 25 ויקחו אותו התלמידים לילה ויורידוהו בסל בעד החומה: 26 ויהי כבוא שאל ירושלימה ויבקש להלות אל

מהלאה לבבל: 44 משכן העדות היה לאבותינו בארץ ויבשרו את הדבר: 5 ופילפוס ירד אל עיר במדבר כאשר צוה המדבר אל משה לעשות אתו כתבנית אשר ראה: 45 ואבותינו לקחהו וגם הביאהו אתם הם ויהושע ברשתם את ארצות הגוים אשר גרש אתם אלהים מפני אבותינו עד ימי דוד: 46 והוא מצא חן בעיני אלהים וישאל למצא משכנות לאלהי יעקב: 47 ושלמה בנה לו בית: 48 אבל העליון לא ישכן בהיכלות מעשי ידים כאשר אמר הנביא: 49 השמים כסאי והארץ הדרם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי אמר יהוה ואי זה מקום מנוחתי: 50 הלא את כל אלה ידי עשתה: 51 קשי ערף וערלי לב ואזנים ממרים הייתם תמיד ברוח הקדש כאבותיכם גם אתם: 52 מי מהנביאים אשר לא רדפוהו אבותיכם אף המיתו את המבשרים מקדם ביאת הצדיק אשר עתה הייתם אתם מוסריו ומרצחיו: 53 אתם אשר קבלתם את התורה על ידי מלאכות המלאכים ולא שמרתם אותה: 54 ויהי כשמעם את אלה התרגזו בלבבם ויחרקו עליו שניהם: 55 והוא מלא רוח הקדש ויבט השמימה וירא את כבוד אלהים ואת ישוע נצב לימין האלהים: 56 ויאמר הנני ראה את השמים נפתחים ואת בן האדם נצב לימין האלהים: 57 ויצעקו בקול גדול ויאמרו את אזניהם ויתנפלו עליו כלם יחד: 58 וידחפהו חוצה לעיר ויסקלו אותו באבנים והעדים פשטו את בנדיהם לרגלי בחור אחד ושמו שאול: 59 ויסקלו את אסטפנוס והוא מושע ואמר אדני ישוע קבל את רוחי: 60 ויכרע על ברכיו ויצעק בקול גדול יהוה אל תשמר להם את החטא הזה ויהי אחרי דברו כדבר הזה ויישן:

8 ושאל גם הוא היה רצה בהרגתו ותהי ביום ההוא רדיפה גדולה על הקהלה אשר בירושלים ויפצו כלם בערי יהודה ושמרון לבד מן השליחים: 2 וישאו אנשים חסידים את אסטפנוס ויקברוהו ויספדו עליו מספד גדול: 3 ושאלו החריב את הקהלה וישוטט בבתיים ויסחב משם אנשים ונשים ויסגירם לכלא: 4 והנפוצים עברו

נהרים לפני שבתו בחרן: 3 ויאמר אליו לך לך 25 ויחשב בלבבו כי יבינו אחיו אשר על ידו יתן
 מארצך וממולדתך ובא אל הארץ אשר אראך: האלהים להם תשועה והם לא הבינו: 26 ויהי ביום
 4 ויצא מארץ כשדים וישב בחרן ואחרי מות אביו השני ויבא בתוכם והם נצים ויבקש לעשות שלום
 העביר אתו משם אל הארץ הזאת אשר אתם יושבים ביניהם לאמר אנשים אחים אתם ולמה תעשקו
 בה עתה: 5 ולא נתן לו נחלה בה אף לא מדרך כף איש את אחיו: 27 והעשק את רעהו הרפו לאמר
 רגל ויבטח לתתה לאחזה לו ולזרעו אחרינו ועוד מי שמך לאיש שר ושפט עלינו: 28 הלהרגני אתה
 לא היה לו בן: 6 ויאמר לו אלהים כי נר יהיה זרעו אמר כאשר הרגת את המצרי: 29 ויברח
 בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות משה על הדבר הזה ויהי נר בארץ מדין ויולד
 שנה: 7 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי אמר שם שני בנים: 30 ובמלאת ארבעים שנה נראה
 אלהים ואחרי כן יצאו ויעבדוני במקום הזה: 8 ויתן לו את ברית המילה ובכן הוליד את יצחק וימל
 אותו ביום השמיני ויצחק הוליד את יעקב ויעקב ובסורו לראות ויהי קול יהוה אליו: 32 אנכי אלהי
 הוליד את שנים עשר האבות: 9 ויקנאו האבות אבותיך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
 ביוסף וימכרו אותו מצרימה ואלהים היה עמו: ויחרד משה וירא מהביט: 33 ויאמר אליו יהוה
 10 ויצילוהו מכל צרותיו ויתן לו חן וחכמה לפני של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד
 פרעה מלך מצרים וישימהו שליט על מצרים ועל עליו אדמת קדש הוא: 34 ראה ראיתי את עני עמי
 כל ביתו: 11 ויהי רעב על כל ארץ מצרים וכנען אשר במצרים ואת נאקתם שמעתי וארד להצילם
 וצרה גדולה ואבותינו לא מצאו אכל: 12 וישמע ועתה לכה ואשלחך מצרימה: 35 הוא משה אשר
 יעקב כי יש שבר במצרים וישלח שמה את אבותינו כחשו בו לאמר מי שמך לשר ושפט אתו שלח
 בפעם הראשונה: 13 ובפעם השנית התודע יוסף האלהים לשר וגאל ביד המלאך הנראה אליו
 אל אחיו ומולדת יוסף נגלתה לפרעה: 14 וישלח יוסף ויקרא ליעקב אביו ולכל משפחתו בשבעים
 וחמש נפש: 15 וירד יעקב מצרימה וימת הוא משה אשר אמר אל בני ישראל נביא מקרב אחיכם
 ואבותינו: 16 ויובאו שכמה ויושמו בקבר אשר קנה כמני יקים לכם יהוה אלהיכם אליו תשמעון:
 אברהם בכספו מיד בני חמור אבי שכם: 17 ויהי 38 הוא אשר היה בקהל במדבר עם המלאך הדבר
 כאשר קרבה עת ההבטחה אשר נשבע אלהים אליו בהור סיני ועם אבותינו ואשר קבל דברים
 לאברהם ויגדל העם וירב במצרים: 18 עד כי קם חיים לתת לנו: 39 הוא אשר אבותינו לא אבו
 מלך אחר אשר לא ידע את יוסף: 19 וזה התחכם לשמע לו כי אם מאסו אתו ולבבם פנה מצרימה:
 למשפחתנו וירע לאבותינו ויצו אתם להשליך את 40 ויאמרו אל אהרן עשה לנו אלהים אשר ילכו
 עלליהם אל פני השדה בבלתי החיותם: 20 בעת לפנינו כי זה משה אשר העלנו מארץ מצרים לא
 ההיא גולד משה ויהי טוב לאלהים ויהי אמן ידענו מה היה לו: 41 ויעשו ענל בימים ההם ויזבחו
 בבית אביו שלשה ירחים: 21 וכאשר השלך אספה זבחים לאליל וישמחו במעשה ידיהם: 42 ויפן
 אתו בת פרעה ותגדלוהו לה לבן: 22 וילמד משה מהם האלהים ויתנם לעבד את צבא השמים כאשר
 בכל חכמת מצרים ויהי גבור בדברים ובמעשים: כתוב בספר הנביאים הזבחים ומנחה הנשתם לי
 23 ובמלאת לו ארבעים שנה עלה על לבו לפקד במדבר ארבעים שנה בית ישראל: 43 ונשאתם את
 את אחיו בני ישראל: 24 וירא איש אחד מעשק חנם סכת מלכם ואת כוכב אלהיכם רמפן הצלמים
 ויושע לו ויקם נקמת המכה בהכותו את המצרי: אשר עשיתם להשתחות להם והגלית אתכם

על הדלתות וכאשר פתחנו לא נמצא בו אדם: 24 ויהי כשמע הכהן ונגיד המקדש וראשי הכהנים ובביתם ולבשר את בשורת ישוע המשיח:

6 בימים ההם כאשר רבו התלמידים היתה תלונת היונים על העבריים על אשר העלימו עיניהם מאלמונותיהם לבלתי תת להן יום יום את ארוחתן: 2 ויקראו שנים העשר את המון התלמידים ויאמרו לא נאווה לנו כי נעזב את דבר האלהים ונשמש את השלחנות: 3 לכן אחי ברו לכם שבעה אנשים מקרבכם אשר שם טוב להם ומלאים רוח הקדש וחכמה ונפקידם על הענין הזה: 4 ואנחנו נשקד על התפלה ועל שמוש הדבר: 5 ויישב הדבר לפני כל ההמון ויבחרו את אסטפנוס איש מלא אמונה ורוח הקדש ואת פילפוס ואת פרוכורוס ואת ניקנור ואת טימון ואת פרמנס ואת ניקלס גר אנטיוכיא: 6 את אלה העמידו לפני השליחים ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם: 7 ויהי דבר האלהים הולך וגדל וירב מספר התלמידים בירושלים עד מאוד וגם ההמון רב מן הכהנים נכנעו אל האמונה: 8 ואסטפנוס מלא אמונה ונבונה ויעש אתות ומופתים גדולים בקרב העם: 9 ויקומו אנשים מבית הכנסת הנקרא על שם הליברטינים ושל קורינים ואלכסנדרים ומן בני קיליקיא ואסיא ויתוכחו עם אסטפנוס: 10 ולא יכלו עמד לנגד החכמה והרוח אשר דבר בו: 11 ויסיתו בו אנשים אמרים שמענו אתו מדבר גדופים במשה ובאלהים: 12 ויעוררו את העם ואת הזקנים והסופרים ויקומו עליו ויחטפוהו ויביאהו לפני הסנהדרין: 13 ויעמידו עדי שקר אשר אמרו האיש הזה איננו חדל מהטיח דברים נגד מקום הקדש הזה ונגד התורה: 14 כי שמענהו אמר זה ישוע הנצרי יתן את המקום הזה וישנה את החקים אשר מסר לנו משה: 15 ויסתכלו בו כל הישבים בסנהדרין ויראו את פניו כפני מלאך אלהים:

7 ויאמר הכהן הגדול האמת הוא אשר דברו: 2 ויען ויאמר אנשים אחים ואבות שמעו אלהי הכבוד נראה אל אברהם אבינו בהיותו בארם

אתם באשר לא מצאו דבר לענוש אתם מפני העם
 כי כלם מהללים את האלהים על הנעשה: 22 כי בן
 ארבעים שנה ומעלה היה האיש ההוא אשר נעשה
 עמו אות הרפואה הזאת: 23 ואחרי הפטרום באו
 אל אחיהם ויספרו להם את אשר אמרו אליהם
 הכהנים הגדולים והזקנים: 24 ויהי כאשר שמעו
 את זאת וישאו את קולם בלב אחד לאלהים ויאמרו
 אדני אתה האל העשה את השמים ואת הארץ
 ואת הים ואת כל אשר בם: 25 אשר אמרת בפי
 עבדך דוד למה רגשו גוים ולאמים יהנו ריק: במחיר הזה: 9 ויאמר פטרוס אליה למה זה
 26 יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה
 ועל משיחו: 27 כי אמנם נוסדו הורדוס ופנטיס
 פילטוס עם הגוים ולאמי ישראל על ישוע עבדך
 הקדוש אשר משחת: 28 לעשות את אשר ידך
 ועצתך מקדם גזרה להיות: 29 ועתה אדני ראה
 את נערתם ותן לעבדיך לדבר את דברך בכל
 בטחון לבם: 30 בנשתך את ירך למרפא ולתת
 אתות ומופתים בשם ישוע עבדך הקדוש: 31 ויהי
 כאשר התפללו וינע המקום אשר היו נקהלים שם
 וימלאו כלם רוח הקדש וידברו את דבר האלהים
 בבטחון לבב: 32 וקהל המאמינים היה להם לב
 אחד ונפש אחת ואין איש מהם אומר על אשר בידו
 לי הוא כי הכל היה להם בשתפות: 33 ובגבורה
 גדולה יעידו השליחים על תקומת האדון ישוע
 וחסד גדול נמשך לכלם: 34 כי לא היה בהם חסר
 דבר כי כל בעלי שדות ובתים מכרו ויביאו
 את כסף מחירם: 35 וישימהו לרגלי השליחים
 ויתן לכל איש ואיש די מחסרו: 36 ויוסף אשר
 כנוהו השליחים בשם בר נבא פרושו בן הנחמה
 איש לוי אשר נולד בארץ כתיים: 37 גם לו היה
 שדה וימכרה ויבא את הכסף וישימהו לרגלי
 השליחים:

5 ואיש אחד ושמו חנניה עם אשתו שפירה
 מכר את אחזתו: 2 ויקח מן המחיר ויסתירהו
 ואשתו ידעת גם היא וחלק אחד הביא וישם לרגלי
 השליחים: 3 ויאמר פטרוס חנניה למה זה מלא
 השטן את לבבך לשקר ברוח הקדש ולהסתיר

אל המקדש מתהלך ומרקד ומשבח את האלהים: 9 ויראהו כל העם מתהלך ומשבח את האלהים: בשובכם כל איש מרע מעלליכם:

10 ויכירו אותו כי הוא אשר היה ישב לשאל צדקה בשער המקדש המהדר וימלאו שמה ושממון על הנעשה לו: 11 ויהי הוא מחזיק בפטרוס וביוחנן וירץ אליהם כל העם אל האולם הנקרא אולם שלמה וישתוממו: 12 וירא פטרוס ויען ויאמר אל העם אנשי ישראל מה אתם תמהים על זאת ומה תסתכלו בנו כאלו אנחנו בכחנו ובחסידותנו שמנו את זה מתהלך: 13 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב אלהי אבותינו הוא פאר את עבדו ישוע אשר אתם מסרתם אותו וכחשתם בו בפני פילטוס כשהיה דן לפטרו: 14 אבל אתם כחשתם בקדוש ובצדיק ובקשתם כי יחן לכם איש רצח: 15 ואת שר החיים הרגתם אשר האלהים הקימו מן המתים ואנחנו עדין: 16 ולמען אמונת שמו חזק שמו את האיש הזה אשר אתם ראים ומכירים אתו והאמונה אשר לנו על ידו היא העלתה לו את הארכה הזאת לעיני כלכם: 17 ועתה אחי ידע אני כי בבלי דעת עשיתם גם אתם גם ראשיכם: 18 והאלהים ככה מלא את אשר הניד מקדם בפי כל נביאיו כי יענה המשיח: 19 לכן הנחנו ושובו וימחו חטאיכם: 20 למען אשר יבאו ימי רוחה מלפני יהוה וישלח את אשר בשרו לכם מקדם את ישוע המשיח: 21 אשר צריך כי יקבלהו השמים עד ימי שוב כל הדברים לתקונם אשר דבר עליהם האלהים בפי נביאיו הקדושים מימי עולם: ¹⁶⁵g165) 22 הן משה אמר אל אבותינו נביא יקים לכם יהוה אלהיכם מקרב אחיכם כמני אליו תשמעון ככל אשר ידבר אליכם: 23 והיה כל הנפש אשר לא תשמע אל הנביא ההוא ונכרתה מעמיה: 24 וגם כל הנביאים משמואל ואשר נבאו אחריו כלם הנידו מראש את הימים האלה: 25 אתם בני הנביאים ובני הברית אשר כרת האלהים עם אבותינו באמרו אל אברהם ונברכו בזרעך כל משפחות האדמה: 26 לכם בראשונה העמיד

4 ויהי בדברם אל העם ויקומו עליהם הכהנים ונניד בית המקדש והצדוקים: 2 כי חרה להם על אשר למדו את העם והנידו בישוע את תחית המתים: 3 וישלחו בהם את ידיהם וישימום במשמר עד למחר כי כבר בא הערב: 4 ורבים מהשמעים את הדבר האמינו ויהי מספר האנשים כחמשת אלפים: 5 ויהי ממחרת ויקהללו שריהם ראשיהם וזקניהם וסופריהם ירושלים: 6 וחנן הכהן הגדול וקיפא ויוחנן ואלכסנדרוס וכל אשר ממשפחת הכהן הגדול: 7 ויעמידו אתם בתוך וישאלום באי זה כח ובאי זה שם עשיתם זאת: 8 וימלא פטרוס רוח הקדש ויאמר אליהם אתם ראשי העם וזקני ישראל: 9 אם אנחנו נחקרים היום על הטובה אשר עשינו לאיש חולה ושאלתם במה זה נושע: 10 יודע לכלכם ולכל עם ישראל כי בשם ישוע המשיח הנצרי אשר צלבתם אותו ואשר האלהים הקימו מן המתים כי בשמו עמד זה לפניכם בריא: 11 והוא האבן אשר מאסתם אתם הבונים ותהי לראש פנה: 12 ואין הישועה באחר ואין תחת השמים שם אחר הנתן לבני אדם אשר בו נושע: 13 ויהי כאשר ראו את בשחון לב של פטרוס ויוחנן והבינו כי הדיוטים ולא בעלי חכמה המה ויתמהו עליהם ויכירו כי התהלכו עם ישוע: 14 ובראותם את האיש הנרפא עמד אצלם לא מצאו לדבר נגדם דבר: 15 ויצו אתם לצאת חוצה מן הסנהדרין ויתיעצו יחד: 16 ויאמרו מה נעשה לאנשים האלה הנה אות גלוי נעשה על ידיהם וגם מפרסם לכל ישיבי ירושלים ולא נוכל לכחש בו: 17 אך למען לא ירבה הדבר בעם ויפרץ נזהירה אתם בנערה לבלתי דבר עוד לכל אדם בשם הזה: 18 ויקראו אתם ויצוו אתם לא ידברו דבר ולא ילמדו בשם ישוע: 19 ויענו פטרוס ויוחנן ויאמרו אליהם הנכון הוא לפני האלהים שמע לכם יתר משמע לאלהים שפטו אתם: 20 כי לא נוכל אנחנו לחדל מדבר את אשר ראינו ושמענו: 21 ויוסיפו לגער בם ויפטרו

מלאי עסיס המה: 14 אז יעמד פטרוס ועשתי העשר עמו וישא את קולו וידבר אליהם אנשי יהודה וישבי ירושלים כלכם זאת תודע לכם והאזינו אל דברי: 15 כי אלה לא שכורים המה כאשר חשבתם כי שעה שלישית ביום עתה: 16 אבל זה הוא האמור על ידי יואל הנביא: 17 והיה באחרית הימים נאם אלהים אשפך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם ובחורכים חזינות יראו וזקנים חלמות יחלמו: 18 וגם על עבדי ועל שפחותי בימים ההמה אשפך את רוחי ונבאו: 19 ונתתי מופתים בשמים ממעל ואתות בארץ מתחת דם ואש ותימרות עשן: 20 השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: 21 והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט: 22 אנשי ישראל שמעו הדברים האלה ישוע הנצרי האיש אשר נאמן לכם מאת האלהים בנבורות ובמופתים ובאתות אשר האלהים עשה על ידו בתוכם כאשר ידעתם גם אתם: 23 אתו הנמסר על פי עצת האלהים הנחרצה וידעתו מקום לקחתם ובידי רשעים הוקעתם והרגתם אתו: 24 והאלהים הקימו מן המתים בהתיר את חבלי המות כאשר נמנע מן המות לעצור אתו: 25 כי דוד אמר עליו שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני כל אמוט: 26 לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבשתי: 27 כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן

3 חסידך לראות שחת: (Hadēs g86) 28 תודיעני ארחות חיים שבע שמחות את פניך: 29 אנשים אחים הניחו לי ואדברה באזני כלכם על דוד אבינו אשר גם מת גם נקבר וקבורתו אתנו היא עד היום הזה: 30 והוא בהיותו נביא ומדעתו את השבועה אשר נשבע לו האלהים להקים את המשיח כפי הבשר מפרי חלציו להושיבו על כסאו: 31 לכן בחזותו מראש דבר על תקומת המשיח כי לא נעזבה נפשו לשאול וגם בשרו לא ראה שחת: (Hadēs g86) 32 את ישוע זה הקים אלהים מן המתים ואנחנו כלנו עדיו: 33 ועתה אחרי הנשאו בימין האלהים לקח מאת האב את הבשחת רוח הקדש וישפך את אשר אתם

ופטרוס ויוחנן עלים יחדו אל המקדש לעת התפלה בשעה התשיעית: 2 ואיש אחד פסח מבטן אמו מובא שמה אשר יושבהו יום יום שער המקדש הנקרא שער המהדר לשאל מתנות מאת באי המקדש: 3 ויהי כראותו את פטרוס ואת יוחנן באים אל המקדש ויבקש לקחת מאתם צדקה: 4 ויסתכל בו פטרוס וגם יוחנן ויאמר אליו הביטה אלינו: 5 וישם פניו אליהם בקותו לקחת מאתם דבר: 6 ויאמר פטרוס כסף וזהב אין לי אבל את אשר בידי אתננו לך בשם ישוע המשיח הנצרי קום התהלך: 7 ויאחו ביד ימינו ויקם אותם ויתחזקו פתאם רגליו וקרסליו: 8 ויקפץ ויתהלך ויבא אתם

מעשי השליחים

השרות הזה: 18 והנה הוא קנה לו שדה במחיר הרשעה ויפל על פניו ארצה ויבקע בתוך וישפכו כל מעיו: 19 וגם נודעה זאת לכל ישיבי ירושלים ויקרא בשפתם לשדה ההוא חקל דמא הוא שדה הדם: 20 כי כתוב בספר תהלים תהי טירתו נשמה ואל יהי בה ישב ופקדתו יקח אחר: 21 ועל כן מן הצרך כי מן האנשים האלה אשר התהלכו אתנו כל ימי היות אדנינו ישוע יוצא ובא לפנינו: 22 החל מטבילת יוחנן עד יום הלקחו מאתנו כי אחד מהם יהיה לעד עמנו על קומו מן המתים: 23 ויעמידו שנים את יוסף הנקרא בר שבא והוא מכנה יוסטוס ואת מתיא: 24 ויתפללו ויאמרו אתה אדני היודע כל הלבבות הראה נא מן השנים האלה את האחד אשר בחרת בו: 25 לקחת את גורל השרות הזה והשליחות אשר סר ממנה יהודה להלך אל מקומו: 26 ויפילו גורלות ויפל הגורל על מתיא ויספח אל עשתי עשר השליחים:

2 וביום מלאת שבעת השבעות ויתאספו כלם לב אחד: 2 ויהי פתאם קול רעש מן השמים כקול רוח סערה וימלא את כל הבית אשר ישבו בו: 3 ותראינה אליהם לשונות נחלקות ומראיהן כאש ותנוחינה אחת אחת על כל אחד מהם: 4 וימלאו כלם רוח הקדש ויחלו לדבר בלשונות אחרות כאשר נתנם הרוח להטיף: 5 ובירושלים שכנו יהודים אנשי חסד מכל גוי וגוי אשר תחת השמים: 6 ויהי בהיות קול הרעש ההוא ויקבצו עם רב ויהיו נבכים כי איש איש שמע אתם מדברים בשפת עמו: 7 וישתוממו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו הנה כל אלה המדברים הלא גלילים המה: 8 ואיך אנחנו שמעים אתם איש כשפת ארץ מולדתנו: 9 ופרתיים ומדים ועילמים וישבי ארם נהרים יהודה וקפודקיה פנטוס ואסיא: 10 פרוניא ופמפוליא מצרים וחבל לוב אשר על יד קוריני והבאים מרומי גם יהודים גם גרים: 11 כרתים וערבים הנה אנחנו שמעים אתם מספרים בלשונותינו גדרות האלהים: 12 וישתוממו כלם ויבהלו ויאמרו איש אל אחיו מה תהיה זאת: 13 ואחרים לענו ויאמרו כי

1 הן המאמר הראשון תאופילוס עשיתיהו על כל אשר החל ישוע לעשות וללמד: 2 עד היום אשר לקח למרום אחרי צותו ברוח הקדש את השליחים אשר בחר בהם: 3 ואשר גם התיצב להם חי אחרי ענותו באתות רבות בהראותו אליהם ארבעים יום וידבר על מלכות האלהים: 4 ובאכלו לחם עמהם צוה אתם לבלתי סור מירושלים כי אם להוחיל להבטחת האב אשר שמעתם ממני: 5 כי יוחנן הטביל במים ואתם תטבילו ברוח הקדש בקרוב אחרי הימים האלה: 6 ויהי כאשר נאספו יחדו וישאלהו לאמר אדנינו המשיב אתה בעת הזאת את המלוכה לישראל: 7 ויאמר אליהם לא לכם לדעת העתים והזמנים אשר יעד האב בשלטנו: 8 אבל תקבלו גבורה בבוא עליכם רוח הקדש והייתם עדי בירושלים ובכל יהודה ובשמרון ועד קצה הארץ: 9 ויהי כדברו זאת העלה והם ראים וישארו ענן מנגד עיניהם: 10 ויביטו אחריו השמימה בעברו והנה שני אנשים לבושי בדים נצבים עליהם: 11 ויאמרו אתם אנשי הגליל מה תעמדו פה ועיניכם השמימה ישוע זה אשר לקח מאתכם השמימה כן בוא יבוא כאשר ראיתם אתו עלה השמימה: 12 ויפנו וילכו ירושלימה מן ההר הנקרא הר הזיתים והוא קרוב לירושלים דרך תחום שבת: 13 ויבאו העירה ויעלו אל העליה אשר היו יושבים בה פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי פילפוס ותומא בר תלמי ומתי יעקב בן חלפי ושמעון הקנא ויהודה בן יעקב: 14 כל אלה היו שקדים יחדו בלב אחד להתפלל ולהתחנן ועמהם הנשים ומרים אם ישוע וגם אחיו: 15 ובימים האלה קם פטרוס בתוך התלמידים ומספר שמות הנקהלים יחד כמאה ועשרים ויאמר: 16 אנשים אחים מן הצרך היה כי ימלא הכתוב ההוא אשר דבר מקדם רוח הקדש בפי דוד על יהודה אשר היה מוליך את תפשי ישוע: 17 כי היה נמנה אתנו וזכה בגורל

הלחם ויתן להם וגם את הדגים: 14 וזאת היא הפעם השלישית אשר נגלה ישוע אל תלמידיו אחרי קומו מעם המתים: 15 ויהי אחרי אכלם אמר ישוע אל שמעון פטרוס שמעון בן יונה התאהב אתי יותר מאלה ויאמר אליו כן אדני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו רעה את טלאי: 16 ויאמר אליו עוד הפעם שמעון בן יונה התאהב אתי ויאמר אליו כן אדני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו נהג את צאני: 17 ויאמר אליו פעם שלישית שמעון בן יונה התאהב אתי ויתעצב פטרוס על כי אמר אליו בשלישית התאהב אתי ויאמר אליו אדני את כל אתה יודע וידעת כי אהבתיך ויאמר אליו ישוע רעה את צאני: 18 אמן אמן אני אמר לך בהיותך צעיר לימים אתה חגרת את עצמך ותלך אל אשר חפצת והיה כאשר תזקן ופרשת כפיך ואחר יחגרך ונשאך אל אשר לא תחפץ: 19 וכל זאת דבר לרמז על המיתה אשר יכבד בה את האלהים ויהי ככלותו לדבר ויאמר אליו לך אחרי: 20 ויפן פטרוס וירא את התלמיד אשר ישוע אהבו הלך אחריהם הוא הנפל על לבו בעת הסעודה וגם שאל אדני מי הוא זה אשר ימסרך: 21 ויהי בראות אתו פטרוס ויאמר אל ישוע אדני מזה הוא: 22 ויאמר אליו ישוע אם חפצי כי ישאר עד באי מזה לך ולזאת אתה לך אחרי: 23 על כן יצא הדבר הזה בין האחים כי התלמיד ההוא לא ימות וישוע לא אמר לו כי לא ימות אך אמר אם חפצי כי ישאר עד באי מזה זה לך: 24 זה הוא התלמיד המעיד על אלה ואשר כתב כל זאת וידענו כי עדותו נאמנה: 25 ויש עוד מעשים רבים אחרים אשר עשה ישוע ואם יכתבו כלם לאחד אחד אחשבה כי גם העולם כלו לא יכיל את הספרים אשר יכתבו אמן:

בא ראשונה אל הקבר וירא ויאמן: 9 כי לא הבינו עד עתה את הכתוב אשר קום יקום מעם המתים: 10 וישבו התלמידים וילכו אל ביתם: 11 ומרים עמדה בוכיה מחוץ לקבר ויהי בבכותה ותשקף אל תוך הקבר: 12 ותרא שני מלאכים לבושי לבנים ישבים במקום אשר שמו שם את גופת ישוע אחד מראשותיו ואחד מרגלותיו: 13 ויאמרו אליה אשה למה תבכי ותאמר אליהם כי נשאו מזה את אדני ולא ידעתי איפה הניחחו: 14 ויהי בדבריה זאת ותפן אחריה ותרא את ישוע עמד ולא ידעה כי הוא ישוע: 15 ויאמר אליה ישוע אשה למה תבכי את מי תבקשי והיא חשבה כי הוא שמר הגן ותאמר אליו אדני אם אתה נשאת אתו מזה הנידה נא לי איפה הנחתו ולקחתיו משם: 16 ויאמר אליה ישוע מרים ותפן ותאמר אליו רבוני הוא מורה: 17 ויאמר אליה ישוע אל תנעי בי כי עוד לא עליתי אל אבי אך לכי נא אל אחי ואמרי אליהם אני עלה אל אבי ואביכם ואל אלהי ואלהיכם: 18 ותבא מרים המגדלית ותספר אל התלמידים כי ראתה את האדון וכזאת דבר אליה: 19 ויהי לעת ערב ביום ההוא והוא אחד בשבת כאשר נסגרו דלתות הבית אשר נקבצו שם התלמידים מיראת היהודים ויבא ישוע ויעמד ביניהם ויאמר אליהם שלום לכם: 20 ובדברו זאת הראה אתם את ידי ואת צדו וישמחו התלמידים בראותם את האדון: 21 ויסף ישוע לדבר אליהם שלום לכם כאשר שלח אתי האב כן אנכי שלח אתכם: 22 ויהי בדברו זאת ויפח בהם ויאמר אליהם קחו לכם את רוח הקדש: 23 והיה כל אשר תסלחו את חטאתם ונסלח להם ואשר תאשימו יאשמו: 24 ותומא אחד משנים העשר הנקרא דידמוס לא היה בתוכם כבוא ישוע: 25 ויגידו לו התלמידים הנשארים ראה ראינו את האדון ויאמר אליהם אם לא אראה בידי את רשם המסמרות ואשים את אצבעתי במקום המסמרות ואשים את ידי בצדו לא אאמין: 26 ויהי מקצה שמונת ימים ותלמידיו שנית פנימה ותומא עמהם ויבא ישוע והדלתות מסגרות ויעמד

21 ויהי אחרי כן ויסף ישוע הנלות אל תלמידיו על ים טיבריה וכה נגלה אליהם: 2 שמעון פטרוס ותומא הנקרא דידמוס ונתנאל מקנה אשר בארץ הגליל ובני זבדי ועוד שנים אחרים מתלמידיו ישבו יחדו: 3 ויאמר אליהם שמעון פטרוס הנני הלך לדיג ויאמרו אליו גם אנחנו נלך עמך ויצאו וימהרו לרדת אל האניה ובלילה ההוא לא אחזו מאומה: 4 הבקר אור וישוע עמד על שפת הים ולא ידעו התלמידים כי ישוע הוא: 5 ויאמר אליהם ישוע בני היש לכם אכל מאומה ויענו אתו אין: 6 ויאמר להם השליכו המכמרת מימין לאניה ותמצאו וישליכו ולא יכלו עוד למשך אתה מרב הדגים: 7 ויאמר התלמיד ההוא אשר ישוע אהבו אל פטרוס זה הוא האדון ויהי כשמעון שמעון פטרוס כי הוא האדון ויחגר את מעילו כי עירום היה ויתנפל אל הים: 8 והתלמידים הנשארים באו בספינה כי לא הרחיקו מן היבשה כי אם כמאתים אמה וימשכו את המכמרת עם הדגים: 9 ויהי כצאתם אל היבשה ויראו שם נחלי אש ערוכים ודגים עליהם ולחם לאכל: 10 ויאמר אליהם ישוע הביאו הלם מן הדגים אשר אחזתם עתה: 11 ויעל שמעון פטרוס וימשך את המכמרת אל היבשה והיא מלאה דגים גדולים מאה וחמשים ושלשה ולא נקרעה המכמרת אף כי רבים היו: 12 ויאמר אליהם ישוע באו ברו לחם ואין גם אחד בתלמידים אשר מלאו לבו לשאל אתו מי אתה כי ידעו אשר הוא האדון: 13 ויבא ישוע ויקח את

אהב לקיסר כי כל המתנשא להיות מלך מרד ויפקד את רוחו: 31 ולמען לא תשארנה הגויות על הוא בקיסר: 13 ויהי כשמע פילטוס את הדבר הזה הוציא את ישוע החוזה וישב על כסא המשפט במקום הנקרא בשם רצפה ובלשונם נכתא: 14 ואז היתה הכנת הפסח והשעה כשעה הששית ויאמר אל היהודים הנה מלככם והם צעקו טול טול צלב אתו: 15 ויאמר אליהם פילטוס הצלב אצל את מלככם ויענו ראשי הכהנים אין לנו מלך כי אם הקיסר: 16 אז מסרו אליהם להצליבו ויקחו את ישוע ויוליכוהו: 17 וישא את צלבו ויצא אל המקום הנקרא מקום הגלגלת ובלשונם גלגלתא: 18 ויצלבו אותו שמה ושני אנשים אחרים עמו מזה אחד ומזה אחד וישוע בתוך: 19 ופילטוס כתב על לוח וישם על הצלב וזה מכתבו ישוע הנצרי מלך היהודים: 20 ויהודים רבים קראו את המכתב הזה כי המקום אשר נצלב שם ישוע היה קרוב אל העיר והמכתב היה בלשון עבר ויון ורומי: 21 ויאמרו ראשי כהני היהודים אל פילטוס אל נא תכתב מלך היהודים כי אם אשר אמר אני מלך היהודים: 22 ויען פילטוס ויאמר את אשר כתבתי כתבתי: 23 ויהי כאשר צלבו אנשי הצבא את ישוע ויקחו את בנדריו ויחלקום לארבעה חלקים לאיש איש חלק אחד וגם את כתנתו והכתנת לא היתה תפורת כי אם מעשה ארג מלמעלה ועד קצה: 24 ויאמרו איש אל אחיו אל נא נקרעה לקרעים אך נפיל עליה גורל למי תהיה למלאת דבר הכתוב יחלקו בנדי להם ועל לבושי יפילו גורל ויעשו כן אנשי הצבא: 25 ועל יד צלב ישוע עמדו אמו ואחות אמו מרים אשת קלופס ומרים המגדלית: 26 וירא ישוע את אמו ואת תלמידו אשר אהב עמדים אצלו ויאמר אל אמו אשה הנה זה בנך: 27 ואחר אמר אל תלמידו הנה זאת אמך ומן השעה ההיא אסף אתה התלמיד אל ביתו: 28 ויהי מאחרי כן כאשר ידע ישוע כי עתה זה כלה הכל למען ימלא הכתוב כלו אמר צמאתי: 29 ושם כלי מלא חמץ ויטבלו ספוג בחמץ וישימהו על אזוב ויקריבהו אל פיו: 30 ויקח ישוע את החמץ ויאמר כלה ויש את ראשו

20 ויהי באחד בשבת לפנות הבקר בעוד חשך ותבא מרים המגדלית אל הקבר ותרא את האבן מוסרה מעל הקבר: 2 ותריך ותבא אל שמעון פטרוס ואל התלמיד האחר אשר חשק בו ישוע ותאמר אליהם הנה נשאו את האדון מקברו ולא ידענו איפה הניחאו: 3 ויצא פטרוס והתלמיד האחר וילכו אל הקבר: 4 וירוצו שניהם יחדו וימהר התלמיד האחר לרוץ ויעבר את פטרוס ויבא ראשונה אל הקבר: 5 וישקף אל תוכו וירא את התכריכין מנחים אך לא בא פנימה: 6 ויבא שמעון פטרוס אחריו והוא נכנס אל הקבר וירא את התכריכין מנחים: 7 והסודר אשר היתה על ראשו איננה מנחת אצל התכריכין כי אם מקפלת לבדה במקומה: 8 ויבא שמה גם התלמיד האחר אשר

יאבד בעד כל העם: 15 ושמעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו אחרי ישוע והתלמיד ההוא היה נודע לכהן הגדול ויבא עם ישוע לחצר הכהן הגדול: 16 ופטרוס עמד מחוץ לפתח ויצא התלמיד האחר המידע לכהן הגדול וידבר אל השערת ויבא את פטרוס פנימה: 17 ותאמר האמה השערת אל פטרוס הלא גם אתה מתלמידי האיש הזה ויאמר אינני: 18 והעבדים והמשרתים בערו אש גחלים כי עת קר היתה ויעמדו שם ויתחממו וגם פטרוס עמד עמם ומתחמם: 19 וישאל הכהן הגדול את ישוע על תלמידיו ועל לקחו: 20 ויען אתו ישוע אנכי בגלוי דברתי אל העולם ותמיד למדתי בבית הכנסת ובבית המקדש אשר כל היהודים נקהלים שמה ולא דברתי דבר בסתר: 21 ומה תשאל אתי שאל נא את השמעים מה שדברתי אליהם הנם יודעים את אשר אמרתי: 22 ויהי כדברו הדברים האלה ויך אחד המשרתים העמד שמה את ישוע על הלחי ויאמר הכזאת תענה את הכהן הגדול: 23 ויען אותו ישוע אם רעה דברתי תנה עד כי רעה היא ואם טוב מדוע תסתרני: 24 וישלחו חנן אסור בזקים אל קיפא הכהן הגדול: 25 ושמעון פטרוס עמד ומתחמם ויאמרו אליו הלא גם אתה מתלמידיו ויכחש ויאמר אינני: 26 ויאמר איש מעבדי הכהן הגדול והוא מודע לאשר קצץ פטרוס את אזנו הלא ראיתיך עמו בתוך הגן: 27 ויסף פטרוס לכחש ופתאם קרא התרגנול: 28 ויוליכו את ישוע מבית קיפא אל בית המשפט ויהי בבקר השכם והמה לא נכנסו אל בית המשפט למען אשר לא ישמאו כי אם יאכלו את הפסח: 29 ויצא פילטוס אליהם ויאמר על מה תאשימו את האיש הזה: 30 ויענו ויאמרו אליו לולא היה זה עשה רע כי עתה לא הסגרנהו אליך: 31 ויאמר אליהם פילטוס קחהו אתם עמכם ועשו משפטו כתורתכם ויאמרו אליו היהודים אין לנו רשיון להמית איש: 32 למלאת דבר ישוע אשר דבר לרמוז אי זה מות עתיד הוא למות: 33 וישב פילטוס אל בית המשפט ויקרא אל ישוע ויאמר אליו האתה הוא מלך היהודים: 34 ויען אתו ישוע

המלכך תדבר זאת או אחרים הגידו לך עלי: 35 ויען פילטוס האף אנכי יהודי הלא עמך וראשי הכהנים הסנירוך אלי מה עשית: 36 ויען ישוע מלכותי איננה מן העולם הזה אם היתה מלכותי מן העולם הזה כי אז נלחמו לי משרתי לבלתי המסר ביד היהודים ועתה מלכותי איננה מפה: 37 ויאמר אליו פילטוס אם כן אפוא מלך אתה ויען ישוע אתה אמרת כי מלך אנכי לזה נולדתי ולזה באתי בעולם להעיד לאמת כל אשר הוא מן האמת ישמע בקולי: 38 ויאמר אליו פילטוס מה היא האמת ואחרי דברו זאת יצא שנית אל היהודים ויאמר אליהם אני לא מצאתי בו כל עון: 39 הן מנהג הוא בכם כי אשלח לכם איש אחד חפשי בפסח היש את נפשכם כי אשלח לכם את מלך היהודים: 40 ויוסיפו ויצעקו לאמר לא את האיש הזה אלא את בר אבא ובר אבא היה מרצח: 41 אז לקח פילטוס את ישוע וייסרהו בשוטים: 42 וישרנו אנשי הצבא עטרת קצים וישימו אותו על ראשו ויעטוהו לבוש ארגמן: 43 ויאמרו שלום לך מלך היהודים ויכהו על הלחי: 44 ויצא פילטוס עוד החוצה ויאמר אליהם הנני מוציא אתו אליכם למען תדעו כי לא מצאתי בו כל עון: 45 וישוע יצא החוץ ועליו עטרת הקצים ולבוש הארגמן ויאמר אליהם פילטוס הנה האדם: 46 ויהי כאשר ראהו הכהנים הגדולים והמשרתים ויצעקו לאמר הצלב הצלב ויאמר אליהם פילטוס קחהו אתם והצליבוהו כי אנכי לא מצאתי בו אשמה: 47 ויענו היהודים תורה יש לנו ועל פי תורתנו חייב מות הוא כי עשה עצמו לבן אלהים: 48 ויהי כשמע פילטוס את הדבר הזה ויאסף לרא עוד: 49 וישב ויבא אל בית המשפט ויאמר אל ישוע מאין אתה ולא השיבו ישוע דבר: 50 ויאמר אליו פילטוס אלי לא תדבר הלא ידעת כי יש לאל ידי לצלכך ויש לאל ידי לשלחך: 51 ויען ישוע לא היתה לך רשות עלי לולא נתן לך מלמעלה לכן עון המסגיר אתי אליך גדול מעונך: 52 אז יבקש פילטוס לשלחו והיהודים צעקו ויאמרו אם תשלח את זה אינך

אליכם למען בי יהיה לכם שלום בעולם יהיה לכם עני אך יאמץ לבבכם אני נצחתי את העולם:

17 את אלה דבר ישוע וישא עיניו השמימה ויאמר אבי הנה באה השעה פאר את בנך למען גם בנך יפארך: ² כאשר נתת לו השלמן על כל בשר למען יתן חיי עולמים לכל אשר נתת לו: ³ jaīnōs g166 ואלה הם חיי העולמים לדעת אתך אשר אתה לברך אל אמת ואת ישוע המשיח אשר שלחת: ⁴ jaīnōs g166 אני פארתיך בארץ כליתי פעלך אשר צויתני לעשות: ⁵ ועתה פארני אתה אבי עמך בכבוד אשר היה לי עמך טרם היות העולם: ⁶ את שמך הודעתי לבני האדם אשר נתתם לי מתוך העולם לך היו ולי נתת אתם ואת דברך נצרו: ⁷ ועתה ידעו כי כל אשר נתת לי מעמך הוא: ⁸ כי הרברים אשר נתת לי נתתי להם והם קבלום ויכירו באמת כי מעמך יצאתי ויאמינו כי אתה שלחתני: ⁹ אני בעדם אעתיר לך לא בעד העולם אעתיר כי אם בעד אלה אשר נתת לי כי לך המה: ¹⁰ וכל אשר לי לך הוא ושלך שלי ונתפארתי בהם: ¹¹ ואני אינני עוד בעולם והם בעולם המה ואני בא אליך אבי הקדוש נצר בשמך את אשר נתתם לי למען יהיו אחד כמנו: ¹² בהיותי עמם בעולם אני נצחתי אתם בשמך את אשר נתתם לי שמרתי ולא אבד מהם איש זולתי בן האברון למלאת דבר הכתוב: ¹³ ועתה הנני בא אליך ואלה אני מדבר בעולם למען תמלא להם שמחתי בקרבם: ¹⁴ אני נתתי להם את דברך והעולם שנא אתם יען כי לא מן העולם המה כאשר גם אנכי לא מן העולם אני: ¹⁵ ולא אעתיר לך אשר תקחם מן העולם רק שתצדם מן הרע: ¹⁶ מן העולם אינמו כאשר גם אנכי אינני מן העולם: ¹⁷ קדש אתם באמתך דברך אמת הוא: ¹⁸ כאשר אתה שלחת אתי אל העולם כן גם אני שלחתי אתם אל העולם: ¹⁹ והתקדשתי בעדם למען יהיו גם הם מקדשים באמת: ²⁰ אולם לא לבד בעד אלה אנכי מעתיר לך כי אם גם בעד המאמינים בי על פי דברם: ²¹ למען יהיו כלם אחד כאשר

אתה אבי בי אתה ואני כך והיו גם המה בנו כאשר למען יאמין העולם כי אתה שלחתני: ²² ואני נתתי להם את הכבוד אשר נתת לי למען יהיו אחד כאשר אנחנו אחד נחנו: ²³ אני בהם ואתה בי למען יהיו משלמים לאחד ולמען ידע העולם כי אתה שלחתני ואהבת אתם כאשר אהבתני: ²⁴ אבי חפצתי כי גם הם אשר נתתם לי יהיו עמי כאשר אהיה אני למען יחזו את כבודי אשר נתת לי כי אהבתני לפני מוסדות עולם: ²⁵ אבי הצדיק הן העולם לא ידעך ואני ידעתיך ואלה הכירו כי אתה שלחתני: ²⁶ ואני הודעתים את שמך ואוסיף להודיעם למען תהיה בם האהבה אשר אהבתני ואני אהיה בהם:

18 ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויצא החוצה עם תלמידיו מעבר לנחל קדרון ושם נן ויבא בו הוא ותלמידיו: ² וגם יהודה מוסרו ידע את המקום כי פעמים רבות נועד שמה ישוע עם תלמידיו: ³ ויקח יהודה את הנדוד ומשרתים מאת הכהנים הגדולים והפרושים ויבא שמה בנרות ובלפידים ובכלי נשק: ⁴ וישוע ידע את כל אשר יבא עליו ויצא ויאמר אליהם את מי תבקשו: ⁵ ויענו ויאמרו את ישוע הנצרי ויאמר אליהם ישוע אני הוא וגם יהודה מוסרו עמד אצלם: ⁶ והי בדבר ישוע אליהם אני הוא ויסגו אחור ויפלו ארצה: ⁷ ויסף וישאל אתם את מי תבקשו ויאמרו את ישוע הנצרי: ⁸ ויען ישוע הלא אמרתי לכם אני הוא לכן אם אתי תבקשו הניחו לאלה וילכו: ⁹ למלאת הדבר אשר אמר מאלה אשר נתת לי לא אבד לי אף אחד: ¹⁰ ולשמעון פטרוס חרב וישלפה ויך את עבר הכהן הגדול ויקצץ את אזנו הימנית ושם העבד מלכוס: ¹¹ ויאמר ישוע אל פטרוס השב חרבך אל נדנה הכי לא אשתה את הכוס אשר נתן לי אבי: ¹² אז תפשו הנדוד ושר האלף ומשרתי היהודים את ישוע ויאסרהו: ¹³ ויוליכוהו בראשונה אל חנו והוא חתן קיפא אשר שמש בכהנה גדולה בשנה ההיא: ¹⁴ הוא קיפא אשר יעץ את היהודים כי טוב אשר איש אחד

בחרתם בי כי אם אנכי בחרתי בכם והפקדתי אתכם ללכת ולעשות פרי ופריכם יקום והיה כל אשר תשאלו מאבי בשמי יתן לכם: 17 את אלה אני מצוה אתכם למען תאהבון איש את אחיו: 18 אם העולם שנא אתכם דעו כי אתי שנא ראשונה: 19 אלו מן העולם הייתם כי אז אהב העולם את אשר לו ויען כי אינכם מן העולם כי אם בחרתי אתכם מתוך העולם לכן העולם ישנא אתכם: 20 זכרו את דברי אשר דברתי אליכם העבד איננו גדול מאדניו אם רדפו אתי גם אתכם ירדפו אם שמרו את דברי גם את דברכם ישמרו: 21 אבל כל זאת יעשו לכם בעבור שמי כי לא ידעו את שלחי: 22 לולא באתי ודברתי אליהם לא היה בהם חטא ועתה לא יוכלון להתנצל על חטאתם: 23 השנא אתי ישנא גם את אבי: 24 לולא עשיתי בתוכם את המעשים אשר איש זולתי לא עשה לא היה בהם חטא ועתה ראו וישנאו גם אתי גם את אבי: 25 אך למלאת דבר הכתוב בתורתם שנאת חנם שנאוני: 26 ובבוא הפרקליט אשר אשלחנו לכם מאת אבי רוח האמת היוצא מאת אבי יעיד עלי: 27 וגם אתם תעידו כי מראש הייתם עמדי:

16 את אלה דברתי אליכם למען לא תכשלו: 2 הנה ינדו אתכם ואף באה השעה אשר כל הרג אתכם ידמה להקריב עבודה לאלהים: 3 וכזאת יעשו לכם יען גם את אבי וגם אתי לא ידעו: 4 אבל הגדתי לכם את אלה למען אשר בבא השעה תזכרום כי אנכי אמרתי אליכם וכאלה לא אמרתי אליכם מראש כי הייתי עמכם: 5 ועתה הלך אנכי אל שלחי ולא ישאלני איש מכם אנה תלך: 6 אך על דברי את אלה אליכם מלא לבבכם עצבת: 7 אולם האמת אניד לכם כי לכתי אך טוב לכם כי אם לא אלך לא יבא אליכם הפרקליט ואם אלך אשלחהו אליכם: 8 והיה בבאו יוכיח את העולם על דבר החטא והצדק והמשפט: 9 על החטא כי לא האמינו בי: 10 ועל הצדק כי אלך אל אבי ולא תוסיפו לראות אתי: 11 ועל המשפט כי נדון שר העולם הזה: 12 עוד רבות לי להגיד

אנה אתה הלך ואיככה נדע את הדרך: 6 ויאמר אליו ישוע אנכי הנני הדרך והאמת והחיים לא יבא איש אל האב כי אם על ידי: 7 לו ידעתם אתי גם את אבי ידעתם ומעתה ידעתם אתו וראיתם אתו: 8 ויאמר אליו פילפוס אדני הראנו נא את האב ודי לנו: 9 ויאמר אליו ישוע זה כמה ימים אנכי אתכם ואתה פילפוס הטרם תדעני הראה אתי ראה את האב ולמה זה תאמר הראנו את האב: 10 האינך מאמין כי אנכי באבי ואבי בי הוא הדברים אשר ארבר אליכם לא מנפשי אנכי דבר כי אבי השכן בקרבי הוא עשה את המעשים: 11 האמינו לי כי אנכי באבי ואבי בי הוא ואם לא

הוא ילמדכם את כל ויזכירכם את כל אשר הנדתי לכם: 27 שלום אניה לכם אתן שלום אתן לכם לא כאשר יתן העולם אנכי נתן לכם אל יבהל לבבכם ואל יחת: 28 הלא שמעתם כי אמרתי אליכם אלך לי ואשובה אליכם אם אהב תאהבוני כי עתה תשמחו באמרי לכם כי הלך אני אל האב כי אבי גדול ממני: 29 ועתה הנה הנדתי זאת לכם בטרם היותה למען בבואה תאמינו: 30 לא ארבה עוד אמרים עמכם כי יבוא שר העולם הזה ובי אין לו מאומה: 31 אך למען ידע העולם כי את אבי אני אהב וכאשר צוני אבי כן אני עשה קומו ונלכה מזה:

15

אנכי הנפן האמתית ואבי הוא הכרם: 2 כל שריג בי אשר איננו עשה פרי יסירנו ואשר יעשה פרי יטהרנו להרבות את פרי: 3 אתם כעת מטהרים בעבור דברי אשר דברתי אליכם: 4 עמדו בי ואני בכם כאשר השריג כל יעשה פרי מאליו אם לא יעמד בנפן כן גם אתם אם לא תעמדו בי: 5 אנכי הוא הנפן ואתם השריגים העמדו בי ואני בו הוא יעשה פרי לרוב כי בלעדי לא תוכלון עשות מאומה: 6 איש אשר לא יעמד בי השלך כשריג החוצה ויבש וילקטום וישליכום אל תוך האש והיה לבער: 7 והיה אם תעמדו בי ודברי יהיו בכם ככל חפצכם תשאלו ויעשה לכם: 8 בזאת נכבד אבי בעשותכם פרי לרוב והייתם לי לתלמידים: 9 כאשר אהבני אבי אהבתי אתכם גם אני ואתם עמדו באהבתי: 10 אם תשמרו את מצותי תעמדו באהבתי כאשר שמרתי גם אני את מצות אבי ועמדתי באהבתי: 11 את אלה דברתי אליכם בעבור תהיה שמחתי בכם ותמלא שמחתכם: 12 הנה זאת מצותי כי תאהבון איש את אחיו כאשר אהבתיכם: 13 אין לאיש אהבה יתרה מתתו את נפשו בעד ידידי: 14 ואתם ידידי אתם אם תעשו את אשר אני מצוה אתכם: 15 לא אקרא לכם עוד עבדים כי העבד איננו ידע את אשר יעשה אדניו כי אם אמרתי ידידי אתם כי כל אשר שמעתי מאת אבי הודעתי אתכם: 16 לא אתם

אך בגלל המעשים האמינו לי: 12 אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי יעשה גם הוא את המעשים אשר אנכי עשה וגדלות מאלה יעשה כי אני הולך אל אבי: 13 וכל אשר תשאלו בשמי אעשנו למען יכבד האב בבנו: 14 כי תשאלו דבר בשמי אני אעשנו: 15 אם אהבתם אתי את מצותי תשמרו: 16 ואני אשאלה מאבי והוא יתן לכם פרקליט אחר אשר ישכן אתכם לנצח: (jalōn g165) 17 את רוח האמת אשר לא יכל העולם להשיגו באשר לא יראהו ולא ידעוהו ואתם ידעתם אתו כי אתכם שכן הוא אף יהיה בתוכם: 18 לא אעזבכם יתומים אבואה אליכם: 19 עוד מעט והעולם לא יוסיף לראות אתי ואתם תראוני כי חי אני וגם אתם חיה תחיו: 20 והיה ביום ההוא ידוע תדעו כי אני באבי ואתם בי ואני בכם: 21 מי אשר מצותי אתו וינצרן זה הוא אשר יאהבני ואהבי אהוב הוא לאבי ואני אהבהו ואליה אתודע: 22 ויאמר אליו יהודה לא יהודה איש קריות אדני מה הוא זה כי תחפץ להתודע אלינו ולא לעולם: 23 ויען ישוע ויאמר אליו איש כי יאהבני ישמר את דברי ואבי יאהב אתו ונבואה אליו ונשים אצלו מעונתנו: 24 ואשר לא יאהבני הוא לא ישמר את דברי והדבר אשר שמעתם לא שלי הוא כי אם של אבי אשר שלחני: 25 את אלה דברתי אליכם בעוד היותי עמכם: 26 והפרקליט תוח הקדש אשר ישלחנו אבי בשמי

ולפני חג הפסח כשידע ישוע כי באה שעתו לעבר מן העולם הזה אל אביו כאשר אהב את בחיריו אשר בעולם כן אהבם עד הקץ: 2 ויהי אחרי החל הסעודה והשטן נתן בלב יהודה בן שמעון איש קריות למסרו: 3 וידע ישוע כי נתן אביו את הכל בידו וכי מאלהים בא ואל אלהים ישוב: 4 ויקם מעל השלחן ויפשט את בגדיו ויקח מטפחת ויחננה: 5 ואחר יצק מים בכיור ויחל לרחץ את רגליו תלמידיו ולנגב במטפחת אשר הוא חנור בה: 6 ויקרב אל שמעון פטרוס והוא אמר אליו אדני האתה תרחץ את רגלי: 7 ויען ישוע ויאמר אליו את אשר אני עשה אינך ידע כעת ואחרי כן תדע: 8 ויאמר אליו פטרוס לעולם לא תרחץ את רגלי ויען ישוע אם לא ארחץ אתך אין לך חלק עמי: 9 *aiōn g165* ויאמר אליו שמעון פטרוס אדני לא לבד את רגלי כי אם גם את ידי ואת ראשי: 10 ויאמר אליו ישוע המרחץ אין לו לרחץ עוד כי אם את הרגלים כי כלו טהור הוא ואתם טהורים אך לא כלכם: 11 כי ידע מי ימסרהו על כן אמר לא כלכם טהורים: 12 ויהי אחרי אשר רחץ את רגלים וילבש את בגדיו וישב להסב ויאמר אליהם הידעתם מה הדבר אשר עשיתי לכם: 13 אתם קראים לי רב ואדון והיטבתם אשר דברתם כי אני הוא: 14 לכן אם אני המורה והאדון רחצתי את רגליכם גם אתם חייבים לרחץ איש את רגלי אחיו: 15 כי מופת נתתי לכם למען תעשו גם אתם כאשר עשיתי לכם: 16 אמן אמן אני אמר לכם כי העבד איננו גדול מאדניו והשלוח איננו גדול משלחו: 17 אם ידעתם זאת אשריכם אם כן תעשו: 18 לא על כלכם דברתי יודע אני את אשר בחרתי בהם אך למען ימלא הכתוב אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: 19 מעתה אני אמר לכם בשרם היותה למען בבואה תאמינו כי אני הוא: 20 אמן אמן אני אמר לכם כי כל המקבל את אשר אשלחהו אתי הוא מקבל והמקבל אתי הוא מקבל את שלחי: 21 ויהי ככלות ישוע לדבר הדברים האלה ויבהל ברוחו ויעד ויאמר אמן אמן אני אמר לכם כי אחד

מכם ימסרני: 22 ויתראו תלמידיו ויתמהו איש אל רעהו לדעת על מי דבר: 23 ואחר מתלמידיו מסב על חיק ישוע אשר ישוע אהבו: 24 וירמז לו שמעון פטרוס לדרש מי הוא זה אשר דבר עליו: 25 ויפל על לב ישוע ויאמר אליו אדני מי הוא: 26 ויען ישוע הנה זה הוא אשר אטבל פתי לתת לו ויטבל את פתו ויתן אל יהודה בן שמעון איש קריות: 27 ואחרי בלעו בא השטן אל קרבו ויאמר אליו ישוע את אשר תעשה עשה מהרה: 28 ומן המסבים לא ידע איש על מה דבר אליו כזאת: 29 כי יש אשר חשבו כי אמר אליו ישוע קנה לנו צרכי חגנו או לתת לאביונים יען אשר כיס הכסף תחת יד יהודה: 30 והוא בקחתו את פת הלחם מהר לצאת החוצה ויהי לילה: 31 הוא יצא וישוע אמר עתה נתפאר בן האדם והאלהים נתפאר בו: 32 אם האלהים נתפאר בו גם האלהים הוא יפארהו בעצמו ובמהרה יפארהו: 33 בני עוד מעט מזער אהיה עמכם אתם תבקשוני וכאשר אמרתי אל היהודים כי אל אשר אני הולך לא תוכלו לבוא שמה כן אליכם אמר אני עתה: 34 מצוה חדשה אני נתן לכם כי תאהבו איש את אחיו כאשר אהבתי אתכם כן גם אתם איש את אחיו תאהבון: 35 בזאת ידעו כלם כי תלמידי אתם בהיות אהבה ביניכם: 36 ויאמר אליו פטרוס אדני אנה תלך ויען אתו ישוע אל אשר אני הולך שמה לא תוכל עתה ללכת אחרי אך אחרי כן תלך אחרי: 37 ויאמר אליו פטרוס מדוע לא אוכל עתה ללכת אחריך הן נפשי בעד נפשך אתן: 38 ויען אתו ישוע הכי תתן נפשך בעד נפשי אמן אמן אני אמר לך בשרם יקרא התרנגול תכחש בי שלש פעמים:

14 אל יבהל לבבכם האמינו באלהים ובי האמינו: 2 בבית אבי מעונות רבות ואם לא כן הוא כי עתה הנדתי לכם הגני תלך להכין מקום לכם: 3 והיה כי הלכתי והכינתי לכם מקום שוב אשוב ולקחתי אתכם אלי למען באשר אהיה שם תהיו גם אתם: 4 ואל אשר אני הולך שמה ידעתם ואת הדרך ידעתם: 5 ויאמר אליו תומא אדני לא ידענו

על העניים כי אם גנב היה וכיס הכסף אתו וישא כל אשר ישימו בו: 7 ויאמר ישוע הניחה לה ליום קבורתי צפנה זאת: 8 כי העניים תמיד המה עמכם ואני אינני תמיד עמכם: 9 וישמעו עם רב ביהודה כי שם הוא ויבאו לא בעבור ישוע לבדו כי אם לראות גם את לעזר אשר העירו מעם המתים: הוזה חוצה: 32 ואני בהנשאי מעל הארץ אמשך 10 וראשי הכהנים התיעצו להרג גם את לעזר: כלם אלי: 33 וזאת דבר לרמוז אי זה מות הוא 11 כי בגללו באו שמה רבים מן היהודים ויאמינו בישוע: 12 ויהי ממחרת כשמוע המון רב אשר באו לחג החג כי יבא ישוע ירושלים: 13 ויקחו בידם כפות תמרים ויצאו לקראתו ויריעו לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה מלך ישראל: עמכם התהלכו בעוד לכם האור פן ישופכם חשך 14 וימצא ישוע עיר אחד וירכב עליו כאשר כתוב: וההלך בחשך לא ידע אנה הוא הלך: 36 בעוד אל תיראי בת ציון הנה מלכך יבוא לך רכב על עיר בן אתונות: 16 וכל זאת לא הבינו תלמידיו בראשונה אך אחרי אשר נתפאר ישוע זכרו כי כן כתוב עליו וכי זאת עשו לו: 17 ויעירו העם אשר היו אצלו בקראו אל לעזר לצאת מן הקבר ויער אתו מעם המתים: 18 על זאת גם המון העם יצא לקראתו על שמעם כי עשה האות הזה: עוד אמר ישעיהו: 40 השע עיניהם והשמין לבבם 19 והפרושים דברו איש את אחיו לאמר הראיתם כי הועיל לא תועילו מאומה הנה כל העולם נמשך אחריו: 20 ובתוך העלים להשתחות בחג היו אנשים יונים: 21 ויקרבו אל פילפוס איש בית צידה אשר בארץ הגליל וישאלו ממנו לאמר אדני לראות את ישוע חפצנו: 22 ויבא פילפוס ויגד זאת אל אנדריו ואנדריו ופילפוס הגידו אל ישוע: 23 ויען אותם ישוע ויאמר באה השעה שיפאר בן האדם: 24 אמן אמן אני אמר לכם אם לא יפל גרגר החטא אל תוך האדמה ומת ישאר לבדו וכאשר מת יעשה פרי הרבה: 25 האהב את נפשו יאבדנה והשנא את נפשו בעולם הזה ינצרה לחיי נצח: (jaionios g166) 26 החפץ לשרתני ילך אחרי ובאשר אהיה שם יהיה גם משרתי ואיש אשר ישרתני אתו יכבד אבי: 27 עתה נבהלה נפשי ומה אמר הושיעני אבי מן השעה הזאת אך על כן באתי אל השעה הזאת: 28 אבי פאר את שמך ותצא בת קול מן

כאשר אמר אלי אבי כן אני מדבר: (jaionios g166)

אחיהן: 20 ויהי כשמע מרתא כי ישוע בא ותצא ויקרא בקול גדול לעזר קום צא: 44 ויצא המת לקרתו ומרים יושבת בבית: 21 ותאמר מרתא אל ישוע אדני אלו היית פה כי אז לא מת אחי: 22 וגם עתה ידעתי כי כל אשר תשאל מאת אלהים יתן לך אלהים: 23 ויאמר אליה ישוע קום יקום אחיך: 24 ותאמר אליו מרתא ידעתי כי יקום בתקומה ביום האחרון: 25 ויאמר אליה ישוע אנכי התקומה והחיים המאמין בי יחיה גם כי ימות: 26 וכל החי אשר יאמין בי לא ימות לעולם התאמיני זאת: 27 ותאמר אליו כן אדני האמנתי כי אתה המשיח בן האלהים הבא לעולם: 28 ויהי אחר דברה זאת ותלך ותקרא למרים אחותה בסתר לאמר הנה המורה פה וקרא לך: 29 היא שמעה ותמהר לקום ותבא אליו: 30 וישוע טרם יבא אל הכפר כי עודנו עמד במקום אשר פגשתו שם מרתא: 31 והיה יהודה אשר באו אל ביתה לנחמה כראותם את מרים כי קמה פתאם ותצא הלכו אחריה באמרם כי הלכה לה אל הקבר לבכות שמה: 32 ותבא מרים אל המקום אשר ישוע עמד שם ותרא אותו ותפל לרגליו ותאמר לו אדני אלו היית פה כי אז לא מת אחי: 33 ויהי כראות ישוע אתה בכיה וגם היהודים אשר באו אתה בכים ותזעם רוחו ויהי מרעיד: 34 ויאמר איפה שמתם אותו ויאמרו אליו אדני בא וראה: 35 ויבך ישוע: 36 ויאמרו היהודים הנה מה גדלה אהבתו אתו: 37 ומקצתם אמרו הפקח עיני העור הלא יכל לעשות שנים זה לא ימות: 38 ויוסף עוד ישוע להזעם ברוחו ויבא אל הקבר והוא מערה ואבן על מבואה: 39 ויאמר ישוע שאו את האבן מעליה ותאמר אליו מרתא אחות המת אדני הנה כבר באש כי ארבעה ימים לו: 40 ויאמר אליה ישוע הלא אמרתי לך כי אם תאמיני תחזי את כבוד האלהים: 41 וישאו את האבן אשר המת הושם שם וישוע נשא את עיניו למרום ויאמר אודך אבי כי עניתני: 42 ואני ידעתי כי בכל עת תענני אולם בעבור העם הזה אשר סביבותי דברתי למען יאמינו בי כי אתה שלחתני: 43 ויהי ככלותו לדבר

12 וששת ימים לפני חג הפסח בא ישוע לבית היני מקום לעזר אשר העיר אותו מעם המתים: 2 ויעשו לו שם משתה בערב ומרתא משרתת ולעזר היה אחד מן המסבים אתו: 3 ותקח מרים מרקחת נרד זך ויקר מאד לטרא אחת משקלה ותמשה בה את רגלי ישוע ותגב את רגליו בשערותיה והבית ימלא ריח המרקחת: 4 ויאמר אחד מתלמידיו הוא יהודה בן שמעון איש קריות העתיד למסרו: 5 מדוע לא נמכרה המרקחת בשלש מאות דינר נתן לעניים: 6 והוא לא דבר את זאת מחמתו

לא לו הנה בראותו כי בא הזאב יעזב את הצאן ונס והזאב יחטף ויפיץ את הצאן: 13 השכיר ינוס כי שכיר הוא ולא ידאג לצאן: 14 אני הרעה הטוב וידעתי את אשר לי ונודעתי לאשר לי: 15 כאשר האב ידעני ואני ידעתי את האב ואת נפשי אתן בעד הצאן: 16 וצאן אחרות יש לי אשר אינן מן המכלה הזאת ועלי לנהל גם אתן ותשמענה קולי והיה עדר אחד ורעה אחד: 17 על כן אהב אתי אבי כי את נפשי אתן למען אשוב ואקחה: 18 ואיש לא יקחנה מאתי כי אם אני מעצמי אתננה יש בידי לתת אתה ובידי לשוב לקחתה את המצוה הזאת לקחתי מעם אבי: 19 ותהי מחלקת גם בפעם הזאת בין היהודים על הדברים האלה: 20 ויאמרו רבים מהם שד בו ומשנע הוא למא תשמעו אליו: 21 ואחרים אמרו לא כאלה ידבר איש אחוז שד היוכל שד לפקח עיני עורים: 22 ויהי חג חנכת הבית בירושלים וסתיו היה: 23 ויתהלך ישוע במקדש באולם של שלמה: 24 ויסבו אותו היהודים ויאמרו אליו עד אנה תתלה את נפשנו את המשיח אתה הנידה לנו ברור: 25 ויען אתם ישוע הן אמרתי אליכם ולא האמנתם בי המעשים אשר אני עשה בשם אבי הם יעידו עלי: 26 אבל אתם לא תאמינו יען לא מצאני אתם כאשר אמרתי לכם: 27 צאני תשמענה את קולי ואני ידעתיך ואחרי תלכנה: 28 ואני אתן להן חיי עולמים ולא תאבדנה לנצח ואיש לא יחטף אתהן מיד: (jaïōn g165, aïōnios g166) 29 האב אשר נתן לי גדול הוא על כל ואיש לא יחטף אתהן מיד האב: 30 אני ואבי אחד אנחנו: 31 אז ירימו היהודים כפעם בפעם אבנים לסקלו: 32 ויען אתם ישוע מעשים טובים רבים הראיתי אתכם מאת אבי על אי זה מן המעשים ההם תסקלני: 33 ויענו היהודים אתו לאמר על מעשה טוב לא נסקל אתך כי אם על גדפך את אלהים ועל כי אדם אתה ותעש את עצמך לאלהים: 34 ויען אתם ישוע הלא כתוב בתורתכם אני אמרתי אלהים אתם: 35 הן קרא שם אלהים לאלה אשר היה דבר האלהים אליהם והכתוב לא יופר: 36 ואיך תאמרו על אשר

11 ויהי איש חולה לעזר שמו מבית היני כפר מרים ומרתא אחותה: 2 היא מרים אשר משחה את האדון בשמן המר ותננב את רגליו בשערותיה ועתה לעזר אחיה חלה: 3 ותשלחנה אחיותיו אליו לאמר אדני הנה זה אשר אהבת חלה הוא: 4 וישמע ישוע ויאמר זאת המחלה איננה למות כי אם לכבוד האלהים למען יכבד בה בן האלהים: 5 וישוע אהב את מרתא ואת אחותה ואת לעזר: 6 ויהי כשמעו כי חלה ויתמהמה וישב יומים במקום אשר הוא שם: 7 מאחרי כן אמר לתלמידיו לכו ונשובה לארץ יהודה: 8 ויאמרו אליו תלמידיו רבי עתה זה בקשו היהודים לסקלך ואתה תשוב שמה: 9 ויען ישוע הלא שנים עשרה שעות ליום איש כי ילך ביום לא יכשל כי יראה אור העולם הזה: 10 אבל ההלך בלילה יכשל כי האור אין בו: 11 כזאת דבר ואחרי כן אמר אליהם לעזר ידידנו ישן הוא ואנכי הלך למען אעירנו: 12 ויאמרו תלמידיו אדני אם ישן הוא יושע: 13 וישוע דבר על מותו והמה חשבו כי על מנוחת השנה דבר: 14 אז גלה ישוע את אונם ויאמר אליהם לעזר מת: 15 ושמוח אני בגללכם כי לא הייתי שם למען תאמינו ועתה נסעה ונלכה אליו: 16 ויאמר תומא הנקרא דידומוס אל התלמידים חבריו נלכה גם אנחנו למען נמות עמו: 17 ויבא ישוע וימצאם זה ארבעה ימים שכב בקבר: 18 ובית היני היה קרוב לירושלים כדרך חמש עשרה ריס: 19 ורבים מן היהודים באו בית מרתא ומרים לנחם אתהן על

8 ויאמרו שכניו ואשר ראו אתו לפני כן עור הוא הלא זה הוא הישב ומשאל: 9 אלה אמרו כי הוא זה ואלה אמרו אך דומה לו והוא אמר אני הוא: 10 ויאמרו אליו במה אפן נפקחו עיניך: 11 ויען ויאמר איש אשר נקרא שמו ישוע עשה טיט וימרח על עיני ויאמר אליו לך ורחץ בברכת השלח ואלך וארחץ ותארגנה עיני: 12 ויאמרו אליו איז ויאמר לא ידעתי: 13 ויביאו את האיש אשר היה עור לפני אל הפרושים: 14 והיום אשר עשה בו ישוע את הטיט ויפקח את עיניו שבת היה: 15 ויוסיפו לשאל אתו גם הפרושים איך נפקחו עיניו ויאמר אליהם טיט שם על עיני וארחץ והנני ראה: 16 ויאמרו מקצת הפרושים זה האיש לא מאלהים הוא כי לא ישמר את השבת ואחרים אמרו איכה יוכל איש חטא לעשות אתות כאלה ויהי ריב ביניהם: 17 ויוסיפו ויאמרו אל העור מה תאמר אתה עליו אשר פקח עיניך ויאמר נביא הוא: 18 ולא האמינו היהודים עליו כי עור היה וארו עיניו עד אשר קראו אל יולדי הנרפא: 19 וישאלו אתם לאמר הזה הוא בנכם אשר אמרתם כי נולד עור ואיכה הוא ראה עתה: 20 ויענו אתם יולדיו ויאמרו ידענו כי זה הוא בננו וכי נולד עור: 21 אבל איך הוא ראה עתה או מי פקח את עיניו אנחנו לא ידענו הלא בן דעת הוא שאלו את פיהו והוא יגיד מה היה לו: 22 כזאת דברו יולדיו מיראתם את היהודים כי היהודים כבר נועצו לנדות את כל אשר יודה כי הוא המשיח: 23 על כן אמרו יולדיו בן דעת הוא שאלו את פיהו: 24 ויקראו שנית לאיש אשר היה עור ויאמרו אליו תן כבוד לאלהים אנחנו ידענו כי האיש הזה חטא הוא: 25 ויען ויאמר אם האיש חטא הוא אינני ידע אחת ידעתי כי עור הייתי ועתה הנני ראה: 26 ויאמרו אליו עוד מה עשה לך איכה פקח עיניך: 27 ויען אתם כבר אמרתי לכם הלא שמעתם ומה לכם לשמע שנית התאבדו גם אתם להיות תלמידיו: 28 ויחרפו אתו ויאמרו אתה תלמידו ואנחנו תלמידיו של משה: 29 אנחנו יודעים כי אל משה דבר האלהים ואת זה

10 אמן אמן אני אמר לכם איש אשר לא יבוא דרך השער אל מכלא הצאן כי אם יעלה בדרך אחר נגב ופריץ הוא: 2 ואשר יבוא דרך השער הוא רעה הצאן: 3 לו יפתח שמר הסף והצאן את קלו תשמענה והוא לצאנו בשם יקרא ויוציאם: 4 ואחרי הוציאו את צאנו הוא יעבר לפניהן והצאן הלכות אחריו כי ידעו את קולו: 5 ואחרי זה לא תלכנה כי אם ינוסו מפניו כי את קול הזרים לא ידעו: 6 המשל הזה דבר ישוע באזניהם והמה לא ידעו מה זאת אשר אמר אליהם: 7 ויוסף ישוע וידבר אליהם אמן אמן אני אמר לכם אני הוא דלת הצאן: 8 כל אשר באו לפני נגבים המה ופריצים והצאן לא שמעו לקולם: 9 אנכי הדלת איש כי יבוא בי יושע ובצאתו ובבואו ימצא מרעה: 10 הנגב לא יבוא כי אם לנגוב ולהרוג ולאבד ואני באתי לבעבור הביא להם חיים ומלא ספקם: 11 אנכי הוא הרעה הטוב הרעה הטוב יתן את נפשו בעד צאנו: 12 והשכיר אשר לא רעה הוא והצאן

העולם הזה: 24 לכן אמרתי אליכם כי תמותו
 בחטאים כי אם לא תאמינו כי אני הוא בחטאים
 תמותו: 25 ויאמרו אליו מי זה אתה ויאמר אליהם
 ישוע מה שנים מראש דברתי אליכם: 26 רבות
 עמי לדבר ולשפט עליכם אכן שלחי נאמן הוא
 ואשר שמעתי ממנו אני מדבר אל העולם: לא שמעתם כי אינכם מאת האלהים: 48 אז יענו
 27 והם לא התבוננו כי על האב אמר אליהם: היהודים ויאמרו אליו הלא הטבנו אשר דברנו כי
 28 אז אמר להם ישוע בעת תנשאו את בן האדם
 וידעתם כי אני הוא וכי אינני עשה דבר מנפשי
 כי אם כאשר למדני אבי אלה אדבר: 29 ואשר
 שלח אתי הוא עמדי האב לא עזבני לבדך כי את
 הטוב בעיניו אני עשה תמיד: 30 ויהי בדברו זאת
 ויאמינו בו רבים: 31 ויאמר ישוע אל היהודים
 המאמינים בו אם תעמדו בדברי באמת תלמידי
 אתם: 32 וידעתם את האמת והאמת תשימכם לבני
 חורין: 33 ויענו אותו זרע אברהם נחנו ומעולם
 לא היינו לאיש לעבדים איכה תאמר בני חורין
 תהיו: 34 ויען אתם ישוע אמן אמן אני אמר לכם
 כל עשה חטא עבד החטא הוא: 35 והעבד לא
 ישכן בבית לעולם הבן ישכן לעולם: 36 (jaïon g165)
 36 לכן אם הבן יעשה אתכם בני חורין חפשים
 באמת תהיו: 37 ידעתי כי זרע אברהם אתם אבל
 אתם מבקשים להמיתני כי דברי לא יכן בתוכם:
 38 אני מדבר את אשר ראיתי אצל אבי ואתם עשים
 את אשר ראיתם אצל אביכם: 39 ויענו ויאמרו אליו
 אבינו הוא אברהם ויאמר אליהם ישוע אלו הייתם
 בני אברהם כמעשי אברהם עשיתם: 40 ועתה
 אתם מבקשים להמיתני איש דבר אליכם האמת
 אשר שמעתי מעם האלהים אברהם לא עשה
 כזאת: 41 את מעשי אביכם אתם עשים ויאמרו
 אליו לא ילדי זנונים אנחנו יש לנו אב אחד הוא
 האלהים: 42 ויאמר אליהם ישוע אלו אלהים הוא
 אביכם כי עתה אהבתם אתי כי אנכי יצאתי ובאתי
 מאת האלהים הן לא ממני באתי אך הוא שלחני:
 43 מדוע לא תבינו לשוני יען לא תוכלון לשמע את
 דברי: 44 אתם מן אביכם השטן ולעשות את תאות
 אביכם חפצתם הוא רוצח נפש היה מראש ובאמת

9 ויהי בעברו וירא איש והוא עור מיום הולדו:
 2 וישאלו אותו תלמידיו לאמר רבי מי הוא אשר
 חטא הזה אם ילדיו כי נולד עור: 3 ויען ישוע
 לא זה חטא ולא יולדיו אך למען יגלו בו מעללי
 אל: 4 עלי לעשות מעשי שלחי בעוד יום יבוא
 הלילה אשר בו לא יוכל איש לפעל: 5 בהיותי
 בעולם אור העולם אני: 6 ויהי כדברו זאת וירק
 על הארץ ויעש טיט מן הרוק וימרח את הטיט
 על עיני העור: 7 ויאמר אליו לך ורחץ בברכת
 השלח פרושו שלוח וילך וירחק ויבא ועיניו ראות:

וַיֹּאמְרוּ אִם יֵבֵא הַמָּשִׁיחַ הַגָּם יַעֲשֶׂה אֶתּוֹת רַבּוֹת נִתְפַּשֶׁה בְּשִׁטּוֹתָהּ וַיַּעֲמִידוּהָ בַּתּוֹךְ: 4 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֵאֲשֶׁר עָשָׂה זֶה: 32 וְהַפְּרוּשִׁים שָׁמְעוּ אֶת הָעַם מֵתַלְחָשִׁים עֲלָיו כְּזֹאת וַיִּשְׁלַחוּ הַפְּרוּשִׁים וּרְאִשֵׁי הַכֹּהֲנִים מִשְׁרֵתִים לְתַפְּשׁוֹ: 33 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אַךְ לִמְצַעַר עֹודֵנִי עִמָּכֶם וְהִלַּכְתִּי אֶל אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי: 34 תִּשְׁחַרְגְנִי וְלֹא תִמְצָאֵנִי וּבֹאֲשֶׁר אֲנִי שָׁם אֲתֵם לֹא תֻּכְלוּ לָבוֹא: 35 וַיֹּאמְרוּ הַיְּהוּדִים אִישׁ רָעָהּ אָנָּה יֵלֶךְ זֶה וְנִאֲחֲזֵנוּ לֹא נִמְצָאָהּ הֲכִי יֵלֶךְ אֶל הַנְּפֻצִים בֵּין הַיּוֹנִים וַיִּלְמַד אֲנָשֵׁי יוֹן: 36 מִה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר אָמַר תִּשְׁחַרְגְנִי וְלֹא תִמְצָאֵנִי וּבֹאֲשֶׁר אֲנִי שָׁם אֲתֵם לֹא תֻּכְלוּ לָבוֹא: 37 וַיְהִי בַּיּוֹם הַחֹג הָאֲחֵרוֹן הַגָּדוֹל עֲמַד יֵשׁוּעַ וַיִּקְרָא לֵאמֹר אִישׁ כִּי יִצְמָא יָבֵא נָא אֵלַי וַיִּשְׁתָּח: 38 הַמֵּאֲמִין בִּי כַּדְּבָר הַכְּתוּב מִבְּטָנוּ יִנְהָרוּ נְהַרֵּי מַיִם חַיִּים: 39 וְזֹאת אָמַר עַל הָרוּחַ אֲשֶׁר יִקְחֻהוּ הַמֵּאֲמִינִים בּוֹ כִּי לֹא נָתַן רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עֲדָנָה יַעַן אֲשֶׁר יֵשׁוּעַ עֹוד לֹא נִתְפָּאֵר: 40 וּרְבִים מִהֶמוֹן הָעַם כִּשְׁמַעֲם אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אָמְרוּ אֲכֵן זֶה הוּא הַנְּבִיא: 41 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר אָמְרוּ זֶה הוּא הַמָּשִׁיחַ וְאַחֲרֵים אָמְרוּ מִזֶּן הַגִּלְגַּל יָבֵא הַמָּשִׁיחַ: 42 הֲלֹא הַכְּתוּב אָמַר כִּי מִזֶּרַע דָּוִד וּמִכְּפָר בֵּית לַחֵם מִקּוֹם דָּוִד יֵצֵא הַמָּשִׁיחַ: 43 וְהָיָה מִחֻלְקֶת בַּתּוֹךְ הָעַם עַל אֲדוּתָיו: 44 וּמִקְצָתָם רָצוּ לְתַפְּשׁוֹ וְאִישׁ לֹא שָׁלַח בּוֹ יָד: 45 וַיִּשׁוּבוּ הַמִּשְׁרֵתִים אֶל הַכֹּהֲנִים הַגָּדוֹלִים וְהַפְּרוּשִׁים וְהִמָּה אָמְרוּ אֲלֵיהֶם מִדּוּעַ לֹא הִבָּאתֶם אֹתוֹ: 46 וַיַּעֲנוּ הָעַבְדִּים מֵעוֹלָם לֹא דִבֶּר אִישׁ כֹּאִישׁ הַזֶּה: 47 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַפְּרוּשִׁים הֲכִי נִדְּהַתֶּם גַּם אֲתֵם: 48 הֲגַם הָאֲמִין בּוֹ אִישׁ מִן הַשְּׂרִים אוֹ מִן הַפְּרוּשִׁים: 49 רַק הֶהְמוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר אֵינֶם יָדְעִים אֶת הַתּוֹרָה אֲרוּרִים הֵמָּה: 50 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נִקְדִּימוֹן אֲשֶׁר בָּא אֵלָיו בִּלְגִילָה וְהוּא הִיָּה אֶחָד מֵהֶם: 51 הַתִּשְׁפָּט תּוֹרַתָּנוּ אִישׁ בְּטֶרֶם תַּחֲקֶרְהוּ לְדַעַת אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה: 52 וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲגַם אֲתָה מִן הַגִּלְגַּל דֹּרֵשׁ נָא וּרְאֵה כִּי לֹא קָם נְבִיא מִן הַגִּלְגַּל: 53 וַיִּלְכוּ אִישׁ אִישׁ לְבֵיתוֹ:

8 וַיֵּשׁוּעַ הֵלֶךְ אֶל הַר הַזֵּיתִים: 2 וַיְהִי בִּבְקֶר וַיִּבֵּא עֹוד אֶל הַמִּקְדָּשׁ וְכָל הָעַם בָּאוּ אֵלָיו וַיֵּשֶׁב וַיְלַמְּדֵם: 3 וַיְבִיאוּ הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים אֵשֶׁה לִפְנֵי אֲשֶׁר

והשתה את דמי יש לו חיי עולמים ואני אקימנו ביום האחרון: (jañios g166) 55 כי בשרי באמת הוא מאכל ודמי באמת הוא משקה: 56 האכל את בשרי ושתה את דמי הוא ילין בי ואני בו: 57 כאשר שלחני האב החי ואנכי חי בגלל אבי כן האכל אתי גם הוא יחיה בגללי: 58 זה הוא הלחם הירד מן השמים לא כאשר אכלו אבותיכם את המן וימתו האכל את הלחם הזה יחיה לעולם: (jañion g165) 59 כזאת דבר בבית הכנסת בלמדו בכפר נחום: 60 ורבים מתלמידיו כשמעם אמרו קשה הדבר הזה מי יוכל לשמע אתו: 61 ויבן ישוע בלבו כי תלמידיו מלינים על זאת ויאמר אליהם הזאת לכם למכשול: 62 מה אפוא אם תראו את בן האדם עלה אל אשר היה שם לפני: 63 הרוח הוא הנתן חיים והבשר אין בו מועיל הדברים אשר אני דברתי אליכם רוח המה וחיים המה: 64 אך יש מכם אשר לא יאמינו כי ישוע ידע מראש מי הם אשר אינם מאמינים ומי המוסר אתו: 65 ויאמר על כן אמרתי לכם כי לא יוכל איש לבוא אלי בלתי אם נתן לו מאת אבי: 66 מן העת הזאת רבים מתלמידיו נסגו אחור ולא יספו להתהלך אתו: 67 ויאמר ישוע אל שנים העשר היש את נפשכם גם אתם לסור ממני: 68 ויען אתו שמעון פטרוס אדני אל מי נלך דברי חיי עולמים עמך: (jañios g166) 69 ואנחנו האמנו ונדע כי אתה המשיח בן אל חי: 70 ויען אתם ישוע הלא בחרתי אני בכם שנים העשר ואחד מכם שטן הוא: 71 זאת אמר על יהודה בן שמעון איש קריות כי עתיד היה למסרו והוא אחד משנים העשר:

7 אחרי הדברים האלה הלך ישוע בארץ הגליל הלוך ועבור כי לא אבה להתהלך ביהודה על אשר בקשו היהודים להרגו: 2 ויקרב חג היהודים הוא חג הסוכות: 3 ויאמרו אליו אחיו קום ולך מזה ארצה יהודה למען יראו גם תלמידך את המעשים אשר אתה עשה: 4 כי לא יעשה איש דבר בסתר והוא חפץ להתפרסם לכן אם אתה עשה כאלה הגלה אל העולם: 5 כי אחיו גם הם לא האמינו בו: 6 ויאמר אליהם ישוע עתי לא

גם מן הדגים כאות נפשם: 12 ויהי כאשר שבעו ויאמר אל תלמידיו אספו את פתותי לחם הנותרים למען לא יאבד מאומה: 13 ויאספו וימלאו שנים עשר סלים בפתותי חמש ככרות לחם השערים הנותרים לאכליהם: 14 ויהי כראות האנשים את האות הזו אשר עשה ישוע ויאמרו הנה זה הוא באמת הנביא הבא לעולם: 15 וידע ישוע כי יבאו ויתפשטו להמליך אותו וימלט עוד הפעם אל ההר הוא לבדו: 16 ויהי בערב וירדו תלמידיו אל הים ויבאו באניה ויעברו אל עבר הים אל כפר נחום: 17 ויכס אתם החשך וישוע לא בא אליהם: 18 ויסער הים כי רוח גדולה נושבת: 19 והם חתרו במשושיהם כדרך עשרים וחמש או שלשים ריס ויראו את ישוע מותהלך על הים הלוך וקרב אל האניה וייראו: 20 ויאמר אליהם אני הוא אל תיראו: 21 ויזילו לקחת אתו אל האניה ורנע הניעה האניה לארץ אשר הם הלכים שמה: 22 ויהי ממחרת וירא המון העם העמד מעבר לים כי לא היתה אניה בזה בלתי אחת אשר ירדו בה תלמידיו וכי ישוע לא בא עם תלמידיו אל האניה אך תלמידיו לבדם נסעו מזה: 23 ואניות אחרות באו מטיבירים קרוב למקום אשר אכלו שם את הלחם בברכת האדון: 24 ויהי כראות המון העם כי ישוע איננו שם אף לא תלמידיו וירדו גם הם באניות ויבאו אל כפר נחום לבקש את ישוע: 25 וכאשר מצאו אתו מעבר הים ויאמרו אליו רבי מתי באת הלם: 26 ויען אתם ישוע ויאמר אמן אמן אני אמר לכם לא על ראותכם את האותות תבקשוני כי אם על אשר אכלתם מן הלחם ותשבעו: 27 אל תעמלו במאכל אשר יאבד כי אם במאכל הקים לחיי עולמים אשר בן האדם יתנו לכם כי בו חתם חותמו אביו האלהים: 28 ויאמרו אליו מה נעשה לפעל פעלות אלהים: 29 ויען ישוע ויאמר אליהם זאת פעלת אלהים כי תאמינו בזה אשר הוא שלחו: 30 ויאמרו אליו מה אפוא האות אשר תעשה למעננראה ונאמין בך מה תפעל: 31 אבותינו אכלו את המן במדבר כאשר כתוב

לחם מן השמים נתן למו לאכל: 32 ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם לא משה נתן לכם את הלחם מן השמים כי אם אבי נתן לכם את הלחם מן השמים האמת: 33 כי לחם אלהים הוא היוורד מן השמים ונתן חיים לעולם: 34 ויאמרו אליו אדני תנה לנו תמיד את הלחם הזה: 35 ויאמר להם ישוע אנכי הוא לחם החיים כל הבא אלי לא ירעב ואשר יאמין בי לא יצמא עוד: 36 ואני הנה אמרתי לכם כי גם חזיתם אתי ולא תאמינו: 37 כל אשר יתנו לי אבי יבוא אלי והבא אלי לא אהרפנו החוצה: 38 כי ירדתי מן השמים לא לעשות רצוני כי אם רצון שלחי: 39 וזה רצון האב אשר שלחני כי כל אשר נתן לי לא יאבד לי כי אם אקימנו ביום האחרון: 40 וזה רצון שלחי אשר כל הראה את הבן ומאמין בו יהיו לו חיי עולמים ואני אקימנו ביום האחרון: 41 וילנו עליו היהודים על אמרו אנכי הוא הלחם הירד מן השמים: 42 ויאמרו הלא זה הוא ישוע בן יוסף אשר אנחנו ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר מן השמים באתי: 43 ויען ישוע ויאמר אליהם אל תלינו איש אל רעהו: 44 לא יוכל איש לבוא אלי בלתי אם ימשכוו אבי אשר שלחני ואני אקימנו ביום האחרון: 45 הלא כתוב בנביאים וכל בניך למודי יהוה לכן כל אשר שמע מן האב ולמד יבא אלי: 46 לא כאלו ראה איש את האב בלתי הבא מאת האלהים הוא ראה את האלהים: 47 אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי לו חיי עולמים: 48 (jaionios g166) אנכי הוא לחם החיים: 49 אבותיכם אכלו את המן במדבר וימתו: 50 זה הוא הלחם הירד מן השמים למען יאכל איש ממנו ולא ימות: 51 אנכי הלחם החי הירד מן השמים איש כי יאכל מן הלחם הזה יחיה לעולם והלחם אשר אתנו הוא בשרי אשר אני נתן בעד חיי העולם: 52 ויתוכחו היהודים איש עם רעהו לאמר איכה יוכל זה לתת לנו את בשרו לאכל: 53 ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם אם לא תאכלו את בשר בן האדם ושתיתם את דמו אין לכם חיים בקרבכם: 54 האכל את בשרי

ישוע בבית המקדש ויאמר אליו הנה נרפא לך אל תוסיף לחטא פן תאנה אליך רעה גדולה מזאת: 15 וילך האיש ויגד ליהודים כי ישוע הוא אשר רפאו: 16 ועל כן רדפו היהודים את ישוע ויבקשו המיתו על כי עשה כזאת בשבת: 17 ויען אתם ישוע אבי פעל עד עתה וגם אנכי פעל: 18 אז יוסיפו היהודים לבקש את נפשו כי מלבד אשר חלל את השבת עוד אמר כי האלהים הוא אביו וידמה לאלהים: 19 ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמן אני אמר לכם לא יוכל הבן לעשות דבר מנפשו בלתי את אשר יראה את אביו עשה כי את אשר עשה הוא גם הבן יעשה כמהו: 20 כי האב אהב את הבן ומראהו אתו כל אשר יעשה ועוד מעשים גדולים מאלה יראהו למען תתמחהו: 21 כי כאשר האב יעיר ויחיה את המתים כן גם הבן יחיה את אשר יחפץ: 22 כי האב לא ידין איש כי אם כל המשפט נתן לבן למען יכבדו כלם את הבן כאשר יכבדו את האב: 23 מי אשר לא יכבד את הבן גם את האב אשר שלחו איננו מכבד: 24 אמן אמן אני אמר לכם השמע דברי ומאמין לשלחי יש לו חיי עולמים ולא יבא במשפט כי עבר ממות לחיים: 25 aiōnios g166) אמן אמן אני אמר לכם כי תבוא שעה ועתה היא אשר ישמעו המתים את קול בן האלהים והשמעים חיה יחיו: 26 כי כאשר לאב יש חיים בעצמו כן נתן גם לבן להיות לו חיים בעצמו: 27 ואף שלטן נתן לו לעשות משפט כי בן אדם הוא: 28 אל תתמחהו על זאת כי הנה שעה באה אשר כל שכני קבר את קולו ישמעון: 29 ויצאו עשי הטוב לתקומת החיים ועשי הרע לתקומת המשפט: 30 לא אוכל לעשות דבר מנפשי כאשר אשמע כן אשפט ומשפטי משפט צדק כי לא אבקש רצוני כי אם רצון האב אשר שלחני: 31 אם אנכי מעיד עלי עדותי איננה נאמנה: 32 יש אחר המעיד עלי וידעתי כי עדותו אשר הוא מעיד עלי נאמנה היא: 33 אתם שלחתם אל יוחנן והוא העיד על האמת: 34 ואני אינני לקח עדות מאדם אך אמרתי זאת למען תושעון: 35 הוא היה הנר הדלק והמאיר

6 ויהי אחרי כן ויצא ישוע אל עבר ים הגליל אשר לטיבריה: 2 וילכו אחריו המון עם רב כי ראו אותיו אשר עשה עם החולים: 3 ויעל ישוע על ההר וישב שם הוא ותלמידיו: 4 וימי הפסח חג היהודים קרבו לבוא: 5 וישא ישוע את עיניו וירא עם רב בא אליו ויאמר אל פילפוס מאין נקנה להם לחם לאכל: 6 ואך למען נסות אתו דבר זאת כי הוא ידע את אשר יעשה: 7 ויען אתו פילפוס לחם מאתים דינר לא ימצא להם לקחת לו איש איש מעט: 8 ויאמר אליו אחד מתלמידיו אנדרי אחי שמעון פטרוס: 9 יש פה נער אשר לו חמש ככרות לחם שערים ושני דנים אך אלה מה המה לעם רב כזה: 10 ויאמר ישוע צו את העם לשבת ארצה וירק דשא לרב היה במקום ההוא וישבו לארץ כחמשת אלפי איש במספר: 11 ויקח ישוע את ככרות הלחם ויברך ויתן לתלמידיו והתלמידים אל המסכים וככה

עבדי אל האמתים ישתחוו לאב ברוח ובאמת כי במשתחווים כאלה חפץ האב: 24 האלהים רוח הוא והמשתחווים לו צריכים להשתחות ברוח ובאמת: 25 ותאמר אליו האשה ידעתי כי יבא המשיח הנקרא כריסטוס הוא בבאו יגיד לנו את כל: 26 ויאמר אליה ישוע אני הוא המדבר אליך: 27 ויהי הוא מדבר ככה ותלמידיו באו ויתמהו על דברו עם אשה אך לא אמר לו איש מה זה תשאל או מה תדבר עמה: 28 ותעזב האשה את כדה ותלך העירה ותאמר אל האנשים: 29 באו וראו איש אשר הגיד לי כל אשר עשיתי הכי זה הוא המשיח: 30 ויצאו מן העיר ויבאו אליו: 31 טרם יבאו ותלמידיו בקשו ממנו לאמר אכל נא אדני: 32 ויאמר אליהם יש לי אכל לאכל אשר אתם לא ידעתם: 33 ויאמרו התלמידים איש אל רעהו הכי הביא לו איש לאכל: 34 ויאמר אליהם ישוע מאכלי הוא לעשות רצון שלחי ולהשלים מעשהו: 35 חלא אתם תאמרו כי עוד ארבעה חדשים והקציר בא הנה אני אמר לכם שאו עיניכם וראו בשדות כי כבר הלבינו לקציר: 36 והקוצר יקח שכרו ויאסף תבואה לחיי עולמים למען ישמחו יחדו גם הזרע גם הקוצר: (jaíōnios g166) 37 כי בזאת אמת המשל כי זה זרע ואחר יקצר: 38 אנכי שלחתי אתכם לקצר את אשר לא עמלתם בו ואחרים עמלו ואתם נכנסתם בעמלם: 39 ויאמינו בו שמרנים רבים מן העיר ההיא על דבר האשה אשר העידה לאמר הוא הגיד לי את כל אשר עשיתי: 40 ויהי כאשר באו אליו השמרנים וישאלו ממנו לשבת אתם וישב שם יומים: 41 ועוד רבים מהמה האמינו בו בעבור דברו: 42 ויאמרו אל האשה מעתה לא בעבור מאמריך נאמין כי באזינו שמענו ונדע כי אמנם זה הוא המשיח מושיע העולם: 43 ויהי מקץ שני הימים ויצא משם ללכת הגליל: 44 כי הוא ישוע העיד כי נביא בארץ מולדתו איננו נכבד: 45 ויהי הוא בא ארץ הגליל ויאספהו אנשי הגליל כי ראו את כל אשר עשה בירושלים בימי החג כי גם הם עלו לחג את החג: 46 ויבא ישוע עוד

5 אחר הדברים האלה היה חג ליהודים ויעל ישוע ירושלים: 2 ובירושלים ברכה קרובה לשער הצאן ושמה בלשון עברית בית חסדא ולה חמשה אלמים: 3 שמה שכבו חולים ועורים ופסחים ויבשי כח לרב והמה מיחלים לתנועת המים: 4 כי מלאך ירד במועדו אל הברכה וירעש את מימיה והיה הירד ראשון אל תוכה אחרי התגעשו המים הוא נרפא מכל מחלה אשר דבקה בו: 5 ואיש היה שם אשר חלה חליו זה שלשים ושמונה שנה: 6 וירא אתו ישוע שכב וידע כי ארכו לו ימי חליו ויאמר אליו התחפץ להרפא: 7 ויען החולה אדני אין איש אתי אשר ישליכני בהרעש המים אל הברכה ובטרים אבא וירד אחר לפני: 8 ויאמר אליו ישוע קום שא את משכבך והתהלך: 9 וכרנע שב האיש לאיתנו וישא את משכבו ויתהלך והיום ההוא יום שבת היה: 10 ויאמרו היהודים אל האיש הנרפא שבת היום אסור לך לשאת את משכבך: 11 ויען אתם לאמר האיש אשר החלימני הוא אמר אלי שא את משכבך והתהלך: 12 וישאלו מי זה האיש אשר אמר לך שא את משכבך והתהלך: 13 והנרפא לא ידע מי הוא כי סר ישוע וילך בהיות המון רב במקום ההוא: 14 ויהי אחרי כן וימצאהו

16 jg166 כי ככה אהב האלהים את העולם עד אשר נתן את בנו את יחידו למען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולמים: (jaïōnios g166) 17 כי האלהים לא שלח את בנו אל העולם לדין את העולם כי אם למען יושע בו העולם: 18 המאמין בו לא ידון ואשר לא יאמין בו כבר נדון כי לא האמין בשם בן האלהים היחיד: 19 וזה הוא הדין כי האור בא אל העולם ובני האדם אהבו החשך מן האור כי רעים מעשיהם: 20 כי כל פעל עולה ישנא את האור ולא יבא לאור פן יוכחו מעשיו: 21 אבל עשה האמת יבא לאור למען יגלו מעשיו כי נעשו באלהים: 22 ויהי אחרי הדברים האלה ויבא ישוע ותלמידיו אל ארץ יהודה ויגר שם עמם ויטבל: 23 וגם יוחנן היה טבל בעינו קרוב לשלם כי שמה מים לרב ויבאו ויטבלו: 24 כי עוד לא נתן יוחנן אל בית הסהר: 25 ויהי ריב בין תלמידי יוחנן ובין היהודים על דבר הטהרה: 26 ויבאו אל יוחנן ויאמרו אליו רבי האיש אשר היה עמך בעבר הירדן ואשר העידת לו הנו טבל וכלם באים אליו: 27 ויען יוחנן לא יוכל איש לקחת דבר בלתי אם נתן לו מן השמים: 28 ואתם עדי כי אמרתי אנכי אינני המשיח רק שלוח אני לפניו: 29 אשר לו הכלה הוא החתן ורע החתן העמד ושמע אתו שמוח ישמח לקול החתן הנה שמחתי זאת עתה שלמה: 30 הוא יגדל הלוך וגדל ואני אחסר הלוך וחסור: 31 הבא ממעל נעלה על כל ואשר מארץ מארץ הוא ומארץ ידבר הבא משמים נעלה על כל: 32 ואת אשר ראה ושמע את זאת יעיד ואין מקבל עדותו: 33 ואשר קבל עדותו חתום חתם כי האלהים אמת: 34 כי את אשר שלחו אלהים דברי אלהים ידבר כי לא במדה נתן אלהים את הרוח: 35 האב אהב את בנו ואת כל נתן בידו: 36 כל המאמין בבן יש לו חיי עולמים ואשר לא יאמין בבן לא יראה חיים כי אם חרון אלהים ישכן עליו: (jaïōnios g166)

4 ויהי כאשר נודע לאדון כי שמעו הפרושים אשר ישוע העמיד והטביל תלמידים הרבה

תחת התאנה אנכי ראיתיך: 49 ויען נתנאל ויאמר אליו רבי אתה בן אלהים אתה הוא מלך ישראל: ימים אקימנו: 20 ויאמרו היהודים הנה זה ארבעים 50 ויען ישוע ויאמר אליו על אמרי לך כי תחת התאנה ראיתיך האמנת הנה נדלות מאלה תראה: תקימנו: 21 והוא דבר על היכל נזויות: 22 ואחרי 51 ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לכם מעתה תראו השמים נפתחים ומלאכי אלהים עלים וירדים על בן אלהים:

2 וביום השלישי היתה חתנה בקנה אשר בגליל ואם ישוע היתה שם: 2 וישוע ותלמידיו היו גם הם קרואים אל החתנה: 3 ויחסר היין ותאמר אם ישוע אליו יין אין להם: 4 ויאמר אליה ישוע מה לי ולך אשה עתי עדין לא באה: 5 ותאמר אמו אל המשרתים ככל אשר יאמר לכם תעשו: 6 והנה ששה כדאי אבן ערוכים שם כמשפט היהודים לטהרתם שתיים או שלש בתים יכיל כל אחד: 7 ויאמר אליהם ישוע מלאו לכם הכדים מים וימלאום עד למעלה: 8 ויאמר שאבו נא והביאו אל רב המסבה ויביאו: 9 וישעם רב המסבה את המים אשר נהפכו ליין ולא ידע מאין הוא ואולם המשרתים אשר שאבו את המים ידעו ויקרא רב המסבה אל החתן: 10 ויאמר אליו כל איש יתן בראשונה את היין הטוב וכאשר ישכרו יתן להם את הגרוע ואתה צפנת היין הטוב עד עתה: 11 זאת תחלת האתות אשר עשה ישוע בקנה אשר בארץ הגליל וגלה את כבודו ויאמינו בו תלמידיו: 12 ויהי אחרי כן וירד אל כפר נחום הוא ואמו ואחיו ותלמידיו ולא ארכו ימי שבתם שם: 13 ויקרבו ימי חג הפסח אשר ליהודים ויעל ישוע ירושלים: 14 וימצא במקדש מכרי בקר וצאן ובני יונה ואת מחליפי כסף ישיבים שם: 15 ויקח חבלים ויעבתם לשוט ויגרש כלם מן המקדש ואת הצאן ואת הבקר ויפזר את מעות השלחנים ויהפך שלחניהם: 16 ואל מכרי היונים אמר הוציאו אלה מזה ואל תעשו את בית אבי לבית מסחר: 17 ויזכרו תלמידיו את הכתוב כי קנאת ביתך אכלתני: 18 ויענו היהודים ויאמרו אליו אי זו אות תראנו כי כזאת אתה עשה: 19 ויען ישוע

3 ויהי איש אחד בתוך הפרושים ושמו נקדימון שר ליהודים: 2 ויבא אל ישוע לילה ויאמר אליו רבי ידענו כי אתה מורה מאת אלהים באת כי לא יוכל איש לעשות האתות אשר אתה עשה בלתי אם האלהים עמו: 3 ויען ישוע ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לך אם לא יולד איש מלמעלה לא יוכל לראות מלכות האלהים: 4 ויאמר אליו נקדימון איך יולד אדם והוא זקן הכי שוב ישוב אל בטן אמו ויולד: 5 ויען ישוע אמן אמן אני אמר לך אם לא יולד איש מן המים והרוח לא יוכל לבוא אל מלכות האלהים: 6 הנוול מן הבשר בשר הוא והנוול מן הרוח רוח הוא: 7 אל תתמה על אמרי לך כי עליכם להוליד מלמעלה: 8 הרוח באשר יחפץ שם הוא נשב ואתה תשמע את קולו אך לא תדע מאין בא ואנה הוא הולך כן כל הנוול מן הרוח: 9 ויען נקדימון ויאמר אליו איכה תהיה כזאת: 10 ויען ישוע ויאמר אליו רבן של ישראל אתה וזאת לא ידעת: 11 אמן אמן אני אמר לך כי את אשר ידענו נדבר ואת אשר ראינו נעיד ואתם לא תקבלו עדותנו: 12 אם אמרתי אליכם דברי הארץ ואינכם מאמינים איך תאמינו באמרי אליכם דברי השמים: 13 ואיש לא עלה השמימה הוציאו אלה מזה ואל תעשו את בית אבי לבית מסחר: 17 ויזכרו תלמידיו את הכתוב כי קנאת ביתך אכלתני: 18 ויענו היהודים ויאמרו אליו אי זו אות תראנו כי כזאת אתה עשה: 19 ויען ישוע

היה לפני ואני נקלתי מהתיר שרוך נעליו: 28 זאת
היתה בבית עברה מעבר לירדן מקום אשר יוחנן
מטביל שם: 29 ויהי ממחרת וירא יוחנן את ישוע
בא אליו ויאמר הנה שה האלהים הנשא חטאת
העולם: 30 זה הוא אשר אמרתי עליו אחרי יבא
איש אשר היה לפני כי קדם לי היה: 31 ואני לא
ידעתיו כי אם בעבור יגלה בישראל באתי אני
לטבל במים: 32 ויעד יוחנן ויאמר חזיתי הרוח
כדמות יונה ירדת משמים ותנח עליו: 33 ואני
לא ידעתי אולם השלח אתי לטבל במים הוא
אמר אלי את אשר תראה הרוח ירדת ונחה עליו
הנה זה הוא אשר יטבל ברוח הקדש: 34 ואני
ראיתי ואעידה כי זה הוא בן האלהים: 35 ויהי
ממחרת יוסף יוחנן ויעמד ושנים מתלמידיו עמו:
36 ויבט אל ישוע והוא מתהלך ויאמר הנה שה
האלהים: 37 ושני תלמידיו שמעו את דברו וילכו
אחרי ישוע: 38 ויפן ישוע אחרי וירא אתם הלכים
אחרי ויאמר אליהם מה תבקשו ויאמרו אליו
רבי פרושו מורי איפה תלך: 39 ויאמר אליהם
באו וראו ויבאו ויראו את מקום מלונו וישבו עמו
ביום ההוא והעת כשעה העשירית: 40 ואחד מן
השנים אשר שמעו מאת יוחנן והלכו אחרי הוא
אנדרי אחי שמעון פטרוס: 41 הוא פגש בראשונה
את שמעון אחיו ויאמר אליו את המשיח מצאנו
אשר תרגומו כריסטוס: 42 ויוליכוהו אל ישוע ויהי
כהביט אליו ישוע ויאמר שמעון בן יונה לך יקרא
כיפא אשר תרגומו פטרוס: 43 ויהי ממחרת ויואל
ישוע לצאת הגלילה וימצא את פילפוס ויאמר
אליו לך אחרי: 44 ופילפוס היה מבית צידה עיר
אנדרי ופטרוס: 45 ויפגע פילפוס את נתנאל ויאמר
אליו מצאנו אתו אשר כתב משה בספר התורה
והנביאים את ישוע בן יוסף מנצרת: 46 ויאמר
אליו נתנאל המנצרת תצא לנו טובה ויאמר אליו
בא וראה: 47 וירא ישוע את נתנאל בא לקראתו
ויאמר עליו הנה באמת בן ישראל אשר אין בו
רמיה: 48 ויאמר אליו נתנאל מאין ידעתני ויען
ישוע ויאמר לו בטרם קרא לך פילפוס בהיותך

בראשית היה הדבר והדבר היה את האלהים
ואלהים היה הדבר: 2 הוא היה בראשית אצל
האלהים: 3 הכל נהיה על ידו ומבלעדיו לא
נהיה כל אשר נהיה: 4 בו היו חיים והחיים היו
אור בני האדם: 5 והאור בחשך זרח והחשך
לא השיגו: 6 ויהי איש שלוח מאת האלהים ושמו
יוחנן: 7 הוא בא לעדות להעיד על האור למען
יאמינו כלם על ידו: 8 הוא לא היה האור כי אם
להעיד על האור: 9 האור האמתי המאיר לכל
אדם היה בא אל העולם: 10 בעולם היה ועל ידו
נהיה העולם והעולם לא הכירו: 11 הוא בא אל
אשר לו ואשר המה לו לא קבלוהו: 12 והמקבלים
אתו נתן עז למו להיות בנים לאלהים המאמינים
בשמו: 13 אשר לא מדם ולא מחפץ הבשר אף
לא מחפץ גבר כי אם מאלהים נולדו: 14 והדבר
נהיה בשר וישכן בתוכנו ונחזה תפארתו כתפארת
בן יחיד לאביו רב חסד ואמת: 15 ויוחנן מעיד
עליו ויקרא לאמר הנה זה הוא אשר אמרתי עליו
הבא אחרי היה לפני כי קדם לי היה: 16 וממלואו
לקחנו כלנו חסד על חסד: 17 כי התורה נתנה ביד
משה והחסד והאמת באו על ידי ישוע המשיח:
18 את האלהים לא ראה איש מעולם הבן היחיד
אשר בחיק האב הוא הודיע: 19 וזאת היא עדות
יוחנן בשלח היהודים מירושלים כהנים ולוים
לשאל אתו מי אתה: 20 ויודה ולא כחש ויודה
לאמר אני אינני המשיח: 21 וישאלו אתו מי אפוא
אתה האתה אליהו ויאמר אינני האתה הנביא
ויען לא: 22 ויאמרו אליו מי זה אתה למען נשיב
לשלחינו דבר מה תאמר עליך: 23 ויאמר אני
קול קורא במדבר פנו דרך יהוה כאשר דבר
ישעיהו הנביא: 24 והמשלחים היו מן הפרושים:
25 וישאלוהו ויאמרו אליו מדוע אפוא מטביל אתה
אם אינך המשיח או אליהו או הנביא: 26 ויען אתם
יוחנן ויאמר אנכי מטביל במים ובתוכם עומד
אשר לא ידעתם אתו: 27 הוא הבא אחרי אשר

קם זכרנה את אשר דבר אליכן בעוד היותו: אשר הם הלכים שמה וישם פניו כהלך לו לדרכו: בגליל לאמר: 7 כי צריך בן האדם להמסר לידי אנשים חטאים ולהצלב וביום השלישי קום יקום: 8 ותזכרנה את דבריו: 9 ותשבנה מן הקבר ותגדנה את כל הדברים האלה לעשתי להם: 31 ותפקחנה עיניהם ויכירהו והוא חמק עבר העשר ולכל האחרים: 10 ומרים המגדלית ויוחנה ומרים אם יעקב והאחרות אשר עמהן הנה היו המדברות אל השליחים את הדברים האלה: 33 ויקומו בשעה ההיא וישבו ירושלים 11 ויהיו דבריהן כדברי ריק בעיניהם ולא האמינו להן: 12 ופטרוס קם וירץ אל הקבר וישקף ולא ראה כי אם התכריכים מנחים שם וישב למקומו משתומם על הנהיה: 13 והנה שנים מהם היו הלכים בעצם היום הזה אל כפר הרחק מירושלים כששים ריס ושמו עמאוס: 14 והם נדברו איש אל רעהו על כל הקרות האלה: 15 ויהי בדברם ובהתווכחם יחד ויגש ישוע אף הוא וילך אתם: 16 ועיניהם נאחזו ולא יכירהו: 17 ויאמר אליהם מה המה הדברים האלה אשר אתם נשאים ונתנים בהם יחדו בדרך ופניכם זעפים: 18 ויען האחד אשר שמו קליופס ויאמר אליו האתה לבדך גר בירושלים ואינך ידע את הקרת בה בימים האלה: 19 ויאמר אליהם ומה המה ויגידו אליו מעשה ישוע הנצרי אשר היה איש נביא גבור בפעל ובאמר לפני האלהים ולפני כל העם: 20 ואת אשר כהנינו הגדולים וזקנינו הסגירהו למשפט מות ויצלבהו: 21 ואנחנו חכינו כי הוא העתיד לגאל את ישראל ועתה בכל זאת היום יום שלישי מאז נעשו אלה: 22 והנה גם נשים מקרבנו החרידנו אשר קדמו בבקר לבא לקבר: 23 ולא מצאו את גויתו ותבאנה ותאמרנה כי ראו גם מראה מלאכים האמרים כי הוא חי: 24 וילכו אנשים משלנו אל הקבר וימצאו כאשר אמרו הנשים ואותו לא ראו: 25 ויאמר אליהם הוי חסרי דעת וכבדי לב מהאמין בכל אשר דברו הנביאים: 26 הלא על המשיח היה לסבל את כל זאת ולבוא אל כבודו: 27 ויחל ממש ומכל הנביאים ויבאר להם את כל הכתובים הנאמרים עליו: 28 ויקרבו אל הכפר

אשר אתם טוענים עליו: 15 וגם הורדוס לא מצא כי שלחתי אתכם אליו והנה אין בו חטא משפט מות: 16 על כן איסרנו ואפטרנו: 17 ועליו היה לפטר להם איש אחד בימי החג: 18 ויצעקו כל המונים ויאמרו הסר את זה ופטר לנו את בר אבא: 19 והוא היה משלך בית האסורים על דבר מרד אשר נהיה בעיר ועל דבר רצח: 20 ויוסף פילטוס לשאת קולו כי חפץ לפטר את ישוע: 21 והמה צעקו אליו לאמר הצלב אותו הצלב: 22 ויאמר אליהם פעם שלישית מה אפוא עשה זה רעה כל אשמת מות לא מצאתי בו על כן איסרנו ואפטרנו: 23 ויפצרו בו בקול גדול ויבקשו כי יצלב ויחזק קולם וקול הכהנים הגדולים: 24 ויגזר פילטוס כי תעשה בקשתם: 25 ויפטר להם את המשלך בית האסורים על דבר מרד ורצח את אשר שאלו ואת ישוע מסר לרצונם: 26 וכאשר הוליכוהו משם ויחזיקו באיש אחד הבא מן השדה ושמו שמעון איש קוריני וישימו עליו את הצלב לשאת אחרי ישוע: 27 וילכו אחריו המון עם רב והמון נשים והנה ספרות ומקוננות עליו: 28 ויפן ישוע ויאמר אליהן בנות ירושלים אל תבכינה עלי כי אם על נפשכן בכינה ועל בניכן: 29 כי הנה ימים באים ואמרו אשרי העקרות ואשרי המעים אשר לא ילדו והשרים אשר לא היניקו: 30 אז יחלו לאמר אל ההרים נפלו עלינו ואל הנבעות כסנו: 31 כי אם יעשו כזאת בעץ הלח מה יעשה ביבש: 32 וגם שנים אחרים אנשי בלילעל מוצאים אותו למות: 33 ויהי כאשר באו אל המקום הנקרא גלגלתא ויצלבו אותו שם ואת אנשי הבליעל זה לימינו וזה לשמאלו: 34 ויאמר ישוע אבי סלח להם כי לא ידעו מה הם עשים ויחלקו בגדיו ויפילו גורל: 35 והעם עמד שם וראה וילעגו לו השרים לאמר את אחרים הושיע יושע נא את נפשו אם הוא המשיח בחר האלהים: 36 ויהתלו בו אנשי הצבא ויגשו ויביאו לו חמוץ: 37 ויאמרו אם אתה הוא מלך היהודים הושע את נפשך: 38 וגם מכתב היה ממעל לו בכתב יוני ורומי ועברי זה הוא

24 ובאחד בשבת לפני עלות השחר באו אל הקבר ותביאינה את הסמים אשר הכינו ועמהן עוד אחרות: 2 וימצאו את האבן גלולה מן הקבר: 3 ותבאנה פנימה ולא מצאו את גוית האדון ישוע: 4 ויהי הנה נבכות על הדבר הזה והנה שני אנשים עמדו עליהן ולבושיהם מזהירים: 5 ויפל פחד עליהן ותקדנה אפים ארצה ויאמרו אליהן מה תבקשנה את החי אצל המתים: 6 איננו פה כי

אל המקום ויאמר אליהם התפללו לבלתי בוא לידי נסיון: 41 והוא נפרד מהם הרחק כקלע אבן ויכרע על ברכיו ויתפלל לאמר: 42 אבי אם רצונך להעביר מעלי את הכוס הזאת אך אל יהי כרצוני כי אם כרצונך: 43 וירא אליו מלאך מן השמים ויחזקהו: 44 ויבאו עליו חבלי מות ויוסף להתפלל בחזקה ותהי זעתו כנטפי דם ירדים לארץ: 45 ויקם מהתפלל ויבא אל התלמידים וימצאם ישנים מינון: 46 ויאמר אליהם למח תישנו קומו והתפללו אשר לא תבאו לידי נסיון. עודנו מדבר והנה המון ואחד משנים העשר הנקרא יהודה הלך לפניהם ויקרב אל ישוע לנשק לו: 48 ויאמר ישוע אליו יהודה הבנשיקה אתה מוסר את בן האדם: 49 והאנשים אשר אתו ראים את אשר יהיה ויאמרו אליו אדנינו הנכה בחרב: 50 ויך אחד מהם את עבר הכהן הגדול ויקצץ את אזנו הימנית: 51 ויען ישוע ויאמר רב עתה הרפו ויגע באזנו וירפאהו: 52 ויאמר ישוע אל ראשי הכהנים ושרי המקדש והזקנים אשר באו עליו לאמר כמו על פריץ יצאתם עלי בחרבות ובמקלות: 53 ואהי אצלכם יום יום בהיכל ולא שלחתם בי יד ואולם זאת היא שעתכם ושלטן החשך: 54 ויתפשו אותו ויוליכוהו ויביאהו בית הכתן הגדול ופטרוס הלך אחריו מרחוק: 55 ויהי כי בערו אש בתוך החצר וישבו יחדו וישב גם פטרוס בתוכם: 56 ותראהו השפחה יושב נגד האור ותבט בו ותאמר גם זה היה עמו: 57 ויכחש בו ויאמר אשה לא ידעתי: 58 ואחרי מעט ראהו אדם אחר ויאמר גם אתה מהם ויאמר פטרוס לא אדם כי אינני: 59 ואחרי עבר כשעה אחת קים איש אחר לאמר אמנם גם זה היה עמו כי אף הוא גלילי: 60 ויאמר פטרוס בן אדם לא ידעתי מה אתה אמר והוא עודנו מדבר והתרנגול קרא: 61 ויפן האדון ויבט אל פטרוס ויזכר פטרוס את דבר האדון אשר דבר אליו כי בטרם יקרא התרנגול תכחש בי שלש פעמים: 62 ויצא פטרוס החוצה וימרר בככי: 63 והאנשים אשר אחזו את ישוע התעללו בו

23 ויקם כל קהלם ויוליכוהו אל פילטוס: 2 ויחללו לדבר עליו שטנה לאמר את זה מצאנו מסית את העם ומנע אתו מתת מס אל הקיסר באמרו כי הוא מלך המשיח: 3 וישאלהו פילטוס לאמר האתה הוא מלך היהודים ויען אתו ויאמר אתה אמרת: 4 ויאמר פילטוס אל ראשי הכהנים ואל המון העם לא מצאתי דבר אשם באיש הזה: 5 והם התאמצו לדבר מדיח הוא את העם בלמדו בכל יהודה החל מן הגליל ועד הנה: 6 ויהי כשמע פילטוס את שם הגליל וישאל אם הוא איש גלילי: 7 וכאשר ידע כי מממשלת הורדוס הוא שלחו אל הורדוס אשר היה גם הוא בירושלים בימים האלה: 8 וישמח הורדוס עד מאד כראותו את ישוע כי מימים רבים אוה לראת אתו על כי שמע את שמעו ויקו לראת את אשר יעשה: 9 וירב לשאל אותו והוא לא השיב אתו דבר: 10 ויעמדו הכהנים הגדולים והסופרים ויתחזקו לדבר עליו שטנה: 11 ויבז אתו הורדוס עם צבאותיו ויהתל בו וילבש אותו בגד זהורית וישלחהו אל פילטוס: 12 ביום ההוא נהיו פילטוס והורדוס לאהבים יחדו כי מלפנים איבה היתה בינתם: 13 ויקרא פילטוס את ראשי הכהנים ואת השרים ואת העם: 14 ויאמר אליהם הבאתם לפני את האיש הזה כמסית את העם והנה אני חקרתיו לעיניכם ולא מצאתי באיש הזה אשמת מאומה מן הדברים

לבוא: 29 וידבר אליהם משל ראו את התאנה ואת כל העצים: 30 כי תראו אתם מוציאים את פרחם הלא ידעתם כי קרב הקיץ: 31 ככה אף אתם בבא אלה לעיניכם דעו כי קרובה מלכות האלהים: 32 אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד כי יהיה הכל: 33 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון: 34 רק השמרו לכם פן יכבד לבבכם בסבא ובשכרון ובדאגות המחיה ובא עליכם היום ההוא פתאם: 35 כי כמו פח יבוא על כל הישבים על פני כל הארץ: 36 לכן שקדו בכל עת והתפללו למען תעצרו כח להמלט מכל העתידות האלה ולהתיצב לפני בן האדם: 37 ויהי מלמד יומם במקדש ובלילה יצא בהר הנקרא הר הזיתים ללון: 38 וכל העם השכימו לבוא אליו במקדש לשמע אותו:

22 ויקרב חג המצות הנקרא פסח: 2 והכהנים הגדולים והסופרים מבקשים איך יהרגוהו כי יראו מפני העם: 3 והשטן נכנס ביהודה המכנה איש קריות והוא במספר שנים העשר: 4 וילך וידבר עם ראשי הכהנים ושרי החיל איך ימסרנו אל ידם: 5 וישמחו ויאילו לתת לו כסף: 6 ויבטח אתם ויבקש תואנה למסרו אליהם שלא לעיני ההמון: 7 ויבא יום המצות אשר זכו בו יובח בו הפסח: 8 וישלח את פטרוס ואת יוחנן לאמר לכו והכינו לנו את הפסח ונאכלה: 9 ויאמרו אליו באי זה מקום תחפץ כי נכין אותו: 10 ויאמר אליהם הנה אתם באים העירה ופגע אתכם איש נשא צפחת מים לכו אחריו אל הבית אשר יבוא שמה: 11 ואמרתם אל בעל הבית כה אמר לך הרב איה המלון אשר אכלה שם את הפסח עם תלמידי: 12 והוא יראה אתכם עליה גדולה מצעה שם תכינו: 13 וילכו וימצאו כאשר דבר אליהם ויכינו את הפסח: 14 ויהי כאשר הגיעה השעה ויסב הוא ושנים עשר השליחים אתו: 15 ויאמר אליהם נכסף נכספתי לאכל אתכם את הפסח הזה לפני עונתי: 16 כי אמר אני לכם אינני אכל אותו עוד עד כי ימלא במלכות האלהים: 17 ויקח את הכוס ויברך

ולאלהים את אשר לאלהים: 26 ולא יכלו ללכדו מחסרונה את כל רכושה נתנה: 5 ויהי באמרם בדבר לפני העם ויתמדהו על מענהו ויחרישו: על המקדש כי מחדר הוא באבנים יפות ובמתנות 27 ויקרבו אנשים מן הצדוקים הכפרים בתחית ויאמר: 6 את אשר אתם ראים הנה ימים באים ולא המתים וישאלהו לאמר: 28 מורה משה כתב לנו כי ימות אח בעל אשה ובנים אין לו ולקח אחיו את אשתו והקים זרע לאחיו: 29 והנה היו שבעה אחים והראשון לקח אשה וימת לא בנים: 30 ויקח אתה השני וימת גם הוא לא בנים: 31 ויקח אתה השלישי וככה עשו אף השבעה ולא הניחו בנים וימותו: 32 ובאחרונה מתה גם האשה: 33 והנה בתחית המתים למי מהם תהיה לאשה כי היתה אשה לשבעה: 34 ויען ישוע ויאמר אליהם בני העולם הזה ישאו נשים ותנשאנה: (jaion g165) 35 והזכים לנחל את העולם הבא ואת תחית המתים לא ישאו נשים ולא תנשאנה: (jaion g165) 36 כי לא יוכלו עוד למות כי שוים הם למלאכים ובני אלהים המה בהיותם בני התקומה: 37 וגם משה רמז בסנה כי יקומו המתים בקראו את יהוה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: 38 והאלהים איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים כי כלם חיים לו: 39 ויענו מן הסופרים רבי יפה דברת: 40 ולא ערבו עוד את לבם לשאל אותו דבר: 41 ויאמר אליהם איך יאמרו על המשיח כי הוא בן דוד: 42 והוא דוד אמר בספר תהלים נאם יהוה לאדני שב לימיני: 43 עד אשית איביך הדם לרגליך: 44 הנה דוד קרא לו אדון ואיך הוא בנו: 45 ויאמר אל תלמידיו באזני כל העם: 46 הזהירו מן הסופרים החפצים להתהלך עטופי טלית ואהבים את שאלות שלומם בשוקים ואת מושבי הראש בבתי הכנסיות ואת מסכות הראש בסעודות: 47 הבלעים את בתי האלמנות ומאריכים תפלתם למראה עינים המה משפט על יתר יקחו:

21

ויבט וירא את העשירים משליכים את נדבותם לארון האוצר: 2 וירא גם אלמנה עניה נתנת בו שתי פרושות: 3 ויאמר אמת אמר אני לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מכלם: 4 כי כל אלה התנדבו לאלהים מהעדף שלהם והיא

לא חפצו מלכי עליהם הביאו אתם הנה והרגו את אלה או מי הוא הנתן לך את הרשות הזאת: אתם לפני: 28 ויכל לדבר הדברים האלה ויעבר 3 ויען ויאמר אליהם אף אני אשאלכם דבר ואמרו לפניכם ויעל ירושלים: 29 ויהי בקרב אל בית ל': 4 טבילת יוחנן המן השמים היתה אם מבני פני ובית היני בהר הנקרא הר הזיתים וישלח אדם: 5 ויחשבו בלבם לאמר אם נאמר מן השמים שנים מתלמידיו לאמר: 30 לכו אל הכפר אשר ואמר למזה זה לא האמנתם לו: 6 ואם נאמר מבני ממוולנו והיה בבואכם שמה תמצאו עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם עד עתה היתירו אותו והביאו: נביא היה: 7 ויענו לא ידענו מאין: 8 ויאמר ישוע 31 וכי ישאל אתכם איש למזה תתירוהו כה תאמרו אליהם גם אני לא אומר לכם באי זו רשות אני עשה אליו יען כי האדון צריך לו: 32 וילכו השלוחים וימצאו כאשר דבר אליהם: 33 ויתירו את העיר ויאמר אליהם בעליו למזה זה אתם מתירים את העיר: 34 ויאמרו האדון צריך לו: 35 ויביאהו אל ישוע וישליכו את בגדיהם על העיר וירכיבו עליו את ישוע: 36 ובנסעו הציעו את בגדיהם על הדרך: 37 ויקרב אל מורד הר הזיתים ויחלו כל המון התלמידים לשבח את האלהים בשמחה ובקול גדול על כל הגבורות אשר ראו לאמר: ידידי כראותם אותו אולי יגורו מפניו: 14 וכראותם 38 ברוך המלך הבא בשם יהוה שלום בשמים אתו הכרמים נועצו יחדו לאמר זה הוא היורש וכבוד במדומים: 39 ומקצת פרושים אשר בתוך העם אמרו אליו רבי גער בתלמידך: 40 ויען ויאמר אני אומר לכם כי אם יחשו אלה תזעקנה האבנים: 41 ויהי כאשר קרב וירא את העיר ויבך עליה לאמר: 42 לו ידעת אף את בעוד יומך הזה את דבר שלומך ועתה נעלם מעיניך: 43 כי ימים באים עליך ושפכו איבך סוללה סביבך והקיפוך וצרו עליך מכל עברך: 44 וסחבו אותך ואת בניך בקרבך ולא ישאירו בך אבן על אבן עקב כי לא ידעת את עת פקדתך: 45 ויבא אל המקדש ויחל לגרש משם את המוכרים ואת הקונים בו: 46 ויאמר אליהם הן כתוב בתי בית תפלה הוא ואתם עשיתם אותו למערת פריצים: 47 ויהי מלמד יום יום במקדש והכהנים הגדולים והסופרים וגם ראשי העם מבקשים לאבדו: 48 ולא מצאו מה לעשות כי כל העם דבקו אחריו לשמע אתה: 20 ויהי היום והוא מלמד את העם במקדש ומבשר ויגשו הכהנים והסופרים עם הזקנים: 2 ויאמרו אליו אמר נא לנו באי זו רשות אתה עשה

אחת חסרת מכר את כל אשר לך וחלק לעניים ויהי לך אוצר בשמים ובוא ולך אחרי: 23 ויהי כשמעו את זאת ויעצב מאד כי עשר גדול היה לו: 24 וירא ישוע כי נעצב ויאמר כמה יקשה לבעלי נכסים לבוא אל מלכות האלהים: 25 כי נקל לגמל עבר בתוך נקב המחט מבוא עשיר אל מלכות האלהים: 26 ויאמרו השמעים ומי יוכל להושע: 27 ויאמר מה שיפלא מבני אדם לא יפלא מאלהים: 28 ויאמר פטרוס הן אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחריך: 29 ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם אין איש אשר עזב את ביתו או את אבותיו או את אחיו או את אשתו או את בניו למען מלכות האלהים: 30 ולא יקח תחתיהם כפלים הרבה בעולם הזה ובעולם הבא חיי עולמים: ^{aiōn g165,} 31 ויקח אליו את שנים העשר ויאמר להם הננו עלים ירושלימה וימלא כל הכתוב בידי הנביאים על בן האדם: 32 כי ימסר לגוים ויהתלו בו ויתעללו בו וירקו בפניו: 33 ואחרי הכותם אותו בשוטים ימיתוהו וביום השלישי קום יקום: 34 והם לא הבינו מאומה ויהי הדבר הזה נעלם מהם ולא ידעו את הנאמר: 35 ויהי בקרב אל יריחו והנה איש עור ישב על הדרך והוא משאל: 36 וישמע את קול העם העבר וידרש לדעת מה זאת: 37 וינידו לו כי ישוע הנצרי עובר: 38 ויצעק לאמר ישוע בן דוד חנני: 39 וההלכים בראשנה גערו בו להחשתו והוא הרבה עוד לצעק ישוע בן דוד חנני: 40 ויעמד ישוע ויצו להביאו אליו ויהי כאשר קרב וישאלהו לאמר: 41 מה חפצך כי אעשה לך ויאמר אדני כי אראה: 42 ויאמר אליו ראה אמונתך הושיעה לך: 43 ופתאם ראה וילך אחריו הלך ושבח את האלהים וכל העם בראותם זאת נתנו תודה לאלהים:

19

ויבוא ויעבר ביריחו: 2 והנה איש ושמו זכי מראשי המוכסים והוא עשיר: 3 ויבקש לראות את ישוע מי הוא ולא יכל מפני העם כי שפל קומה היה: 4 ויקדם וירץ ויעל על שקמה לראותו כי שם הדרך אשר יעבר בה: 5 ויהי בבואו אל המקום

אל כפר אחד ויפנעוהו עשרה אנשים מצרעים 18 וגם משל דבר אליהם להתפלל תמיד והם עומדים מרחוק: 13 וישאו את קולם לאמר ישוע מורה חננו: 14 וירא אותם ויאמר אליהם לכו והראו אל הכהנים ויהי בלכתם וישהרו: 15 ואחד מהם בראתו כי נרפא וישב וישבת את האלהים בקול גדול: 16 ויפל על פניו לרגליו ויודה לו והוא היה שמרוני: 17 ויען ישוע ויאמר הלא העשרה שיהרו והתשעה איה הם: 18 האם לא נמצא אשר שב לתת כבוד לאלהים זולתי הנכרי הזה: 19 ויאמר אליו קום ולך אמונתך הושיעה לך: 20 וישאלהו הפרושים מתי תבוא מלכות האלהים ויען אתם לאמר מלכות האלהים לא תבוא במראה עינים: 21 ולא יאמרו הנה פה או הנה שם כי מלכות האלהים הנה בקרבכם היא: 22 ויאמר אל התלמידים ימים באים והתאוויתם לראות יום אחד מימי בן האדם ולא תראו: 23 ואם יאמרו אליכם הנה שם הנה פה אל תלכו ואל תרוצו אחריהם: 24 כי כברק אשר יברק מקצה השמים ויאיר עד קצה השמים כן יהיה בן האדם ביומו: 25 אך בראשונה צריך הוא לסבל הרבה ולהמאס מן הדור הזה: 26 וכאשר היה נח כן יהיה בימי בן האדם: 27 אכלו ושתו נשאו נשים והשיאו נשים לאנשים עד היום אשר בא נח אל התבה ויבא המבול וישחת את כלם: 28 וכאשר היה בימי לוט אכל ושתה קנה ומכר נשע ובנה: 29 ויהי ביום אשר יצא לוט מסדום וימטר אש וגפרית מן השמים וישחת את כלם: 30 ככה יהיה ביום אשר יגלה בן האדם: 31 ביום ההוא איש אשר יהיה על הגג וכליו בבית אל ירד לשאת אתם ואיש אשר בשדה אל יושב הביתה: 32 זכרו את אשת לוט: 33 המבקש למלט את נפשו יאבדנה ואשר יאבד אתה יהיה: 34 אני אמר לכם בלילה ההוא שנים יהיו במטה אחת האחד יאסף והאחר יעזב: 35 שנים תהיינה שחנות יחד האחת תאסף והאחרת תעזב: 36 שנים יהיו בשדה ונאסף האחד והאחר יעזב: 37 ויענו ויאמרו אליו איה זאת אדנינו ויאמר אליהם באשר הפנר שם יקבצו הנשרים:

ולא להתרפות: 2 ויאמר שופט היה בעיר אחת אשר לא ירא את האלהים ולא נשא פנים לאדם: 3 ואלמנה היתה בעיר ההיא ותבא אליו לאמר דינה את דיני ממריבי: 4 וימאן מיום אל יום ואחרי כן אמר בנפשו גם כי את האלהים איני ירא ולאדם לא אשא פנים: 5 אעשה את דין האלמנה הזאת על הוגיעה אתי פן תבוא תמיד ותדכאני במלים: 6 ויאמר האדון שמעו את אשר אמר דין העולה: 7 והאלהים הלא הוא יעשה דין בחיריו הקראים אליו יומם ולילה גם כי יתמהמה להושיעם: 8 אני אמר לכם כי יעשה את דינם במהרה אך בן האדם בבואו הימצא אמונה בארץ: 9 ויוסף וישא משלו אל אנשים בטחים בנפשם כי צדיקים המה ואחרים נבזים בעיניהם ויאמר: 10 שני אנשים עלו אל המקדש להתפלל האחד פרוש והאחד מוכס: 11 ויתיצב הפרוש לבדו ויתפלל לאמר אלהים אודך כי איני כאשר האדם הנזלים והעשקים והנאפים או גם כמכס הזה: 12 אני צם פעמים בשבוע אני מעשר את כל קניני: 13 והמוכס היה עמד מרחוק ולא אבה אף לשאת את עיניו לשמים כי אם תופף על לבו לאמר אלהים סלח לי החוטא: 14 אני אמר לכם כי ירד זה לביתו נצדק מזה כי כל המרים את נפשו ישפל ואשר ישפילה ירומם: 15 ויביאו אליו גם את הילדים למען יגע בהם ויראו התלמידים וינערו בם: 16 ויקרא אתם ישוע אליו ויאמר הניחו לילדים לבוא אלי ואל תמנעום כי לאלה מלכות האלהים: 17 אמן אני לכם כל אשר לא יקבל את מלכות האלהים כילד הוא לא יבא בה: 18 וישאלהו קצין לאמר רבי השוב מה לי לעשות ואירש חיי עולמים: 19 ^{g166} ויאמר אליו ישוע מדוע קראת לי טוב אין טוב בלתי אחד האלהים: 20 את המצות אתה יודע לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר כבד את אביך ואת אמך: 21 ויאמר את כל אלה שמרתי מנעורי: 22 וישמע ישוע ויאמר עוד

כי יקח אדני ממני את הפקדה לעדר לא אוכל ולשאל על הפתחים אני בוש: 4 ידעתי מה אעשה למען יאספוני אל בתייהם בעת אסור מפקדתי: 5 ויקרא אל כל איש אשר נשה בהם אדניו וישאל את הראשון כמה אתה חייב לאדני: 6 ויאמר מאת בתי שמן ויאמר אליו קח את שטרך ומהר שב וכתבת חמשים: 7 ואל אחר אמר כמה אתה חייב ויאמר מאת כר חטים ויאמר קח את שטרך וכתב שמנים: 8 וישבת האדון את פקיד העולה על אשר הערים לעשות כי בני העולם הזה ערומים הם בדורם מבני האור: 9 jañ g165 וגם אני אמר לכם עשו לכם אהבים בממון העולה למען בעת כלתו יאספו אתכם אל משכנות עולם: 10 jañios g166 הנאמן במעט מזער נאמן גם בהרבה והמעול במעט מזער מעול גם בהרבה: 11 לכן אם בממון העולה לא הייתם נאמנים את האמת מי יפקיד בידכם: 12 ואם בדבר אשר לאחרים לא הייתם נאמנים את אשר לכם מי יתן לכם: 13 אין עבד אשר יוכל לעבד שני אדנים כי ישנא את האחד ויאבה את האחר או ידבק באחד ואת האחר יבזה לא תוכלו עבד את האלהים ואת הממון: 14 וישמעו כל זאת גם הפרושים אשר הם אהבי כסף וילעגו לו: 15 ויאמר אליהם אתם הם המצטדקים לפני האדם ואלהים יודע את לבבכם כי הנבה באדם תועבה הוא לפני האלהים: 16 התורה והנביאים עד יוחנן ומן אז והלאה בשורת מלכות האלהים וכל איש בחזקה יבוא בה: 17 אבל נקל כי יעברו השמים והארץ מאשר יפיל קוץ אחד מן התורה: 18 כל איש המשלח את אשתו ולקח אחרת נאף הוא וכל הלקח את הגרושה מאישה נאף הוא: 19 איש עשיר היה והוא לבוש ארגמן ושש ויתענג וישמח יום יום: 20 ואיש אביון ושמו לעזר משכב פתח שער ביתו והוא מלא אבעבעות: 21 ויתאו לשבע מן הפרורים הנפלים מעל שלחן העשיר וגם הכלבים באו וילקו אבעבעותיו: 22 ויהי כאשר מת האביון ויובל על ידי המלאכים אל חיק אברהם וימת גם העשיר ויקבר: 23 ובהיותו במכאבות בשאול

17 ויאמר אל תלמידיו אי אפשר שלא יבאו המכשלים אבל אי לאיש אשר על ידו יבאו: 2 נוח לו שיתלה פלח רכב על צוארו וישלך אל הים מאשר יכשיל את אחד מהקטנים wאלה: 3 השמרו לנפשותיכם אם יחטא לך אחיך הוכח לו ואם ינחם סלח לו: 4 ואם יחטא לך שבע פעמים ביום ושב אליך שבע פעמים ביום ואמר נחמתי וסלחת לו: 5 ויאמרו השליחים אל האדון הוסף לנו אמונה: 6 ויאמר האדון לו היתה לכם אמונה כנגד החרדל אז תאמרו אל התות הזה העקר והנטע בתוך הים וישמע לכם: 7 מי הוא זה מכס ולו עבד חרש או רעה אשר בבאו מן השדה יאמר אליו מהר נשה הנה והסב: 8 הלא יאמר אליו הכן לי ארוחת הערב וחנר מתניך ושרתני עד אם כליתי לאכל ולשתות ואחר תאכל ותשתה גם אתה: 9 הגם יתן תודה לעבד על עשתו את אשר צוהו אמרתי לא יתן: 10 ככה גם אתם אחרי עשותכם את כל אשר צויתם אמרו עבדים אין מועיל בם אנחנו כי רק את המטל עלינו לעשות עשינו: 11 ויהי בנסעו ירושלים והוא עבר בתוך שמרון והגליל: 12 ויבא

להיות תלמידיו: 27 ואשר לא ישא את צלבו ובא אחרי לא יוכל להיות תלמידיו: 28 כי מי מכם החפץ לבנות מגדל הלא ישב בראשונה ויחשב את ההוצאות אם השג תשיג ידו להשלימו: 29 פן ישם את היסוד ולא יוכל לכלותו והיה כל הראים יקומו להלעיג לו לאמר: 30 כי זה האיש החל לבנות ולא יכל לכלות: 31 אז מי הוא המלך הקם להתנרות מלחמה במלך אחר ולא ישב בראשונה וייתעץ אם יוכל בעשרת אלפים לערך לקראת הבא עליו בעשרים אלף: 32 ואם לא ושלח אליו מלאכים בעודנו רחוק לבקש שלום: 33 ככה כל איש מכם אשר לא נפטר מכל רכושו לא יוכל להיות תלמידיו: 34 טוב המלח ואם המלח היה תפל במה יתקן: 35 לא יצלח גם לאדמה גם לדמן החוצה ישליכוהו מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:

15 ויהי בקרב אליו כל המוכסים והחטאים לשמע אותו: 2 וילוונו הפרושים והסופרים לאמר הנה זה מקבל את החטאים ואכל אתם: 3 וידבר אליהם את המשל הזה לאמר: 4 מי זה האיש מכם אשר לו מאה כבשים ואבד לו אחד מהם ולא יטוש את התשעים ותשעה במדבר והלך אחרי האבד עד כי ימצאהו: 5 והיה כמצאו אותו ישימונו על כתפיו בשמחה: 6 ובא אל ביתו וקרא לאהביו ולשכניו יחד לאמר שמחו אתי כי מצאתי את שיי האבד: 7 אני אמר לכם כי כן תהיה שמחה בשמים על חוטא אחד השב יותר מעל תשעים ותשעה צדיקים אשר לא יצטרכו לתשובה: 8 או מי האשה אשר לה עשרה דרכמונים ואבד לה דרכמון אחד ולא תדליק נר ותטאטא את הבית ותחפש היטב עד כי תמצאהו: 9 והיה כמצאה אותו תקרא לרעותיה ולשכנותיה לאמר שמחנה אתי כי מצאתי את הדרכמון אשר אבד לי: 10 כן אני

אמר לכם תהיה שמחה לנפי מלאכי אלהים על חוטא אחד אשר שב מחטאו: 11 ויאמר איש אחד היו לו שני בנים: 12 ויאמר הצעיר אל אביו אבי תנה לי את חלק הרכוש אשר יפל לי ויחלק להם את הנחלה: 13 ויהי מקץ ימים ויאסף הבן הצעיר

את הכל וילך אל ארץ רחוקה ושם פזר את רכשו וילך בדרך סובאים וזוללים: 14 ואחרי כלותו את הכל היה רעב חזק בארץ ההיא ויחל להיות חסר לחם: 15 וילך וידבק באחד מבני המדינה בארץ ההיא וישלח אותו אל שדותיו לרעות חזירים: 16 ויתאו למלא את בטנו בחרובים אשר יאכלו החזירים ואין נתן לו: 17 וישב אל לבו ויאמר מה רבו שכירי אבי ויש להם לחם לשבע ואני אבד ברעב: 18 אקומה נא ואלכה אל אבי ואמר אליו אבי חטאתי לשמים ולפניך: 19 ונקלתי מהקרא עוד בנך שימיני כאשר שכירך: 20 ויקם ויבא אל אביו עודנו מרחוק ואביו ראהו ויהמו מעיו וירץ ויפל על צוואריו וישקוהו: 21 ויאמר אליו הבן אבי חטאתי לשמים ולפניך ואני נקלתי מהקרא עוד בנך: 22 ויאמר האב אל עבדיו הוציאו את השמלה הטובה מכלן והלבישוהו ותנו טבעת על ידו ונעלים ברנליו: 23 והביאו את עגל המרבק ושבחוהו ונאכלה ונשמח: 24 כי זה בני היה מת ויחי ואובד היה וימצא ויחלו לשמח: 25 ובנו הגדול היה בשדה ויהי כאשר בא ויקרב אל הבית וישמע קול זמרה ומחלות: 26 ויקרא אל אחד הנערים וישאל מה זאת: 27 ויאמר אליו כי בא אחיך וישבח אביך את עגל המרבק על אשר הושב לו שלם: 28 ויחר לו ולא אבה לבוא הביתה ויצא אביו וידבר על לבו: 29 ויען ויאמר אל אביו הנה זה שנים רבות אני עבד אתך ומימי לא עברתי את מצותך ומימי לא נתת לי גדי למען אשיש עם רעי: 30 ויבא בנך זה אשר בלע את נחלתך עם הזנות ותזבח לו את עגל המרבק: 31 ויאמר אליו בני אתה תמיד עמדי וכל אשר לי לך הוא: 32 אבל נכון לשוש ולשמח כי אחיך זה היה מת ויחי ואבד היה וימצא:

16 ויאמר גם אל תלמידיו איש עשיר היה ולו פקיד על ביתו וילשינהו אליו באמרם כי מפזר הוא את קנייניך: 2 ויקרא אותו ויאמר אליו מה זאת שמעתי עליך תן חשבון פקדתך כי לא תוכל להיות עוד פקיד: 3 ויאמר הפקיד בלבו מה אעשה

את דרכו לבוא ירושלים: 23 וישאלהו איש לאמר
 אדנינו המעט הם הנושעים: 24 ויאמר אליהם
 התאמצו לבוא בפתח הצר כי אמר אני לכם
 רבים יבקשו לבוא ולא יוכלו: 25 והיה מיום אשר
 יקום בעל הבית וסגר את הדלת ותחלו לעמוד
 בחוץ ולדפק על הדלת לאמר אדנינו אדנינו פתח
 לנו וענה ואמר אליכם אינני יודע אתכם מאין
 אתם: 26 אז תחלו לאמר אכלנו ושתינו לפניך
 וברחבותינו למדת: 27 ויאמר אני לכם
 אינני יודע אתכם מאין אתם סורו ממני כל פעלי
 האון: 28 ושם תהיה היללה וחרק השנים כאשר
 תראו את אברהם ויצחק ויעקב ואת כל הנביאים
 במלכות האלהים ואתם מגרשים החוצה: 29 ויבאו
 ממזרח וממערב ומצפון ומדרום ויסבו במלכות
 האלהים: 30 והנה יש אחרונים אשר יהיו ראשונים
 וראשונים אשר יהיו אחרונים: 31 ביום ההוא נגשו
 מן הפרושים ויאמרו אליו צא ולך מזה כי הורדוס
 מבקש להרגך: 32 ויאמר אליהם לכו ואמרו אל
 השועל הזה הנני מגרש שדים ופעל רפואות היום
 ומחר ובשלישי אבא עד קצי: 33 אבל הלוך אלך
 היום ומחר וממחרתו כי לא יתכן אשר יאבד
 נביא מחוץ לירושלים: 34 ירושלים ירושלים
 ההרגת את הנביאים והסקלת את הנשלחים אליה
 כמה פעמים חפצתי לקבץ את בניך כאשר תקבץ
 התרנגלת את אפרוחיה תחת כנפיה ואתם לא
 אביתם: 35 הנה ביתכם יעזב לכם שמם ואני אמר
 לכם כי ראה לא תראוני עד בוא העת אשר תאמרו
 ברוך הבא בשם יהוה:

14 ויהי בבאו בשבת אל בית אחד מראשי
 הפרושים לאכל לחם והמה ארבים לו: 2 והנה
 איש אחד לפניו אשר גופו צבה ממים: 3 ויען ישוע
 ויאמר אל בעלי התורה ואל הפרושים לאמר
 המתר לרפא בשבת אם לא ויחרישו: 4 ויאחז בו
 וירפאהו וישלחהו: 5 ויען ויאמר אליהם מי מכם
 אשר חמרו או שורו יפול אל הבאר ולא ימהר
 להעלותו ביום השבת: 6 ולא יכלו להשיב על
 זאת דבר: 7 וישא משלו אל הקרואים בראותו
 העניים ואת הנשברים ואת העורים ואת הפסחים:
 22 ויאמר העבד אדני כאשר צוית כן נעשה ויש עוד
 מקום: 23 ויאמר האדון אל העבד צא אל הדרכים
 ואל הנדרות ופצר בהם לבוא למען ימלא ביתי:
 24 כי אני אמר לכם אין אחד מן האנשים הקרואים
 ההם אשר יטעם סעודתי: 25 והמון עם רב הלכים
 אתו ויפן ויאמר אליהם: 26 איש כי יבוא אלי
 ולא ישנא את אביו ואת אמו ואת אשתו ואת בניו
 ואת אחיו ואת אחיותיו ואף גם את נפשו לא יוכל

פטרס אדנינו הלנו אתה אמר את המשל הזה אם גם לכל אדם: 42 ויאמר האדון מי הוא אפוא הסכן הנאמן והנבון אשר יפקידהו האדון על עבדו לתת את ארחתם בעתו: 43 אשרי העבד ההוא אשר בבא אדניו ימצאהו עשה כן: 44 אמת אמר אני לכם כי על כל אשר יש לו יפקידהו: 45 והעבד ההוא אם יאמר בלבו בשש אדני לבוא והחל להכות את העבדים ואת השפחות ולאכל ולשתות ולשכר: 46 בוא יבוא אדני העבד ההוא ביום לא יצפה ובשעה לא ידע וישסף אותו וישם את חלקו עם הסוררים: 47 והעבד ההוא אשר ידע את רצון אדניו ולא הכין ולא עשה כרצונו יכה מכות רבות. ואשר לא ידע ועשה דברים אשר עליהם בן הכות הוא לא יכה כי אם מעט כי כל איש אשר נתן לו הרבה דרוש ידרש ממנו הרבה ואשר הפקידו בידו הרבה ישאלו מאתו יותר: 49 להפיל אש על הארץ באתי ומה חפץ אני כי כבר בערה: 50 ועלי טבילה להטבל ומה יצר לי עד כי תשלם: 51 החשבים אתם כי באתי לתת שלום בארץ אני אמר לכם לא כי אם מחלקת: 52 כי מעתה חמשה בבית אחד יחלקו שלשה על שנים ושנים על שלשה: 53 האב יחלק על הבן והבן על האב האם על הבת והבת על האם החמות על הכלה והכלה על החמות: 54 ויאמר גם אל המון העם כראתכם את הענן עלה במערב ואמרתם נשם בא וכן יהיה: 55 ואם נשבה רוח הננב תאמרו הנה חם בא וגם יבוא: 56 החנפים את פני הארץ והשמים ידעתם לבחן ואת העת הזאת איך לא תבחנו: 57 למה אף מנפשכם לא תשפטו את הישר: 58 כי כאשר תלך אל השר עם איש ריבך בעורך בדרך השתדל להנצל ממנו פן יסחב אותך אל השפט והשפט ימסרך אל השוטר והשוטר ישליכך אל בית הכלא: 59 ואני אמר לך לא תצא משם עד אם שלמת גם את הפרוטה האחרונה:

13 ויבאו אנשים בעת ההיא וינידו לו על דבר הגלילים אשר פילטוס ערב דמם עם זבוחיהם: 2 ויען ישוע ויאמר אליהם החשבים אתם כי

54 ויאברו לו ויבקשו לצודד דבר מפיהו למען ימצאו עליו שטנה:

12 ויהי עד כה ועד כה בהתאסף רבבות עם עד כי לחצו איש את רעהו ויחל לדבר אל תלמידיו בראשונה השמרו לנפשתיכם משאור הפרושים שהוא החנפה: 2 ואין דבר מכסה אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא יודע: 3 לכן כל אשר דברתם בחשך באור ישמע ואת אשר לחשתם לאזן בחדרים קרא יקרא על הגגות: 4 ואני אמר לכם ידידי אל תיראו מן הממיתים את הגוף ואחרי זאת אין לאל ידם לעשות עוד דבר: 5 אבל אורה אתכם את אשר תיראו ויראו את אשר יש לו שלטון אחרי המיתו להשליך אל גיהנם הן אני אמר לכם אותו (תיראון: Geenna g1067) 6 הלא חמש צפרים תמכרנה בשני אסרים ואין אחת מהן נשכחת לפני האלהים: 7 ואתם גם שערות ראשכם נמנות כלן לכן אל תיראו יקרתם מצפרים רבות: 8 ואני אמר לכם כל אשר יודה בי לפני האדם גם בן האדם יודה בו לפני מלאכי אלהים: 9 ואשר יכחש בי לפני האדם הוא יכחש לפני מלאכי אלהים: 10 וכל אשר ידבר דבר חרפה על בן האדם יסלח לו והמגדף את רוח הקדש לא יסלח לו: 11 וכאשר יביאו אתכם אל בתי הכנסיות ולפני הרשויות והשלטונים אל תדאגו איך או במה תצטרדקו ומה תדברו: 12 כי רוח הקדש הוא יורה אתכם בשעה ההיא את הנכון לדבר: 13 ויאמר אליו אחד מן העם רבי אמר נא אל אחי ויחלק אתי את הירשה: 14 ויאמר אליו בן אדם מי שמני עליכם לשפט ולמחלק: 15 ויאמר אליהם ראו והשמרו לכם מבצע בצע כי חיי האדם אינם תלויים בהרבות נכסיו: 16 וישא משלו ויאמר אליהם לאמר שדה איש עשיר אחד עשה תבואה הרבה: 17 ויחשב בלבו לאמר מה אעשה כי אין לי מקום לכנוס בו את תבואתי: 18 ויאמר את זאת אעשה הרכס את אסמי ובנה גדולים מהם ואכנסה שמה את כל יבולי וטובי: 19 ואמר לנפשי נפשי יש לך עתודות הרבה לשנים רבות הנפשי אכלי שתי ושישי:

20 והאלהים אמר לו אתה הכסיל בעצם הלילה הזה ידרשו ממך את נפשך ואשר הכינות לך למי יהיה: 21 זה חלק האצור לו אצרות ולא יעשיר באלהים: 22 ויאמר אל תלמידיו לכן אני אמר לכם אל תדאגו לנפשכם מה תאכלו ולגופכם מה תלבשו: 23 הנפש יקרה היא מן המזון והגוף יקר מן המלבוש: 24 התבוננו אל הערבים אשר אינם זרעים ואינם קצרים וגם אין להם מגורה ואוצר והאלהים מכלכל אותם ומה מעלים אתם מן העוף: 25 ומי זה מכם אשר בדאגתו יוכל להוסיף אמה אחת על קומתו: 26 ועתה הן מעט מזער אין ביכלתכם וליותר מה תדאגו: 27 התבוננו אל השושנים הצמחות ואינן טות ואינן ארנות ואני אמר לכם כי גם שלמה בכל הדרו לא היה לבוש כאחת מזה: 28 ואם ככה ילביש אלהים את חציר השדה אשר היום ישנו ומחר ישלך לתוך התנור אף כי אתכם קטני האמונה: 29 גם אתם אל תדרשו מה תאכלו ומה תשתו ואל תהלכו בנדלות: 30 כי את כל אלה מבקשים גויי הארץ ואביכם הוא יודע כי צריכים אתם לאלה: 31 אך בקשו את מלכות האלהים ונוסף לכם כל אלה: 32 אל תירא העדר הקטן כי רצה אביכם לתת לכם את המלכות: 33 מכרו את רכושכם ותנו צדקה עשו לכם כיסים אשר לא יבלו ואוצר בשמים אשר לא יגנב לעולם אשר נגב לא יקרב אליו וסס לא יאכלהו: 34 כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה גם לבבכם: 35 מתניכם יהיו חנורים והנרות דלקים: 36 ואתם היו דמים לאנשים המחכים לאדניהם מתי ישוב מן החתנה וכאשר יבוא ודפק יפתחו לו כרנע: 37 אשרי העבדים ההם אשר בבוא האדון ימצאם שקדים אמן אמר אני לכם כי יתאזר ויושיבם וילך לשרת אותם: 38 ואם יבוא באשמרה השנית או באשמרה השלישית וכן ימצא אשרי העבדים ההם: 39 וזאת דעו אשר אם ידע ידע בעל הבית באי זו שעה יבוא הגנב כי עתה שקד שקוד ולא יתן לחתר את ביתו: 40 לכן גם אתם היו נכונים כי בשעה אשר לא פללתם יבוא בן האדם: 41 ויאמר

השדים הוא מנרש את השדים: 16 ויש אשר נסוהו רעה וחשך גם גופך: 35 על כן השמר לך פן וישאלו ממנו אות מן השמים: 17 והוא ידע את יחשך האור אשר בקרבך: 36 והנה אם גופך כלו מחשבותם ויאמר אליהם כל ממלכה הנחלקה על אור ואין בו כל דבר חשך אז יאור כלו והיה עצמה תחרב ובית יפל על בית: 18 וגם השטן אם נחלק על עצמו איככה תכון ממלכתו כי אמרתם שבעל זבוב מנרש אני את השדים: 19 ואם אני מנרש את השדים בבעל זבוב בניכם במי הם מנרשים אתם על כן המה יהיו שפטים: 20 ואם באצבע אלהים מנרש אני את השדים הנה הניעה אליכם מלכות האלהים: 21 בהיות הנבור שמר את חצרו והוא מזין והיה רכושו שלום: 22 ואם יבוא עליו חזק ממנו ותקפו ישא ממנו את נשקו אשר בטח בו ואת מלקחו יחלק: 23 כל אשר איננו אתי הוא לנגדי ואשר איננו מאסף אתי הוא מפור: 24 הרוח הטמאה אחרי צאתה מן האדם תשוטט במקמות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצא אז תאמר אשובה נא אל ביתי אשר יצאתי משם: בבתי הכנסיות ואת שאלות שלומכם בשוקים: 25 ובבואה תמצא אתו מטאטא ומהדר: 26 ואחר תלך ולקחה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האדם ההוא רעה מראשיתו: 27 ויהי כדברו את הדברים האלה ואשה אחת מן העם נשאה את קולה ותאמר אליו אשרי הבטן אשר נשאתך והשדים אשר ינקת: בני האדם משאות כבדים מסבל ואתם בעצמכם 28 והוא אמר ואף כי אשרי השמעים והשמרים את דבר האלהים: 29 ויקבצו עם רב ויחל לדבר הדור הזה דור רע הוא אות הוא מבקש ואות לא ינתן לו בלתי אם אות יונה הנביא: 30 כי כאשר היה יונה לאנשי נינוה לאות כן יהיה גם בן האדם לדור הזה: 31 מלכת תימן תקים במשפט עם אנשי הדור הזה והרשיעה אותם כי באה מקצות הארץ לשמע את חכמת שלמה והנה יש פה גדול משלמה: 32 אנשי נינוה יקומו במשפט עם הדור הזה והרשיעהו כי הם שבו בקריאת יונה והנה יש פה גדול מיונה: 33 אין מדליק נר אשר ישימהו בסתר או תחת האיפה כי אם על המנורה למען יראו באי הבית את אורו: 34 נר הגוף הוא העין לכן בהיות עיניך תמימה גם כל גופך יאור ובהיותה לשטם אותו מאד ולהקשות לו בדברים רבים:

אשר שלחני: 17 וישבו השבעים בשמחה ויאמרו
 אדנינו גם השדים נכנעים לנו בשמך: 18 ויאמר
 אליהם ראיתי את השטן נפל כברק מן השמים:
 19 הנה השלטתי אתכם לדרך על נחשים ועקרבים
 ועל כל גבורת האים וכל דבר לא יזיק לכם:
 20 אך בזאת אל תשמחו כי נכנעים לכם הרוחות
 כי אם שמחו על אשר נכתבו שמותיכם בשמים:
 21 בשעה ההיא עלץ ישוע ברוח ויאמר אודך
 האב אדון השמים והארץ כי הסתרת את אלה מן
 החכמים והנבונים וגיליתם לעללים הן אבי כי כן
 היה רצון מלפניך: 22 הכל נמסר לי מאת אבי

ואין יודע מי הוא הבן בלתי האב ומי הוא האב
 בלתי הבן ואשר יחפץ הבן לגלותו לו: 23 ויפן
 אל תלמידיו לברם ויאמר אשרי העינים הראות
 את אשר אתם ראים: 24 כי אני אמר לכם נביאים
 ומלכים רבים חפצו לראות את אשר אתם ראים
 ולא ראו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעו:
 25 והנה אחד מבעלי התורה קם לנסותו ויאמר
 מורה מזה אעשה ואירש חיי עולם: (aiōnios g166)
 26 ויאמר אליו מה כתוב בתורה ואיך אתה קורא:
 27 ויען ויאמר ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך
 ובכל נפשך ובכל מאריך ובכל מודעך ואת רעך
 כמוך: 28 ויאמר אליו כן השיבות עשה זאת וחיה:
 29 והוא חפץ להצטרק ויאמר אל ישוע ומי הוא
 רעי: 30 ויען ישוע ויאמר איש אחד ירד מירושלים
 ליריחו ונפל בידי שדדים והם הפשיטוהו וגם
 פצעוהו ויעזבו אותו בין חיים למות וילכו להם:
 31 ויקר המקרה כי ירד כהן אחד בדרך ההוא
 וירא אתו ויעבר מעליו: 32 וכן גם איש לוי פגע
 במקום ויגש וירא אתו ויעבר מעליו: 33 ואיש
 שמרוני הלך בדרך ויבא עליו וירא אתו ויהמו
 רחמיו: 34 ויגש אליו ויחבש את פצעיו ויסוכם
 בשמן ויין ויעלהו על בהמתו ויוליכוהו אל המלון
 ויכלכלוהו: 35 ולמחרת בנסעו הוציא שני דינרים
 ויתנם לבעל המלון ויאמר כלכל אותך ואת אשר
 תוסיף עוד להוציא עליו אני בשובי אשלמנו לך:
 36 ועתה מי מאלה השלשה היה בעיניך הרע לנפל

11

ויהי הוא מתפלל במקום אחד ויאמר
 אליו אחד מתלמידיו אחרי כלותו ארני למדנו
 להתפלל כאשר למד גם יוחנן את תלמידיו:
 2 ויאמר אליהם כי תתפללו אמרו אבינו שבשמים
 יתקדש שמך תבוא מלכותך יעשה רצונך כמו
 בשמים כן בארץ: 3 את לחם חקנו תן לנו יום יום:
 4 וסלח לנו את חובתנו כי סלחים גם אנחנו לכל
 החיב לנו ואל תביאנו לידי נסיון כי אם הצילנו
 מן הרע: 5 ויאמר אליהם מי בכם אשר יהיה לו
 אהב והלך ובא אליו בחצות הלילה ואמר אליו
 ידידי הלוי שלש ככרות לחם: 6 כי אהבי בא
 אלי מן הדרך ואין לי דבר לשום לפני: 7 והוא
 מלפנים יענה ויאמר אל תוגיעני כי כבר נסגרה
 הדלת וילדי שוכבים עמדי במטה לא אוכל לקום
 ולתת לך: 8 אני אמר לכם גם כי לא יקום לתת
 לו על היותו אהבו יקום בעבור עזות פניו ויתן לו
 ככל צרכו: 9 וגם אני אמר לכם שאלו וינתן לכם
 דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם: 10 כי כל השאל
 יקבל והדרש ימצא ולדפק יפתח: 11 ומי בכם
 האב אשר ישאל ממנו בנו לחם ונתן לו אבן ואם
 דג היתן לו נחש תחת הדג: 12 או כי ישאלנו ביצה
 היתן לו עקרב: 13 הן אתם הרעים ידעים לתת
 מתנות טבות לבניכם אף כי האב מן השמים יתן
 את רוח הקדש לשאלים מאתו: 14 ויהי היום ויגרש
 שד והוא אלם ויהי אחרי צאת השד וידבר האלם
 ויתמהו העם: 15 ויש אשר אמרו בבעל זבוב שר

והמה החשו ולא הגידו דבר לאיש בימים ההם 58 ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף מכל אשר ראו: 37 ויהי ממחרת ברדתם מן ההר ויבא עם רב לקראתו: 38 והנה איש אחד מן העם צעק לאמר אנא רבי פנה נא אל בני כי יחיד הוא לי: 39 והנה רוח אחז בו ופתאם הוא מצעק והרוח מרוצץ אתו בהוריד ריריו ומקשה לסור ממנו ובסורו ידכא אתו: 40 ואבקש מתלמידיו לגרשו ולא יכלו: 41 ויען ישוע ויאמר הוי דור חסר אמונה ופתלתל עד מתי אהיה עמכם ואסבל אתכם הבא הנה את בנך: 42 ויהי אך הקריב לבוא וירעצו

השד וירוצצו וישוע גער ברוח הטמא וירפא את הנער וישיבהו לאביו: 43 וישתוממו כלם על גדלת האלהים ויהי בתמהם כלם על כל אשר עשה ויאמר ישוע אל תלמידיו: 44 שימו אתם באזניכם את הדברים האלה כי עתיד בן האדם להמסר בידי בני האדם: 45 והמה לא הבינו את המאמר הזה ונעלם הוא מדעתם וייראו לשאל אתו על המאמר הזה: 46 ויעל על לבם לחשוב מי הוא הגדול בהם: 47 וירא ישוע את מחשבת לבם ויקח ילד ויעמידהו אצלו: 48 ויאמר אליהם כל אשר יקבל את הילד הזה לשמי אותי הוא מקבל וכל אשר יקבל אותי הוא מקבל את אשר שלחתי כי הקטן בכלכם הוא יהיה הגדול: 49 ויען יוחנן ויאמר מורה ראינו איש מגרש שדים בשמך ונכלא אותו יען איננו הולך עמנו: 50 ויאמר ישוע אליו אל תכלאו כי כל אשר איננו נגדנו בעדנו הוא: 51 ויהי כמלאות ימי העלותו והוא שם את פניו ללכת ירושלים: 52 וישלח מלאכים לפניו וילכו ויבאו אל אחד מכפרי השמרונים להכין לו: 53 ולא קבלהו על אשר היו פניו הלכים ירושלים: 54 ויאמרו יעקב ויוחנן תלמידיו כראותם זאת לאמר אדנינו התרצה ונאמר כי תרד אש מן השמים ותאכלם כאשר עשה גם אליהו: 55 ויפן ויגער בם ויאמר הלא ידעתם בני רוח מי אתם: 56 כי בן האדם לא בא לאבד נפשות אדם כי אם להושיעם וילכו להם אל כפר אחר: 57 ויהי בלכתם בדרך ויאמר אליו איש אדני אלכה אחרריך אל כל אשר תלך:

10 ואחרי כן הבדיל האדון עוד שבעים אחרים וישלחם לפניו שנים שנים אל כל עיר ומקום אשר בקש לבוא שמה: 2 ויאמר להם הן הקציר רב והפעלים מעטים לכן התחננו אל אדון הקציר וישלח פעלים לקצירו: 3 לכו נא הנני שלח אתכם ככבשים בין הזאבים: 4 אל תשאו כיס ולא תרמיל ולא נעלים ואל תשאלו לשלום איש בדרך: 5 ולכל בית אשר תבאו שם אמרו בראשונה שלום לבית הזה: 6 והיה כי יהיה שם בן שלום ונח עליו שלומכם ואם לא אליכם ישוב: 7 ובבית ההוא תשבו ותאכלו ותשתו משלהם כי שוה הפועל בשכרו אל תסעו מבית לבית: 8 וכל עיר אשר תבאו בה וקבלו אתכם אכלו שם את אשר ישימו לפניכם: 9 ורפאו את החולים אשר בקרבה ואמרו להם קרבה אליכם מלכות האלהים: 10 וכל עיר אשר תבאו בה ולא יקבלו אתכם צאו לכם אל רחובותיה ואמרו: 11 אף את עפר עירכם הנדבק ברגלינו נגעהו לכם אך ידעו תדעו כי קרבה אליכם מלכות האלהים: 12 אני אמר אליכם כי לסדום יקל ביום ההוא מן העיר ההיא: 13 אזי לך כורזין אזי לך בית צידה כי הגבורות אשר נעשו בקרבן אלו נעשו בצור ובצידון הלא כבר ישבו בשק ואפר ושבו: 14 אכן לצור וצידון יקל בדין מכם: 15 ואת כפר נחום אשר עד השמים התרוממת אל שאלו תורדי: 16 השומע אליכם אלי הוא שומע והבוזה אתכם אותי הוא בוזה והבוזה אותי הוא בוזה את

52 וכלם בכים וספרים לה ויאמר אל תבכו כי לא מתה אך ישנה היא: 53 וישחקו עליו כאשר ידעו כי מתה: 54 והוא אחז בידה ויקרא לאמר הילדה קומי: 55 ותשב רוחה ותקם פתאם ויצו לתת לה לאכול: 56 וישתוממו אביה ואמה והוא צוה אתם לבלתי הגיד לאיש את אשר נעשה:

9 ויקרא אל שנים העשר ויתן להם גבורה ושלטן על כל השדים ולרפא חליים: 2 וישלחם לקרא את מלכות האלהים ולרפא את החלים: 3 ויאמר להם אל תקחו מאומה לדרך לא מטות ולא תרמיל ולא לחם ולא כסף ואל יהיה לאיש מכם שתי כתנות: 4 והבית אשר תבאו בו שם שבו לכם ומשם צאו: 5 וכל אשר לא יקבלו אתכם צאו מן העיר ההיא ונערו את העפר מעל רגליכם לעדות בהם: 6 ויצאו ויעברו בכפרים מבשרים את הבשורה ומרפאים בכל מקום: 7 וישמע הורדוס שר הרבע את כל אשר נעשה על ידו ותפעם רוחו כי יש אשר אמרו ויוחנן קם מן המתים: 8 ויש שאמרו אליהו נראה ואחרים אמרו נביא קם מן הקדמונים: 9 ויאמר הורדוס הן אנכי נשאתי את ראש יוחנן מעליו ומי אפוא הוא אשר אני שמע עליו כזאת ויבקש לראותו: 10 וישבו השליחים ויספרו לו את כל אשר עשו ויקחם אליו ויסר לבדר אל מקום חרב אשר לעיר הנקראה בית צידה: 11 והמון העם כאשר ידעו את זאת הלכו אחריו ויקבלם וידבר אליהם על מלכות האלהים וירפא את הצריכים לרפואה: 12 והיום רפה לערב ושנים העשר קרבו ויאמרו אליו שלח נא את העם וילכו אל הכפרים והחצרים אשר סביבותינו ללון שם ולמצא מזון כי פה אנחנו במקום חרבה: 13 ויאמר אליהם תנו אתם לחם לאכל ויאמרו אין לנו כי אם חמשת ככרות לחם ודגים שנים בלתי אם נלך ונקנה אכל לכל העם הזה: 14 כי היו כחמשת אלפי איש ויאמר אל תלמידיו הושיבו אתם שורות שורות חמשים בשורה: 15 ויעשו כן ויושיבו את כלם: 16 ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך עליהם ויפרס

בשמחה את הדבר בשמעם ושרש אין להם רק (Abyssos g12) 32 ויהי שם עדר חזירים רבים על לשעה מאמינים ובעת הנסיון יסנו אחרו: 14 ואשר נפל בין הקצים הם השמעים והולכים להם וימכו בדאנות ובעשר ובתאות החיים ופרי לא ישוו למו: 15 ואשר באדמה הטובה הם השמרים בלב טוב ויטבע: 34 וינוסו הרעים כראותם את אשר נעשה וטהור את הדבר אשר שמעו ועשים פרי בתוחלת: ויגידו הדבר בעיר ובכפרים: 35 ויצאו לראות את 16 ואין איש מדליק נר אשר יכסה אותו בכלי או ישימהו תחת המטה כי אם על המנורה יעלהו למען יראו כל באי הבית את האור: 17 כי אין דבר נעלם אשר לא יגלה ואין גנוז אשר לא יודע ובא לאור: 18 לכן ראו איך תשמעון כי כל אשר יש לו נתון ינתן לו וכל אשר אין לו גם את אשר הוא חשב להיות לו יקח ממנו: 19 ויבאו אליו אמו ואחיו ולא יכלו לגשת אליו מפני העם: 20 ויגד לו לאמר אמך ואחיק עמדים בחוץ והם חפצים לראותך: 21 ויען ויאמר אליהם אמי ואחי הם השמעים ועשים את דבר האלהים: 22 ויהי היום וירד אל אניה הוא ותלמידיו ויאמר אליהם נעברה אל עבר הים וישוטו הימה: 23 ויהי בלכתם באניה וישכב ויישן ורוח סערה ירדה על הים וישטפו עליהם המים ויהיו בסכנה: 24 ויגשו ויעירו אותו לאמר מורה מורה אבדנו ויעור וינער ברוח ובמשברי ים וישתקו ותהי דממה: 25 ויאמר אליהם איה אמונתכם וייראו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא המצוה גם את הרוחות ואת המים וישמעו לו: 26 ויעברו ויבאו אל ארץ הגדריים אשר ממול הגליל: 27 ויצא אל היבשה ויפגשוהו איש מן העיר אשר שדים בו מימים רבים ובגר לא לבש ובבית לא ישב כי אם בקברים: 28 וירא את ישוע ויפל לפניו ויקרא בקול גדול מה לי ולך ישוע בן אל עליון מבקש אני ממך אשר לא תענני: 29 כי צוה את הרוח הטמא לצאת מן האיש כי ימים רבים חטף אתו ונאסר בזיקים ונשמר בכבלים והיה בנתקו את המוסרות ונדהף ביד השד אל המדברות: 30 וישאל אותו ישוע לאמר מה שמך ויאמר לגיון שמי כי שדים רבים נכנסו בו: 31 ויתחנן לו לבלתי צות אתם לרדת אל התהום: 32

את אשר ראיתם ואשר שמעתם כי עורים ראים
 ופסחים מתהלכים ומצרעים מתבשרים: 23 ואשרי
 שומעים ומתים קמים ועניים מתבשרים: 24 ויהי כאשר הלכו להם שלוחי
 יוחנן ויחל לדבר אל המון העם על אדות יוחנן
 ויאמרו מה זה יצאתם המדברה לראות הקנה אשר
 ינוע ברוח: 25 ואם לא מה זה יצאתם לראות האיש
 לבוש בגדי עדנים הנה המלכשים בגדי תפארת
 והמעננים בחצרות המלכים המה: 26 ועתה מה
 זה יצאתם לראות אם לראות איש נביא הן אני
 אמר לכם כי אף גדול הוא מנביא: 27 זה הוא אשר
 כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך ופנה דרכך
 לפניך: 28 כי אמר אני לכם אין איש בילודי אשה
 גדול מיוחנן המטביל אך הקטן במלכות האלהים
 גדול הוא ממנו: 29 וכל העם והמכסים כשמעם
 הצדיקו את האלהים ויטבלו בטבילת יוחנן: 30 אך
 הפרושים ובעלי התורה נאצו את עצת האלהים

8 ויהי אחריו כן ויעבר מעיר אל עיר ומכפר
 אל כפר קורא ומבשר את מלכות האלהים ושנים
 העשר אתו: 2 ונשים אשר נרפאו מרוחות רעות
 ומחליים מרים הנקראה מנדלית אשר נרשו ממנה
 שבעה שדים: 3 ויוחנה אשת כוזא סוכן הורדוס
 ושושנה ואחרות רבות אשר שרתהו מנכסיהן:
 4 ויהי בהתאסף המון עם רב אשר יצאו אליו מעיר
 ועיר וידבר במשל: 5 הזורע יצא לזרע את זרעו
 ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרך וירמס ועוף
 השמים אכלו: 6 ויש אשר נפל על הסלע ויצמח
 וייבש כי לא היתה לו לחת: 7 ויש אשר נפל בתוך
 הקצים ויצמחו הקצים עמו וימעכהו: 8 ויש אשר
 נפל על האדמה הטובה ויצמח ויעש פרי מאה
 שעים כזאת דבר ויזעק מי אשר אזנים לו לשמע
 ישמע: 9 וישאלהו תלמידיו לאמר מה המשל
 הזה: 10 ויאמר לכם נתן לדעת את סודות מלכות
 האלהים ולאחרים במשלים למען בראתם לא
 יראו ובשמעם לא יבינו: 11 וזה הוא המשל הזרע
 דבר אלהים הוא: 12 ואשר על יד הדרך הם
 השמעים ואחר כן בא השטן ונשא את הדבר מלכם
 פן יאמינו ונושעו: 13 ואשר על הסלע הם המקבלים

להם גם אתם: 32 ואם תאהבו את אהביכם מה 7 ויהי אחרי כלותו לדבר את כל דבריו באזני הוא חסדכם כי גם החטאים אהבים את אהביהם: העם ויבא אל כפר נחום: 2 ועבד לאחד משרי 33 ואם תיטיבו למטיביכם מה הוא חסדכם גם החטאים יעשו כן: 34 ואם תלוו את האנשים אשר תקוו לקבל מהם מה הוא חסדכם גם החטאים מלויים את החטאים למען יושב להם בשוה: 35 אבל אהבו את איביכם והיטיבו והללו מבלי תוחלת ויהי שכרכם רב והייתם בני עליון כי טוב הוא גם לשכחי טובה ולרעים: 36 לכן היו רחמנים כאשר גם אביכם רחום הוא: 37 ואל תשפטו ולא תשפטו אל תחיבו ולא תחיבו נקו ותנקו: 38 תנו ותנתן לכם מדה טובה דחוקה וגדושה ומשפעה יתנו אל חיקכם כי במדה אשר אתם מודדים בה ימד לכם: 39 וישא משלו ויאמר אליהם היוכל עור לנהל את העור הלא יפלו שניהם אל הפחת: 40 אין תלמיד נעלה על רבו ודי לכל תלמיד שלם להיות כרבו: 41 ולמה זה אתה ראה את הקסם אשר בעין אחיך ואת הקורה בעיניך לא תביט: 42 ואיך תאמר אל אחיך אחי הניחה לי ואסירה את הקסם אשר בעיניך ואיך ראה את הקורה אשר בעיניך החנף הסר בראשונה את הקורה מעיניך ואחר ראה תראה להסיר את הקסם אשר בעין אחיך: 43 כי עץ טוב איננו עשה פרי משחת וגם עץ משחת איננו עשה פרי טוב: 44 כי כל עץ נכר בפריו כי אין אספים תאנים מן הקצים אף אין בצרים ענב מן הסנה: 45 האיש הטוב מאוצר לבבו הטוב מפיק את הטוב והאיש הרע מאוצר לבבו הרע מפיק את הרע כי משפעת הלב ימלא פיהו: 46 ולמה זה אתם קראים לי אדני אדני ואינכם עשים את אשר אני אומר: 47 כל הבא אלי ושומע את דברי ועשה אתם אורה אתכם למי הוא דומה: 48 דומה הוא לאיש בנה בית אשר העמיק לחפר וייסדו על הסלע השטף פרץ הנהר בבית ההוא ולא יכל להניעו כי על הסלע יסודו: 49 ואשר שמע ולא עשה דומה לאיש אשר בנה בית על הקרקע בלי יסוד ויפרץ בו הנהר ויפל פתאם ויגדל שבר הבית ההוא: 50

ויהי אחרי כלותו לדבר את כל דבריו באזני העם ויבא אל כפר נחום: 2 ועבד לאחד משרי המאות חלה למות והוא יקר לו מאד: 3 וישמע את שמע ישוע וישלח אליו מזקני היהודים וישאל מאתו לבוא ולהושיע את עבדו: 4 ויבאו אל ישוע ויתחננו לו מאד ויאמרו ראוי הוא אשר תעשה בקשתו: 5 כי אהב עמנו הוא והוא בנה לנו את בית הכנסת: 6 וילך אתם ישוע כאשר קרב אל הבית וישלח אליו שר המאה על ידי רעיו לאמר לו בי אדני אל נא תטריח את עצמך כי אינני כדי שתבוא בצל קורת: 7 ובעבור זאת גם את עצמי לא חשבתי ראוי לבוא אליך אך דבר נא דבר וירפא נערי: 8 כי גם אנכי איש נתון תחת השלטון יש תחת ידי אנשי צבא ואמרת ליזה לך והלך ולזה בוא ובא ולעבדי עשה זאת ועשה: 9 וישמע ישוע את דבריו ויתמה עליו ויפן ויאמר אל ההמון ההלך אחריו אמר אני לכם גם בישראל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת: 10 וישובו השלוחים אל הבית וימצאו את העבד החלה והוא נרפא: 11 ויהי ממחרת וילך אל עיר ושמה נעים ורבים מתלמידיו הלכים אתו והמון עם רב: 12 הוא קרב אל שער העיר והנה מוציאים מת בן יחיד לאמו והיא אלמנה ועמה רבים מעם העיר: 13 וכראות אתה האדון נכמרו רחמיו עליה ויאמר לה אל תבכי: 14 ויגש ויגע בארון והנשאים עמדו ויאמר עלם אמר אני אליך קומה: 15 ויתעורר המת ויחל לדבר ויתנהו לאמו: 16 ותאחז כלם רעדו וישבחו את האלהים ויאמרו כי נביא גדול קם בקרבנו וכי פקד האלהים את עמו: 17 ויצא הדבר הזה בכל יהודה ובכל הככר: 18 ותלמידי יוחנן הגידו לו את כל אלה: 19 ויקרא אליו יוחנן שנים מתלמידיו וישלחם אל ישוע לאמר לו האתה הוא הבא אם נחכה לאחר: 20 ויבאו אליו האנשים ויאמרו יוחנן המטביל שלחנו אליך לאמר האתה הוא הבא אם נחכה לאחר: 21 בעת ההיא רפא רבים מחליים ומנעמים ומרוחות רעות ולעורים רבים נתן ראות עינים: 22 ויען ישוע ויאמר להם לכו והגידו ליוחנן

כן ויצא וירא מוכס ושמו לוי יושב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחרי: 28 ויעזב את הכל ויקם וילך אחריו: 29 ויעש לו לוי משתה גדול בביתו ועם רב של מוכסים ואנשים אחרים היו מסבים עמם: 30 וילוו הסופרים אשר בהם והפרושים על תלמידיו ויאמרו למה אתם אכלים אליהם הבריאיים אינם צריכים לרפא כי אם החלים: 32 לא באתי לקרוא הצדיקים כי אם החטאים לתשובה: 33 ויאמרו אליו הן תלמידי יוחנן צמים הרבה ואמרים תחנונות וגם תלמידי הפרושים עשים כן ותלמידך אכלים ושתים: 34 ויאמר אליהם התוכלו אנס בני החפה לצום והחתן עוד עמם: 35 ואולם ימים באים ולקח מאתם החתן אז יצומו בימים ההמה: 36 וידבר אליהם גם אם המשל הזה אין איש מעלה מטלית של בנדר חדש על בנדר בלוי כי אז גם החדש יקרע וגם לא תשוה מטלית החדש לבלוי: 37 ואין איש נתן יין חדש בנאדות בלים כי אז היין החדש יבקע את הנאדות והוא ישפך והנאדות יאבדו: 38 אך יתן היין החדש בנאדות חדשים ושניהם יחדו ישמרו: 39 ואשר שתה יין ישן איננו חפץ עוד ביין חדש כי יאמר הישן הוא נעים ממנו:

6 ויהי בשבת השנית לספירת העמר עבר בין הקמה ויקטפו תלמידיו מלילת ויפרכו אתן בידיהם ויאכלו: 2 ויש מן הפרושים אשר אמרו אליהם למה אתם עשים את אשר איננו מתר לעשות בשבת: 3 ויען ישוע ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב הוא ואשר היו אתו: 4 כאשר בא אל בית האלהים ויקח את לחם הפנים ויאכל וגם נתן לאשר אתו את אשר לא נכון לאכלו כי אם לכהנים לבדם: 5 ויאמר אליהם בן האדם גם אדון השבת הוא: 6 ויהי בשבת אחרת בא אל בית הכנסת וילמד ושם איש אשר יבשה ידו הימנית: 7 ויארכו לו הסופרים והפרושים לראות אם ירפא בשבת למען ימצאו עליו שטנה: 8 והוא ידע את מחשבותם ויאמר אל האיש אשר ידו יבשה קום ועמוד בתוך ויקם ויעמד: 9 ויאמר

כי עצום דברו: 33 ואיש היה בבית הכנסת ובו רוח שד טמא ויצעק בקול גדול לאמר: 34 אתה מה לנו ולך ישוע הנצרי באת להאבירנו ידעתך מי אתה קדוש האלהים: 35 ויגער בו ישוע לאמר האלם וצא ממנו ופילחו השד בתוכם ויצא ממנו לא הרע לו: 36 ותפל אימה על כלם וידברו איש אל רעהו לאמר מה הדבר הזה כי בשלטון ובגבורה מצוה לרוחות הטמאה והמה יצאים: 37 ושמעו הולך בכל מקומות הככר: 38 ויקם מבית הכנסת ויבא ביתה שמעון וחמות שמעון אחזתה קדחת חזקה וישאלהו בעדה: 39 ויתיצב עליה ויגער בקדחת ותרף ממנה ותקם מהרה ותשרת אתם: 40 וכבוא השמש הביאו אליו כל אשר להם חליים שונים וירפא אותם בשמו את ידיו על כל אחד מהם: 41 וגם שדים יצאו מרבים צעקים ואמרים אתה הוא המשיח בן האלהים ויגער בם ולא נתנם לדבר כי ידעו אשר הוא המשיח: 42 ויצא וילך לו כאור הבקר אל מקום חרבה והמון העם בקשהו ויבאו עדיו ויפצרו בו לבלתי סור מהם: 43 ויאמר להם הן עלי לבשר גם לערים האחרות את בשורת מלכות האלהים כי לזאת שלחתי: 44 ויהי קורא בבתי הכנסיות אשר בגליל:

5 ויהי כאשר נדחק המון העם לשמע את דבר האלהים והוא עמד על יד ים גניסר: 2 וירא שתי אניות עמדות על יד הים והרגינים יצאו מהן וידיחו את המכמרות: 3 וירד אל אחת מן האניות אשר היא לשמעון ויבקש ממנו להוליכו מעט מן היבשה אל הים וישב וילמד את העם מתוך האניה: 4 ויכל לדבר ויאמר אל שמעון הוליכה אל עמק הים והורידו את מכמרותיכם לצוד: 5 ויען שמעון ויאמר אליו מורה כל הלילה יגענו ולא לכדנו מאומה אך על פי דברך אוריד את המכמרת: 6 ויעשו כן וילכדו דגים הרבה מאד ותקדע מכמרתם: 7 ויניפו יד אל חבריהם אשר באמיה השנית לבוא אליהם ולעזרם ויבאו וימלאו את שתי האניות עד כי שקעו: 8 ויהי כראות שמעון פטרוס את זאת ויפל לברכי ישוע ויאמר

אדני צא נא מעמי כי איש חוטא אנכי: 9 כי שמה החזיקה אותו ואת כל אשר אתו על ציד הדגים אשר צדו: 10 וכן גם את יעקב ואת יוחנן בני זבדי אשר התחברו עם שמעון ויאמר ישוע אל שמעון אל תירא מעתה צוד תצוד אנשים: 11 ויוליכו את האניות אל היבשה ויעזבו את הכל וילכו אחריו: 12 ויהי בהיותו באחת הערים והנה איש מלא צרעת וירא את ישוע ויפל על פניו ויתחנן אליו לאמר אדני אם תחפץ תוכל לטהרני: 13 וישלח את ידו ויגע בו ויאמר חפץ אנכי טהר ופתאם סרה ממנו הצרעת: 14 ויעד בו לבלתי ספר לאיש כי אם לך והראה אל הכהן והקרב קרבן על טהרתך כאשר צוה משה לעדות להם: 15 ושמעו הולך הלך וגדל ויקבצו עם רב לשמוע ולהרפא בידו מתחלואיהם: 16 והוא סר אל המדברות ויתפלל: 17 ויהי באחד הימים והוא מלמד וישבו שם פרושים ומורי התורה אשר באו מכל כפרי הגליל ומיהודה וירושלים וגבורת יהוה היתה בו לרפוא: 18 והנה אנשים נושאים איש במטה והוא נכה אברים ויבקשו להביאו הביתה ולשום לפניו: 19 ולא מצאו דרך להכניסו מרב העם ויעלו הגנה ויורידהו ואת ערשו בין הרעפים לתוך הבית לפני ישוע: 20 וירא את אמונתם ויאמר אליו בן אדם נסלחו לך חטאתיך: 21 ויחלו הסופרים והפרושים לחשב מחשבות לאמר מי הוא זה המדבר גדופים מי יוכל לסלח חטאים מבלעדי האלהים לבדו: 22 וידע ישוע את מחשבותם ויען ויאמר אליהם מה אתם חשבים בלבבכם: 23 מה הוא הנקל האמר נסלחו לך חטאתיך אם אמר קום והתהלך: 24 אך למען תדעו כי בן האדם יש לו השלטון בארץ לסלח חטאים ויאמר אל נכה האברים אמר אני אליך קום ושא את ערשך ולך לך אל ביתך: 25 וימהר ויקם לעיניהם וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מהלל את האלהים וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מהלל את האלהים: 26 ושמה החזיקה את כלם ויברכו את האלהים וימלאו יראה ויאמרו כי נפלאות ראינו היום: 27 ויהי אחרי

18 וכן עוד דברים אחרים הרבה בשר וגם הזהיר את העם: 19 והורדוס שר רבע המדינה אשר הוכח על ידו על אדות הורודיה אשת אחיו פילפוס ועל אדות כל הרע אשר עשה הורדוס: 20 הוסיף על כל אלה גם את זאת ויסגר את יוחנן במשמר: 21 ויהי בהטבל כל העם וגם ישוע נטבל ומתפלל ויפתחו השמים: 22 וירד עליו רוח הקדש בדמות גוף כיונה ויהי קול מן השמים ויאמר אתה בני ידידי בך רצתה נפשי: 23 והוא ישוע בהחלו היה כבן שלשים שנה ויחשבהו לבן יוסף בן עלי: 24 בן מתת בן לוי בן מלכי בן יני בן יוסף: 25 בן מתת בן אמוץ בן נחום בן חסלי בן גני: 26 בן מחת בן מתת בן שמעי בן יוסף בן יודה: 27 בן יוחנן בן רישא בן זרבבל בן שאלתיאל בן גרי: 28 בן מלכי בן אדי בן קוסם בן אלמדם בן ער: 29 בן יוסי בן אליעזר בן יורים בן מתת בן לוי: 30 בן שמעון בן יהודה בן יוסף בן יונם בן אליקים: 31 בן מליא בן מינא בן מתת בן נתן בן דוד: 32 בן ישי בן עובד בן בעז בן שלמון בן נחשון: 33 בן עמינדב בן ארם בן חצרון בן פרץ בן יהודה: 34 בן יעקב בן יצחק בן אברהם בן תרח בן נחור: 35 בן שרוג בן רעו בן פלג בן עבר בן שלח: 36 בן קינן בן ארפכשד בן שם בן נח בן למך: 37 בן מתושלח בן חנוך בן ירד בן מהללאל בן קינן: 38 בן אנוש בן שת בן אדם בן אלהים:

4 וישוע שב מן הירדן מלא רוח הקדש וינהגהו הרוח המדברה: 2 וינסהו השטן ארבעים יום ולא אכל מאומה בימים ההם ואחרי אשר תמו וירעב: 3 ויאמר אליו השטן אם בן האלהים אתה אמר אל האבן הזאת ותהי ללחם: 4 ויען אתו ישוע הן כתוב כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה: 5 ויעלתו השטן על הר גבה ויראהו ברנע אחד את כל ממלכות תבל: 6 ויאמר אליו השטן לך אתן את כל הממשלה הזאת ואת כבודן כי נמסרה בידי ונתתיה לאשר אחפץ: 7 ועתה אם תשתחוה לפני הכל יהיה לך: 8 ויען ישוע ויאמר אליו סור ממני השטן כי כתוב ליהוה

עליו: 26 ולו נגלה ברוח הקדש כי לא יראה מות עד ראותו את משיח יהוה: 27 ויבא ברוח אל המקדש ויהי כאשר הביאו הוריו את הנער ישוע לעשות עליו כמשפט התורה: 28 ויקחה על זרעותיו ויברך את האלהים ויאמר: 29 עתה תפטר את עבדך כדברך אדני בשלום: 30 כי ראו עיני את ישועתך: 31 אשר הכינות לפני כל העמים: 32 אור לגלות עיני הגוים ותפארת ישראל עמך: 33 ויוסף ואמו תמהים על הדברים הנאמרים עליו: 34 ויברך אותם שמעון ויאמר אל מרים אמו הנה זה מוסד לנפילה ולתקומה לרבים בישראל ולאות מריבה: 35 וגם בנפשך תחתור חרב למען תגלינה מחשבות לבב רבים: 36 ותהי שם חנה אשה נביאה בת פנואל משבט אשר והיא באה בימים וחיתה עם בעלה שבע שנים אחרי בתוליה: 37 והיא אלמנה כארבע ושמונים שנה ולא משה מן המקדש ובצום ובתחנונים עבדה את האלהים לילה ויום: 38 ותקם בשעה ההיא ותגש להדות ליהוה ותדבר עליו באזני כל המחכים לגאלה בירושלים: 39 ויכלול את הכל כפי תורת יהוה וישבו הגלילה אל נצרת עירם: 40 ויגדל הנער ויחזק ברוח וימלא חכמה וחסד אלהים עמו: 41 ועלו הוריו ירושלים שנה בשנה לחג הפסח: 42 ויהי בהיותו בן שתים עשרה שנה ויעלו ירושלים כמשפט החג: 43 וימלאו את הימים וישבו ויותר ישוע הנער בירושלים ויוסף ואמו לא ידעו: 44 ויחשבו כי עם חבל הארצים הוא וילכו כדרך יום ויבקשהו בין הקרובים והמידעים: 45 ולא מצאהו וישבו ירושלים לבקשו: 46 ויהי אחרי שלשת ימים וימצאהו במקדש ישב בתוך המורים שמע אליהם ושאל אתם: 47 וכל השמעים אליו השתוממו על שכלו ועל תשובתו: 48 ויהי כראותם אתו ויחרדו ותאמר אליו אמו בני מדוע ככה עשית לנו הנה אביך ואנכי בעצבת לב בקשנוך: 49 ויאמר אליהם למה זה בקשתם אתי הלא ידעתם כי עלי להיות באשר לאבי: 50 והם לא הבינו את הדבר אשר דבר אליהם: 51 וירד אתם ויבא אל נצרת ויכנע להם ואמו

3 בשנת חמש עשרה למלכות הקיסר טיבריוס בהיות פונטיס פילטוס הגמון ביהודה והורדוס שר רבע על הגליל ואחיו פילפוס שר רבע על מדינות יסור וטרכונה ולסנסים שר רבע על אבילין: 2 בימי הכהנים הגדולים חנן וקיפא היה דבר אלהים אל יוחנן בן זכריה במדבר: 3 ויבא אל כל ככר הירדן ויקרא טבילת התשובה לסליחת החטאים: 4 ככתוב בספר דברי ישעיהו הנביא קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלולתיו: 5 כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: 6 וראו כל בשר את ישועת אלהים: 7 ויאמר אל המון העם היצאים להטבל על ידו אתם ילדי הצפעונים מי הורה אתכם להמלט מפני הקצף הבא: 8 לכן עשו פרי הראוי לתשובה ואל תדמו בנפשכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכל האלהים להקים בנים לאברהם: 9 וכבר הושם הגרזן על שרש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב יגדע והשלך באש: 10 וישאלהו המון העם לאמר מה אפוא נעשה: 11 ויען ויאמר אליהם מי אשר לו כתנות שתיים הוא יחלק לאשר אין לו ומי אשר לו מזון ככה יעשה גם הוא: 12 ויבאו גם מוכסים להטבל ויאמרו אליו רבי מה נעשה: 13 ויאמר אליהם אל תגבו יותר מחקכם: 14 וישאלהו גם אנשי הצבא לאמר ואנחנו מה נעשה ויאמר אליהם איש אל תזעזעו ואל תלשינו איש ויהי די לכם בשכרכם: 15 ויהי כאשר חכה העם וכלם חשבים בלבם לאמר אולי יוחנן הוא המשיח: 16 ויען ויוחנן ויאמר לכלם הן אני טובל אתכם במים אבל בוא יבוא החזק ממני אשר אינני כדי להתיר את שרוך נעליו הוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש: 17 אשר המזרה בידו להבר את גרנו ויאסף את דגנו אל אוצרו ואת המץ ישרפנו באש אשר לא תכבה:

דורים על יראיו: 51 גבורות עשה בזרעו פזר גאים
במזמות לבבם: 52 הרס נדיבים מכסאותו וירם
שפלים: 53 רעבים מלא טוב ועשירים שלח ריקם:
54 תמך בישראל עבדו לזכר את רחמיו: 55 כאשר
דבר אל אבותינו לאברהם ולזרעו עד עולם:
56 (jaiōn g165) ותשב מרים עמה כשלשה חדשים
ותשב לביתה: 57 וימלאו ימי אלישבע ללדת
ותלד בן: 58 וישמעו שכניה וקרוביה כי הגדיל
יהוה את חסדו עמה וישמחו אתה: 59 ויהי ביום
השמיני ויבאו למול את הילד ויקראו אתו זכריה
על שם אביו: 60 ותען אמו ותאמר לא כי יוחנן
יקרא: 61 ויאמרו אליה אין איש במשפחתך אשר
נקרא בשם הזה: 62 וירמזו אל אביו לדעת מה
השם אשר יחפץ להקרא לו: 63 וישאל לוח ויכתב
עליו לאמר יוחנן שמו ויתמחו כלם: 64 ויפתח פיו
ולשונו פתאם וידבר ויברך את האלהים: 65 ותפל
אימה על כל שכניהם ויספר כל הדברים האלה
בכל הרי יהודה: 66 וישמו כל השמעים אל לבם
לאמר מה אפוא יהיה הילד הזה ויד יהוה היתה
עמו: 67 וימלא זכריה רוח הקדש וינבא
לאמר: 68 ברוך יהוה אלהי ישראל כיפקד את
עמו וישלח לו פדות: 69 וירם לנו קרן ישועה בבית
דוד עבדו: 70 כאשר דבר בפי נביאיו הקדושים
אשר מעולם: 71 (jaiōn g165) ישועה מאיביו ומיד כל
שנאינו: 72 לעשות חסד עם אבותינו ולזכר את
ברית קדשו: 73 את השבועה אשר נשבע לאברהם
אבינו: 74 להצילנו מיד איביו ולתתנו לעבדו
בלי פחד: 75 בתמים ובצדקה לפניו כל ימי חייו:
76 ואתה הילד נביא עליון תקרא כי לפני יהוה
תלך לפנות את דרכיו: 77 לתת דעת הישועה
לעמו בסליחת חטאיהם: 78 ברחמי חסד אלהינו
אשר בהם פקדנו הנגה ממרום: 79 להאיר לישיבי
חשך וצלמות ולהכין את רגלינו אל דרך השלום:
80 ויגדל הילד ויחזק ברוח ויהי במדברות עד יום
הראתו אל ישראל:

2 ויהי בימים ההם ותצא דת מאת הקיסר
אוגוסטוס לספר את כל ישבי תבל: 2 וזה המפקד

23 ויהי כאשר מלאו ימי עבדתו וילך לו אל ביתו:

24 ויהי אחרי הימים האלה ותהר אלישבע אשתו

ותתחבא חמשה חדשים ותאמר: 25 ככה עשה לי

יהוה בימי פקדו אותי לאסוף את חרפתי בתוך

בני אדם: 26 ויהי בחדש הששי וישלח המלאך

גבריאֵל מאת האלהים גלילה אל עיר אשר שמה

נצרת: 27 אל בתולה מארשה לאיש אשר שמו

יוסף מבית דוד ושם הבתולה מרים: 28 ויבא

המלאך אליה החדרה ויאמר שלום לך אשת חן

יהוה עמך ברוכה את בנשים: 29 והיא בראותה

נבהלה לדברו ותאמר בלבה מה היא הברכה

הזאת: 30 ויאמר לה המלאך אל תיראי מרים כי

מצאת חן לפני האלהים: 31 והנהך הרה וילדת בן

וקראת את שמו ישוע: 32 והוא גדול יהיה ובן עליון

יקרא ויהוה אלהים יתן לו את כסא דוד אביו:

33 ועל בית יעקב ימלך לעולם ועד ולמלכותו אין

קץ: (jaïōn g165) 34 ותאמר מרים אל המלאך איך

תהיה זאת ואני אינני ידעת איש: 35 ויען המלאך

ויאמר אליה רוח הקדש תבוא עליך וגבורת עליון

תצל עליך על כן גם לקדוש הילוד יקרא בן

אלהים: 36 והנה אלישבע קרובתך אשר קראו

לה עקרה גם היא הרתה בן בזקנתה וזה לה

החדש הששי: 37 כי לא יפלא מאלהים כל דבר:

38 ותאמר מרים הנני שפחת יהוה יהי לי כדברך

ויצא מאתה המלאך: 39 ותקם מרים בימים ההם

ותמהר ללכת ההרה אל עיר יהודה: 40 ותבא

בית זכריה ותברך את אלישבע: 41 ויהי כשמע

אלישבע את ברכת מרים וירקד הילד במעיה

ותמלא אלישבע רוח הקדש: 42 ותקרא בקול

גדול ותאמר ברוכה את בנשים וברוך פרי בטןך:

43 ומאין לי זאת אשר אם אדני באה אלי: 44 כי

קול ברכתך בא באזני והנה רקד בשמחה הילד

במע: 45 ואשרי המאמינה כי המלא תמלא אשר

דבר לה מאת יהוה: 46 ותאמר מרים רוממה נפשי

את יהוה: 47 ותגל רוחי באלהי ישעי: 48 אשר ראה

בעני אמתו כי הנה מעתה כל הדרות יאשרוני כי

גדלות עשה לי שדי וקדוש שמו: 50 וחסדו לדור

אחרי אשר רבים הואילו לחבר ספור המעשים

אשר נאמנו בשלמות בתוכנו: 2 כאשר מסרום לנו

הראים אתם בעיניהם מתחלה ואשר היו משרתי

הדבר: 3 חשבתי לטוב גם אני החפש כל הדברים

היטב מראשיתם לכתבם אליך בסדר תאופילוס

האדיר: 4 למען תדע קשט האמרים אשר חנכת

בם: 5 כהן היה בימי הורדוס מלך יהודה זכריה

שמו ממשמרת אביה ולו אשה מבנות אהרן ושמה

אלישבע: 6 ושניהם היו צדיקים לפני האלהים

והלכי תם בכל מצות יהוה ובחקתיו: 7 ולא היה

להם ילד כי אלישבע עקרה ושניהם באו בימים:

8 ויהי היום ויכהן לפני אלהים בסדר משמרתו:

9 וכמשפט עבודת הכהנים יצא גורלו להקטיר

קטרת ויבא אל היכל יהוה: 10 וכל קהל העם

היו מתפללים בחוץ בעת הקטרת: 11 וירא אליו

מלאך יהוה עמד לימין מזבח הקטרת: 12 ויבהל

זכריה בראותו אתו ואימה נפלה עליו: 13 ויאמר

אליו המלאך אל תירא זכריה כי נשמעה תפלתך

ואלישבע אשתך תלד לך בן וקראת שמו יוחנן:

14 והיה לך לשמחה וגיל ורבים ישמחו בהולדו:

15 כי גדול יהיה לפני יהוה ויין ושכר לא ישתה

ורוח הקדש ימלא בעודנו בבטן אמו: 16 ורבים

מבני ישראל ישיב אל יהוה אלהיהם: 17 והוא

ילך לפניו ברוח אליהו ובגבורתו להשיב את לב

אבות על בנים ואת הסוררים לתבונת הצדיקים

להעמיד ליהוה עם מתקן: 18 ויאמר זכריה אל

המלאך במה אדע זאת כי אני זקנתי ואשתי באה

בימים: 19 ויען המלאך ויאמר אליו אני גבריאֵל

העומד לפני האלהים ושלוח אנכי לדבר אליך

ולבשרך את זאת: 20 והנה תאלם ולא תוכל

לדבר עד היום אשר תהיה זאת תחת כי לא

האמנת בדברי אשר ימלאו למועדם: 21 והעם

היה מחכה לזכריה ויתמהו כי אחר בהיכל:

22 ויהי בצאתו לא יכל לדבר אליהם וידעו כי

מראה ראה בהיכל וירמז להם ועודנו נאלם:

בבקר חצוב בסלע ויגל אבן על פתח הקבר: האלהים: 20 והמה יצאו ויקראו בכל המקומות 47 ומרים המגדלית ומרים אם יוסי היו ראות את והאדון עזרם ויחזק את הדבר באתות הבאות המקום אשר הושם שמה: אחרי דברם אמן:

16

ויהי כאשר עבר יום השבת ותקנינה מרים המגדלית ומרים אם יעקב ושלמית סמים לבוא ולסוך אתו בהם: 2 ובאחד בשבת בבקר השכם באו אל הקבר כזרוח השמש: 3 ותאמרנה אשה אל אחותה מי יגל לנו את האבן מעל פתח הקבר: 4 ובהביטן ראו והנה נגללה האבן כי היתה גדלה מאד: 5 ותבאנה אל תוך הקבר ותראינה בחור אחד ישב מימין והוא עטה שמלה לבנה ותשתוממנה: 6 ויאמר אליהן אל תשתוממנה את ישוע הנצרי אתן מבקשות את הנצלב הוא קם איננו פה הנה זה המקום אשר השכיבו בו: 7 אך לכנה ואמרתן אל תלמידיו ואל פטרוס כי הולך הוא לפניכם הגלילה ושם תראהו כאשר אמר לכם: 8 ותמהרנה לצאת ותברחנה מן הקבר כי אחזתן רעדה ותמהון ולא הגידו דבר לאיש כי

יִרְאוּ': 9 note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.

והוא כאשר קם מן המתים באחד בשבת נראה בראשונה אל מרים המגדלית אשר גרש ממנה שבעה שדים: 10 ותלך ותגד לאנשים אשר היו עמו והם מתאבלים ובכים: 11 וכאשר שמעו כי חי ונראה אליה לא האמינו לה: 12 ואחרי כן נראה בדמות אחרת לשנים מהם בהיתם מתהלכים בצאתם השדה: 13 והם הלכו ויגידו לאחרים וגם להם לא האמינו: 14 ובאחרנה נראה לעשתי העשר בהיותם מסבים ויחרף חסרון אמונתם וקשי לבבם אשר לא האמינו לראים אתו נעור מן המתים: 15 ויאמר אליהם לכו אל כל העולם וקראו את הבשורה לכל הבריאה: 16 המאמין ונטבל הוא ישוע ואשר לא יאמין יאשם: 17 ואלה האתות אשר ילזו אל המאמינים יגרשו שדים בשמי ובלשנות חדשות ידברו: 18 נחשים ישאו בידיהם ואם ישתו סם המות לא יזיקם על חולים ישימו את ידיהם וייטב להם: 19 ויהי אחרי אשר דבר אתם האדון וינשא השמימה וישב לימין

אשר אמרתם: 72 והתרנגל קרא פעם שנית ויזכר פטרוס את הדבר אשר אמר לו ישוע בטרם יקרא התרנגל פעמים תכחש בי שלש פעמים וישם אל לבו ויבך:

15

וישכימו ראשי הכהנים עם הזקנים והסופרים וכל הסנהדרין בבקר ויתיעצו ויאסרו את ישוע ויוליכוהו משם וימסרהו אל פילטוס: 2 וישאל אותו פילטוס האתה מלך היהודים ויען ויאמר אליו אתה אמרת: 3 וראשי הכהנים הרבו לשטנו: 4 ויוסף פילטוס וישאלהו לאמר האינך משיב דבר ראה כמה הם מעידים בך: 5 וישוע לא השיב עוד אף דבר אחד ויתמה פילטוס: 6 ובכל חג היה דרכו לפטר להם אסיר אחד את אשר יבקשו: 7 ויהי איש הנקרא בשם בר אבא אסור עם המורדים אשר רצחו רצח בעת המרד: 8 וישא ההמון את קולו ויחלו לבקש שיעשה להם כפעם בפעם: 9 ויען אתם פילטוס ויאמר התחפצו כי אפטר לכם את מלך היהודים: 10 כי ידע אשר רק מקנאה מסרוהו ראשי הכהנים: 11 וראשי הכהנים הסיתו את ההמון לבלתי פטר להם כי אם בר אבא: 12 ויוסף פילטוס ויען ויאמר להם ומה אפוא חפצתם ואעשה לאשר אתם קראים מלך היהודים: 13 ויוסיפו לצעק הצלב אותו: 14 ויאמר אליהם פילטוס מה אפוא עשה רעה והם הרבו עוד לצעק הצלב אותו: 15 ויואל פילטוס לעשות כרצון העם ויפטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותו להצלב: 16 ויוליכוהו אנשי הצלב אל החצר הפנימית הוא בית המשפט ויזעיקו את כל הנדוד: 17 וילבישהו ארגמן וישרנו עטרת קצים ויעטרהו: 18 ויחלו לברכו לאמר שלום לך מלך היהודים: 19 ויכו על ראשו בקנה וירקו בו ויכרעו על ברכיהם וישתחוו לו: 20 ואחרי התלוצצם בו הפשיטו אותו את הארגמן וילבישהו את בגדיו ויוציאהו לצלב אותו: 21 ויאנסו איש עבר אחד הבא מן השרה ושמעון הקוריני אבי אלכסנדרוס ורופוס לשאת את צלבו: 22 ויביאהו אל מקום גלגלתא הוא מקום הגלגלת: 23 ויתנו

לו יין מזוג במר והוא לא קבל: 24 ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו בגדיו להם בהפילם עליהם גורל מה יקח איש איש: 25 ותהי השעה השלישית ויצלבהו: 26 ומכתב דבר אשמתו כתוב למעלה מלך היהודים: 27 ויצלבו אתו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו: 28 וימלא הכתוב האמר ואת פשעים נמנה: 29 והעבריים גרפו אותו ויניעו ראשם לאמר האח אתה ההורס את ההיכל ובונה אותו בשלשת ימים: 30 הושע את עצמך ורדה מן הצלב: 31 וכן לענו לו גם ראשי הכהנים עם הסופרים באמרם איש אל רעהו את אחרים הושע ואת עצמו לא יוכל להושיע: 32 המשיח מלך ישראל ירד נא מן הצלב למען נראה ונאמין וגם הנצלבים אתו חרפוהו: 33 ובהיות השעה הששית היה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית: 34 ובשעה התשיעית ויצעק ישוע בקול גדול אלהי אלהי למה שבקתני אשר פרושו אלי אלי למה עזבתני: 35 ומקצת העמדים אצלו בשמעם את זאת אמרו הנה אל אליהו הוא קורא: 36 וירץ אחד מהם וימלא ספוג חמץ וישם על קנה וישקהו ויאמר הניחו ונראה אם יבא אליהו להורידו: 37 וישוע נתן קול גדול ויפח את נפשו: 38 ופרכת ההיכל נקרעה לשנים קרעים מלמעלה למטה: 39 וירא שר המאה העמד לגדוד כי בזעקו כן נפח את נפשו ויאמר אכן האיש הזה היה בן האלהים: 40 וגם נשים היו שם ראות מרחוק ובתוכן גם מרים המגדלית ומרים אמו של יעקב הצעיר ושל יוסי ושלמית: 41 אשר גם הלכו אחריו ושרתהו בהיותו בגליל ואחרות רבות אשר עלו אתו ירושלים: 42 ועת הערב הגיע ומפני אשר ערב שבת היה הוא היום שלפני השבת: 43 ויבא יוסף הרמתי ויעץ נכבד אשר היה מחכה גם הוא למלכות האלהים ויתחזק ויבא אל פילטוס וישאל את גופת ישוע: 44 ויתמה פילטוס על אשר הוא כבר מת ויקרא אל שר המאה וישאלהו הנוע כבר: 45 וידע מפי שר המאה כי כן ויתן את גופתו מתנה ליוסף: 46 והוא קנה סדין ויורד אתו ויכרכהו בסדין וישימהו

ישוע אתם כלכם תכשלו בי בלילה הזה כי כתוב
אכה את הרעה ותפוצין הצאן: 28 ואחרי קומי
מן המתים אלך לפניכם הנלילה: 29 ויאמר אליו
פטרוס גם אם כלם יכשלו אני לא אכשל: 30 ויאמר
אליו ישוע אמן אמר אני לך כי היום בלילה הזה
בשרם יקרא התרנגול פעמים אתה תכחש בי
שלו פעמים: 31 והוא התחזק ויוסף לדבר ויאמר
גם כי יהיה עלי למות אתך כחש לא אכחש כך
וכן אמרו גם כלם: 32 ויבאו אל חצר נת שמני
שמו ויאמר אל תלמידיו שבו לכם פה עד אשר
אתפלל: 33 ויקח אתו את פטרוס ואת יעקב ואת
יוחנן ויחל להשמים ולמוג: 34 ויאמר אליהם נפשי
מרה לי עד מות עמדו פה ושקדו: 35 ויעבר משם
מעט והלאה ויפל ארצה ויתפלל אשר אם יוכל
היות תעבר נא מעליו השעה הזאת: 36 ויאמר אבא
אבי הכל תוכל העבר נא מעלי את הכוס הזאת
אך לא את אשר אני רוצה כי אם את אשר אתה: 37
ויבא וימצאם ישנים ויאמר אל פטרוס שמעון
התישן הכי לא יכלת לשקד שעה אחת: 38 שקדו
והתפללו פן תבאו לידי נסיון הן הרוח היא חפצה
והבשר רפה: 39 ויסף לסור ויתפלל באמרו עוד
הפעם כדברים ההמה: 40 וישב וימצאם שנים
ישנים כי עיניהם היו כבדות ולא ידעו מה יענהו:
41 ויבא פעם שלישית ויאמר אליהם מעתה נזמנו
ונזחו רב לי כי באה השעה הנה בן האדם נמסר
בידי חטאים: 42 קומו וגלכה הנה המוסר אותי
קרוב: 43 עודנו מדבר ויהודה בא והוא אחד משנים
העשר ועמו המון רב בחרבות ובמקלות מאת
הכהנים הגדולים והסופרים והזקנים: 44 והמוסר
אתו נתן להם אות לאמר האיש אשר אשקדו זה
הוא אותו תפשו והוליכוהו אל ימלט: 45 הוא בא
והוא נגש אליו ויאמר רבי רבי וינשק לו: 46 וישלחו
בו את ידיהם ויתפששו: 47 ואחד מן העמדים אצלו
שלף את חרבו ויך את עבר הכהן הגדול ויקצץ
את אזנו: 48 ויען ישוע ויאמר אליהם כמו על פריץ
יצאתם עלי בחרבות ובמקלות לתפשני: 49 ויום
יום הייתי אצלכם מלמד במקדש ולא החזקתם בי

עת צרה אשר לא נהיתה כמוה מראשית הבריאה אשר ברא אלהים עד עתה וכמוה לא תהיה עוד: להמכר ביותר משלש מאות דינר ולתתו לעניים ולולי קצר יהוה את הימים ההם לא יושע כל וינערו בה: 6 ויאמר ישוע הניחו לה למה תניון בשר אך למען הבחירים אשר בחר בם קצר את הימים: 21 ואז אם יאמר איש אליכם הנה פה המשיח או הנהו שם אל תאמינו: 22 כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר ונתנו אתות ומופתים להתעות אף את הבחירים אם יוכלו: 23 ואתם ראו הנה מראש הנדתי לכם את כל: 24 והיה בימים ההם אחרי הצרה ההיא תחשך השמש והירח לא יגיה אורו: 25 והכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים יתמוטטו: 26 ואז יראו את בן האדם בא בעננים בנבורה רבה ובכבוד: 27 ואז ישלח את מלאכיו ויקבץ את בחיריו מארבע הרוחות מקצה הארץ עד קצה השמים: 28 למדו נא את משל התאנה כשירטב ענפה ופרח עליה ידעתם כי קרוב הקיץ: 29 כן אף אתם בראתכם כי היו כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח: 30 אמן אמר אני לכם לא יעברו הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה: 31 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו: 32 אך עת בוא היום ההוא והשעה ההיא אין איש יודע אותה גם לא מלאכי השמים גם לא הבן מבלעדי האב: 33 ראו שקדו והתפללו כי לא ידעתם מתי תהיה העת: 34 והיה כאיש הולך למרחק אשר עזב את ביתו ויתן שלטן לעבדיו ולאיש איש את מלאכתו וגם את השוער צוה לשקד: 35 לכן שקדו כי לא ידעתם מתי יבוא בעל הבית אם לעת ערב או בחצות הלילה אם בעת קריאת הגבר או בבקר: 36 פן יבוא פתאם ומצא אתכם ישנים: 37 ואת אשר אמרתי לכם אמר אני לכל שקדו:

14 ויהי יומים לפני חג הפסח והמצות ויבקשו הכהנים הגדולים והסופרים איך יתפשחו בערמה להמיתו: 2 ויאמרו אך לא בחג פן תהיה מהומה בעם: 3 ויהי בהיותו בבית היני בית שמעון המצרע ויסב אל השלחן ותבא אשה ובידה פך שמן נרד זך ויקר מאד ותשבר את הפך ותצק על ראשו: 4 ויש אשר מתרעמים איש אל רעהו לאמר על

זה היה אבוד השמן הזה: 5 כי ראוי היה זה אשר ברא אלהים עד עתה וכמוה לא תהיה עוד: 6 ויאמר ישוע הניחו לה למה תניון בשר אך למען הבחירים אשר בחר בם קצר את הימים: 21 ואז אם יאמר איש אליכם הנה פה המשיח או הנהו שם אל תאמינו: 22 כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר ונתנו אתות ומופתים להתעות אף את הבחירים אם יוכלו: 23 ואתם ראו הנה מראש הנדתי לכם את כל: 24 והיה בימים ההם אחרי הצרה ההיא תחשך השמש והירח לא יגיה אורו: 25 והכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים יתמוטטו: 26 ואז יראו את בן האדם בא בעננים בנבורה רבה ובכבוד: 27 ואז ישלח את מלאכיו ויקבץ את בחיריו מארבע הרוחות מקצה הארץ עד קצה השמים: 28 למדו נא את משל התאנה כשירטב ענפה ופרח עליה ידעתם כי קרוב הקיץ: 29 כן אף אתם בראתכם כי היו כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח: 30 אמן אמר אני לכם לא יעברו הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה: 31 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו: 32 אך עת בוא היום ההוא והשעה ההיא אין איש יודע אותה גם לא מלאכי השמים גם לא הבן מבלעדי האב: 33 ראו שקדו והתפללו כי לא ידעתם מתי תהיה העת: 34 והיה כאיש הולך למרחק אשר עזב את ביתו ויתן שלטן לעבדיו ולאיש איש את מלאכתו וגם את השוער צוה לשקד: 35 לכן שקדו כי לא ידעתם מתי יבוא בעל הבית אם לעת ערב או בחצות הלילה אם בעת קריאת הגבר או בבקר: 36 פן יבוא פתאם ומצא אתכם ישנים: 37 ואת אשר אמרתי לכם אמר אני לכל שקדו:

ויהי יומים לפני חג הפסח והמצות ויבקשו הכהנים הגדולים והסופרים איך יתפשחו בערמה להמיתו: 2 ויאמרו אך לא בחג פן תהיה מהומה בעם: 3 ויהי בהיותו בבית היני בית שמעון המצרע ויסב אל השלחן ותבא אשה ובידה פך שמן נרד זך ויקר מאד ותשבר את הפך ותצק על ראשו: 4 ויש אשר מתרעמים איש אל רעהו לאמר על

תעים באשר אינכם יודעים גם את הכתובים גם את גבורת האלהים: 25 כי בעת קומם מן המתים האנשים לא ישאו נשים ולא תנשאנה אך יהיו כמלאכי השמים: 26 ועל דבר המתים כי קום יקומו הלא קראתם בספר משה בסנה את אשר דבר אליו האלהים לאמר אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב: 27 האלהים איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים לכן הרביתם לתעות: 28 ואחד מן הסופרים שמע אתם מתוכחים ויקרב אליהם וירא כי היטב השיבם וישאלהו מה היא הראשנה לכל המצות: 29 ויען ישוע וידבר אליו הראשנה לכל המצות היא שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: 30 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מדעך ובכל מאריך זאת היא המצוה הראשנה: 31 והשנית הדומה לה היא ואהבת לרעך כמוך ואין מצוה גדולה מאלה: 32 ויאמר אליו הסופר אמנם רבי יפה דברת כי אלהים אחד הוא ואין עוד מלבדו: 33 ולאהבה אתו בכל לבב ובכל מדע ובכל נפש ובכל מאד ולאהבה את הרע כנפשו גדולה היא מכל עלות וזבחים: 34 וירא ישוע כי ענה בדעת ויאמר אליו לא רחוק אתה ממלכות האלהים ואיש לא ערב עוד את לבו לשאל אותך שאלה: 35 ויען ישוע בלמדו במקדש ויאמר איך יאמרו הסופרים כי המשיח הוא בן דוד: 36 והוא דוד אמר ברוח הקדש נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשיח איביך הרים רגליך: 37 הגת דוד בעצמו קרא לו אדון ואיך הוא בנו ויאהב רב העם לשמע אתו: 38 ויאמר אליהם בלמד אתם השמרו מן הסופרים האהבים להתהלך עטופי טלית ואת שאלות שלומם בשוקים: 39 ואת מושבי הראש בבתי כנסיות ואת מסכות הראש בסעודות: 40 הבלעים את בתי האלמנות ומאריכים בתפלה למראה עינים המה משפט על יתר יקחו: 41 וישוע ישב ממול ארון האוצר והוא ראה את העם משליכים מעות לארון האוצר ועשירים רבים נתנו הרבה: 42 ותבא אלמנה עניה ותשלך שתי פרוטות אשר הן

13 ויהי בצאתו מן המקדש ויאמר אליו אחד מתלמידיו רבי ראה מה יפו האבנים והבנינים האלה: 2 ויען ישוע אתו ויאמר הראית את כל הבנינים הגדולים האלה לא תשאר אבן על אבן אשר לא תתפרק: 3 וישב על הר הזיתים ממול המקדש וישאלהו פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי ויהם אתו לבדם: 4 אמר נא לנו מתי תהיה זאת ומה הוא האות בבא העת אשר תעשה בה כל זאת: 5 ויען אתם ישוע ויחל לדבר ראוי פן יתעה אתכם איש: 6 כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא ויתעו רבים: 7 ובשמעכם מלחמות ושמעות מלחמה אל תבהלו כי היו תהיה זאת אך לא זאת היא הקץ: 8 כי יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה והיה רעש כה וכה והיה רעב ומהומה: 9 אלה ראשית החבליים ואתם השמרו בנפשתיכם כי ימסרו אתכם לסנהדריות והכיתם בבתי כנסיות ולפני משלים ומלכים תובאו למעני לעדות להם: 10 והבשורה צריכה להקרא בראשנה לכל הגוים: 11 וכאשר יוליכו ומסרו אתכם אל תדאגו ואל תחשבו מה תדברו כי הדבר אשר ינתן לכם בשעה ההיא אותו דברו יען לא אתם הם המדברים כי אם רוח הקדש: 12 ואח ימסר את אחיו למות ואב את בנו וקמו בנים באבותם והמיתו אותם: 13 והייתם שנואים לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוא יושע: 14 וכי תראו את שקוץ משמם הנאמר ביד דניאל הנביא עמד במקום אשר לא לו הקורא יבין אז נוס ינוסו אנשי יהודה אל ההרים: 15 ואשר על הגג אל ירד הביתה ואל יבא פנימה לשאת דבר מביתו: 16 ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת מלבושו: 17 ואוי להרות ולמיניקות בימים ההמה: 18 אך התפללו אשר לא תהיה מנוסתכם בחרף: 19 כי הימים ההם יהיו

מכרי היונים: 16 ולא הניח לאיש לשאת כלי דרך הכרמים מפרי הכרם: 3 ויחזיקו בו ויכדו וישלחו המקדש: 17 וילמד ויאמר להם הלא כתוב כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים ואתם עשיתם אתו מערת פריאים: 18 וישמעו הסופרים וראשי הכהנים ויתנכלו אתו להשמידו כי יראו מפניו יען אשר כל העם משתוממים על תורתו: 19 ויהי בערב ויצא אל מחוץ לעיר: 20 ויהי הם עברים בבקר ויראו את התאנה כי יבשה עם שרשיה: רעהו הנה זה הוא היורש לכו ונהרגוה ולנו תהיה 21 ויזכר פטרוס ויאמר אליו רבי הנה התאנה אשר אדרתה יבשה: 22 ויען ישוע ויאמר אליהם תהי נא בכס אמונת אליהם: 23 כי אמנן אני לכם כל אשר יאמר אל ההר הזה הנשא והעתק אל תוך הים ואין ספק בלבבו כי אם יאמין כי יהיה כאשר אמר כן גם יהיה לו: 24 על כן אני אמר לכם כל אשר תשאלו בהתפללכם האמינו כי תקחו ויהי לכם: 25 וכי תעמדו להתפלל תסלחו לכל איש את אשר בלבבכם עליו למען יסלח לכם אביכם שבשמים אף הוא את פשעיכם: 26 ואתם אם לא תסלחו אף אביכם שבשמים לא יסלח לכם את פשעיכם: 27 וישבו ויבאו ירושלים ויהי הוא מתהלך במקדש ויבאו אליו הכהנים הגדולים והסופרים והזקנים: 28 ויאמרו אליו באי זו רשות אתה עשה אלה ומי נתן לך את הרשות הזאת לעשות את אלה: 29 ויאמר ישוע אליהם גם אני אשאלה אתכם דבר אחד ואתם השיבוני ואמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה: 30 טבילת יוחנן המן השמים היתה אם מבני אדם השיבוני: 31 ויחשבו כה וכה בקרבם לאמר אם נאמר מן השמים יאמר מדוע אפוא לא האמנתם לו: 32 או הנאמר מבני אדם וייראו את העם כי כלם חשבו את יוחנן לנביא באמת: 33 ויענו ויאמרו אל ישוע לא ידענו ויען ישוע ויאמר אליהם אם כן גם אני לא אמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה:

12 ויחל לדבר אליהם במשלים לאמר איש נטע כרם ויעש גדר סביבותיו ויחצב יקב ויבן מגדל ויתנהו אל כרמים וילך למרחקים: 2 ולמועד שלח אל הכרמים עבד לקחת מאת

29 ויאמר ישוע אמן אמר אני לכם כי אין איש אשר עזב את ביתו או את אחיו או את אחיותיו או את אביו או את אמו או את אשתו או את בניו או את שדותיו למעני ולמען הבשורה: 30 אשר לא יקח עתה בזמן הזה בכל הרדיפות מאה פעמים כחמה בתים ואחים ואחיות ואמות ובנים ושדות ובעולם הבא חיי עולמים: (jaion g165, aiōnios g166) 31 ואולם רבים מן הראשונים יהיו אחרונים והאחרונים ראשונים: 32 ויהי בדרך בעלותם ירושלים וישוע הולך לפניכם והמה נבחרים ויראים בלכתם אחריו ויוסף לקחת אליו את שנים העשר ויחל להניד להם את אשר יקרהו לאמר: 33 הנה אנחנו עלים ירושלימה ובן האדם ימסר לראשי הכהנים ולסופרים וירשיעוהו למות וימסרו אותו לגוים: 34 ויהתלו בו ויכהו בשוטים וירקו בפניו וימיתוהו וביום השלישי קום יקום: 35 ויקרבו אליו יעקב ויוחנן בני זבדי ויאמרו רבי אותה נפשנו כי תעשה לנו את אשר נשאל ממך: 36 ויאמר אליהם מה אויתם כי אעשה לכם: 37 ויאמרו אליו תנה לנו לשבת אחד לימינך ואחד לשמאלך בכבודך: 38 ויאמר אליהם ישוע לא ידעתם את אשר שאלתם היכל תוכלו לשתות את הכוס אשר אני שתה ולהטבל בטבילה אשר אני נטבל בה: 39 ויאמרו אליו נוכל ויאמר אליהם ישוע את הכוס אשר אני שתה תשתה ובטבילה אשר אני נטבל בה תטבלו: 40 אך שבת לימיני ולשמאלי אין בידי לתתה בלתי לאשר הוכן להם: 41 ויהי כשמע זאת העשרה ויחלו לכעוס על יעקב ויוחנן: 42 ויקרא להם ישוע ויאמר אליהם אתם ידעתם כי הנחשבים לשרי הגוים הם רדים בהם וגדוליהם שולטים עליהם: 43 ואתם לא כן ביניכם כי אם החפץ להיות גדול ביניכם יהיה לכם למשרת: 44 והחפץ להיות בכם ראשון יהיה עבד לכל: 45 כי בן האדם אף הוא לא בא למען ישרתוהו כי אם לשרת ולתת את נפשו כפר תחת רבים: 46 ויבאו יריחו ויהי כצאתו מיריחו הוא ותלמידיו והמון עם רב והנה ברשימי בן טימי איש עור ישב על יד הדרך

11 ויהי כאשר קרבו לירושלים אל בית פני ובית היני בהר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו: 2 ויאמר אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם והיה כבאכם שמה תמצאו עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם אותו התיירו והביאו: 3 וכי יאמר אליכם איש למה תעשו זאת ואמרתם האדון צריך לו וברגע ישלחנו הנה: 4 וילכו וימצאו העיר אסור אל השער בחוץ על אם הדרך ויתירוהו: 5 ואנשים מן העמדים שם אמרו אליהם מה זאת תעשו להתיר את העיר: 6 ויאמרו אליהם כאשר צום ישוע ויניחו להם: 7 ויביאו את העיר אל ישוע וישליכו עליו את בגדיהם וישב עליו: 8 ורבים פרשו את בגדיהם על הדרך ואחרים כרתו ענפים מן העצים וישטחו על הדרך: 9 וההלכים לפניו ואחריו צעקים לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה: 10 ברוכה מלכות דוד אבינו הבאה בשם יהוה הושע נא במרומים: 11 ויבא ישוע ירושלים ואל בית המקדש וירא ויתבונן על הכל והיום רפה לערוב ויצא אל בית היני עם שנים העשר: 12 ויהי ממחרת בצאתם מבית היני וירעב: 13 וירא תאנה מרחוק ולא עלים ויבא לראות הימצא בה פרי ויקרב אליה ולא מצא בה כי אם עלים לבד כי לא היתה עת תאנים: 14 ויען ויאמר אליה מעתה איש אל יאכל פרי ממך עד עולם וישמעון תלמידיו: (jaion g165) 15 ויבאו ירושלים ויבא ישוע אל המקדש ויחל לגרש משם את המוכרים ואת הקונים ויהפך את שלחנות השלחנים ואת מושבות

ויקרא אל שנים העשר ויאמר אליהם איש כי יחפץ להיות הראשון הוא יהיה האחרון לכלם ומשרת כלם: 36 ויקח ילד ויעמידהו בתוכם ויחבקהו ויאמר להם: 37 כל אשר יקבל בשמי ילד אחד כזה הוא מקבל אותי וכל אשר אותי יקבל איננו מקבל אותי כי אם את אשר שלחני: 38 ויען יוחנן ויאמר אליו רבי ראינו איש מגרש שדים בשמן ואיננו הולך אחרינו ונכלאנו יען אשר לא הלך אחרינו: 39 ויאמר ישוע אל תכלאהו כי אין איש עשה גבורה בשמי ויוכל במהרה לדבר בי רעה: 40 כי כל אשר איננו נגדנו הוא בעדנו: 41 כי כל המשקה אתכם כוס מים בשמי על אשר אתם למשיח אמן אמר אני לכם כי לא יאבד שכרו: 42 וכל המכשיל אחד הקטנים המאמינים בי טוב לו שיתלה פלח רכב על צוארו והשלך בים: 43 ואם ידך תכשילך קצץ אתה טוב לך לבוא קטע לחיים מהיות לך שתי ידיים ותלך אל גיהנם אל האש אשר לא תכבה: 44 אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: 45 ואם רגלך תכשילך קצץ אתה טוב לך לבוא פסח לחיים מהיות לך שתי רגלים ותשלך לגיהנם אל האש אשר לא תכבה: 46 אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: 47 ואם עינך תכשילך עקר אתה טוב לך לבוא אל מלכות האלהים בעין אחת מהיות לך שתי עינים ותשלך לגיהנם: 48 אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: 49 כי כל איש באש ימלח וכל קרבן במלח ימלח: 50 טוב המלח ואם המלח יהיה תפל במה תתקנו אותו יהי לכם מלח בקרבכם ויהי שלום ביניכם:

10 ויקם משם וילך אל גבול יהודה מעבר הירדן ויקהליו עוד אליו המון עם וילמדם כפעם בפעם: 2 ויגשו אליו הפרושים וישאלהו אם יוכל איש לשלח את אשתו והם מנסים אתו: 3 ויען ויאמר אליהם מה צוה אתכם משה: 4 ויאמרו משה התיר לכתב ספר כריתת ולשלח: 5 ויען ישוע ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם כתב לכם

לבלתי דבר עליו לאיש: ³¹ ויחל ללמדם כי צריך בן האדם לענות הרבה וימאס על ידי הזקנים והכהנים הגדולים והסופרים ויומת ומקצה שלשת ימים קום יקום: ³² והוא בגלוי דבר את הדבר הזה ויקחהו פטרוס ויחל לגער בו: ³³ ויפן אחריו ויבט את תלמידיו ויגער בפטרוס לאמר סור מעל פני השטן כי אין לך לדברי האלהים כי אם לדברי האדם: ³⁴ ויקרא אל העם ואל תלמידיו ויאמר אליהם החפץ ללכת אחרי יכחש בנפשו וישא את צלבו וילך אחרי: ³⁵ כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו תאבד נפשו ממנו וכל אשר תאבד לו נפשו למעני ולמען הבשורה הוא וישיענה: ³⁶ כי מה יסכן לאדם כי יקנה את כל העולם ונשחתה נפשו: ³⁷ או מה יתן איש פדיון נפשו: ³⁸ כי כל איש אשר הייתי אני ודברי לו לחרפה בדור הנאף והחוטא הזה אף הוא יהיה לחרפה לבן האדם בבואו בכבוד אביו עם המלאכים הקרושים:

9 ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם כי יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו מלכות האלהים באה בגבורה: ² ואחרי ששת ימים לקח ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן ויעלם על הר גבה אתו לבדם וישתנה לעיניהם: ³ ובגדיהו נהיו מזהירים לבנים מאד כשלג אשר לא יוכל כובס בארץ להלבין כמוהם: ⁴ וירא אליהם אליהו ומשה מדברים עם ישוע: ⁵ ויען פטרוס ויאמר אל ישוע רבי טוב היותנו פה נעשה נא שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת: ⁶ כי לא ידע מה ידבר כי היו גבהלים: ⁷ ויהי ענן סוכך עליהם ויצא מן הענן קול אמר זה בני ידידי אליו שמעו: ⁸ והמה הביטו כה וכה פתאם ולא ראו עוד איש בלתי את ישוע לבדו אתם: ⁹ וירדו מן ההר ויזהירם לבלתי הניד לאיש את אשר ראו עד כי יקום בן האדם מן המתים: ¹⁰ וישמרו את הדבר בלבבם וידרשו לדעת מה היא התקומה מן המתים: ¹¹ וישאלהו לאמר מה זה אמרים הסופרים כי אליהו בוא יבוא בראשונה: ¹² ויען ויאמר להם הנה אליהו בא בראשונה וישיב את

23 כל הרעות האלה מקרב האדם הן יוצאות 8 ויאכלו וישבעו וישאו מן הפתות הנותרים ומטמאות אתו: 24 ויקם משם וילך לו אל נבולות שבעת דודים: 9 והאכלים היו כארבעת אלפי צור וצידון ובבואו הביתה לא אבה כי יודע לאיש איש וישלחם: 10 אז ירד באניה עם תלמידיו ויבא ולא יכל להסתר: 25 כי אשה אשר רוח טמאה אל גלילות דלמונתא: 11 ויצאו הפרושים ויחלו נכנסה בביתה הקטנה שמעה את שמעו ותבא ותפל להתוכח אתו וישאלו מעמו אות מן השמים והם לרגליו: 26 והאשה יונית וארץ מולדתה כנען מנסים אתו: 12 ויאנח ברוחו ויאמר מזה הדור אשר לסוריא ותבקש ממנו לגרש את השד מבתה: הזה מבקש לו אות אמן אמר אני לכם אם ינתן 27 ויאמר אליה ישוע הניחו לשבע בראשונה הבנים אות לדור הזה: 13 ויעזב אותם וירד באניה וישב כי לא טוב לקחת לחם הבנים ולהשליכו לצעירי ויעבר אל עבר הים: 14 וישכחו לקחת אתם לחם הכלבים: 28 ותען ותאמר אליו כן אדני אבל ולא היה להם באניה בלתי אם ככר לחם אחת: גם צעירי הכלבים יאכלו תחת השלחן מפוררי 15 ויזהר אותם לאמר ראו השמרו לכם משאר לחם הבנים: 29 ויאמר אליה בגלל דברך זה לך הפרושים ומשאר הורדוס: 16 ויחשבו ויאמרו לך יצא השד מבתך: 30 ותבא אל ביתה ותמצא איש אל רעהו על כי לחם אין אתנו: 17 וידע את הילדה משכבת על חמטה והשד יצא ממנה: ישוע ויאמר להם מה תחשבו על כי לחם אין 31 וישב ויצא מגבול צור וצידון ויבא אל הים הגליל לך העוד לא תשכילו ולא תבינו ולבכם עודנו בתוך גבול עשר הערים: 32 ויביאו אליו איש אשר היה חרש ואלם ויתחננו לו לשום עליו את ידו: 33 ויקח אתו לבדו מקרב ההמון וישם את אצבעותיו באזניו וירק ויגע על לשנו: 34 ויבט השמימה ויאנח ויאמר אליו אפתח ופרשו הפתח: 20 ובשבע לארבעת אלפי איש כמה דודים מלאי 35 וברגע נפתחו אזניו ויתר קשר לשונו וידבר בשפה ברורה: 36 ויזהר אותם כי לא יספרו לאיש וכאשר יזהירם כן ירבו להכריז: 37 וישתוממו עד מאד ויאמרו את הכל עשה יפה גם החרשים הוא עשה לשמעים גם האלמים למדברים:

8 ויהי בימים ההם בהקבץ עם רב ואין להם מה יאכלו ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם: 2 נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמדי ואין להם לחם לאכל: 3 והיה בשלחי אותם רעבים לבתיהם יתעלפו בדרך כי יש מהם אשר באו ממרחק: 4 ויענו אתו תלמידיו מאין יוכל איש להשביע את אלה פה במדבר לחם: 5 וישאל אותם כמה ככרות לחם יש לכם ויאמרו שבע: 6 ויצו את העם לשבת לארץ ויקח את שבע ככרות הלחם ויברך ויפרס ויתן אותם לתלמידיו לשום לפניהם וישימו לפני העם: 7 ויהי להם מעט דגים קטנים ויברך ויאמר לשום לפניהם גם את אלה:

דברים הרבה: 35 ויהי כאשר רפה היום לערוב ויגשו אליו תלמידיו לאמר הנה המקום חרב והיום רד מאד: 36 שלח אותם וילכו אל החצרים והכפרים מסביב לקנות לחם כי אין לחם מה לאכל: 37 ויען ויאמר אליהם תנו אתם לחם לאכלה ויאמרו אליו הנלך לקנות לחם במאתים דינר ונתן להם לאכלה: 38 ויאמר אליהם כמה ככרות לחם יש לכם לכו וראו וידעו ויאמרו חמש ושני דינים: 39 ויצו אותם לשבת כלם חברה חברה לבדה על ירק הדשא: 40 וישבו להם שורות שורות למאות ולחמשים: 41 ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדינים וישא עיניו השמימה ויברך ויפרס את הלחם ויתן לתלמידיו לשום לפנייהם ואת שני הדינים חלק לכלם: 42 ויאכלו כלם וישבעו: 43 וישאו מן הפתות מלוא סלים שנים עשר וגם מן הדינים: 44 והאכלים מן הלחם היו כחמשת אלפי איש: 45 ואחרי כן האיץ בתלמידיו לרדת באניה ולעבור לפניו אל עבר הים אל בית צידה עד שלחו את העם: 46 ויהי אחר שלחו אתם ויעל ההרה להתפלל: 47 ויהי ערב והאניה באה בתוך הים והוא לבדו ביבשה: 48 וירא אותם מתעמלים בשוטם כי הרוח לנגדם ויהי כעת האשמרת הרביעית ויבא אליהם מתהלך על פני הים ויואל לעבור לפנייהם: 49 והם בראתם אתו מתהלך על פני הים חשבו כי מראה רוח הוא ויצעקו: 50 כי כלם ראוהו ויבהלו אז דבר אתם ויאמר אליהם חזקו כי אני הוא אל תיראו: 51 וירד אליהם אל האניה והרוח שככה וישתוממו עוד יותר בלבבם ויתמהו: 52 כי לא השכילו בדבר ככרות הלחם מפני טמטום לבבם: 53 ויעברו את הים ויבאו ארצה גניסר ויקרבו אל היבשה: 54 ויהי כצאתם מן האניה אז הכירהו: 55 וירצו בכל סביבותיהם ויחלו לשאת את החולים במשכבות אל כל מקום אשר שמעו כי שם הוא: 56 ובכל מקום אשר יבא אל הכפרים או הערים ואל השדות שם שמו את החולים בחוצות ויתחננו לו כי יגעו רק בציצת בגדו והיה כל אשר נגעו ונושעו:

7 ויקהלו אליו הפרושים ומן הסופרים אשר באו מירושלים: 2 ויהי כראותם מתלמידיו אכלים לחם בטמאת ידיהם בלא נטילה ויוכיחו אתם: 3 כי הפרושים וכל היתודים לא יאכלו בלתי את רחצו את ידיהם עד הפרק באחוזם בקבלת הזקנים: 4 ואת אשר מן השוק אינם אכלים בלא טבילה ועוד דברים אחרים רבים אשר קבלו לשמר כמו טבילת כסות וכדים ויורות ומטות: 5 וישאלו אותו הפרושים והסופרים מדוע תלמידך אינם נהגים על פי קבלת הזקנים כי אכלים לחם בלא נטבילת ידים: 6 ויען ויאמר אליהם היטב נבא ישעיהו עליכם החנפים ככתוב העם הזה בשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני: 7 ותהו ויראתם אתי מצות אנשים מלמדים: 8 כי עזבתם את מצות אלהים לאחז בקבלת בני אדם טבילות כדים וכסות וכאלה רבות אתם עשים: 9 ויאמר אליהם מה יפה עשיתם אשר בטלתם את מצות האלהים כדי שתשמרו את קבלתכם: 10 כי משה אמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת: 11 ואתם אמרים איש כי יאמר לאביו ולאמו קרבן פרושו מתנה לאלהים כל מה שאתה נהנה לי: 12 ולא תניחו לו לעשות עוד מאומה לאביו ולאמו: 13 ותפרו את דבר האלהים על ידי קבלתכם אשר קבלתם והרבה כאלה אתם עשים: 14 ויקרא אל כל העם ויאמר אליהם שמעו אלי כלכם והבינו: 15 אין דבר מחוץ לאדם אשר יוכל לשמא אותו בבאו אל קרבו כי אם הדברים היוצאים ממנו המה יטמאו את האדם: 16 כל אשר אזנים לו לשמע ישמע: 17 ויהי כאשר שב הביתה מן ההמון וישאלהו תלמידיו על דבר המשל: 18 ויאמר אליהם האף אתם חסרי בינה הלא תשכילו כי כל הבא את תוך האדם מחוצה לו לא יטמאנו: 19 כי לא יבוא אל לבו כי אם אל כרשו ויצא למוצאות להבר כל אכל: 20 ויאמר היצא מן האדם הוא מטמא את האדם: 21 כי מתוך לב האדם יצאות המחשבות הרעות נאף וזנה ורצוח וגנוב ואהבת בצע ורשעה ורמיה וזוללות וצרות עין וגדוף וזדון וסכלות:

אשר דברו ויאמר אל ראש הכנסת אל תירא רק האמינה: 37 ולא הניח לאיש ללכת אתו בלתי אם לפטרוס וליעקב וליוחנן אחי יעקב: 38 ויבא בית ראש הכנסת וירא המון הבכים והמיללים הרבה: 39 ובבאו אמר אליהם מה תהמו ותבכו הנערה לא מתה אך ישנה היא: 40 וישחקו לו והוא גרש את כלם ויקח את אבי הנערה ואת אמה ואת אשר אתו ויבא החדרה אשר שם שכבת הנערה: 41 ויאחז ביד הנערה ויאמר אליה טליא קומי אשר פרושו הילדה אני אמר לך קומי נא: 42 ומיד קמה הילדה ותתהלך והיא בת שתים עשרה שנה וישמו שמה גדולה: 43 ויזהר אותם מאד שלא יודע הדבר לאיש ויאמר לתת לה לאכול:

6 ויצא משם ויבא אל ארצו וילכו אחריו תלמידיו: 2 וביום השבת החל ללמד בבית הכנסת וישמעו רבים וישתוממו לאמר מאין לזה כאלה ומה היא החכמה הנתונה לו עד אשר נעשו גבורות כאלה על ידיו: 3 הלא זה הוא החרש בן מרים ואחי יעקב ויוסי ויהודה ושמעון והלא אחיותיו אתנו פה ויהי להם למכשול: 4 ויאמר אליהם ישוע אין הנביא נקלה כי אם בארצו ובין קרוביו וביתו: 5 ולא יכל לעשות שם פלא רק על חלשים מעטים שם את ידיו וירפאם: 6 ויתמה על חסרונם אמונתם ויסב בכפרים סבוב ולמד: 7 ויקרא אל שנים העשר ויחל לשלח אותם שנים שנים ויתן להם שלטן על רוחות הטמאה: 8 ויצו אותם אשר לא ישאו מאומה לדרך זולתי מקל לבדו לא תרמיל ולא לחם ולא נחשת בחגורה: 9 רק להיות נעולי סנדל ושתי כתנות לא ילבשו: 10 ויאמר אליהם במקום אשר תבאו בית איש שבו בו עד כי תצאו משם: 11 וכל אשר לא יקבלו אתכם ולא ישמעו אליכם צאו משם ונערו את עפר כפות רגליכם לעדות להם אמן אני אמר לכם לסדם ולעמרה יקל ביום הדין מן העיר ההיא: 12 ויצאו ויקראו לשוב בתשובה: 13 ויגרשו שדים רבים ויסוכו בשמן חלשים רבים וירפאום: 14 וישמע עליו המלך הורדוס כי נודע שמו ויאמר יוחנן

ימהר לשלח את המגל כי בשל הקציר: 30 ויאמר אל מה נדמה את מלכות האלהים ובאי זה משל נמשילנה: 31 כנגד של חרדל אשר יזרע באדמה והוא קטן מכל הזרעים אשר על הארץ: 32 ואחרי הזרעו יעלה ויגדל על כל הירקות ועשה ענפים גדולים עד אשר יוכלו עוף השמים לקנן בצלו: 33 ובמשלים רבים כאלה דבר אליהם את הדבר כפי אשר יכלו לשמע: 34 ובבלי משל לא דבר אליהם והיה בהיותו עם תלמידיו לבדם יבאר להם את הכל: 35 ויאמר אליהם ביום ההוא לפנות ערב נעברה העבר: 36 ויעזבו את המון העם ויקחו אותו כאשר הוא באניה וגם אניות אחרות הלכו עמו: 37 ותקם רוח סערה גדולה וישטפו הגלים אל תוך האניה עד אשר כמעט נמלאה: 38 והוא ישן על הכסת באחרי האניה ויעירו אותו ויאמרו אליו רבי האינך דאג לנו כי נאבד: 39 ויעור ויגער ברוח ויאמר אל הים הס ודם ותשך הרוח ותהי דממה גדולה: 40 ויאמר אליהם למה ככה אתם חרדים איך אין לכם אמונה: 41 וייראו יראה גדולה ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא אשר גם הרוח והים שמעים לו:

5 ויבאו אל עבר הים אל ארץ הגדרים: 2 והוא יצא מן האניה והנה איש בא לקראתו מבין הקברים אשר רוח טמאה בו: 3 ומושביו בקברים וגם בעבתים לא יכל איש לאסרו: 4 כי פעמים הרבה אסרוהו בכבליים ובעבתים וינתק את העבתים וישבר את הכבליים ואין איש יוכל לכבשו: 5 ותמיד לילה ויומם היה בהרים ובקברים צעק ופצע את עצמו באבנים: 6 והיה כראותו את ישוע מרחוק וירץ וישתחו לו: 7 ויצעק בקול גדול ויאמר מה לי ולך ישוע בן אל עליון באלהים אני משביעך אשר לא תענני: 8 כי הוא אמר אליו צא רוח טמא מן האדם הזה: 9 וישאל אותו מה שמך ויען ויאמר לגיון שמי כי רבים אנחנו: 10 ויתחנן אליו מאד לבלתי שלחם אל מחוץ לארץ: 11 ועדר חזירים רבים היה שם במרעה ההרים: 12 ויתחננו לו כל השדים לאמר שלחנו אל החזירים ונבאה

רגוש הוא בני רעם: 18 ואת אנדריו ואת פילפוס ואת בר תלמי ואת מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת תדי ואת שמעון הקני: 19 ואת יהודה איש קריות אשר גם מסרו: 20 ויבאו הביתה וישב המון העם להתאסף עד כי לא יכלו אף לאכול לחם: 21 וישמעו קרוביו ויצאו להחזיק בו כי אמרו יצא מדעתו: 22 והסופרים אשר ירדו מירושלים אמרו כי בעל זבוב נכנס בו ועל ידי שר השדים הוא מנרש את השדים: 23 ויקרא אותם אליו וידבר להם במשלים לאמר איך יוכל השטן לגרש השטן: 24 ואם נחלקה ממלכה על עצמה לא תוכל לעמד הממלכה ההיא: 25 ובית אם נחלק על עצמו לא יוכל לעמד הבית ההוא: 26 ואם השטן יתקומם אל עצמו ונחלק לא יוכל לעמד כי בא קצו: 27 אין איש אשר יכל לבוא לבית הגבור ולנזול את כליו אם לא יאסר בראשונה את הגבור ואחר ישסה את ביתו: 28 אמן אמר אני לכם כי כל החטאים יסלחו לבני אדם וכל הגדופים אשר יגדפו: 29 אך המגדף את רוח הקדש אין לו סליחה לעולם כי יאשם בעונו לנצח: (jaion g165, aiōnios g166) 30 כי המה אמרו רוח טמאה בו: 31 ויבאו אמו ואחיו ויעמדו מחוץ לבית וישלחו אליו לקרא לו: 32 והמון העם ישבו סביביו ויאמרו אליו הנה אמך ואחיך בחוץ מבקשים אותך: 33 ויען ויאמר אליהם מי הם אמי ואחי: 34 ויבט סביב אל הישבים סביביו ויאמר הנה אמי ואחי: 35 כי כל אשר יעשה רצון האלהים הוא אחי ואחותי ואמי:

4 וישב אל הים ויחל ללמד ויקהללו אליו המון עם רב עד אשר ירד לשבת באניה בים וכל העם עומד על חוף הים ביבשה: 2 וילמדם הרבה במשלים ויאמר אליהם בלמדו אתם: 3 שמעו שמוע הנה הזרע יצא לזרע: 4 ויהי בזרעו ויפל מן הזרע על יד הדרך ויבא עוף השמים ויאכלהו: 5 ויש אשר נפל על מקום הסלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימהר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה: 6 ויהי כזרח השמש ויצרב ויבש כי אין לו שרש: 7 ויש אשר נפל בין הקצים ויעלו

הקצים וימעכהו ולא נתן פרי: 8 ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרי עלה וגדל ויעש חלפי ואת תדי ואת שמעון הקני: 9 ויאמר אליהם מי אשר אזנים לו לשמע ישמע: 10 ויהי בהיותו לבדו וישאלוהו האנשים אשר סביבו על שנים העשר על המשל: 11 ויאמר אליהם לכם נתן לדעת סוד מלכות האלהים ואשר בחוץ להם הכל במשלים: 12 למען יראו ראו ולא ידעו ושמעו שמוע ולא יבינו פן ישובו ונסלח לחטאתם: 13 ויאמר להם הן לא ידעתם את המשל הזה ואיך תבינו את המשלים כלם: 14 הזרע הוא זרע את הדבר: 15 ואלה הם הנזרעים על יד הדרך אשר יזרע בם הדבר וכשמעם אותו מיד בא השטן וישא את הדבר הזרוע בלבכם: 16 וכן הנזרעים על מקומות הסלע הם השמעים את הדבר ומהר בשמחה יקחהו: 17 אך אין להם שרש בקרבם ורק לשעה יעמדו ואחר כן בהיות צרה ורדיפה על אדות הדבר מהרה יכשלו: 18 והאחרים הנזרעים בין הקצים הם השמעים את הדבר: 19 ודאנות העולם הזה ומרמת העשר ותאות שאר הדברים באות וממעכות את הדבר ופרי לא יהיה לו: 20 ואלה המזרעים על האדמה הטובה הם השמעים את הדבר ומקבלים אתו ועשים פרי לשלשים שערים ולששים ולמאה: 21 ויאמר אליהם הכי יביאו הנר למען יושם תחת האיפה ותחת המטה ולא למען יעלהו על המנורה: 22 כי אין דבר סתום אשר לא יגלה ולא גלום דבר כי אם למען יבא לגלוי: 23 כל אשר אזנים לו לשמע ישמע: 24 ויאמר אליהם ראו מה אתם שמעים במדה אשר אתם מודדים בה ימד לכם ועוד יוסף לכם השמעים: 25 כי מי שיש לו נתון ינתן לו ומי שאין לו גם את אשר יש לו יקח ממנו: 26 ויאמר מלכות האלהים היא כאשר ישליך איש זרע על האדמה: 27 וישן וקם לילה ויום והזרע יצמח וגדל והוא לא ידע: 28 כי הארץ מאליה מוציאה פריה את הדשא ראשונה ואחריו את השבלת ואחריו כן את החטה המלאה בשבלת: 29 וכאשר גמל הפרי

הדבר: 3 ויבאו אליו אנשים נשאים איש נכה אברים וישארו בארבעה: 4 ולא יכלו לגשת אליו מפני העם ויסירו את הגג במקום אשר היה שם ויחתרו חתירה ויורידו את המשכב אשר שכב עליה נכה האברים: 5 ויהי כראות ישוע את אמונתם ויאמר אל נכה האברים בני נסלחו לך חטאתיך: 6 ויהיו מן הסופרים ישיבים שם וחשבים בלבם לאמר: 7 מה ידבר זה גדופים כאלה מי יוכל לסלח חטאים בלתי האלהים לבדו: 8 וידע ישוע ברוחו כי ככה חשבו בלבבם ויאמר אליהם מדוע תחשבו כאלה בלבבכם: 9 מה הנקל האמר אל נכה האברים נסלחו לך חטאתיך אם אמור קום שא את משכבך והתהלך: 10 אך למען תדעון כי לבן האדם יש השלטון לסלח חטאים בארץ ויאמר אל נכה האברים: 11 לך אני אמר קום שא את משכבך ולך אל ביתך: 12 ויקם פתאם וישא את משכבו ויצא לעיני כולם עד כי השתממו כלם וישבחו את האלהים לאמר מעולם לא ראינו כזאת: 13 וישב לצאת אל יד הים ויבאו אליו כל העם וילמדום: 14 ויהי בעברו וירא את לוי בן חלפי יושב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחרי ויקם וילך אחריו: 15 ויהי כאשר הסב בביתו ויסבו מוכסים וחטאים רבים עם ישוע ועם תלמידיו כי רבים היו ההלכים אחריו: 16 והסופרים והפרושים ראו אתו אכל עם המוכסים והחטאים ויאמרו אל תלמידיו למה זה עם החטאים והמוכסים אכל רבכם: 17 וישמע ישוע ויאמר החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החלים לא באתי לקרא הצדיקים כי אם החטאים לתשובה: 18 ותלמידיו יוחנן והפרושים היו צמים ויבאו ויאמרו אליו מדוע תלמידי יוחנן ותלמידי הפרושים צמים ותלמידיך אינם צמים: 19 ויאמר אליהם ישוע איך יוכלו בני החפה לצום בעוד החתן עמם כל ימי היות החתן עמם לא יוכלו לצום: 20 הנה ימים באים ולקח מאתם החתן ואז יצומו בימים ההם: 21 אין תפר מטלית בגד חדש על שמלה בלה כי אז ינתק מלווי החדש מן הבלה ותרע הקריעה: 22 ואין נתן יין חדש בנאדות בלים

3 וישב ויבאו אל בית הכנסת ושם איש אשר ידו יבשה: 2 ויתבוננו בו אם ירפאהו בשבת למען ימצאו עליו שטנה: 3 ויאמר אל האיש אשר יבשה ידו קום עמד בתוך: 4 ויאמר אליהם הנכון בשבת להיטיב או להרע להציל נפש או לאבדה ויחרישו: 5 ויבט אליהם סביב בחמה ויתעצב על טמטום לבבם ויאמר אל האיש פשט את ירך ופשט ידו ותרפא ותשב כאחרת: 6 והפרושים יצאו מהרה ויתיעצו עליו עם ההורדוסיים לאבדו: 7 וישוע סר משם עם תלמידיו אל יד הים וילכו אחריו המון עם רב מן הגליל ומיהודה: 8 ומירושלים ומאדום ומעבר הירדן ומסביבות צור וצידון המון רב אשר שמעו את כל אשר עשה ויבאו אליו: 9 ויאמר אל תלמידיו כי יכיננו לו אניה קטנה מפני העם למען לא ילחצוהו: 10 כי רפא לרבים עד כי התנפלו עליו כל המננעים לנגע בו: 11 והרוחות הטמאות כראותן אתו נפלו לפניו ותצעקנה לאמר אתה הוא בן אלהים: 12 ויגער בהן מאד אשר לא תגלינה אותו: 13 ויעל אל ההר ויקרא אל אשר הוא חפץ בם ויבאו אליו: 14 וישם שנים עשר איש למען יהיו אתו ולמען ישלחם לקרא: 15 והיה להם השלטון לרפא את התחלואים ולגרש את השדים: 16 ויכנה את שמעון בשם פטרוס: 17 ואת יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחי יעקב ויכנה אתם בשם בני

להאבידנו ידעתי מי אתה קדוש האלהים: 25 ויגער
בו ישוע לאמר האלם וצא ממנו: 26 ויסחבחו רוח
הטמאה ויצעק בקול גדול ויצא ממנו: 27 ויבהלו
כלם וישאלו איש את רעהו לאמר מה זאת מה
היא התורה החדשה אשר אף לרוחות הטמאה
בנבורה הוא מצוה והנה שמעות לו: 28 ויצא שמעו
מהר בכל מקומות ארץ הגליל: 29 ויהי אחרי
צאתם מבית הכנסת ויבאו ביתה שמעון ואנדרי
המה ויעקב ויוחנן עמם: 30 וחמות שמעון שכבה
אחות הקדחת וימהרו לדבר אליו עליו: 31 ויגש
ויאחז בידה ויקימה ותרף ממנה הקדחת פתאם
ותשרת אותם: 32 ויהי בערב כבוא השמש ויביאו
אליו את כל החולים ואת אחוזי השדים: 33 וכל
העיר נאספו יחדו פתח הבית: 34 וירפא רבים
אשר היו חולים חליים שונים ויגרש שדים הרבה
ולא נתן את השדים לדבר כי ידעו: 35 וישכם
ממחרת בעוד לילה ויצא וילך אל מקום חרבה
ויתפלל שם: 36 וירדפו אחריו שמעון והאנשים
אשר אתו: 37 וימצאוהו ויאמרו אליו הנה כלם
מבקשים אותך: 38 ויאמר אליהם נעברה מזה אל
ערי הפרזות הקרבות ואקרא גם שם כי בעבור
זאת יצאתי: 39 ויהי קרא בבתי כנסיותיהם בכל
הגליל ויגרש את השדים: 40 ויבוא אליו איש מצרע
ויתחנן אליו ויכרע על ברכיו ויאמר לו אם תרצה
תוכל לטהרני: 41 וירחם עליו וישלח את ידו
ויגע בו ויאמר רצה אנכי טהר: 42 ועודנו מדבר
והצרעת סרה ממנו ויטהר: 43 ויגער בו וימהר
להוציאו החוצה: 44 ויאמר אליו ראה אל תספר
דבר לאיש כי אם לך הראה אל הכהן והקרב על
טהרתך את אשר צוה משה לעדות להם: 45 אך
הוא בצאתו החל לקרא הרבה ולהשמיע הדבר
עד אשר לא יכל לבוא עוד אל עיר בגליל כי אם
היה ישב מחוץ לעיר במקומות חרבה ויבאו אליו
מכל עבריו:

2 ויהי מקץ ימים בשובו אל כפר נחום וישמעו
כי הוא בבית: 2 ויאספו רבים מהרה עד אפס
מקום לעמד אף מחוץ לפתח וידבר אליהם את

1 ראשית בשורת ישוע המשיח בן האלהים:
2 ככתוב בנביאים הנני שלח מלאכי לפניך ופנה
דרכך לפניך: 3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה
ישרו מסלותיו: 4 ויהי יוחנן טבל במדבר וקורא
טבילת התשובה לסליחת החטאים: 5 ותצא אליו
כל ארץ יהודה ובני ירושלים ויטבלו כלם על
ידו בנהר הירדן מתורדים את חטאתם: 6 ויוחנן
לבוש שער גמלים ואזור עור במתניו ואל כל חנבים
ודבש היער: 7 ויקרא לאמר בוא יבא אחרי החזק
ממני אשר אינני כדי לכרע ולהתיר את שרוך
נעלי: 8 אנכי טבלתי אתכם במים והוא יטבל
אתכם ברוח הקדש: 9 ויהי בימים ההם ויבא
ישוע מנצרת אשר בגליל ויטבל על ידי יוחנן
בירדן: 10 ויהי אך עלה עלה מן המים וירא
את השמים נבקעים והרוח כיונה ירדת עליו: 11
ויהי קול מן השמים אתה בני ידידי אשר רצתה
נפשי בו: 12 ואחרי כן הוציאו הרוח המדברה:
13 ויהי שם במדבר ארבעים יום והשטן נסהו ויהי
עם החיות והמלאכים שרתוהו: 14 ואחרי אשר
הסגר יוחנן בא ישוע הגליל ויקרא את בשורת
מלכות האלהים לאמר: 15 מלאה העת והגיעה
מלכות האלהים שובו והאמינו בבשורה: 16 ויהי
בהתהלכו על יד ים הגליל וירא את שמעון ואת
אנדרי אחי שמעון פרשים מצודה בים כי דיגים
היו: 17 ויאמר אליהם ישוע לכו אחרי ואשימכם
לדיגי אנשים: 18 ויעזבו מהר את מכמרתיהם
וילכו אחריו: 19 ויהי כעברו מעט משם וירא את
יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו וגם המה באניה
מתקנים את המכמרות: 20 ויקרא מהרה אליהם
ויעזבו את זבדי אביהם באניה עם השכירים וילכו
אחריו: 21 ויבאו אל כפר נחום וימהר לבוא בשבת
לבית הכנסת וילמד: 22 וישתוממו על תורתו כי
היה מלמדם כבעל גבורה ולא כספרים: 23 ואיש
היה בבית כנסתם אשר רוח טמאה בו ויצעק
לאמר: 24 אהה מה לנו ולך ישוע הנצרי באת

רעה מן הראשונה: 65 ויאמר אליהם פילטוס הנה לכם אנשי משמר לכו סכרוהו כדעתכם: 66 וילכו ויסכרו את מבוא הקבר ויחתמו את האבן ויעמידו עליה את המשמר:

(jaion g165)

28

ואחרי מוצאי השבת כשהאיר לאחד בשבת באה מרים המגדלית ומרים האחרת לראות את הקבר: 2 והנה רעש גדול היה כי מלאך יהוה ירד מן השמים ויגש ויגל את האבן מן הפתח וישב עליה: 3 ויהי מראהו כברק ולבושו לבן כשלג: 4 ומפחדו נבהלו השמרים ויהיו כמתים: 5 ויען המלאך ויאמר אל הנשים אתן אל תיראן הן ידעתי כי את ישוע הנצלל אתן מבקשות: 6 איננו פה כי קם כאשר אמר באנה ראינה את המקום אשר שכב שם הארון: 7 ומהרתן ללכת ואמרתן אל תלמידיו כי קם מן המתים והנה הוא הולך לפניכם הגלילה ושם תראהו הנה אמרתי לכן: 8 ותמהרנה לצאת מן הקבר ביראה ובשמחה גדולה ותרצנה להניד לתלמידיו: 9 הנה הלכות להניד לתלמידיו והנה ישוע נקרה אליהן ויאמר שלום לכן ותנשנה ותאחזנה ברגליו ותשתחוין לו: 10 ויאמר אליהן ישוע אל תיראן לכנה והגדן לאחי וילכו הגלילה ושם יראוני: 11 ויהי בלכתן והנה אנשים מן המשמר באו העירה ויגידו לראשי הכהנים את כל הנעשה: 12 ויקהלו עם הזקנים וייתעצו ויתנו כסף לרב אל אנשי הצבא לאמר: 13 אמרו כי באו תלמידיו לילה ויגנבו אותו בהיותנו ישנים: 14 ואם ישמע הדבר לפני ההגמון אנחנו נפיסוהו והייתם בלי פחד: 15 ויקחו את הכסף ויעשו כאשר למדו ותצא השמועה הזאת בין היהודים עד היום הזה: 16 ועשתי עשר התלמידים הלכו הגלילה אל ההר אשר צום ישוע: 17 ויהי כראותם אתו וישתחוו לו ומקצתם נחלקו בלבם: 18 ויגש ישוע וידבר אליהם לאמר נתן לי כל שלטון בשמים ובארץ: 19 לכו ועשו לתלמידים את כל הגוים וטבלתם אתם לשם האב והבן ורוח הקדש: 20 ולמדו אתם אתם לשמר את כל אשר צויתי אתכם

עניתי הרבה היום בחלום: 20 והכהנים הגדולים מלך ישראל הוא ירד נא עתה מן הצלב ונאמין והזקנים פתו את המון העם לשאל להם את בר כו: 43 בטח באלהים עתה יפלטוהו אם חפץ בו כי אבא ולאבד את ישוע: 21 ויען ההגמון ויאמר אמר בן האלהים אני: 44 וגם הפריצים הנצלבים אליהם את מי משניהם תחפצו כי אפטר לכם אתו חרפהו כדברים האלה: 45 ומשעה הששית ויאמרו את בר אבא: 22 ויאמר אליהם פילטוס היה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית: ומה אעשה לישוע הנקרא בשם משיח ויענו כלם 46 וכעת השעה התשיעית ויצעק ישוע בקול גדול יצלב: 23 ויאמר ההגמון מה אפוא הרעה אשר אלי אלי למה שבקתני ותרנומו אלי אלי למה עשה ויוסיפו עוד צעק לאמר יצלב: 24 ויהי כראות עזבתני: 47 ויאמרו מקצת העמדים שם כשמעם את פילטוס כי לא יועיל מאומה ורבתה עוד המהודה זאת לאמר אל אליהו הוא קורא: 48 וימהר אחד ויקח מים וירחץ את ידיו לעיני העם ויאמר נקי מהם וירץ ויקח ספוג וימלא אתו חמץ וישימהו על אנכי מדם הצדיק הזה אתם תראו: 25 ויענו כל העם ויאמרו דמו עלינו ועל בנינו: 26 אז פטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותו לקרא בקול גדול ותצא רוחו: 51 והנה נקדעה להצלב: 27 ויקחו אנשי הצבא אשר להגמון את ישוע ויביאהו אל בית המשפט ויאספו עליו את כל הנדוד: 28 ויפשיטו אותו את בגדיו ויעטפהו מעיל שני: 29 וישרגו קצים ויעשו עטרת וישימו על ראשו וקנה בימינו ויכרעו לפניו ויתלוצצו בו לאמר שלום לך מלך היהודים: 30 וירקו בו ויקחו את הקנה ויכהו על ראשו: 31 ואחרי התלוצצם בו הפשיטו אותו את המעיל וילבישהו את בגדיו ויוליכהו לצלב: 32 ויהי בצאתם וימצאו איש קורניו ושמו שמעון ויאנסו אתו לשאת לו את צלבו: 33 ויבאו אל המקום הנקרא גלגלתא הוא מקום גלגלת: 34 ויתנו לו לשותות חמץ במרורה מן הרמתיים ושמו יוסף וגם הוא היה מתלמידי ויטעם ולא אבה לשותות: 35 ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו להם את בגדיו וגורל הפילו למלאת את אשר נאמר בפי הנביא יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל: 36 וישבו שמה וישמרו אותו: 37 וישימו את דבר אשמתו כתוב ממעל לראשו זה הוא ישוע מלך היהודים: 38 ויצלבו אותו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו: 39 והעבריים גדפו אותו ויניעו את ראשם: 40 ויאמרו אתה ההרס את ההיכל ובנהו בשלשת ימים הושע לנפשך ואם בן האלהים אתה רדה מן הצלב: 41 וכן הלעיגו גם ראשי הכהנים עם הסופרים והזקנים לאמר: פן יבאו תלמידיו בלילה וגנבהו ואמרו אל העם 42 את אחרים הושע ולעצמו לא יוכל להושיע אם הנה קם מן המתים והיתה התרמית האחרונה

חרבו ויך את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו: הנצרי: 72 ויוסף לכחש וישבע לאמר לא ידעתי
 52 ויאמר אליו ישוע השב את חרבך אל תערה את האיש: 73 וכמעט אחרי כן ויגשו העמדים שם
 כי כל אחזי חרב בחרב יאבדו: 53 או היחשב לבך כי לא יכלתי לשאל עתה מאת אבי והוא
 יצוה לי יותר משנים עשר לגיונות של מלאכים: ולהשבע לאמר לא ידעתי את האיש ומיד קרא
 54 ואיככה אפוא ימלאו הכתובים כי כן היה תהיה: התרנגול: 75 ויזכר פטרוס את דבר ישוע אשר
 55 בשעה ההיא אמר ישוע אל המון העם כעל פריץ יצאתם בחרבות ובמקלות לחפשני ויום
 הייתי יושב ומלמד אצלכם במקדש ולא החזקתם

27 ויהי לפנות הבקר ויתעצו כל ראשי הכהנים וזקני העם על ישוע להמיתו: 2 ויאסרו
 אתו ויוליכוהו משם וימסרהו אל פונטיוס פילטוס ההגמון: 3 וירא יהודה המסר אותו כי הרשיעהו
 וינחם וישב את שלשים הכסף אל הכהנים הגדולים והזקנים לאמר: 4 חטאתי כי דם נקי הסגרת
 והם אמרו מה לנו ולזאת אתה תראה: 5 וישלך את הכסף אל התיכל ויפן וילך ויחנק: 6 ויקחו
 ראשי הכהנים את הכסף ויאמרו לא נכון לנו לתתו אל ארון הקרבן כי מחיר דמים הוא: 7 ויתיעצו
 ויקנו בו את שדה היוצר לקבורת הגרים: 8 על כן שם השדה ההוא שדה הדם עד היום הזה:
 9 אז נתמלא מה שנאמר ביד ירמיה הנביא ויקחו שלשים הכסף אדר היקר אשר יקר מעל בני
 ישראל: 10 ויתנו אתם אל שדה היוצר כאשר צוני יהוה: 11 וישוע העמד לפני ההגמון וישאלהו
 ההגמון לאמר האתה הוא מלך היהודים ויאמר ישוע אתה אמרת: 12 וידברו עליו שטנה הכהנים
 הגדולים והזקנים והוא לא ענה דבר: 13 ויאמר אליו פילטוס האיןך שמע כמה הם מעידים בך:
 14 ולא ענהו אף דבר אחד ויתמה ההגמון עד מאד: 15 ומנהג ההגמון היה לפטר לעם בכל חג
 אסיר אחד את אשר יחפצו: 16 ובעת ההיא היה להם אסיר ידוע ושמו בר אבא: 17 ויהי כאשר
 נקהלו ויאמר אליהם פילטוס את מי תחפצו כי אפטר לכם את בר אבא או את ישוע הנקרא בשם
 משיח: 18 כי ידע אשר רק מקנאה מסרו אתו: 19 ויהי כשבתו על כסא הדין ותשלח אליו אשתו
 לאמר אל יהי לך דבר עם הצדיק הזה כי בעבורו

7 אז התעוררו כל העלמות ההן ותיטבנה את נרותיהן: 8 ותאמרנה הכסילות אל החכמות תנה לנו משמנך כי יכבו נרותינו: 9 ותענינה החכמות לאמר לא כן פן יחסר לנו ולכן כי אם לכנה אל המוכרים וקנינה לכן: 10 ויהי בעת לכתן לקנות ויבוא החתן והנכנות ללכת באו אתו אל החתנה ותסגר הדלת: 11 ואחרי כן באו גם שאר העלמות ותאמרנה אדנינו אדנינו פתח לנו: 12 ויען ויאמר אמן אמר אני לכן לא ידעתי אתכן: 13 לכן שקרו כי אינכם יודעים את היום ואת השעה אשר יבא בה בן האדם: 14 כי כמו איש נסע למרחוק אשר קרא אל עבדיו וימסר להם את רכושו: 15 ויתן לזה חמש ככרים ולזה שתיים ולזה אחת לכל איש ואיש כפי ערכו וימהר ויסע משם: 16 וילך האיש הלך חמש ככרים ויסחר בהן ויעש לו חמש ככרים אחרות: 17 וכן הלך שתיים גם הוא הרויח שתיים אחרות: 18 אך לקח האחת הלך ויחפר באדמה וישמן את כסף אדניו: 19 ואחרי ימים רבים בא אדוני העבדים ההם ויעש חשבון עמהם: 20 ויגש הלך חמש הככרים ויבא חמש ככרים אחרות לאמר אדני חמש ככרים מסרת לי הנה חמש ככרים אחרות הרווחתי בהן: 21 ויאמר אליו אדניו כן העבד הטוב והנאמן כי במעט נאמן היית ועל הרבה אפקידך בוא אל שמחת אדניך: 22 ויגש גם לקח הככרים ויאמר אדני ככרים מסרת לי הנה ככרים הרווחתי בהן: 23 ויאמר אליו אדניו היטבת העבד הטוב והנאמן במזער נאמן היית ועל הרבה אפקידך בוא אל שמחת אדניך: 24 ויגש גם הלך את הככר האחת ויאמר אדני ידעתך כי איש קשה אתה קצר באשר לא זרעת וכנס מאשר לא פזרת: 25 ואירא ואלך ואטמן את ככרך באדמה ועתה הא לך את אשר לך: 26 ויען אדניו ויאמר אליו העבד הרע והעצל אתה ידעת כי קצר אנכי באשר לא זרעתי וכנס מאשר לא פזרתי: 27 לכן היה עליך לתת את כספי לשלחנים ואני בבואי הייתי לקח את אשר לי בתרביית: 28 על כן שאו ממנו את הככר ותנו אל האיש אשר לו עשר הככרים: 29 כי

26 ויהי ככלות ישוע לדבר את כל הדברים האלה ויאמר אל תלמידיו: 2 אתם ידעתם כי אחרי ימים יהיה הפסח ובן האדם ימסר להצלב: 3 ויקהלו הכהנים הגדולים והסופרים וקני העם אל חצר הכהן הגדול הנקרא קיפא: 4 וייעצו יחדו לתפש את ישוע בערמה ולהמיתו: 5 ויאמרו אך לא בחג פן תהיה מהומה בעם: 6 ויהי בהיות

ויאמר להם ראו פן יתעה אתכם איש: 5 כי רבים וכבוד רב: 31 וישלח את מלאכיו בקול שופר יבאו בשמי לאמר אני הוא המשיח והתעו רבים: גדול ויקבצו את בחיריו מארבע הרוחות למקצה 6 ואתם עתידים לשמע מלחמות ושמעות מלחמה השמים ועד קצה השמים: 32 למדו נא את משל ראו פן תבהלו כי היו תהיה כל זאת אך עדן אין התאנה כאשר ירטב ענפה ופרחו עליה ידעתם כי הקץ: 7 כי יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה קרוב הקץ: 33 כן גם אתם בראותכם את כל אלה והיה רעב ודבר ורעש הנה והנה: 8 וכל אלה רק דעו כי קרוב הוא לפתח: 34 אמן אמר אני לכם ראשית החבלים: 9 אז ימסרו אתכם לעני והמיתו כי לא יעבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה: אתכם והייתם שנואים לכל הגוים למען שמי: 35 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון: 36 אך 10 ואז יכשלו רבים ומסרו איש את רעהו ושנאו איש את אחיו: 11 ונביאי שקר רבים יקומו והתעו רבים: 12 ומפני אשר ירבה הרשע תפוג אהבת רבים: 13 והמחכה עד עת קץ הוא יושע: 14 ותקרא המבול היו אכלים ושתים נשאים ונתנים אתן בשורת המלכות הזאת בתבל כלה לעדות לכל לאנשים עד היום אשר בא נח אל התבה: 39 ולא הגוים ואחר יבוא הקץ: 15 לכן כאשר תראו שקוץ משמם האמור על ידי הניאל הנביא עומד במקום קדש הקרא יבין: 16 אז נוס ינוסו אנשי יהודה אל ההרים: 17 ואשר על הגג אל ירד לשאת דבר מביתו: 18 ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת את מלבושו: 19 ואוי להרות ולמיניקות בימים ההם: לו ידע בעל הבית באי זו אשמורה יבא הנגב כי 20 אך התפללו אשר מנוסותכם לא תהיה בחרף ולא בשבת: 21 כי אז תהיה צרה גדולה אשר כמזה לא נהיתה מראשית העולם עד עתה וכמזה לא תהיה עוד: 22 ולולא נקצרו הימים ההם לא יושע כל בשר אך למען הבחירים יקצרו הימים ההם: 23 וכי יאמר אליכם איש בעת ההיא הנה פה המשיח או הנו שם אל תאמינו: 24 כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר ויתנו אתות גדלות ומופתים למען התעות אף את הבחירים אם יוכלו: 25 הנה מראש הגדתי לכם: 26 לכן כי יאמרו אליכם הנו במדבר אל תצאו הנו בחדרים אל תאמינו: 27 כי כברק היוצא ממזרח ומאיר עד מערב כן יהיה גם בואו של בן האדם: 28 כי כאשר החלל שם יקבצו הנשרים: 29 ומיד אחרי צרת הימים ההם תחשך השמש והירח לא יגיה אורו והכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים יתמוטטו: 30 אז אות בן האדם יראה בשמים וספרו כל משפחות הארץ וראו את בן האדם בא עם ענני השמים בנבורה

25 אז תדמה מלכות השמים לעשר עלמות אשר לקחו את נרותיהן ותצאנה לקראת החתן: 2 חמש מהן היו חכמות וחמש כסילות: 3 הכסילות לקחו את הנרות ולא לקחו עמהן שמן: 4 והחכמות לקחו שמן בכליתן ואת נרותיהן: 5 וכאשר בשש החתן לבוא ותמננה כלן ותרדמנה: 6 ויהי בחצות הלילה ותהי צוחה הנה החתן צאינה לקראתו:

4 כי אסרים משאת כבדים ועמסים על שכם האנשים ולא יאבו להניעם אף באצבעם: 5 ועשים את כל מעשיהם להראות בהם לבני אדם כי מרחיבים את תפליהם ומגדילים את ציציותיהם: 6 ואהבים את הסבת הראש בסעודות ואת מושבי הראש בבתי הכנסיות: 7 ואת שאלות שלומם בשוקים ואת אשר יקראו להם בני האדם רבי רבי: 8 אולם אתם אל תקראו רבי כי אחד הוא רבכם המשיח ואתם אחים כלכם: 9 ואל תקראו אב לאיש מכם על האדמה כי אחד הוא אביכם אשר בשמים: 10 גם אל תקראו מנהיגים כי אחד הוא מנהיגכם המשיח: 11 והגדול בכם יהי לכם למשרת: 12 כל המרומם את עצמו ישפל והמשפיל את עצמו ירומם: 13 אך אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי סגרים אתם לפני האדם את מלכות השמים הן אתם לא תבאו בה ואת הבאים לא תניחו לבוא: 14 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי בלעים אתם את בתי האלמנות ומאריכים בתפלה למראה עין תחת זאת משפט על יתר תקחו: 15 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי סובבים אתם בים וביבשה למען גיר גר אחד וכי יתגיר תעשו אותו לבן גיהנם כפלים יותר מכם: 16 אוי לכם מנהלים עורים האמרים הנשבע בהיכל אין זאת מאומה והנשבע בזהב ההיכל יאשם: 17 אתם הכסילים והעורים כי מה הוא הגדול אם הזהב או ההיכל המקדש את הזהב: 18 ואמרתם הנשבע במזבח אין מאומה והנשבע בקרבן אשר עליו יאשם: 19 אתם הכסילים והעורים כי מה הוא הגדול אם הקרבן או המזבח המקדש את הקרבן: 20 לכן הנשבע במזבח נשבע בו ובכל אשר עליו: 21 והנשבע בהיכל נשבע בו ובשוכן בתוכו: 22 והנשבע בשמים נשבע בכסא אלהים ובישב עליו: 23 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי מעשרים אתם את המנתא ואת השבת ואת הכמן ותניחו את החמורות בתורה את המשפט ואת החסד ואת האמונה והיה לכם לעשות את אלה

24 ויצא ישוע מן המקדש ללכת לדרכו ויגשו תלמידיו להראותו את בניני המקדש: 2 ויען ישוע ויאמר אליהם הראיתם את כל אלה אמן אמר אני לכם לא תשאד פה אבן על אבן אשר לא תתפרק: 3 וישב על הר הזיתים ויגשו אליו התלמידים לבדם ויאמרו אמר נא לנו מתי תהיה זאת ומה הוא אות בואך ואות קץ העולם: 4 ויען ישוע

הגדולים והפרושים את משליו ויבינו כי עליהם
דבר: 46 ויבקשו לתפשו אך יראו מפני המון העם
כי לנביא חשבהו:

22 ויען ישוע ויסף דבר במשלים אליהם
לאמר: 2 דומה מלכות השמים למלך בשר ודם
אשר עשה חתנה לבנו: 3 וישלח את עבדיו לקרא
הקרואים אל החתנה ולא אבו לבוא: 4 ויסף
שלח עבדים אחרים לאמר אמרו אל הקרואים
הנה ערכתי את סעודתי שורי ומריאי טבוחים
והכל מוכן באו אל החתנה: 5 והם לא שמו
לבם לזאת וילכו להם זה אל שדהו וזה אל
מסחרו: 6 והנשארים תפשו את עבדיו ויתעללו בהם
ויהרגום: 7 ויקצף המלך וישלח צבאותיו ויאבדו
את המרצחים ההם ואת עירם שרף באש: 8 אז
אמר אל עבדיו הן החתנה מוכנה והקרואים לא
היו ראויים לה: 9 לכן לכו נא אל ראשי הדרכים
וכל איש אשר תמצאו קראו אותו אל החתנה:
10 ויצאו העבדים ההם אל הדרכים ויאספו את
כל אשר מצאו גם רעים גם טובים וימלא בית
החתנה מסבים: 11 ויהי כבוא המלך לראות את
המסבים וירא בהם איש ולא היה לבוש בגדי
חתנה: 12 ויאמר אליו רעי איכה באת הנה ואין לך
בגדי חתנה ויאלם: 13 ויאמר המלך למשרתים
אסרו ידיו ורגליו ונשאם והשליכם אותם אל
החשך החיצון שם תהיה היללה וחרק השנים:
14 כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים:
15 וילכו הפרושים ויתיעצו איך יכשילוהו בדבר:
16 וישלחו אליו את תלמידיהם עם ההורדוסיים
לאמר רבי ידענו כי איש אמת אתה ותורה באמת
את דרך אלהים ולא תגור מפני איש כי אינך מכיר
פני אדם: 17 לכן הגידה נא לנו את דעתך הנכון
לנו לתת מס אל הקיסר אם לא: 18 וישוע ידע את
רשעתם ויאמר החנפים מה תנסוני: 19 הראוני את
מטבע המס ויביאו לו דינר: 20 ויאמר אליהם של
מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו: 21 ויאמרו
אליו של הקיסר ויאמר אליהם לכן תנו לקיסר
את אשר לקיסר ולא להם את אשר לא להם:

23 אז ידבר ישוע אל המון העם ואל תלמידיו
לאמר: 2 על כסא משה ישבו הסופרים והפרושים:
3 לכן כל אשר יאמרו לכם תשמרו לעשות אך
כמעשיהם לא תעשו כי אמרים הם ואינם עשים:

ואת העיר וישימו עליהם את בנדיהם וירכיבוהו
 עליהם: 8 ורב ההמון פרשו את בנדיהם על
 הדרך ואחרים כרתו ענפי וישטחום על
 הדרך: 9 והמון העם ההלכים לפניו ואחריו
 קראו לאמר הושע נא לבן דוד ברוך הבא בשם
 יהוה הושע נא במרומים: 10 ויהי בבאו ירושלים
 ותהם כל העיר לאמר מי הוא זה: 11 ויאמרו המני
 העם זה הוא הנביא ישוע מנצרת אשר בגליל: 12
 ויבא ישוע אל מקדש האלהים ויגרש משם את
 כל המוכרים והקונים במקדש ויהפך את שלחנות
 השלחנים ואת מושבות מכרי היונים: 13 ויאמר
 אליהם הן כתוב כי ביתי בית תפלה יקרא ואתם
 שמתם אתו למערת פריצים: 14 ויגשו אליו עורים
 ופסחים במקדש וירפאם: 15 ויהי כראות הכהנים
 הגדולים והסופרים את הנפלאות אשר עשה ואת
 הילדים הצעקים במקדש ואמרים הושע נא לבן
 דוד ויחר להם: 16 ויאמרו אליו השמע אתה את
 אשר אלה אמרים ויאמר ישוע אליהם כן הכי
 קרא לא קראתם מפי עוללים ויונקים יסדת עז:
 17 ויעזבם ויצא מחוץ לעיר אל בית היני וילך
 שם: 18 ובבקר שב אל העיר והוא רעב: 19 וירא
 תאנה אחת על הדרך ויקרב אליה ולא מצא בה
 מאומה מלבד העלים ויאמר אליה מעתה לא
 יהיה ממך פרי עד עולם ותיבש התאנה פתאם:
 jaion g165(20 ויראו התלמידים ויתמהו לאמר איך
 יבשה התאנה פתאם: 21 ויען ישוע ויאמר אליהם
 אמן אמר אני לכם אם תהיה לכם אמונה ואינכם
 מסתפקים לא לבד כמעשה התאנה הזאת תעשו
 כי גם באמרכם אל ההר הזה הנשא והעתק אל
 תוך הים היו תהיה: 22 וכל אשר תשאלו בתפלה
 ואתם מאמינים תקחחו: 23 ויבא אל המקדש ויהי
 בלמדו שם ויגשו אליו ראשי הכהנים וזקני העם
 ויאמרו באי זו רשות אתה עשה אלה ומי נתן לך
 הרשות הזאת: 24 ויען יושע ויאמר אליהם גם אני
 אשאלה אתכם דבר אחד אשר אם תנידו אתו לי
 גם אני אניד לכם באי זו רשות אני עשה אלה:
 25 טבילת יוחנן מאין היתה המן השמים אם מבני
 ואשר תפל עליו תשחקו: 26 ויהי כשמע הכהנים

שנים עשר שבטי ישראל: 29 וכל איש אשר עזב את בתיו ואת אחיו ואת אחיותיו ואת אביו ואת אמו ואת אשתו ואת בניו ואת שדותיו למען שמי הוא יקח מאה שערים וחי עולמים יירש: (jañonios g166) 30 ואולם רבים מן הראשונים אשר יהיו אחרונים ומן האחרונים יהיו ראשונים:

וביום השלישי קום יקום: 20 אז נגשה אליו אם בני זבדי עם בניה ותשתחו לו לבקש ממנו דבר: 21 ויאמר אליה מה בקשתך ותאמר אליו אמר נא כי ישבו שני בני אלה אחד לימינך ואחד לשמאלך במלכותך: 22 ויען ישוע ויאמר לא ידעתם את אשר שאלתם היכל תוכלו שתות את הכוס אשר אני עתיד לשתותו והטבל בטבילה אשר אני נטבל בה ויאמרו אליו נוכל: 23 ויאמר אליהם הן את כוסי תשתו ובטבילה אשר אני נטבל בה תטבלו אך שבת לימימי ולשמאלי אין בידי לתתה בלתי לאשר הוכן להם מאת אבי: 24 ויהי כאשר שמעו זאת העשרה ויכעסו אל שני האחים: 25 וישוע קרא להם ויאמר אתם ידעתם כי שרי הגוים רדים בהם והגדולים שלטים עליהם: 26 ואתם אל יהי כן ביניכם כי אם החפז להיות גדול בכם יהי לכם למשרת: 27 והחפץ להיות בכם לראש יהי לכם עבד: 28 כאשר בן האדם לא בא למען ישרתוהו כי אם לשרת ולתת את נפשו כפר תחת רבים: 29 ויהי כצאתם מיריחו וילך אחריו המון עם רב: 30 והנה שני עורים ישיבים על יד הדרך וישמעו כי ישוע עבר ויצעקו לאמר חננו נא אדנינו בן דוד: 31 ויגער בם העם להשתיקם והם הרבו לצעק ויאמרו אדנינו חננו נא בן דוד: 32 ויעמד ישוע ויקרא להם ויאמר מה תחפצו ואעשה לכם: 33 ויאמרו אליו אדנינו עשה שתפקחנה עינינו: 34 ורחמי ישוע נכמרו ויגע בעיניהם ופתאם החלו עיניהם לראות וילכו אחריו:

21 ויהי כאשר קרבו לירושלים ובאו אל בית פני בהר הזיתים וישלח ישוע שנים מן התלמידים: 2 ויאמר אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם שם תמצאו אתון אסורה ועיר עמה התירו אתם והביאו אלי: 3 וכי יאמר איש אליכם דבר ואמרתם האדון צריך להם וברגע ישלחם: 4 וכל זאת היתה למלאת הנאמר ביד הנביא לאמר: 5 אמרו לבת ציון הגה מלכך יבוא לך עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות: 6 וילכו התלמידים ויעשו כאשר צוה אתם ישוע: 7 ויביאו את האתון

20 כי דומה מלכות השמים לאדם בעל בית אשר השכים לצאת בבקר לשכר פעלים לכרמו: 2 והתנה עם הפעלים שכר דינר ליום וישלחם אל כרמו: 3 ויצא בשעה השלישית וירא אחרים עמדים בטלים בשוק: 4 ויאמר להם לכו גם אתם אל כרמי וכישר אתן לכם וילכו: 5 ויצא גם בשעה הששית גם בתשיעית ויעש כדבר הזה: 6 ויצא בשעת עשתי עשרה וימצא אחרים עמדים ויאמר אליהם למה אתם עמדים פה בטלים כל היום: 7 ויאמרו לו כי לא שכר אותנו איש ויאמר אליהם לכו גם אתם אל הכרם וכישר יתן לכם: 8 ויהי בערב ויאמר בעל הכרם אל פקידו קרא את הפעלים ושלם להם את שכרם החל באחרונים וכלה בראשונים: 9 ויבאו הנשכרים בשעת אחת עשרה ויקחו איש איש דינר אחד: 10 ובבא הראשונים דמו בנפשם כי יקחו יותר ויקחו גם הם איש איש דינר אחד: 11 ויהי בקחתם וילוונו על בעל הבית לאמר: 12 אלה האחרונים לא עשו כי אם שעה אחת ואתה השויתם אלינו אשר סבלנו את כבד היום ואת חמו: 13 ויען ויאמר אל אחד מהם רעי לא עשקתיך הלא שכר דינר התנית עמי: 14 קח את שלך ולך ואני רצוני לתת גם לזה האחרון כמו לך: 15 הלא אוכל לעשות בשלי כרצוני האם תרע עינך על אשר טוב אנכי: 16 ככה יהיו האחרונים ראשונים והראשונים יהיו אחרונים כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים: 17 ויהי כעלות ישוע לירושלים ויקח אליו את שנים העשר לבדם ויאמר להם בדרך: 18 הננו עלים ירושלימה ובן האדם ימסר לראשי הכהנים ולסופרים והרשיעהו למות: 19 ומסרו אותו לנוים להתל בו ולהכות אותו בשוטים ולצלל אותו

ושבע: 23 על כן דומה מלכות השמים למלך בשר ודם אשר חפץ לעשות חשבון עם עבדיו: נאף הוא: 10 ויאמרו אליו התלמידים אם ככה הוא וכאשר החל לחשב הובא לפניו איש אשר חיב לו עשרת אלפים ככרי כסף: 25 ולא היה לו לשלם ויצו אדניו למכר אותו ואת אשתו ואת בניו ואת כל אשר לו וכן ישלם: 26 ויפל העבד וישתחו לו לאמר אדני הארך לי אפך ואת כל אשלמה לך: 27 ויהמו רחמי אדוני העבד ההוא ויפטרהו וישמט לו את החוב: 28 ויצא העבד ההוא מלפניו וימצא אחד מחבריו העבדים והוא חיב לו מאה דינרים ויחזק בו ויחנקהו לאמר שלם את אשר אתה חיב לי: 29 ויפל חברו לפני רגליו ויבקש ממנו לאמר הארך לי אפך ואשלמה לך הכול: 30 והוא מאן וילך וישליכהו במשמר עד כי ישלם לו את חובו: 31 וחבריו העבדים ראו את הנעשה ויעצבו מאד ויבאו וינידו לאדניהם את כל אשר נעשה: 32 ויקרא אליו אדניו ויאמר לו אתה העבד הרע את כל החוב ההוא השמטתי לך יען אשר בקשת ממני: 33 הלא היה לך גם אתה לרחם על העבד חברך כאשר רחמתי אני עליך: 34 ויקצף אדניו ויסגר אותו למיסרים עד כי ישלם את כל חובו: 35 ככה יעשה לכם גם אבי שבשמים אם לא תסלחו איש איש לאחיו בכל לבבכם את חטאתם:

19 ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויסע מן הגליל ויבא אל גבול יהודה בעבר הירדן: 2 וילכו אחריו המון עם רב וירפאם שם: 3 ויגשו אליו הפרושים לנסותו לאמר היוכל איש לשלח את אשתו על כל דבר: 4 ויען ויאמר אליהם הלא קראתם כי עשה בראשית זכר ונקבה עשה אתם: 5 ואמר על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד: 6 אם כן אינם עוד שנים כי אם בשר אחד לכן את אשר חבר האלהים אל יפרידנו האדם: 7 ויאמרו אליו ולמה זה צוה משה לתת לה ספר כריתת ולשלחה: 8 ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם הניח לכם משה לשלח את נשיכם אך מראש לא היתה ככה: 9 ואני אמר לכם המשלח את אשתו בלתי על דבר

אמר אני לכם כי אליהו כבר בא ולא הכירהו ויעשו בו כרצונם וכן גם בן האדם יענה על ידם: השמים: 5 וכל אשר יקבל ילד אחד כזה בשמי 13 אז הבינו התלמידים כי על יוחנן המטביל דבר אליהם: 14 ויהי כבואם אל המון העם ויגש אליו איש ויכרע על ברכיו לנגדו: 15 ויאמר אדני רחם נא על בני כי מכה ירח הוא וחליו רע כי פעמים רבות הוא נפל באש ופעמים רבות אל תוך המים: אוי לאיש ההוא אשר על ידו יבוא המכשול: 8 ואם 16 ואביא אתו אל תלמידך ולא יכלו לרפא לו: תכשילך ירך או רגלך קצץ אותה והשלך ממך 17 ויען ישוע ויאמר הוי דור בלתי מאמין ופתלתל עד מתי אהיה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אותו אלי הנה: 18 ויגער בו ישוע ויצא השד ממנו וירפא הנער מן השעה ההיא: 19 ויגשו התלמידים אל ישוע והוא לבדו ויאמרו מדוע אנחנו לא יכלנו לגרשו: 20 ויאמר ישוע אליהם מפני אשר אינכם מאמינים כי אמן אמר אני לכם אם יש לכם אמונה כנגד החרדל ואמרתם אל ההר הזה העתק מזה שמה ונעתק ממקומו ואין דבר אשר יבצר מכם: 21 אבל המין הזה לא יצא כי אם בתפלה ובצום: 22 ויהי בהתהלכם בארץ הגליל ויאמר אליהם ישוע עתיד בן האדם להמסר בידי אנשים: 23 ויהרגוהו וביום השלישי קום יקום ויתעצבו מאד: 24 ויהי כבואם אל כפר נחום ויגשו אל פטרוס גבי מחצית השקל ויאמרו הלא יתן רבכם את מחצית השקל: 25 ויאמר הן ובבואו הביתה קדם אתו ישוע לשאל מה דעתך שמעון מלכי הארץ ממי יקחו מכס ומס מאת בניהם או מאת הזרים: 26 ויאמר פטרוס אליו מאת הזרים ויאמר לו ישוע אם כן אפוא הבנים חפשים המה: 27 אך למען לא נהיה להם למכשול לך אל הים והשלכת אל תוכו חכה ואת הדג הראשון אשר יעלה שאהו וכאשר תפתח את פיו תמצא בו אסתר אאותו קח לך ונתת להם בעדי ובעדך:

18 בשעה ההיא נגשו התלמידים אל ישוע ויאמרו מי אפוא גדול מחבריו במלכות השמים: 2 ויקרא ישוע אליו ילד קטן ויעמידהו בתוכם: 3 ויאמר אמן אמר אני לכם אם לא תשובו להיות כילדים לא תבוא אל מלכות השמים: 4 לכן כל

דודים מלאים: 38 והאכלים היו ארבעת אלפי איש מלבד הנשים והטף: 39 וישלח את העם וירד באניה ויבא אל גבול מגדלא:

16 ויגשו הפרושים והצדוקים לנסותו וישאלו מאתו להראותם אות מן השמים: 2 ויען ויאמר להם בערב תאמרו יום צח יהיה כי אדמו השמים: 3 ובבקר תאמרו היום סער כי אדמו והתקדרו השמים חנפים אתם את פני השמים ידעתם לבחן ואתות העתים לא תוכלו: 4 דור רע ומנאף בקש לו אות ואות לא ינתן לו בלתי אם אות יונה הנביא ויעזבם וילך לו: 5 וכבוא התלמידים אל עבר הים שכחו לקחת אתם לחם: 6 ויאמר ישוע אליהם ראו והשמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים: 7 ויחשבו בלבבם לאמר כי לא לקחנו אתנו לחם: 8 וידע ישוע ויאמר אליהם קטני האמונה מה תחשבו בלבבכם כי לא לקחתם אתכם לחם: 9 העוד לא תשכילו ולא תזכרו את חמשת ככרות הלחם לחמשת אלפי איש וכמה סלים נשאתם: 10 ואת שבע ככרות לחם לארבעת אלפי איש וכמה דודים נשאתם: 11 איך לא תבינו כי לא על הלחם אמרתי אליכם השמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים: 12 אז הבינו כי לא אמר להשמר משאר הלחם כי אם מלמוד הפרושים והצדוקים: 13 ויהי כבוא ישוע אל גלילות קיסרין של פילפוס וישאל את תלמידיו לאמר מה אמרים האנשים עלי מי הוא בן האדם: 14 ויאמרו יש אמרים יוחנן המטביל הוא ואחרים אמרים אליהו ויש אמרים ירמיהו או אחד מן הנביאים: 15 ויאמר אליהם ואתם מה תאמרו מי אני: 16 ויען שמעון פטרוס ויאמר אתה הוא המשיח בן אלהים חיים: 17 ויען ויאמר אליו אשריך שמעון בר יונה כי בשר ודם לא גלה לך את זאת כי אם אבי שבשמים: 18 ואף אני אמר אליך כי אתה פטרוס ועל הסלע הזה אבנה את קהלתי ושערי שאול לא יגברו עליה: (Hades g86)

17 ומקץ ששת ימים לקח לו ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן אחיו ויעלם בדר על הר גבוה: 2 וישתנה לעיניהם ויזהירו פניו כשמש ובגדיו כאור הלבנון: 3 והנה נראו אליהם משה ואליהו מדברים אתו: 4 ויען פטרוס ויאמר אל ישוע אדני טוב היותנו פה אם תחפץ נעשה נא פה שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת: 5 עורנו מדבר והנה ענן אור הצל עליהם והנה קול מתוך הענן אמר זה בני ידידי אשר רציתי בו אליו תשמעון: 6 ויהי כשמע התלמידים ויפלו על פניהם וייראו מאד: 7 ויגש ישוע ויגע בם ויאמר קומו ואל תיראו: 8 וישא עיניהם ולא ראו איש בלתי את ישוע לבדו: 9 וברדתם מן ההר צוה ישוע אתם לאמר לא תגידו לאיש את דבר המראה עד אם קם בן האדם מעם המתים: 10 וישאלהו תלמידיו לאמר למה זה אמרים הסופרים כי אליהו בוא יבוא בראשונה: 11 ויען ישוע ויאמר אליהם הנה אליהו בא בראשונה והשיב את הכל: 12 אבל

בראתם אותו מתהלך על פני הים נבהלו לאמר מראה רוח הוא ויצעקו מפחד: 27 וידבר ישוע פתאם אליהם חזקו כי אני הוא אל תיראו: 28 ויען פטרוס ויאמר אליו אם אתה הוא אדני צוה נא כי אבא אליך על המים: 29 ויאמר בוא וירד פטרוס מן האניה ויתהלך על המים לבוא אל ישוע: 30 ויהי כראתו את הרוח כי חזקה היא ויירא ויחל לטבע ויצעק לאמר אדני הושיעני: 31 וימהר ישוע לשלח את ידו ויחזק בו ויאמר אליו קטן האמונה למה לחק לבך: 32 הם עלו אל האניה והרוח שככה: 33 ואנשי האניה נגשו וישתחוו לו לאמר באמת בן אלהים אתה: 34 ויעברו את הים ויבאו ארצה גניסר: 35 ויכירו אותו אנשי המקום ההוא וישלחו אל כל סביבותיהם ויביאו אליו את כל החולים: 36 ויבקשו ממנו כי יגעו רק בציצת בנדרו וכל הנגעים נושעו:

15 אז באו אל ישוע הסופרים והפרושים אשר מירושלים: 2 ויאמרו מדוע תלמידך עברים את קבלת הזקנים כי אינם רחצים את ידיהם באכלם לחם: 3 ויען ויאמר אליהם מדוע גם אתם עברים את מצות אלהים בעבור קבלתכם: 4 כי אלהים צוה לאמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת: 5 ואתם אמרים האמר לאביו ולאמו קרבן כל מה שאתה נהנה לי אין עליו לכבד את אביו ואת אמו: 6 ותפרו את דבר האלהים בעבור קבלתכם: 7 חנפים היטב נבא עליכם ישעיהו לאמר: 8 העם הזה נגש בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני: 9 ותהו יראתם אתי מצות אנשים מלמדים: 10 ויקרא אל העם ויאמר להם שמעו והבינו: 11 לא הבא אל הפה יטמא את האדם כי אם היוצא מן הפה הוא מטמא את האדם: 12 ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו הידעת כי הפרושים בשמעם את הדבר הזה נכשלו בו: 13 ויען ויאמר כל מטע אשר לא נטע אבי שבשמים עקור יעקר: 14 הניחו אותם מנהלים עורים המה לעורים וכי יוליך עור את העור ונפלו שניהם בתוך הכור: 15 ויען פטרוס ויאמר אליו באר לנו

את המשל הזה: 16 ויאמר ישוע עדנה גם אתם באין בינה: 17 העוד לא תשכילו כי כל הבא אל הפה יורד אל הכרש וישפך משם למוצאות: 18 אבל היוצא מן הפה יוצא מן הלב והוא מטמא את האדם: 19 כי מן הלב יוצאות מחשבות רע רציחות נאופים זנונים נגבות עדויות שקר וגדופים: 20 אלה הם המטמאים את האדם אבל אכול בלי נטילת ידים לא יטמא את האדם: 21 ויצא ישוע משם ויסר אל גלילות צור וצידון: 22 והנה אשה כנענית יצאה מן הנבולות ההם ותצעק אליו לאמר חנני אדני בן דוד כי בתי מענה מאד על ידי שד: 23 והוא לא ענה אתה דבר ויגשו תלמידיו ויבקשו ממנו לאמר שלחה כי צעקת היא אחרינו: 24 ויען ויאמר לא שלחתי כי אם אל הצאן האבודות לבית ישראל: 25 והיא באה ותשתחו לו לאמר אדני עזרני: 26 ויען ויאמר לא טוב לקחת את לחם הבנים ולהשליכו לצעירי הכלבים: 27 ותאמר כן אדני אפס כי גם צעירי הכלבים יאכלו מפרורים הנפלים מעל שלחן אדניהם: 28 ויען ישוע ויאמר אליה אשה גדלה אמונתך יהי לך כרצונך ותרפא בתה מן השעה ההיא: 29 ויעבר ישוע משם ויבא אל ים הגליל ויעל ההרה וישב שם: 30 ויבאו אליו המון עם רב ועמהם פסחים עורים חרשים קטעים ורבים כהמה ויפילום לרגלי ישוע וירפאם: 31 ויתמהו העם בראותם את האלמים מדברים והקטעים בריאים והפסחים מתהלכים והעורים ראים וישבחו את אלהי ישראל: 32 ויקרא ישוע אל תלמידיו ויאמר נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמדי ואין להם מה לאכל ואניני אבה לשלחם רעבים פן יתעלפו בדרך: 33 ויאמרו אליו התלמידים מאין לנו די לחם במדבר להשביע את ההמון הגדול הזה: 34 ויאמר ישוע אליהם כמה ככרות לחם לכם ויאמרו שבע ומעט דגים קטנים: 35 ויצו את המון העם לשבת לארץ: 36 ויקח את שבע ככרות הלחם ואת הדגים ויברך ויפרס ויתן אל התלמידים והתלמידים נתנו לעם: 37 ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתות הנותרים שבעה

והקציר הוא קץ העולם והקצרים הם המלאכים: פעלות בו: 3 כי הורדוס תפש את יוחנן ויאסרהו וישימהו בבית הסהר בגלל הורודיה אשת פילפוס 40 והנה כאשר ילקטו הזונין ונשרפו jaïon g165(באש כן יהיה בקץ העולם הזה: 41 jaïon g165(בן האדם ישלח את מלאכיו ולקטו ממלכותו את כל המכשלות ואת כל פעלי האון: 42 והשליכו אתם אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים: 43 אז יזהירו הצדיקים כשמש במלכות אביהם: 7 וישבע לה ויאמר מה תשאל נפשך ואתן לך: מי אשר אזנים לו לשמע ישמע: 44 עוד דומה 8 ואמה שמה את הדברים בפיה ותשאל לאמר מלכות השמים לאוצר טמון בשדה אשר מצאו איש ויטמנהו ובשמחתו ילך ומכר את כל אשר לו וקנה את השדה ההוא: 45 עוד דומה מלכות השמים לסחר המבקש מרגליות טבות: 46 וכאשר מצא מרגלית אחת יקרה מאד הלך לו וימכר את כל אשר לו ויקן אתה: 47 עוד דומה מלכות השמים למכמרת אשר הורדה לים ומינים שונים יאספו לתוכה: 48 וכאשר נמלאה העלו אתה אל שפת הים וישבו וילקטו את המינים הטובים לתוך הכלים ואת המשחתים השליכו חוצה: 49 כן יהיה בקץ העולם יצאו המלאכים והבדילו את הרשעים מתוך הצדיקים: 50 jaïon g165(והשליכו אתם אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים: 51 ויאמר אליהם ישוע האתם הבינותם את כל זאת ויאמרו אליו כן אדיננו: 52 ויאמר אליהם על כן כל סופר המלמד למלכות השמים דומה לאיש בעל הבית המוציא מאוצרו חרשות וישנות: 53 ויהי ככלות ישוע את המשלים האלה ויעבר משם: 54 ויבא לארצו וילמד אתם בבית כנסתם עד כי השתוממו ויאמרו מאין לזה החכמה הזאת והנבירות: 55 הלא זה הוא בן החרש הלא אמו שמה מרים ואחיו יעקב ויוסי ושמעון ויהודה: 56 ואחיותיו הלא כלן אתנו הן ומאין איפוא לו כל אלה: 57 ויהי להם למכשול ויאמר ישוע אליהם אין הנביא נקלה כי אם בארצו ובביתו: 58 ולא עשה שם נבירות רבות מפני חסר אמונתם: 14 בעת ההיא שמע הורדוס שר רבע המדינה את שמע ישוע: 2 ויאמר אל נעריו זה הוא יוחנן המטביל והוא קם מן המתים על כן הנבירות

יהיה גם לדור הרע הזה: 46 עודנו מדבר אל המון העם והנה אמו ואחיו עמדו בחוץ מבקשים לדבר אתו: 47 ויגד אליו הנה אמו ואחיו עומדים בחוץ ומבקשים לדבר אתך: 48 ויען ויאמר אל האיש המניד לו מי היא אמי ומי הם אחי: 49 ויש ידו על תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחי: 50 כי כל אשר יעשה רצון אבי שבשמים הוא אחי ואחותי ואמי:

13 ויהי ביום ההוא ויצא ישוע מן הבית וישב על הים: 2 ויקהליו אליו המון עם רב וירד אל האניה וישב בה וכל העם עומדים על שפת הים: 3 וירב לדבר אליהם במשלים לאמר הנה הזורע יצא לזרע: 4 ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרך ויבא העוף ויאכלהו: 5 ויש אשר נפל על מקמח סלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימהר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה: 6 ויהי כזרח השמש ויצרב וייבש כי לא היה לו שרש: 7 ויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכחו: 8 ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרי זה מאה שערים וזה ששים וזה שלשים: 9 מי אשר אזנים לו לשמע ישמע: 10 ויגשו אליו התלמידים ויאמרו למה זה במשלים תדבר אליהם: 11 ויען ויאמר כי לכם נתן לדעת את סודות מלכות השמים ולחם לא נתן: 12 כי מי שיש לו נתן ינתן לו ויעדיף ומי שאין לו גם את אשר יש לו יקח ממנו: 13 על כן במשלים אדבר אליהם כי בראתם לא יראו ובשמעם לא ישמעו אף לא יבינו: 14 ותקום בהם נבואת ישעיהו האמרת שמעו שמעו ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו: 15 כי השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו: 16 ואתם אשרי עיניכם כי תראינה ואזניכם כי תשמענה: 17 כי אמן אמר אני לכם נביאים וצדיקים רבים נכספו לראות את אשר אתם ראים ולא ראוהו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעוהו: 18 לכן אתם שמעו נא את משל הזורע: 19 כל איש שמע את דבר המלכות ולא יבינהו ובא הרע וחטף את הזרע בלבבו הוא הנזרע על יד הדרך: 20 והנזרע

על הסלע הוא השמע את הדבר וימהר ויקחנו בשמחה: 21 אך אין לו שרש תחתיו ורק לשעה יעמד ובהיות צרה ורדיפה על אדות הדבר מיד נכשל: 22 והנזרע בין הקצים הוא השמע את הדבר וראנת העולם הזה ומרמת העשר ימעכו את הדבר ופרי לא יהיה לו: 23 והנזרע על האדמה הטובה הוא השמע את הדבר ומבין אתו אף יעשה פרי ונתן זה מאה שערים וזה ששים וזה שלשים: 24 וישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות השמים דומה לאיש אשר זרע זרע טוב בשדהו: 25 ויהי בנפל תרדמה על האנשים ויבא איבו ויזרע זונין בתוך החטים וילך לו: 26 וכאשר פרח הדשא ויעש פרי ויראו גם הזונין: 27 ויגשו עבדי בעל הבית ויאמרו אליו אדנינו הלא זרע טוב זרעת בשדך ומאין לו הזונין: 28 ויאמר להם איש איב עשה זאת ויאמרו אליו העבדים היש את נפשך כי גלך ונלקט אתם: 29 ויאמר לא פן בלקטכם את הזונין תשרשו גם את החטים: 30 הניחו אתם ויגדלו שניהם יחד עד הקציר והיה בעת הקציר אמר לקוצרים לקטו בראשונה את הזונין ואגרו אתם אנדות לשרפם ואת החטים אספו לאוצרי: 31 וישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות השמים דומה לגרגר של חרדל אשר לקחו איש ויזרעהו בשדהו: 32 והוא קטן מכל הזרועים וכאשר צמח גדול הוא מן הירקות והיה לעץ עד אשר יבאו עוף השמים וקננו בענפיו: 33 וישא עוד משלו ויאמר מלכות השמים דומה לשאר אשר לקחתו אשה ותטמנהו בשלש סאים קמח עד כי יחמץ כלו: 34 כל זאת דבר ישוע במשלים אל המון העם ובבלי משל לא דבר אליהם: 35 למלאת את אשר דבר הנביא לאמר אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם: 36 אז שלח ישוע את המון העם ויבא הביתה ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו באר נא לנו את משל זוני השדה: 37 ויען ויאמר אליהם הזורע את הזרע הטוב הוא בן האדם: 38 והשדה הוא העולם והזורע הטוב בני המלכות הם והזונין בני הרע המה: 39 והאיב אשר זרעם הוא השטן

בעת ההיא עבר ישוע בין הקמה ביום השבת ותלמידיו רעבו ויחלו לקטף מלילת ויאכלו: 2 ויראו הפרושים ויאמרו לו הנה תלמידך עשים את אשר אסור לעשות בשבת: 3 ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב הוא והאנשים אשר אתו: 4 כי בא אל בית האלהים ויאכל את לחם הפנים אשר איננו מתר לו ולאנשיו לאכלה רק לכהנים לבדם: 5 או הלא קראתם בתורה כי בשבתות יחללו הכהנים את השבת במקדש ואין להם עון: 6 אבל אני אמר לכם כי יש פה גדול מן המקדש: 7 ולו ידעתם מה הוא חסד חפצתי ולא זבח לא הרשעתם את הנקיים: 8 כי בן האדם הוא נם ארון השבת: 9 ויעבר משם אל בית כנסתם: 10 והנה שם איש אשר ידו יבשה וישאלוהו לאמר המתר לרפא בשבת למען ימצאו עליו שטנה: 11 ויאמר אליהם מי האיש בכם אשר לו כבש אחד ונפל בכור בשבת ולא יחזיק בו ויעלנו: 12 ומה יקר אדם מן הכבש לכן מתר להיטיב בשבת: 13 ויאמר אל האיש פשט את ירך ופשט אתה ותרפא ותשב כידו האחרת: 14 ויצא הפרושים ויתיעצו עליו לאבדו: 15 וידע ישוע ויסר משם וילך אחריו המון עם רב וירפאם כלם: 16 ויצו אתם בנערה שלא יגלהו: 17 למלאת את אשר דבר ישעיהו הנביא לאמר: 18 הן עבדי בחרתי בו ידידי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו ומשפט לגוים יוציא: 19 לא יצעק ולא ישא ולא ישמע בחוץ קולו: 20 קנה רצון לא ישבור ופשתה כחה לא יכבנה עד יוציא לנצח משפט: 21 ולשמו גוים ייחלו: 22 אז הובא אליו איש עור ואלם אשר אחזו שד וירפאהו וידבר האלם וגם ראה: 23 וישתוממו כל המון העם ויאמרו הכי זה הוא בן דוד: 24 והפרושים כשמעם זאת אמרו זה איננו מגרש את השדים כי אם על ידי בעל זבוב שר השדים: 25 וישוע ידע את מחשבותם ויאמר אליהם כל ממלכה הנחלקה על עצמה תחרב וכל עיר ובית הנחלקים על עצמם לא יכוננו: 26 והשטן אם יגרש את השטן נחלק על עצמו ואיככה תכון

ממלכתו: 27 ואם אני מגרש את השדים בבשל זבוב בניכם במי הם מגרשים אתם על כן המה יהיו שפטיכם: 28 אך אם ברוח אלהים אני מגרש את השדים הנה הגיעה אליכם מלכות האלהים: 29 או איך יוכל איש לבוא לבית הגבור ולגזול את כליו אם לא יאסר בראשונה את הגבור ואחר ישסה את ביתו: 30 כל אשר איננו אתי הוא לגנדי ואשר איננו מכנס אתי הוא מפזר: 31 על כן אני אמר לכם כל חטא ונדוף יסלח לאדם אך נדוף הרוח לא יסלח לאדם: 32 וכל אשר ידבר דבר חרפה על בן האדם יסלח לו והמחרף את רוח הקדש לא יסלח לו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא: 33 jaïon g165) או עשו את העץ טוב ופרייו טוב או עשו את העץ משחת ופרייו משחת כי בפרייו נכר העץ: 34 ילדי הצפעונים איכה תוכלו למלל טוב ואתם רעים כי משפעת הלב ימלל הפה: 35 האיש הטוב מאוצר לבו הטוב מוציא את הטוב והאיש הרע מאוצר הרע מוציא רע: 36 ואני אמר לכם כל מלה בטלה אשר ידברו בני האדם יתנו עליה חשבון ביום הדין: 37 כי מדברריך תצדק ומדברריך תחויב: 38 ויענו מן הסופרים והפרושים ויאמרו רבי חפצנו לראות אות מידך: 39 ויען ויאמר אליהם דור רע ומנאף מבקש לו אות ואות לא יתן לו בלתי אם אות יונה הנביא: 40 כי כאשר היה יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות כן יהיה בן האדם בלב האדמה שלשה ימים ושלשה לילות: 41 אנשי נינוה יקומו במשפט עם הדור הזה וירשיעוהו כי הם שבו בקריאת יונה והנה פה גדול מיונה: 42 מלכת תימן תקום במשפט עם הדור הזה ותרשיעו כי באה מקצות הארץ לשמע את חכמה שלמה והנה פה גדול משלמה: 43 והרוח השמאה אחרי צאתה מן האדם תשטט במקמות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצאנה: 44 אז תאמר אשוכה אל ביתי אשר יצאתי משם ובאה ומצאה אתו מפנה ומטאטא ומתהדר: 45 ואחר תלך ולקחה אליה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האדם ההוא רעה מראשיתו כן

לכם בחשך דברו באור ואשר ילחש לאזניכם המלכים המה: 9 ואם לא מה זה יצאתם לראות השמיעו על הגנות: 28 ואל תיראי מן ההרגים את הגוף ואת הנפש לא יוכלו להרג אך תיראו את אשר יוכל לאבד גם את הנפש גם את הגוף בניהנם: מלאכי לפניך ופנה רדכך לפניך: 11 אמן אמר (Geenna g1067) 29 הלא תמכרנה שתי צפרים באסר ואחת מהנה לא תפול ארצה מבלעדי אביכם: המטביל אך הקטן במלכות השמים גדול הוא 30 ואתם גם שערות ראשכם נמנות כלן: 31 לכן אל תיראו הנכם יקרים מצפרים רבות: 32 הן כל אשר יודה בי לפני האדם אודה בו גם אני לפני אבי שבשמים: 33 ואשר יכחש בי לפני האדם אכחש בו גם אני לפני אבי שבשמים: 34 אל תחשבו כי באתי להטיל שלום בארץ לא באתי להטיל שלום כי אם חרב: 35 כי באתי להפריד איש מאביו ובת מאמה וכלה מחמותה: 36 ואיבי איש אנשי ביתו: 37 האהב את אביו ואת אמו יותר ממני איננו כדי לי והאהב את בנו ובתו יותר ממני איננו כדי ואשר לא יקח את צלבו והלך אחרי איננו כדי לי: 39 המצא את נפשו יאבדנה והמאבד את נפשו למעני הוא ימצאנה: 40 המקבל אתכם אותי הוא מקבל והמקבל אותי הוא מקבל את אשר שלחני: 41 המקבל נביא לשם נביא שכר נביא יקח והמקבל צדיק לשם צדיק שכר צדיק יקח: 42 והמשקה את אחד הקטנים האלה רק כוס מים קרים לשם תלמיד אמן אמר אני לכם כי לא יאבד שכרו:

11 ויהי ככלות ישוע לצות את שנים עשר תלמידיו וילך משם ללמד ולקרא בעריהם: 2 ויוחנן שמע בבית הסהר את מעשי המשיח וישלח שנים מתלמידיו: 3 ויאמר אליו האתה הוא הבא אם נחכה לאחר: 4 ויען ישוע ויאמר להם לכו הגידו ליוחנן את אשר שמעתם וראיתם: 5 עורים ראים ופסחים מתהלכים מצרעים מטהרים וחרשים שומעים ומתים קמים ועניים מתבשרי ישועה הם: 6 ואשרי אשר לא יכשל בי: 7 המה הלכו להם וישוע החל לדבר אל המון העם על אדות יוחנן ויאמר מה זה יצאתם המדבריה לראות הקנה אשר ינוע ברוח: 8 ואם לא מה זה יצאתם לראות האיש לבוש בגדי עדנים הנה הלבשים עדנים בבתי

לנפשתיכם: 30 כי עלי נעים הוא וקל משאי:

את ירך עליה ותחיה: 19 ויקם ישוע וילך אחריו הוא ותלמידיו: 20 והנה אשה זבת דם שתיים עשרה שנה ננשה מאחריו ותנע בציצת בנדו: 21 כי אמרה בלבה אך אם אנע בבגדו אושע: 22 ויפן ישוע וירא אותה ויאמר חזקי בתי אמונתך הושיעה לך ותושע האשה מן השעה ההיא: 23 ויבא ישוע אל בית השר וירא את המחללים בחלילים ואת העם ההומה ויאמר: 24 סורו מפה כי לא מתה הילדה אך ישנה היא וישחקו לו: 25 ויהי אחרי גרש העם ויבא הביתה ויאחז בידה ותקם הנערה: 26 ותצא השמועה הזאת בכל הארץ ההיא: 27 ויעבר ישוע משם וילכו אחריו שני אנשים עורים והמה צעקעם ואמרים חננו בן דוד: 28 וכבואו הביתה נגשו אליו העורים ויאמר אליהם ישוע המאמינים אתם כי יש לאל ידי לעשות זאת ויאמרו אליו כן אדנינו: 29 וינע בעיניהם ויאמר יעשה לכם כאמונתכם: 30 ותפקחנה עיניהם וינער בם ישוע ויאמר ראו פן יודע לאיש: 31 והמה בצאתם השמיעו את שמעו בכל הארץ ההיא: 32 המה יצאו והנה הביאו אליו איש אלם אחוז שד: 33 וכאשר גרש השר וידבר האלם ויתמה המון האנשים ויאמרו מעולם לא נראתה כזאת בישראל: 34 והפרושים אמרו על ידי שר השדים מגרש הוא את השדים: 35 ויסב ישוע בכל הערים והכפרים וילמד בבתי כנסיותיהם וייבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל מדוה בעם: 36 ובראותו את ההמנים נכמרו רחמיו עליהם כי הם מתעלפים ונדרחים כצאן אשר אין להם רעה: 37 אז ידבר לתלמידיו ויאמר רב הקציר והפעלים מעטים: 38 לכן התחננו אל בעל הקציר לשלח פעלים לקצירו:

10 ויקרא אליו את שנים עשר תלמידיו ויתן להם שלטון על רוחות הטמאה לגרשם ולרפוא כל חלי וכל מדוה: 2 ואלה שמות שנים עשר השליחים הראשון שמעון הנקרא פטרוס ואנדרי אחיו יעקב בן זבדי ויוחנן אחיו: 3 פילפוס ובר תלמי תומא ומתי המוכס יעקב בן חלפי ולבי המכנה תדי: 4 שמעון הקני ויהודה איש קריות

אברהם ויצחק ויעקב במלכות השמים: 12 אבל בני המלכות המה יגרשו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחרוק השנים: 13 ויאמר ישוע אל שר המאה לך וכאמונתך כן יהיה לך וירפא נערו בשעה ההיא: 14 ויבא ישוע ביתה פטרוס וירא את חמותו נפלת למשכב כי אחזתה הקדחת: 15 ויגע בידה ותרף ממנה הקדחת ותקם ותשרתם: 16 ויהי לעת ערב ויביאו אליו רבים אחוזי שדים ויגרש את הרוחות בדבר וירפא את כל החולים: 17 למלאת את אשר דבר ישעיהו הנביא לאמר חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם: 18 ויהי כראות ישוע המון עם רב סביבתיו ויצו לעבר משם אל עבר הים: 19 ויגש אליו אחד הסופרים ויאמר אליו רבי אלכה אחרריך אל כל אשר תלך: 20 ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמים קנים ובן האדם אין לו מקום להניח שם את ראשו: 21 ואחר מן התלמידים אמר אליו אדני הניחה לי בראשונה ללכת ולקבר את אבי: 22 ויאמר אליו ישוע לך אחרי והנה למתים לקבר את מתיהם: 23 וירד אל האניה וירדו אותו תלמידיו: 24 והנה סער גדול היה בים ותכסה האניה בגלים והוא ישן: 25 ויגשו אליו תלמידיו ויעירו אותו לאמר הושיענו אדנינו אבדנו: 26 ויאמר אליהם קטני האמונה למה זה יראתם ויקם וינער ברוחות ובים ותהי דממה גדולה: 27 ויתמהו האנשים ויאמרו מי אפוא הוא אמר גם הרוחות והים לו ישמעון: 28 ויהי כבאו אל עבר הים אל ארץ הגרגשים ויפגשוהו שני אנשים אחוזי שדים יצאים מבתי הקברות והמה רגונים מאד עד אשר לא יכל איש לעבר בדרך ההוא: 29 והנה הם צעקים לאמר מה לנו ולך ישוע בן האלהים הבאת הלם לעונתנו בלא עתנו: 30 ועדר חזירים רבים היה שם במרעה הרחק מהם: 31 ויתחננו אליו השדים לאמר אם תגרשנו שלחנו בעדר החזירים: 32 ויאמר אליהם לכו לכם ויצאו ויבאו בעדר החזירים והנה השתער כל עדר החזירים מן המורד על הים וימותו במים: 33 וינוסו הרעים ויבאו העירה ויגידו את

9 וירד באניה ויעבר ויבא אל עירו: 2 והנה הם מביאים אליו איש נכה אברים והוא משכב על המטה ויהי כראות ישוע את אמונתם ויאמר אל נכה האברים חזק בני נסלחו לך חטאתיך: 3 והנה אנשים מן הסופרים אמרו בלבבם מגדף הוא: 4 וירא ישוע את מחשבתם ויאמר למה תחשבו רעה בלבבכם: 5 כי מה הנקל האמר נסלחו לך חטאתיך אם אמר קום התהלך: 6 אך למען תדעון כי בן האדם יש לו השלטון בארץ לסלח חטאים ויאמר אל נכה האברים קום שא את מטתך ולך לך אל ביתך: 7 ויקם וילך לביתו: 8 והמון העם כראותם זאת השתוממו וישבחו את האלהים אשר נתן שלטן כזה לבני אדם: 9 ויהי בעבר ישוע משם וירא איש ישב בבית המכס ושמו מתי ויאמר אליו לכה אחרי ויקם וילך אחרריך: 10 ויהי בהסבו בביתו והנה מוכסים וחטאים רבים באו ויסבו עם ישוע ותלמידיו: 11 ויראו הפרושים ויאמרו אל תלמידיו מדוע עם המוכסים והחטאים אכל רבכם: 12 וישמע זאת ישוע ויאמר אליהם החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החולים: 13 ואתם צאו ולמדו מה הוא חסד חפצתי ולא זבח כי לא באתי לקרא את הצדיקים כי אם את החטאים לתשובה: 14 ויגשו אליו תלמידיו ויחנן ויאמרו מדוע אנחנו והפרושים צמים הרבה ותלמידריך אינם צמים: 15 ויאמר אליהם ישוע איך יוכלו בני החפה להתאבל בעוד החתן עמם הנה ימים באים ולקח מאתם החתן ואז יצומו: 16 אין משים מטלית חדשה על שמלה בלה כי תנתק מלאתו מן השמלה ותרע הקריעה: 17 ואין נותנים יין חדש בנאדות בלים פן יבקעו הנאדות והיין ישפך והנאדות יאבדו אבל נותנים את היין החדש בנאדות חדשים ושניהם יחדו ישמרו: 18 ויהי הוא מדבר אליהם את אלה והנה אחד השרים בא וישתחו לו ויאמר עתה זה מתה בתי בא נא ושים

בכל הדרו לא היה לבוש כאחת מהנה: 30 ואם ככה מלביש האלהים את חציר השדה אשר היום צמח ומחר ישלך לתוך התנור אף כי אתכם קטני האמונה: 31 לכן אל תדאגו לאמר מה נאכל ומה נשתה ומה נלבש: 32 כי את כל אלה מבקשים הגוים הלא ידע אביכם אשר בשמים כי אתם צריכים לכל אלה: 33 אך בקשו בראשונה את מלכות אלהים ואת צדקתו ונוסף לכם כל אלה: 34 לכן אל תדאגו ליום מחר כי יום מחר הוא ידאג לעצמו ודיו ליום צרתו:

7 אל תשפטו למען לא תשפטו: 2 כי במשפט אשר אתם שפטים בו תשפטו ובמדה אשר אתם מודדים בה ימד לכם: 3 ולמה זה אתה ראה את הקסם בעין אחיך ואת הקורה אשר בעיניך לא תביט: 4 ואיך תאמר אל אחיך הניחה לי ואסירה את הקסם מעיניך והנה הקורה בעיניך: 5 החנף הסר בראשונה את הקורה מעיניך ואחרי כן ראה תראה להסיר את הקסם מעין אחיך: 6 אל תתנו את הקדש לכלבים ואל תשליכו פניניכם לפני החזירים פן ירמסום ברגליהם ופנו וטרפו אתכם:

8 וירד מן ההר וילך אחריו המון עם רב: 2 והנה איש מצרע בא וישתחו לו ויאמר אדני אם תרצה תוכל לטהרני: 3 וישלח ישוע את ידו ויגע בו ויאמר חפץ אנכי שיהר ומיד נרפאה צרעתו: 4 ויאמר אליו ישוע ראה פן תספר לאיש כי אם לך לך והראה אל הכהן והקרב את הקרבן אשר צוה משה לעדות להם: 5 ויהי כבאו אל כפר נחום ויגש אליו שר מאה אחד ויתחנן לו לאמר: 6 אדני הנה נערי נפל למשכב בכיתי והוא נכה אברים ומענה עד מאד: 7 ויאמר ישוע אליו אבא וארפאהו: 8 ויען שר המאה ויאמר אדני נקלתי מבאך בצל קורתך אך דבר נא רק דבר ונרפא נערי: 9 כי אנכי איש נתון תחת השלטון וגם יש תחת ידי אנשי צבא ואמרת לי לזה לך והלך ולזה בוא ובא ולעבדי עשה זאת ועשה: 10 וישמע ישוע ויתמה אותם בפריהם היאספו ענבים מן הקצים או תאנים מן הברקנים: 17 כן כל עץ טוב עשה פרי טוב והמשחת עשה פרי רע: 18 עץ טוב לא יוכל עשות

רגליו היא ולא בירושלים כי היא קרית מלך רב: 8 ואתם אל תדמו להם כי יודע אביכם כל צרככם 36 אף בראשך אל תשבע כי אין ביכולתך להפך בטרם תשאלו ממנו: 9 לכן כה תתפללו אבינו שער אחד ללבן או לשחר אך יהי דברין הן הן שבשמים יתקדש שמך: 10 תבא מלכותך יעשה לא לא והיותר מאלה מן הרע הוא: 38 שמעתם כי נאמר עין תחת עין שן תחת שן: 39 אבל אני גם אנחנו לחיבינו: 13 ואל תביאנו לידי נסיון כי הלפי הימנית הטת לו גם את האחרת: 40 ואשר יחפץ לריב עמך ולקחת את כתנתך תן לו גם את חמעיל: 41 והאנס אותך ללכת עמו דרך מיל לך אתו שנים: 42 השאל מאתך תן לו והבא ללות ממך אל תשב פניו: 43 שמעתם כי נאמר ואהבת לרעך ושנאת את איבך: 44 אבל אני אמר לכם אהבו את איביכם ברכו את מקלקליכם היטיבו לשנאיכם והתפללו בעד מכאיביכם ורדפיכם: 45 למען תהיו בנים לאביכם שבשמים אשר הוא מזריח שמשו לרעים ולטובים וממטיר על הצדיקים וגם על הרשעים: 46 כי אם תאהבו את אהביכם מה הוא שכרכם הלא גם המכסים יעשו זאת: 47 ואם תשאלו לשלום אחיכם בלבד מה יתרון לכם הלא גם המכסים יעשו זאת: 48 לכן היו שלמים כאשר אביכם שבשמים שלם הוא:

6 השמרו לכם מעשות צדקתכם לפני בני אדם למען יראו אתכם ואם לא אין לכם שכר מאת אביכם שבשמים: 2 לכן בעשותך צדקה אל תריע לפניך בשופר כמעשה החנפים בבתי הכנסיות ובחרבות למען יהללו אותם האמשים אמר אמר אני לכם כי לקחו את שכרם: 3 ואתה בעשותך צדקה אל תדע שמאלך את אשר עשה ימינך: 4 למען תהיה צדקתך בסתר ואביך הראה במסתרים הוא בגלוי יגמלך: 5 וכי תתפלל אל תהי כחנפים האהבים להתפלל בעמדם בבתי הכנסיות ואצל פנות השוקים למען יראו לבני אדם אמר אמר אני לכם כי לקחו את שכרם: 6 ואתה כי תתפלל בוא בחדרך וסגר דלתך בערך והתפלל אל אביך אשר בסתר ואביך הראה במסתרים הוא בגלוי יגמלך: 7 ובהתפללכם אל תפטטו כנוים החשבים כי בהרבות דבריהם ישמעו:

אנדרי אחיו והמה משליכים מצודה בים כי דיגים
היו: 19 ויאמר אליהם לכו אחרי ואשימכם לדיגי
אנשים: 20 ויעזבו מהרה את המכמרות וילכו
אחריו: 21 ויהי כעברו משם וירא שני אנשים אחים
אחרים את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו באניה
עם זבדי אביהם מתקנים את מכמרותם ויקרא
אליהם: 22 ויעזבו מיד את האניה ואת אביהם
וילכו אחריו: 23 ויסב ישוע בכל הגליל וילמד
בבתי כנסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא
כל מחלה וכל מדרה בעם: 24 ויצא שמעו בכל
ארץ סוריא ויביאו אליו את כל החולים המענים
בכל חלים ומכאובים ואחוזי שדים ומכי ירח ונכי
אברים וירפאם: 25 וילכו אחריו המנים המנים
מן הגליל ומן עשר הערים ומירושלים ויהודה
ומעבר לירדן:

5 ויהי כראותו את המון העם ויעל ההרה
וישב שם ויגשו אליו תלמידיו: 2 ויפתח את פיהו
וילמד אותם לאמר: 3 אשרי עניי רוח כי להם
מלכות השמים: 4 אשרי האבלים כי הם ינחמו:
5 אשרי העניים כי המה יירשו הארץ: 6 אשרי
הרעבים והצמאים לצדקה כי הם ישבעו: 7 אשרי
הרחמנים כי הם ירחמו: 8 אשרי ברי לבב כי
הם יחזו את האלהים: 9 אשרי רדפי שלום כי
בני אלהים יקראו: 10 אשרי הנרדפים על דבר
הצדקה כי להם מלכות השמים: 11 אשריכם אם
יחרפו וירדפו אתכם וידברו בשקר עליכם כל רע
בעבורי: 12 שמחו וגילו כי שכרכם רב בשמים כי
כן רדפו את הנביאים אשר היו לפניכם: 13 אתם
מלח הארץ ואם המלח היה תפל במה ימלח הן
לא יצלח עוד לכל כי אם להשליך חוצה והיה
מרמס לבני אדם: 14 אתם אור העולם עיר ישבת
על ההר לא תוכל להסתתר: 15 גם אין מודליקים
נר ושמים אותו תחת האיפה כי אם על המנורה
ויאר לכל אנשי הבית: 16 כן יאר אורכם לפני
בני האדם למען יראו מעשיכם הטובים ושבחו
את אביכם שבשמים: 17 אל תחשבו כי באתי
להפך את התורה או את דברי הנביאים לא באתי

לאמר ממצרים קראתי לבני: 16 וירא הורדוס כי התלו בו המנושים ויקצף מאד וישלח וימת את כל הילדים אשר בבית לחם ובכל גבוליה להטבל על ידו: 13 ויבא ישוע מן הגליל הירדנה אל יוחנן מבן שנתים ולמטה כפי העת אשר חקרה מפי המנושים: 17 וימלא הדבר הנאמר בפי ירמיה הנביא לאמר: 18 קול ברמה נשמע נהי ובכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם כי אינם: 19 ויהי אחרי מות הורדוס והנה מלאך יהוה נראה בחלום אל יוסף בארץ מצרים: 20 ויאמר אליו קום קח את הילד ואת אמו ולך שוב אל ארץ ישראל כי מתו המבקשים את נפש הילד: 21 ויקח ויקח את הילד ואת אמו ויבא ארצה ישראל: 22 וכשמעו כי ארקלוס מלך ביהודה תחת הורדוס אביו ירא ללכת שמה ויצוה בחלום וילך לו אל ארצות הגליל: 23 ויבא וישב בעיר אשר שמה נצרת למלאות הדבר הנאמר על פי הנביאים כי נצרי יקרא לו:

4 אז נשא הרוח את ישוע המדבר למען ינסהו השטן: 2 ויהי אחרי צומו ארבעים יום וארבעים לילה וירעב: 3 ויגש אליו המנסה ויאמר אם בן האלהים אתה אמר לאבנים האלה ותהיין ללחם: 4 ויען ויאמר הן כתוב לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יי: 5 וישארו השטן אל עיר הקדש ויעמידהו על פנת בית המקדש: 6 ויאמר אליו אם בן האלהים אתה התנפל למטה כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך ועל כפים ישאונך פן תנף באבן רגלך: 7 ויאמר אליו ישוע ועוד כתוב לא תנסה את יהוה אלהיך: 8 ויוסף השטן וישארו אל הר נבה מאד ויראהו את כל ממלכות ואזור עור במתניו ומאכלו חגבים ודבש היער: 9 ויאמר אליו את כל זאת לך אתננה ויצאו אליו יושבי ירושלים וכל יהודה וכל ככר הירדן: 6 ויטבלו על ידו בירדן מתורדים את חטאתם: 7 ויהי כראותו רבים מן הפרושים והצדוקים נגשים לטבילתו ויאמר להם ילדי הצפונים מי השכיל אתכם להמלט מן הקצף הבא: 8 לכן עשו פרי הראוי לתשובה: 9 ואל תחשבו בלבבכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכול האלהים להקים בנים לאברהם: 10 וכבר הושם הגרזן על שרש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב יגדע וישלך באש: 11 הן אנכי טובל אתכם במים לתשובה והבא אחרי חזק הוא ממני אשר אינני כדי לשאת נעליו והוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש: 12 אשר בידו המזרה וזרה את גרנו ואסף

4 אז נשא הרוח את ישוע המדבר למען ינסהו השטן: 2 ויהי אחרי צומו ארבעים יום וארבעים לילה וירעב: 3 ויגש אליו המנסה ויאמר אם בן האלהים אתה אמר לאבנים האלה ותהיין ללחם: 4 ויען ויאמר הן כתוב לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יי: 5 וישארו השטן אל עיר הקדש ויעמידהו על פנת בית המקדש: 6 ויאמר אליו אם בן האלהים אתה התנפל למטה כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך ועל כפים ישאונך פן תנף באבן רגלך: 7 ויאמר אליו ישוע ועוד כתוב לא תנסה את יהוה אלהיך: 8 ויוסף השטן וישארו אל הר נבה מאד ויראהו את כל ממלכות ואזור עור במתניו ומאכלו חגבים ודבש היער: 9 ויאמר אליו את כל זאת לך אתננה ויצאו אליו יושבי ירושלים וכל יהודה וכל ככר הירדן: 6 ויטבלו על ידו בירדן מתורדים את חטאתם: 7 ויהי כראותו רבים מן הפרושים והצדוקים נגשים לטבילתו ויאמר להם ילדי הצפונים מי השכיל אתכם להמלט מן הקצף הבא: 8 לכן עשו פרי הראוי לתשובה: 9 ואל תחשבו בלבבכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכול האלהים להקים בנים לאברהם: 10 וכבר הושם הגרזן על שרש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב יגדע וישלך באש: 11 הן אנכי טובל אתכם במים לתשובה והבא אחרי חזק הוא ממני אשר אינני כדי לשאת נעליו והוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש: 12 אשר בידו המזרה וזרה את גרנו ואסף

אשר הרה בה מרוח הקדש הוא: 21 והיא ילדת
בן וקראת את שמו ישוע כי הוא יושיע את עמו
מעונותיהם: 22 ותהי כל זאת למלאת את אשר
דבר יהוה ביד הנביא לאמר: 23 הנה העלמה
הרה וילדת בן וקראו שמו עמנואל אשר פרושו
האל עמנו: 24 וייקץ יוסף משנתו ויעש כאשר צוהו
מלאך יהוה ויקח אליו את אשתו: 25 ולא ידעה עד
כי ילדה בן את בכורה ויקרא את שמו ישוע:

2 ויהי כאשר נולד ישוע בבית לחם יהודה
בימי הורדוס המלך ויבאו מגושים מארץ מזרח
ירושלימה לאמר: 2 איה מלך היהודים הנולד
כי ראינו את כוכבו במזרח ונבא להשתחות לו:
3 ויהי כשמע הורדוס המלך את דבריהם ויבהל
הוא וכל ירושלים עמו: 4 ויקהל את כל ראשי
הכהנים וסופרי העם וידרש מאתם לאמר איפה
יולד המשיח: 5 ויאמרו לו בבית לחם יהודה
כי כן כתוב ביד הנביא: 6 ואתה בית לחם ארץ
יהודה אינך צעיר באלפי יהודה כי ממך יצא
מושל אשר ידעה את עמי ישראל: 7 אז קרא
הורדוס למגושים בסתר ויחקר אתם לדעת את
הראות הכוכב: 8 וישלחם בית לחם ויאמר לכו
חקרו היטב על דבר הילד והיה כי תמצאון אתו
והגדתם לי ואבאה להשתחות לו גם אני: 9 ויהי
כשמעם את דברי המלך וילכו והנה הכוכב אשר
ראו במזרח דרך לפניהם עד באו אל מקום אשר
שם הילד ויעמד ממעל לו: 10 ויראו את הכוכב
וישמחו שמחה גדולה עד מאד: 11 ויבאו הביתה
וימצאו את הילד עם מרים אמו ויפל על פניהם
וישתחו לו ויפתחו את אוצרותם ויקריבו לו מנחה
זהב ולבונה ומר: 12 ויצאו בחלום לבלתי שוב אל
הורדוס וילכו בדרך אחר אל ארצם: 13 הם הלכו
משם והנה מלאך יהוה נראה אל יוסף בחלום
לאמר קום קח את הילד ואת אמו וברח לך
מצרימה והיה שם עד אשר אמר אליך כי הורדוס
צדה את הילד לאברו: 14 ויקם ויקח את הילד ואת
אמו בלילה ויברח מצרימה: 15 ויהי שם עד מות
הורדוס למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא

1 ספר תולדת ישוע המשיח בן דוד בן אברהם:
2 אברהם הוליד את יצחק ויצחק הוליד את יעקב
ויעקב הוליד את יהודה ואת אחיו: 3 ויהודה
הוליד את פרץ ואת זרח מתמר ופרץ הוליד
את חצרון וחצרון הוליד את רם: 4 ורם הוליד
את עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון
הוליד את שלמון: 5 ושלמון הוליד את בעז מרחב
ובעז הוליד את עובד מרות ועובד הוליד את
ישי: 6 וישי הוליד את דוד המלך ודוד המלך
הוליד את שלמה מאשת אוריה: 7 ושלמה הוליד
את רחבעם ורחבעם הוליד את אביה ואביה
הוליד את אסא: 8 ואסא הוליד את יהושפט
ויהושפט הוליד את יורם ויורם הוליד את עזיהו:
9 ועזיהו הוליד את יותם ויותם הוליד את אחז
ואחז הוליד את יחזקיהו: 10 ויחזקיהו הוליד
את מנשה ומנשה הוליד את אמון ואמון הוליד
את יאשיהו: 11 ויאשיהו הוליד את יכניהו ואת
אחיו לעת גלות בבל: 12 ואחרי גלותם בבלה
הוליד יכניהו את שאלתיאל ושאלתיאל הוליד את
זרבבל: 13 וזרבבל הוליד את אביהוד ואביהוד
הוליד את אליקים ואליקים הוליד את עזור:
14 ועזור הוליד את צדוק וצדוק הוליד את יכין
ויכין הוליד את אליהוד: 15 ואליהוד הוליד את
אלעזר ואלעזר הוליד את מתן ומתן הוליד את
יעקב: 16 ויעקב הוליד את יוסף בעל מרים אשר
ממנה נולד ישוע הנקרא משיח: 17 והנה כל הדרות
מן אברהם עד דוד ארבעה עשר דרות ומן דוד
עד גלות בבל ארבעה עשר דרות ומעת גלות בבל
עד המשיח ארבעה עשר דרות: 18 והלדת ישוע
המשיח כה היתה מרים אמו ארשה ליוסף ובטנם
יבא אליה נמצאת הרה לרוח הקדש: 19 ויוסף
בעלה היה איש צדיק ולא אבה לתתה לבזו ויאמר
בלבו לשלח בה בסתר: 20 הוא חשב כזאת והנה
מלאך יהוה נראה אליו בחלום ויאמר יוסף בן
דוד אל תירא מכנוס אליך את מרים אשתך כי

וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲבִי סִלַּח לָהֶם כִּי לֹא יָדְעוּ מַה הֵם עֹשִׂים וַיַּחֲלֶקְוּ בִּגְדָיו לָהֶם וַיַּפִּילוּ גּוֹרֵל:
(לוקס 23:34)

עדות חדשה

חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפו באש וכל כלי
מחמודיה להשחית: 20 ויגל השארית מן החרב אל
בבל ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות
פרס: 21 למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד
רצתה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה שבתה
למלאות שבעים שנה: 22 ובשנת אחת לכורש מלך
פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה
את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו
וגם במכתב לאמר: 23 כה אמר כורש מלך פרס
כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא
פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה
מי בכם מכל עמו יהוה אלהיו עמו ויעל:

36 ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר: 13 ויבשלו
 הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות
 וברורים ובצלחות ויריצו לכל בני העם: 14 ואחר
 הכינו להם ולכהנים כי הכהנים בני אהרן בהעלות
 העולה והחלבים עד לילה והלויים הכינו להם
 ולכהנים בני אהרן: 15 והמשררים בני אסף על
 מעמדם כמצות דוד ואסף והימן וידתון חוזה
 המלך והשערים לשער ושער אין להם לסור מעל
 עבדתם כי אחיהם הלויים הכינו להם: 16 ותכון כל
 עבודת יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והעלות
 עלות על מזבח יהוה כמצות המלך יאשיהו:
 17 ויעשו בני ישראל הנמצאים את הפסח בעת
 ההיא ואת חג המצות שבעת ימים: 18 ולא נעשה
 פסח כמחו בישראל מימי שמואל הנביא וכל
 מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו
 והכהנים והלויים וכל יהודה וישראל הנמצא
 ויושבי ירושלים: 19 בשמונה עשרה שנה למלכות
 יאשיהו נעשה הפסח הזה: 20 אחרי כל זאת אשר
 הכין יאשיהו את הבית עלה נכו מלך מצרים
 להלחם בכרכמיש על פרת ויצא לקראתו יאשיהו:
 21 וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי ולך מלך
 יהודה לא עליך אתה היום כי אל בית מלחמתי
 ואלהים אמר לבהלני חדל לך מאלהים אשר עמי
 ואל ישחיתך: 22 ולא הסב יאשיהו פניו ממנו כי
 להלחם בו התחפש ולא שמע אל דברי נכו מפי
 אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו: 23 וירו הירים
 למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי
 החליתי מאד: 24 ויעבירוהו עבדיו מן המרכבה
 וירכיבוהו על רכב המשנה אשר לו ויוליכוהו
 ירושלים וימת ויקבר בקברות אבתיו וכל יהודה
 וירושלים מתאבלים על יאשיהו: 25 ויקונן ירמיהו
 על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות בקינותיהם
 על יאשיהו עד היום ויתנום לחק על ישראל
 והנם כתובים על הקינות: 26 ויתר דברי יאשיהו
 וחסדיו ככתוב בתורת יהוה: 27 ודבריו הראשנים
 והאחרנים הנם כתובים על ספר מלכי ישראל
 ויהודה:

ויקחו עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו
 וימליכוהו תחת אביו בירושלים: 2 בן שלוש ועשרים
 שנה יואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלים:
 3 ויסירהו מלך מצרים בירושלים ויענש את הארץ
 מאה ככר כסף וככר זהב: 4 וימלך מלך מצרים
 את אליקים אחיו על יהודה וירושלים ויסב את
 שמו יהויקים ואת יואחז אחיו לקח נכו ויביאהו
 מצרימה: 5 בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו
 ואחת עשרה שנה מלך בירושלים ויעש הרע בעיני
 יהוה אלהיו: 6 עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל
 ויאסרהו בנחשתיים להליכו בבלה: 7 ומכלי בית
 יהוה הביא נבוכדנאצר לבבל ויתנם בהיכלו
 בבבל: 8 ויתר דברי יהויקים ותעבתיו אשר עשה
 והנמצא עליו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל
 ויהודה וימלך יהויכין בנו תחתיו: 9 בן שמונה
 שנים יהויכין במלכו ושלשה חדשים ועשרת ימים
 מלך בירושלים ויעש הרע בעיני יהוה: 10 ולתשובת
 השנה שלח המלך נבוכדנאצר ויביאהו בבלה עם
 כלי חמדת בית יהוה וימלך את צדקיהו אחיו על
 יהודה וירושלים: 11 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו
 במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים: 12 ויעש
 הרע בעיני יהוה אלהיו לא נכנע מלפני ירמיהו
 הנביא מפי יהוה: 13 וגם במלך נבוכדנאצר מרד
 אשר השביעו באלהים ויקש את ערפו ויאמץ
 את לבבו משוב אל יהוה אלהי ישראל: 14 גם
 כל שרי הכהנים והעם הרבו למעול מעל ככל
 תעבות הגוים וישמאו את בית יהוה אשר הקדיש
 בירושלים: 15 וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם
 ביד מלאכיו השכם ושלוח כי חמל על עמו ועל
 מעונו: 16 ויהיו מלעבים במלאכי האלהים ובזוים
 דבריו ומתעתעים בנבאיו עד עלות חמת יהוה
 בעמו עד לאין מרפא: 17 ויעל עליהם את מלך
 כשדיים ויהרג בחוריהם בחרב בבית מקדשם
 ולא חמל על בחור ובתולה זקן וישש הכל נתן
 בידו: 18 וכל כלי בית האלהים הגדלים והקטנים
 ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל
 הביא בבל: 19 וישרפו את בית האלהים וניתצו את

וַיֹּאמֶר אֶל שֹׁפֵן הַסּוֹפֵר סֵפֶר הַתּוֹרָה מִצָּאֵתִי בְּבֵית יְהוָה וַיִּתֵּן חֲלִיקֶיהוּ אֶת הַסֵּפֶר אֶל שֹׁפֵן: 16 וַיָּבֵא שֹׁפֵן אֶת הַסֵּפֶר אֶל הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב עוֹד אֶת הַמֶּלֶךְ דָּבָר לֵאמֹר כָּל אֲשֶׁר נָתַן בְּיַד עֲבָדֶיךָ הֵם עֲשִׂים: 17 וַיִּתִּיבֻהוּ אֶת הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה וַיִּתְּנוּהוּ עַל יַד הַמִּפְקָדִים וְעַל יַד עוֹשֵׂי הַמִּלָּאכָה: 18 וַיִּגֹּד שֹׁפֵן הַסּוֹפֵר לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר סֵפֶר נָתַן לִי חֲלִיקֶיהוּ הִכְהֵן וַיִּקְרָא בּוֹ שֹׁפֵן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: 19 וַיְהִי כִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו: 20 וַיִּצַּו הַמֶּלֶךְ אֶת חֲלִיקֶיהוּ וְאֶת אַחִיקָם בֶּן שֹׁפֵן וְאֶת עֲבָדָיו בֶּן מִיכָה וְאֶת שֹׁפֵן הַסּוֹפֵר וְאֶת עֲשִׂיהַ עֲבַד הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר: 21 לָכוּ דִרְשׁוּ אֶת יְהוָה בְּעֵדֵי וּבַעַד הַנֶּשֶׁאֶר בְּיִשְׂרָאֵל וּבִיהוּדָה עַל דְּבָרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר נִמְצָא כִּי גְדוּלָה חֲמַת יְהוָה אֲשֶׁר נִתְּכָה בָנוּ עַל אֲשֶׁר לֹא שָׁמְרוּ אֲבוֹתֵינוּ אֶת דְּבַר יְהוָה לַעֲשׂוֹת כְּכָל הַכְּתוּב עַל הַסֵּפֶר הַזֶּה: 22 וַיֵּלֶךְ חֲלִיקֶיהוּ וְאֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ אֶל חִלְדָּה הַנְּבִיאָה אֲשֶׁת שְׁלֹם בֶּן תּוֹקֶהֶת בֶּן חֲסֵרְיָה שׁוֹמֵר הַבְּגָדִים וְהָיָא יוֹשֶׁבֶת בִּירוּשָׁלַם בְּמִשְׁנָה וַיִּדְּבְרוּ אֵלֶיהָ כֹּזָאֵת: 23 וַתֹּאמֶר לָהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר שָׁלַח אֲתֶכֶם אֵלַי: 24 כֹּה אָמַר יְהוָה הֲנִי מֵבִיא רָעָה עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל יוֹשְׁבָיו אֶת כָּל הָאֱלֹהִים הַכְּתוּבוֹת עַל הַסֵּפֶר אֲשֶׁר קָרְאוּ לִפְנֵי יְהוּדָה: 25 תַּחַת אֲשֶׁר עֲזַבְנוּ וַיִּקְטְרוּ לָאֱלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְּעִיסֵנִי בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם וַתִּתֵּךְ חֲמַתִּי בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא תִכְבַּח: 26 וְאַל מֶלֶךְ יְהוּדָה הַשְׁלַח אֲתֶכֶם לְדִרוֹשׁ בִּיהוּדָה כֹּה תֹאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ: 27 יֵעַן רַךְ לִבְבְּךָ וַתִּכְנַע מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים בְּשִׁמְעֶךָ אֶת דְּבָרָיו עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל יוֹשְׁבָיו וַתִּכְנַע לִפְנֵי וַתִּקְרַע אֶת בְּגָדֶיךָ וַתִּבְכֶּה לִפְנֵי וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי נָאִם יְהוָה: 28 הֲנִי אֲסַפֵּךְ אֶל אֲבֹתֶיךָ וְנִאֲסַפְתִּי אֶל קִבְרֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם וְלֹא תִרְאִינָה עֵינֶיךָ בְּכָל הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל יוֹשְׁבָיו וַיֵּשֶׁבוּ אֶת הַמֶּלֶךְ דָּבָר: 29 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיֹּאסֶף אֶת כָּל זִקְנֵי יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם: 30 וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וְכָל אִישׁ יְהוּדָה וַיֵּשְׁבוּ בִירוּשָׁלַם וַהֲכִהֲנִים וְהַלֹּוִים

35 וַיַּעַשׂ יֹאשִׁיָּהוּ בִירוּשָׁלַם פֶּסַח לַיהוָה וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח בָּאַרְבַּעַת עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן: 2 וַיַּעֲמֵד הַכֹּהֲנִים עַל מִשְׁמְרוֹתָם וַיִּחְזְקוּ לַעֲבֹדֹת בֵּית יְהוָה: 3 וַיֹּאמֶר לָלוִים הַמִּבּוֹנִים לְכָל יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים לַיהוָה תִּנּוּ אֶת אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ בְּבֵית אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה בֶּן דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵין לָכֶם מִשָּׂא בְּכַתֵּף עֹתָה עֲבָדוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: 4 וַהֲכֹנּוּ לְבֵית אֲבוֹתֵיכֶם כַּמְחַלְקוֹתֵיכֶם בְּכַתֵּב דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּבְמִכְתָּב שְׁלֹמֹה בְּנוֹ: 5 וַעֲמַדּוּ בַקֹּדֶשׁ לַפְּלִגּוֹת בֵּית הָאֲבוֹת לְאַחֲיֶיכֶם בְּנֵי הָעָם וַחֲלַקְתִּי בֵּית אָב לָלוִים: 6 וַשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח וַהֲתַקְּדוּ וַהֲכִינוּ לְאַחֲיֶיכֶם לַעֲשׂוֹת כְּדָבָר יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה: 7 וַיִּרֶם יֹאשִׁיָּהוּ לְבִנָּיו הָעָם צֶאֱן כִבְשִׁים וּבְנֵי עֲזִים הִכָּל לַפִּסְחִים לְכָל הַנִּמְצָא לְמִסְפַּר שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּבִקְרָה שְׁלֹשָׁת אֲלָפִים אֱלֹהֵי מִרְכּוֹשׁ הַמֶּלֶךְ: 8 וַשְּׂרִי לְגִדְּבָה לָעַם לְכַהֲנִים וּלְלֹוִים הָרִימוּ חֲלִיקָה וַזְכִּרְיָהוּ וַיַּחֲיָאֵל נְגִידֵי בֵּית הָאֱלֹהִים לְכַהֲנִים נִתְּנוּ לַפִּסְחִים אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּבִקְרָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת: 9 וּכְוֹנְנֵיהוּ וּשְׁמַעִיהוּ וַנְּתַנָּאֵל אַחִיו וַחֲשַׁבְיָהוּ וַיַּעֲיָאֵל וַיִּזְבְּדוּ שְׂרֵי הַלֹוִים הָרִימוּ לָלוִים לַפִּסְחִים חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים וּבִקְרָה חֲמֵשׁ מֵאוֹת: 10 וַתִּכּוֹן הַעֲבֹדָה וַיַּעֲמֵדוּ הַכֹּהֲנִים עַל עַמְדָם וְהַלֹוִים עַל מְחַלְקוֹתָם כַּמִּצְוֹת הַמֶּלֶךְ: 11 וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח וַיִּזְרְקוּ הַכֹּהֲנִים מִידָם וְהַלֹוִים מִפְּשִׁיטֵיהֶם: 12 וַיִּסְרוּ הָעֹלָה לַתֵּחַם לְמַפְלְגוֹת לְבֵית אֲבוֹת לְבִנָּיו הָעָם לְהַקְרִיב

הסמל אשר עשה בבית האלהים אשר אמר אלהים אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעילום: 8 ולא אוסיף להסיר את רגל ישראל מעל הארמה אשר העמדתי לאבתיכם רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתים לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה: 9 ויתע מנשה את יהודה וישבי ירושלם לעשות רע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: 10 וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו: 11 ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחכים ויאסרוהו בנחשתיים ויוליכוהו בבלה: 12 וכחצר לו חלה את פני יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי אבתיו: 13 ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וישיבהו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים: 14 ואחרי כן בנה חומה חיצונה לעיר דויד מערבה לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל ויגביהה מאד וישם שרי חיל בכל הערים הבצורות ביהודה: 15 ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלם וישלך חוצה לעיר: 16 ויכן את מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבוד את יהוה אלהי ישראל: 17 אבל עוד העם זבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם: 18 ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי החזים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דברי מלכי ישראל: 19 ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומעל והמקמות אשר בנה בהם במות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנעו הנם כתובים על דברי חווי: 20 וישכב מנשה עם אבתיו ויקברוהו ביתו וימלך אמון בנו תחתיו: 21 בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם: 22 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל הפסילים אשר עשה מנשה אביו זבח אמון ויעבדם: 23 ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה: 24 ויקשרו עליו עבדיו וימיתוהו

בביתו: 25 ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו:

34 בן שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלושים ואחת שנה מלך בירושלם: 2 ויעש הישר בעיני יהוה וילך בדרכי דויד אביו ולא סר ימין ושמאול: 3 ובשמונה שנים למלכו והוא עודנו נער החל לדרוש לאלהי דויד אביו ובשתים עשרה שנה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות: 4 וינצחו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר למעלה מעליהם גרע והאשרים והפסלים והמסכות שבר והדק ויזרק על פני הקברים הזבחים להם: 5 ועצמות כהנים שרף על מזבחותיהם ויטהר את יהודה ואת ירושלם: 6 ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי בחר בתיים סביב: 7 וינתץ את המזבחות ואת האשרים והפסלים כתת להדק וכל החמנים גרע בכל ארץ ישראל וישב לירושלם: 8 ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר הארץ והבית שלח את שפן בן אצליהו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחז המזכיר לחזק את בית יהוה אלהיו: 9 ויבאו אל חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את הכסף המובא בית אלהים אשר אספו הלויים שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימן וישבי ירושלם: 10 ויתנו על יד עשה המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו עושי המלאכה אשר עשים בבית יהוה לבדוק ולחזק הבית: 11 ויתנו לחרשים ולבנים לקנות אבני מחצב ועצים למחברות ולקרות את הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה: 12 והאנשים עשים באמונה במלאכה ועליהם מפקדים יחת ועבדיהו הלויים מן בני מררי וזכריה ומשלם מן בני הקהתים לנצח והלויים כל מבין בכלי שיר: 13 ועל הסבלים ומנצחים לכל עשה מלאכה לעבודה ועבודה ומהלויים סופרים ושטרים ושוערים: 14 ובהוציאם את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו הכהן את ספר תורת יהוה ביד משה: 15 ויען חלקיהו

עיר דויד ויעש שלח לרב ומגנים: 6 ויתן שרי מלחמות על העם ויקבצם אליו אל רחוב שער העיר וידבר על לבבם לאמר: 7 חזקו ואמצו אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל ההמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו: 8 עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על דברי יחזקיהו מלך יהודה: 9 אחר זה שלח סנחריב מלך אשור עבדיו ירושלימה והוא על לכיש וכל ממשלתו עמו על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר בירושלם לאמר: 10 כה אמר סנחריב מלך אשור על מה אתם בטחים וישיבים במצור בירושלם: 11 הלא יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו מכף מלך אשור: 12 הלא הוא יחזקיהו הסיר את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו ועליו תקטירו: 13 הלא תדעו מה עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות היכול יכלו אלהי גוי הארצות להציל את ארצם מירי: 14 מי בכל אלהי הגוים האלה אשר תחרימו אבותי אשר יכול להציל את עמו מירי כי יוכל אלהיכם להציל אתכם מירי: 15 ועתה אל ישיא אתכם חזקיהו ואל יסית אתכם כזאת ואל תאמינו לו כי לא יוכל כל אלוה כל גוי וממלכה להציל עמו מירי ומיד אבותי אף כי אלהיכם לא יצילו אתכם מירי: 16 ועוד דברו עבדיו על יהוה האלהים ועל יחזקיהו עבדו: 17 וספרים כתב לחרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גוי הארצות אשר לא הצילו עמם מירי כן לא יציל אלהי יחזקיהו עמו מירי: 18 ויקראו בקול גדול יהודית על עם ירושלם אשר על החומה ליראם ולבהלם למען ילכדו את העיר: 19 וידברו אל אלהי ירושלם כעל אלהי עמי הארץ מעשה ידי האדם: 20 ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא על זאת ויעקו השמים: 21 וישלח יהוה מלאך ויכחד כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית

33 בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם: 2 ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 3 וישב ויבן את הבמות אשר נתן יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשורות וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם: 4 ובנה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם יהיה שמי לעולם: 5 ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי הצרות בית יהוה: 6 והוא העביר את בניו באש בני בן הנם ועונן ונחש וכשף ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: 7 וישם את פסל

לב כל הלויים המשכילים שכל טוב ליהוה ויאכלו את המועד שבעת הימים מזבחים זבחי שלמים ומתודים ליהוה אלהי אבותיהם: 23 ויועצו כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים שמחה: 24 כי חזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב: 25 וישמחו כל קהל יהודה והכהנים והלויים וכל הקהל הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה: 26 ויהי שמחה גדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דוד מלך ישראל לא כזאת בירושלם: 27 ויקמו הכהנים הלויים ויברכו את העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם למעון קדשו לשמים:

31 וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצבות ויגדעו האשרים וינתצו את הבמות ואת המזבחת מכל יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד לכלה וישבו כל בני ישראל איש לאחוזתו לעריהם: 2 ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלויים על מחלקותם איש כפי עבודתו לכהנים וללויים לעלה ולשלמים לשרת ולהדות ולהלל בשערי מחנות יהוה: 3 ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבתות ולחדשים ולמעדים ככתוב בתורת יהוה: 4 ויאמר לעם ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלויים למען יחזקו בתורת יהוה: 5 וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו: 6 ובני ישראל ויהודה היושבים בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות: 7 בחדש השלשי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו: 8 ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל: 9 ויירש יחזקיהו על הכהנים והלויים על הערמות: 10 ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש לבית צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא בית יהוה

32 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים הבצרות ויאמר לבקעם אליו: 2 וירא יחזקיהו כי בא סנחריב ופניו למלחמה על ירושלם: 3 ויועץ עם שריו וגבריו לסתום את מימי העינות אשר מחוץ לעיר ויעזרוהו: 4 ויקבצו עם רב ויסתמו את כל המעינות ואת הנחל השוטף בתוך הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רבים: 5 ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה ויעל על המגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את המלוא

המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל עשו ככתוב: 6 וילכו הרצים באגרות מיד המלך אמר המלך העולה והחטאת: 25 ויעמד את הלויים ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בית יהוה במצלותים בנבילים ובכנרות במצות בני ישראל שובו אל יהוה אלהי אברהם יצחק ויורד וגד זה המלך ונתן הנביא כי ביד יהוה המצוה ביד נביאיו: 26 ויעמדו הלויים בכלי דויד והכהנים בחצצרות: 27 ויאמר חזקיהו להעלות העלה להמזבח ובעת החל העולה החל שיר יהוה והחצצרות ועל ידי כלי דויד מלך ישראל: כאבותיכם תנו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר 28 וכל הקהל משתחווים והשיר משורר והחצצרות מחצצרים הכל עד לכלות העלה: 29 וככלות להעלות כרעו המלך וכל הנמצאים אתו וישתחוו: 30 ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללויים להלל ליהוה בדברי דויד ואסף החזה ויהללו עד לשמחה ויקדו וישתחוו: 31 ויען יחזקיהו ויאמר עתה מלאתם ירכם ליהוה נשו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל זבחים ותודות וכל נדיב לב עלות: 32 ויהי מספר העלה אשר הביאו הקהל בקר שבעים אילים מאה כבשים מאתים לעלה ליהוה כל אלה: 33 והקדשים בקר שש מאות וצאן שלשת אלפים: 34 רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשיט את כל העלות ויחזקום אחיהם הלויים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלויים ישרי לבב להתקדש מהכהנים: 35 וגם עלה לרב בחלבי השלמים ובנסכים לעלה ותכון עבודת בית יהוה: 36 וישמח יחזקיהו וכל העם על ההכין האלהים לעם כי בפתאם היה הדבר:

30 וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה וגם אגרות כתב על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: 2 ויועץ המלך ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני: 3 כי לא יכלו לעשות בעת ההיא כי הכהנים לא התקדשו למדי והעם לא נאספו לירושלם: 4 ויישר הדבר בעיני המלך ובעיני כל הקהל: 5 ויעמידו דבר להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא לרב

ויאכלום וישקום ויסכום וינהלום בחמרים לכל
 כושל ויביאום ירחו עיר התמרים אצל אחיהם
 וישבו שמרון: 16 בעת ההיא שלח המלך אחז
 על מלכי אשור לעזר לו: 17 ועוד אדומים באו
 ויכו ביהודה וישבו שבי: 18 ופלשתים פשטו בערי
 השפלה והננב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת
 אילון ואת הגדרות ואת שוכו ובנותיה ואת תמנה
 ובנותיה ואת נמזו ואת בנתיה וישבו שם: 19 כי
 הכניע יהוה את יהודה בעבור אחז מלך ישראל כי
 הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה: 20 ויבא עליו
 תלגת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו: 21 כי
 חלק אחז את בית יהוה ואת בית המלך והשרים
 ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו: 22 ובעת הצר
 לו ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחז: 23 ויזבח
 לאלהי דרמשק המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי
 ארם הם מעזרים אותם להם אזבח ויעזרוני והם
 היו לו להכשילו ולכל ישראל: 24 ויאסף אחז את
 כלי בית האלהים ויקצץ את כלי בית האלהים
 ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל
 פנה בירושלם: 25 ובכל עיר ועיר ליהודה עשה
 במות לקטר לאלהים אחרים ויכעס את יהוה
 אלהי אבתיו: 26 ויתר דבריו וכל דרכיו הראשנים
 והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי יהודה
 וישראל: 27 וישכב אחז עם אבתיו ויקברוהו בעיר
 בירושלם כי לא הביאהו לקברי מלכי ישראל
 וימלך יחזקיהו בנו תחתיו:

29 יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים
 ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת
 זכריהו: 2 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה
 דוד אביו: 3 הוא בשנה הראשונה למלכו בחדש
 הראשון פתח את דלתות בית יהוה ויחזקם: 4 ויבא
 את הכהנים ואת הלויים ויאספם לרחוב המזרח:
 5 ויאמר להם שמעוני הלויים עתה התקדשו וקדשו
 את בית יהוה אלהי אבתיכם והוציאו את הנדה מן
 הקדש: 6 כי מעול אבתינו ועשו הרע בעיני יהוה
 אלהינו ויעזבהו ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו
 ערף: 7 גם סגרו דלתות האולם ויכבו את הנרות

מגנים ורמחים וכובעים ושרינות וקשתות ולאבני קלעים: 15 ויעש בירושלם חשבנות מחשבת חושב להיות על המגדלים ועל הפנות לירא בחצים ובאבנים גדלות ויצא שמו עד למרחוק כי הפליא להעזר עד כי חזק: 16 וכחזקתו גבה לבו עד להשחית וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל יהוה להקטיר על מזבח הקטרת: 17 ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונים בני חיל: 18 ויעמדו על עזיהו המלך ויאמרו לו לא לך עזיהו להקטיר ליהוה כי לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעלת ולא לך לכבוד מיהוה אלהים: 19 ויזעף עזיהו ובירדו מקטרת להקטיר ובזעפו עם הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת: 20 ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם ונח הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה: 21 ויהי עזיהו המלך מצרע עד יום מותו וישב בית החפשות מצרע כי נזר מבית יהוה ויותם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ: 22 ויתר דברי עזיהו הראשנים והאחרנים כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא: 23 וישכב עזיהו עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו:

28 בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה כדוד אביו: 2 וילך בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים: 3 והוא הקטיר בנאי בן הנם ויבער את בניו באש כתעבות הגוים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל: 4 ויזבח ויקטר בכמות ועל הנבעות ותחת כל עץ רענן: 5 ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויכו בו וישבו ממנו שביה גדולה ויביאו דרמשק וגם ביד מלך ישראל נתן ויך בו מכה גדולה: 6 ויהרג פקח בן רמליהו ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד הכל בני חיל בעזבם את יהוה אלהי אבותם: 7 ויהרג זכרי גבור אפרים את מעשיהו בן המלך ואת עזריקם נגיד הבית ואת אלקנה משנה המלך: 8 וישבו בני ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנים ובנות וגם שלל רב בזו מהם ויביאו את השלל לשמרון: 9 ושם היה נביא ליהוה ערד שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגו במ בזעף עד לשמים הגיע: 10 ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות לכם הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם: 11 ועתה שמעוני והשיבו השביה אשר שבתם מאחיכם כי חרון אף יהוה עליכם: 12 ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהונח ברכיהו בן משלמות ויחזקיהו בן שלם ועמשא בן חדלי על הבאים מן הצבא: 13 ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה כי לאשמות יהוה עלינו אתם אמרים להסיף על חטאתינו ועל אשמתינו כי רבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל: 14 ויעזב החלוץ את השביה ואת הבזה לפני השרים וכל הקהל: 15 ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל מערמיהם הלבישו מן השלל וילבשום וינעלום

27 בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק: 2 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו רק לא בא אל היכל יהוה ועוד העם משחיתים: 3 הוא בנה את שער בית יהוה העליון ובחומת העפל בנה לרב: 4 וערים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירינות ומגדלים: 5 והוא נלחם עם מלך בני עמון ויחזק עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא מאה ככר כסף ועשרת אלפים כרים חטים ושעורים עשרת אלפים זאת השיבו לו בני עמון ובשנה השנית והשלשית: 6 ויתחזק יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו: 7 ויתר דברי יותם וכל מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים

לעזור ולהכשיל: 9 ויאמר אמציהו לאיש האלהים ומה לעשות למאת הככר אשר נתתי לגדוד ישראל ויאמר איש האלהים יש ליהנה לתת לך הרבה מזה: 10 ויבדילים אמציהו להגדוד אשר בא אליו מאפרים ללכת למקומם ויחר אפם מאד ביהודה וישבו למקומם בחרי אף: 11 ואמציהו התחזק וינהג את עמו וילך גיא המלח ויך את בני שעיר עשרת אלפים: 12 ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה ויביאום לראש הסלע וישליכום מראש הסלע וכלם נבקעו: 13 ובני הגדוד אשר השיב אמציהו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערי יהודה משמרן ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אלפים ויבזו בזה רבה: 14 ויהי אחרי בוא אמציהו מהכות את אדומים ויבא את אלהי בני שעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר: 15 ויחר אף יהוה באמציהו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את אלהי העם אשר לא הצילו את עמם מידך: 16 ויהי בדברו אליו ויאמר לו הליועץ למלך נתנוך חדל לך למה יכוך ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי יעץ אלהים להשחיתך כי עשית זאת ולא שמעת לעצתי: 17 ויועץ אמציהו מלך יהודה וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לך נתראה פנים: 18 וישלח יואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח: 19 אמרת הנה הכית את אדום ונשאך לבך להכביד עתה שבה בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך: 20 ולא שמע אמציהו כי מהאלהים היא למען תתם ביד כי דרשו את אלהי אדום: 21 ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: 22 וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו: 23 ואת אמציהו מלך יהודה בן יואש בן יהואחז תפש יואש מלך ישראל בבית שמש ויביאהו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער

26 ויקחו כל עם יהודה את עזיהו והוא בן שש עשרה שנה וימליכו אותו תחת אביו אמציהו: 2 הוא בנה את אילות וישיבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו: 3 בן שש עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכיליה מן ירושלם: 4 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו: 5 ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו המבין בראת האלהים ובימי דרשו את יהוה הצליחו האלהים: 6 ויצא וילחם בפלשתים ויפרץ את חומת נת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים: 7 ויעזרהו האלהים על פלשתים ועל הערביים הישבים בגור בעל והמעונוים: 8 ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה: 9 ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על שער הפנה ועל שער הנאי ועל המקצוץ ויחזקם: 10 ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה רב היה לו ובשפלה ובמישור אכרים וכרמים בחרים ובכרמל כי אהב אדמה היה: 11 ויהי לעזיהו חיל עשה מלחמה ויצא צבא לגדוד במספר פקדתם ביד יעואל הסופר ומעשיו השוטר על יד חנניהו משרי המלך: 12 כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אלפים ושש מאות: 13 ועל ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפים וחמש מאות עושי מלחמה בכח חיל לעזר למלך על האויב: 14 ויכן להם עזיהו לכל הצבא

ובנות: 4 ויהי אחריכן היה עם לב יואש לחדש את בית יהוה: 5 ויקבץ את הכהנים והלויים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף לחזק את בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמחרו לדבר ולא מהרו הלויים: 6 ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת על הלויים להביא מיהודה ומירושלם את משאת משה עבד יהוה והקהל לישראל לאהל העדות: 7 כי עתליהו המרשעת בניה פרצו את בית האלהים וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים: 8 ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית יהוה חוצה: 9 ויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבד האלהים על ישראל במדבר: 10 וישמחו כל השרים וכל העם ויביאו וישליכו לארון עד לכלה: 11 ויהי בעת יביא את הארון אל פקדת המלך ביד הלויים וכראותם כי רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש ויערו את הארון וישארו וישיבוהו אל מקומו כה עשו ליום ביום ויאספו כסף לרב: 12 ויתנהו המלך ויהוידע אל עושה מלאכת עבודת בית יהוה והיו שכרים חצבים וחרשים לחדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל ונחשת לחזק את בית יהוה: 13 ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאכה בידם ויעמידו את בית האלהים על מתכנתו ויאמצוהו: 14 וככלותם הביאו לפני המלך ויהוידע את שאר הכסף ויעשהו כלים לבית יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע: 15 ויזקן יהוידע וישבע ימים וימת בן מאה ושלושים שנה במותו: 16 ויקברוהו בעיר דויד עם המלכים כי עשה טובה בישראל ועם האלהים וביתו: 17 ואחרי מות יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו למלך אז שמע המלך אליהם: 18 ויעזבו את בית יהוה אלהי אבותיהם ויעבדו את האשרים ואת העצבים והיו קצף על יהודה וירושלם באשמתם זאת: 19 וישלח בהם נבאים להשיבם אל יהוה ויעידו בהם ולא האזינו: 20 ורוח אלהים לבשה את זכריה בן

25 בן עשרים וחמש שנה מלך אמציה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדן מירושלם: 2 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא בלבב שלם: 3 ויהי כאשר חזקה הממלכה עליו ויהרג את עבדיו המכים את המלך אביו: 4 ואת בניהם לא המית כי ככתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על בנים ובנים לא ימותו על אבות כי איש בחטאו ימותו: 5 ויקבץ אמציה את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם למבחן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש מאות אלף בחרו יוצא צבא אחז רמח וצנח: 6 וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה ככר כסף: 7 ואיש האלהים בא אליו לאמר המלך אל יבא עמך צבא ישראל כי אין יהוה עם ישראל כל בני אפרים: 8 כי אם בא אתה עשה חזק למלחמה יכשילך האלהים לפני אויב כי יש כח באלהים

בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא: 7 ומאלהים היתה תבוסת אחזיהו לבוא אל יורם ובבאו יצא עם יהורם אל יהוא בן נמשי אשר משחו יהוה להכרית את בית אחאב: 8 ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את שרי יהודה ובני אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו ויהרגם: 9 ויבקש את אחזיהו וילכדהו והוא מתחבא בשמרון ויבאהו אל יהוא וימתהו ויקברוהו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין לבית אחזיהו לעצר כח לממלכה: 10 ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה לבית יהודה: 11 ותקח יהושבעת בת המלך את יואש בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך בני המלך המומתים ותתן אתו ואת מינקתו בחדר המשות ותסתירהו יהושבעת בת המלך יהורם אשת יהוידע הכהן כי היא היתה אחות אחזיהו מפני עתליהו ולא המיתתהו: 12 ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ:

23

ובשנה השבעית התחזק יהוידע ויקח את שרי המאות לעזריהו בן ירחם ולישמעאל בן יהוחנן ולעזריהו בן עובד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט בן זכרי עמו בברית: 2 ויסבו ביהודה ויקבצו את הלויים מכל ערי יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלם: 3 ויכרת כל הקהל ברית בבית האלהים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דויד: 4 זה הדבר אשר תעשו השלשית מכם באי השבת לכהנים וללויים לשערי הספים: 5 והשלשית בבית המלך והשלשית בשער היסוד וכל העם בחצרות בית יהוה: 6 ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללויים המה יבאו כי קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה: 7 והקיפו הלויים את המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל הבית יומת והיו את המלך בבאו ובצאתו: 8 ויעשו הלויים וכל יהודה ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי

בן שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע: 2 ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוידע הכהן: 3 וישא לו יהוידע נשים שנים וילד בנים

24

בן שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע: 2 ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוידע הכהן: 3 וישא לו יהוידע נשים שנים וילד בנים

אל ירושלם בשמחה כי שמחם יהוה מאויביהם: אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע
28 ויבאו ירושלם בנבלים ובכנרות ובחצצרות אל בית יהוה: 29 ויהי פחד אלהים על כל ממלכות
הארצות בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל: ויזן את יושבי ירושלם וידח את יהודה: 12 ויבא
30 ותשקט מלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב: אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר כה אמר יהוה
31 וימלך יהושפט על יהודה בן שלשים וחמש אלהי דויד אביך תחת אשר לא הלכת בדרכי
שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך יהודה: 13 ותלך
ושם אמו עזובה בת שלחי: 32 וילך בדרך אביו בדרך מלכי ישראל ותזנה את יהודה ואת יושבי
אסא ולא סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה: ירושלם כהזנות בית אחאב וגם את אחיך בית
33 אך הבמות לא סרו ועוד העם לא הכינו לבכם אביך הטובים ממך הרגת: 14 הנה יהוה נקף
לאלהי אבותיהם: 34 ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרנים הנם כתובים בדברי יהוה בן חנני אשר
העלה על ספר מלכי ישראל: 35 ואחריכן אתחבר יהושפט מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל הוא
הרשיע לעשות: 36 ויחברוהו עמו לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו אניות בעציון נבר: 37 ויתנבא
אליעזר בן דדוהו ממרשה על יהושפט לאמר כהתחברך עם אחזיהו פרץ יהוה את מעשיך
וישברו אניות ולא עצרו ללכת אל תרשיש:

21 וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד וימלך יהורם בנו תחתיו: 2 ולו אחים בני יהושפט עזריה ויחזקיהו וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל אלה בני יהושפט מלך ישראל: 3 ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמגדנות עם ערי מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור: 4 ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אחיו בחרב וגם משרי ישראל: 5 בן שלשים ושתים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם: 6 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה: 7 ולא אבה יהוה להשחית את בית דויד למען הברית אשר כרת לדויד וכאשר אמר לתת לו ניר ולבניו כל הימים: 8 בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך: 9 ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב עמו ויהי קם לילחם ויך את אדום הסובב אליו ואת שרי הרכב: 10 ויפושע

22 וימליכו יושבי ירושלם את אחזיהו בנו הקטן תחתיו כי כל הראשנים הרג הגדוד הבא בערבים למחנה וימלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: 2 בן ארבעים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי: 3 גם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה יועצתו להרשיע: 4 ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי המה היו לו יועצים אחרי מות אביו למשחית לו: 5 גם בעצתם הלך וילך את יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו הרמים את יורם: 6 וישב להתרפא ביזרעאל כי המכים אשר הכהו ברמה בהלחמו את חזהאל מלך ארם ועזריהו

לעיר ועיר: 6 ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט: 7 ועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שחד: 8 וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלויים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולריב וישבו ירושלם: 9 ויצו עליהם לאמר כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם: 10 וכל ריב אשר יבוא עליכם מאחיכם הישבים בעריהם בין דם לדם בין תורה למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא תאשמו: 11 והנה אמריהו כהן הראש עליכם לכל דבר יהוה וזבדיהו בן ישמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך ושטרים הלויים לפניכם חזקו ועשו ויהי יהוה עם הטוב:

20 ויהי אחריכן באו בני מואב ובני עמון ועמהם מהעמונים על יהושפט למלחמה: 2 ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בחצצון תמר היא עין גדי: 3 וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה: 4 ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה: 5 ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה: 6 ויאמר יהוה אלהי אבותינו הלא אתה הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל ממלכות הגוים וכידך כח וגבורה ואין עמך להתיצב: 7 הלא אתה אלהינו הורשת את ישבי הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך לעולם: 8 וישבו בה ויבנו לך בה מקדש לשמך לאמר: 9 אם תבוא עלינו רעה חרב שפוט ודבר ורעב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע ותושיע: 10 ועתה הנה בני עמון ומואב והר שעיר אשר לא נתת לישראל לבוא בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום: 11 והנה הם גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו:

12 אלהינו הלא תשפט בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו: 13 וכל יהודה עמדים לפני יהוה גם טפם נשיהם ובניהם: 14 ויחזיאל בן זכריהו בן בניה בן יעאל בן מתניה הלוי מן בני אסף היתה עליו רוח יהוה בתוך הקהל: 15 ויאמר הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלם והמלך יהושפט כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי לאלהים: 16 מחר רדו עליהם הנם עלים במעלה הציץ ומצאתם אתם בסוף הנחל פני מדרב ירואל: 17 לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמדו וראו את ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם אל תיראו ואל תחתו מחר צאו לפניהם ויהוה עמכם: 18 ויקד יהושפט אפים ארצה וכל יהודה וישבי ירושלם נפלו לפני יהוה להשתחות ליהוה: 19 ויקמו הלויים מן בני הקהתים ומן בני הקרחים להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה: 20 וישכימו בבקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו: 21 ויועץ אל העם ויעמד משררים ליהוה ומהללים להדרת קדש בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו: 22 ובעת החלו ברנה ותהללה נתן יהוה מארבים על בני עמון מואב והר שעיר הבאים ליהודה ויגנפו: 23 ויעמדו בני עמון ומואב על ישבי הר שעיר להחרים ולהשמיד וככלותם ביושבי שער עזרו איש ברעהו למשחית: 24 ויהודה בא על המצפה למדבר ויפנו אל ההמון והנם פגרים נפלים ארצה ואין פליטה: 25 ויבא יהושפט ועמו לבז את שללם וימצאו בהם לרב ורכוש ופגרים וכלי חמדות וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים שלושה בזוים את השלל כי רב הוא: 26 וביום הרבעי נקהלו לעמק ברכה כי שם ברכו את יהוה על כן קראו את שם המקום ההוא עמק ברכה עד היום: 27 וישבו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם לשוב

ועמד במלחמה: 4 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל ודרש נא כיום את דבר יהוה: 5 ויקבץ מלך ישראל את הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחרל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך: 6 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו: 7 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי איננו מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו לרעה הוא מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן: 8 ויקרא מלך ישראל אל סרים אחד ויאמר מהר מיכיהו בן ימלא: 9 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים איש על כסאו מלבשים בגדים וישבים בנרן פתח שער שמרון וכל הנבאים מתנבאים לפניהם: 10 ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תננח את ארם עד כלותם: 11 וכל הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך: 12 והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנבאים פה אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ודברת טוב: 13 ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלהי אתו אדבר: 14 ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחרל ויאמר עלו והצליחו וינתנו בידכם: 15 ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה: 16 ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן אשר אין להן רעה ויאמר יהוה לא ארנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום: 17 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם לרע: 18 ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל צבא השמים עמדים על ימינו ושמאלו: 19 ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב מלך ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר זה אמר ככה וזה אמר ככה: 20 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה:

19 וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלם: 2 ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הלא רשע לעזר ולשאני יהוה תאחב ובזאת עליך קצף מלפני יהוה: 3 אבל דברים טובים נמצאו עמך כי בערת האשרות מן הארץ והכינות לבבך לדרש האלהים: 4 וישב יהושפט בירושלם וישב ויצא בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם אל יהוה אלהי אבותיהם: 5 ויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הכצרות

בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה: 2 ויצא אסא כסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל בן הדרד מלך ארם היושב בדרמשק לאמר: 3 ברית ביני ובינך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפר בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: 4 וישמע בן הדרד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אבל מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי: 5 ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישבת את מלאכתו: 6 ואסא המלך לקח את כל יהודה וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את גבע ואת המצפה: 7 ובעת ההיא בא חנני הראה אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשענך על מלך ארם ולא נשענת על יהוה אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם מידך: 8 הלא הכושים והלובים היו לחיל לרב לרכב ולפרשים להרבה מאד ובהשענך על יהוה נתנם בידך: 9 כי יהוה עיני משטטות בכל הארץ להתחזק עם לבבם שלם אליו נסכלת על זאת כי מעתה יש עמך מלחמות: 10 ויכעס אסא אל הראה ויתנהו בית המהפכת כי בזעף עמו על זאת וירצץ אסא מן העם בעת ההיא: 11 והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה וישראל: 12 ויחלא אסא בשנת שלושים ותשע למלכותו ברגליו עד למעלה חליו וגם בחליו לא דרש את יהוה כי ברפאים: 13 וישכב אסא עם אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו: 14 ויקברוהו בקברתיו אשר כרה לו בעיר דוד וישכיבוהו במשכב אשר מלא בשמים וזנים מרקחים במרקחת מעשה וישרפו לו שרפה גדולה עד למאד:

18 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן

לאחאב: 2 וירד לקץ שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתוהו לעלות אל רמות גלעד: 3 ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה התלך עמי רמת גלעד ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך עמי

17 וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על

ישראל: 2 ויתן חיל בכל ערי יהודה הבצרות ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר

רבה ויפלו חללים מישראל חמש מאות אלף איש
בחור: 18 ויכנעו בני ישראל בעת ההיא ויאמצו
בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם: וישבו צאן לרב וגמלים וישבו ירושלם:

19 וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים
את בית אל ואת בנותיה ואת ישנה ואת בנותיה ואת
עפרון ובנותיה: 20 ולא עצר כח ירבעם עוד בימי
אביהו ויגפהו יהוה יומת: 21 ויתחזק אביהו וישא
לו נשים ארבע עשרה ויולד עשרים ושנים בנים
ושש עשרה בנות: 22 ויתר דברי אביה ודרכיו
ודבריו כתובים במדרש הנביא עדו:

14 וישכב אביה עם אבתיו ויקברו אתו בעיר
דויד וימלך אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ
עשר שנים: 2 ויעש אסא הטוב והישר בעיני יהוה
אלהיו: 3 ויסר את מזבחות הנכר והבמות וישבר
את המצבות ויגדע את האשרים: 4 ויאמר ליהודה
לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה
והמצוה: 5 ויסר מכל ערי יהודה את הבמות
ואת החמנים ותשקט הממלכה לפניו: 6 ויבן ערי
מצודה ביהודה כי שקטה הארץ ואין עמו מלחמה
בשנים האלה כי הניח יהוה לו: 7 ויאמר ליהודה
נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים
דלתים ובריחים עודנו הארץ לפנינו כי דרשנו
את יהוה אלהינו דרשנו וינח לנו מסביב ויבנו
ויצליחו: 8 ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה
שלש מאות אלף ומבנימן נשאי מגן ודרכי קשת
מאתים ושמונים אלף כל אלה גבורי חיל: 9 ויצא
אליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות
שלש מאות ויבא עד מרשה: 10 ויצא אסא לפניו
ויערכו מלחמה בניא צפתה למרשה: 11 ויקרא
אסא אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין עמך לעזור
בין רב לאין כח עזרנו יהוה אלהינו כי עליך נשענו
ובשמך באנו על ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל
יעצר עמך אנוש: 12 ויגף יהוה את הכושים לפני
אסא ולפני יהודה וינסו הכושים: 13 וירדפם אסא
והעם אשר עמו עד לגרר ויפל מכושים לאין להם
מחיה כי נשברו לפני יהוה ולפני מחנהו וישאו
שלל הרבה מאד: 14 ויכו את כל הערים סביבות

15 ועזריהו בן עודד היתה עליו רוח אלהים:
2 ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל יהודה
ובנימן יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשהו
ימצא לכם ואם תעזבוהו יעזב אתכם: 3 וימים
רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן מורה
וללא תורה: 4 וישב בצר לו על יהוה אלהי
ישראל ויבקשהו וימצא להם: 5 ובעתים ההם
אין שלום ליוצא ולבא כי מהומות רבות על כל
יושבי הארצות: 6 וכתתו גוי בגוי ועיר בעיר כי
אלהים הממם בכל צרה: 7 ואתם חזקו ואל ירפו
ידיכם כי יש שכר לפעלכם: 8 וכשמע אסא
הדברים האלה והנבואה ערד הנביא התחזק
ויעבר השקוצים מכל ארץ יהודה ובנימן ומן
הערים אשר לכד מהר אפרים ויחדש את מזבח
יהוה אשר לפני אולם יהוה: 9 ויקבץ את כל יהודה
ובנימן והגרים עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון כי
נפלו עליו מישראל לרב בראתם כי יהוה אלהיו
עמו: 10 ויקבצו ירושלם בחדש השלישי לשנת
חמש עשרה למלכות אסא: 11 ויזבחו ליהוה ביום
ההוא מן השלל הביאו בקר שבע מאות וצאן
שבעת אלפים: 12 ויבאו בברית לדרוש את יהוה
אלהי אבותיהם בכל לבבם ובכל נפשם: 13 וכל
אשר לא ידרש ליהוה אלהי ישראל יומת למן
קטן ועד גדול למאיש ועד אשה: 14 וישבעו ליהוה
בקול גדול ובתרועה ובחצצרות ובשופרות:
15 וישמחו כל יהודה על השבועה כי בכל לבבם
נשבעו ובכל רצונם בקשהו וימצא להם וינח יהוה
להם מסביב: 16 וגם מעכה אם אסא המלך הסירה
מגבירה אשר עשתה לאשרה מפלצת ויכרת אסא
את מפלצתה וידק וישרף בנחל קדרון: 17 והבמות
לא סרו מישראל רק לבב אסא היה שלם כל
ימיו: 18 ויבא את קדשי אביו וקדשי בית האלהים
כסף וזהב וכלים: 19 ומלחמה לא היתה עד שנת
שלשים וחמש למלכות אסא:

13 בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם וימלך אביה על יהודה: 2 שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בת אוריאל מן גבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם: 3 ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל: 4 ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל: 5 הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן ממלכה לדוד על ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח: 6 ויקם ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דוד וימרד על אדניו: 7 ויקבצו עליו אנשים רקים בני בלעל ויתאמצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורך לבב ולא התחזק לפניו: 8 ועתה אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דוד ואתם המון רב ועמכם ענלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים: 9 הלא הרחתם את כהני יהוה את בני אהרן והלויים ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות כל הבא למלא ידו בפר בן בקר ואילם שבעה והיה כהן ללא אלהים: 10 ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנוהו וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלויים במלאכת: 11 ומקטרים ליהוה עלות בבקר בבקר ובערב בערב וקטרת סמים ומערכת לחם על השלחן השחור ומנורת הזהב ונרתיה לבער בערב בערב כי שמרים אנחנו את משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אתו: 12 והנה עמנו בראש האלהים וכחנו וחצצרות התרועה להריע עליכם בני ישראל אל תלחמו עם יהוה אלהי אבותיכם כי לא תצליחו: 13 וירבעם הסב את המארב לבוא מאחריהם והיו לפני יהודה והמארב מאחריהם: 14 ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעק ליהוה והכהנים מחצצרים בחצצרות: 15 ויריעו איש יהודה ויהי בהריע איש יהודה והאלהים נגף את ירבעם וכל ישראל לפני אביה ויהודה: 16 וינוסו בני ישראל מפני יהודה ויתנם אלהים בידם: 17 ויכו בהם אביה ועמו מכה

ארצות יהודה ובנימין לכל ערי המצרות ויתן להם המזון לרב וישאל המון נשים:

12 ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עיב את תורת יהוה וכל ישראל עמו: 2 ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק מלך מצרים על ירושלם כי מעלו ביהוה: 3 באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר באו עמו ממצרים לובים סכיים וכושים: 4 וילכד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד ירושלם: 5 ושמעיה הנביא בא אל רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני שישק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם עזבתם אתי ואף אני עזבתי אתכם ביד שישק: 6 ויכנעו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה: 7 ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תתך חמתי בירושלם ביד שישק: 8 כי יהיו לו לעבדים וידעו עבודתי ועבודת ממלכות הארצות: 9 ויעל שישק מלך מצרים על ירושלם ויקח את אצרות בית יהוה ואת אצרות בית המלך את הכל לקח ויקח את מגני הזהב אשר עשה שלמה: 10 ויעש המלך רחבעם תחתייהם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: 11 ויהי מדי בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאו והשכום אל תא הרצים: 12 ובהכנעו שב ממנו אף יהוה ולא להשחית לכלה וגם ביהודה היה דברים טובים: 13 ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: 14 ויעש הרע כי לא הכין לבו לדרוש את יהוה: 15 ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים: 16 וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר בעיר דוד וימלך אביה בנו תחתיו:

וישב ירבעם ממצרים: 3 וישלחו ויקראו לו ויבא 11 ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את בית
 ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה
 4 אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבדת אביך מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה
 הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך: לרחבעם: 2 ויהי דבר יהוה אל שמעיהו איש
 5 ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך האלהים לאמר: 3 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך
 העם: 6 ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו יהודה ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר:
 עמדים לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך 4 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם
 אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר: 7 וידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ורציתם
 ודברת אלהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים: 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו
 ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו: 9 ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את
 העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו: 10 וידברו אתו הילדים
 אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל
 מעלינו כה תאמר אלהם קטני עבה ממתני אבי: 11 ועתה אבי העמיס עליכם על כבוד ואני אסיף על
 עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים: 12 ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלשי
 כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלשי: 13 ויענם המלך קשה ויעזב המלך רחבעם את עצת
 הזקנים: 14 וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר אכביד את עלכם ואני אסיף עליו יסר אתכם
 בשוטים ואני בעקרבים: 15 ולא שמע המלך אל העם כי היתה נסבה מעם האלהים למען הקים
 יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיהו השלוני אל ירבעם בן נבט: 16 וכל ישראל כי לא שמע המלך
 להם וישיבו העם את המלך לאמר מה לנו חלק בדויד ולא נחלה בבן ישי איש לאהליך ישראל
 עתה ראה ביתך דויד וילך כל ישראל לאהליו: 17 ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם
 רחבעם: 18 וישלח המלך רחבעם את הדרם אשר על המס וירנמו בו בני ישראל אבן וימת והמלך
 רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם: 19 ויפשעו ישראל בבית דויד עד היום הזה:

שלמה עד היום מוסד בית יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה: 17 אז הלך שלמה לעציון נבר ואל אילות על שפת הים בארץ אדום: 18 וישלח לו חורם ביד עבדיו אוניות ועבדים יודעים ייבאו עם עבדי שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה:

9 ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחידות בירושלם בחיל ככר מאד וגמלים נשאים בשמים וזהב לרב ואבן יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה: 2 ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה: 3 ותראת מלכת שבא את חכמת שלמה והבית אשר בנה: 4 ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומועמד משרתיו ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם ועליותיו אשר יעלה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח: 5 ותאמר אל המלך אמת הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך: 6 ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי חצי מרבית חכמתך יספת על השמועה אשר שמעתי: 7 אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העומדים לפניך תמיד ושומעים את חכמתך: 8 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתנך עליהם למלך לעשות משפט וצדקה: 9 ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים לרב מאד ואבן יקרה ולא היה כבשם ההוא אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה: 10 וגם עבדי חירם ועבדי שלמה אשר הביאו זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים ואבן יקרה: 11 ויעש המלך את עצי האלגומים מסלות לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא נראו כהם לפנים בארץ יהודה: 12 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך ותהפך ותלך לארצה היא ועבדיה: 13 ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות וששים ושש ככרי זהב: 14 לבר מאנשי התרים והסחרים

10 וילך רחבעם שכמה כי שכם באו כל ישראל להמליך אותו: 2 ויהי כשמע רחבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך רחבעם בנו תחתיו:

6 והכהנים על משמרותם עמדים והלויים בכלי שיר יהוה אשר עשה דויד המלך להדות ליהוה כי לעולם חסדו בהלל דויד בידם והכהנים מחצצרים נגדם וכל ישראל עמדים: 7 ויקדש שלמה את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי הביא עליהם את כל הרעה הזאת:

8 ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת ביתו: 2 והערים אשר נתן חורם לשלמה בנה שלמה אתם ויושב שם את בני ישראל: 3 וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה: 4 ויבן את תדמר במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה בחמת: 5 ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון התחתון ערי מצור חומות דלתים ובריה: 6 ואת בעלת ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת כל ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו: 7 כל העם הנותר מן החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבوسی אשר לא מישאל המה: 8 מן בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ויעלם שלמה למס עד היום הזה: 9 ומן בני ישראל אשר לא נתן שלמה לעבדים למלאכתו כי המה אנשי מלחמה ושרי שלישי ושרי רכבו ופרשיו: 10 ואלה שרי הנציבים אשר למלך שלמה חמשים ומאתים הרדים בעם: 11 ואת בת פרעה העלה שלמה מעיר דויד לבית אשר בנה לה כי אמר לא תשב אשה לי בבית דויד מלך ישראל כי קדש המה אשר באה אליהם ארון יהוה: 12 אז העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם: 13 ובדבר יום ביום להעלות כמצות משה לשבתות ולחדשים ולמועדות שלוש פעמים בשנה בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסכות: 14 ויעמד כמשפט דויד אביו את מחלקות הכהנים על עבדתם והלויים על משמרותם להלל ולשרת נגד הכהנים לדבר יום ביומו והשוערים במחלקותם לשער ושער כי כן מצות דויד איש האלהים: 15 ולא סרו מצות המלך על הכהנים והלויים לכל דבר ולאצרות: 16 ותכן כל מלאכת

לא יכרת לך איש מלפני יושב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת בתורתך כאשר הלכת לפני: 17 ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לדויד: 18 כי האמנם ישב אלהים את האדם על הארץ הנה שמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי: 19 ופניתי אל תפלת עבדך ואל תחנוני יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך: 20 להיות עניך פתחות אל הבית הזה יומם ולילה אל המקום אשר אמרת לשום שמך שם לשמוע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה: 21 ושמעת אל תחנוני עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע ממקום שבתך מן השמים ושמעת וסלחת: 22 אם יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה: 23 ואתה תשמע מן השמים ועשית ושפטת את עבדיך להשיב לרשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: 24 ואם ינפץ עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו והודו את שמך והתפללו והתחנונו לפניך בבית הזה: 25 ואתה תשמע מן השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשיבותם אל האדמה אשר נתתה להם ולאבתיים: 26 בהעצר השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך מחטאתם ישוּבוּ כי תענם: 27 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה: 28 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון וירקון ארבה וחסיל כי יהיה כי יצר לו אויביו בארץ שערי כל ננע וכל מחלה: 29 כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש ננעו ומכאבו ופרש כפיו אל הבית הזה: 30 ואתה תשמע מן השמים מכון שבתך וסלחת ונתתה לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב בני האדם: 31 למען ייראוך ללכת בדרכיך כל הימים אשר

7 וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית: 2 ולא יכלו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: 3 וכל בני ישראל ראים בדרת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אפים ארצה על הרצפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 4 והמלך וכל העם זבחים זבח לפני יהוה: 5 ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית האלהים המלך וכל העם:

לבית יהוה נחשת מרוק: 17 בככר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות ובין צרדתה: בחצצרות: 13 ויהי כאחד למחצצרים ולמשררים 18 ויעש שלמה כל הכלים האלה לרב מאד כי להשמיע קול אחד להלל ולהדות ליהוה וכהרים לא נחקר משקל הנחשת: 19 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלהים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים: 20 ואת המנרות ונרתיהם לבערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור: 21 והפרח והנרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב: 22 והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתי הבית להיכל זהב:

5 ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה את קדשי דויד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצרות בית האלהים: 2 אז יקהיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דויד היא ציון: 3 ויקהלו אל המלך כל איש ישראל בחג הוא החדש השביעי: 4 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלויים את הארון: 5 ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל העלו אתם הכהנים הלויים: 6 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: 7 ויביאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: 8 ויהיו הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון ויכסו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: 9 ויאריכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהי שם עד היום הזה: 10 אין בארון רק שני הלחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם ממצרים: 11 ויהי בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין לשמור למחלקות: 12 והלויים המשררים לכלם לאסף להימן לידתן ולבניהם ולאחיהם מלבשים בוך במצלותים ובנבלים וכנרות עמדים מזרח

למזבח ועמהם כהנים למאה ועשרים מחצצרים המלך בעבי האדמה בין סכות ובין צרדתה: בחצצרות: 13 ויהי כאחד למחצצרים ולמשררים 18 ויעש שלמה כל הכלים האלה לרב מאד כי להשמיע קול אחד להלל ולהדות ליהוה וכהרים לא נחקר משקל הנחשת: 19 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלהים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים: 20 ואת המנרות ונרתיהם לבערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור: 21 והפרח והנרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב: 22 והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתי הבית להיכל זהב:

6 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל: 2 ואני בניתי בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים: 3 ויסיב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד: 4 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד אבי ובידיו מלא לאמר: 5 מן היום אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל: 6 ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל: 7 ויהי עם לבב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: 8 ויאמר יהוה אל דויד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבות כי היה עם לבבך: 9 רק אתה לא תבנה הבית כי בנך היוצא מחלצריך הוא יבנה הבית לשמי: 10 ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקים תחת דויד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: 11 ואשים שם את הארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל: 12 ויעמד לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו: 13 כי עשה שלמה כיור נחשת ויתנהו בתוך העזרה חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו ויעמד עליו ויברך על ברכיו נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמימה: 14 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ובארץ שמר הברית והחסד לעבדיך החלכים לפניך בכל לבם: 15 אשר שמרת לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיו ובידך מלאת כיום הזה: 16 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו לאמר

15 ועתה החטים והשערים השמן והיין אשר אמר
 אדני ישלח לעבדיו: 16 ואנחנו נכרת עצים מן
 הלבנון ככל צרכך ונביאם לך רפסדות על ים יפו
 ואתה תעלה אתם ירושלם: 17 ויספר שלמה כל
 האנשים הנירים אשר בארץ ישראל אחרי הספר
 אשר ספרם דויד אביו וימצאו מאה וחמשים אלף
 ושלשת אלפים ושש מאות: 18 ויעש מהם שבעים
 אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר ושלשת אלפים
 ושש מאות מנצחים להעביר את העם:

4 ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארכו ועשרים
 אמה רחבו ועשר אמות קומתו: 2 ויעש את הים
 מוצק עשר באמה משפתו אל שפתו ענול סביב
 וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אתו
 סביב: 3 ודמות בקרים תחת לו סביב סביב
 סובבים אתו עשר באמה מקיפים את הים סביב
 שנים טורים הבקר יצוקים במצקתו: 4 עומד על
 שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים
 ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים
 עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה: 5 ועביו
 טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושנה מחזיק
 בתים שלשת אלפים יכיל: 6 ויעש כיורים עשרה
 ויתן חמשה מימין וחמשה משמאל לרחצה בהם
 את מעשה העולה ידיו בהם והים לרחצה לכהנים
 בו: 7 ויעש את מנרות הזהב עשר כמשפטם ויתן
 בהיכל חמש מימין וחמש משמאל: 8 ויעש שלחנות
 עשרה וינח בהיכל חמשה מימין וחמשה משמאל
 ויעש מזרקי זהב מאה: 9 ויעש חצר הכהנים
 והעזרה הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה
 נחשת: 10 ואת הים נתן מכתף הימנית קדמה ממול
 נגבה: 11 ויעש חורם את הסירות ואת היעים ואת
 המזרקות ויכל חירם לעשות את המלאכה אשר
 עשה למלך שלמה בבית האלהים: 12 עמודים
 שנים והגלות והכתרות על ראש העמודים שנים
 והשבכות שנים לכסות את שתי גלות הכתרות
 אשר על ראש העמודים: 13 ואת הרמונים ארבע
 מאות לשתי השבכות שנים טורים רמונים לשבכה
 האחת לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על פני
 העמודים: 14 ואת המכנות עשה ואת הכירות עשה
 על המכנות: 15 את הים אחד ואת הבקר שנים עשר
 תחתיו: 16 ואת הסירות ואת היעים ואת המזלות
 ואת כל כליהם עשה חורם אביו למלך שלמה

3 ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלם
 בהר המוריה אשר נראה לדויד אביוהו אשר הכין
 במקום דויד בנרן ארנן היבوسی: 2 ויחל לבנות
 בחדש השני בשני בשנת ארבע למלכותו: 3 ואלה
 הוסד שלמה לבנות את בית האלהים הארך אמות
 במדה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים:
 4 והאולם אשר על פני הארך על פני רחב הבית
 אמות עשרים והנגבה מאה ועשרים ויצפהו מפנימה
 זהב טהור: 5 ואת הבית הגדול חפה עץ ברושים
 ויחפהו זהב טוב ויעל עליו תמרים ושרשרות:
 6 ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת והזהב זהב
 פרוים: 7 ויחף את הבית הקרות הספים וקירותיו
 ודלתותיו זהב ופתח כרובים על הקירות: 8 ויעש
 את בית קדש הקדשים ארכו על פני רחב הבית
 אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפהו זהב טוב
 לככרים שש מאות: 9 ומשקל למסמרות לשקלים
 חמשים זהב והעליות חפה זהב: 10 ויעש בבית
 קדש הקדשים כרובים שנים מעשה צעצעים ויצפו
 אתם זהב: 11 וכנפי הכרובים ארכם אמות עשרים
 כנף האחד לאמות חמש מגעת לקיר הבית והכנף
 האחרת אמות חמש מגיע לכנף הכרוב האחר:
 12 וכנף הכרוב האחד אמות חמש מגיע לקיר
 הבית והכנף האחרת אמות חמש רבקה לכנף
 הכרוב האחר: 13 כנפי הכרובים האלה פרישים
 אמות עשרים והם עמודים על רגליהם ופניהם
 לבית: 14 ויעש את הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל
 ובוץ ויעל עליו כרובים: 15 ויעש לפני הבית
 עמודים שנים אמות שלשים וחמש ארך והצפת

דברי הימים ב

בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארם בידם יוציאו:

1 ויתחזק שלמה בן דוד על מלכותו ויהיה אלהיו עמו ויגדלהו למעלה: **2** ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל ראשי האבות: **3** וילכו שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בנבעון כי שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד יהוה במדבר: **4** אבל ארון האלהים העלה דוד מקרית יערים בהכין לו דוד כי נטה לו אהל בירושלם: **5** ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור שם לפני יהוה וידרשהו שלמה והקהל: **6** ויעל שלמה שם על מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות אלף: **7** בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן לך: **8** ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם דוד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו: **9** עתה יהוה אלהים יאמן דברך עם דוד אבי כי אתה המלכתני על עם רב כעפר הארץ: **10** עתה חכמה ומדע תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפט את עמך הזה הגדול: **11** ויאמר אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת עם לבבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך וגם ימים רבים לא שאלת ותשאל לך חכמה ומדע אשר תשפוט את עמי אשר המלכתך עליו: **12** החכמה והמדע נתון לך ועשר נכסים וכבוד אתן לך אשר לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחריך לא יהיה כן: **13** ויבא שלמה לבמה אשר בנבעון ירושלם מלפני אהל מועד וימלך על ישראל: **14** ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם: **15** ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: **16** ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו במחיר: **17** ויעלו ויוציאו ממצרים מרכבה

2 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו: **2** ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ושש מאות: **3** וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דוד אבי ותשלח לו ארזים לבנות לו בית לשבת בו: **4** הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל: **5** והבית אשר אני בונה גדול כי גדול אלהינו מכל האלהים: **6** ומי יעצר כח לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלהו ומי אני אשר אבנה לו בית כי אם להקטיר לפניו: **7** ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארגון וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דוד אבי: **8** ושלח לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדיך יודעים לחרות עצי לבנון והנה עבדי עם עבדיך: **9** ולהכין לי עצים לרב כי הבית אשר אני בונה גדול והפלא: **10** והנה לחטבים לחרתי העצים נתתי חטים מכות לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ויין בתים עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף: **11** ויאמר חורם מלך צר בכתב וישלח אל שלמה באהבת יהוה את עמו נתנך עליהם מלך: **12** ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדוד המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובית למלכותו: **13** ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה לחורם אבי: **14** בן אשה מן בנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחשת בברזל באבנים ובעצים בארגמן בתכלת ובבובץ ובכרמיל ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת אשר ינתן לו עם חכמיו וחכמי אדני דוד אביך:

לעבודת בית האלהים זהב ככרים חמשת אלפים כל בני המלך דויד נתנו יד תחת שלמה המלך :
ואדרכנים רבו וכסף ככרים עשרת אלפים ונחשת ²⁵ ויגדל יהוה את שלמה למעלה לעיני כל ישראל
רבו ושמונת אלפים ככרים וברזל מאה אלף ויתן עליו הוד מלכות אשר לא היה על כל מלך
ככרים : ⁸ והנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר בית לפניו על ישראל : ²⁶ ודויד בן ישי מלך על כל
יהוה על יד יחיאל הגרשני : ⁹ וישמחו העם על ישראל : ²⁷ והימים אשר מלך על ישראל ארבעים
התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה וגם דויד שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך
המלך שמח שמחה גדולה : ¹⁰ ויברך דויד את שלשים ושלוש : ²⁸ וימת בשיבה טובה שבע ימים
יהוה לעיני כל הקהל ויאמר דויד ברוך אתה עשר וכבוד וימלך שלמה בנו תחתיו : ²⁹ ודברי
יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם : ¹¹ לך דויד המלך הראשנים והאחרנים הנם כתובים
יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח והתהוד כי על דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא
כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא ועל דברי גד החזה : ³⁰ עם כל מלכותו וגבורתו
לכל לראש : ¹² והעשר והכבוד מלפניך ואתה והעתים אשר עברו עליו ועל ישראל ועל כל
מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק ממלכות הארצות :

לכל : ¹³ ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים
לשם תפארתך : ¹⁴ וכי מי אני ומי עמי כי נעצר
כח להתנדב כזאת כי ממך הכל ומידך נתנו לך :
¹⁵ כי גרים אנחנו לפניך ותושבים ככל אבותינו
כצל ימינו על הארץ ואין מקוה : ¹⁶ יהוה אלהינו
כל ההמון הזה אשר הכינו לבנות לך בית לשם
קדשך מידך היא ולך הכל : ¹⁷ וידעתי אלהי כי
אתה בחן לבב ומישרים תרצה אני בישר לבבי
התנדבתי כל אלה ועתה עמך הנמצאו פה ראיתי
בשמחה להתנדב לך : ¹⁸ יהוה אלהי אברהם יצחק
וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות
לבב עמך והכן לבבם אליך : ¹⁹ ולשלמה בני תן
לבב שלם לשמור מצותיך עדותיך וחקיך ולעשות
הכל ולבנות הבירה אשר הכינתי : ²⁰ ויאמר דויד
לכל הקהל ברכו נא את יהוה אלהיכם ויברכו כל
הקהל ליהוה אלהי אבותיהם ויקדו וישתחוו ליהוה
ולמלך : ²¹ ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות
ליהוה למחרת היום והוא פרים אלף אילים אלף
כבשים אלף ונסכיהם וזבחים לרב לכל ישראל :
²² ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא בשמחה
גדולה וימליכו שנית לשלמה בן דויד וימשחו
ליהוה לנניד ולצדוק לכהן : ²³ וישב שלמה על
כסא יהוה למלך תחת דויד אביו ויצלח וישמעו
אליו כל ישראל : ²⁴ וכל השרים והגברים וגם

אוביל הישמעלי ועל האתנות יחדיהו המרנתי: 31 ועל הצאן יזיז ההגרי כל אלה שרי הרכוש הכהנים והלויים ולכל מלאכת עבודת בית יהוה אשר למלך דויד: 32 ויהונתן דוד דויד יועץ איש מבין וסופר הוא ויחיאל בן חכמוני עם בני המלך: 33 ואחיתפל יועץ למלך וחושי הארכי רע המלך: 34 ואחרי אחיתפל יהודע בן בניהו ואביתר ושר צבא למלך יואב:

28 ויקהל דויד את כל שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את המלך ושרי האלפים ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה למלך ולבניו עם הסריסים והגבורים ולכל גבור חיל אל ירושלים: 2 ויקם דויד המלך על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית יהוה ולהדם רגלי אלהינו והכינותי לבנות: 3 והאלהים אמר לי לא תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה ודמים שפכת: 4 ויבחר יהוה אלהי ישראל בי מכל בית אבי להיות למלך על ישראל לעולם כי ביהודה בחר לנגיד ובבית יהודה בית אבי ובבני אבי בי רצה להמליך על כל ישראל: 5 ומכל בני כי רבים בנים נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני לשבת על כסא מלכות יהוה על ישראל: 6 ויאמר לי שלמה בנך הוא יבנה ביתי וחצרתי כי בחרתי בו לי לבן ואני אהיה לו לאב: 7 והכינותי את מלכותו עד לעולם אם יחזק לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה: 8 ועתה לעיני כל ישראל קהל יהוה ובאזני אלהינו שמרו ודרשו כל מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את הארץ הטובה והנחלתם לבניכם אחריכם עד עולם: 9 ואתה שלמה בני דע את אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש חפצה כי כל לבבות דורש יהוה וכל יצר מחשבות מבין אם תדרשנו ימצא לך ואם תעזבנו יזניחך לעד: 10 ראה עתה כי יהוה בחר בך לבנות בית למקדש חזק ועשה: 11 ויתן דויד לשלמה בנו את תבנית האולם ואת בתיו וגנזכיו ועליתיו וחדריו הפנימים ובית הכפרת: 12 ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית יהוה ולכל הלשכות סביב לאצרות

29 ויאמר דויד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער ורך והמלאכה גדולה כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים: 2 וככל כחי הכינותי לבית אלהי הזהב לזוהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הברזל לברזל והעצים לעצים אבני שהם ומלואים אבני פוך ורקמה וכל אבן יקרה ואבני שיש לרב: 3 ועוד ברצותי בבית אלהי יש לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל הכינותי לבית הקדש: 4 שלשת אלפים ככרי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים ככר כסף מזקק לטוח קירות הבתים: 5 לזוהב לזהב ולכסף לכסף ולכל מלאכה ביד חרשים ומי מתגדב למלאות ידו היום ליהוה: 6 ויתגדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ולשרי מלאכת המלך: 7 ויתנו

לעדן בני הגרשני ללעדן ראשי האבות ללעדן הגרשני יחיאלי: 22 בני יחיאלי זתם ויואל אחיו על אצרות בית יהוה: 23 לעמרמי ליצהרי לחברוני לעזיאלי: 24 ושבאל בן גרשום בן משה נגיד על האצרות: 25 ואחיו לאליעזר רחביהו בנו וישעיהו בנו וירם בנו וזכרי בנו ושלמות בנו: 26 הוא שלמות ואחיו על כל אצרות הקדשים אשר הקדיש דויד המלך וראשי האבות לשרי האלפים והמאות ושרי הצבא: 27 מן המלחמות ומן השלל הקדישו לחזק לבית יהוה: 28 וכל ההקדיש שמואל הראה ושאל בן קיש ואבנר בן נר ויואב בן צרויה כל המקדיש על יד שלמית ואחיו: 29 ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה החיצונה על ישראל לשטרים ולשפטים: 30 לחברוני חשביהו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקדת ישראל מעבר לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבודת המלך: 31 לחברוני יריה הראש לחברוני לתלדתיו לאבות בשנת הארבעים למלכות דויד נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזר גלעד: 32 ואחיו בני חיל אלפים ושבע מאות ראשי האבות ויפקידם דויד המלך על הראובני והנדי וחצי שבט המנשי לכל דבר האלהים ודבר המלך:

27 ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטריהם המשרתים את המלך לכל דבר המחלקות הבאה והיציאת חדש בחדש לכל חדשי השנה המחלקת האחת עשרים וארבעה אלף: 2 על המחלקת הראשונה לחדש הראשון ישבעם בן זבדיאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 3 מן בני פרץ הראש לכל שרי הצבאות לחדש הראשון: 4 ועל מחלקת החדש השני דויד האחוזי ומחלקתו ומקלות הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 5 שר הצבא השלישי לחדש השלישי בניהו בן יהוידע הכהן ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 6 הוא בניהו גבור השלשים ועל השלשים ומחלקתו עמוזבד בנו: 7 הרביעי לחדש הרביעי עשה אל אחי יואב וזבדיה בנו אחריהו ועל מחלקתו עשרים

וארבעה אלף: 8 החמישי לחדש החמישי השר שמהות היוזרח ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 9 הששי לחדש הששי עירא בן עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 10 השביעי לחדש השביעי חלץ הפלוני מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 11 השמיני לחדש השמיני סבכי החשתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 12 התשיעי לחדש התשיעי אביעזר הענתתי לבנימיני ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 13 העשירי לחדש העשירי מהרי הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 14 עשתי עשר לעשתי עשר החדש בניה הפרעתוני מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 15 השנים עשר לשנים עשר החדש חלדי הנטופתי לעתניאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 16 ועל שבטי ישראל לראובני נגיד אליעזר בן זכרי לשמעוני שפטיהו בן מעכה: 17 ללוי חשביה בן קמואל לאהרן צדוק: 18 ליהודה אליהו מאחי דויד ליששכר עמרי בן מיכאל: 19 לזבולן ישמעיהו בן עבדיהו לנפתלי ירימות בן עזריאל: 20 לבני אפרים הושע בן עזיהו לחצי שבט מנשה יואל בן פריהו: 21 לחצי המנשה גלעדה ידו בן זכריהו לבנימן יעשיאל בן אבנר: 22 לדן עזראל בן ירחם אלה שרי שבטי ישראל: 23 ולא נשא דויד מספרם למבן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את ישראל ככוכבי השמים: 24 יואב בן צרויה החל למנות ולא כלה ויהי בזאת קצף על ישראל ולא עלה המספר במספר דברי הימים למלך דויד: 25 ועל אצרות המלך עזמות בן עדיאל ועל האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמגדלות יהונתן בן עזיהו: 26 ועל עשי מלאכת השדה לעבדת האדמה עזרי בן כלוב: 27 ועל הכרמים שמעי הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היין זכרי השפמי: 28 ועל הזיתים והשקמים אשר בשפלה בעל חנן הנדרי ועל אצרות השמן יועש: 29 ועל הבקר הרעים בשרון שטרי השרוני ועל הבקר בעמקים שפט בן עדלי: 30 ועל הגמלים

31 ויפילו גם הם גורלות לעמת אחיהם בני אהרן לפני דוד המלך וצדוק ואחימלך וראשי האבות לכהנים וללויים אבות הראש לעמת אחיו הקטן:

25 ויברל דוד ושרי הצבא לעבדה לבני אסף והימן וידותון הנביאים בכנרות בנבלים ובמצלתיים ויהי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם: 2 לבני אסף זכור ויוסף ונתניה ואשראלה בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך: 3 לידותון בני ידותון גדליהו וצרי וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה על ידי אביהם ידותון בכנור הנבא על הדות והלל ליהודה: 4 להימן בני הימן בקיהו מתניהו עזיאל שבואל וירימות חנניה חנני אליאתה גדלתי ורממתי עזר ישבקשה מלותי הותיר מחזיאות: 5 כל אלה בנים להימן חזה המלך בדבריה האלהים להרים קרן ויתן האלהים להימן בנים ארבעה עשר ובנות שלוש: 6 כל אלה על ידי אביהם בשיר בית יהוה במצלתיים נבלים וכנרות לעבדת בית האלהים על ידי המלך אסף וידותון והימן: 7 ויהי מספרם עם אחיהם מלמדי שיר ליהוה כל המבין מאתים שמונים ושמונה: 8 ויפילו גורלות משמרת לעמת כקטן כגדול מבין עם תלמיד: 9 ויצא הגורל הראשון לאסף ליוסף גדליהו השני הוא ואחיו ובניו שנים עשר: 10 השלשי זכור בניו ואחיו שנים עשר: 11 הרביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר: 12 החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר: 13 הששי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר: 14 השבעי ישראלה בניו ואחיו שנים עשר: 15 השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר: 16 התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים עשר: 17 העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר: 18 עשתי עשר עזראל בניו ואחיו שנים עשר: 19 השנים עשר לחשביה בניו ואחיו שנים עשר: 20 לשלשה עשר שובאל בניו ואחיו שנים עשר: 21 לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו שנים עשר: 22 לחמשה עשר לירממות בניו ואחיו שנים עשר: 23 לששה עשר לחנניהו בניו ואחיו שנים עשר: 24 לשבעה עשר לישבקשה בניו ואחיו שנים עשר: 25 לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו שנים

26 למחלקות לשערים לקרחים משלמיהו בן קרא מן בני אסף: 2 ולמשלמיהו בנים זכריהו הבכור וידיעאל השני זבדיהו השלישי יתניאל הרביעי: 3 עילם החמישי יהוחנן הששי אליהועני השביעי: 4 ולעבד אדם בנים שמעיה הבכור יהוזבד השני יואח השלישי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי: 5 עמיאל הששי יששכר השביעי פעלתי השמיני כי ברכו אלהים: 6 ולשמעיה בנו גולד בנים הממשלים לבית אביהם כי גבורי חיל המה: 7 בני שמעיה עתני ורפאל ועובד אליזבד אחיו בני חיל אליהו וסמכיהו: 8 כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בכח לעבדה ששים ושנים לעבד אדם: 9 ולמשלמיהו בנים ואחים בני חיל שמונה עשר: 10 ולחסה מן בני מררי בנים שמרי הראש כי לא היה בכור וישמיהו אביהו לראש: 11 חלקיהו השני טבליהו השלשי זכריהו הרביעי כל בנים ואחים לחסה שלשה עשר: 12 לאלה מחלקות השערים לראשי הנגברים משמרות לעמת אחיהם לשרת בבית יהוה: 13 ויפילו גורלות כקטן כגדול לבית אבותם לשער ושער: 14 ויפל הגורל מזרחת לשלמיהו וזכריהו בנו יועץ בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה: 15 לעבד אדם נגבה ולבניו בית האספים: 16 לשפים ולחסה למערב עם שער שלכת במסלה העולה משמר לעמת משמר: 17 למזרח הלויים ששה לצפונה ליום ארבעה לנגבה ליום ארבעה ולאספים שנים שנים: 18 לפרבר למערב ארבעה למסלה שנים לפרבר: 19 אלה מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני מררי: 20 והלויים אחיה על אוצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: 21 בני

שלושה: 9 בני שמעי שלמות וחזיאל והרן שלשה
אלה ראשי האבות ללעדן: 10 ובני שמעי יחת זינא
ויעוש ובריעה אלה בני שמעי ארבעה: 11 ויהי
יחת הראש וזיזה השני ויעוש ובריעה לא הרבו
בנים ויהיו לבית אב לפקדה אחת: 12 בני קהת
עמרם יצהר חברון ועזיאל ארבעה: 13 בני עמרם
אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים
הוא ובניו עד עולם להקטיר לפני יהוה לשרתו
ולברך בשמו עד עולם: 14 ומשה איש האלהים
בניו יקראו על שבת הלוי: 15 בני משה גרשם
ואליעזר: 16 בני גרשם שבואל הראש: 17 ויהיו
בני אליעזר רחביה הראש ולא היה לאליעזר
בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה: 18 בני
יצהר שלמית הראש: 19 בני חברון יריהו הראש
אמריה השני יחזיאל השלישי ויקמעם הרביעי:
20 בני עזיאל מיכה הראש וישיה השני: 21 בני
מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש: 22 וימת
אלעזר ולא היו לו בנים כי אם בנות וישאום בני
קיש אחיהם: 23 בני מושי מחלי ועדר וירמות
שלושה: 24 אלה בני לוי לבית אבותיהם ראשי
האבות לפקודיהם במספר שמות לגלגלם עשה
המלאכה לעבדת בית יהוה מבין עשרים שנה
ומעלה: 25 כי אמר דויד הניח יהוה אלהי ישראל
לעמו וישכן בירושלם עד לעולם: 26 וגם ללויים
אין לשאת את המשכן ואת כל כליו לעבדתו:
27 כי בדברי דויד האחרונים המה מספר בני לוי
מבין עשרים שנה ולמעלה: 28 כי מעמדם ליד
בני אהרן לעבדת בית יהוה על החצרות ועל
הלשכות ועל טהרת לכל קדש ומעשה עבדת בית
האלהים: 29 וללחם המערכת ולסלת למנחה
ולדקיקי המצות ולמחבת ולמררכת ולכל משורה
ומדה: 30 ולעמוד בבקר בבקר להרות ולהלל
ליהוה וכן לערב: 31 ולכל העלות עלות ליהוה
לשבתות לחדשים ולמעדים במספר כמשפט
עליהם תמיד לפני יהוה: 32 ושמרו את משמרת
אהל מועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן
אחיהם לעבדת בית יהוה:

24 ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן נדב
ואביהוא אלעזר ואיתמר: 2 וימת נדב ואביהוא
לפני אביהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר
ואיתמר: 3 ויחלקם דויד וצדוק מן בני אלעזר
ואחימלך מן בני איתמר לפקדתם בעבדתם:
4 וימצאו בני אלעזר רבים לראשי הנגברים מן
בני איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית
אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם
שמונה: 5 ויחלקום בנורלות אלה עם אלה כי
היו שרי קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ובבני
איתמר: 6 ויכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר מן
הלוי לפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחימלך
בן אביתר וראשי האבות לכהנים וללויים בית
אב אחד אחז לאלעזר ואחז אחז לאיתמר: 7 ויצא
הגורל הראשון ליהויריב לידעיה השני: 8 לחרם
השלישי לשערים הרביעי: 9 למלכיה החמישי
למימן הששי: 10 להקוץ השבעי לאביה השמיני:
11 לישיע התשעי לשכניהו העשירי: 12 לאלשיב
עשתי עשר ליקים שנים עשר: 13 לחפה שלושה
עשר לישבאב ארבעה עשר: 14 לבלנה חמשה
עשר לאמר ששה עשר: 15 לחזיר שבעה עשר
להפצץ שמונה עשר: 16 לפתחיה תשעה עשר
ליחזקאל העשרים: 17 ליכין אחד ועשרים לגמול
שנים ועשרים: 18 לדליהו שלושה ועשרים למעזיהו
ארבעה ועשרים: 19 אלה פקדתם לעבדתם
לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם
כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: 20 ולבני לוי
הנותרים לבני עמרם שובאל לבני שבואל יחדיהו:
21 לרחביהו לבני רחביהו הראש ישיה: 22 ליצהרי
שלמות לבני שלמות יחת: 23 ובני יריהו אמריהו
השני יחזיאל השלישי ויקמעם הרביעי: 24 בני
עזיאל מיכה לבני מיכה שמור: 25 אחי מיכה ישיה
לבני ישיה זכריהו: 26 בני מררי מחלי ומושי
בני יעזיהו בנו: 27 בני מררי ליעזיהו בנו ושחם
וזכור ועברי: 28 למחלי אלעזר ולא היה לו בנים:
29 לקיש בני קיש ירחמאל: 30 ובני מושי מחלי
ועדר וירימות אלה בני הלויים לבית אבותיהם:

למגפה: 18 ומלאך יהוה אמר אל גר לאמר לדויד כי יעלה דויד להקים מזבח ליהוה בגרן ארנן היבסי: 19 ויעל דויד בדבר גר אשר דבר בשם יהוה: 20 וישב ארנן וירא את המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן דש חטים: 21 ויבא דויד עד ארנן ויבט ארנן וירא את דויד ויצא מן הגרן וישתחו לדויד אפים ארצה: 22 ויאמר דויד אל ארנן תנה לי מקום הגרן ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי ותעצר המגפה מעל העם: 23 ויאמר ארנן אל דויד קח לך ויעש ארנן המלך הטוב בעיניו ראה נתתי הבקר לעלות והמורגים לעצים והחטים למנחה הכל נתתי: 24 ויאמר המלך דויד לארנן לא כי קנה אקנה בכסף מלא כי לא אשא אשר לך ליהוה והעלות עולה חנם: 25 ויתן דויד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות: 26 ויבן שם דויד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש מן השמים על מזבח העלה: 27 ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל גרנה: 28 בעת ההיא בראות דויד כי ענהו יהוה בגרן ארנן היבסי ויזבח שם: 29 ומשכן יהוה אשר עשה משה במדבר ומזבח העולה בעת ההיא בבמה בנבעון: 30 ולא יכל דויד ללכת לפניו לדרש אלהים כי נבעת מפני חרב מלאך יהוה:

22 ויאמר דויד זה הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח לעלה לישראל: 2 ויאמר דויד לכנוס את הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב אבני גזית לבנות בית האלהים: 3 וברזל לרב למסמרים לדלתות השערים ולמחברות הכין דויד ונחשת לרב אין משקל: 4 ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצידינים והצרים עצי ארזים לרב לדויד: 5 ויאמר דויד שלמה בני נער ורך והבית לבנות ליהוה להגדיל למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות אכינה נא לו ויכן דויד לרב לפני מותו: 6 ויקרא לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל: 7 ויאמר דויד לשלמה בנו אני היה עם לבבי לבנות בית לשם

23 ודויד זקן ושבע ימים וימלך את שלמה בנו על ישראל: 2 ויאסף את כל שרי ישראל והכהנים והלויים: 3 ויספרו הלויים מבין שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם לגלגלתם לגברים שלשים ושמונה אלף: 4 מאלה לנצח על מלאכת בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרים ושפטים ששת אלפים: 5 וארבעת אלפים שערים וארבעת אלפים מהללים ליהוה בכלים אשר עשיתי להלל: 6 ויחלקם דויד מחלקות לבני לוי לגרשון קהת ומררי: 7 לגרשני לעדן ושמע: 8 בני לעדן הראש יחיאל וזתם ויואל

נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמון: **21** ויעמד שטן על ישראל ויסת את דויד למנות **12** ויאמר אם תחזק ממני ארם והיית לי לתשועה ואם בני עמון יחזקו ממך והושעתך: **13** חזק ונתחזקה בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהיה הטוב בעיניו יעשה: **14** ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה ויגוסו מפניו: **15** ובני עמון ראו כי גס ארם ויגוסו גם הם מפני אבשי אחיו ויבאו העירה ויבא יואב ירושלם: **16** וירא ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוציאו את ארם אשר מעבר הנהר ושוּפך שר צבא הדרדעור לפניו: **17** ויגד לדויד ויאסף את כל ישראל ויעבר הירדן ויבא אלהם ויערך אלהם ויערך דויד לקראת ארם מלחמה וילחמו עמו: **18** ויגס ארם מלפני ישראל ויהרג דויד מארם שבעת אלפים רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופך שר הצבא המית: **19** ויראו עבדי הדרדעור כי נגפו לפני ישראל וישלימו עם דויד ויעברוהו ולא אבה ארם להושיע את בני עמון עוד:

20 ויהי לעת תשובת השנה לעת צאת המלכים וינהג יואב את חיל הצבא וישחת את ארץ בני עמון ויבא ויצר את רבה ודויד ישב בירושלם ויך יואב את רבה ויהרסה: **2** ויקח דויד את עטרת מלכם מעל ראשו וימצאה משקל ככר זהב ובה אבן יקרה ותהי על ראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: **3** ואת העם אשר בה הוציא וישר במגרה ובחריצי הברזל ובמגרות וכן יעשה דויד לכל ערי בני עמון וישב דויד וכל העם ירושלם: **4** ויהי אחריכן ותעמד מלחמה בנזר עם פלשתים אז הכה סבכי החשתי את ספי מילדי הרפאים ויכנעו: **5** ותהי עוד מלחמה את פלשתים ויך אלחנן בן יעור את לחמי אחי גלית הגתי ועץ חניתו כמגור ארננים: **6** ותהי עוד מלחמה בנת ויהי איש מדה ואצבעתיו שש ושש עשרים וארבע וגם הוא נולד להרפא: **7** ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעא אחי דויד: **8** אל נולדו להרפא בנת ויפלו ביד דויד וביד עבדיו:

אחת מהנה ואעשה לך: **11** ויבא גד אל דויד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך: **12** אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חדשים נספה מפני צריך וחרב אויבך למשנת ואם שלשת ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל גבול ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלחי דבר: **13** ויאמר דויד אל גד צר לי מאוד אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמינו מאוד וביד אדם אל אפל: **14** ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש: **15** וישלח האלהים מלאך לירושלם להשחיתה וכהשחית ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ירך ומלאך יהוה עמד עם גרן ארגן היבوسی: **16** וישא דויד את עיניו וירא את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלם ויפל דויד והזקנים מכסים בשקים על פניהם: **17** ויאמר דויד אל האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא ירך בי ובבית אבי ובעמך לא

המעלה יהוה אלהים: 18 מה יוסיף עוד דויד אליך ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויכהו כי איש לכבוד את עבדך ואתה את עבדך ידעת: 19 יהוה בעבור עבדך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת להדיע את כל הגדלות: 20 יהוה אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו: 21 ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים לפדות לו עם לשום לך שם גדלות וגדלות לגדש מפני עמך אשר פדית ממצרים גוים: 22 ותתן את עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: 23 ועתה יהוה הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת: 24 ויאמן ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל ובית דויד עבדך נכון לפניך: 25 כי אתה אלהי גלית את און עבדך לבנות לו בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך: 26 ועתה יהוה אתה הוא האלהים ותדבר על עבדך הטובה הזאת: 27 ועתה הואלת לברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה יהוה ברכת ומברך לעולם:

18 ויהי אחרי כן ויך דויד את פלשתים ויכניעם ויקח את נת ובנתיה מיד פלשתים: 2 ויך את מואב ויהיו מואב עבדים לדויד נשאי מנחה: 3 ויך דויד את הדדעזר מלך צובה חמתה בלכתו להציב ידו בנהר פרת: 4 וילכד דויד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דויד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב: 5 ויבא ארם דרמשק לעזור להדדעזר מלך צובה ויך דויד בארם עשרים ושנים אלף איש: 6 וישם דויד בארם דרמשק ויהי ארם לדויד עבדים נשאי מנחה ויושע יהוה לדויד בכל אשר הלך: 7 ויקח דויד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלים: 8 ומטבחת ומכון ערי הדדעזר לקח דויד נחשת רבה מאד בה עשה שלמה את ים הנחשת ואת העמודים ואת כלי הנחשת: 9 וישמע תעו מלך חמת כי הכה דויד את כל חיל הדדעזר מלך צובה: 10 וישלח את הדרום בנו אל המלך דויד לשאול לו לשלום

19 ויהי אחרי כן וימת נחש מלך בני עמון וימלך בנו תחתיו: 2 ויאמר דויד אעשה חסד עם חנון בן נחש כי עשה אביו עמי חסד וישלח דויד מלאכים לנחמו על אביו ויבאו עבדי דויד אל ארץ בני עמון אל חנון לנחמו: 3 ויאמרו שרי בני עמון לחנון המכבד דויד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלא בעבור לחקר ולחפץ ולרגל הארץ באו עבדיך אליך: 4 ויקח חנון את עבדי דויד ויגלחם ויכרת את מדויהם בחצי עד המפשעה וישלחם: 5 וילכו וינידו לדויד על האנשים וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר יצמח זקנכם ושבתם: 6 ויראו בני עמון כי התבאשו עם דויד וישלח חנון ובני עמון אלף ככר כסף לשכר להם מן ארם נהרים ומן ארם מעכה ומצובה רכב ופרשים: 7 וישכרו להם שנים ושלושים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו לפני מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה: 8 וישמע דויד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים: 9 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר באו לבדם בשדה: 10 וירא יואב כי היתה פני המלחמה אליו פנים ואחור ויבחר מכל בחור בישראל ויערך לקראת ארם: 11 ואת יתר העם

10 הלהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: הברורים אשר נקבו בשמות להדות ליהוה כי
 11 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: 12 זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו: 13 זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו: 14 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטי: 15 זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: 16 אשר כרת את אברהם ושבעתו ליצחק: 17 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: 18 לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם: 19 בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה: 20 ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר: 21 לא הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים: 22 אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו: 23 שירו ליהוה כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו: 24 ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו: 25 כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים: 26 כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה: 27 הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו: 28 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: 29 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: 30 חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תבל כל תמוט: 31 ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך: 32 ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וכל אשר בו: 33 אז ירגנו עצי היער מלפני יהוה כי בא לשפוט את הארץ: 34 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 35 ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: 36 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה: 37 ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד לדבר יום ביומו: 38 ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם בן ידיתון וחסה לשערים: 39 ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר בגבעון: 40 להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על ישראל: 41 ועמהם הימן וידותון ושאר

17 ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית יהוה תחת יריעות: 2 ויאמר נתן אל דויד כל אשר בלבבך עשה כי האלהים עמך: 3 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן לאמר: 4 לך ואמרת אל דויד עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשבת: 5 כי לא ישבתי בבית מן היום אשר העליתי את ישראל עד היום הזה ואהיה מאהל אל אהל וממשכן: 6 בכל אשר התהלכתי בכל ישראל הדבר דברתי את אחד שפטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים: 7 ועתה כה תאמר לעבדי לדויד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן הגוה מן אחרי הצאן להיות נגיד על עמי ישראל: 8 ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרית את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ: 9 ושמתי מקום לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יוסיפו בני עולה לבלתו כאשר בראשונה: 10 ולמימים אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והכנעתי את כל אויביך ואגר לך ובית יבנה לך יהוה: 11 והיה כי מלאו ימך ללכת עם אבתיך והקימותי את זרעך אחריך אשר יהיה מבניך והכניתי את מלכותו: 12 הוא יבנה לי בית וכננתי את כסאו עד עולם: 13 אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן וחסדי לא אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה לפניך: 14 והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד העולם וכסאו יהיה נכון עד עולם: 15 ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דויד: 16 ויבא המלך דויד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני יהוה אלהים ומי ביתי כי הביאתני עד היום: 17 ותקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק וראיתני כתור האדם

האלהים לא תעלה אחריהם הסב מעליהם ובאת להם ממול הבכאים: 15 ויהי כשמעך את קול הצעדה בראשי הבכאים אז תצא במלחמה כי יצא האלהים לפניך להכות את מחנה פלשתים: 16 ויעש דויד כאשר צוהו האלהים ויכו את מחנה פלשתים מנבעון ועד גזרה: 17 ויצא שם דויד בכל הארצות ויהוה נתן את פחדו על כל הגוים:

15 ויעש לו בתים בעיר דויד ויכן מקום לארון האלהים ויט לו אהל: 2 אז אמר דויד לא לשאת את ארון האלהים כי אם הלויים כי בם בחר יהוה לשאת את ארון יהוה ולשרתו עד עולם: 3 ויקהל דויד את כל ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו אשר הכין לו: 4 ויאסף דויד את בני אהרן ואת הלויים: 5 לבני קהת אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים: 6 לבני מררי עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים: 7 לבני גרשון יואל השר ואחיו מאה ושלשים: 8 לבני אליצפן שמעיה השר ואחיו מאתים: 9 לבני חברון אליאל השר ואחיו שמונים: 10 לבני עזיאל עמינדב השר ואחיו מאה ושנים עשר: 11 ויקרא דויד לצדוק ולאביתר הכהנים וללויים לאוריאל עשיה ויואל שמעיה ואליאל ועמינדב: 12 ויאמר להם אתם ראשי

16 ויביאו את ארון האלהים ויצינו אותו בתוך האהל אשר נטה לו דויד ויקריבו עלות ושלמים לפני האלהים: 2 ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה: 3 ויחלק לכל איש ישראל מאיש ועד אשה לאיש ככר לחם ואשפר ואשישה: 4 ויתן לפני ארון יהוה מן הלויים משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל: 5 אסף הראש ומשנהו זכריה יעיאל ושמירמות ויחיאל ומתתיה ואליאב ובניהו ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלותים משמיע: 6 ובניהו ויחיאל הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון ברית האלהים: 7 כיום ההוא אז נתן דויד בראש להדות ליהוה ביד אסף ואחיו: 8 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: 9 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו:

ארבעת אלפים ושש מאות: 27 ויהוידע הנגיד ליהודה להעלות משם את ארון האלהים יהוה לאהרן ועמו שלשת אלפים ושבע מאות: 28 וצדוק נער גבור חיל ובית אביו שרים עשרים ושנים: ארון האלהים על עגלה חדשה מבית אבינר 29 ומן בני בנימן אחי שאול שלשת אלפים ועד הנה מרביתם שמרים משמרת בית שאול: 30 ומן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם: 31 ומחצי מטה מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבו בשמות לבוא להמליך את דוד: 32 ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פיהם: 33 מזבלון יוצאי צבא ערכי מלחמה בכל כלי מלחמה חמשים אלף ולעדר בלא לב ולב: 34 ומנפתלי שרים אלף ועמם בצנה וחנית שלשים ושבעה אלף: 35 ומן הדני ערכי מלחמה עשרים ושמונה אלף ושש מאות: 36 ומאשר יוצאי צבא לערך מלחמה ארבעים אלף: 37 ומעבר לירדן מן הראובני והגדי וחצי שבט מנשה בכל כלי צבא מלחמה מאה ועשרים אלף: 38 כל אלה אנשי מלחמה עדרי מערכה בלבב שלם באו חברונה להמליך את דוד על כל ישראל וגם כל שרית ישראל לב אחד להמליך את דוד: 39 ויהיו שם עם דוד ימים שלושה אכלים ושותים כי הכינו להם אחיהם: 40 וגם הקרובים אליהם עד יששכר וזבלון ונפתלי מביאים לחם בחמורים ובגמלים ובפרדים ובבקר מאכל קמח דבילים וצמזקים ויין ושמן ובקר וצאן לרב כי שמחה בישראל:

14 וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים וחרשי קיר וחרשי עצים לבנות לו בית: 2 וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל כי נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל: 3 ויקח דוד עוד נשים בירושלם ויולד דוד עוד בנים ובנות: 4 ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלם שמוע ושובב נתן ושלמה: 5 ויבחר ואלישוע ואלפלט: 6 וגנא ונפנ ויפיע: 7 ואלישמע ובעלדע ואליפלט: 8 וישמעו

13 ויועץ דוד עם שרי האלפים והמאות לכל נגיד: 2 ויאמר דוד לכל קהל ישראל אם עליכם טוב ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על אחינו הנשאים בכל ארצות ישראל ועמם הכהנים והלויים בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו: 3 ונסבה את ארון אלהינו אלינו כי לא דרשנה בימי שאול: 4 ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישר הדבר בעיני כל העם: 5 ויקהל דוד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת פרצים: 12 ויעזבו שם את אלהיהם ויאמר דוד להביא את ארון האלהים מקרית יערים: 6 ויעל דוד וכל ישראל בעלתה אל קרית יערים אשר בעמק: 14 וישאל עוד דוד באלהים ויאמר לו

עשו שלשת הגבורים: 20 ואבשי אחי יואב הוא היה ראש השלושה והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל ולא שם בשלושה: 21 מן השלושה בשנים נכבד ויהי להם לשר ועד השלושה לא בא: 22 בניה בן יהוידע בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך הכור ביום השלג: 23 והוא הכה את האיש המצרי איש מדה חמש באמה וביד המצרי חנית כמנור ארנים וירד אליו בשבט וינזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו: 24 אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם בשלושה הגבורים: 25 מן השלושים הנו נכבד הוא ואל השלושה לא בא וישימהו דויד על משמעתו: 26 ונבכרי החילים עשה אל אחי יואב אלחנן בן דודו מבית לחם: 27 שמות ההרורי חלץ הפלוני: 28 עירא בן עקש התקועי אביעזר הענתותי: 29 סבכי החשתי עילי האחוחי: 30 מזהרי הנשפתי חלד בן בענה הנשופתי: 31 איתי בן ריבי מגבעת בני בנימן בניה הפרעתי: 32 חורי מנחלי געש אביאל הערבתי: 33 עזמות הבחרומי אליחבא השעלבני: 34 בני השם הגזוני יונתן בן שנה ההררי: 35 אחיאם בן שחר ההררי אליפל בן אור: 36 חפר המכרתי אחיה הפלני: 37 חצרו הכרמלי נערי בן אזבי: 38 יואל אחי נתן מבחר בן הנרי: 39 צלק העמוני נחרי חברתי נשא כלי יואב בן צרויה: 40 עירא היתרי גרב היתרי: 41 אוריה החתי זבד בן אחלי: 42 עדינא בן שיזא הראובני ראש לראובני ועליו שלושים: 43 חנן בן מעכה ויושפט המתני: 44 עזיא העשתרתי שמע ויעואל בני חותם הערערי: 45 ידיעאל בן שמרי ויחא אחיו התיצי: 46 אליאל המחזים ויריבי ויושויה בני אלנעם ויתמה המואבי: 47 אליאל ועובר ויעשיאל המצביה:

12 ואלה הבאים אל דויד לציקלג עוד עצור מפני שאול בן קיש והמה בנבכרים עזרי המלחמה: 2 נשקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאחי שאול מבנימן: 3 הראש אחיעזר ויואש בני השמעה הנבעתי ויזואל ופלט בני

את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינרב ואת אשבעל: 40 ובן יהונתן מריב בעל ומרי בעל הוליד את מיכה: 41 ובני מיכה פיתון ומלך ותחרע: 42 ואחז הוליד את יערה ויערה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא: 43 ומוצא הוליד את בנעא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו: 44 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן אלה בני אצל:

10 ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר גלבוע: 2 וירבקן פלשתים אחרי שאול ואחרי בניו ויכו פלשתים את יונתן ואת אבינרב ואת מלכי שוע בני שאול: 3 ותכבד המלחמה על שאול וימצאהו המורים בקשת ויחל מן הוירים: 4 ויאמר שאול אל נשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבאו הערלים האלה והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה: 5 וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על החרב וימת: 6 וימת שאול ושלשת בניו וכל ביתו יחדו מתו: 7 ויראו כל איש ישראל אשר בעמק כי נסו וכי מתו שאול ובניו ויעזבו עריהם וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם: 8 ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת בניו נפלים בהר גלבוע: 9 ויפשיטוהו וישאו את ראשו ואת כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר את עצביהם ואת העם: 10 וישימו את כליו בית אלהיהם ואת גלגלתו תקעו בית דגון: 11 וישמעו כל יבשי גלעד את כל אשר עשו פלשתים לשאול: 12 ויקומו כל איש חיל וישאו את גופת שאול ואת גופת בניו ויביאום יבישה ויקברו את עצמותיהם תחת האלה ביבש ויצומו שבעת ימים: 13 וימת שאול במעלו אשר מעל ביהוה על דבר יהוה אשר לא שמר וגם לשאול באוב לדרוש: 14 ולא דרש ביהוה וימיתוהו ויסב את המלוכה לדויד בן ישי:

11 ויקבצו כל ישראל אל דויד חברונה לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו: 2 גם תמול גם שלשום גם בהיות שאול מלך אתה המוציא והמביא את ישראל ויאמר יהוה אלהיך לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל: 3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דויד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דויד למלך על ישראל כדבר יהוה ביד שמואל: 4 וילך דויד וכל ישראל ירושלם היא יבוס ושם היבוס ישיב הארץ: 5 ויאמרו ישיבי יבוס לדויד לא תבוא הנה וילכד דויד את מצדת ציון היא עיר דויד: 6 ויאמר דויד כל מכה יבוס בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה יואב בן צרויה ויהי לראש: 7 וישב דויד במצד על כן קראו לו עיר דויד: 8 ויבן העיר מסביב מן המלוא ועד הסביב ויואב יהיה את שאר העיר: 9 וילך דויד הלוך וגדול ויהוה צבאות עמו: 10 ואלה ראשי הגבורים אשר לדויד המתחזקים עמו במלכותו עם כל ישראל להמליכו כדבר יהוה על ישראל: 11 ואלה מספר הגברים אשר לדויד ישבעם בן חכמוני ראש השלושים הוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל בפעם אחת: 12 ואחריו אלעזר בן דודו האחוחי הוא בשלושה הגברים: 13 הוא היה עם דויד בפס דמים והפלשתים נאספו שם למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה שעורים והעם נסו מפני פלשתים: 14 וייתיצבו בתוך החלקה ויצילוה ויכו את פלשתים ויושע יהוה תשועה גדולה: 15 וירדו שלושה מן השלושים ראש על הצר אל דויד אל מערת עדלם ומחנה פלשתים חנה בעמק רפאים: 16 ודויד אז במצודה ונציב פלשתים אז בבית לחם: 17 ויתאו דויד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר בשער: 18 ויבקעו השלשה במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דויד ולא אבה דויד לשתותם וינסך אתם ליהוה: 19 ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות זאת הדם האנשים האלה אשתה בנפשותם כי בנפשותם הביאום ולא אבה לשתותם אלה

גבעון ושם אשתו מעכה: 30 ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונדב: 31 וגדור ואחיו וזכר: 32 ומקלות הוליד את שמאה ואף המה נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: 33 ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב ואת אשבעל: 34 ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה: 35 ובני מיכה פיתון ומלך ותאדע ואחז: 36 ואחז הוליד את יהועדה ויהועדה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא: 37 ומוצא הוליד את בנעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו: 38 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן כל אלה בני אצל: 39 ובני עשק אחיו אולם בכרו יעוש השני ואליללט השלשי: 40 ויהיו בני אולם אנשים גברי חיל דרכי קשת ומרבים בנים ובני בנים מאה וחמשים כל אלה מבני בנימן:

9 וכל ישראל התיחשו והנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל במעלם: 2 והיושבים הראשנים אשר באחזתם בעריהם ישראל הכהנים הלויים והנתינים: 3 ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימן ומן בני אפרים ומנשה: 4 עותי בן עמיהוד בן עמרי בן אמרי בן בנימן בני פרץ בן יהודה: 5 ומן השילוני עשיה הבכור ובניו: 6 ומן בני זרח יעואל ואחיהם שש מאות ותשעים: 7 ומן בני בנימן סלוא בן משלם בן הודויה בן הסנאה: 8 ויבניה בן ירחם ואלה בן עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה בן רעואל בן יבניה: 9 ואחיהם לתלדותם תשע מאות וחמשים וששה כל אלה אנשים ראשי אבות לבית אבותיהם: 10 ומן הכהנים ירעיה ויהויריב ויכין: 11 ועזריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגיד בית האלהים: 12 ועדיה בן ירחם בן פשחור בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יחזרה בן משלם בן משלמית בן אמר: 13 ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודת בית האלהים: 14 ומן הלויים שמעיה

שמונים ושבעה אלף התיחשם לכל: 6 בנימן בלע וישוי ובריעה ושרח אחותם: 31 ובני בריעה חבר ובכר ודיעאל שלשה: 7 ובני בלע אצבון ועזי ומלכאל הוא אבי ברזות: 32 וחבר הוליד את ועזיאל וירימות ועירי חמשה ראשי בית אבות גבורי חילים והתיחשם עשרים ושנים אלף ושלשים וארבעה: 8 ובני בכר זמירה ויועש ואליעזר ואליועני ועמרי וירמות ואביה וענתות ועלמות כל אלה בני בכר: 9 והתיחשם לתלדותם ראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים אלף ומאתים: 10 ובני ידיעאל בלהן ובני בלהן יעיש ובנימן ואהוד וכנענה וזיתן ותרשיש ואחישחר: 11 כל אלה בני ידיעאל לראשי האבות גבורי חילים שבעה עשר אלף ומאתים יצא צבא למלחמה: 12 ושפם וחפם בני עיר חשם בני אחר: 13 בני נפתלי יחציאל וגוני ויצר ושלום בני בלהה: 14 בני מנשה אשריאל אשר ילדה פילנשו הארמיה ילדה את מכיר אבי גלעד: 15 ומכיר לקח אשה לחפים ולשפים ושם אחתו מעכה ושם השני צלפחד ותהניה לצלפחד בנות: 16 ותלד מעכה אשת מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם: 17 ובני אולם בדרן אלה בני גלעד בן מכיר בן מנשה: 18 ואחתו המלכת ילדה את אישהוד ואת אביעזר ואת מחלה: 19 ויהיו בני שמידע אחין ושכם ולקחי ואניעם: 20 ובני אפרים שותלח וברד בנו ותחת בנו ואלעדרה בנו ותחת בנו: 21 וזבד בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד והרנום אנשי גת הנולדים בארץ כי ירדו לקחת את מקניהם: 22 ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו: 23 ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את שמו בריעה כי ברעה היתה בביתו: 24 ובתו שארה ותכן את בית חורון התחתון ואת העליון ואת און שארה: 25 ורפח בנו ורשף ותלח בנו ותחן בנו: 26 לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו: 27 גון בנו יהושע בנו: 28 ואחזתם ומשבותם בית אל ובנתיה ולמזרח נערן ולמערב גזר ובנתיה ושכם ובנתיה עד עיה ובנתיה: 29 ועל ידי בני מנשה בית שאן ובנתיה תענך ובנתיה מגדו ובנתיה דור ובנתיה באלה ישבו בני יוסף בן ישראל: 30 בני אשר ימנה וישוה

8 ובנימן הוליד את בלע בכרו אשבל השני ואחרת השלישי: 2 נוחה הרביעי ורפא החמישי: 3 ויהיו בנים לבלע אדר וגרא ואביהוד: 4 ואבישוע ונעמן ואחוח: 5 וגרא ושפופן וחורם: 6 ואלה בני אחוד אלה הם ראשי אבות ליושבי גבע ויגלום אל מנחת: 7 ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם והוליד את עזא ואת אחיחד: 8 ושחרים הוליד בשדה מואב מן שלחו אתם חושים ואת בערא נשיו: 9 ויולד מן חדש אשתו את יובב ואת צביא ואת מישא ואת מלכם: 10 ואת יעוץ ואת שכיה ואת מרמה אלה בניו ראשי אבות: 11 ומחשים הוליד את אבישוב ואת אלפעל: 12 ובני אלפעל עבר ומשעם ושמד הוא בנה את אונו ואת לד ובנתיה: 13 וברעה ושמע המה ראשי האבות ליושבי אילון המה הבריה את יושבי גת: 14 ואחיו ששק וירמות: 15 וזבריה וערד ועדר: 16 ומיכאל וישפה ויוחא בני בריעה: 17 וזבריה ומשלם וחזקי וחבר: 18 וישמרי ויזליאה ויובב בני אלפעל: 19 ויקים וזכרי וזבדי: 20 ואליעני וצלתי ואליאל: 21 ועדיה ובראיה ושמרת בני שמעי: 22 וישפן ועבר ואליאל: 23 ועבדון וזכרי וחנן: 24 וחנניה ועילם וענתתיה: 25 ויפדיה ופניאל בני ששק: 26 ושמשרי ושחריה ועתליה: 27 ויערשיה ואליה וזכרי בני ירחם: 28 אלה ראשי אבות לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם: 29 ובגבעון ישבו אבי

מבני הקהתי הימן המשורר בן יואל בן שמואל: ערים שנים עשרה: 64 ויתנו בני ישראל ללויים 34 בן אלקנה בן ירחם בן אליאל בן תוח: 35 בן את הערים ואת מגרשיהם: 65 ויתנו בגורל ממשח ציף בן אלקנה בן מוחת בן עמשי: 36 בן אלקנה בן בני יהודה וממטה בני שמעון וממטה בני בנימין יואל בן עזריה בן צפניה: 37 בן תחת בן אסיר בן את הערים האלה אשר יקראו אתהם בשמות: אביסף בן קרח: 38 בן יצהר בן קהת בן לוי בן 66 וממשפחות בני קהת ויהי ערי נבולם ממטה ישראל: 39 ואחיו אסף העמד על ימינו אסף בן אפרים: 67 ויתנו להם את ערי המקלט את שכם ברכיהו בן שמעא: 40 בן מיכאל בן בעשיה בן מלכיה: 41 בן אתני בן זרח בן עדיה: 42 בן איתן בן זמה בן שמעי: 43 בן יחת בן גרשם בן לוי: 69 ואת אילון ואת מגרשיה ואת נת רמון 44 ובני מררי אחיהם על השמאול איתן בן קישי בן עבדי בן מלך: 45 בן חשביה בן אמציה בן חלקיה: 46 בן אמציה בן בני בן שמר: 47 בן מחלי בן מושי בן מררי בן לוי: 48 ואחיהם הלויים נתונים לכל עבודת משכן בית האלהים: 49 ואהרן ובניו מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים ולכפר על ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים: 50 ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו: 51 בקי בנו עזי בנו זרחיה בנו: 52 מריות בנו אמריה בנו אחיטוב בנו: 53 צדוק בנו אחימעץ בנו: 54 ואלה מושבותם לטירותם בגורלם לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל: 55 ויתנו להם את חברון בארץ יהודה ואת מגרשיה סביביתה: 78 ומעבר לירדן ירחו למזרח הירדן ממטה ראובן 56 ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה: 57 ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט את חברון ואת לבנה ואת מגרשיה ואת יתר ואת אשתמע ואת מגרשיה: 58 ואת חילז ואת מגרשיה ואת דביר ואת מגרשיה: 59 ואת עשן ואת מגרשיה ואת בית שמש ואת מגרשיה: 60 וממטה בנימן את גבע ואת מגרשיה ואת עלמות ואת מגרשיה ואת ענתות ואת מגרשיה כל עריהם שלש עשרה עיר במשפחותיהם: 61 ולבני קהת הנותרים ממשפחת המטה ממחצית מטה חצי מנשה בגורל ערים עשר: 62 ולבני גרשם למשפחותם ממטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים שלש עשרה: 63 לבני מררי למשפחותם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן בגורל

7 ולבני יששכר תולע ופואה ישיב ושמרון ארבעה: 2 ובני תולע עזי ורפיה ויראל ויחמי ויבשם ושמואל ראשים לבית אבותם לתולע גבורי חיל לתלדותם מספרם בימי דויד עשרים ושנים אלף ושש מאות: 3 ובני עזי יזרחיה ובני יזרחיה מיכאל ועבדיה ויואל וישיה חמשה ראשים כלם: 4 ועליהם לתלדותם לבית אבותם גדודי צבא מלחמה שלשים וששה אלף כי הרבו נשים ובנים: 5 ואחיהם לכל משפחות יששכר גבורי חילים

בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי: 4 בני יואל שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו: 5 מיכה בנו ראייה בנו בעל בנו: 6 בארה בנו אשר הגלה תלנת פלנאסר מלך אשר הוא נשיא לראובני: 7 ואחיו למשפחתיו בהתיחש לתלדותם הראש יעיאל וזכריהו: 8 ובלע בן עזי בן שמע בן יואל הוא יושב בערער ועד נבו ובעל מעון: 9 ולמזרח ישב עד לבוא מדברה למן הנהר פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד: 10 ובימי שאול עשו מלחמה עם ההגנרים ויפלו בידם וישבו באהליהם על כל פני מזרח לגלעד: 11 ובני גד לגנדם ישבו בארץ הבשן עד סלכה: 12 יואל הראש ושפם המשנה ויעני ושפט בבשן: 13 ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע ויורי ויעכן וזיע ועבר שבעה: 14 אלה בני אביחיל בן חורי בן ירוח בן גלעד בן מיכאל בן ישישי בן יחדו בן בוז: 15 אחי בן עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם: 16 וישבו בגלעד בבשן ובבנתיה ובכל מנרשי שרון על תוצאותם: 17 כלם התיחשו בימי יותם מלך יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל: 18 בני ראובן וגדי וחצי שבט מנשה מן בני חיל אנשים נשיא מנן וחרב ודרכי קשת ולמודי מלחמה ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות וששים יצאי צבא: 19 ויעשו מלחמה עם ההגנרים ויטור ונפיש ונורב: 20 ויעזרו עליהם וינתנו בידם ההגנרים וכל שמהם כי לאלהים זעקו במלחמה ונעתור להם כי בטחו בו: 21 וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאתים וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש אדם מאה אלף: 22 כי חללים רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם עד הגלה: 23 ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל חרמון ושניר והר חרמון המה רבו: 24 ואלה ראשי בית אבותם ועפר וישעי ואליאל ועזריאל וירמיה והודויה ויחדריאל אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשים לבית אבותם: 25 וימעלו באלהי אבותיהם ויזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר השמיד אלהים מפניהם: 26 ויער אלהי ישראל את רוח פול מלך

6 בני לוי גרשון קהת ומררי: 2 ובני קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל: 3 ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: 4 אלעזר הוליד את פינחס פינחס הוליד את אבישוע: 5 ואבישוע הוליד את בקי ובקי הוליד את עזי: 6 ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מריות: 7 מריות הוליד את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב: 8 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את אחימעץ: 9 ואחימעץ הוליד את עזריה ועזריה הוליד את יוחנן: 10 ויוחנן הוליד את עזריה הוא אשר כהן בכית אשר בנה שלמה בירושלם: 11 ויוולד עזריה את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב: 12 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום: 13 ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה: 14 ועזריה הוליד את שריה ושריה הוליד את יהוצדק: 15 ויהוצדק הלך בהגלות יהוה את יהודה וירושלם ביד נבכדנאצר: 16 בני לוי גרשם קהת ומררי: 17 ואלה שמות בני גרשם לבני ושמעי: 18 ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל: 19 בני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות הלוי לאבותיהם: 20 לגרשם לבני בנו יחת בנו זמה בנו: 21 יואח בנו עדו בנו זרח בנו יאתרי בנו: 22 בני קהת עמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו: 23 אלקנה בנו ואביסף בנו ואסיר בנו: 24 תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו ושאול בנו: 25 ובני אלקנה עמשי ואחימות: 26 אלקנה בנו אלקנה צופי בנו ונחת בנו: 27 אליאב בנו ירחם בנו אלקנה בנו: 28 ובני שמואל הבכר ושני ואביה: 29 בני מררי מחלי לבני בנו שמעי בנו עזה בנו: 30 שמעא בנו חניה בנו עשיה בנו: 31 ואלה אשר העמיד דויד על ידי שיר בית יהוה ממנוח הארון: 32 ויהיו משרתים לפני משכן אהל מועד בשיר עד בנות שלמה את בית יהוה בירושלם ויעמדו כמשפטם על עבודתם: 33 ואלה העמדים ובניהם

ואהל וברכיה וחסדיה יושב חסד חמש: 21 ובן חנניה פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני שכניה: 22 ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש ויגאל ובריה ונעריה ושפט ששה: 23 ובן נעריה אליועיני וחזקיה ועזריקם שלשה: 24 ובני אליועיני הודיהו ואלשיב ופליה ועקוב ויוחנן ודליה וענני שבעה:

4 בני יהודה פרץ חצרן וכרמי וחור ושובל: 2 וראיה בן שובל הוליד את יחת ויחת הליד את אחומי ואת להר אלה משפחות הצרעתי: 3 ואלה אבי עיטם יזרעאל וישמא וידבש ושם אחותם הצללפוני: 4 ופנואל אבי גדר ועזר אבי חושה אלה בני חור בכור אפרתה אבי בית לחם: 5 ולאחור אבי תקוע היו שתי נשים חלאה ונערה: 6 ותלד לו נערה את אחזם ואת חפר ואת תימני ואת האחשתרי אלה בני נערה: 7 ובני חלאה צרת יצחר ואתנן: 8 וקין הוליד את ענוב ואת הצבבה ומשפחות אחרהל בן הרום: 9 ויהי יעבץ נכבד מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי בעצב: 10 ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם ברך תברכני והרבית את נבולי והיתה ידך עמי ועשית מרעה לבלתי עצבי ויבא אלהים את אשר שאל: 11 וכלוב אחי שוחה הוליד את מחיר הוא אבי אשתון: 12 ואשתון הוליד את בית רפא ואת פסח ואת תחנה אבי עיר נחש אלה אנשי רכה: 13 ובני קנז עתניאל ושריה ובני עתניאל חתת: 14 ומעונתי הוליד את עפרה ושריה הוליד את יואב אבי גיא חרשים כי חרשים היו: 15 ובני כלב בן יפנה עירו אלה ונעם ובני אלה וקנז: 16 ובני יהללאל זיף וזיפה תיריא ואשראל: 17 ובן עזרה יתר ומרד ועפר וילון ותהר את מרים ואת שמי ואת ישבח אבי אשתמע: 18 ואשתו היהדיה ילדה את ירד אבי גדור ואת חבר אבי שוכו ואת יקותיאל אבי זנוח ואלה בני בתיה בת פרעה אשר לקח מרד: 19 ובני אשת הודיה אחות נחם אבי קעילה הגרמי ואשתמע המעכתי: 20 ובני שימון אמנון ורנה בן חנן ותולון ובני ישעי זוחת ובן זוחת:

5 ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצויעו אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתיחש לבכרה: 2 כי יהודה נבר באחיו ולנניד ממנו והבכרה ליוסף: 3 בני ראובן

דויד השבעי: 16 ואחיתיהם צרויה ואביגיל ובני 45 ובן שמי מעון ומעון אבי בית צור: 46 ועיפה צרויה אבשי ויואב ועשה אל שלשה: 17 ואביגיל פילגש כלב ילדה את חרן ואת מוצא ואת נזו ילדה את עמשא ואבי עמשא יתר הישמעאלי: וחרן הליד את נזו: 47 ובני יהדי רגם ויותם ונישן 18 וכלב בן חצרון הוליד את עזובה אשה ואת יריעות ואלה בניה ישר ושובב ואדרון: 19 ותמת שבר ואת תרחנה: 49 ותלד שעף אבי מרמנה עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותלד לו את חור: את שוא אבי מכבנה ואבי גבעא ובת כלב עכסה: 20 וחור הוליד את אורי ואורי הוליד את בצלאל: 50 אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרתה שובל 21 ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי גלעד והוא אבי קרית יערים: 51 שלמא אבי בית לחם חרף לקחה והוא בן ששים שנה ותלד לו את שנוב: אבי בית גדר: 52 ויהיו בנים לשובל אבי קרית 22 ושנוב הוליד את יאיר ויהי לו עשרים ושלוש יערים הראה חצי המנחות: 53 ומשפחות קרית ערים בארץ הגלעד: 23 ויקח נשור וארם את יערים היתרי והפתי והשמתי והמשרעי מאלה חות יאיר מאתם את קנת ואת בנתיה ששים עיר יצאו הצרעתי והאשתאלי: 54 בני שלמא בית לחם כל אלה בני מכיר אבי גלעד: 24 ואחר מות חצרון בא חצרון ואשת חצרון אביה ותלד לו את אשחור אבי תקוע: 25 ויהיו בני ירחמאל בכור חצרון הבכור רם ובונה וארן ואצם אחיה: רכב:

3 ותהי אשה אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא 26 ואלה היו בני דויד אשר נולד לו בחברון אם אונם: 27 ויהיו בני רם בכור ירחמאל מעץ וימין ועקר: 28 ויהיו בני אונם שמי וידע ובני שמי נדב ואבישור: 29 ושם אשת אבישור אביהיל ותלד לו את אחבן ואת מוליד: 30 ובני נדב סלד ואפים וימת סלד לא בנים: 31 ובני אפים ישעי ובני ישעי ששן ובני ששן אחלי: 32 ובני ידע אחי שמי יתר ויונתן וימת יתר לא בנים: 33 ובני יונתן פלת וזוא אלה היו בני ירחמאל: 34 ולא היה לששן בנים כי אם בנות ולששן עבד מצרי ושמו ירחע: 35 ויתן ששן את בתו לירחע עבדו לאשה ותלד לו את עתי: 36 ועתי הליד את נתן ונתן הוליד את זבד: 37 וזבד הוליד את אפלל ואפלל הוליד את עובד: 38 ועובד הוליד את יהוא ויהוא הוליד את עזריה: 39 ועזריה הליד את חלץ וחלץ הליד את אלעשה: 40 ואלעשה הליד את ססמי וססמי הליד את שלום: 41 ושלום הוליד את יקמיה ויקמיה הליד את אלישמע: 42 ובני כלב אחי ירחמאל מישע בכרו הוא אבי זיף ובני מרשה אבי חברון: 43 ובני חברון קרח ותפח ורקם ושמע: 44 ושמע הוליד את רחם אבי ירקעם ורקם הוליד את שמי:

3 ואלה היו בני דויד אשר נולד לו בחברון הבכור אמנן לאחינעם היזרעאלית שני דניאל לאביגיל הכרמלית: 2 השלשי לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך נשור הרביעי אדניה בן חגית: 3 החמישי שפטיה לאביטל הששי יתרעם לעגלה אשתו: 4 ששה נולד לו בחברון וימלך שם שבע שנים וששה חדשים ושלשים ושלוש שנה מלך בירושלם: 5 ואלה נולדו לו בירושלם שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה לבת שוע בת עמיאל: 6 ויבחר ואלישמע ואליפלט: 7 ונגה ונפנ ויפיע: 8 ואלישמע ואלידע ואליפלט תשעה: 9 כל בני דויד מלבד בני פילגשים ותמר אחותם: 10 ובן שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו: 11 יורם בנו אחזיהו בנו יואש בנו: 12 אמציהו בנו עזריה בנו יותם בנו: 13 אחז בנו חזקיהו בנו מנשה בנו: 14 אמון בנו יאשיהו בנו: 15 ובני יאשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים השלשי צדקיהו הרביעי שלום: 16 ובני יהויקים יכניה בנו צדקיהו בנו: 17 ובני יכניה אסר שאלתיאל בנו: 18 ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע ונדביה: 19 ובני פדיה זרבבל ושמע וזרבבל משלם וחנניה ושלמית אחותם: 20 וחשבה

דברי הימים א

ושובל וצבעון וענה ודישן ואצר ודישן: 39 ובני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע: 40 בני שובל עלין ומנחת ועיבל שפי ואונם ובני צבעון איה וענה: 41 בני ענה דישון ובני דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרן: 42 בני אצר בלהן וזעון יעקן בני דישון עוץ וארן: 43 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל בלע בן בעור ושם עירו דנהבה: 44 וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה: 45 וימת יובב וימלך תחתיו חושם מארץ התימני: 46 וימת חושם וימלך תחתיו הדר בן בדר המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עיות: 47 וימת הדר וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: 48 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחכות הנזה: 49 וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור: 50 וימת בעל חנן וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעי ושם אשתו מדיטבאל בת מטרד בת מי זהב: 51 וימת הדר ויהיו אלופי אדום אלוף תמנע אלוף עליה אלוף יתת: 52 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: 53 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר: 54 אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום:

2 אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר וזבולון: 2 דן יוסף ובנימין נפתלי גד ואשר: 3 בני יהודה ער ואונן ושלה שלושה נולד לו מבת שוע הכנענית ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתוהו: 4 ותמר כלתו ילדה לו את פרץ ואת זרח כל בני יהודה חמשה: 5 בני פרץ חצרון וחמול: 6 ובני זרח זמרי ואיתן ויהימן וכלכל ודרע כלם חמשה: 7 ובני כרמי עכר עוכר ישראל אשר מעל בחרם: 8 ובני איתן עזריה: 9 ובני חצרון אשר נולד לו את ירחמאל ואת רם ואת כלובי: 10 ורם הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון נשיא בני יהודה: 11 ונחשון הוליד את שלמא ושלמא הוליד את בעז: 12 ובעז הוליד את עובד ועובד הוליד את ישי: 13 ואישי הוליד את בכרו את אליאב ואבינדב השני ושמעא השלישי: 14 נתנאל הרביעי רדי החמישי: 15 אצם הששי

1 אדם שת אנוש: 2 קינן מהללאל ירד: 3 חנוך מתושלח למך: 4 נח שם חם ויפת: 5 בני יפת גמר ומגנן ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: 6 ובני גמר אשכנז ודיפת ותונגרמה: 7 ובני יון אלישה ותרשישה כתים ורודנים: 8 בני חם כוש ומצרים פוט וכנען: 9 ובני כוש סבא וחויילה וסבתא ורעמא וסבתכא ובני רעמא שבא ודרן: 10 וכוש ילד את נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ: 11 ומצרים ילד את לודיים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים: 12 ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: 13 וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת: 14 ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי: 15 ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני: 16 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי: 17 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ועוץ וחול וגתר ומשך: 18 וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר: 19 ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: 20 ויקטן ילד את אלמורד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח: 21 ואת הדרום ואת אוזל ואת דקלה: 22 ואת עיבל ואת אבימאל ואת שבא: 23 ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן: 24 שם ארפכשד שלח: 25 עבר פלג רעו: 26 שרוג נחור תרח: 27 אברם הוא אברהם: 28 בני אברהם יצחק וישמעאל: 29 אלה תלדותם בכור ישמעאל נביות וקדר ואדבאל ומבשם: 30 משמע ודומה משא חדר ותימא: 31 ישור נפיש וקדמה אלה הם בני ישמעאל: 32 ובני קטורה פילגש אברהם ילדה את זמרן ויקטן ומרן ומדין וישבק ושוח ובני יקטן שבא ודרן: 33 ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבירע ואלדעה כל אלה בני קטורה: 34 ויולד אברהם את יצחק בני יצחק עשו וישראל: 35 בני עשו אליפז רעואל ויעוש ויעלם וקרח: 36 בני אליפז תימן ואומר צפי וגעתם קנז ותמנע ועמלק: 37 בני רעואל נחת זרח שמה ומזה: 38 ובני שעיר לוטן

ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם ונמצא כתוב בו אשר לא יבוא עמני ומאבי בקהל האלהים עד עולם: 2 כי לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליו את בלעם לקלל ויהפך אלהינו הקללה לברכה: 3 ויהי כשמעם את התורה ויבדילו כל ערב מישראל: 4 ולפני מזה אלישיב הכהן נתון בלשכת בית אלהינו קרוב לטוביה: 5 ויעש לו לשכה גדולה ושם היו לפנים נתנים את המנחה הלבונה והכלים ומעשר הדגן התיירוש והיצהר מצות הלויים והמשררים והשערים ותרומת הכהנים: 6 ובכל זה לא הייתי בירושלם כי בשנת שלשים ושתים לארתחשסתא מלך בבל באתי אל המלך ולקץ ימים נשאלתי מן המלך: 7 ואבוא לירושלם ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי בית האלהים: 8 וירע לי מאד ואשליכה את כל כלי בית טוביה החוץ מן הלשכה: 9 ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כלי בית האלהים את המנחה והלבונה: 10 ואדעה כי מניית הלויים לא נתנה ויברחו איש לשדהו הלויים והמשררים עשי המלאכה: 11 ואריבה את הסננים ואמרה מדוע נעזב בית האלהים ואקבצם ואעמדם על עמדם: 12 וכל יהודה הביאו מעשר הדגן והתיירוש והיצהר לאוצרות: 13 ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר ופדיה מן הלויים ועל ידם חנן בן זכור בן מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם: 14 זכרה לי אלהי על זאת ואל תמוח חסדי אשר עשיתי בבית אלהי ובמשמריו: 15 בימים ההמה ראיתי ביהודה דרכים גתות בשבת ומביאים הערמות ועמסים על החמרים ואף יין ענבים ותאנים וכל משא ומביאים ירושלם ביום השבת ואעיד ביום מכרם ציד: 16 והצרים ישבו בה מביאים דאג וכל מכר ומכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם: 17 ואריבה את חרי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע הזה אשר אתם עשים ומחללים את יום השבת: 18 הלוא כה עשו אבותיכם ויבא אלהינו עלינו את כל

הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ישראל לחלל את השבת: 19 ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומגערי העמדות על השערים לא יבוא משא ביום השבת: 20 וילינו הרכלים ומכרי כל ממכר מחוץ לירושלם פעם ושתים: 21 ואעידה בהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד החומה אם תשנו יד אשלח בככם מן העת ההיא לא באו בשבת: 22 ואמרה ללויים אשר יהיו מטהרים ובאים שמרים השערים לקדש את יום השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך: 23 גם בימים ההם ראיתי את היהודים השיבו נשים אשדודיות עמוניות מואביות: 24 ובניהם חצי מדבר אשדודית ואינם מכירים לדבר יהודית וכלשון עם ועם: 25 ואריב עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אם תתנו בנתיכם לבניהם ואם תשאו מבנתיכם לבניכם ולכם: 26 הלוא על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובגוים הרבים לא היה מלך כמהו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל גם אותו החטאו הנשים הנכריות: 27 ולכם הנשמע לעשת את כל הרעה הגדולה הזאת למעל באלהינו להשיב נשים נכריות: 28 ומבני יודע בן אלישיב הכהן הגדול חתן לסנבלט החרני ואבריהו מעלי: 29 זכרה להם אלהי על נאלי הכהנה וברית הכהנה והלויים: 30 וטהרתים מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללויים איש במלאכתו: 31 ולקרבן העצים בעתים מזמנות ולבכורים זכרה לי אלהי לטובה:

ובנתייה: 32 ענתות נב ענניה: 33 חצור רמה גתים: חצרים בנו להם המשררים סביבות ירושלים: 34 חריר צבעים נבלט: 35 לד ואוננו גי החרשים: 30 ויטהרו הכהנים והלויים ויטהרו את העם ואת השערים ואת החומה: 31 ואעלה את שרי יהודה מעל לחומה ואעמידה שתי תודת גדולת ותהלכת לימין מעל לחומה לשער האשפת: 32 וילך אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה: 33 ועזריה עזרא ומשלם: 34 יהודה ובנימין ושמעיה וירמיה: 35 ומבני הכהנים בחצצרות זכריה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה בן מיכיה בן זכור בן אסף: 36 ואחיו שמעיה ועזראל מללי גללי מעי נתנאל ויהודה חנני בכלי שיר דויד איש האלהים ועזרא הסופר לפנייהם: 37 ועל שער העין ונגדם עלו על מעלות עיר דויד במעלה לחומה מעל לבית דויד ועד שער המים מזרח: 38 והתורה השנית ההולכת למואל ואני אחריה וחצי העם מעל לחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה: 39 ומעל לשער אפרים ועל שער הישנה ועל שער הרנים ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו בשער המטרה: 40 ותעמדה שתי התודת בבית האלהים ואני וחצי הסגנים עמי: 41 והכהנים אליקים מעשיה מנימין מיכיה אליועני זכריה חנניה בחצצרות: 42 ומעשיה ושמעיה ואלעזר ועזי ויהונחן ומלכיה ועילם ועזר וישמיעו המשררים ויזרחיה הפקיד: 43 ויזבחו ביום ההוא זבחים גדולים וישמחו כי האלהים שמחם שמחה גדולה וגם הנשים והילדים שמחו ותשמע שמחת ירושלים מרחוק: 44 ויפקדו ביום ההוא אנשים על הנשכות לאוצרות לתרומות לראשית ולמעשרות לכנוס בהם לשדי הערים מנאות התורה לכהנים וללויים כי שמחת יהודה על הכהנים ועל הלויים העמדים: 45 וישמרו משמרת אלהיהם ומשמרת הטהרה והמשררים והשערים כמצות דויד שלמה בנו: 46 כי בימי דויד ואסף מקדם ראש המשררים ושיר תהלה ותהדות לאלהים: 47 וכל ישראל בימי זרבלל ובימי נחמיה נתנים מניות המשררים והשערים דבר יום ביומו ומקדשים ללויים והלויים מקדשים לבני אהרן:

12

ואלה הכהנים והלויים אשר עלו עם זרבלל בן שאלתאל וישוע שריה ירמיה עזרא: 2 אמריה מלוך חטוש: 3 שכניה רחם מרמת: 4 עדוא גנתוי אביה: 5 מוימין מעדיה בלנה: 6 שמעיה וייריב ידעיה: 7 סלו עמוק חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע: 8 והלויים ישוע בנוי קדמיאל שרביה יהודה מתניה על הידות הוא ואחיו: 9 ובקבקה וענו אחיהם לנגדם למשמרות: 10 וישוע הוליד את יויקים ויוקים הוליד את יונתן ויונתן הוליד את ידוע: 11 וידיע הוליד את יונתן ויונתן הוליד את ידוע: 12 ובימי יויקים היו כהנים ראשי האבות לשריה מריה לירמיה חנניה: 13 לעזרא משלם לאמריה יהונחן: 14 למלוכי יונתן לשכניה יוסף: 15 לאחר עדנא למריות חלקי: 16 לעדיא זכריה לנגתון משלם: 17 לאביה זכרי למנימין למועדיה פלטי: 18 לבלנה שמוע לשמעיה יהונתן: 19 וליויריב מתני לירעיה עזי: 20 לסלי קלי לעמוק עבר: 21 לחלקיה חשביה לידעיה נתנאל: 22 הלויים בימי אלישיב יודע ויוחנן וידוע כתובים ראשי אבות והכהנים על מלכות דריוש הפרסי: 23 בני לוי ראשי האבות כתובים על ספר דברי הימים ועד ימי יוחנן בן אלישיב: 24 וראשי הלויים חשביה שרביה וישוע בן קדמיאל ואחיהם לנגדם להלל להודות במצות דויד איש האלהים משמר לעמת משמר: 25 מתניה ובקבקה עבדיה משלם טלמון עקוב שמורים שוערים משמר באספי השערים: 26 אלה בימי יויקים בן ישוע בן יוצדק ובימי נחמיה הפחה ועזרא הכהן הסופר: 27 ובחנכת חומת ירושלים בקשו את הלויים מכל מקומותם להביאם לירושלם לעשת חנכה ושמחה ובתודות ובשיר מצלתיים נבלים ובכנרות: 28 ויאספו בני המשררים ומן הככר סביבות ירושלם ומן חצרי נטפתי: 29 ומבית הגלגל ומשדות גבע ועזמות כי

31 ועמי הארץ המביאים את המקחות וכל שבר ביום השבת למכור לא נקח מהם בשבת וביום קדש ונטש את השנה השביעית ומשא כל יד: 8 ואחריו נבי 32 והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלשית השקל בשנה לעבדת בית אלהינו: 33 ללחם המערכת ומנחת התמיד ולעולת התמיד השבתות החדשים למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאכת בית אלהינו: 34 והגורלות הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלויים והעם להביא לבית אלהינו לבית אבותינו לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה: מלכיה: 13 ואחיו ראשים לאבות מאתם ארבעים 35 ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה: 36 ואת בכרות בנינו ובהמתינו ככתוב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאננו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו: 37 ואת ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללויים והם הלויים המעשרים בכל ערי עבדתנו: 38 והיה הכהן בן אהרן עם הלויים בעשר הלויים והלויים יעלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר: 39 כי אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני הלוי את תרומת הדגן התירוש והיצהר ושם כלי המקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשררים ולא נעזב את בית אלהינו:

11 וישבו שרי העם בירושלם ושאר העם הפילו גורלות להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלם עיר הקדש ותשע הירדות בערים: 2 ויברכו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלם: 3 ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה ישבו איש באחוזתו בעריהם ישראל הכהנים והלויים והנתינים ובני עבדי שלמה: 4 ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימין מבני יהודה עתה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהללאל מבני פרץ: 5 ומעשיה בן ברוך בן כל חזה בן חזיה בן עדיה בן ייריב בן זכריה בן השלני: 6 כל בני פרץ הישבים בירושלם

להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ויעשו נאצות גדולות: 19 ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לא סר מעליהם ביומם להנחתם בהדרך ואת עמוד האש בלילה להאיר להם ואת הדרך אשר ילכו בה: 20 ורוחך הטובה נתת להשכילים ומנך לא מנעת מפייהם ומים נתתה להם לצמאם: 21 וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שלמתייהם לא בלו ורגליהם לא בצקו: 22 ותתן להם ממלכות ועממים ותחלקם לפאה ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן: 23 ובניהם הרבית כככבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבותיהם לבוא לרשת: 24 ויבאו הבנים ויירשו את הארץ ותכנע לפנייהם את ישבי הארץ הכנענים ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת עממי הארץ לעשות בהם כרצונם: 25 וילכדו ערים בצרות ואדמה שמנה ויירשו בתים מלאים כל טוב ברות חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו בטובך הגדול: 26 וימרו וימרדו כך וישלכו את תורתך אחרי גום ואת נביאיך הרגו אשר העידו בם להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולות: 27 ותתנם ביד צריהם ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה משמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום מיד צריהם: 28 וכנוח להם ישובו לעשות רע לפניך ותעזבם ביד איביהם ויירדו בהם וישובו ויזעקו ואתה משמים תשמע ותצילם כרחמיך רבות עתים: 29 ותעד בהם להשיבם אל תורתך והמה הזידו ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו בם אשר יעשה אדם וחיה בהם ויתנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא שמעו: 30 ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו ותתנם ביד עמי הארצות: 31 וברחמיך הרבים לא עשיתם כלה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה: 32 ועתה אלהינו האל הגדול הנבור והנורא שומר הברית והחסד אל ימעט לפניך את כל התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו ולנביאנו

10 ועל החתומים נחמיה התרשאת בן חכליה וצדקיה: 2 שריה עזריה ירמיה: 3 פשחור אמריה מלכיה: 4 חטוש שבניה מלוך: 5 חרם מרמות עבריה: 6 דניאל גנתן ברוך: 7 משלם אביה מימן: 8 מעזיה בלני שמעיה אלה הכהנים: 9 והלויים וישוע בן אזניה בנוי מבני חננד קדמיאל: 10 ואחיהם שבניה הודיה קליטא פלאיה חנן: 11 מיכא רחוב חשביה: 12 זכור שרביה שבניה: 13 הודיה בני בנינו: 14 ראשי העם פרעש פחת מואב עילם זחוא בני: 15 בני עזנר בבי: 16 אדניה בני עדין: 17 אטר חזקיה עוזר: 18 הודיה חשם בצי: 19 חריף ענתות נובי: 20 מגפיעש משלם חזיר: 21 משיזבאל צדוק ידוע: 22 פלטיה חנן עניה: 23 הושע חנניה חשוב: 24 הלוחש פלחא שובק: 25 רחום חשבנה מעשיה: 26 ואחיה חנן ענן: 27 מלוך חרם בענה: 28 ושאר העם הכהנים הלויים השוערים המשררים הנתינים וכל הנבדל מעמי הארצות אל תורת האלהים נשיהם בניהם ובנותיהם כל יודע מבין: 29 מחזיקים על אחיהם אדיריהם ובאים באלה ובשבעה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה עבד האלהים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה אדנינו ומשפטיו וחקיו: 30 ואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנותיהם לא נקח לבנינו:

כי מעל כל העם היה וכפתחו עמדו כל העם: חטאתיהם ועונות אבותיהם: 3 ויקומו על עמדם 6 ויברך עזרא את יהוה האלהים הגדול ויענו כל ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רבעית היום העם אמן אמן במעל ידיהם ויקדו וישתחו ליהוה ורבעית מתורים ומשתחוים ליהוה אלהיהם: אפים ארצה: 7 וישוע ובני ושרביה ימין עקוב 4 ויקם על מעלה הלויים ישוע ובני קדמיאל שבניה שבת הודיה מעשיה קליטא עזריה יוזבד חנן בני שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול אל יהוה פלאיה והלויים מבינים את העם לתורה והעם על אלהיהם: 5 ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל בני עמדם: 8 ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא: 9 ויאמר נחמיה הוא התרשאתא ועזרא הכהן הספר והלויים המבינים שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה: 6 אתה את העם לכלל העם היום קדש הוא ליהוה אלהיכם הוא יהוה לבדך את עשית את השמים שמי השמים אל תתאבלו ואל תבכו כי בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה: 10 ויאמר להם לכו אכלו אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לך משתחוים: 7 אתה הוא יהוה האלהים אשר לו כי קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות יהוה היא מעוזכם: 11 והלויים מחשים לכל העם לאמר הסו כי היום קדש ואל תעצבו: 12 וילכו כל העם ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם: דבריך כי צדיק אתה: 9 ותרא את עני אבותינו 13 וביום השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלויים אל עזרא הספר ולהשכיל אל דברי התורה: 14 וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכות בחג בחדש השביעי: 15 ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשת סכת ככתוב: 16 ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על גגו ובחצרותיהם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים: 17 ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד: 18 ויקרא בספר תורת האלהים יום ביום מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשו חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט:

9 וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם: 2 ויברלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על

21 בני אטר לחזקיהו תשעים ושמנה: 22 בני חשם הם: 62 בני דליה בני טוביה בני נקודא שש שלש מאות עשרים ושמנה: 23 בני בצי שלש מאות וארבעים ושנים: 63 ומן הכהנים בני חביה מאות עשרים וארבעה: 24 בני חריף מאה שנים בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי עשר: 25 בני גבעון תשעים וחמשה: 26 אנשי בית לחם ונטפה מאה שנים ושמנה: 27 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה: 28 אנשי בית עזמות ארבעים ושנים: 29 אנשי קרית יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה: 30 אנשי הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד: 31 אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים: 32 אנשי בית אל והעי מאה עשרים ושלשה: 33 אנשי נבו אחר חמשים ושנים: 34 בני עילם אחר אלף מאתים חמשים וארבעה: 35 בני חרם שלש מאות ועשרים: 36 בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: 37 בני לך חדיר ואונו שבע מאות ועשרים ואחד: 38 בני סנאה שלשת אלפים תשע מאות ושלשים: 39 הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: 40 בני אמר אלף חמשים ושנים: 41 בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה: 42 בני חרם אלף שבעה עשר: 43 הלויים בני ישוע לקדמאל לבני להודוה שבעים וארבעה: 44 המשררים בני אסף מאה ארבעים ושמנה: 45 השערים בני שלום בני אטר בני טלמן בני עקוב בני חטיא בני שבי מאה שלשים ושמנה: 46 הנתינים בני צחא בני חשפא בני טבעות: 47 בני קירס בני סיעא בני פדון: 48 בני לבנה בני חנבה בני שלמי: 49 בני חנן בני גדל בני גחור: 50 בני ראיה בני רצין בני נקודא: 51 בני גזם בני עזא בני פסח: 52 בני בסי בני מעונים בני נפושסים: 53 בני בקבוק בני חקופא בני חרחור: 54 בני בצלית בני מחידא בני חרשא: 55 בני ברקוס בני סיסרא בני תמח: 56 בני נציח בני חטיפא: 57 בני עבדי שלמה בני סוטי בני סופרת בני פרידא: 58 בני יעלא בני דרקון בני גדל: 59 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצביים בני אמון: 60 כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: 61 ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אם מישראל

8 ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעזרא הספר להביא את ספר תורת משה אשר צוה יהוה את ישראל: 2 ויביא עזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה וכל מבין לשמע ביום אחד לחדש השביעי: 3 ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער המים מן האור עד מחצית היום נגד האנשים והנשים והמבנים ואזני כל העם אל ספר התורה: 4 ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה זכריה משלם: 5 ויפתח עזרא הספר לעיני כל העם

אשר סביבתינו על שלחני: 18 ואשר היה נעשה ליום אחד שור אחד צאן שש בררות וצפרים נעשו לי ובין עשרת ימים בכל יין להרבה ועם זה לחם הפחה לא בקשתי כי כבדה העברה על העם הזה: 19 זכרה לי אלהי לטובה כל אשר עשיתי על העם הזה:

6 ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוביה ולגנשם הערבי וליתר איבינו כי בנית את החומה ולא נותר בה פרץ גם עד העת ההיא דלתות לא העמדתי בשערים: 2 וישלח סנבלט וגנשם אלי לאמר לכה ונועדה יחדו בכפירים בבקעת אונו והמה חשבים לעשות לי רעה: 3 ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני עשה ולא אוכל לדרת למה תשבית המלאכה כאשר ארפה וירדתי אליכם: 4 וישלחו אלי כדבר הזה ארבע פעמים ואשיב אותם כדבר הזה: 5 וישלח אלי סנבלט כדבר הזה פעם חמישית את נערו ואנרת פתוחה בידו: 6 כתוב בה בנוים נשמע וגנשמו אמר אתה והיהודים חשבים למרוד על כן אתה בונה החומה ואתה הוה להם למלך כדברים האלה: 7 וגם נביאים העמדת לקרא עליך בירושלם לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך כדברים האלה ועתה לכה ונועצה יחדו: 8 ואשלחה אליו לאמר לא נהיה כדברים האלה אשר אתה אומר כי מלבך אתה בודאם: 9 כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידי: 10 ואני באתי בית שמעיה בן דליה בן מהיטבאל והוא עצור ויאמר נועד אל בית האלהים אל תוך ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל כי באים להרנך וללילה באים להרנך: 11 ואמרה האיש כמוני יברח ומוי כמוני אשר יבוא אל ההיכל וחי לא אבוא: 12 ואכירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוביה וסנבלט שכרו: 13 למען שכור הוא למען אירא ואעשה כן וחטאתי והיה להם לשם רע למען יחרפוני: 14 זכרה אלהי לטוביה ולסנבלט כמעשיו אלה וגם לנועדיה הנביאה וליתר הנביאים אשר היו מיראים אותי: 15 ותשלם

7 ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו השוערים והמשררים והלויים: 2 ואצוה את חנני אחי ואת חנניה שר הכירה על ירושלם כי הוא כאיש אמת וירא את האלהים מרבים: 3 ויאמר להם לא יפתחו שערי ירושלם עד חם השמש ועד חם עמדים יניפו הדלתות ואחזו והעמיד משמרות ישיבי ירושלם איש במשמרו ואיש נגד ביתו: 4 והעיר רחבת ידי וגדולה והעם מעט בתוכה ואין בתים בנוים: 5 ויתן אלהי אל לבי ואקבצה את החרים ואת הסננים ואת העם להתיחש ואמצא ספר היחש העולים בראשונה ואמצא כתוב בו: 6 אלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישבו לירושלם וליהודה איש לעירו: 7 הבאים עם זרובבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת בני נחום בענה מספר אנשי עם ישראל: 8 בני פרעש אלפים מאה ושבעים ושנים: 9 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: 10 בני ארח שש מאות חמשים ושנים: 11 בני פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים ושמונה מאות שמנה עשר: 12 בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה: 13 בני זתוא שמנה מאות ארבעים וחמשה: 14 בני זכי שבע מאות וששים: 15 בני בניי שש מאות ארבעים ושמונה: 16 בני בכי שש מאות עשרים ושמונה: 17 בני עזנר אלפים שלש מאות עשרים ושנים: 18 בני ארניקם שש מאות ששים ושבעה: 19 בני בניי אלפים ששים ושבעה: 20 בני עדין שש מאות חמשים וחמשה:

5 החומה עד חציה ויהי לב לעם לעשות: 7 ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערכים והעמנים והאשדורים כי עלתה ארוכה לחמנות ירושלם כי החלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד: 8 ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה: 9 ונתפלל אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם יומם ולילה מפניהם: 10 ויאמר יהודה כשל כח הסכל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה: 11 ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר נבוא אל תוכם והרגנום והשבתנו את המלאכה: 12 ויהי כאשר באו היהודים הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל המקומות אשר תשובו עלינו: 13 ואעמיד מתחתיות למקום מאחרי לחומה בצחחיים ואעמיד את העם למשפחות עם חרבותיהם רמחיהם וקשתותיהם: 14 וארא ואקום ואמר אל החרים ואל הסננים ואל יתר העם אל תיראו מפניהם את אדני הגדול והנורא זכרו והלחמו על אחיכם בניכם ובנתיכם נשיכם ובתיכם: 15 ויהי כאשר שמעו אייבנו כי נודע לנו ויפר האלהים את עצתם ונשוב כלנו אל החומה איש אל מלאכתו: 16 ויהי מן היום ההוא חצי נערי עשים במלאכה וחצים מחזיקים והרמחים המגנים והקשתות והשרינים והשרים אחרי כל בית יהודה: 17 הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת השלח: 18 והבונים איש חרבו אסורים על מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלי: 19 ואמר אל החרים ואל הסננים ואל יתר העם המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על החומה רחוקים איש מאחיו: 20 במקום אשר תשמעו את קול השופר שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו: 21 ואנחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים: 22 גם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה: 23 ואין אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי אין אנחנו פשטים בגדינו איש שלחו המים:

השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו ולכם אין חלק וצדקה וזכרון בירושלם:

3 ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את שער הצאן המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד מגדל המאה קדשוהו עד מגדל חננאל: **2** ועל ידו בנו אנשי ירחו ועל ידו בנה זכור בן אמרי: **3** ואת שער הדגים בנו בני הסנאה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו מנעוליו ובריחיו: **4** ועל ידם החזיק מרמזות בן אוריה בן הקוץ ועל ידם החזיק משלם בן ברכיה בן משיזבאל ועל ידם החזיק צדוק בן בענא: **5** ועל ידם החזיק התקועים ואדיריהם לא הביאו צורם בעבדת אדניהם: **6** ואת שער הישנה החזיקו ויידע בן פסח ומשלם בן בסודיה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעוליו ובריחיו: **7** ועל ידם החזיק מלטיה הנבעני וידון המרנתי אנשי גבעון והמצפה לכסא פחת עבר הנהר: **8** על ידו החזיק עזיאל בן חרהיה צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחים ויעזבו ירושלם עד החומה הרחבה: **9** ועל ידם החזיק רפיה בן חור שר חצי פלך ירושלם: **10** ועל ידם החזיק ידיה בן חרומף ונגד ביתו ועל ידו החזיק חטוש בן חשבניה: **11** מדה שנית החזיק מלכיה בן חרם וחשוב בן פחת מואב ואת מגדל התנורים: **12** ועל ידו החזיק שלום בן הלוחש שר חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו: **13** את שער הניא החזיק חנון וישבי זנוח המה בנוהו ויעמידו דלתתיו ומנעוליו ובריחיו ואלף אמה בחומה עד שער השפות:

לפלכו: **18** אחריו החזיקו אחיהם בוי בן חננד שר חצי פלך קעילה: **19** ויחזק על ידו עזר בן ישוע שר המצפה מדה שנית מנגד עלת הנשק המקצע: **20** אחריו החרה החזיק ברוך בן זבי מדה שנית מן המקצוע עד פתח בית אלישיב הכהן הגדול: **21** אחריו החזיק מרמזות בן אוריה בן הקוץ מדה שנית מפתח בית אלישיב ועד תכלית בית אלישיב: **22** ואחריו החזיקו הכהנים אנשי הככר: **23** אחריו החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם אחריו החזיק עזריה בן מעשיה בן ענניה אצל ביתו: **24** אחריו החזיק בני בן חננד מדה שנית מבית עזריה עד המקצוע ועד הפנה: **25** פלל בן אוזי מנגד המקצוע והמגדל היוצא מבית המלך העליון אשר לחצר המטרה אחריו פדיה בן פרעש: **26** והנתינים היו ישיבים בעפל עד נגד שער המים למזרח והמגדל היוצא: **27** אחריו החזיקו התקעים מדה שנית מנגד המגדל הגדול היוצא ועד חומת העפל: **28** מעל שער הסוסים החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו: **29** אחריו החזיק צדוק בן אמר נגד ביתו ואחריו החזיק שמעיה בן שכניה שמר שער המזרח: **30** אחרי החזיק חנניה בן שלמיה וחנן בן צלף הששי מדה שני אחריו החזיק משלם בן ברכיה נגד נשכתו: **31** אחרי החזיק מלכיה בן הצרפי עד בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה: **32** ובין עלית הפנה לשער הצאן החזיקו הצרפים והרכלים:

4 ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו בונים את החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על היהודים: **2** ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים היעזבו להם היזבחו היכלו ביום היחיו את האבנים מערמות העפר והמה שרופות: **3** וטוביה העמני אצלו ויאמר גם אשר הם בונים אם יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם: **4** שמע אלהינו כי היינו בוזת חרפתם אל ראשם ותנם לבזת בארץ שביה: **5** ואל תכס על עונם וחטאתם מלפניך אל תמוחה כי הכעיסו לנגד הבונים: **6** ונבנה את החומה ותקשר כל

השמים: 5 ואמר למלך אם על המלך טוב ואם ייטב עבדך לפניך אשר תשלחני אל יהודה אל עיר קברות אבתי ואבננה: 6 ויאמר לי המלך והשגל יושבת אצלו עד מתי יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה לו זמן: 7 ואומר למלך אם על המלך טוב אגרות יתנו לי על פחוות עבר הנחר אשר יעבירוני עד אשר אבוא אל יהודה: 8 ואגרת אל אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן לי עצים לקרות את שערי הבירה אשר לבית ולחומות העיר ולבית אשר אבוא אליו ויתן לי המלך כיד אלהי הטובה עלי: 9 ואבוא אל פחוות עבר הנחר ואתנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים: 10 וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמני וירע להם רעה גדלה אשר בא אדם לבקש טובה לבני ישראל: 11 ואבוא אל ירושלם ואהי שם ימים שלשה: 12 ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל לבי לעשות לי ירושלם ובהמה אין עמי כי אם הבהמה אשר אני רכב בה: 13 ואצאח בשער הניא לילה ואל פני עין התנין ואל שער האשפת ואהי שבר בחומת ירושלם אשר הם פרוצים ושעריה אכלו באש: 14 ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך ואין מקום לבהמה לעבר תחת: 15 ואהי עלה בנחל לילה ואהי שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער הניא ואשוב: 16 והסננים לא ידעו אנה הלכתי ומה אני עשה וליהודים ולכהנים ולחרים ולסננים וליתר עשה המלאכה עד כן לא הגדתי: 17 ואומר אלהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה נצתו באש לכו ונבנה את חומת ירושלם ולא נהיה עוד חרפה: 18 ואגיד להם את יד אלהי אשר היא טובה עלי ואף דברי המלך אשר אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ויחזקו ידיהם לטובה: 19 וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמוני ונשם הערבי וילענו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה הרבר הזה אשר אתם עשים העל המלך אתם מרדים: 20 ואשיב אותם דבר ואומר להם אלהי

דברי נחמיה בן חכליה ויהי בחדש כסלו שנת עשרים ואני הייתי בשושן הבירה: 2 ויבא חנני אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על היהודים הפליטה אשר נשארו מן השבי ועל ירושלם: 3 ויאמרו לי הנשארם אשר נשארו מן השבי שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלם מפרצת ושעריה נצתו באש: 4 ויהי כשמעי את הדברים האלה ישבתי ואבכה ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל לפני אלהי השמים: 5 ואמר אנא יהוה אלהי השמים האל הגדול והנורא שמר הברית וחסד לאהביו ולשמרי מצותיו: 6 תהי נא אזנך קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום ויוםם ולילה על בני ישראל עבדיך ומתודה על חטאות בני ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית אבי חטאנו: 7 חבל חבלנו לך ולא שמרנו את המצות ואת החקים ואת המשפטים אשר צוית את משה עבדך: 8 זכר נא את הדבר אשר צוית את משה עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם בעמים: 9 ושבבתם אלי ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אם יהיה נדחכם בקצה השמים משם אקבצם והבואתים אל המקום אשר בחרתי לשכן את שמי שם: 10 והם עבדיך ועמך אשר פדית בכחך הגדול ובדרך החזקה: 11 אנא אדני תהי נא אזנך קשבת אל תפלת עבדך ואל תפלת עבדיך החפצים ליראה את שמך והצליחה נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה למלך:

ויהי בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך יין לפניו ואשא את היין ואתנה למלך ולא הייתי רע לפניו: 2 ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים ואתה אינך חולה אין זה כי אם רע לב ואירא הרבה מאד: 3 ואמר למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא ירעו פני אשר העיר בית קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש: 4 ויאמר לי המלך על מה זה אתה מבקש ואתפלל אל אלהי

כי אתה אלהינו חשכת למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה כזאת: 14 הנשוב להפר מצותיך ולהתחתן בעמי התעבות האלה הלא תאנף בנו עד כלה לאין שארית ופליטה: 15 יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארנו פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמתנו כי אין לעמוד לפניך על זאת:

10 וכהתפלל עזרא וכהתודתו בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי בכו העם הרבה בכה: 2 ויען שכניה בן יחיאל מבני עולם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת: 3 ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם בעצת אדני והתחרדים במצות אלהינו וכתורה יעשה: 4 קום כי עליך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה: 5 ויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים הלויים וכל ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו: 6 ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל על מעל הגולה: 7 ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה להקבץ ירושלם: 8 וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה: 9 ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן ירושלם לשלשת הימים הוא חדש התשיעי בעשרים בחדש וישבו כל העם ברחוב בית האלהים מרעידים על הדבר ומהנשמים: 10 ויקם עזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל: 11 ועתה תנו תודה ליהוה אלהי אבותיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן הנשים הנכריות: 12 ויענו כל הקהל ויאמרו קול גדול כן כדבריך עלינו לעשות: 13 אבל העם רב והעת נשמים ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים כי הרבינו לפשע בדבר הזה: 14 יעמדו נא שרינו לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב נשים נכריות יבא לעתים מזמנים ועמהם זקני

לנו כיד אלהינו הטובה עלינו איש שכל מבני מחלי בן לוי בן ישראל ושרביה ובני ואחיו שמנה עשר: 19 ואת חשביה ואתו ישעיה מבני מררי אחיו ובניהם עשרים: 20 ומן הנתינים שנתן דויד והשרים לעבדת הלויים נתינים מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות: 21 ואקרא שם צום על הנהר שהוא להתענות לפני אלהינו לבקש ממנו דרך ישרה לנו ולשפנו ולכל רכושנו: 22 כי בשתי לשאול מן המלך חיל ופרשים לעזרנו מאויב בדרך כי אמרנו למלך לאמר יד אלהינו על כל מבקשיו לטובה ועזו ואפו על כל עזביו: 23 ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת ויעתר לנו: 24 ואבדילה משרי הכהנים שנים עשר לשרביה חשביה ועמהם מאחיהם עשרה: 25 ואשקולה להם את הכסף ואת הזהב ואת הכלים תרומת בית אלהינו ההרימו המלך ויעציו ושריו וכל ישראל הנמצאים: 26 ואשקלה על ידם כסף ככרים שש מאות וחמשים וכלי כסף מאה לככרים זהב מאה ככר: 27 וכפרי זהב עשרים לאדרכנים אלף וכלי נחשת מצהב טובה שנים חמורת כזהב: 28 ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי אבותיכם: 29 שקדו ושמרו עד תשקלו לפני שרי הכהנים והלויים ושרי האבות לישראל בירושלם הלשכות בית יהוה: 30 וקבלו הכהנים והלויים משקל הכסף והזהב והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו: 31 ונסעה מנהר שהוא בשנים עשר לחדש הראשון ללכת ירושלם ויד אלהינו היתה עלינו ויצילנו מכף אויב ואורב על הדרך: 32 ונבוא ירושלם ונשב שם ימים שלשה: 33 וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על יד מרמות בן אוריה הכהן ועמו אלעזר בן פינחס ועמהם יוזבד בן ישוע ונועדיה בן בנוי הלויים: 34 במספר במשקל לכל ויכתב כל המשקל בעת ההיא: 35 הבאים מהשבי בני הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל ישראל אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי חטאת שנים

9 וככלות אלה ננשוא אלי השרים לאמר לא נבדלו העם ישראל והכהנים והלויים מעמי הארצות כתועבתיהם לכנעני החתי הפרזי היבوسی העמני המאבי המצרי והאמורי: 2 כי נשאו מבניהם להם ולבניהם והתערבו זרע הקדש בעמי הארצות ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה ראשונה: 3 וכשמעי את הדבר הזה קרעתי את בגדי ומעילי ואמרטה משער ראשי וקני ואשבה משומם: 4 ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב: 5 ובמנחת הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי ומעילי ואכרעה על ברכי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי: 6 ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים: 7 מימי אבותינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הזה ובעונתינו נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי הארצות בחרב בשבי ובבזה ובבשת פנים כהיום הזה: 8 ועתה כמעט רגע היתה תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו פליטה ולתת לנו יתד במקום קדשו להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו: 9 כי עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויש עלינו חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה לריומם את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתי ולתת לנו גדר ביהודה ובירושלם: 10 ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי עזבנו מצותיך: 11 אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארצות כתועבתיהם אשר מלאוה מפה אל פה בטמאתם: 12 ועתה בנותיכם אל תתנו לבניהם ובנותיהם אל תשאו לבניכם ולא תדרשו שלום ושובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם: 13 ואחרי כל הבא עלינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הגדלה

והמשררים והשערים והנתונים אל ירושלם בשנת שבע לארתחשסתא המלך: 8 ויבא ירושלם בחדש החמישי היא שנת השביעית למלך: 9 כי באחד לחדש הראשון הוא יסד המעלה מבבל ובאחד לחדש החמישי בא אל ירושלם כיד אלהיו הטובה עליו: 10 כי עזרא הכין לבבו לדרוש את תורת יהוה ולעשת וללמד בישראל חק ומשפט: 11 וזה פרשנן הנשתון אשר נתן המלך ארתחשסתא לעזרא הכהן הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיו על ישראל: 12 ארתחשסתא מלך מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא גמיר וכענת: 13 מני שים טעם די כל מתגרב במלכותי מן עמה ישראל וכהנוהי ולויא למהך לירושלם עמך יהך: 14 כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת יעטחי שליח לבקרא על יהוד ולירושלם בדת אלהך די בידך: 15 ולהיבלה כסף ודהב די מלכא ויעטוהי התגדבו לאלה ישראל די בירושלם משכנה: 16 וכל כסף ודהב די תהשכח בכל מדינת בבל עם התגדבות עמא וכהניא מתגדבין לבית אלהיהם די בירושלם: 17 כל קבל דנה אספרנא תקנא בכספא דנה תורין דכרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון ותקרב המו על מדבחה די בית אלהים די בירושלם: 18 ומה די עליך ועל אחיך ייטב בשאר כספא ודהבה למעבד כרעות אלהים תעבדון: 19 ומאניא די מתיהבין לך לפלחן בית אלהך השלם קדם אלה ירושלם: 20 ושאר חשחות בית אלהך די יפל לך למנתן תנתן מן בית גנזי מלכא: 21 ומני אנה ארתחשסתא מלכא שים טעם לכל נזבריא די בעבר נהרה די כל די ישאלנכון עזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא אספרנא יתעבד: 22 עד כסף ככרין מאה ועד חנשין כרין מאה ועד חמור בתין מאה ועד בתין משח מאה ומלח די לא כתב: 23 כל די מן טעם אלה שמיא יתעבד אדרזודא לבית אלה שמיא די למה להוא קצף על מלכות מלכא ובנוהי: 24 ולכם מהודעין די כל כהניא ולויא זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנה מגדה בלו והלך לא שליט למרמא עליהם: 25 ואנת

8 ואלה ראשי אבותיהם והתיחשם העלים עמי במלכות ארתחשסתא המלך מבבל: 2 מבני פינחס נרשם מבני איתמר דניאל מבני דויד חטוש: 3 מבני שכניה מבני פרעש זכריה ועמו התיחש לזכרים מאה וחמשים: 4 מבני פחת מואב אליהועיני בן זרחיה ועמו מאתים הזכרים: 5 מבני שכניה בן יחזיאל ועמו שלש מאות הזכרים: 6 ומבני עדין עבד בן יונתן ועמו חמשים הזכרים: 7 ומבני עילם ישעיה בן עתליה ועמו שבעים הזכרים: 8 ומבני שפטיה זבדיה בן מיכאל ועמו שמנים הזכרים: 9 מבני יואב עבדיה בן יחזיאל ועמו מאתים ושמנה עשר הזכרים: 10 ומבני שלומית בן יוספיה ועמו מאה וששים הזכרים: 11 ומבני בבי זכריה בן בבי ועמו עשרים ושמנה הזכרים: 12 ומבני עזנר יוחנן בן הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים: 13 ומבני אדניקים אחרנים ואלה שמותם אליפלט יעאל ושמעיה ועמהם ששים הזכרים: 14 ומבני בני עותי וזבוד ועמו שבעים הזכרים: 15 ואקבצם אל הנהר הבא אל אחוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם: 16 ואשלחה לאליעזר לאריאל לשמעיה ולאלנתן וליריב ולאלנתן ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים וליויריב ולאלנתן מבינים: 17 ואוצאה אותם על אדו הראש בכספא המקום ואשימה בפייהם דברים לדבר אל אדו אחיו הנתונים בכספא המקום להביא לנו משרתים לבית אלהינו: 18 ויביאו

דנה לבנא: 14 ואף מאניא די בית אלהא די דהבה
 וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם
 והיכל המו להיכלא די בבל הנפק המו כורש
 מלכא מן היכלא די בבל ויהיבו לשבצר שמה
 די פחה שמה: 15 ואמר לה אלה מאניא שא אזל
 אחת המו בהיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנא
 על אתרה: 16 אדין ששבצר דך אתא יהב אשיא די
 בית אלהא די בירושלם ומן אדין ועד כען מתבנא
 ולא שלם: 17 וכען הן על מלכא טב יתבקר בבית
 נגזיא די מלכא תמה די בבבל הן איתי די מן כורש
 מלכא שים טעם למבנא בית אלהא דך בירושלם
 ורעות מלכא על דנה ישלח עלינא:

6 באדין דריוש מלכא שם טעם ובקרו
 בבית ספריא די נגזיא מהחתין תמה בבבל:
 2 והשתכח באחמא בבירתא די במדי מדינתה
 מגלה חדה וכן כתיב בנזה דכרונה: 3 בשנת חדה
 לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם בית אלהא
 בירושלם ביתא יתבנא אתר די דבחין דבחין
 ואשוהי מסובלין רומה אמין שתין פתיה אמין
 שתין: 4 נדבכין די אבן גלל תלתא ונדבך די אע
 חדרת ונפקתא מן בית מלכא תתייב: 5 ואף מאני
 בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק
 מן היכלא די בירושלם והיכל לבבל יהתיבון
 ויהך להיכלא די בירושלם לאתרה ותחת בבית
 אלהא: 6 כען תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני
 וכנותהון אפרסכיא די בעבר נהרה רחיקין הוו
 מן תמה: 7 שבקו לעבידת בית אלהא דך פחת
 יהודיא ולשבי יהודיא בית אלהא דך יבנון על
 אתרה: 8 ומני שים טעם למא די תעבדון עם
 שבי יהודיא אלך למבנא בית אלהא דך ומנכסי
 מלכא די מדת עבר נהרה אספרנא נפקתא תהוא
 מתייבא לגבריא אלך די לא לבטלא: 9 ומה
 חשחן ובני תורין ודכרין ואמרין לעלון לאלה
 שמיא חנשין מלח חמור ומשח כמאמר כהניא די
 בירושלם להוא מתייב להם יום ביום די לא
 שלו: 10 די להון מהקרבין ניוחין לאלה שמיא
 ומצלין לחיי מלכא ובנוהי: 11 ומני שים טעם די

7 ואחר הדברים האלה במלכות ארתחשסתא
 מלך פרס עזרא בן שריה בן עזריה בן חלקיה:
 2 בן שלום בן צדוק בן אחישוב: 3 בן אמריה
 בן עזריה בן מריות: 4 בן זרחיה בן עזי בן
 בקי: 5 בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן
 הכהן הראש: 6 הוא עזרא עלה מבבל והוא
 ספר מהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי
 ישראל ויתן לו המלך כיד יהוה אלהיו עליו כל
 בקשתו: 7 ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים והלויים

דריש מלך פרס: 6 ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על ישרי יהודה וירושלם: 7 ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פרס וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתרנס ארמית: 8 רחום בעל טעם ושמי ספרא כתבו אנרה חדה על ירושלם לארתחששתא מלכא כנמא: 9 אדין רחום בעל טעם ושמי ספרא ושאר כנותהון דינא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא ארכוי בבליא שושנכיא דהוא עלמא: 10 ושאר אמיא די הגלי אסנפר רבא ויקרא והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר נהרה וכענת: 11 דנה פרשנן אנרתא די שלחו עלוהי על ארתחששתא מלכא עבדיך אנש עבר נהרה וכענת: 12 ידיע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן לותך עלינא אתו לירושלם קרייתא מרדתא ובאישתא בנין ושורי אשכללו ואשיא יחישו: 13 כען ידיע להוא למלכא די הן קרייתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון מנדה בלו והלך לא ינתנון ואפתם מלכים תהנוק: 14 כען כל קבל די מלח היכלא מלחנא וערות מלכא לא אריך לנא למחזא על דנה שלחנא והודענא למלכא: 15 די יבקר בספר דכרניא די אבהתך ותהשכח בספר דכרניא ותנדע די קרייתא דך קריא מרדא ומהנוקת מלכין ומרדן ואשתדור עבדין בנה מן יומת עלמא על דנה קרייתא דך החרבת: 16 מהודעין אנחנה למלכא די הן קרייתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון לקבל דנה חלק בעבר נהרא לא איתי לך: 17 פתנמא שלח מלכא על רחום בעל טעם ושמי ספרא ושאר כנותהון די יתבין בשמרין ושאר עבר נהרה שלם וכעת: 18 נשתונא די שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי: 19 ומני שים טעם ובקרו והשכחו די קרייתא דך מן יומת עלמא על מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד בה: 20 ומלכין תקיפין הוו על ירושלם ושלישין בכל עבר נהרה ומדה בלו והלך מתייב ליהון: 21 כען שימו טעם לבטלא נבריא אלך וקרייתא דך לא תתבנא עד מני טעמא יתשם:

5 והתנבי חגי נביאה וזכריה בר עדוא נביאיא על יהודיא די ביהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עליהון: 2 באדין קמו זרבבל בר שאלתיאל וישוע בר יוצדק ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון נביאיא די אלהא מסעדין להון: 3 בה זמנא אתא עליהון תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותהון וכן אמרין להם מן שם לכם טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה: 4 אדין כנמא אמרנא להם מן אנון שמהת נבריא די דנה בנינא בנין: 5 ועין אלההם הות על שבי יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא לדריש יהך ואדין יתיבון נשתונא על דנה: 6 פרשנן אנרתא די שלח תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותה אפרסכיא די בעבר נהרה על דריש מלכא: 7 פתנמא שלחו עלוהי וכדנה כתיב בנה לדריש מלכא שלמא כלא: 8 ידיע להוא למלכא די אזלנא ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע מתשם בכתליא ועבדתא דך אספרנא מתעבדא ומצלח בידהם: 9 אדין שאלנא לשביא אלך כנמא אמרנא להם מן שם לכם טעם ביתא דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה: 10 ואף שמהתהם שאלנא להם להודעותך די נכתב שם נבריא די בראשיהם: 11 וכנמא פתנמא התיבונא לממר אנחנא המו עבדוהי די אלה שמיא וארעא ובנין ביתא די הוא בנה מקדמת דנה שנין שניאן ומלך לישראל רב בנהי ושכללה: 12 להן מן די הרנזו אבהתנא לאלה שמיא ייב המו ביד נבוכדנצר מלך בבל כסדיא וביתא דנה סתרה ועמה הגלי לבבל: 13 ברם בשנת חדה לכורש מלכא די בבל כורש מלכא שם טעם בית אלהא

51 בני בקבוק בני חקופא בני חרחור: 52 ביום במספר כמשפט דבר יום ביומו: 5 ואחריכן בצלות בני מחידא בני חרשא: 53 בני ברקוס בני חרשא: 54 בני נציח בני חטיפא: 55 בני חרשא: 56 בני יעלה בני דרקון בני גדל: 57 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצביים בני אמי: 58 כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: 59 ואלה העלים מתל מלח תל חרשא כרוב אדן אמר ולא יכלו להניד בית אבותם וזרעם אם מישראל הם: 60 בני דליה בני טוביה בני נקודא שש מאות חמשים ושנים: 61 ומבני הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שמם: 62 אלה בקשו כתבם המתחשים ולא נמצאו ויגאלו מן הכהנה: 63 ויאמר התרשאת להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן לאורים ולתמים: 64 כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש מאות ששים: 65 מלבד עבדיהם ואמהותיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים: 66 סוסייהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה: 67 גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: 68 ומראשי האבות בבואם לבית יהוה אשר בירושלם התגדלו לבית האלהים להעמידו על מזבחו: 69 ככחם נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים שש רבאות ואלף וכסף

מנים חמשת אלפים וכתנת כהנים מאה: 70 וישבו הכהנים והלויים ומן העם והמשררים והשוערים והנתינים בעריהם וכל ישראל בעריהם:

3 ויגע החדש השביעי ובני ישראל בערים ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם: 2 ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו הכהנים וזרבבל בן שאלתיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש האלהים: 3 ויכינו המזבח על מזבחו כי באימה עליהם מעמי הארצות ויעל עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב: 4 ויעשו את חג הסכות ככתוב ועלת יום

4 וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הנולה בונים היכל ליהוה אלהי ישראל: 2 ויגשו אל זרבבל ואל ראשי האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נדרוש לאלהיכם ולא אנחנו זבחים מימי אסר חדן מלך אשור המעלה אתנו פה: 3 ויאמר להם זרבבל וישוע ושאר ראשי האבות לישראל לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך פרס: 4 ויהי עם הארץ מרפים ידי עם יהודה ומבלהים אותם לבנות: 5 וסכרים עליהם יועצים להפר עצתם כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכות

7 בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה: 8 בני

זתוא תשע מאות וארבעים וחמשה: 9 בני זכי

שבע מאות וששים: 10 בני שש מאות ארבעים

ושנים: 11 בני בבי שש מאות עשרים ושלשה:

12 בני עזנר אלף מאתים עשרים ושנים: 13 בני

ארניקם שש מאות ששים וששה: 14 בני בגוי אלפים

חמשים וששה: 15 בני עדין ארבע מאות חמשים

וארבעה: 16 בני אטר ליחזקיה תשעים ושמנה:

17 בני בציי שלש מאות עשרים ושלשה: 18 בני

יורה מאה ושנים עשר: 19 בני חשם מאתים עשרים

ושלשה: 20 בני גבר תשעים וחמשה: 21 בני בית

לחם מאה עשרים ושלשה: 22 אנשי נטפה חמשים

וששה: 23 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה: 24 בני

עזמות ארבעים ושנים: 25 בני קרית ערים כפירה

ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה: 26 בני

הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד: 27 אנשי

מכמס מאה עשרים ושנים: 28 אנשי בית אל והעי

מאתים עשרים ושלשה: 29 בני נבו חמשים ושנים:

30 בני מגביש מאה חמשים וששה: 31 בני עילם

אחר אלף מאתים חמשים וארבעה: 32 בני חרם

שלש מאות ועשרים: 33 בני לר חריר ואונו שבע

מאות עשרים וחמשה: 34 בני ירחו שלש מאות

ארבעים וחמשה: 35 בני סנאה שלשת אלפים

ושש מאות ושלשים: 36 הכהנים בני ידעיה לבית

ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: 37 בני אמר

אלף חמשים ושנים: 38 בני פשחור אלף מאתים

ארבעים ושבעה: 39 בני חרם אלף ושבעה עשר:

40 הלויים בני ישוע וקדמיאל לבני הודויה שבעים

וארבעה: 41 המשררים בני אסף מאה עשרים

ושמנה: 42 בני השערים בני שלום בני אטר בני

טלמון בני עקוב בני חטיטא בני שבי הכל מאה

שלשים ותשעה: 43 הנתינים בני ציחא בני חשופא

בני טבעות: 44 בני קרס בני סיעהא בני פדון:

45 בני לבנה בני חנבה בני עקוב: 46 בני חנב בני

שמלי בני חנן: 47 בני גדל בני נחר בני ראה:

48 בני רצין בני נקודא בני גזם: 49 בני עזא בני פסח

בני בסי: 50 בני אסנה בני מעונים בני נפיסים:

1 ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר

יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את רוח כרש מלך

פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר:

2 כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ

נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות

לו בית בירושלם אשר ביהודה: 3 מי בכם מכל

עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה

ויבן את בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים

אשר בירושלם: 4 וכל הנשאר מכל המקמות אשר

הוא גר שם ינשאוהו אנשי מקמו בכסף ובזהב

וברכוש ובבהמה עם הנדבה לבית האלהים אשר

בירושלם: 5 ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן

והכהנים והלויים לכל העיר האלהים את רוחו

לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם:

6 וכל סביבתיים חזקו בידיהם בכלי כסף בזהב

ברכוש ובבהמה ובמגדנות לבד על כל התנדב:

7 והמלך כורש הוציא את כלי בית יהוה אשר

הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו:

8 ויוציאם כורש מלך פרס על יד מתרדת הגזבר

ויספרם לששבצר הנשיא ליהודה: 9 ואלה מספרם

אנרטלי זהב שלשים אנרטלי כסף אלף מחלפים

תשעה ועשרים: 10 כפורי זהב שלשים כפורי

כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים

אלף: 11 כל כלים לזהב ולכסף חמשת אלפים

וארבע מאות הכל העלה ששבצר עם העלות

הגולה מבבל לירושלם:

2 ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה

אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל לבבל וישבו

לירושלם ויהודה איש לעירו: 2 אשר באו עם

זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן

מספר בני רחום בענה מספר אנשי עם ישראל:

3 בני פרעש אלפים מאה שבעים ושנים: 4 בני

שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: 5 בני ארח

שבע מאות חמשה ושבעים: 6 בני פחת מואב

לבני ישוע יואב אלפים שמנה מאות ושנים עשר:

ובבזה ימים: 34 ובהכשלים יעזרו עזר מעט ונלוו השמים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים וחצי עליהם רבים בחלקלקות: 35 ומן המשכילים וככלות נפץ יד עם קדש תכלינה כל אלה: 8 ואני יכשלו לצרוף בהם ולברר וללבן עד עת קץ כי שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית אלה: עוד למועד: 36 ועשה כרצונו המלך ויתרומם 9 ויאמר לך דניאל כי סתמים וחתמים הדברים ויתגדל על כל אל ועל אל אלים ידבר נפלאות עד עת קץ: 10 יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והצליח עד כלה זעם כי נחרצה נעשתה: 37 ועל והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכלים אלהי אבתיו לא יבין ועל חמדת נשים ועל כל יבינו: 11 ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שמם אלוה לא יבין כי על כל יתגדל: 38 ולא לה מעזים ימים אלף מאתים ותשעים: 12 אשרי המחכה ויגיע על כנו יכבד ולא לה אשר לא ידעוהו אבתיו יכבד לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה: 13 ואתה בזהב ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות: 39 ועשה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימין:

למבצרי מעזים עם אלוה נכר אשר הכיר ירבה כבוד והמשילים ברבים ואדמה יחלק במחיר: 40 ובעת קץ יתננח עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות רבות ובא בארצות ושטף ועבר: 41 ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידו אדום ומואב וראשית בני עמון: 42 וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה: 43 ומשל במכמני הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים ולבים וכשים במצעדיו: 44 ושמועות יבהלהו ממזרח ומצפון ויצא בחמא גדלה להשמיד ולהחרים רבים: 45 וישע אהלי אפדנו בין ימים להר צבי קדש ובא עד קצו ואין עוזר לו:

12 ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר: 2 ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם: 3 והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד: 4 ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר עד עת קץ ישטטו רבים ותרבה הדעת: 5 וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת היאר: 6 ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר עד מתי קץ הפלאות: 7 ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל

נותרתי שם אצל מלכי פרס: 14 ובאתי להבינך 13 ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון את אשר יקרה לעמך באחרית הימים כי עוד חזון לימים: 15 ובדברו עמי כדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי: 16 והנה כדמות בני אדם נגע על שפתי ואפתח פי ואדברת ואמרה אל העמד לגנדי 15 ויבא מלך הצפון וישפך סוללה ולכד עיר אדני במראה נהפכו צירי עלי ולא עצרתי כח: מבצרות וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין 17 והיך יוכל עבד אדני זה לדבר עם אדני זה ואני מעתה לא יעמד בי כח ונשמה לא נשארה בי: לפניו ויעמד בארץ הצבי וכלה בידו: 17 וישם 18 ויסף ויגע בי כמראה אדם ויחזקני: 19 ויאמר אל תירא איש חמדות שלום לך חזק וחזק וכדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקנני: 20 ויאמר הידעת למה באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון בא: 21 אבל אניד לך את הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם:

11 ואני בשנת אחת לדריוש המדי עמדי למחזיק ולמעוז לו: 2 ועתה אמת אניד לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר גדול מכל וכחזקתו בעשרו יעיר הכל את מלכות יון: 3 ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו: 4 וכעמדו תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים ולא לאחריתו ולא כמשלו אשר משל כי תנתש מלכותו ולאחרים מלבד אלה: 5 ויחזק מלך הנגב ומן שריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב ממשלתו: 6 ולקץ שנים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא תעצר כוח הזרוע ולא יעמד וזרעו ותנתן היא ומביאיה והילדה ומחזקה בעתים: 7 ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעוז מלך הצפון ועשה בהם והחזיק: 8 וגם אלהיהם עם נסכיהם עם כלי חמדתם כסף וזהב בשבי יבא מצרים והוא שנים יעמד ממלך הצפון: 9 ובא במלכות מלך הנגב ושב אל אדמתו: 10 ובנו יתגדו ואספו המון חילים רבים ובא בוא ושטף ועבר וישב ויתגדו עד מעזה: 11 ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן ההמון בידו: 12 ונשא ההמון ירום לבבו והפיל רבאות ולא יעז:

הרחמים והסלחות כי מרדנו בו: 10 ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתיו אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנביאים: 11 וכל ישראל עברו את תורתך וסור לבלתי שמוע בקלך ותתך עלינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבד האלהים כי חטאנו לו: 12 ויקם את דבריו אשר דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפטנו להביא עלינו רעה גדולה אשר לא נעשתה תחת כל השמים כאשר נעשתה בירושלם: 13 כאשר כתוב בתורת שמים:

10 בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא שמו בלשטאצר ואמת הדבר וצבא גדול ובין את הדבר ובינה לו במראה: 2 בימים ההם אני דניאל הייתי מתאבל שלשה שבועים ימים: 3 לחם חמדות לא אכלתי ובשר ויין לא בא אל פי וסוך לא סכתי עד מלאת שלשת שבועים ימים: 4 וביום עשרים וארבעה לחדש הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חדקל: 5 ואשא את עיני וארא והנה איש אחד לבוש בדים ומתניו חגרים בכתם אופז: 6 וגויתו כתרשיש ופניו כמראה ברק ועיניו כלפירי אש וזרעתיו ומרגלתיו כעין נחשת קלל וקול דבריו כקול המון: 7 וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדולה נפלה עליהם ויברחו בהחבא: 8 ואני נשארתי לבדי ואראה את המראה הגדולה הזאת ולא נשאר בי כח והוודי נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח: 9 ואשמע את קול דבריו וכשמעי את קול דבריו ואני הייתי נרדם על פני ארצה: 10 והנה יד ננעה בי ותניעני על ברכי וכפות ידי: 11 ויאמר אלי דניאל איש חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך ועמד על עמודך כי עתה שלחתי אליך ובדברו עמי את הדבר הזה עמדותי מרעיד: 12 ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך: 13 ושר מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני

27 ומלכותה ושלטנה ורבותא די מלכות תחות כל שמיא יחיבת לעם קדישי עליונין מלכותה מלכות עלם וכל שלטניה לה יפלחון וישתמעון: 28 עד כה סופא די מלתא אנה דניאל שניא רעיוני יבהלנני וזיווי ישתנון עלי ומלתא בלבי נטרת:

8 בשנת שלוש למלכות בלאשצר המלך חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה: 2 ואראה בחזון ויהי בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על אוכל אולי: 3 ואשא עיני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים והקרנים גבהות והאחת גבהה מן השנית והגבהה עלה באחרנה: 4 ראיתי את האיל מגנת ימה וצפונה ונגבה וכל חיות לא יעמדו לפניו ואין מציל מידו ועשה כרצנו והגדיל: 5 ואני הייתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב על פני כל הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות בין עיניו: 6 ויבא עד האיל בעל הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האבל וירץ אליו בחמת כחו: 7 וראיתיו מגיע אצל האיל ויתמרמר אליו ויך את האיל וישבר את שתי קרניו ולא היה כח באיל לעמד לפניו וישליכהו ארצה וירמסהו ולא היה מציל לאיל מידו: 8 וצפיר העזים הגדיל עד מאד וכעצמו נשברה הקרן הגדולה ותעלה חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות השמים: 9 ומן האחת מהם יצא קרן אחת מצעירה ותגדל יתר אל הנגב ואל המזרח ואל הצבי: 10 ותגדל עד צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים ותרמסם: 11 ועד שר הצבא הגדיל וממנו הרים התמיד והשלך מכוון מקדשו: 12 וצבא נתן על התמיד בפשע ותשלך אמת ארצה ועשתה והצליחה: 13 ואשמעה אחד קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי החזון התמיד והפשע שמם תת וקדש וצבא מרמס: 14 ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלוש מאות ונצדק קדש: 15 ויהי בראתי אני דניאל את החזון ואבקשה בינה והנה עמד לגנדי כמראה גבר: 16 ואשמע קול אדם בין אולי ויקרא

ויאמר גבריאל הבן להלז את המראה: 17 ויבא אצל עמדי ובבאו נבעתי ואפלה על פני ויאמר אלי הבן בן אדם כי לעת קץ החזון: 18 ובדברו עמי נרדמתי על פני ארצה ויגע בי ויעמידני על עמדי: 19 ויאמר הנני מודיעך את אשר יהיה באחרית הזעם כי למועד קץ: 20 האיל אשר ראית בעל הקרנים מלכי מדי ופרס: 21 והצפיר השעיר מלך יון והקרן הגדולה אשר בין עיניו הוא המלך הראשון: 22 והנשברת ותעמדנה ארבע תחתיה ארבע מלכויות מגוי יעמדנה ולא בכחו: 23 ובאחרית מלכותם כהתם הפשעים יעמד מלך עז פנים ומבין חידות: 24 ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועם קדשים: 25 ועל שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו יגדיל ובשלוה ישחית רבים ועל שר שרים יעמד ובאפס יד ישבר: 26 ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתם החזון כי לימים רבים: 27 ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים ואקום ואעשה את מלאכת המלך ואשתומם על המראה ואין מבין:

9 בשנת אחת לדריוש בן אחשורוש מזרע מדי אשר המלך על מלכות כשדים: 2 בשנת אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים מספר השנים אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלם שבעים שנה: 3 ואתנה את פני אל אדני האלהים לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר: 4 ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אנא אדני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו: 5 חטאנו ועוינו והרשענו ומרדנו וסור ממצותך וממשפטיך: 6 ולא שמענו אל עבדיך הנביאים אשר דברו בשמך אל מלכינו שרינו ואבותינו ואל כל עם הארץ: 7 לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה לאיש יהודה וליושבי ירושלם ולכל ישראל הקרבים והרחקים בכל הארצות אשר הרחתם שם במעלם אשר מעלו בך: 8 יהוה לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו ולאבותינו אשר חטאנו לך: 9 לאדני אלהינו

קדמיך מלכא חבולה לא עבדת: 23 באדין מלכא שניא טאב עלוהי ולדינאל אמר להנסקה מן גבא והסק דינאל מן גבא וכל חבל לא השתכח בה די הימן באלהה: 24 ואמר מלכא והיתיו גבריא אלך די אכלו קרצוהי די דינאל ולגב אריותא רמו אנון בניהון ונשיהון ולא מטו לארעית גבא עד די שלטו בהון אריותא וכל גרמיהון הדקו: 25 באדין דריוש מלכא כתב לכל עממיא אמיא ולשניא די דאדין בכל ארעא שלמכון ישנא: 26 מן קדמי שים טעם די בכל שלטן מלכותי להון זאעין ודחלין מן קדם אלהה די דינאל די הוא אלהא חיא וקים לעלמין ומלכותה די לא תתחבל ושלטנה עד סופא: 27 משיזב ומצל ועבד אתין ותמהין בשמיא ובארעא די שזיזב לדינאל מן יד אריותא: 28 ודינאל דנה הצלח במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסיא:

7 בשנת חדה לבלאשצר מלך בבל דינאל חלם חזה וחזוי ראשה על משכבה באדין חלמא כתב ראש מלין אמר: 2 ענה דינאל ואמר חזה הוית בחזוי עם ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מניחן לימא רבא: 3 וארבע חיון רברבן סלקן מן ימא שנין דא מן דא: 4 קדמיתא כאריה וגפין די נשר לה חזה הוית עד די מריטו גפיה ונשילת מן ארעא ועל רגלין כאנש הקימות ולבב אנש יהיב לה: 5 וארו חיוה אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ותלת עלעין בפמה בין שניה וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שניא: 6 באתר דנה חזה הוית וארו אחרי כנמר ולה גפין ארבע די עוף על גביה וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה: 7 באתר דנה חזה הוית בחזוי ליליא וארו חיוה רביעיה דחילה ואימתני ותקיפא יתירא ושנין די פרזל לה רברבן אכלה ומדקה ושאר אברגליה רפסה והיא משניה מן כל חיותא די קדמיה וקרנין עשר לה: 8 משתכל הוית בקרניא ואלו קרן אחרי זעירה סלקת ביניהון ותלת מן קרניא קדמיתא אתעקרו מן קדמיה ואלו עינין כעיני אנשא בקרנא דא ופם ממלל רברבן: 9 חזה הוית עד די כרסון רמיו

ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די ידע די שליט ואנש עד יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא אלהא עליא במלכות אנשא ולמן די יצבה יהקים לנב אריותא: 8 כען מלכא תקים אסרא ותרשם עליה: 22 ואנתה ברה בלשאצר לא השפלת לבבך כתבא די לא להשניה כדת מדי ופרס די לא כל קבל די כל דנה ידעת: 23 ועל מרא שמיא תעדא: 9 כל קבל דנה מלכא דריוש רשם כתבא התרוממת ולמאניא די ביתה היתיו קדמך ואנתה ואסרא: 10 ודניאל כרי ידע די רשים כתבא על ורברבניך שגלתך ולחנתך חמורא שתין בהון לביתה וכוין פתיחן לה בעליתה נגד ירושלם ולאליה כספא ודהבא נחשא פרזלא אעא ואבנא וזמנין תלתה ביומא הוא ברך על ברכוהי ומצלא די לא חזין ולא שמעין ולא ידעין שבחת ולאליה ומורא קדם אלהא כל קבל די הוא עבד מן קדמת די נשמתך בידה וכל ארחתך לה לא הדרת: דנה: 11 אדין גבריא אלך הרגשו והשכחו לדניאל 24 באדין מן קדמוהי שליח פסא די ידא וכתבא בעא ומתחנן קדם אלהא: 12 באדין קריבו ואמרין דנה רשים: 25 ודנה כתבא די רשים מנא מנא קדם מלכא על אסר מלכא הלא אסר רשמת די תקל ופרסין: 26 דנה פשר מלתא מנא מנא אלהא כל אנש די יבעה מן כל אלה ואנש עד יומין תלתין מלכותך והשלמה: 27 תקל תקילתה במאזינא להן מנך מלכא יתרמא לגוב אריותא ענה מלכא והשתכחת חסיר: 28 פרס פריסת מלכותך ויהיבת ואמר יציבא מלתא כדת מדי ופרס די לא תעדא: למדי ופרס: 29 באדין אמר בלשאצר וחלבישו דניאל ארגונא והמונכא די דהבא על צוארה מן בני גלותא די יהוד לא שם עליך מלכא טעם והכרזו עלוהי די להוא שליט תלתא במלכותא: ועל אסרא די רשמת וזמנין תלתה ביומא בעא 30 בה בליליא קטיל בלשאצר מלכא כשדיא: בעותה: 14 אדין מלכא כרי מלתא שמע שניא באש ודריוש מדיא קבל מלכותא כבר שנין שתין 31 ותרתין:

6 שפר קדם דריוש והקים על מלכותא
לאחשדרפניא מאה ועשרין די להון בכל מלכותא: 2 ועלא מנהון סרכין תלתא די דניאל חד מנהון די להון אחשדרפניא אלין יהבין להון טעמא ומלכא לא להוא נזק: 3 אדין דניאל דנה הוא מתנצט על סרכיא ואחשדרפניא כל קבל די רוח יתירא בה ומלכא עשית להקמותה על כל מלכותא: 4 אדין סרכיא ואחשדרפניא הוו בעין עלה להשכחה לדניאל מצד מלכותא וכל עלה ושחיתה לא יכלין להשכחה כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ושחיתה לא השתכחת עלוהי: 5 אדין גבריא אלך אמרין די לא נהשכח לדניאל דנה כל עלא להן השכחה עלוהי בדת אלהא: 6 אדין סרכיא ואחשדרפניא אלן הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמין חיי: 7 אתיעטו כל סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא הדבריא ופחותא לקימה קים מלכא ולתקפה אסר די כל די יבעה בעו מן כל אלה

חסני וליקר הדרי: 31 עוד מלתא בפם מלכא קל מן שמיא נפל לך אמרין נבוכדנצר מלכא מלכותה עדת מנך: 32 ומן אנשא לך טרדין ועם חיות ברא מדרך עשבא כתורין לך ישעמון ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די תנדע די שליש עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה: 33 בה שעתא מלתא ספת על נבוכדנצר ומן אנשא טריד ועשבא כתורין יאכל ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די שעה כנשרין רבה וטפרוהי כצפרין: 34 ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר עיני לשמיא נטלת ומנדעי עלי יתוב ולעליא ברכת ולחי עלמא שבחת והדרת די שלמנה שלטן עלם ומלכותה עם דר ודר: 35 וכל דארי ארעא כלה חשיבין וכמצביה עבד בחיל שמיא ודארי ארעא ולא איתי די ימחא בידה ויאמר לה מה עבדת: 36 בה זמנא מנדעי יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי וזוי יתוב עלי ולי הדברי ורברבני יבעון ועל מלכותי התקנת ורבו יתירה הוספת לי: 37 כען אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך שמיא די כל מעבדוהי קשט וארחתה דין ודי מהלכין בנזה וכל להשפלה:

5 בלשאצר מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא חמרא שתה: 2 בלשאצר אמר בשעם חמרא להיתיה למאני דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר אבוהי מן היכלא די בירושלם וישתון בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה: 3 באדין היתיו מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די בית אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה: 4 אשתיו חמרא ושבחיו לאלהי דהבא וכספא נחשא פרזולא אעא ואבנא: 5 בה שעתה נפקו אצבען די יד אנש וכתבן לקבל נברשתא על גירא די כתל היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידה די כתבה: 6 אדין מלכא זיוהי שנוהי ורעינהי יבהלונה וקטרי חרצה משתרין וארכבתה דא לרא נקשן: 7 קרא מלכא בחיל להעלה לאשפיא כשדיא וגזריא ענה מלכא ואמר לחכימי בבל די כל אנש די יקרה כתבה דנה ופשרה יחונני ארגנא ילבש והמונכא די דהבא על

התחרך וסרבליהון לא שנו וריח נור לא עדת בהון: 28 ענה נבוכדנצר ואמר בריך אלההון די שדרך מישך ועבד ננו די שלח מלאכה ושיזב לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלת מלכא שניו ויהבו נשמיהון די לא יפלחון ולא יסגדון לכל אלה להן לאלההון: 29 ומני שים טעם די כל עם אמה ולשן די יאמר שלה על אלההון די שדרך מישך ועבד ננוא הדמין יתעבד וביתה גולי ישתוה כל קבל די לא איתי אלה אחרן די יכל להצלח כדנה: 30 באדין מלכא הצלח לשדרך מישך ועבד ננו במדינת בבל:

4 נבוכדנצר מלכא לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא שלמכון ישנא: 2 אתיא ותמוהיא די עבד עמי אלהא עליא שפר קדמי להחיה: 3 אתוהי כמה רברבין ותמוהויה כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר: 4 אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן בהיכלי: 5 חלם חזית וידחלנני והרהרין על משכבי וחזוי ראשי יבהלנני: 6 ומני שים טעם להנעלה קדמי לכל חכימי בבל די פשר חלמא יהודענני: 7 באדין עללין חרטמא אשפאי כשדיא וגזריא וחלמא אמר אנה קדמיהון ופשרה לא מהודעין לי: 8 ועד אחרין על קדמי דניאל די שמה בלששאצר כשם אלהי ודי רוח אלהין קדישין בה וחלמא קדמוהי אמרת: 9 בלששאצר רב חרטמא די אנה ידעת די רוח אלהין קדישין בכ וכל רז לא אנס לך חזוי חלמי די חזית ופשרה אמר: 10 וחזוי ראשי על משכבי חזה הוית ואלו אילן בנוא ארעא ורומה שניא: 11 רבה אילנא ותקף ורומה ימטא לשמאי וחזותה לסוף כל ארעא: 12 עפיה שפיר ואנבה שניא ומזון לכלא בה תחתוהי תטלל חיות ברא ובענפוהי ידרון צפרי שמאי ומנה יתון כל בשרא: 13 חזה הוית בחזוי ראשי על משכבי ואלו עיר וקדיש מן שמאי נחת: 14 קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא וקצצו ענפוהי אתרו עפיה ובררו אנבה תנר חיותא מן תחתוהי וצפריא מן ענפוהי: 15 ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די

פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל שמאי יצטבע ועם חיותא חלקה בעשב ארעא: 16 לבכה מן אנושא ישנון ולבב חיוה יתיהב לה ושבעה עדנין יחלפון עלוהי: 17 בנזרת עירין פתנמא ומאמר קדישין שאלתא עד דברת די ינדעון חייא די שליט עליא במלכות אנושא ולמן די יצבא יתננה ושפל אנשים יקים עליה: 18 דנה חלמא חזית אנה מלכא נבוכדנצר ואנתה בלששאצר פשרא אמר כל קבל די כל חכימי מלכותי לא יכלין פשרא להודענני ואנתה כהל די רוח אלהין קדישין כך: 19 אדין דניאל די שמה בלששאצר אשתומם כשעה חדה ורעינהי יבהלנה ענה מלכא ואמר בלששאצר חלמא ופשרא אל יבהלך ענה בלששאצר ואמר מראי חלמא לשנאיך ופשרה לעריך: 20 אילנא די חזית די רבה ותקף ורומה ימטא לשמאי וחזותה לכל ארעא: 21 ועפיה שפיר ואנבה שניא ומזון לכלא בה תחתוהי תדור חיות ברא ובענפוהי ישכנן צפרי שמאי: 22 אנתה הוא מלכא די רבית ותקפת ורבותך רבת ומטת לשמאי ושלטנך לסוף ארעא: 23 ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחת מן שמאי ואמר גדו אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל שמאי יצטבע ועם חיות ברא חלקה עד די שבעה עדנין יחלפון עלוהי: 24 דנה פשרא מלכא וגזרת עליא היא די מטת על מראי מלכא: 25 ולך טרדין מן אנשא ועם חיות ברא להוה מדרך ועשבא כתורין לך יטעמון ומטל שמאי לך מצבעין ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די תנודע די שליט עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה: 26 ודי אמרו למשבק עקר שרשוהי די אילנא מלכותך לך קימה מן די תנודע די שלטן שמאי: 27 להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטיך בצדקה פרק ועויתך במחן ענין הן תהוא ארכה לשלותך: 28 כלא מטא על נבוכדנצר מלכא: 29 לקצת ירחין תרי עשר על היכל מלכותא די בבל מהלך הוה: 30 ענה מלכא ואמר הלא דא היא בבל רבתא די אנה בניתה לבית מלכו בתקף

רבי ומתנן רברבן שניאן יחב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סגנין על כל חכימי בבל: 49 ודניאל בעא מן מלכא ומני על עבדתא די מדינת בבל לשדרך מישך ועבד ננו ודניאל בתרע מלכא:

3 נבוכדנצר מלכא עבד צלם די דהב רומה אמין שתין פתיה אמין שת אקימה בבקעת דורא במדינת בבל: 2 ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא למתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא: 3 באדין מתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא וקאמין לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר: 4 וכרוזא קרא בחיל לכון אמרין עממיא אמאי ולשניא: 5 בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרין סומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא: 6 ומן די לא יפל ויסגד בה שעתא יתרמא לנוא אתון נורא יקדתא: 7 כל קבל דנה בה זמנא כדי שמעין כל עממיא קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וכל זני זמרא נפלון כל עממיא אמאי ולשניא סגדין לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא: 8 כל קבל דנה בה זמנא קרבו גברין כשראין ואכלו קרציהון די יהודיא: 9 ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא מלכא לעלמין חיי: 10 אנתה מלכא שמת טעם די כל אנש די ישמע קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וסיפניה וכל זני זמרא יפל ויסגד לצלם דהבא: 11 ומן די לא יפל ויסגד יתרמא לנוא אתון נורא יקדתא: 12 איתי גברין יהודאין די מנית יתהון על עבדת מדינת בבל שדרך מישך ועבד ננו גבריא אלך לא שמו עליך מלכא טעם לאלהיך לא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין: 13 באדין נבוכדנצר ברנז וחמה אמר להיתיה לשדרך מישך ועבד ננו באדין גבריא אלך היתיו קדם מלכא: 14 ענה

מלכא על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא חדוהי ודרעוהי די כסף מעוהי וירכתה די נחש: אדין מלתא הודע אריוך לדניאל: 16 ודניאל על 33 שקוהי די פרזל רגלוהי מנהון די פרזל ומנהון ובעה מן מלכא די זמן ינתן לה ופשרא להחוייה די חסף: 34 חזה הוית עד די התנזרת אבן די לא למלכא: 17 אדין דניאל לביתה אזל ולחנניה בידין ומחת לצלמא על רגלוהי די פרזלא וחספא מישאל ועזריה חברוהי מלתא הודע: 18 ורחמין והדקת המון: 35 באדין דקו כחרה פרזלא חספא למבעא מן קדם אלה שמיא על רזה דנה די לא יחברון דניאל וחברוהי עם שאר חכימי בבל: המון רוחא וכל אתר לא השתכח להון ואבנא 19 אדין לדניאל בחזוהי די ליליא רזה גלי אדין די מחת לצלמא הות לשור רב ומלת כל ארעא: דניאל ברך לאלה שמיא: 20 ענה דניאל ואמר 36 דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא: 37 אנתה להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא מלכא מלך מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא די חכמתא וגבורתא די לה היא: 21 והוא מהשנא עדניא וזמניא מהעדה מלכין ומחקים מלכין יחב אנשא חיות ברא ועוף שמיא יחב בידך והשלטך חכמתא לחכימין ומנדעא לירעי בינה: 22 הוא גלא עמיקתא ומסתריתא ידע מה בחשוכא ונהירא עמה שרא: 23 לך אלה אבהתי מהודא ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא יחבת לי וכען הודעתני די בעינא מנך די מלת מלכא הודעתנא: 24 כל קבל דנה דניאל על על אריוך די מני מלכא להובדה לחכימי בבל אזל וכן אמר לה לחכימי בבל אל תהובר העלני קדם מלכא ופשרא למלכא אחוא: 25 אדין אריוך בהתבהלה הנעל לדניאל קדם מלכא וכן אמר לה די השכחת גבר מן בני גלותא די יהוד די פשרא למלכא יהודע: 26 ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלששצר האיתך כהל להודעתני חלמא די חזית ופשרה: 27 ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזה די מלכא שאל לא חכימין אשפין חרשמין גזרין יכלין להחוייה למלכא: 28 ברם איתי אלה בשמיא גלא רזין והודע למלכא נבוכדנצר מה די להוא באחרית יומיא חלמך וחזוי ראשך על משכבך דנה הוא: 29 אנתה מלכא רעיונך על משכבך סלקו מה די להוא אחרי דנה וגלא רזיא הודעך מה די להוא: 30 ואנה לא בחכמה די איתי בי מן כל חייא רזא דנה גלי לי להן על דברת די פשרא למלכא יהודעון ורעיוני לבבך תנדע: 31 אנתה מלכא חזה הוית ואלו צלם חד שניא צלמא דכן רב וזיוה יתיר קאם לקבלך ורוה דחיל: 32 הוא צלמא ראשה די דהב טב

1 בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם ויצר עליה: ² ויתן אדני בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי בית האלהים ויביאם ארץ שנער בית אלהיו ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו: ³ ויאמר המלך לאשפנז רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמים: ⁴ ילדים אשר אין בהם כל מאום ושובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידעי דעת ומביני מדע ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון כשדים: ⁵ וימן להם המלך דבר יום ביומו מפת בן המלך ומיין משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך: ⁶ ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה: ⁷ וישם להם שר הסריסים שמות וישם לדניאל בלששאצר ולחנניה שדרך ולמישאל מישך ולעזריה עבד ננו: ⁸ וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפתבג המלך וביין משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל: ⁹ ויתן האלהים את דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים: ¹⁰ ויאמר שר הסריסים לדניאל ירא אני את אדני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר למא יראה את פניכם זעפים מן הילדים אשר כנילכם וחיבתם את ראשי למלך: ¹¹ ויאמר דניאל אל המלצר אשר מנה שר הסריסים על דניאל חנניה מישאל ועזריה: ¹² נס נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ונאכלה ומים ונשתה: ¹³ ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את פתבג המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך: ¹⁴ וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה: ¹⁵ ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריאי בשר מן כל הילדים האכלים את פתבג המלך: ¹⁶ ויהי המלצר נשא את פתבגם ויין משתיהם ונתן להם זרענים: ¹⁷ והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון וחלמות: ¹⁸ ולמקצת

הימים אשר אמר המלך להביאם ויביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר: ¹⁹ וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך: ²⁰ וכל דבר חכמת בינה אשר בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו: ²¹ ויהי דניאל עד שנת אחת לכורש המלך:

2 ובשנת שנים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו: ² ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלמותיו ויבאו ויעמדו לפני המלך: ³ ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את החלום: ⁴ וידברו הכשדים למלך ארמית מלכא לעלמין חיי אמר חלמא לעבדיך ופשרא נחוא: ⁵ ענה מלכא ואמר לכשדיא מלתא מני אזדא הן לא תהודענוני חלמא ופשרה הדמין תתעבדון ובתיכון גולי יתשמונ: ⁶ והן חלמא ופשרה תהחון מתנן ונבזבה ויקר שניא תקבלון מן קדמי להן חלמא ופשרה החוני: ⁷ ענו תנינות ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחוח: ⁸ ענה מלכא ואמר מן יציב ידע אנה די עדנא אנתון זבנין כל קבל די חזיתון די אזדא מני מלתא: ⁹ די הן חלמא לא תהודענוני חדה היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה הזמנתון למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחונני: ¹⁰ ענו כשדיא קדם מלכא ואמרין לא איתי אנש על יבשתא די מלת מלכא יוכל להחוייה כל קבל די כל מלך רב ושליש מלה כדנה לא שאל לכל חרטם ואשף וכשדי: ¹¹ ומלתא די מלכה שאל יקירה ואחרן לא איתי די יחונה קדם מלכא להן אלהין די מדרהון עם בשרא לא איתוהי: ¹² כל קבל דנה מלכא בנס וקצף שניא ואמר להובדה לכל חכימי בבל: ¹³ ורתא נפקת וחכימיא מתקטלין ובעו דניאל וחברוהי להתקטלה: ¹⁴ באדין דניאל התיב עשא ושעם לאריוך רב טבחאי די מלכא די נפק לקטלה לחכימי בבל: ¹⁵ ענה ואמר לאריוך שליטא די

22 כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים: 23 וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם: 24 כי המן בן המדתא האגני צרר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא הנורל להמם ולאבדם: 25 ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ: 26 על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם: 27 קימו וקבל היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה: 28 והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם: 29 ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית: 30 וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת: 31 לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצמות וזעקתם: 32 ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר:

10 וישם המלך אחשרש מס על הארץ ואיי הים: 2 וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: 3 כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו:

על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו
בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך
ונחתום בטבעת המלך אין להשיב: 9 ויקראו ספרי
המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון
בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי
אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי
המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה
מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל
היהודים ככתבם וכלשונם: 10 ויכתב בשם המלך
אחשורש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים
ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האחשתרנים
בני הרמכים: 11 אשר נתן המלך ליהודים אשר
בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם להשמיד
ולהרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים
אתם טף ונשים ושללם לבז: 12 ביום אחד בכל
מדינות המלך אחשורש בשלושה עשר לחדש
שנים עשר הוא חדש אדר: 13 פתשנן הכתב להנתן
דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות
היהודיים עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם:
14 הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים
ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה:
15 ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת
וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוך וארגמן
והעיר שושן צהלה ושמחה: 16 ליהודים היתה
אורה ושמחה וששן ויקר: 17 ובכל מדינה ומדינה
ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע
שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים
עליהם:

9 ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה
עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות
ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם
ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם:
2 נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך
אחשורש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד
לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים: 3 וכל שרי
המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה

על בנתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש: 3 ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר: 4 ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו: 5 ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: 6 ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: 7 ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: 8 יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו: 9 ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו:

10 ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת: 11 ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: 12 וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש: 13 ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו: 14 עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר:

7 ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר המלכה: 2 ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: 3 ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי

בבקשתי: 4 כי נמכרנו אני ועמי להשמיר להרונג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה כי אין הצר שיה בנזק המלך: 5 ויאמר המלך ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר: 6 ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו: 7 ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: 8 ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: 9 ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: 10 יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו: 11 ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו:

8 ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה: 2 ויסר המלך את שבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן: 3 ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגני ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים: 4 ויושט המלך לאסתר את שרבט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: 5 ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדתא האגני אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך: 6 כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: 7 ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודיים: 8 ואתם כתבו

4 ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע **5** ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדלה ומרה: **2** ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק: **3** ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים: **4** ותבואינה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: **5** ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניו ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: **6** ויצא התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך: **7** ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי המלך ביהודיים לאבדם: **8** ואת פתשגן כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמו: **9** ויבוא התך לאסתר את דברי מרדכי: **10** ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי: **11** כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב וחיה ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום: **12** ויגידו למרדכי את דברי אסתר: **13** ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים: **14** כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלח יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות: **15** ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי: **16** לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי: **17** ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צותה עליו אסתר:

ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: **2** ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עומדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: **3** ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לה: **4** ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו: **5** ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר: **6** ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך וינתן לה ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: **7** ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: **8** אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: **9** ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה: **10** ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו: **11** ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך: **12** ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך: **13** וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך: **14** ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך אל המשתה שמח ויישב הדבר לפני המן ויעש העץ:

6 בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: **2** וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי

המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן
באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי
המלכה לפניו ולא באה: 18 והיום הזה תאמרנה
שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה
לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: 19 אם על
המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי
פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני
המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה
הטובה ממנה: 20 ונשמע פתגם המלך אשר יעשה
בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר
לבעליהן למגדול ועד קטן: 21 וייתב הדבר
בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן:
22 וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה
ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל
איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו:

2 אחר הדברים האלה כשך חמת המלך
אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר
נגזר עליה: 2 ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו
למלך נערות בתולות טובות מראה: 3 ויפקד
המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את
כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה
אל בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר
הנשים ונתון תמרוקיהן: 4 והנערה אשר תיטב
בעיני המלך תמלך תחת ושתי וייתב הדבר בעיני
המלך ויעש כן: 5 איש יהודי היה בשושן הבירה
ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני:
6 אשר הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלתה עם
יכניה מלך יהודה אשר הגלה בנבוכדנאצר מלך
בבל: 7 ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי
אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה
ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: 8 ויהי
בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות
אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית
המלך אל יד הגי שמר הנשים: 9 ותיטב הנערה
בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת
מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראויות לתת
לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לשוב בית

1 ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך
מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: 2 בימים
ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו
אשר בשושן הבירה: 3 בשנת שלוש למלכו עשה
משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים
ושרי המדינות לפניו: 4 בהראתו את עשר כבוד
מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים
שמונים ומאת יום: 5 ובמלאות הימים האלה עשה
המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול
ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן
המלך: 6 חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ
וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף
על רצפת בהט ושש ודר וסחרת: 7 והשקות בכלי
זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד
המלך: 8 והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך
על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש: 9 גם
ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות
אשר למלך אחשורוש: 10 ביום השביעי כטוב
לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בנתא
ואבנתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים
את פני המלך אחשורוש: 11 להביא את ושתי
המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות
העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא:
12 ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר
ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה
בו: 13 ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן
דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין: 14 והקרב
אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא
ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך
הישיבים ראשנה במלכות: 15 כדת מזה לעשות
במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך
אחשורוש ביד הסריסים: 16 ויאמר מומכן לפני
המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי
המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר
בכל מדינות המלך אחשורוש: 17 כי יצא דבר

המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה אשור לשבע לחם: 7 אבתינו חטאו אינם אנחנו ידי יוצר: 3 גם תנין חלצו שד היניקו גוריהן עונתיהם סבלנו: 8 עבדים משלו בנו פרק אין בת עמי לאכזר כי ענים במדבר: 4 דבק לשון מידם: 9 בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: יונק אל חכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין 10 עורנו כתנור נכמרו מפני זלעפות רעב: 11 נשים לחם: 5 האכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים בציון ענו בתלת בערי יהודה: 12 שרים בידם עלי תולע חבקו אשפתות: 6 ויגדל עון בת עמי נתלו פני זקנים לא נהדרו: 13 בחורים טחון נשאו מחטאת סדם ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ונערים בעץ כשלו: 14 זקנים משער שבתו בחורים ידים: 7 זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצם מנגינתם: 15 שבת מושל לבנו נהפך לאבל מחלנו: מפנינים ספיר גזרתם: 8 חשך משחור תארם לא 16 נפלה עטרת ראשנו אי נא לנו כי חטאנו: 17 על נכרו בחוצות צפר עורם על עצמם יבש היה כעץ: זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו: 18 על טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם יזובו הר ציון ששמים שועלים הלכו בו: 19 אתה יהוה מדקרים מתגובת שדי: 10 ידי נשים רחמניות לעולם תשב כסאך לדר ודור: 20 למד להנצח בשלו ילדיהן היו לברות למו בשבר בת עמי: תשכחנו תעזבנו לארך ימים: 21 השיבנו יהוה 11 כלה יהוה את חמתו שפך חרון אפו ויצת אש אליך ונשוב חדש ימינו כקדם: 22 כי אם מאס בציון ותאכל יסודתיה: 12 לא האמינו מלכי ארץ מאסתנו קצפת עלינו עד מאד:

וכל ישובי תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלם: 13 מחטאת נביאיה עונות כהניה השפכים בקרבה דם צדיקים: 14 נעו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו ינעו בלבשיהם: 15 סורו טמא קראו למו סורו סורו אל תנעו כי נצו גם נעו אמרו בנוים לא יוסיפו לגור: 16 פני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו זקנים לא חננו: 17 עודינה תכלינה עינינו אל עזרתנו הבל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושע: 18 צדו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב קצינו מלאו ימינו כי בא קצינו: 19 קלים היו רדפינו מנשרי שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו: 20 רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה בנוים: 21 שישי ושמחי בת אדום יושבתי בארץ עוץ גם עליך תעבר כוס תשכרי ותתערי: 22 תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום גלה על חטאתיך:

5 זכר יהוה מה היה לנו הביט וראה את חרפתנו: 2 נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים: 3 יתומים היינו אין אב אמתינו כאלמנות: 4 מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו: 5 על ציארנו נרדפנו יגענו לא הונח לנו: 6 מצרים נתנו יד

אשוה לך ואנחמך בתולת בת ציון כי גדול כים 22 חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו:
 שברך מי ירפא לך: 14 נביאיך חזו לך שוא ותפל 23 חדשים לבקרים רבה אמונתך: 24 חלקי יהוה
 ולא גלו על עונך להשיב שבייך ויחזו לך משאות 25 טוב יהוה לקו
 שוא ומדוחים: 15 ספקו עליך כפים כל עברי 26 טוב ויחזו לך משאות
 דרך שרקו וינעו ראשם על בת ירושלם הזאת 27 טוב לנבר כי ישא על בנעוריו: 28 ישב
 העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ: 29 יתן בעפר פיהו אולי
 16 פצו עליך פיהם כל אויביך שרקו ויחרקו שן 30 יתן למכהו לחי ישבע בחרפה: 31 כי
 אמרו בלענו אך זה היום שקוינהו מצאנו ראינו: 32 כי אם הונה ורחם כרב
 17 עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה 33 כי לא ענה מלבו וינה בני איש: 34 לדכא
 מימי קדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים 35 להטות משפט נבר
 קרן צריך: 18 צעק לבם אל אדני חומת בת ציון 36 לעות אדם בריבו אדני לא ראה:
 הורידו כנחל דמעה יומם וליילה אל תתני פונת 37 מי זה אמר ותחי אדני לא צוה: 38 מפי עליון לא
 לך אל תדם בת עינך: 19 קומי רני בליל לראש 39 מה יתאונן אדם חי נבר
 אשמרות שפכי כמים לבך נכח פני אדני אליו 40 נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד
 כפיך על נפש עולליך העטופים ברעב בראש 41 נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים:
 כל חוצות: 20 ראה יהוה והביטה למי עוללת כה 42 נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת: 43 סכתה
 אם תאכלנה נשים פרים עללי טפחים אם יהרג 44 סכותה בענן
 במקדש אדני כהן ונביא: 21 שכבו לארץ חוצות 45 סחי ומאוס תשימנו בקרב
 נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום 46 פצו עלינו פיהם כל איבינו: 47 פחד
 אפך טבחת לא חמלת: 22 תקרא כיום מועד מגורי 48 פלגי מים תרד
 מסביב ולא היה ביום אף יהוה פליט ושריד אשר 49 עיני נגדה ולא תדמה
 טפחתי ורביתי איבי כלם:

3 אני הגבר ראה עני בשבט עברתו: 2 אותי נהג
 וילך חשך ולא אור: 3 אך בי ישב יהפך ידו כל
 היום: 4 בלה בשרי ועורי שבר עצמותי: 5 בנה
 עלי ויקף ראש ותלאה: 6 במחשכים הושיבני כמותי
 עולם: 7 גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי: 8 גם
 כי אזעק ואשוע שתם תפלתי: 9 גדר דרכי בגזית
 נתיבתי עות: 10 דב ארב הוא לי אריה במסתרים:
 11 דרכי סורר ויפשחני שמני שמם: 12 דרך קשתו
 ויציבני כמטרא לחץ: 13 הביא בכליותי בני
 אשפתו: 14 הייתי שחק לכל עמי נגיתם כל היום:
 15 השביעני במרורים הרוני לענה: 16 ויגרס בחצץ
 שני הכפישני באפר: 17 ותזנח משלום נפשי נשיתי
 טובה: 18 ואמר אבר נצחי ותוחלתי מיהוה: 19 זכר
 עני ומרודי לענה וראש: 20 זכור תזכור ותשיח
 עלי נפשי: 21 זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל:

4 איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה
 אבני קדש בראש כל חוצות: 2 בני ציון היקרים

איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בנשים שרתי במדינות היתה למס: 2 בכו תבכה בלילה ודמעתי על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה כל רעיה בנדרו בה היו לה לאיבים: 3 גלתה יהודה מעני ומרוב עבדה היא ישבה בנשים לא מצאה מנוח כל רדפיה השיגה בין המצרים: 4 דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל שעריה שוממין כהניה נאנחים בתולתיה נוגות והיא מר לה: 5 היו צריה לראש איביה שלו כי יהוה הונהג על רב פשעיה עוללית הלכו שבי לפני צר: 6 ויצא מן בת ציון כל הדרה היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפני רודף: 7 זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתה: 8 חטא חטאה ירושלם על כן לנידה היתה כל מכבדיה הזלילה כי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור: 9 טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עניי כי הגדיל אויב: 10 ידו פרש צר על כל מחמדיה כי ראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא יבאו בקהל לך: 11 כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו מחמודיהם באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה: 12 לוא אליכם כל עברי דרך הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הונהג יהוה ביום חרון אפו: 13 ממרום שלח אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני שממה כל היום דוח: 14 נשקד על פשעי בידו ישתרגו עליו על ציוארי הכשיל כחי נתנני אדני בידי לא אוכל קום: 15 סלה כל אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי נת דרך אדני לבתולות בת יהודה: 16 על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב: 17 פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב סביביו צריו

היתה ירושלם לנדה ביניהם: 18 צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל עמים וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי: 19 קראתי למאהבי המה רמוני כהני וזקני בעיר גועו כי בקשו אכל למי וישיבו את נפשם: 20 ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שכלה חרב בבית כמות: 21 שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל איבי שמעו רעתי ששו כי אתה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמוני: 22 תבא כל רעתם לפניך ועולל למי כאשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנחתי ולבי דוי:

איכה יעיב באפו אדני את בת ציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם רגליו ביום אפו: 2 בלע אדני לא חמל את כל נאות יעקב חרס בעברתו מבצרי בת יהודה הניע לארץ חלל ממלכה ושריה: 3 גדע בחרי אף כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאש להבה אכלה סביב: 4 דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמדי עין באהל בת ציון שפך כאש חמתו: 5 היה אדני כאויב בלע ישראל בלע כל ארמנותיה שחת מבצרי וירב בבת יהודה תאניה ואניה: 6 ויחמס כנן שכו שחת מועדו שכח יהוה בציון מועד ושבת וינאץ בזעם אפו מלך וכהן: 7 זנח אדני מזבחיו נאר מקדשו הסגיר ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בבית יהוה כיום מועד: 8 חשב יהוה להשחית חומת בת ציון נטה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל חל וחומה יחדו אמללו: 9 טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בנשים אין תורה גם נביאיה לא מצאו חזון מיהוה: 10 ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלם: 11 כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עולל ויונק ברחבות קריה: 12 לאמתם יאמרו איה דגן ויין בהתעטפם כחלל ברחבות עיר בהשתפך נפשם אל חיק אמתם: 13 מה אעודך מה אדמה לך הבת ירושלם מה

וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד:
12 ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין
קץ ולהג הרבה יגעת בשר: 13 סוף דבר הכל
נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה
כל האדם: 14 כי את כל מעשה האלהים יבא
במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע:

תחת השמש וגדולה היא אלי: 14 עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה מצודים גדלים: 15 ומצא בה איש מסכן חכם ומלט הוא את העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא: 16 ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים: 17 דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל בכסילים: 18 טובה חכמה מכלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה:

10 זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט: 2 לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו: 3 וגם בדרך כשהסכל הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא: 4 אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים: 5 יש רעה ראיתי תחת השמש כשגנה שיצא מלפני השליט: 6 נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל ישבו: 7 ראיתי עבדים על סוסים ושרים הלכים כעבדים על הארץ: 8 חפר גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש: 9 מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן בהם: 10 אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה: 11 אם ישך הנחש בלוא לחש ואין יתרון לבעל הלשון: 12 דברי פי חכם חן ושפתות כסיל תבלענו: 13 תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה: 14 והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו: 15 עמל הכסילים תיגענו אשר לא ידע ללכת אל עיר: 16 אי לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו: 17 אשריך ארץ שמלכך בן חורים ושריך בעת יאכלו בגבורה ולא בשתי: 18 בעצלתים ימך המקרה ובשפלות ידים ידלף הבית: 19 לשחוק עשים לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את הכל: 20 גם במדעך מלך אל תקלל ובחדרי משכבך אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר:

11 שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאנו: 2 תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ: 3 אם ימלאו העבים נשם על הארץ יריקו ואם יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא: 4 שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור: 5 כאשר אינך יודע מה דרך הרוח כעצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את הכל: 6 בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים: 7 ומתוק האור וטוב לעינים לראות את השמש: 8 כי אם שנים הרבה יחיה האדם בכלם ישמח ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הבל: 9 שמח בחור בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותיך והלך בדרכי לבך ובמראי עיניך ודע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט: 10 והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הבל:

12 וזכר את בוראיך בימי בחורתך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ: 2 עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם: 3 ביום שיזעו שמרי הבית והתעותו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות: 4 וסגרו דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר: 5 גם מגבה יראו וחתחתים בדרך וינאץ השקד ויסתבל החנב ותפר האביונה כי הלך האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק הספרדים: 6 עד אשר לא ירחק חבל הכסף ותריך גלת הזהב ותשבר כד על המבוע ונריך הגלגל אל הבור: 7 וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה: 8 הבל הבלים אמר הקהלת הכל הבל: 9 ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד דעת את העם ואזן וחקר תקן משלים הרבה: 10 בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת: 11 דברי חכמים כדרבנות

והיא רחוקה ממני: 24 רחוק מה שהיה ועמק עמק מי ימצאו: 25 סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות: 26 ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה: 27 ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון: 28 אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי: 29 לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבנות רבים:

9 כי את כל זה נתתי אל לבי ולבור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנאה אין יודע האדם הכל לפניו: 2 הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולשהור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחטא הנשבע כאשר שבועה ירא: 3 זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע והוללות בלבכם בחייהם ואחריו אל המתים: 4 כי מי אשר יבחר אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת: 5 כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח זכרם: 6 גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש: 7 לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה האלהים את מעשיך: 8 בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר: 9 ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חיי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש: 10 כל אשר תמצא ירך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הלך שמה: (Sheol h7585)

8 מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא: 2 אני פי מלך שמור ועל דברת שבועת אלהים: 3 אל תבהל מפניו תלך אל תעמוד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה: 4 באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה: 5 שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם: 6 כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו: 7 כי איננו ידע מה שיהיה כי כאשר יהיה מי יניד לו: 8 אין אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו: 9 את כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם לרע לו: 10 ובכן ראיתי רשעים קברים ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם זה הבל: 11 אשר אין נעשה פתגם מעשה הרעה מהרה על כן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע: 12 אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר ייראו מלפניו: 13 וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני אלהים: 14 יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע אלהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה הבל: 15 ושבתתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכול ולשתות ולשמוח והוא ילוננו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו

מעשה ידיך: 7 כי ברב חלמות והבלים ודברים נגד החיים: 9 טוב מראה עינים מהלך נפש גם זה הרבה כי את האלהים ירא: 8 אם עשך רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם: 9 ויתרון ארץ בכל היא מלך לשדה נעבד: 10 אהב כסף לא ישבע כסף ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה הבל: 11 ברבות הטובה רבו אוכליה ומה

כשרון לבעליה כי אם ראית עיניו: 12 מתוקה שנת העבד אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון: 13 יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעליו לרעתו: 14 ואבד העשר ההוא בענין רע והוליד בן ואין בידו מאומה: 15 כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו: 16 וגם זה רעה חולה כל עמת שבא כן ילך ומה יתרון לו שיעמל לרוח: 17 גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף: 18 הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל תחת השמש מספר ימי חיו אשר נתן לו האלהים כי הוא חלקו: 19 גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא: 20 כי לא הרבה יזכר את ימי חייו כי האלהים מענה בשמחת לבו:

6 יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם: 2 איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא: 3 אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל: 4 כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה: 5 גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה: 6 ואלו חיה אלף שנים פעמים ושובה לא ראה הלא אל מקום אחד הכל הולך: 7 כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא: 8 כי מה יותר לחכם מן הכסיל מה לעני יודע להלך

7 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: 2 טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה כאשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו: 3 טוב כעס משחק כי ברע פנים ייטב לב: 4 לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה: 5 טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים: 6 כי כקול הסירים תחת הסיר כן שחק הכסיל וגם זה הבל: 7 כי העשך יהולל חכם ויאבד את לב מתנה: 8 טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך רוח מנבה רוח: 9 אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח: 10 אל תאמר מה היה שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה: 11 טובה חכמה עם נחלה ויתר לראי השמש: 12 כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה: 13 ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו: 14 ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה: 15 את הכל ראיתי בימי הבלים יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו: 16 אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם: 17 אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתך: 18 טוב אשר תאחז בזוה וגם מזה אל תנח את ידיך כי ירא אלהים יצא את כלם: 19 החכמה תעז לחכם מעשרה שלישים אשר היו בעיר: 20 כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: 21 גם לכל הרברים אשר ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע את עבדך מקללך: 22 כי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם את קללת אחרים: 23 כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה

ורעת ושמחה ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנוס
 לתת לטוב לפני האלהים גם זה הבל ורעות רוח:
3 לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים: 2 עת
 ללדת ועת למות עת לשעת ועת לעקור נטוע:
 3 עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת לבנות:
 4 עת לבכות ועת לשחוק עת ספור ועת רקוד:
 5 עת להשליך אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבוק
 ועת לרחק מחבק: 6 עת לבקש ועת לאבד עת
 לשמור ועת להשליך: 7 עת לקרוע ועת לתפור
 עת לחשות ועת לרברב: 8 עת לאהב ועת לשנא עת
 מלחמה ועת שלום: 9 מה יתרון העושה באשר הוא
 עמל: 10 ראיתי את הענין אשר נתן אלהים לבני
 האדם לענות בו: 11 את הכל עשה יפה בעתו גם
 את העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם
 את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף:
 12 ידעתי כי אין טוב בם כי אם לשמוח ולעשות
 טוב בחייו: 13 וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה
 טוב בכל עמלו מתת אלהים היא: 14 ידעתי כי כל
 אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין
 להוסיף וממנו אין לגרוע והאלהים עשה שיראו
 מלפניו: 15 מה שהיה כבר הוא ואשר להיות
 כבר היה והאלהים יבקש את נדרף: 16 ועוד
 ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע
 ומקום הצדק שמה הרשע: 17 אמרתי אני בלבי
 את הצדיק ואת הרשע ישפט האלהים כי עת לכל
 חפץ ועל כל המעשה שם: 18 אמרתי אני בלבי על

5 דברת בני האדם לברם האלהים ולראות שהם
 בהמה המה להם: 19 כי מקרה בני האדם ומקרה
 הבהמה ומקרה אחד להם כמות זה כן מות זה
 ורוח אחד לכל ומותר האדם מן הבהמה אין כי
 הכל הבל: 20 הכל הולך אל מקום אחד הכל היה
 מן העפר והכל שב אל העפר: 21 מי יודע רוח בני
 האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הירדת
 היא למטה לארץ: 22 וראיתי כי אין טוב מאשר
 ישמח האדם במעשיו כי הוא חלקן כי מי יביאנו
 לראות במה שיהיה אחריו:

לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים:
 7 קניתי עבדים ושפחות ובני בית היה לי גם
 מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני
 בירושלם: 8 כנסתי לי גם כסף וזהב וסגלת מלכים
 והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני
 האדם שדה ושדות: 9 וגדלתי והוספתי מכל שהיה
 לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי: 10 וכל אשר
 שאלו עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי את לבי מכל
 שמחה כי לבי שמח מכל עמלי וזה היה חלקי
 מכל עמלי: 11 ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי
 ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הכל ורעות
 רוח ואין יתרון תחת השמש: 12 ופניתי אני לראות
 חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא
 אחרי המלך את אשר כבר עשוהו: 13 וראיתי אני
 שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן
 החשך: 14 החכם עיניו בראשו והכסיל בחשך
 הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד יקרה את כלם:
 15 ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל גם אני יקרני
 ולמה חכמתי אני אז יותר ודברתי בלבי שגם זה
 הכל: 16 כי אין זכרון לחכם עם הכסיל לעולם
 בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואין ימות
 החכם עם הכסיל: 17 ושנאתי את החיים כי רע עלי
 המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל הכל ורעות
 רוח: 18 ושנאתי אני את כל עמלי שאני עמל תחת
 השמש שאניחנו לאדם שיהיה אחרי: 19 ומי יודע
 החכם יהיה או סכל וישלט בכל עמלי שעמלתי
 ושחכמתי תחת השמש גם זה הכל: 20 וסבותי
 אני ליאש את לבי על כל העמל שעמלתי תחת
 השמש: 21 כי יש אדם שעמלו בחכמה ובדעת
 ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתנו חלקו גם זה
 הכל ורעה רבה: 22 כי מה הוה לאדם בכל עמלו
 וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש: 23 כי כל
 ימיו מכאבים וכעס ענינו גם בלילה לא שכב לבו
 גם זה הכל הוא: 24 אין טוב באדם שיאכל ושתה
 והראה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני
 כי מיד האלהים היא: 25 כי מי יאכל ומי יחוש
 חוץ ממני: 26 כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה

1 דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם: 2 הכל
 הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל: 3 מה
 יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש:
 4 דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת: 5 וזרח
 השמש ובא השמש ואל מקומו שואף זורח הוא
 שם: 6 הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב
 סבב הולך הרוח ועל סביבותיו שב הרוח: 7 כל
 הנחלים הלכים אל הים והים איננו מלא אל מקום
 שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת: 8 כל
 הדברים ינעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע
 עין לראות ולא תמלא און משמע: 9 מה שהיה
 הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש
 תחת השמש: 10 יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא
 כבר היה לעלמים אשר היה מלפננו: 11 אין זכרון
 לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה להם זכרון
 עם שיהיו לאחרנה: 12 אני קהלת הייתי מלך על
 ישראל בירושלם: 13 ונתתי את לבי לדרוש ולתור
 בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענין
 רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו: 14 ראיתי
 את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל
 הבל ורעות רוח: 15 מעות לא יוכל לתקן וחסרון
 לא יוכל להמנות: 16 דברתי אני עם לבי לאמר
 אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה
 לפני על ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת:
 17 ואחנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ושכלות
 ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח: 18 כי ברב חכמה
 רב כעס ויוסף דעת יוסיף מכאוב:

2 אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה
 בטוב והנה גם הוא הבל: 2 לשחוק אמרתי מהולל
 ולשמחה מה זה עשה: 3 תרתי בלבי למשוך בין
 את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז בסכלות עד
 אשר אראה אי זה טוב לבני האדם אשר יעשו
 תחת השמים מספר ימי חייהם: 4 הגדלתי מעשי
 בנתי לי בתים נטעתי לי כרמים: 5 עשיתי לי
 גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרי: 6 עשיתי

בכפרים: 12 נשכימה לכרמים נראה אם פרחה
הנפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דדי
לך: 13 הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים
חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך:

8 מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ
אשקך גם לא יבוזו לי: 2 אנהגך אביאך אל בית
אמי תלמדני אשקך מיין הרקח מעסים רמני:
3 שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: 4 השבעתי
אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה תעדרו את
האהבה עד שתחפץ: 5 מי זאת עלה מן המדבר
מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיך שמה
חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך: 6 שימני כחותם
על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה
קשה כשאוּל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתי:
(Sheol h7585) 7 מים רבים לא יוכלו לכבות את
האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל
הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו: 8 אחות לנו קטנה
ושדים אין לה מה נעשה לאחתנו ביום שידבר
בה: 9 אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם
דלת היא נצור עליה לוח ארז: 10 אני חומה
ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום:
11 כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם
לנטרים איש יבא בפריו אלף כסף: 12 כרמי
שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את
פרי: 13 היושבת בנגים חברים מקשיבים לקולך
השמיעני: 14 ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר
האילים על הרי בשמים:

בשושנים: 6 עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך
 לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה: 7 כלך יפה
 רעיתי ומום אין בך: 8 אתי מלבנון כלה אתי
 מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר
 וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים: 9 ללבבתי
 אחתי כלה ללבבתי באחד מעניך באחד ענק
 מצורניך: 10 מה יפו דריך אחתי כלה מה טבו
 דריך מיין וריח שמניך מכל בשמים: 11 נפת
 תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך
 וריח שלמותיך כריח לבנון: 12 גן נעול אחתי כלה
 גל נעול מעין חתום: 13 שלחך פרדס רמונים
 עם פרי מגדים כפרים עם נרדים: 14 נרד וכרכם
 קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהללות עם כל
 ראשי בשמים: 15 מעין גנים באר מים חיים ונוזלים
 מן לבנון: 16 עורי צפון ובואי תימן הפיחי נגי יולו
 בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו:

5 באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם
 בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי
 אכלו רעים שתו ושכרו דודים: 2 אני ישנה ולבי
 ער קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי
 תמתי שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי לילה:
 3 פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את
 רגלי איככה אטנפם: 4 דודי שלח ידו מן החר
 ומעי המו עליו: 5 קמתי אני לפתח לדודי וידי
 נטפו מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול:
 6 פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה
 בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני:
 7 מצאני השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני
 נשאו את רידיי מעלי שמרי החמות: 8 השבעתי
 אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו
 לו שחולת אהבה אני: 9 מה דודך מדוד היפה
 בנשים מה דודך מדוד שככה השבעתנו: 10 דודי
 צח ואדום גוול מרבבה: 11 ראשו כתם פז קוצותיו
 תלתלים שחרות כעורב: 12 עיניו כיונים על אפיקי
 מים רחצות בחלב ישבות על מלאת: 13 לחיו
 כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים
 נטפות מור עבר: 14 ידי גלילי זהב ממלאים

בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים: 15 שוקיו
 עמודי שש מיסדים על אדני פז מראהו כלבנון
 בחור כארזים: 16 חכו ממתקים וכלו מחמדים זה
 דודי וזה רעי בנות ירושלם:

6 אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך
 ונבקשנו עמך: 2 דודי ירד לגנו לערוגות הבשם
 לרעות בננים וללקט שושנים: 3 אני לדודי ודודי
 לי הרעה בשושנים: 4 יפה את רעיתי כתרצה נאווה
 כירושלם אימה כנדגלות: 5 הסבי עניך מנגדי
 שהם הרהיבני שערך כעדר העזים שגלשו מן
 הגלעד: 6 שניך כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה
 שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: 7 כפלח הרמון
 רקתך מבער לצמתך: 8 ששים המה מלכות
 ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר: 9 אחת היא
 יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה
 ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה:
 10 מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה
 כחמה אימה כנדגלות: 11 אל גנת אגוז ירדתי
 לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו
 הרמנים: 12 לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי
 נדיב: 13 שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה
 בך מה תחזו בשולמית כמחלת המהנים:

7 מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב חמוקי
 ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן: 2 שררך אגן
 הסהר אל יחסר המזג בטנך ערמת חטים סונה
 בשושנים: 3 שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה:
 4 צוארך כמגדל השן עניך ברכות בחשבון על
 שער בת רבים אפך כמגדל הלבנון צופה פני
 דמשק: 5 ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך
 כארגמן מלך אסור ברהטים: 6 מה יפית ומה
 נעמת אהבה בתענונים: 7 זאת קומתך דמתה
 לתמר ושדיך לאשכולות: 8 אמרתי אעלה בתמר
 אחזה בסנסנו ויהיו נא שדיך כאשכולות הגפן
 וריח אפך כתפוחים: 9 וחכך כיון הטוב הולך
 לדודי למישרים דובב שפתי ישנים: 10 אני לדודי
 ועלי תשוקתו: 11 לכה דודי נצא השדה נלינה

שיר השירים

נשמע בארצנו: 13 התאנה חנשה פניה והנפנים
סמדר נתנו ריח קומי לכי רעיתי יפתי ולכי לך:
14 יונתי בחנוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את
מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראיך
נאות: 15 אחזו לנו שועלים שועלים קטנים מחבלים
כרמים וכרמינו סמדר: 16 דודי לי ואני לו הרעה
בך נזכירה דרך מיין מישרים אהבך: 5 שחורה
אני ונאות בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות
שלמה: 6 אל תראוני שאני שחרחרת ששזפתני
בחר:

3 על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה
נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: 2 אקומה נא ואסובבה
בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה
נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: 3 מצאוני השמרים
הסבכים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם: 4 כמעט
שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי
אחזותיו ולא ארפנו עד שהביאתיו אל בית אמי
ואל חדר הורתי: 5 השבעתי אתכם בנות ירושלם
בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו
את האהבה עד שתחפץ: 6 מי זאת עלה מן המדבר
כתימרות עשן מקטרת מור ולבונה מכל אבקת
רוכל: 7 הנה מטתו שלשלמה ששים נכרים סביב
לה מגברי ישראל: 8 כלם אחזי חרב מלמדי
מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות:
9 אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון:
10 עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן
תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם: 11 צאינה
וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה
לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו:

4 הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים
מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו מהר
גלעד: 2 שניך כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה
שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: 3 כחוש השני
שפתתיך ומדברייך נאות כפלח הרמון רקתך
מבעד לצמתך: 4 כמגדל דויד צוארך בנוי
לתלפיות אלף המנן תלוי עליו כל שלטי הגבורים:
5 שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרועים

1 שיר השירים אשר לשלמה: 2 ישקני מנשקות
פיהו כי טובים דרך מיין: 3 לריח שמניך טובים
שמן תורק שמך על כן עלמות אהבך: 4 משכני
אחרך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה
בך נזכירה דרך מיין מישרים אהבך: 5 שחורה
אני ונאות בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות
שלמה: 6 אל תראוני שאני שחרחרת ששזפתני
השמש בני אמי נחרו בי שמני נטרה את הכרמים
כרמי שלי לא נטרתי: 7 הנידה לי שאהבה נפשי
איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה
כעטיה על עדרי חבריך: 8 אם לא תדעי לך היפה
בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיתיך על
משכנות הרעים: 9 לססתי ברכבי פרעה דמיתך
רעיתי: 10 נאו לחדך בתרים צוארך בחרוזים:
11 תורי זהב נעשה לך עם נקדות הכסף: 12 עד
שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו: 13 צרור המר
דודי לי בין שדי ילין: 14 אשכל הכפר דודי לי
בכרמי עין גדי: 15 הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך
יונים: 16 הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננה:
17 קרות בתינו ארזים רחיטנו ברותים:

2 אני חבצלת השרון שושנת העמקים: 2 כשושנה
בין החוחים כן רעיתי בין הבנות: 3 כתפוח בעצי
היער כן דודי בין הבנים בצלו חמדי וישבתי
ופריו מתוק לחכי: 4 הביאני אל בית היין ודגלתי
עלי אהבה: 5 סמכוני באשיות רפדוני בתפוחים
כי חולת אהבה אני: 6 שמאלו תחת לראשי וימינו
תחבקני: 7 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות
או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את
האהבה עד שתחפץ: 8 קול דודי הנה זה בא
מודלג על ההרים מקפץ על הגבעות: 9 דומה
דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר
כתלנו משניח מן החלונות מציץ מן החרכים:
10 ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי
לך: 11 כי הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו:
12 הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור

האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו
שתיים את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא
שם בבית לחם: 12 ויהי ביתך כבית פרץ אשר
ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך
מן הנערה הזאת: 13 ויקח בעז את רות ותהי לו
לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן:
14 ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר
לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל:
15 והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי
כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך
משבעה בנים: 16 ותקח נעמי את הילד ותשתהו
בחיקה ותהי לו לאמנת: 17 ותקראנה לו השכנות
שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא
אבי ישי אבי דוד: 18 ואלה תולדות פרץ פרץ
הוליד את חצרון: 19 וחצרון הוליד את רם ורם
הוליד את עמינדב: 20 ועמינדב הוליד את נחשון
ונחשון הוליד את שלמה: 21 ושלמון הוליד את
בעז ובעז הוליד את עובד: 22 ועבד הוליד את
ישי וישי הוליד את דוד:

ויצו בעז את נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה: 16 וגם של תשלול לה מן הצבתיים ועזבתם ולקטה ולא תנערו בה: 17 ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערם: 18 ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבעה: 19 ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכריך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז: 20 ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא: 21 ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו את כל הקציר אשר לי: 22 ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם נערותיו ולא יפגעו בך בשדה אחר: 23 ותדבק בנערות בעז ולקט עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את חמותה:

4 ובעז עלה השער וישב שם והנה הנאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פה פלני אלמני ויסר וישב: 2 ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו: 3 ויאמר לנאל חלקת השדה אשר לאחינו לאליםלך מכרה נעמי השבה משדה מואב: 4 ואני אמרתי אנלה אזנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם תנאל נאל ואם לא ינאל הנידה לי ואדע כי אין זולתך לנאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אנאל: 5 ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי להקים שם המת על נחלתו: 6 ויאמר הנאל לא אוכל לנאול לי פן אשחית את נחלתי נאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לנאל: 7 וזאת לפנים בישראל על הנאולה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל: 8 ויאמר הנאל לבעז קנה לך וישלף נעלו: 9 ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאליםלך ואת כל אשר לכליון ומחלון מיד נעמי: 10 וגם את רות המואביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום: 11 ויאמרו כל בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי

3 ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך: 2 ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את נערותיו הנה הוא זרה את גרן השערים הלילה: 3 ורחצת וסכת ושמת שמלתך עליך וירדתי הגרן אל תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות: 4 ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבתי והוא יגיד לך את אשר תעשין: 5 ותאמר אליה כל אשר תאמרי אעשה: 6 ותרד הגרן ותעש ככל אשר צותה חמותה: 7 ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלש ותגל מרגלתיו ותשכב: 8 ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו: 9 ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה: 10 ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי הבחורים אם דל ואם עשיר: 11 ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי

ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו: 2 ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם: 3 וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה: 4 וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים: 5 וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאשה: 6 ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לתת להם לחם: 7 ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה: 8 ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי: 9 יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה: 10 ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך: 11 ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשים: 12 שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים: 13 הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעננה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכם כי יצאה בי יד יהוה: 14 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה: 15 ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך: 16 ותאמר רות אל תפנעי בי לעזובך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי: 17 באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסוף כי המות יפריד ביני ובינך: 18 ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה: 19 ותלכנה שתיהם עד באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי: 20 ותאמר אליהן אל

תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד: 21 אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי הרע השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים:

ולנעמי מידע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז: 2 ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי: 3 ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקוצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך: 4 והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו וברכך יהוה: 5 ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת: 6 ויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי משדה מואב: 7 ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד עתה זה שבתה הבית מעט: 8 ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם נעמתי: 9 עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן הלוא צויתי את הנערים לבלתי נגעד וצמת והלכת אל הכלים ושתית מאשר ישאבון הנערים: 10 ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה: 11 ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום: 12 ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו: 13 ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתי וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך: 14 ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקוצרים ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע ותתר: 15 ותקם ללקט

ארץ והמה חכמים מחכמים: 25 הנמלים עם לא והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל: 31 תנו עז ויכינו בקיץ לחמם: 26 שפנים עם לא עצום לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה: וישימו בסלע ביתם: 27 מלך אין לארבה ויצא חצץ כלו: 28 שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך: 29 שלשה המה מיטיבי צעד וארבעה מיטבי לכת: 30 ליש גבור בבהמה ולא ישוב מפני כל: 31 זרזיר מתנים או תיש ומלך אלקום עמו: 32 אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה: 33 כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב:

31 דברי המואל מלך משא אשר יסרתו אמו:

2 מה ברי ומה בר בשני ומה בר נדרי: 3 אל תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין: 4 אל למלכים למואל אל למלכים שתו יין ולרוזנים או שכר: 5 פן ישתה וישכח מחקך וישנה דין כל בני עני: 6 תנו שכר לאיובד ויין למרי נפש: 7 ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד: 8 פתח פיך לאלם אל דין כל בני חלוף: 9 פתח פיך שפט צדק ודין עני ואביון: 10 אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה: 11 בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר: 12 נמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה: 13 דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה: 14 היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה: 15 ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערתי: 16 זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטע כרם: 17 חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרעותיה: 18 טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בליל נרה: 19 ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך: 20 כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון: 21 לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים: 22 מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה: 23 נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ: 24 סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני: 25 עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון: 26 פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה: 27 צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל: 28 קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה: 29 רבות בנות עשו חיל ואת עליית על כלנה: 30 שקר החן

צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים יחפש אדם: ואין מענה: 20 חזית איש אין בדבריו תקוה לכסיל
 13 מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירחם: ממנו: 21 מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מגון:
 14 אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול: 22 איש אף יגרה מדון ובעל חמה רב פשע: 23 נאות
 ברעה: 15 ארי נהם ודב שוקק משל רשע על עם
 דל: 16 נגיד חסר תבונות ורב מעשקות שנאי בצע
 יאריך ימים: 17 אדם עשק בדם נפש עד בור ינוס
 אל יתמכו בו: 18 הולך תמים יושע ונעקש דרכים
 יפול באחת: 19 עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף
 איש עול ותועבת רשע ישר דרך:

30 דברי אגור בן יקה המשא נאם הנבר
 לאיתא לאיתא לאיתא לאכל: 2 כי בער אנכי מאיש
 ולא בינת אדם לי: 3 ולא למדתי חכמה ודעת
 קדשים אדע: 4 מי עלה שמים וירד מי אסף רוח
 בחפניו מי צרר מים בשמלה מי הקים כל אפסי
 ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע: 5 כל אמרת
 אלוה צרופה מגן הוא לחסים בו: 6 אל תוסף
 על דבריו פן יוכיח בך ונכזבת: 7 שתיים שאלתי
 מאתך אל תמנע ממני בטרם אמות: 8 שוא ודבר
 כזב הרהק ממני ראש ועשר אל תתן לי הטרפני
 לחם חקי: 9 פן אשבע וכחשתי ואמרת מי יהוה
 ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי: 10 אל תלשן
 עבד אל אדני פן יקללך ואשמת: 11 דור אביו
 יקלל ואת אמו לא יברך: 12 דור טהור בעיניו
 ומצאתו לא רחץ: 13 דור מה רמו עיניו ועפעפיו
 ינשאו: 14 דור חרבות שניו ומאכלות מתלעתיו
 לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם: 15 לעלוקה
 שתי בנות הב הב שלוש הנה לא תשבענה ארבע
 לא אמרו הון: 16 שאול ועצר רחם ארץ לא שבעה
 מים ואש לא אמרה הון: (Sheol h7585) 17 עין תלעג
 לאב ותבוז ליקהת אם יקרוה ערבי נחל ויאכלוה
 בני נשר: 18 שלשה המה נפלאו ממני וארבע
 לא ידעתים: 19 דרך הנשר בשמים דרך נחש
 עלי צור דרך אניה בלב ים ודרך גבר בעלמה:
 20 כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה
 לא פעלתי און: 21 תחת שלוש רגזה ארץ ותחת
 ארבע לא תוכל שאת: 22 תחת עבד כי ימלוך
 ונבל כי ישבע לחם: 23 תחת שנאה כי תבעל
 ושפחה כי תירש גברתה: 24 ארבעה הם קטני

29 איש תוכחות מקשה ערף פתע ישבר ואין
 מרפא: 2 ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל
 רשע יאנח עם: 3 איש אהב חכמה ישמח אביו
 ורעה זונות יאבד הון: 4 מלך במשפט יעמיד
 ארץ ואיש תרומות יהרסנה: 5 גבר מחליק על
 רעהו רשת פורש על פעמיו: 6 בפשע איש רע
 מוקש וצדיק ירון ושמח: 7 ידע צדיק דין דלים
 רשע לא יבין דעת: 8 אנשי לצון יפחו קריה
 וחכמים ישיבו אף: 9 איש חכם נשפט את איש
 אויל ורגז ושחק ואין נחת: 10 אנשי דמים ישנאו תם
 וישרים יבקשו נפשו: 11 כל רוחו יוציא כסיל וחכם
 באחור ישבחנה: 12 משל מקשיב על דבר שקר
 כל משרתיו רשעים: 13 רש ואיש תככים נפגשו
 מאיר עיני שניהם יהוה: 14 מלך שופט באמת
 דלים כסאו לעד יכון: 15 שבט ותוכחת יתן חכמה
 ונער משלח מביש אמו: 16 ברבות רשעים ירבה
 פשע וצדיקים במפלתם יראו: 17 יסר בנך ויניחך
 ויתן מעדנים לנפשך: 18 באין חזון יפרע עם ושמר
 תורה אשרהו: 19 בדברים לא יוסר עבד כי יבין

על פנת נג מאשת מדונים ובית חבר: 25 מים קרים
על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק: 26 מעין
נרפש ומקור משחת צדיק מט לפני רשע: 27 אכל
דבש הרבות לא טוב וחקר כבדים כבוד: 28 עיר
פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו:

4 אכזריות חמה ושטף אף ומי יעמד לפני קנאה:
5 טובה תוכחת מגלה מאהבה מסתרת: 6 נאמנים
פצעי אוהב ונעתרות נשיקות שונא: 7 נפש שבעה
תבוס נפת ונפש רעבה כל מר מתוק: 8 כצפור
נודרת מן קנה כן איש נודד ממקומו: 9 שמן וקטרת
ישמח לב ומתק רעהו מעצת נפש: 10 רעך ורעה
אביך אל תעזב ובית אחיך אל תבוא ביום אידך
טוב שכן קרוב מאח רחוק: 11 חכם בני ושמה
לבי ואשיבה חרפי דבר: 12 ערום ראה רעה
נסתר פתאים עברו נעשו: 13 קח בנדר כי ערב זר
ובעד נכריה חבלהו: 14 מברך רעהו בקול גדול
בבקר השכים קללה תחשב לו: 15 דלף טורד
ביום סגריר ואשת מדונים נשתה: 16 צפניה צפן
רוח ושמן ימינו יקרא: 17 ברזל בברזל יחד ואיש
יחד פני רעהו: 18 נצר תאנה יאכל פריה ושמר
אדניו יכבד: 19 כמים הפנים לפנים כן לב האדם
לאדם: 20 שאול ואבדה לא תשבענה ועיני האדם
לא תשבענה: (Sheol h7585) 21 מצרף לכסף וכוור
לזהב ואיש לפי מהללו: 22 אם תכתוש את האויל
במכתש בתוך הריפות בעלי לא תסור מעליו
אולתו: 23 ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים:
24 כי לא לעולם חסן ואם נזר לדור דור: 25 גלה
חציר ונראה דשא ונאספו עשבות הרים: 26 כבשים
ללבושך ומחיר שדה עתודים: 27 ודי חלב עזים
ללחמך ללחם ביתך וחיים לנערויך:

28 נסו ואין דרך רשע וצדיקים ככפיר יבטח:
2 בפשע ארץ רבים שריה ובאדם מבין ידע כן
יארץ: 3 גבר רש ועשק דלים מטר סחף ואין
לחם: 4 עזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה
יתגרו בם: 5 אנשי רע לא יבינו משפט ומבקשי
יהוה יבינו כל: 6 טוב רש הולך בתמו מעקש
דרכים והוא עשיר: 7 נוצר תורה בן מבין ורעה
זוללים יכלים אביו: 8 מרבה הונו בנשך ובתרבית
לחונן דלים יקבצנו: 9 מסיר אזנו משמע תורה
גם תפלתו תועבה: 10 משנה ישרים בדרך רע
בשחותו הוא יפול ותמימים ינחלו טוב: 11 חכם
בעיניו איש עשיר ודל מבין יחקרנו: 12 בעלץ

27 אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה
ילד יום: 2 יהללך זר ולא פיך נכרי ואל שפתיך:
3 כבד אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משניהם:

ילדך ואל תבזו כי זקנה אמן: 23 אמת קנה ואל
תמכר חכמה ומוסר ובינה: 24 גול וגול אבי צדיק יזעמוהו לאמים: 25 ולמוכחים ינעם ועליהם תבוא
יולד חכם וישמח בו: 25 ישמח אביך ואמך ותגל
יולדתך: 26 תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תרצנה: 27 הכן בחונך מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר
27 כי שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה: 28 אף
היא כחתף תארב ובוגדים באדם תוסף: 29 למי
אוי למי אבוי למי מדונים למי שיח למי פצעים
חנם למי חכללות עינים: 30 למאחרים על היין
לבאים לחקר ממסך: 31 אל תרא יין כי יתאדם
כי יתן בכיס עינו יתהלך במישרים: 32 אחריתו
כנחש ישך וכצפעני יפרש: 33 עיניך יראו זרות
ולבך ידבר תהפכות: 34 והיית כשכב בלב ים
וכשכב בראש חבל: 35 הכוני כל חליתי הלמוני
בל ידעתי מתי אקיץ אוסיף אבקשנו עוד:

25 גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי

חזקיה מלך יהודה: 2 כבד אלהים הסתר דבר

24 אל תקנא באנשי רעה ואל תתאו להיות
אתם: 2 כי שר יונה לבם ועמל שפתיהם תדברנה: לעמק ולב מלכים אין חקר: 4 חנו סינים מכסף
3 בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן: 4 ובדעת ויצא לצרף כלי: 5 חנו רשע לפני מלך ויכון
חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים: 5 גבר חכם
בעוז ואיש דעת מאמץ כח: 6 כי בתחבולות תעשה
לך מלחמה ותשועה ברב יועץ: 7 ראמות לאויל
חכמות בשער לא יפתח פיהו: 8 מחשב להרע לו
בעל מזמות יקראו: 9 זמת אולת חטאת ותועבת
לאדם לץ: 10 התרפית ביום צרה צר כחכה: 10 פן יחסך שמע ודבתך לא תשוב: 11 תפוחי זהב
11 הצל לקחים למות ומטים להרג אם תחשוך: במשכיות כסף דבר דבר על אפניו: 12 נזם זהב
12 כי תאמר הן לא ידענו זה הלא תכן לבות הוא
יבין ונצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפעלו: 13 כצנת
13 אכל בני דבש כי טוב ונפת מתוק על חכך: ישיב: 14 נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל
14 כן דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש אחרית
ותקותך לא תכרת: 15 אל תארב רשע לנוה צדיק
אל תשדד רבצו: 16 כי שבע יפול צדיק וקם
ורשעים יכשלו ברעה: 17 בנפל אויבך אל תשמה
ובכשלו אל יגל לבך: 18 פן יראה יהוה ורע בעיניו
והשיב מעליו אפו: 19 אל תתחר במרעים אל
תקנא ברשעים: 20 כי לא תהיה אחרית לרע נר
רשעים ידעך: 21 ירא את יהוה בני ומלך עם שונים
אל תתערב: 22 כי פתאם יקום אדם ופיר שניהם
מי יודע: 23 גם אלה לחכמים הכר פנים במשפט
תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר: 24 טוב שבת

8 הפכפך דרך איש וזר וזך ישר פעלו: 9 טוב לשבת על פנת נג מאשת מדונים ובית חבר: 10 נפש רשע אותה רע לא יחן בעיניו רעהו: 11 בענש לץ יחכם פתי ובהשכיל לחכם יקח דעת: 12 משכיל צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרע: 13 אשם אזנו מוזקת דל גם הוא יקרא ולא יענה: 14 מתן בסתר יכפה אף ושחד בחק חמה עזה: 15 שמחה לצדיק עשות משפט ומחתה לפעלי און: 16 אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח: 17 איש מחסור אהב שמחה אהב יין ושמן לא יעשיר: 18 כפר לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד: 19 טוב שבת בארץ מדבר מאשת מדונים וכעס: 20 אוצר נחמד ושמן בנוה חכם וכסיל אדם יבלענו: 21 רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד: 22 עיר גברים עלה חכם וירד עז מבטחה: 23 שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו: 24 זר יהיר לץ שמו עושה בעברת ודון: 25 תאות עצל תמיתנו כי מאנו ידיו לעשות: 26 כל היום התאוה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך: 27 זבח רשעים תועבה אף כי בזמה יביאנו: 28 עד כזבים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר: 29 העז איש רשע בפניו וישר הוא יכין דרכיו: 30 אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד יהוה: 31 סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה:

23 כי תשב ללחום את מושל בין תבין את אשר לפניך: 2 ושמת שכין בלעך אם בעל נפש אתה: 3 אל תתאו למטעמותיו והוא לחם כזבים: 4 אל תיגע להעשיר מבינתך חדל: 5 התעוף עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה לו כנפים כנשר ועיף השמים: 6 אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו: 7 כי כמו שער בנפשו כן הוא אכל ושתה יאמר לך ולבו בל עמך: 8 פתך אכלת תקיאנה ושחת דבריך הנעימים: 9 באזני כסיל אל תדבר כי יבוז לשכל מליך: 10 אל תסג נבול עולם ובשרי יתומים אל תבא: 11 כי נאלם חזק הוא יריב את ריבם אתך: 12 הביאה למוסר לבך ואזנך לאמרי דעת: 13 אל תמנע מנער מוסר כי תכנו בשבט לא ימות: 14 אתה בשבט תכנו ונפשו משאול תציל:

22 נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב: 2 עשיר ורש נפשו עשה כלם יהוה: 3 ערום ראה רעה ויסתור ופתיים עברו ונענשו: 4 עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים: 5 צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם: 6 חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה: 7 עשיר ברשים ימשול ועבד לזה לאיש מלוה: 8 זורע עולה יקצור און ושבט עברתו יכלה: 9 טוב עין הוא יברך כי נתן מלחמו לדל: 10 גרש לץ ויצא מדון וישבת דין וקלון: 11 אהב טהור לב חן שפתי רעהו מליך: 12 עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד: 13 אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארצח: 14 שוחה עמקה פי זרות זעום

גדלים ינחנו: 17 צדיק הראשון בריבו יבא רעהו
 וחקרו: 18 מדינים ישבית הגורל ובין עצומים
 יפריד: 19 אח נפשע מקרית עז ומדונים כבריה
 ארמון: 20 מפרי פי איש תשבע בטנו תבואת שפתיו
 ישבע: 21 מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל
 פריה: 22 מוצא אשה מוצא טוב ויפק רצון מיהוה:
 23 תחנונים ידבר רש ועשיר יענה עזות: 24 איש
 רעים להתרעע ויש אהב דבק מאח:

19 טוב רש הולך בתמו מעקש שפתיו והוא
 כסיל: 2 גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים
 חוטא: 3 אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה יזעף
 לבו: 4 הון יסיף רעים רבים ודל מרעהו יפריד:
 5 עד שקרים לא ינקח ויפיח כזבים לא ימלט:
 6 רבים יחלו פני נדיב וכל הרע לאיש מתן: 7 כל
 אחי רש שנאחו אף כי מרעהו רחקו ממנו מדרך
 אמרים לא המה: 8 קנה לב אהב נפשו שמר תבונה
 למצא טוב: 9 עד שקרים לא ינקח ויפיח כזבים
 יאבד: 10 לא נאווה לכסיל תענוג אף כי לעבד
 משל בשרים: 11 שכל אדם האריך אפו ותפארתו
 עבר על פשע: 12 נהם ככפיר זעף מלך וכטל
 על עשב רצונו: 13 הות לאביו בן כסיל ודלף
 טרד מדיני אשה: 14 בית והון נחלת אבות ומיהוה
 אשה משכלת: 15 עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה
 תרעב: 16 שמר מצוה שמר נפשו בוזה דרכיו
 יומת: 17 מלוה יהוה חונן דל וגמלו ישלם לו:
 18 יסר בנך כי יש תקוה ואל המיתו אל תשא נפשך:
 19 גרל חמה נשא ענש כי אם תציל ועוד תוסף:
 20 שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך:
 21 רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום:
 22 תאות אדם חסדו וטוב רש מאיש כזב: 23 יראת

21 יהוה לחיים ושבע ילין בל יפקד רע: 24 טמן עצל
 ידו בצלחת גם אל פיהו לא ישיבנה: 25 לץ תכה
 ופתי יערם והוכיח לנבון יבין דעת: 26 משדר
 אב יבריה אם בן מביש ומחפיר: 27 חדל בני
 לשמע מוסר לשנות מאמרי דעת: 28 עד בליעל
 יליץ משפט ופי רשעים יבלע און: 29 נכונו ללצים
 שפטים ומהלמות לגו כסילים:

20 לץ היין המה שכר וכל שנה בו לא יחכם:
 2 נהם ככפיר אימת מלך מתעברו חוטא נפשו:
 3 כבוד לאיש שבת מרים וכל אויל יתגלע: 4 מחרף
 עצל לא יחרש ישאל בקציר ואין: 5 מים עמקים
 עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה: 6 רב אדם
 יקרא איש חסדו ואיש אמונים מי ימצא: 7 מתהלך
 בתמו צדיק אשרי בניו אחריו: 8 מלך יושב על
 כסא דין מזרה בעיניו כל רע: 9 מי יאמר זכיתי
 לבי טהרתי מחטאתי: 10 אבן ואבן איפה ואיפה
 תועבת יהוה גם שניהם: 11 גם במעלליו יתנכר
 נער אם זך ואם ישר פעלו: 12 און שמעת ועין ראה
 יהוה עשה גם שניהם: 13 אל תאהב שנה פן תורש
 פקח עיניך שבע לחם: 14 רע רע יאמר הקונה ואזל
 לו אז יתהלל: 15 יש זהב ורב פנינים וכלי יקר
 שפתי דעת: 16 לקח בגדו כי ערב זר ובעד נכרים
 חבלהו: 17 ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא
 פיהו חצץ: 18 מחשבות בעצה תכון ובתחבולות
 עשה מלחמה: 19 גולה סוד הולך רכיל ולפתה
 שפתיו לא תתערב: 20 מקלל אביו ואמו ידעך
 גרו באישון חשך: 21 נחלה מבחלת בראשנה
 ואחריתה לא תברך: 22 אל תאמר אשלמה רע
 קוה ליהוה וישע לך: 23 תועבת יהוה אבן ואבן
 ומאזני מרמה לא טוב: 24 מיהוה מצעדי גבר
 ואדם מה יבין דרכו: 25 מוקש אדם ילע קדש
 ואחר נדרים לבקר: 26 מזרה רשעים מלך חכם
 וישב עליהם אופן: 27 גר יהוה נשמת אדם חפש
 כל חדרי בטן: 28 חסד ואמת יצרו מלך וסעד
 בחסד כסאו: 29 תפארת בחורים כחם והדר זקנים
 שיבה: 30 חברות פצע תמריק ברע ומכות חדרי
 בטן:

21 פלגי מים לב מלך ביד יהוה על כל
 אשר יחפץ יטנו: 2 כל דרך איש ישר בעיניו ותכן
 לבות יהוה: 3 עשה צדקה ומשפט נבחר ליהוה
 מזבח: 4 רום עינים ורחב לב גר רשעים חטאת:
 5 מחשבות חרוץ אך למותר וכל אין אך למחסור:
 6 פעל אוצרות בלשון שקר הבל גרף מבקשי
 מות: 7 שד רשעים יגורם כי מאנו לעשות משפט:

למענהו וגם רשע ליום רעה: 5 תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא ינקה: 6 בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע: 7 ברצות יהוה דרכי איש גם אויביו ישלם אתו: 8 טוב מעט בצדקה מרב תבואות בלא משפט: 9 לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו: 10 קסם על שפתי מלך במשפט לא ימעל פיו: 11 פלס ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל אבני כיס: 12 תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון כסא: 13 רצון מלכים שפתי צדק ודבר ישרים יאהב: 14 חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה: 15 באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש: 16 קנה חכמה מה טוב מחרוץ וקנות בינה נבחר מכסף: 17 מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצר דרכו: 18 לפני שבר גאון ולפני כשלון גבה רוח: 19 טוב שפל רוח את עניים מחלק שלל את נאים: 20 משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח ביהוה אשריו: 21 לחכם לב יקרא נבון ומתק שפתים יסיף לקח: 22 מקור חיים שכל בעליו ומוסר אולים אולת: 23 לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתיו יסיף לקח: 24 צוף דבש אמרי נעם מתוק לנפש ומרפא לעצם: 25 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות: 26 נפש עמל עמלה לו כי אכף עליו פיהו: 27 איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש צרבת: 28 איש תהפכות ישלח מדון ונגרן מפריד אלון: 29 איש חסם יפתה רעהו והוליכו בדרך לא טוב: 30 עצה עיניו לחשב תהפכות קרן שפתיו כלה רעה: 31 עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא: 32 טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר: 33 בחיק יוטל את הגורל ומיהוה כל משפטו:

18 לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע: 2 לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו: 3 בבוא רשע בא גם בוז ועם קלון חרפה: 4 מים עמוקים דברי פי איש נחל נבע מקור חכמה: 5 שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט: 6 שפתי כסיל יבאו בריב ופיו למהלמות יקרא: 7 פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש נפשו: 8 דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן: 9 גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית: 10 מנדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב: 11 הון עשיר קרית עזו וכחומה נשגבה במשכיתו: 12 לפני שבר יגבה לב איש ולפני כבוד ענוה: 13 משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה: 14 רוח איש יכלכל מחלהו ורוח נכאה מי ישאנה: 15 לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת: 16 מתן אדם ירחיב לו ולפני

17 טוב פת חרבה ושלוח בה מבית מלא זבחי ריב: 2 עבד משכיל ימשל בבן מביש ובתוך אחים יחלק נחלה: 3 מצרף לכסף וכור לזהב ובחן לבות יהוה: 4 מרע מקשים על שפת און שקר מזין על לשון הות: 5 לעג לרש חרף עשהו שמח לאיד לא ינקה: 6 עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם: 7 לא נאוה לנבל שפת יתר אף כי

ויש נספה בלא משפט: 24 חושך שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר: 25 צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר:

14 חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו: 2 הולך בישרו ירא יהוה ונלוז דרכיו בוזוהו: 3 בפי אויל חטר נאווה ושפתי חכמים תשמוּרם: 4 באין אלפים אבוס בר ורב תבואות בכח שור: 5 עד אמונים לא יכזב ויפּיח כזבים עד שקר: 6 בקש לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקל: 7 לך מנגד לאיש כסיל ובל ידעת שפתי דעת: 8 חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה: 9 אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון: 10 לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר: 11 בית רשעים ישמר ואהל ישרים יפּריח: 12 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות: 13 גם בשחוק יכאב לב ואחריתה שמחה תונה: 14 מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב: 15 פתי יאמין לכל דבר וערום יבין לאשרו: 16 חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח: 17 קצר אפים יעשה אולת ואיש מזמנות ישנא: 18 נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת: 19 שחו רעים לפני טובים ורשעים על שערי צדיק: 20 גם לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים: 21 בז לרעהו חוטא ומחונן עניים אשריו: 22 הלוא יתעו חרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב: 23 בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתים אך למחסור: 24 עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת: 25 מציל נפשות עד אמת ויפּח כזבים מרמה: 26 ביראת יהוה מבטח עז ולבניו יהיה מחסה: 27 יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות: 28 ברב עם הדרת מלך ובאפס לאם מחתת רזון: 29 ארך אפים רב תבונה וקצר רוח מרים אולת: 30 חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה: 31 עשק דל חרף עשהו ומכבדו חנן אביון: 32 ברעתו ירחה רשע וחסה במוותו צדיק: 33 בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע: 34 צדקה תרום גוי וחסד לאמים חטאת: 35 רצון מלך לעבד משכיל ועברתו תהיה מביש:

15 מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה אף: 2 לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת: 3 בכל מקום עיני יהוה צפות רעים וטובים: 4 מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח: 5 אויל ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת יערם: 6 בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעכרת: 7 שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא כן: 8 זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו: 9 תועבת יהוה דרך רשע ומרדף צדקה יאהב: 10 מוסר רע לעזב ארח שונא תוכחת ימות: 11 שאול ואבדון נגד יהוה אף כי לבות בני אדם: (Sheol h7585) 12 לא יאהב לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך: 13 לב שמוח ייטב פנים ובעצבת לב רוח נכאה: 14 לב נבון יבקש דעת ופני כסילים ידעה אולת: 15 כל ימי עני רעים וטוב לב משתה תמיד: 16 טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו: 17 טוב ארחת ירק ואהבה שם משור אבוס ושנאה בו: 18 איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקט ריב: 19 דרך עצל כמשכת חרף וארך ישרים סללה: 20 בן חכם ישמח אב וכסיל אדם בוזוה אמו: 21 אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה יישר לכת: 22 הפך מחשבות באין סוד וברב יועצים תקום: 23 שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מזה טוב: 24 ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה: (Sheol h7585) 25 בית נאים יסח יהוה ויצב גבול אלמנה: 26 תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים אמרי נעם: 27 עכר ביתו בוצע בצע ושונא מתנת יחיה: 28 לב צדיק יגנה לענות ופי רשעים יביע רעות: 29 רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע: 30 מאור עינים ישמח לב שמועה טובה תדשן עצם: 31 און שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין: 32 פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה לב: 33 יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה:

16 לאדם מערכי לב ומיהוה מענה לשון: 2 כל דרכי איש זך בעיניו ותכן רוחות יהוה: 3 גל אל יהוה מעשיך ויכנו מחשבתך: 4 כל פעל יהוה מְשֻׁלִי

ישרים תצילם ובהותם בגדים ילכדו: 7 במות אדם מוקש רע ויצא מצרה צדיק: 14 מפרי פי איש רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים אבדה: 8 צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו: 9 בפה חנף ישחת רעהו ובדעת צדיקים יחלצו: 10 בטוב צדיקים תעלץ קריה ובאבד רשעים רנה: 11 בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס: 12 בז לרעהו חסר לב ואיש תבונות יחריש: 13 הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר: 14 באין תחבלות יפל עם ותשועה ברב יועץ: 15 רע ירוע כי ערב זר ושנא תקעים בוטח: 16 אשת חן תתמך כבוד ועריצים יתמכו עשר: 17 גמל נפשו איש חסד ועכר שארו אכזרי: 18 רשע עשה פעלת שקר וזרע צדקה שכר אמת: 19 כן צדקה לחיים ומרדף רעה למותו: 20 תועבת יהוה עקשי לב ורצונו תמימי דרך: 21 יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט: 22 נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם: מות:

13 תאות צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה: 23 יש מפזר ונוסף עוד וחושך מישר אך למחסור: 24 נפש ברכה תדשן ומרוה גם הוא יורא: 26 מנע בר יקבהו לאום וברכה לראש משביר: 27 שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבואנו: 28 בוטח בעשרו הוא יפל וכעלה צדיקים יפרחו: 29 עוכר ביתו ינחל רוח ועבד אויל לחכם לב: 30 פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם: 31 הן צדיק בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא:

12 אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת בער: 12 טוב יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירשיע: 3 לא יכון אדם ברשע ושרש צדיקים בל ימוט: 4 אשת חיל עטרת בעלה וקרקב בעצמותיו מבישה: 5 מחשבות צדיקים משפט תחבלות רשעים מרמה: 6 דברי רשעים ארב דם ופי ישרים יצילים: 7 הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמד: 8 לפי שכלו יהלל איש ונעוה לב יהיה לבזו: 9 טוב נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר לחם: 10 יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי: 11 עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים חסר לב: 12 חמד רשע מצוד רעים ושרש צדיקים יתן: 13 בפשע שפתים

צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט: 21 להנחיל
 אהבי יש ואצרתיהם אמלא: 22 יהוה קנני ראשית
 דרכו קדם מפעליו מאז: 23 מעולם נסכתי מראש
 מקדמי ארץ: 24 באין תהמות חוללתי באין מעינות
 נכבדי מים: 25 בטרם הרים הטבעו לפני נבעות
 חוללתי: 26 עד לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות
 תבל: 27 בהכינו שמים שם אני בחוקו חוג על פני
 תהום: 28 באמצו שחקים ממעל בעזוז עינות תהום:
 29 בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו
 מוסדי ארץ: 30 ואהיה אצל אמון ואהיה שעשעים
 יום יום משחקת לפניו בכל עת: 31 משחקת בתבל
 ארצו ושעשעי את בני אדם: 32 ועתה בני שמעו
 לי ואשרי דרכי ישמרו: 33 שמעו מוסר וחכמו ואל
 תפרעו: 34 אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתתי
 יום יום לשמר מזוזת פתחי: 35 כי מצאי מצאי חיים
 ויפק רצון מיהוה: 36 וחטאי חמס נפשו כל משנאי
 אהבו מות:

9 חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה:
 2 טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה:
 3 שלחה נערתיה תקרא על גפי מרמי קרת: 4 מי
 פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו: 5 לכו לחמו
 בלחמי ושתו ביין מסכתי: 6 עזבו פתאים וחיו
 ואשרו בדרך בינה: 7 יסר לי לקח לו קלון
 ומוכיח לרשע מומו: 8 אל תוכח ליץ פן ישנאך
 הוכח לחכם ויאהבך: 9 תן לחכם ויחכם עוד
 הודע לצדיק ויוסף לקח: 10 תחלת חכמה יראת
 יהוה ודעת קדשים בינה: 11 כי בי ירבו ימין
 ויוסיפו לך שנות חיים: 12 אם חכמת חכמת לך
 ולצת לדרך תשא: 13 אשת כסילות המיה פתיות
 ובל ידעה מה: 14 וישבה לפתח ביתה על כסא
 מרמי קרת: 15 לקרא לעברי דרך המישרים
 ארחותם: 16 מי פתי יסר הנה וחסר לב ואמרה
 לו: 17 מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם:
 18 ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קראה:

[Sheol h7585]

10 משלי שלמה בן חכם ישמח אב ובן כסיל
 תונת אמו: 2 לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל
 ממות: 3 לא ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשעים
 יתהרף: 4 ראש עשה כף רמיה ויד חרוצים תעשיר:
 5 אגר בקיץ בן משכיל נדרם בקציר בן מביש:
 6 ברכות לראש צדיק ופי רשעים יכסה חמס:
 7 זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב: 8 חכם לב
 יקח מצות ואויל שפתים ילבט: 9 הולך בתם ילך
 בטח ומעקש דרכיו יודע: 10 קרץ עין יתן עצבת
 ואויל שפתים ילבט: 11 מקור חיים פי צדיק ופי
 רשעים יכסה חמס: 12 שנאה תעורר מרדנים ועל
 כל פשעים תכסה אהבה: 13 בשפתי נכון תמצא
 חכמה ושבת לנו חסר לב: 14 חכמים יצפנו דעת
 ופי אויל מחתה קרבה: 15 הון עשיר קרית עזו
 מחתת דלים רישם: 16 פעלת צדיק לחיים תבואת
 רשע לחטאת: 17 ארח לחיים שומר מוסר ועוזב
 תוכחת מתעה: 18 מכסה שנאה שפתי שקר ומוצא
 דבה הוא כסיל: 19 ברב דברים לא יחדל פשע
 וחשך שפתיו משכיל: 20 כסף נבחר לשון צדיק
 לב רשעים כמעט: 21 שפתי צדיק ירעו רבים
 ואוילים בחסר לב ימותו: 22 ברכת יהוה היא
 תעשיר ולא יוסף עצב עמה: 23 כשחוק לכסיל
 עשות זמה וחכמה לאיש תבונה: 24 מגורת רשע
 היא תבואנו ותאות צדיקים יתן: 25 כעבור סופה
 ואין רשע וצדיק יסוד עולם: 26 כחמץ לשנים
 וכעשן לעינים כן העצל לשלחיו: 27 יראת יהוה
 תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה: 28 תוחלת
 צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד: 29 מעוז
 לתם דרך יהוה ומחתה לפעלי און: 30 צדיק
 לעולם בל ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ: 31 פי
 צדיק ינוב חכמה ולשון תהפכות תכרת: 32 שפתי
 צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות:

11 מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה
 רצונו: 2 בא זדון ויבא קלון ואת צנועים חכמה:
 3 תמת ישרים תנחם וסלף בוגדים ושדם: 4 לא
 יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות: 5 צדקת
 תמים תישר דרכו וברשעתו יפל רשע: 6 צדקת

וחכם: 7 אשר אין לה קצין שטר ומשל: 8 תכין לילה ואפלה: 10 והנה אשה לקראתו שית זונה בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה: 9 עד מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך: 10 מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידיים לשכב: 11 ובא כמהלך ראשך ומחסרך כאיש מנן: 12 אדם בליעל איש און הולך עקשות פה: 13 קרץ בעינו מלל ברגלו מרה באצבעתיו: 14 תהפכות בלבו חרש רע בכל עת מדנים יסלח: 15 על כן פתאם יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא: 16 שש הנה שנא יהוה ושבע תועבות נפשו: 17 עינים רמות לשון שקר וידיים שפכות דם נקי: 18 לב חרש מחשבות און רגלים ממהרות לרוץ לרעה: 19 יפיח כזבים עד שקר ומשלח מדנים בין אחים: 20 נצר בני מצות אביך ואל תטש תורת אמך: 21 קשרם על לבך תמיד ענדם על גרגרתך: 22 בהתהלכך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך: 23 כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר: 24 לשמורך מאשת רע מחלקת לשון נכריה: 25 אל תחמד יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה: 26 כי בעד אשה זונה עד ככר לחם ואשת איש נפש יקרה תצוד: 27 היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה: 28 אם יהלך איש על הנחלים ורגליו לא תכונינה: 29 כן הבא אל אשת רעהו לא ינקח כל הנגע בה: 30 לא יבוזו לנגב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב: 31 ונמצא ישלם שבעתים את כל הון ביתו יתן: 32 נאף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה: 33 נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה: 34 כי קנאה חמת גבר ולא יחמול ביום נקם: 35 לא ישא פני כל כפר ולא יאבה כי תרבה שחד:

מוות: {Sheol h7585}

8 הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה: 2 בראש מרומים עלי דרך בית נתיבות נצבה: 3 ליד שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנה: 4 אליכם אישים אקרא וקולי אל בני אדם: 5 הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב: 6 שמעו כי נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים: 7 כי אמת יהנה חכי ותועבת שפתי רשע: 8 בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש: 9 כלם נכחים למבין וישרים למצאי דעת: 10 קחו מוסרי ואל כסף ודעת מחרוץ נבחר: 11 כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה: 12 אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא: 13 יראת יהוה שנאת רע נאה וגאון ודרך רע ופי תהפכות שנאתי: 14 לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה: 15 בי מלכים ימלכו ורוזנים יחקקו צדק: 16 בי שרים ישרו ונדיבים כל שפטי צדק: 17 אני אהביה אהב ומשחירי ימצאנני: 18 עשר וכבוד אתי הון עתק וצדקה: 19 טוב פריי מחרוץ ומפז ותבואתי מכסף נבחר: 20 בארח

7 בני שמר אמרי ומצותי תצפן אתך: 2 שמר מצותי וחיה ותורתי כאישון עיניך: 3 קשרם על אצבעתיך כתבם על לוח לבך: 4 אמר לחכמה אחתי את ומדע לבינה תקרא: 5 לשמורך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה: 6 כי בחלון ביתי בעד אשנבי נשקפתי: 7 וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב: 8 עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד: 9 בנשף בערב יום באישון

דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: 18 עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר: 19 יהוה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה: 20 בדעתו תהומות נבקעו ושחקים ירעפו טל: 21 בני אל ילזו מעיניך נצר תשיה ומזמה: 22 ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגרתך: 23 אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תנוף: 24 אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך: 25 אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבא: 26 כי יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד: 27 אל תמנע טוב מבעליי בהיות לאל ידיך לעשות: 28 אל תאמר לרעך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך: 29 אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך: 30 אל תרוב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה: 31 אל תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו: 32 כי תועבת יהוה נלוז ואת ישרים סודו: 33 מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך: 34 אם ללצים הוא יליץ ולעניים יתן חן: 35 כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון:

5 בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט אזנך: 2 לשמר מזמות ודעת שפתיך ינצרו: 3 כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכה: 4 ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות: 5 רגליה ירדות מות שאול צעדיה יתמכו: 6 [Sheol h7585](#) ארח חיים פן תפלס נעו מעגלתיה לא תדע: 7 ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי: 8 הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה: 9 פן תתן לאחרים הודך ושנתך לאכזרי: 10 פן ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי: 11 ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך: 12 ואמרת איך שנאתי שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה: 2 כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו: 3 כי בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי: 4 וירני ויאמר לי יתמך דברי לבך שמר מצותי וחי: 5 קנה חכמה קנה בינה אל תשכח ואל תש מאמרי פי: 6 אל תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך: 7 ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנייך קנה בינה: 8 סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה: 9 תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמננך: 10 שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות חיים: 11 בדרך חכמה הרתך הדרכתך במעגלי ישר: 12 בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ לא תכשל: 13 החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייך: 14 בארח רשעים אל תבא ואל תאשר בדרך רעים: 15 פרעהו אל תעבר בו שטה מעליו ועבור: 16 כי לא ישנו אם לא ירעו וננזלה שנתם אם לא יכשולו: 17 כי לחמו לחם רשע ויין חמסים ישתו: 18 וארח צדיקים כאור נה הולך ואור עד נכון היום: 19 דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו: 20 בני לדברי הקשיבה

4 שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה: 2 כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו: 3 כי בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי: 4 וירני ויאמר לי יתמך דברי לבך שמר מצותי וחי: 5 קנה חכמה קנה בינה אל תשכח ואל תש מאמרי פי: 6 אל תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך: 7 ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנייך קנה בינה: 8 סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה: 9 תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמננך: 10 שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות חיים: 11 בדרך חכמה הרתך הדרכתך במעגלי ישר: 12 בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ לא תכשל: 13 החזק במוסר

6 בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך: 2 נוקשת באמרי פיך נלכדת באמרי פיך: 3 עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בכף רעך לך התרפס ורהב רעך: 4 אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך: 5 הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש: 6 לך אל נמלה עצל ראה דרכיה

בני אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך: 2 להקשיב לחכמה אונך תשה לבך לתבונה: 3 כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך: 4 אם תבקשנה כססף וכמטמונים תחפשנה: 5 אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא: 6 כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: 7 וצפן לישרים תושיה מנן להלכי תם: 8 לנצר ארחות משפט ודרך חסידו ישמר: 9 אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב: 10 כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך ינעם: 11 מזמה תשמר עליך תבונה תנצרכה: 12 להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות: 13 העוזבים ארחות ישר ללכת בדרכי חשך: 14 השמחים לעשות רע ינילו בתהפכות רע: 15 אשר ארחתיהם עקשים ונלוזים במעגלותם: 16 להצילך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה: 17 העוזבת אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה: 18 כי שחה אל מות ביתה ואל רפאים מעגלתיה: 19 כל באיה לא ישובון ולא ישינו ארחות חיים: 20 למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר: 21 כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה: 22 ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה:

3 בני תורתי אל תשכן ומצותי יצר לבך: 2 כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך: 3 חסד ואמת אל יעזובך קשרם על גגרותיך כתבם על לוח לבך: 4 ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם: 5 בטח אל יהוה בכל לבך ואל בינתך אל תשען: 6 בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחתיך: 7 אל תהי חכם בעיניך ירא את יהוה וסור מרע: 8 רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך: 9 כבד את יהוה מהונך ומראשית כל תבואתך: 10 וימלאו אסמך שבע ותירוש יקביך יפרצו: 11 מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו: 12 כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את בן ירצה: 13 אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה: 14 כי טוב סחרה מסחר כסף ומחרוץ תבואתה: 15 יקרה היא מפניים וכל חפצך לא ישוו בה: 16 ארך ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד: 17 דרכיה

משלי שלמה בן דוד מלך ישראל: 2 לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה: 3 לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים: 4 לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה: 5 ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבלות יקנה: 6 להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם: 7 יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו: 8 שמע בני מוסר אביך ואל תטש תורת אמן: 9 כי לוית חן הם לראשך וענקים לגגרתך: 10 בני אם יפתוך חטאים אל תבא: 11 אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם: 12 נבלעם כשואל חיים ותמימים כיורדי בור: 13 Sheol h7585) כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל: 14 גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו: 15 בני אל תלך בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם: 16 כי רגליהם לרע ירצו וימהרו לשפך דם: 17 כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כנף: 18 והם לדם יארבו יצפנו לנפשתם: 19 כן ארחות כל בצע בצע את נפש בעליו יקח: 20 חכמות בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה: 21 בראש המיות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר: 22 עד מתי פתים תאהבו פתי ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו דעת: 23 תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם: 24 יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב: 25 ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אביתם: 26 גם אני באידכם אשחק אלעג בבא פחדכם: 27 בבא כשאוה פחדכם ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם צרה וצוקה: 28 אז יקראני ולא אענה ישחרני ולא ימצאני: 29 תחת כי שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו: 30 לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי: 31 ויאכלו מפרי דרכם וממעצתיהם ישבעו: 32 כי משובת פתים תהרנם ושלות כסילים תאבדם: 33 ושמע לי ישכן בטח ושאגן מפחד רעה:

42 ויען איוב את יהוה ויאמר: 2 ידעת כי כל תוכל ולא יבצר ממך מזמח: 3 מי זה מעלים עצתה בלי דעת לכן הנדתי ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע: 4 שמע נא ואנכי אדבר אשאלך והודיעני: 5 לשמע און שמעתיך ועתה עיני ראתך: 6 על כן אמאס ונחמתי על עפר ואפר: 7 ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה אל איוב ויאמר יהוה אל אליפז התימני חרה אפי בך ובשני רעיך כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: 8 ועתה קחו לכם שבעה פרים ושבעה אילים ולכו אל עבדי איוב והעליתם עולה בעדכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: 9 וילכו אליפז התימני ובלדד השוחי צפר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה וישא יהוה את פני איוב: 10 ויהוה שב את שבית איוב בהתפללו בעד רעהו ויסף יהוה את כל אשר לאיוב למשנה: 11 ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיתיו וכל ידעיו לפניו ויאכלו עמו לחם בביתו ויגדו לו וינחמו אתו על כל הרעה אשר הביא יהוה עליו ויתנו לו איש קשיטה אחת ואיש זמזמה אחד: 12 ויהוה ברכך את אחרית איוב מראשיתו ויהי לו ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים ואלף צמור בקר ואלף אתונות: 13 ויהי לו שבענה בנים ושלוש בנות: 14 ויקרא שם האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן הפוך: 15 ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם: 16 ויהי איוב אחרי זאת מאה וארבעים שנה וירא את בניו ואת בני בנותיו ארבעה דורות: 17 וימת איוב זקן ושבע ימים:

41 תמשך לויתן בחכה ובחבל תשקיע לשנו: 2 התשים אנמון באפון ובכוח תקוב לחיו: 3 הירבה אליך תחנונים אם ידבר אליך רכות: 4 היכרת ברית עמך תקחנו לעבד עולם: 5 התשחק בו כצפור ותקשרנו לגערוותיך: 6 יכרו עליו חברים יחצוהו בין כנענים: 7 התמלא בשכות עורו ובצלצל דגים ראשו: 8 שים עליו כפך זכר מלחמה אל תוסף: 9 הן תחלתו נכובה הנם אל מראיו יטל: 10 לא אכזר כי יעורנו ומי הוא לפני יתיצב: 11 מי הקדימני ואשלם תחת כל השמים לי הוא: 12 לא אחריש בדיו ודבר גבורות וחין ערכו: 13 מי גלה פני לבושו בכפל רסנו מי יבוא: 14 דלתי פניו מי פתח סביבות שניו אימה: 15 נאווה אפיקי מגנים סגור חותם צר: 16 אחד באחד יגשו ורוח לא יבוא ביניהם: 17 איש באחיהו ידבקן יתלכדו ולא יתפרדו: 18 עטישתי תהל אור ועיניו כעפעפי שחר: 19 מפיו לפידים יהלכו כידודי אש יתמלטו: 20 מנחיריו יצא עשן כדור נפוח ואנמן: 21 נפשו נחלים תלהט ולהב מפיו יצא: 22 בצוארו ילין עז ולפניו תדוך דאבה: 23 מפלי בשרו דבקו יצוק עליו בל ימוט: 24 לבו יצוק כמו אבן ויצוק כפלה תחתית: 25 משתו יגורו אלים משברים יתחטאו: 26 משיגהו חרב בלי תקום חנית מסע ושריה: 27 יחשב לתבן ברזל לעץ רקבון נחושה: 28 לא יברחנו בן קשת לקש נהפכו לו אבני קלע: 29 כקש נחשבו תותח וישחק לרעש כידון: 30 תחתיו חרודי חרש ירפד חרוץ עלי טיט: 31 ירתיח כסיר מצולה ים ישים כמרקחה: 32 אחריו יאיר נתיב יחשב תהום לשיבה: 33 אין על עפר משלו העשו לבלתי חת: 34 את כל גבה יראה הוא מלך על כל בני שחק:

ולא תסיף ופא ישית בנאון גליך: 12 המימך צוית רים עבדך אם ילין על אבוסך: 10 התקשר רים בקר ידעתה שחר מקמו: 13 לאחו בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה: 14 תתהפך כחמר חותם ויתצבו כמו לבוש: 15 וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר: 16 הבאת עד נבכי ים ובחקר תהום התהלכת: 17 הנגלו לך שערי מות ושערי צלמות תראה: 18 התבוננת עד רחבי ארץ הגד אם ידעת כלה: 19 אי זה הדרך ישכן אור וחשך אי זה מקמו: יגיעה בלי פחד: 17 כי השה אלוה חכמה ולא חלק כי תקחנו אל גבולו וכי תבין נתיבות ביתו: 20 ידעת כי אז תולד ומספר ימך רבים: 22 הבאת אל אצרות שלג ואצרות ברד תראה: 23 אשר חשכתי לעת צר ליום קרב ומלחמה: 24 אי זה הדרך יחלק אור יפץ קדים עלי ארץ: 25 מי פלג לשטף תעלה ודרך לחזיו קלות: 26 להמטיר על ארץ לא איש מדבר לא אדם בו: 27 להשביע שאה ומשאה ולהצמיח מצא דשא: 28 היש למטר אב או מי הוליד אנלי טל: 29 מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו: 30 כאבן מים יתחבאו ופני תהום יתלכדו: 31 התקשר מעדנות כימה או משכות כסיל תפתח: 32 התציא מזרות בעתו ועיש על בניה תנחם: 33 הידעת חקת שמים אם תשים משטרו בארץ: 34 התרים לעב קולך ושפעת מים תכסך: 35 התשלח ברכים וילכו ויאמרו לך הננו: 36 מי שת בטחות חכמה או מי נתן לשכוי בינה: 37 מי יספר שחקים בחכמה ונבלי שמים מי ישיב: 38 בצקת עפר למוצק ורגבים ידבקו: 39 התצוד ללביא טרף וחית כפירים תמלא: 40 כי ישחו במעונות ישבו בסכה למו ארב: 41 מי יכין לערב צידו כי ילדו אל אל ישועו יתעו לבלי אכל:

40 ויען יהוה את איוב ויאמר: 2 הרב עם שדי יסור מוכיח אלוה יעננה: 3 ויען איוב את יהוה ויאמר: 4 הן קלתי מה איביך ידי שמתי למו פי: 5 אחת דברתי ולא אענה ושתיים ולא אוסיף: 6 ויען יהוה את איוב מן סערה ויאמר: 7 אזר נא כנבר חלציך אשאלך והודיעני: 8 האף תפר משפטי תרשיעני למען תצדק: 9 ואם זרוע כאל לך ובקול כמהו תרעם: 10 עדה נא נאון וגבה והוד והדר תלבש: 11 הפץ עברות אפך וראה כל נאה והשפילהו: 12 ראה כל נאה הכניעהו והדרך רשעים תחתם: 13 טמנם בעפר יחד פניהם חבש בטמון: 14 וגם אני אודך כי תושע לך ימינך: 15 הנה נא בהמות אשר עשיתי עמך חציר כבקר יאכל: 16 הנה נא כחו במתניו ואנו בשרירי בטנו: 17 יחפץ זנבו כמו ארז גידי פחדו ישרנו: 18 עצמוי אפיקי נחושה גרמיו כמטיל ברזל: 19 הוא ראשית

7 אם צדקת מה תתן לו או מה מידך יקח: 8 לאיש כמוך רשעך ולבן אדם צדקתך: 9 מרוב עשוקים יזעיקו ישועו מזרוע רבים: 10 ולא אמר איה אלוה עשי נתן זמרות בלילה: 11 מלפנו מבהמות ארץ ומעוף השמים יחכמנו: 12 שם יצעקו ולא יענה מפני נאון רעים: 13 אך שוא לא ישמע אל ושדי לא ישורנה: 14 אף כי תאמר לא תשורנו דין לפניו ותחולל לו: 15 ועתה כי אין פקד אפו ולא ידע בפש מאד: 16 ואיוב הבל יפצה פיהו בבלי דעת מלין יכבר:

37 אף לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו: 2 שמעו שמעו ברנז קלו והנה מפיו יצא: 3 תחת כל השמים ישרהו ואורו על כנפות הארץ: 4 אחריו ישאנ קול ירעם בקול גאונו ולא יעקבם כי ישמע קולו: 5 ירעם אל בקולו נפלאות עשה גדלות ולא נדע: 6 כי לשלג יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרות עזו: 7 ביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי מעשהו: 8 ותבא חיה כמו ארוב ובמעונתיה תשכן: 9 מן החרד תבוא סופה ומזמרים קרה: 10 מנשמת אל יתן קרח ורחב מים במוצק: 11 אף ברי יטריח עב יפיץ ענן אורו: 12 והוא מסבות מתהפך בתחבולתו לפעלם כל אשר יצום על פני תבל ארצה: 13 אם לשבט אם לארצו אם לחסד ימצאהו: 14 האזינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל: 15 התדע בשום אלוה עליהם והופיע אור עגנו: 16 התדע על מפלשי עב מפלאות תמים דעים: 17 אשר בנדיך חמים בהשקט ארץ מדרום: 18 תרקיע עמו לשחקים חזקים כראי מוצק: 19 הודיענו מה נאמר לו לא נערך מפני חשך: 20 היספר לו כי אדבר אם אמר איש כי יבלע: 21 ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם: 22 מצפון זהב יאתה על אלוה נורא הוד: 23 שדי לא מצאנהו שניא כח ומשפט ורב צדקה לא יענה: 24 לכן יראוהו אנשים לא יראה כל חכמי לב:

36 ויסף אליהוא ויאמר: 2 כתר לי זעיר ואחוק כי עוד לאלוה מלים: 3 אשא דעי למרחוק ולפעלי אתן צדק: 4 כי אמנם לא שקר מלי תמים דעות עמך: 5 הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב: 6 לא יחיה רשע ומשפט עניים יתן: 7 לא יגרע מצדיק עיניו ואת מלכים לכסא וישיבם לנצח וינבחו: 8 ואם אסורים בזקים ילכדון בחבלי עני: 9 ויגד להם פעלם ופשעיהם כי יתנברו: 10 ויגל אזנם למוסר ויאמר כי ישבון מאון: 11 אם ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בטוב ושניהם בנעימים: 12 ואם לא ישמעו בשלח יעברו ויגועו בבלי דעת: 13 וחנפני לב ישימו אף לא ישועו כי אסרם: 14 תמת בנער נפשם וחיתם בקדשים: 15 יחליץ עני בעניו ויגל בלחץ אזנם: 16 ואף הסיתך מפי צר רחב לא מוצק תחתיה ונחת שלחנך מלא דשן: 17 ודין רשע מלאת דין ומשפט יתמכו: 18 כי חמה פן יסיתך בספק ורב כפר אל יטך: 19 היערך שועך לא בצר וכל מאמצי כח: 20 אל תשאף הלילה לעלות עמים תחתם: 21 השמר אל תפן אל און כי על זה בחרת מעני: 22 הן אל ישיב בכחו מי כמהו מורה: 23 מי פקד עליו דרכו ומי אמר פעלת עולה: 24 זכר כי תשניא פעלו אשר שררו אנשים: 25 כל אדם חזו בו אנוש יביט מרחוק: 26 הן אל שניא ולא נדע מספר שניו ולא חקר: 27 כי יגרע נטפי מים יזקו מטר לאדו: 28 אשר יזלו שחקים ירעפו עלי אדם רב: 29 אף אם יבין מפרשי עב תשאות סכתו: 30 הן פרש עליו אורו ושרשי הים

38 ויען יהוה את איוב מן הסערה ויאמר: 2 מי זה מחשיך עצה במלין בלי דעת: 3 אור נא כנבר חלציך ואשאלך והודיעני: 4 איפה היית ביסדי ארץ הגד אם ידעת בינה: 5 מי שם ממדיה כי תדע או מי נטה עליה קו: 6 על מה אדניה הטבעו או מי ירה אבן פנתה: 7 ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים: 8 ויסך בדלתים ים בניחו מרחם יצא: 9 בשומי ענן לבשו וערפל תחלתו: 10 ואשבר עליו חקי ואשים בריח ודלתים: 11 ואמר עד פה תבוא

ואולם שמע נא איוב מלי וכל דברי האזינה: 2 הנה נא פתחתי פי דברה לשוני בחכי: 3 ישר לבי אמרי ודעת שפתי ברור מלל: 4 רוח אל עשתני ונשמת שדי תחיני: 5 אם תוכל השיבני ערכה לפני התיצבה: 6 הן אני כפיך לאל מחמר קרצתי גם אני: 7 הנה אמת לי תבעתך ואכפי עליך לא יכבד: 8 אך אמרת באזני וקול מלין אשמע: 9 זך אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי: 10 הן תנואות עלי ימצא יחשבני לאיוב לו: 11 ישם בסד רגלי ישמר כל ארצתי: 12 הן זאת לא צדקת אענך כי ירבה אלוה מאנוש: 13 מדוע אליו ריבות כי כל דבריו לא יענה: 14 כי באחת ידבר אל ובשתים לא ישורנה: 15 בחלום חזיון לילה בנפל תרדמה על אנשים בתנומות עלי משכב: 16 אז יגלה און אנשים ובמסרם יחתם: 17 להסיר אדם מעשה ונוה מגבר יכסה: 18 יחשך נפשו מני שחת וחיתו מעבר בשלח: 19 והוכח במכאוב על משכבו וריב עצמיו אתן: 20 וזהמתו חיתו לחם ונפשו מאכל תאוה: 21 יכל בשרו מראי ושפי עצמותיו לא ראו: 22 ותקרב לשחת נפשו וחיתו למתים: 23 אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו: 24 ויחננו ויאמר פדעוהו מדרת שחת מצאתי כפר: 25 רטפש בשרו מנער ישוב לימי עלומיו: 26 יעתר אל אלוה וירצהו וירא פניו בתרועה וישב לאנוש צדקתו: 27 ישר על אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא שוה לי: 28 פדה נפשי מעבר בשחת וחיתי באור תראה: 29 הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר: 30 להשיב נפשו מני שחת לאור באור החיים: 31 הקשב איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר: 32 אם יש מלין השיבני דבר כי חפצתי צדקך: 33 אם אין אתה שמע לי החרש ואאלפך חכמה:

34 ויען אליהו ויאמר: 2 שמעו חכמים מלי וידעים האזינו לי: 3 כי און מלין תבחן וחד ישעם לאכל: 4 משפט נבחרה לנו נדעה בינינו מה טוב: 5 כי אמר איוב צדקתי ואל הסיר משפטי: 6 על משפטי אכזב אנוש חצי בלי פשע: 7 מי חטאת מה תפעל בו ורבו פשעיך מה תעשה לו:

תשוה: 23 כי ידעתי מות תשיבני ובית מועד לכל נפשו: 31 אם לא אמרו מתי אחלי מי יתן מבשרו חי: 24 אך לא בעי ישלח יד אם בפידו להן שוע: לא נשבע: 32 בחוץ לא ילין גר דלתי לארח 25 אם לא בכיתי לקשה יום עגמה נפשי לאביון: אפתח: 33 אם כסיתי כאדם פשעי לטמון בחבי 26 כי טוב קויתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל: עוני: 34 כי אערוץ המון רבה ובזו משפחות יחתני 27 מעי רתחו ולא דמו קדמני ימי עני: 28 קדר ואדם לא אצא פתח: 35 מי יתן לי שמע לי הן תוי הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע: 29 אח הייתי לתנים ורע לבנות יענה: 30 עורי שחר מעלי ועצמי חרה מני חרב: 31 ויהי לאבל כנרי וענבי לקול בכים:

31 ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה: 2 ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרמים:

3 הלא איד לעול ונכר לפעלי און: 4 הלא הוא יראה דרכי וכל צעדי יספור: 5 אם הלכתי עם שוא ותחש על מרמה רגלי: 6 ישקלני במאזני צדק וידע אלוה תמתי: 7 אם תטה אשרי מני הדרך ואחר עיני הלך לבי ובכפי דבק מאום: 8 אזרעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו: 9 אם נפתח לבי על אשה ועל פתח רעי ארבותי: 10 תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון אחרין: 11 כי הוא זמה והיא עון פלילים: 12 כי אש היא עד אבדון תאכל ובכל תבואתי תשרש: 13 אם אמאס משפט עבדי ואמתי ברבם עמודי: 14 ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו: 15 הלא בבטן עשני עשהו ויכננו ברחם אחד: 16 אם אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה אכלה: 17 ואכל פתי לבדי ולא אכל יתום ממנה: 18 כי מנעורי גדלני כאב ומבטן אמי אנחנה: 19 אם אראה אויב מבלי לבוש ואין כסות לאביון: עונה אמריו מכם: 13 פן תאמרו מצאנו חכמה אל 20 אם לא ברכוני חלצו ומנו כבשי יתחמם: 21 אם הניפותי על יתום ידי כי אראה בשער עזרתי: לא אשיבנו: 15 חתו לא ענו עוד העתיקו מהם 22 כתפי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר: 23 כי פחד אלי איד אל ומשאתו לא אוכל: 24 אם שמתי זהב כסלי ולכתם אמרתי מבטחי: 25 אם אשמח כי רב חילי וכי כביר מצאה ידי: 26 אם אראה אור כי יהל וירח יקר הלך: 27 ויפת בסתר לבי ותשק ידי לפי: 28 גם הוא עון פלילי כי כחשתי לאל ממעל: 29 אם אשמח בפיד משנאי והתעררתי כי מצאו רע: 30 ולא נתתי לחטא חכי לשאל באלה

ונפש בעליה הפחתי: 40 תחת חטה יצא חות ותחת שערה באשה תמו דברי איוב:

32 וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את איוב כי הוא צדיק בעיניו: 2 ויחר אף אליהו בן ברכאל הבווי ממשפחת רם באיוב חרה אפו על צדקו נפשו מאלהים: 3 ובשלשת רעיו חרה אפו על הדרך ואחר עיני הלך לבי ובכפי דבק מאום: 4 ואליהו 8 אזרעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו: 9 אם נפתח לבי על אשה ועל פתח רעי ארבותי: 10 תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון אחרין: 11 כי הוא זמה והיא עון פלילים: 12 כי אש היא עד אבדון תאכל ובכל תבואתי תשרש: 13 אם אמאס משפט עבדי ואמתי ברבם עמודי: 14 ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו: 15 הלא בבטן עשני עשהו ויכננו ברחם אחד: 16 אם אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה אכלה: 17 ואכל פתי לבדי ולא אכל יתום ממנה: 18 כי מנעורי גדלני כאב ומבטן אמי אנחנה: 19 אם אראה אויב מבלי לבוש ואין כסות לאביון: עונה אמריו מכם: 13 פן תאמרו מצאנו חכמה אל 20 אם לא ברכוני חלצו ומנו כבשי יתחמם: 21 אם הניפותי על יתום ידי כי אראה בשער עזרתי: לא אשיבנו: 15 חתו לא ענו עוד העתיקו מהם 22 כתפי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר: 23 כי פחד אלי איד אל ומשאתו לא אוכל: 24 אם שמתי זהב כסלי ולכתם אמרתי מבטחי: 25 אם אשמח כי רב חילי וכי כביר מצאה ידי: 26 אם אראה אור כי יהל וירח יקר הלך: 27 ויפת בסתר לבי ותשק ידי לפי: 28 גם הוא עון פלילי כי כחשתי לאל ממעל: 29 אם אשמח בפיד משנאי והתעררתי כי מצאו רע: 30 ולא נתתי לחטא חכי לשאל באלה

כמעט ישאני עשני:

עליו ולא יחמל מידו ברוח יברח: 23 ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקמו:

28 כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזקן: 2 ברזל מעפר יקח ואבן יצוק נחושה: 3 קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר אבן אפל וצלמות: 4 פרץ נחל מעם גר הנשכחים מני רגל דלו מאנוש נעו: 5 ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו אש: 6 מקום ספיר אבניה ועפרת זהב לו: 7 נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה: 8 לא הדריכהו בני שחץ לא עדה עליו שחל: 9 בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים: 10 בצורות יארים בקע וכל יקר ראתה עינו: 11 מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור: 12 והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה: 13 לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים: 14 תהום אמר לא בי היא וים אמר אין עמדי: 15 לא יתן סוגר תחתיה ולא ישקל כסף מחירה: 16 לא תסלה בכתם אופיר בשחם יקר וספיר: 17 לא יערכנה זהב וזוככית ותמורתה כלי פז: 18 ראמות וגביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים: 19 לא יערכנה פטרת כוש בכתם טהור לא תסלה: 20 והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה: 21 ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים נסתר: 22 אבדון ומוות אמרו באזנינו שמענו שמעה: 23 אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה: 24 כי הוא לקצות הארץ יביט תחת כל השמים יראה: 25 לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה: 26 בעשתו למטר חק ודרך לחיזו קלות: 27 אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה: 28 ויאמר לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסוד מרע בינה:

30 ועתה שחקו עלי צעירים ממני לימים אשר מאסתי אבותם לשית עם כלבי צאני: 2 גם כח ידיהם למה לי עלימו אבד כלח: 3 בחסר ובכפן גלמוד הערקים ציה אמש שואה ומשאה: 4 הקטפים מלוח עלי שיח ושרש רתמים לחמם: 5 מן גו יגרשו וריעו עלימו כנגב: 6 בערוץ נחלים לשכן חרי עפר וכפים: 7 בין שיחים ינהקו תחת חרול יספחו: 8 בני נבל גם בני בלי שם נכאו מן הארץ: 9 ועתה ננינתם הייתי ואהי למלה: 10 תעבוני רחקו מני ומפני לא חשכו רק: 11 כי יתרו פתח ויענני ורסן מפני שלחו: 12 על ימין פרחח יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחות אידם: 13 נתסו נתיבתי להותי יעילו לא עזר למו: 14 כפרץ רחב יאתיו תחת שאה התגלגלו: 15 ההפך עלי בלהות תרדף כרוח נדבתי וכעב עברה ישעתי: 16 ועתה עלי תשתפך נפשי יאחזוני ימי עני: 17 לילה עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכבון: 18 ברב כח יתחפש לבושי כפי כתנתי יאזרני: 19 הרני לחמר ואתמשל כעפר ואפר: 20 אשוע אליך ולא תענני עמדתי ותתבנן בי: 21 תהפך לאכזר לי בעצם ירך תשטמני: 22 תשאני אל רוח תרכיבני ותמנני

29 ויסף איוב שאת משלו ויאמר: 2 מי יתנני כירחי קדם כימי אלוה ישמרני: 3 בהללו נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך: 4 כאשר הייתי בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי: 5 בעור שדי עמדי סביבותי נערי: 6 ברחץ הליכי בחמה וצור יצוק עמדי פלגי שמן: 7 בצאתי שער עלי קרת ברחוב אכין מושבי: 8 ראוני נערים ונחבאו וישישים קמו עמדו: 9 שרים

רגלי דרכו שמרתי ולא אט: 12 מצות שפתיו ולא
אמיש מחקי צפנתי אמרי פיו: 13 והוא באחד ומי
ישיבנו ונפשו אותה ויעש: 14 כי ישרים חקי וכהנה
רבות עמו: 15 על כן מפניו אבהל אתבונן ואפחד
ממנו: 16 ואל הרך לבי ושדי הבהילני: 17 כי לא
נצמתי מפני חשך ומפני כסה אפל:

26 ויען איוב ויאמר: 2 מה עזרת ללא כח
הושעת זרוע לא עז: 3 מה יעצת ללא חכמה
ותושיה לרב הודעת: 4 את מי הגדת מלין ונשמת

24 מדוע משדי לא נצפנו עתים וידעו לא חזו
ימיו: 2 גבלות ישינו עדר גזלו וירעו: 3 חמור
יתומים ינהגו ויחבלו שור אלמנה: 4 ישו אביינים
מדרך יחד חבאו עניי ארץ: 5 הן פראים במדבר
יצאו בפעלם משחרי לטרף ערבה לו לחם
לנערים: 6 בשדה בלילו יקצירו וכרם רשע
ילקשו: 7 ערום ילינו מבלי לבוש ואין כסות
בקרה: 8 מזרם הרים ירטבו ומבלי מחסה חבקו
צור: 9 יגזלו משד יתום ועל עני יחבלו: 10 ערום
הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר: 11 בין שורתם
יצהירו יקבים דרכו ויצמאו: 12 מעיר מתים
ינאקו ונפש חללים תשוע ואלוה לא ישם תפלה:
13 המה היו במרדי אור לא הכירו דרכיו ולא ישובו
בנתיבותיו: 14 לאור יקום רוצח יקטל עני ואביון
ובלילה יהי כננג: 15 ועין נאף שמרה נשף לאמר
לא תשורני עין וסתר פנים ישים: 16 חתר בחשך
בתים יומם חתמו למו לא ידעו אור: 17 כי יחדו
בקר למו צלמות כי יכיר בלהות צלמות: 18 קל
הוא על פני מים תקלל חלקתם בארץ לא יפנה
דרך כרמים: 19 ציה גם חם יגזלו מימי שלג שואל
חטאו: 20 Sheol h7585) ישכחהו רחם מתקו רמה
עוד לא יזכר ותשבר כעץ עולה: 21 רעה עקרה
לא תלד ואלמנה לא ייטיב: 22 ומשך אבירים
בכחו יקום ולא יאמין בחיין: 23 יתן לו לבטח
וישען ועיניהו על דרכיהם: 24 רומו מעט ואיננו
והמכו ככל יקפצון וכראש שבלת ימלו: 25 ואם
לא אפו מי יכזיבני וישם לאל מלתי:

27 ויסף איוב שאת משלו ויאמר: 2 חי אל
הסיר משפטי ושדי המר נפשי: 3 כי כל עוד נשמתי
בי ורוח אלוה באפי: 4 אם תדברנה שפתי עולה
ולשוני אם יהנה רמיה: 5 חלילה לי אם אצדיק
אתכם עד אנוע לא אסיר תמתי ממנו: 6 בצדקתי
החזקתי ולא ארפה לא יחרף לבבי מימי: 7 יהי
כרשע איבי ומתקוממי כעול: 8 כי מה תקות חנף
כי יבצע כי ישל אלוה נפשו: 9 הצעקתו ישמע
אל כי תבוא עליו צרה: 10 אם על שדי יתענג
יקרא אלוה בכל עת: 11 אורה אתכם ביד אל
אשר עם שדי לא אכחד: 12 הן אתם כלכם חזיתם
ולמה זה הבל תהבלו: 13 זה חלק אדם רשע עם
אל ונחלת עריצים משדי יקחו: 14 אם ירבו בניו
למו חרב וצאצאיו לא ישבעו לחם: 15 שרידו
במות יקברו ואלמנתיו לא תבכינה: 16 אם יצבר
כעפר כסף וכחמר יכין מלבוש: 17 יכין וצדיק
ילבש וכסף נקי יחלק: 18 בנה כעש ביתו וכסכה
עשה נצר: 19 עשיר ישכב ולא יאסף עיניו פקח
ואיננו: 20 תשינהו כמים בלהות לילה גנבתו סופה:
21 ישאהו קדים וילך וישערהו ממקמו: 22 וישלך

25 ויען בלדד השחי ויאמר: 2 המשל ופחד
עמו עשה שלום במרומו: 3 היש מספר לגדודיו
ועל מי לא יקום אורתו: 4 ומה יצדק אנוש עם אל

וארץ מתקוממה לו: 28 יגל יבול ביתו נגרות ביום אפו: 29 זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל:

21 ויען איוב ויאמר: 2 שמעו שמוע מלתי ותהי זאת תנחומתיכם: 3 שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי תלעינ: 4 האנכי לאדם שיחי ואם מדוע לא תקצר רוחי: 5 פנו אלי והשמו ושימו יד על פה: 6 ואם זכרתי ונבהלתי ואחז בשרי פלצות: 7 מדוע רשעים יחיו עתקו גם נברו חיל: 8 זרעם נכון לפניהם עמם וצאצאיהם לעיניהם: 9 בתייהם שלום מפחד ולא שבט אלוה עליהם: 10 שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא תשכל: 11 ישלחו כצאן עויליהם וילדיהם ירקדון: 12 ישאו כתף וכנור וישמחו לקול עוגב: 13 יבלו בטוב ימיהם וברגע שאול יחתו: 14 JSheol h7585 ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא חפצנו: 15 מה שדי כי נעברנו ומה נועיל כי נפגע בו: 16 הן לא בידם טובם עצת רשעים רחקה מני: 17 כמה נר רשעים ידעך ויבא עלימו אדם חבלים יחלק באפו: 18 יהיו כתבן לפני רוח וכמץ ננבתו סופה: 19 אלוה יצפן לבניו אונו ישלם אליו וידע: 20 יראו עינו כי יד ומחמת שדי ישתה: 21 כי מה חפצו בביתו אחריו ומספר חדשיו חצצו: 22 הלאל ילמד דעת והוא רמים ישפוט: 23 זה ימות בעצם תמו כלו שלאנן ושלי: 24 עטיניו מלאו חלב ומח עצמותיו ישקה: 25 וזה ימות בנפש מרה ולא אכל בטובה: 26 יחד על עפר ישכבו ורמה תכסה עליהם: 27 הן ידעתי מחשבותיכם ומזמות עלי תחמסו: 28 כי תאמרו איה בית נדיב ואיה אהל משכנות רשעים: 29 הלאל שאלתם עוברי דרך ואתתם לא תנכרו: 30 כי ליום איד יחשך רע ליום עברות יובלו: 31 מי יגיד על פניו דרכו והוא עשה מי ישלם לו: 32 והוא לקברות יובל ועל נדיש ישקוד: 33 מתקן לו רגבי נחל ואחריו כל אדם ימשוך ולפניו אין מספר: 34 ואיך תנחמוני הבל ותשובתיכם נשאר מעל:

22 ויען אליפז התמני ויאמר: 2 גם היום מרי שחי ידי נבר כי יסכן עלימו משכיל: 3 החפץ לשדי כי תצדק ואם בצע כי תתם דרכיך: 4 המיראתך יכיתך יבוא עמך במשפט: 5 הלאל רעתך רבה ואין קץ לעונותיך: 6 כי תחבל אחיך חנם ובגדי ערומים תפשיט: 7 לא מים עיף תשקה ומרעב תמנע לחם: 8 ואיש זרוע לו הארץ ונשוא פנים ישב בה: 9 אלמנות שלחת ריקם וזרעות יתמים ידכא: 10 על כן סביבותיך פחים ויבהלך פחד פתאם: 11 או חשך לא תראה ושפעת מים תכסך: 12 הלאל אלוה גבה שמים וראה ראש כוכבים כי רמו: 13 ואמרת מה ידע אל הבעד ערפל ישפוט: 14 עבים סתר לו ולא יראה וחוג שמים יתהלך: 15 הארץ עולם תשמר אשר דרכו מתי און: 16 אשר קמטו ולא עת נהר יוצק יסודם: 17 האמרים לאל סור ממנו ומה יפעל שדי למו: 18 והוא מלא בתייהם טוב ועצת רשעים רחקה מני: 19 יראו צדיקים וישמחו ונקי ילעג למו: 20 אם לא נכחד קימנו ויתרם אכלה אש: 21 הסכן נא עמו ושלם בהם תבואתך טובה: 22 קח נא מפיו תורה ושים אמרו בלבבך: 23 אם תשוב עד שדי תבנה תרחיק עולה מאהלך: 24 ושית על עפר בצר ובצור נחלים אופיר: 25 והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך: 26 כי אז על שדי תתענג ותשא אל אלוה פניך: 27 תעתיר אליו וישמעך ונדרריך תשלם: 28 ותנור אומר ויקם לך ועל דרכיך ננה אור: 29 כי השפילו ותאמר גוה ושח עינים יושע: 30 ימלט אי נקי ונמלט בבר כפיך:

23 ויען איוב ויאמר: 2 גם היום מרי שחי ידי כבדה על אנחותי: 3 מי יתן ידעתי ואמצאהו אבוא עד תכונתו: 4 אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות: 5 אדעה מלים יענני ואבינה מה יאמר לי: 6 הברב כח יריב עמדי לא אך הוא ישם בי: 7 שם ישר נוכח עמו ואפלטתה לנצח משפטי: 8 הן קדם אהלך ואיננו ואחור ולא אבין לו: 9 שמאול בעשתו ולא אחז יעטף ימין ולא אראה: 10 כי ידע דרך עמדי בחנני כזהב אצא: 11 באשרו אחזה

ישורנה: 16 בדי שאל תרדנה אם יחד על עפר

בטני: 18 גם עוילים מאסו בי אקומה וידברו בי:

19 תעבוני כל מתי סודי וזה אהבתי נהפכו בי:

20 בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה בעור

שני: 21 חנני חנני אתם רעי כי יד אלוה ננעה בי:

22 למה תרדפני כמו אל ומבשרי לא תשבעו: 23 מי

יתן אפו ויכתובן מלי מי יתן בספר ויחקו: 24 בעט

ברזל ועפרת לעד בצור יחצבון: 25 ואני ידעתי

נאלי חי ואחרון על עפר יקום: 26 ואחר עורי נקפו

זאת ומבשרי אחזה אלוה: 27 אשר אני אחזה לי

ועיני ראו ולא זר כלו כליתי בחקי: 28 כי תאמרו

מה נרדף לו ושרש דבר נמצא בי: 29 גורו לכם

מפני חרב כי חמה עונות חרב למען תדעון שדין:

20

ויען צפר הנעמתי ויאמר: 2 לכן שעפי

ישיבוני ובעבור חושי בי: 3 מוסר כלמתי אשמע

ורוח מבינתי יענני: 4 הזאת ידעת מני עד מני שים

אדם עלי ארץ: 5 כי רגנת רשעים מקרוב ושמחת

חנף עדי רגע: 6 אם יעלה לשמים שיאו וראשו

לעב יגיע: 7 כנללו לנצח יאבד ראיו יאמרו איו:

8 כחלום יעוף ולא ימצאוהו וידד כחזיון לילה:

9 עין שזפתו ולא תוסיף ולא עוד תשורנו מקומו:

10 בניו ירצו דלים וידיהו תשבנה אונו: 11 עצמותיו

מלאו עלומו ועמו על עפר תשכב: 12 אם תמותיק

בפיו רעה יכחידנה תחת לשונו: 13 יחמל עליה

ולא יעזבנה וימנענה בתוך חכו: 14 לחמו במעיו

נהפך מרורת פתנים בקרבן: 15 חיל בלע ויקאנו

מבטנו יורשנו אל: 16 ראש פתנים יינק תהרגנהו

לשון אפעה: 17 אל ירא בפלנות נהרי נחלי דבש

וחמאה: 18 משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו

ולא יעלס: 19 כי רצץ עזב דלים בית גזל ולא

יבנהו: 20 כי לא ידע שלו בבטנו בחמודו לא

ימלט: 21 אין שריר לאכלו על כן לא יחיל טובו:

22 במלאות שפקו יצר לו כל יד עמל תבואנו:

23 יהי למלא בטנו ישלח בו חרון אפו וימטר עלימו

בלחומו: 24 יברח מנשק ברזל תחלפהו קשת

נחושה: 25 שלף ויצא מנוה וברק ממררתו יהלך

עליו אמים: 26 כל חשך שמון לצפונו תאכלהו

אש לא נפח ידע שריר באהלו: 27 יגלו שמים עונו

18

ויען בלדר השחי ויאמר: 2 עד אנה

תשימון קנצי למלין תבינו ואחר נדבר: 3 מדוע

נחשבנו כבהמה נטמינו בעיניכם: 4 טרף נפשו

באפו הלמענד תעזב ארץ ויעתק צור ממקמו:

5 גם אור רשעים ידעך ולא יגה שביב אשו: 6 אור

חשך באהלו ונרו עליו ידעך: 7 יצרור צעדי אונו

ותשליכהו עצתו: 8 כי שלח ברשת ברגליו ועל

שבכה יתהלך: 9 יאחז בעקב פח יחזק עליו צמים:

10 טמון בארץ חבלו ומלכדתו עלי נתיב: 11 סביב

בעתהו בלהות והפיצהו לרגליו: 12 יהי רעב

אנו ואיד נכון לצלעו: 13 יאכל בדי עורו יאכל

בדיו בכור מות: 14 ינתק מאהלו מבטחו ותצעדהו

למלך בלהות: 15 תשכון באהלו מבלי לו יזרה

על נוהו גפרית: 16 מתחת שרשיו יבשו וממעל ימל

קצירו: 17 זכרו אבד מני ארץ ולא שם לו על פני

חוץ: 18 יהדרפהו מאור אל חשך ומתבל יגדהו:

19 לא יין לו ולא נכד בעמו ואין שריר במגוריו:

20 על יומו נשמו אחרנים וקדמנים אחזו שער:

21 אך אלה משכנות עול וזה מקום לא ידע אל:

19

ויען איוב ויאמר: 2 עד אנה תגיון נפשי

ותדכאוני במלים: 3 זה עשר פעמים תכלימוני

לא תבשו תהכרו לי: 4 ואף אמנם שניתי אתי

תלין משונתי: 5 אם אמנם עלי תגדילו ותוכיחו

עלי חרפתי: 6 דעו אפו כי אלוה עותני ומצודו

עלי הקיף: 7 הן אצק חסם ולא אענה אשוע ואין

משפט: 8 ארחי גדר ולא אעבור ועל נתיבותי חשך

ישים: 9 כבודי מעלי הפשיט ויסר עטרת ראשי:

10 יתצני סביב ואלך ויסע כעץ תקותי: 11 ויחר

עלי אפו ויחשבני לו כצרי: 12 יחד יבאו גדודיו

ויסלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי: 13 אחי

מעלי הרחק וידעי אך זרו ממני: 14 חדלו קרובי

ומידעי שכחוני: 15 גרי ביתי ואמהתי לזר תחשבני

נכרי הייתי בעיניהם: 16 לעבדי קראתי ולא יענה

במו פי אתחנן לו: 17 רוחי זרה לאשתי וחנתי לבני

ויצערדו ולא יבין למו: 22 אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל:

15 ויען אליפו התימני ויאמר: 2 החכם יענה דעת רוח וימלא קדים בטנו: 3 הוכח בדבר לא יסכון ומלים לא יועיל בס: 4 אף אתה תפר יראה ותגדע שיחה לפני אל: 5 כי יאלף עונך פיך ותבחר לשון ערומים: 6 ירשיעך פיך ולא אני ושפתיך יענו בך: 7 הראישון אדם תולד ולפני גבעות חוללת: 8 הבסוד אלוה תשמע ותגדע אליך חכמה: 9 מה ידעת ולא נדע תבין ולא עמנו הוא: 10 גם שב גם ישיש בנו כביר מאביך ימים: 11 המעט ממך תנחמות אל ודבר לאט עמך: 12 מה יקחך לבך ומה ירזמון עיניך: 13 כי תשיב אל אל רוחך והצאת מפיד מלין: 14 מה אנוש כי יזכה וכי יצדק ילוד אשה: 15 הן בקדשו לא יאמין ושמים לא זכו בעיניו: 16 אף כי נתעב ונאלח איש שתה כמים עולה: 17 אחוך שמע לי וזה חזיתי ואספרה: 18 אשר חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם: 19 להם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם: 20 כל ימי רשע הוא מתחולל ומספר שנים נצפנו לעריץ: 21 קול פחדים באזניו בשלום שודר יבואנו: 22 לא יאמין שוב מני חשך וצפו הוא אלי חרב: 23 נדר הוא ללחם איה ידע כי נכון בידו יום חשך: 24 יבעתהו צר ומצוקה תתקפהו כמלך עתיד לכידור: 25 כי נטה אל אל ידו ואל שדי יתנבר: 26 ירוץ אליו בצואר בעבי גבי מגניו: 27 כי כסה פניו בחלבו ויעש פימה עלי כסל: 28 וישכון ערים נכחדות בתים לא ישבו למו אשר התעתדו לגלים: 29 לא ישער ולא יקום חילו ולא יטה לארץ מנלם: 30 לא יסור מני חשך ינקתו תיבש שלהבת ויסור ברוח פיו: 31 אל יאמן בשו נתעה כי שוא תהיה תמורתו: 32 בלא יומו תמלא וכפתו לא רעננה: 33 יחמס כנפן בסרו וישלך כזית נצתו: 34 כי עדת חנף גלמוד ואש אכלה אהלי שחר: 35 הרה עמל וילד און ובטנם תכין מרמה:

17 רוחי חבלה ימי נזעכו קברים לי: 2 אם לא התלים עמדי ובהמרותם תלן עיני: 3 שימה נא ערבני עמך מי הוא לידי יתקע: 4 כי לבס צפנת משכל על כן לא תרמם: 5 לחלק יגיד רעים ועיני בניו תכלנה: 6 והצנני למשל עמים ותפת לפנים אהיה: 7 ותכה מכעש עיני ויצרי כצל כלם: 8 ישמו ישרים על זאת ונקי על חנף יתערר: 9 ויאחז צדיק דרכו וטהר ידים יסיף אמץ: 10 ואולם כלם תשב ובוו נא ולא אמצא בכס חכם: 11 ימי עברו זמתי נתקן מורשי לבבי: 12 לילה ליום ישימו אור קרוב מפני חשך: 13 אם אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי יצועי: Sheol h7585) 14 לשחת קראתי אבי אתה אמי ואחתי לרמה: 15 ואיה אפו תקותי ותקותי מי

ויען איוב ויאמר: 2 אמנם כי אתם עם ועמכם תמות חכמה: 3 גם לי לבב כמוכם לא נפל אנכי מכם ואת מי אין כמו אלה: 4 שחק לרעהו אהיה קרא לאלוה ויענתו שחוק צדיק תמים: 5 לפיד בוז לעשתות שאנן נכון למועדי רגל: 6 ישליו אהלים לשדרים ובטחות למרגיזי אל לאשר הביא אלוה בידו: 7 ואולם שאל נא בהמות ותרך ועוף השמים ויגד לך: 8 או שיח לארץ ותרך ויספרו לך דני הים: 9 מי לא ידע בכל אלה כי יד יהוה עשתה זאת: 10 אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש: 11 הלא און מלין תבחן וחך אכל ישעם לו: 12 בשישים חכמה וארך ימים תבונה: 13 עמו חכמה וגבורה לו עצה ותבונה: 14 הן יהרוס ולא יבנה יסגר על איש ולא יפתח: 15 הן יעצר במים ויבשו וישלחם ויהפכו ארץ: 16 עמו עז ותושיה לו שנג ומשנה: 17 מוליך יועצים שולל ושפטים יהולל: 18 מוסר מלכים פתח ויאסר אזור במתניהם: 19 מוליך כהנים שולל ואתנים יסלף: 20 מסיר שפה לנאמנים ושעם זקנים יקח: 21 שופך בוז על נדיבים ומזיח אפיקים רפה: 22 מגלה עמקות מני חשך ויצא לאור צלמות: 23 משניא לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם: 24 מסיר לב ראשי עם הארץ ויתעם בתהו לא דרך: 25 ימששו חשך ולא אור ויתעם כשכור:

הן כל ראתה עיני שמעה אזני ותבן לה: 2 כדעתכם ידעתי גם אני לא נפל אנכי מכם: 3 אולם אני אל שדי אדבר והוכח אל אל אחפץ: 4 ואולם אתם טפלי שקר רפאי אלל כלכם: 5 מי יתן החרש תחרישון ותהי לכם לחכמה: 6 שמעו נא תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו: 7 הלאל תדברו עולה ולו תדברו רמיה: 8 הפניו תשאון אם לאל תריבון: 9 הטוב כי יחקר אתכם אם כהתל באנוש תהתלו בו: 10 הוכח יוכיח אתכם אם בסתר פנים תשאון: 11 הלא שאתו תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם: 12 זכרניכם משלי אפר לגבי חמר גביכם: 13 החרישו ממני ואדברה אני ויעבר עלי מה: 14 אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רגז: 2 כציץ יצא וימל ויברח כצל ולא יעמוד: 3 אף על זה פקחת עינך ואתי תביא במשפט עמך: 4 מי יתן טהור משמא לא אחד: 5 אם חרוצים ימיו מספר חדשיו אתך חקו עשית ולא יעבור: 6 שעה מעליו ויחדל עד ירצה כשכיר יומו: 7 כי יש לעץ תקוה אם יכרת ועוד יחליף וינקתו לא תחדל: 8 אם יזקין בארץ שרשו ובעפר ימות גזעו: 9 מריח מים יפרח ועשה קציר כמו נטע: 10 וגבר ימות ויחלש ויגוע אדם ואיו: 11 אזלו מים מני ים ונהר יחרב ויבש: 12 ואיש שכב ולא יקום עד בלתי שמים לא יקיצו ולא יערו משנתם: 13 מי יתן בשאול תצפני תסתירני עד שוב אפך תשית לי חק ותזכרני: Sheol(h7585) 14 אם ימות גבר היחיה כל ימי צבאי איחל עד בוא חליפתי: 15 תקרא ואנכי אענך למעשה ידיך תכסף: 16 כי עתה צעדי תספור לא תשמור על חטאתי: 17 חתם בצרור פשעי ותטפל על עוני: 18 ואולם הר גופל יבול וצור יעתק ממקמו: 19 אבנים שחקן מים תשטף ספיחיה עפר ארץ ותקות אנוש האבדת: 20 תתקפהו לנצח ויהלך משנה פניו ותשלחהו: 21 יכבדו בניו ולא ידע

אחת מני אלף: 4 חכם לבב ואמיץ כח מי הקשה
אליו וישלם: 5 המעתיק הרים ולא ידעו אשר
הפכם באפו: 6 המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה
יתפלצון: 7 האמר לחרס ולא יזרח ובעד כוכבים
יחתם: 8 נטה שמים לבדו ודורך על במתי ים: 12
9 עשה עש כסיל וכימה וחדרי תמן: 10 עשה גדלות
עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: 11 הן יעבר
עלי ולא אראה ויחלף ולא אבין לו: 12 הן יחתף מי
ישיבנו מי יאמר אליו מה תעשה: 13 אלוה לא ישיב
אפו תחתו שחתו עזרי רהב: 14 אף כי אנכי אעננו
אבחרה דברי עמו: 15 אשר אם צדקתי לא אענה
למשפטי אתחנן: 16 אם קראתי ויעני לא אאמין כי
יאיזין קולי: 17 אשר בשערה ישופני והרבה פצעי
חנם: 18 לא יתני השב רוחי כי ישבעני ממרים: 19
אם לכח אמיץ הנה ואם למשפט מי יועידיני: 20
אם אצדק פי ירשיעני תם אני ויעקשני: 21 תם

אני לא אדע נפשי אאס חיי: 22 אחת היא על כן
אמרת תם ורשע הוא מכלה: 23 אם שוט ימית
פתאם למסת נקים ילעג: 24 ארץ נתנה ביד רשע
פני שפטיה יכסה אם לא אפוא מי הוא: 25 וימי קלו
מני רץ ברחו לא ראו טובה: 26 חלפו עם אניות
אבה כנשר יטוש עלי אכל: 27 אם אמרי אשכחה
שיחי אעזבה פני ואבליגה: 28 יגרת כל עצבתי
ידעתי כי לא תנקני: 29 אנכי ארשע למה זה הבל
אינע: 30 אם התרחצתי במו שלג והזכותי בבר
כפי: 31 אז בשחת תטבלי ותעבוני שלמותי: 32 כי
לא איש כמני אעננו נבוא יחדו במשפט: 33 לא
יש בינינו מוכיח ישת ידו על שנינו: 34 יסר מעלי
שבטו ואמתו אל תבעתני: 35 אדברה ולא איראנו
כי לא כן אנכי עמדי:

10 נקטה נפשי בחיי אעזבה עלי שיחי אדברה
במר נפשי: 2 אמר אל אלוה אל תרשיעני הודיעני
על מה תריבני: 3 הטוב לך כי תעשק כי תמאס
יגיע כפיך ועל עצת רשעים הופעת: 4 העיני
בשר לך אם כראות אנוש תראה: 5 הכימי אנוש
ימיד אם שנותיך כימי גבר: 6 כי תבקש לעוני
ולחטאתי תדרוש: 7 על דעתך כי לא ארשע ואין

6 ויען איוב ויאמר: ² לו שקול ישקל כעשי והיתי במאזנים ישאו יחד: ³ כי עתה מחול ימים יכבד על כן דברי לעו: ⁴ כי חצי שדי עמדי אשר חמתם שתה רוחי בעותי אלוה יערכוני: ⁵ הינהק פרא עלי דשא אם ינעה שור על בלילו: ⁶ היאכל תפל מבלי מלח אם יש טעם בריר חלמות: ⁷ מאנה לנגוע נפשי המה כדוי לחמו: ⁸ מי יתן תבוא שאלתי ותקותי יתן אלוה: ⁹ ויאל אלוה וידכאני יתר ידו ויבצעני: ¹⁰ ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא יחמול כי לא כחדתי אמרי קדוש: ¹¹ מה כחי כי איחל ומה קצי כי אאריך נפשי: ¹² אם כח אבנים כחי אם בשרי נחושי: ¹³ האם אין עזרתי בי ותשיה נדחה ממני: ¹⁴ למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב: ¹⁵ אחי בנדו כמו נחל כאפיק נחלים יעברו: ¹⁶ הקדרים מני קרח עלימו יתעלם שלג: ¹⁷ בעת יזרבו נצמתו בחמו נדעכו ממקומם: ¹⁸ ילפתו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו: ¹⁹ הביטו ארחות תמא הליכת שבא קו למו: ²⁰ בשו כי בטח באו עדיה ויחפרו: ²¹ כי עתה הייתם לא תראו חתת ותיראו: ²² הכי אמרתי הבו לי ומכחכם שחדו בעדי: ²³ ומלשוני מיד צר ומיד עריצים תפדוני: ²⁴ הורוני ואני אחריש ומה שניתי הבינו לי: ²⁵ מה נמרצו אמרי ישר ומה יוכיח הוכח מכסם: ²⁶ הלהוכח מלים תחשבו ולרוח אמרי נאש: ²⁷ אף על יתום תפילו ותכרו על ריעכם: ²⁸ ועתה הואילו פנו בי ועל פניכם אם אכזב: ²⁹ שבו נא אל תהי עולה ושבי עוד צדקי בה: ³⁰ היש בלשוני עולה אם חכי לא יבין הוות:

7 הלא צבא לאנוש על ארץ וכימי שכיר ימיו: ² כעבד ישאף צל וכשכיר יקוה פעלו: ³ כן הנחלתי לי ירחי שוא ולילות עמל מזנו לי: ⁴ אם שכבתי ואמרתי מתי אקום ומדד ערב ושבעתי נדדים עדי נשף: ⁵ לבש בשרי רמה וניש עפר עורי רגע וימאס: ⁶ ימו קלו מני ארג ויכלו באפס תקוה: ⁷ זכר כי רוח חיי לא תשוב עיני לראות טוב: ⁸ לא תשוני עין ראי עיניך בי ואינני: ⁹ כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה: (Sheol h7585)

7 הלא צבא לאנוש על ארץ וכימי שכיר ימיו: ² כעבד ישאף צל וכשכיר יקוה פעלו: ³ כן הנחלתי לי ירחי שוא ולילות עמל מזנו לי: ⁴ אם שכבתי ואמרתי מתי אקום ומדד ערב ושבעתי נדדים עדי נשף: ⁵ לבש בשרי רמה וניש עפר עורי רגע וימאס: ⁶ ימו קלו מני ארג ויכלו באפס תקוה: ⁷ זכר כי רוח חיי לא תשוב עיני לראות טוב: ⁸ לא תשוני עין ראי עיניך בי ואינני: ⁹ כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה: (Sheol h7585)

9 ויען איוב ויאמר: ² אמנם ידעתי כי כן ומה יצדק אנוש עם אל: ³ אם יחפץ לריב עמו לא יעננו

והלילה אמר הרה גבר: 4 היום ההוא יהי חשך אל ידרשהו אלוה ממעל ואל תופע עליו נהרה: 5 ינאלהו חשך וצלמות תשכן עליו עננה יבעתהו כמרירי יום: 6 הלילה ההוא יקחהו אפל אל יחד בימי שנה במספר ירחים אל יבא: 7 הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל תבא רננה בו: 8 יקבהו אררי יום העתידים ערר לויתן: 9 יחשכו כוכבי נשפו יקו לאור ואין ואל יראה בעפעפי שחר: 10 כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני: 11 למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואנוע: 12 מדוע קדמוני ברכים ומה שדים כי אינק: 13 כי עתה שכבתי ואשקוט ישנתי אז ינוח לי: 14 עם מלכים ויעצי ארץ הבנים חרבות למו: 15 או עם שרים זהב להם הממלאים בתיהם כסף: 16 או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא ראו אור: 17 שם רשעים חדלו רגז ושם ינוחו יגיעי כח: 18 יחד אסירים שאננו לא שמעו קול נגש: 19 קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדני: 20 למה יתן לעמל אור וחיים למורי נפש: 21 המחכים למות ואיננו ויחפרהו ממטמונים: 22 השמחים אלי גיל ישישו כי ימצאו קבר: 23 לגבר אשר דרכו נסתרה ויסך אלוה בעדו: 24 כי לפני לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים שאנתי: 25 כי פחד פחדתי ויאיתיני ואשר יגרת יבא לי: 26 לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגז:

4 ויען אליפו התימני ויאמר: 2 הנסה דבר אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל: 3 הנה יסרת רבים וידיים רפות תחזק: 4 כושל יקימון מליך וברכים כרעות תאמץ: 5 כי עתה תבוא אליך ותלא תגע עדיך ותבהל: 6 הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך: 7 זכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו: 8 כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו: 9 מנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו: 10 שאנת אריה וקול שחל ושני כפירים נתעו: 11 ליש אבד מבלי טרף ובני יתפרדו: 12 ואל ידבר ינגב ותקח אזני שמץ מנהו: 13 בשעפים מחזינות לילה בנפל תרדמה על אנשים: 14 פחד

5 קרא נא היש עונך ואל מי מקדשים תפנה: 2 כי לאויל ירהג כעש ופתה תמית קנאה: 3 אני ראיתי אויל משריש ואקוב נהוה פתאם: 4 ירחקו בניו מישע וידכאו בשער ואין מצייל: 5 אשר קצירו רעב יאכל ואל מצנים יקחהו ושאף צמים חילם: 6 כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמח עמל: 7 כי אדם לעמל יולד ובני רשף יגביהו עוף: 8 אולם אני אדרש אל אל ואל אלהים אשים דברתי: 9 עשה גדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר: 10 הנתן מטר על פני ארץ ושלח מים על פני חוצות: 11 לשום שפלים למרום וקדרים שנבו ישע: 12 מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תושיה: 13 לכד חכמים בערמם ועצת נפתלים נמהרה: 14 יומם יפגשו חשך וכלילה ימששו בצהרים: 15 וישע מחרב מפיהם ומיד חזק אביון: 16 ותהי לדל תקוה ועלתה קפצה פיה: 17 הנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר שדי אל תמאס: 18 כי הוא יכאב ויחבש ימחץ וידו תרפינה: 19 בשש צרות יצילך ובשבע לא יגע בך רע: 20 ברעב פדך ממות ובמלחמה מידי חרב: 21 בשוט לשון תחבא ולא תירא משד כי יבוא: 22 לשד ולכפן תשחק ומחית הארץ אל תירא: 23 כי עם אבני השדה בריתך וחית השדה השלמה לך: 24 וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוד ולא תחטא: 25 וידעת כי רב זרעך וצאצאך כעשב הארץ: 26 תבוא בכלח אלי קבר כעלות גדיש בעתו: 27 הנה זאת חקרונה כן היא שמענה ואתה דע לך:

בבית אחיהם הבכור : 19 והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפל על הנערים וימותו ואמלטה רק אני לבדי להניד לך : 20 ויקם איוב ויקרע את מעלו ויגז את ראשו ויפל ארצה וישתחו : 21 ויאמר ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה מברך : 22 בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים :

2 ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתכם להתיצב על יהוה : 2 ויאמר יהוה אל השטן אי מזה תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משט בארץ ומהתהלך בה : 3 ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק בתמתו ותסיתני בו לבלעו חנם : 4 ויען השטן את יהוה ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו : 5 ואולם שלח נא ידך וגע אל עצמו ואל בשרו אם לא אל פניך יברכך : 6 ויאמר יהוה אל השטן הנו בידך אך את נפשו שמר : 7 ויצא השטן מאת פני יהוה ויך את איוב בשחין רע מכף רגלו עד קדקדו : 8 ויקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך האפר : 9 ותאמר לו אשתו ערך מחזיק בתמתך ברך אלהים ומת : 10 ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי גם את הטוב נקבל מאת האלהים ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו : 11 וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקמו אליפו התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לנוד לו ולנחמו : 12 וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכיריהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה : 13 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי ראו כי גדל הכאב מאד :

3 אחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומו : 2 ויען איוב ויאמר : 3 יאבד יום אולד בו

1 איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע : 2 ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות : 3 ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושלשת אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם : 4 והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו ושלחו וקראו לשלשת אחיהם לאכל ולשתות עמם : 5 ויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם והשכים בבקר והעלה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבבם ככה יעשה איוב כל הימים : 6 ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתוכם : 7 ויאמר יהוה אל השטן מאין תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה : 8 ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע : 9 ויען השטן את יהוה ויאמר החנם ירא איוב אלהים : 10 הלא את שכת בעדו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו מסכים מעשה ידי ברכת ומקנהו פרץ בארץ : 11 ואולם שלח נא ידך וגע בכל אשר לו אם לא על פניך יברכך : 12 ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק אליו אל תשלח ידך ויצא השטן מעם פני יהוה : 13 ויהי היום ובניו ובנותיו אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור : 14 ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו חרשות והאתנות רעות על ידיהם : 15 ותפל שבא ותקחם ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להניד לך : 16 עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים נפלה מן השמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להניד לך : 17 עוד זה מדבר וזה בא ויאמר כשרים שמו שלשה ראשים ויפשטו על הגמלים ויקחום ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להניד לך : 18 עוד זה מדבר וזה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתים יין

בני ציון יגילו במלכם: 3 יהללו שמו במחול בתף
 וכנור יזמרו לו: 4 כי רוצה יהוה בעמו יפאר
 עניים בישועה: 5 יעלו חסידים בכבוד ורגנו על
 משכבותם: 6 רוממות אל בנרונם וחרב פיפיות
 בידם: 7 לעשות נקמה בנוים תוכחת כל אמים:
 8 לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל:
 9 לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו
 הללו יה:

150 הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו
 ברקיע עזו: 2 הללוהו בנבורתיו הללוהו כרב
 גדלו: 3 הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל
 וכנור: 4 הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים
 ועונב: 5 הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי
 תרועה: 6 כל הנשמה תהלל יה הללו יה:

מרבבות בחוצותינו: 14 אלופינו מסבלים אין פרץ
ואין יוצאת ואין צוחה ברחבתנו: 15 אשרי העם
שככה לו אשרי העם שיהיה אלהיו:

147 הללו יה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים

נאווה תהלה: 2 בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל
יכנס: 3 הרפא לשבורי לב ומחשב לעצבותם:

4 מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא: 5 גדול
אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר: 6 מעודד
עניים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ: 7 ענו ליהוה
בתודה זמרו לאלהינו בכנור: 8 המכסה שמים
בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר:
9 נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו:
10 לא בנבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה:
11 רוצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו:
12 שבחי ירושלם את יהוה הללי אלהיך ציון: 13 כי
חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך: 14 השם
גבולך שלום חלב חטים ישיביעך: 15 השלח
אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו: 16 הנתן
שלג כצמר כפור כאפר יפזר: 17 משליך קרחו
כפתים לפני קרתו מי יעמד: 18 ישלח דברו
וימסם ישב רוחו יזלו מים: 19 מגיד דברו ליעקב
חקיו ומשפטיו לישראל: 20 לא עשה כן לכל גוי
ומשפטים בל ידעום הללו יה:

145 תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך

ואברכה שמך לעולם ועד: 2 בכל יום אברכך
ואהללה שמך לעולם ועד: 3 גדול יהוה ומהלל
מאד ולגדלתו אין חקר: 4 דוד לדוד ישבח
מעשיך וגבורתיך יגידו: 5 הדר כבוד הודך
ודברי נפלאותיך אשיח: 6 ועזו נוראתיך יאמרו
וגדולתיך אספרנה: 7 זכר רב טובך יביעו וצדקתך
ירננו: 8 חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד:
9 טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו: 10 יודוך
יהוה כל מעשיך וחסידיך יברוכה: 11 כבוד
מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: 12 להודיע לבני
האדם נבורתיו וכבוד הדר מלכותו: 13 מלכותך
מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור:
14 סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים:
15 עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם
בעתו: 16 פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון:
17 צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו:
18 קרוב יהוה לכל קראיו אשר יקראהו
באמת: 19 רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע
ויושיעם: 20 שומר יהוה את כל אהביו ואת כל
הרשעים ישמיד: 21 תהלת יהוה ידבר פי ויברך
כל בשר שם קדשו לעולם ועד:

148 הללו יה הללו את יהוה מן השמים

הללוהו במרומים: 2 הללוהו כל מלאכיו הללוהו
כל צבאו: 3 הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי
אור: 4 הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל
השמים: 5 יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו:
6 ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור: 7 הללו
את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהמות: 8 אש וברד
שלג וקישור רוח סערה עשה דברו: 9 ההרים וכל
גבעות עץ פרי וכל ארזים: 10 החיה וכל בהמה
רמש וצפור כנף: 11 מלכי ארץ וכל לאמים שרים
וכל שפטי ארץ: 12 בחורים וגם בתולות זקנים עם
נערים: 13 יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו
הודו על ארץ ושמים: 14 וירם קרן לעמו תהלה
לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללו יה:

146 הללו יה הללי נפשי את יהוה: 2 אהללה

יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי: 3 אל תבטחו
בנדיבים כבן אדם שאין לו תשועה: 4 תצא רוחו
ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנותיו: 5 אשרי
שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו: 6 עשה
שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר אמת
לעולם: 7 עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים
יהוה מתיר אסורים: 8 יהוה פקח עורים יהוה זקף
כפופים יהוה אהב צדיקים: 9 יהוה שמר את גרים
יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות: 10 ימלך
יהוה לעולם אלהיך ציון דוד ודוד הללו יה:

149 הללו יה שירו ליהוה שיר חדש

תהלתו בקהל חסידים: 2 ישמח ישראל בעשיו

אל ודע לבבי בחנני ודע שרעפי: 24 וראה אם דרך עצב כי ונחני בדרך עולם:

140 למנצח מזמור לדוד חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני: 2 אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות: 3 שגנו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה: 4 שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי: 5 טמנו נאים פח לי וחבלים פרשו רשת ליד מעגל מקשים שתו לי סלה: 6 אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני: 7 יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק: 8 אל תתן יהוה מאויי רשע זממו אל תפק ירדמו סלה: 9 ראש מסבי עמל שפתימו יכסומו: 10 ימיטו עליהם גחלים באש יפלהם במהמרות בל יקומו: 11 איש לשון בל יכון בארץ איש חמס רע יצורנו למדחפת: 12 ידעת כי יעשה יהוה דין עני משפט אבינים: 13 אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך:

143 מזמור לדוד יהוה שמע תפילתי האזינה אל תחנוני באמנתך ענני בצדקתך: 2 ואל תבוא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי: 3 כי רדף אויב נפשי דכא לארץ חיתי הושיבני במחשכים כמתי עולם: 4 ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי: 5 זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך אשוחח: 6 פרשתי ידי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה: 7 מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני ונמשלתי עם ירדי בור: 8 השמיעני בבקר חסדך כי בכך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי: 9 הצילני מאיבי יהוה אליך כסתי: 10 למדני לעשות רצונך כי אתה אלוהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור: 11 למען שמך יהוה תחני בצדקתך תוציא מצרה נפשי: 12 ובחסדך תצמית איבי והאברת כל צררי נפשי כי אני עבדך:

141 מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי לך: 2 תכון תפילתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב: 3 שית יהוה שמרה לפי נצרה על דל שפתי: 4 אל תט לבי לדבר רע להתעולל עלילות ברשע את אישים פעלי און ובל אלחם במנעמיהם: 5 יהלמני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל יני ראשי כי עוד ותפילתי ברעותיהם: 6 נשמשו בידי סלע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו: 7 כמו פלח ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפי שאול: 8 Sheol h7585 כי אליך יהוה אדני עיני בכה חסיתי אל תער נפשי: 9 שמרני מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי און: 10 יפלו במכמרוי רשעים יחד אנכי עד אעבור:

142 משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן: 2 אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אנכי: 3 בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארץ זו אהלך טמנו פח לי: 4 הביט ימין וראה ואין לי מכיר אבד

עֲנִים לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: 17 אֲזַנִּים לָהֶם וְלֹא יִאֲזִינוּ אֶף
 אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם: 18 כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כָּל
 אֲשֶׁר בִּטַּח בָּהֶם: 19 בֵּית יִשְׂרָאֵל בִּרְכוּ אֶת יְהוָה
 בֵּית אֶהָרֶן בִּרְכוּ אֶת יְהוָה: 20 בֵּית הַלְוִי בִּרְכוּ אֶת
 יְהוָה יִרְאִי יְהוָה בִּרְכוּ אֶת יְהוָה: 21 בִּרְוֹךְ יְהוָה
 מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הִלְלוּ יְה:

138 לְדוֹד אוֹדֶךָ כִּכֵּל לְבִי נֶגֶד אֱלֹהִים

אִזְמַרְךָ: 2 אֲשֶׁתְּחַוֶּה אֶל הַיֵּכֶל קִדְשְׁךָ וְאוֹרֶה אֶת

136 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: 2 הוֹדוּ לַאֱלֹהִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: 3 הוֹדוּ

לְאֱדֹנֵי הָאֲדָנִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: 4 לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת

גְּדוֹלוֹת לְבָדְדוֹ כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: 5 לַעֲשֵׂה הַשְּׁמַיִם

בְּתִבּוֹנָה כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: 6 לִרְקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם

כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: 7 לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי לַעֲוֹלָם

חֲסִדּוֹ: 8 אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בְּיוֹם כִּי לַעֲוֹלָם

חֲסִדּוֹ: 9 אֶת הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשָׁלוֹת בַּלַּיְלָה כִּי

לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: 10 לְמַכָּה מִצָּרִים בְּכּוֹרִיָּהֶם כִּי

לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: 11 וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לַעֲוֹלָם

חֲסִדּוֹ: 12 בִּיד חֲזָקָה וּבִזְרוּעַ נְטוּיָה כִּי לַעֲוֹלָם

חֲסִדּוֹ: 13 לְגִזְרֵי יָם סוֹף לְגוֹרִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ:

14 וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכָם כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: 15 וְנָעַר

פְּרַעַה וַחֲיִלּוּ בָּיִם סוֹף כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: 16 לְמוֹלִיד

עַמּוֹ בְּמִדְבָּר כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: 17 לְמַכָּה מַלְכִּים

גְּדוֹלִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: 18 וַיַּהֲרֹג מַלְכִּים אֲדִירִים

כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: 19 לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי כִּי לַעֲוֹלָם

חֲסִדּוֹ: 20 וְלַעֲוֹן מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ:

21 וְנָתַן אֶרֶצָם לְנַחֲלָה כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: 22 נַחֲלָה

לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: 23 שֶׁבַשְׁפִּלְנוּ זִכֹּר

לָנוּ כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: 24 וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לַעֲוֹלָם

חֲסִדּוֹ: 25 נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ:

26 הוֹדוּ לָאֵל הַשְּׁמַיִם כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ:

137 עַל נִהְרוֹת בָּבֶל שֶׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ

בְּזִכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן: 2 עַל עֲרֵבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ

כְּנִירוֹתֵינוּ: 3 כִּי שֶׁם שְׁאֲלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר

וְתוֹלְלֵינוּ שִׁמְחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: 4 אֵיךְ

נִשְׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה עַל אֲדֹמַת נָכַר: 5 אִם אֲשַׁכַּחַךְ

יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: 6 תִּדְבֹּק לְשׁוֹנִי לִחְכִּי אִם

לֹא אוֹכְרָכִי אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ

128 שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו: 2 יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך: 3 אשתך כנפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך: 4 הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה: 5 יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חיך: 6 וראה בנים לבניך שלום על ישראל:

129 שיר המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל: 2 רבת צררוני מנעורי גם לא יכלו לי: 3 על גבי חרשו חרשים האריכו למענותם: 4 יהוה צדיק קצץ עבות רשעים: 5 יבשו ויסגו אחר כל שנאי ציון: 6 יהיו כחציר נגות שקדמת שלף יבש: 7 שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמור: 8 ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה:

130 שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה: 2 אדני שמעה בקולי תהינה אזניך קשבות לקול תחנוני: 3 אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד: 4 כי עמך הסליחה למען תורה: 5 קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי: 6 נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר: 7 יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרחבה עמו פדות: 8 והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

131 שיר המעלות לדוד יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בנגלות ובנפלאות ממני: 2 אם לא שויתי ודוממתי נפשי כנגמל עלי אמו כנגמל עלי נפשי: 3 יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם:

132 שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל ענותו: 2 אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב: 3 אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי: 4 אם אתן שנת לעיני לעפעפי תגומה: 5 עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב: 6 הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער: 7 נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו: 8 קומה יהוה למנוחתך

אתה וארון עזך: 9 כהניך ילבשו צדק וחסידך ירננו: 10 בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: 11 נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטןך אשית לכסא לך: 12 אם ישמרו בניך בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישוב לכסא לך: 13 כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו: 14 זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה: 15 צידה ברך אברך אביוניה אשביע לחם: 16 וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו: 17 שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי: 18 אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו:

133 שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד: 2 כשמן הטוב על הראש ירד על הזקן זקן אהרן שירד על פי מדותיו: 3 כטל חרמון שירד על הררי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם:

134 שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמדים בבית יהוה בלילות: 2 שאו ידכם קדש וברכו את יהוה: 3 יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ:

135 הללו יה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה: 2 שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו: 3 הללו יה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים: 4 כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו: 5 כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים: 6 כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהומות: 7 מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו: 8 שהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה: 9 שלח אתות ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו: 10 שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים: 11 לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען: 12 ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: 13 יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדור ודור: 14 כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם: 15 עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם: 16 פה להם ולא ידברו

123 הללתיך על משפטי צדקך: ¹⁶⁵ שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: ¹⁶⁶ שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי: ¹⁶⁷ שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאד: ¹⁶⁸ שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל דרכי נגדך: ¹⁶⁹ תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני: ¹⁷⁰ תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני: ¹⁷¹ תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך: ¹⁷² תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק: ¹⁷³ תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי: ¹⁷⁴ תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי: ¹⁷⁵ תחיי נפשי ותהללך ומשפטך יעזרני: ¹⁷⁶ תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי:

120 שיר המעלות אל יהוה בצרתה לי קראתי ויענני: ² יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה: ³ מזה יתן לך ומה יסוף לך לשון רמיה: ⁴ חצי גבור שנונים עם נחלי רתמים: ⁵ אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר: ⁶ רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום: ⁷ אני שלום וכי אדבר המה למלחמה:

121 שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי: ² עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: ³ אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך: ⁴ הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל: ⁵ יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך: ⁶ יומם השמש לא יכבה וירח בלילה: ⁷ יהוה ישמך מכל רע ישמר את נפשך: ⁸ יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

122 שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה נלך: ² עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלים: ³ ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדו: ⁴ ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להדות לשם יהוה: ⁵ כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד: ⁶ שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך: ⁷ יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך: ⁸ למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: ⁹ למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:

123 שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים: ² הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו: ³ חננו יהוה חננו כי רב שבענו בוז: ⁴ רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים:

124 שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל: ² לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם: ³ אזי חיים בלענו בחרות אפם בנו: ⁴ אזי המים שטפנו נחלה עבר על נפשנו: ⁵ אזי עבר על נפשנו המים הזידונים: ⁶ ברוך יהוה שלא נתנו טרף לשניהם: ⁷ נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו: ⁸ עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ:

125 שיר המעלות הבטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם ישב: ² ירושלים הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם: ³ כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם: ⁴ היטיבה יהוה לטובים ולירשנים בלבבותם: ⁵ והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את פעלי האון שלום על ישראל:

126 שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים: ² אזי ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה: ³ הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים: ⁴ שובה יהוה את שכבתנו כאפיקים בנגב: ⁵ הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: ⁶ הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבוא ברנה נשא אלמותיו:

127 שיר המעלות לשלמה אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר: ² שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא: ³ הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן: ⁴ כחצים ביד גבור כן בני הנעורים: ⁵ אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער:

לא אבוש: 81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך 122 ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים: 123 עיני יחלתי: 82 כל עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני: כלו לישועתך ולאמרת צדקך: 124 עשה עם עבדך 83 כי הייתי כנאד בקיטור חקיד לא שכחתי: כחסדך וחקידך למדני: 125 עבדך אני הבינני 84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט: ואדעה עדתיך: 126 עת לעשות ליהוה הפרו 85 כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך: 86 כל תורתך: 127 על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז: מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני: 87 כמעט 128 על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך: 88 כחסדך שנאתי: 129 פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי: חני ואשמרה עדות פיד: 89 לעולם יהוה דברך 130 פתח דבריך יאיר מבין פתיים: 131 פי פערתי נצב בשמים: 90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ואשאפה כי למצותיך יאבתי: 132 פנה אלי וחנני ותעמד: 91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך: כמשפט לאהבי שמך: 133 פעמי הכן באמרתך ואל 92 לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי: 93 לעולם תשלט בי כל און: 134 פדני מעשק אדם ואשמרה לא אשכח פקודיך כי בם חייתי: 94 לך אני פקודיך: 135 פניך האר בעבדך ולמדני את חקיד: הושיעני כי פקודיך דרשתי: 95 לי קוו רשעים 136 פלני מים ידרו עיני על לא שמרו תורתך: לאבדני עדתיך אתבונן: 96 לכל תכלה ראיתי 137 צדיק אתה יהוה וישר משפטיך: 138 צוית צדק קץ רחבה מצותך מאד: 97 מה אהבתי תורתך עדתיך ואמונה מאד: 139 צמתתני קנאתי כי שכחו כל היום היא שיחתי: 98 מאיבי תחכמני מצותך דבריך צרי: 140 צרופה אמרתך מאד ועבדך כי לעולם היא לי: 99 מכל מלמדי השכלתי כי אהבה: 141 צעיר אנכי ונבזה פקדיך לא שכחתי: עדותיך שיחה לי: 100 מזקנים אתבונן כי פקודיך 142 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: 143 צר נצרת: 101 מכל ארח רע כלאיתי רגלי למען ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי: 144 צדק עדותיך אשמר דברך: 102 ממשפטיך לא סרתי כי אתה לעולם הבינני ואחיה: 145 קראתי בכל לב ענני הורתני: 103 מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי: יהוה חקיד אצרה: 146 קראתיך הושיעני ואשמרה 104 מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר: עדתיך: 147 קדמתי בנשף ואשועה לדברייך 105 נר לרגלי דברך ואור לנתיבותי: 106 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך: 107 נעניתי עד מאד 149 קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטיך חניני: יהוה חניני כדברך: 108 נדבות פי רצה נא יהוה 150 קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו: 151 קרוב ומשפטיך למדני: 109 נפשי בכפי תמיד ותורתך אתה יהוה וכל מצותיך אמת: 152 קדם ידעתי לא שכחתי: 110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך מעדתך כי לעולם יסדהם: 153 ראה עניי וחלצני לא תעיתי: 111 נחלתי עדותיך לעולם כי ששון כי תורתך לא שכחתי: 154 ריבה ריבי ונאלני לבי המה: 112 נטיתי לבי לעשות חקיד לעולם לאמרתך חני: 155 רחוק מרשעים ישועה כי חקיד עקב: 113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי: 114 סתרי לא דרשו: 156 רחמך רבים יהוה כמשפטיך ומנני אתה לדברך יחלתי: 115 סורו ממני מרעים חני: 157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי: ואצרה מצות אלהי: 116 סמכני כאמרתך ואחיה 158 ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא ואל תבישני משברי: 117 סעדני ואושעה ואשעה שמרו: 159 ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך בחקיד תמיד: 118 סלית כל שונים מחקיד כי שקר חני: 160 ראש דברך אמת ולעולם כל משפט תרמיתם: 119 סנים השבת כל רשעי ארץ לכן צדקך: 161 שרים רדפוני חנם ומדברייך פחד לבי: אהבתי עדתיך: 120 סמר מפחדך בשרי וממשפטיך שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב: 163 שקר יראתי: 121 עשיתי משפט וצדק בל תניחני לעשקי: שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי: 164 שבע ביום

ברכנוכם מבית יהוה: 27 אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח: 28 אלי אתה ואורך אלהי ארוממך: 29 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:

119 אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה: 2 אשרי נצרי עדתיו בכל לב ידרשוהו: 3 אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו: 4 אתה צויתת פקדיך לשמר מאד: 5 אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך: 6 אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך: 7 אורך בישר ללב כלמדי משפטי צדקך: 8 את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד: 9 במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך: 10 בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך: 11 בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך: 12 ברוך אתה יהוה למדני חקיך: 13 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך: 14 בדרך עדותיך ששתי כעל כל הון: 15 בפקדיך אשיחה ואביטה ארחתיך: 16 בחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך: 17 נמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך: 18 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך: 19 גר אנכי בארץ אל תסתור ממני מצותיך: 20 גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת: 21 גערת זדים ארורים השנים ממצותיך: 22 גל מעלי חרפה ובז כי עדתיך נצרתי: 23 גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך: 24 גם עדתיך שעשעי אנשי עצתי: 25 דבקה לעפר נפשי חניי כדברך: 26 דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך: 27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך: 28 דלפה נפשי מתונה קימני כדברך: 29 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני: 30 דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי: 31 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני: 32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: 33 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב: 34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב: 35 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי: 36 הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע: 37 העבר עיני מראות שוא בדרכך חניי: 38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך: 39 העבר חרפתי אשר יגרת כי משפטיך טובים:

40 הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חניי: 41 ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך: 42 ואענה חרפי אלהי ארוממך: 29 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 43 ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך יחלתי: 44 ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד: 45 ואתהלכה ברחבה כי פקדיך דרשתי: 46 ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש: 47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: 48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: 49 זכר דבר לעבדך על אשר יחלתי: 50 זאת נחמתי בעיני כי אמרתך חיתני: 51 זדים הליצני עד מאד מתורתך לא נשיתי: 52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם: 53 זלעפה אחזנני מרשעים עזבי תורתך: 54 זמרות היו לי חקיך בבית מגורי: 55 זכרתי כלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך: 56 זאת היתה לי כי פקדיך נצרתי: 57 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך: 58 חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך: 59 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדתיך: 60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך: 61 חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי: 62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך: 63 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך: 64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני: 65 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך: 66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי: 67 טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי: 68 טוב אתה ומטיב למדני חקיך: 69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך: 70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי: 71 טוב לי כי ענית למען אלמד חקיך: 72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף: 73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך: 74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי: 75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני: 76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך: 77 יבאוני רחמך ואחיה כי תורתך שעשעי: 78 יבשו זדים כי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך: 79 ישובו לי יראיך וידעו עדתיך: 80 יהי לבי תמים בחקיך למען

אלהינו המגביהי לשבת: 6 המשפילי לראות בשמים ובארץ: 7 מקימי מעפר דל מאשפת ידים אביון: 8 להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו: 9 מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללו יה:

114 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: 2 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: 3 הים ראה וינס הירדן יסב לאחור: 4 ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן: 5 מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור: 6 ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן: 7 מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: 8 ההפכי הצור אנם מים חלמיש למעיני מים:

117 הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים: 2 כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללו יה:

115 לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך: 2 למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם: 3 ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה: 4 עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם: 5 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון: 7 ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא ינהו בגרונם: 8 כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: 9 ישראל בטח ביהוה עזרם ומננם הוא: 10 בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומננם הוא: 11 יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומננם הוא: 12 יהוה זכרנו יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן: 13 יברך יראי יהוה הקשנים עם הגדלים: 14 יסף יהוה עליכם ועל בניכם: 15 ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ: 16 השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם: 17 לא המתים יהללו יה ולא כל ירדי דומה: 18 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללו יה:

118 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו: 3 יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו: 4 יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו: 5 מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: 6 יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם: 7 יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי: 8 טוב לחסות ביהוה מבטח באדם: 9 טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים: 10 כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם: 11 סבבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם: 12 סבבוני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם: 13 דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני: 14 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה: 15 קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל: 16 ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל: 17 לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה: 18 יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: 19 פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה: 20 זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו: 21 אודך כי עניתני ותחי לי לישועה: 22 אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: 23 מאת יהוה היתה זאת היא נפלאות בעינינו: 24 זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו: 25 אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא: 26 ברוך הבא בשם יהוה

116 אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני: 2 כי הטא אזנו לי ובימי אקרא: 3 אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא: 4 h7585) ובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי: 5 חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם: 6 שמר פתאים יהוה דלותי ולי יהושיע: 7 שובי נפשי למנוחכי כי יהוה גמל עליכי: 8 כי חלצת נפשי ממות את עיני

110 לדוד מזמור נאם יהוה לאדני שב לימיני אדום אשליך נעלי עלי פלשת אתרועע: 10 מי יבלני עיר מבצר מי נחני עד אדום: 11 הלא אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאתינו: 12 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: 13 באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו:

109 למנצח לדוד מזמור אלהי תהלת אל תחרש: 2 כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר: 3 ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם: 4 תחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה: 5 וישימו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתי: 6 הפקד עלי רשע ושטן יעמד על ימיני: 7 בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהיה לחטאה: 8 יהיו ימי מעטים פקדתו יקח אחר: 9 יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה: 10 ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם: 11 ינקש נושה לכל אשר לו ויבזו זרים יגיעו: 12 אל יהי לו משך חסד ואל יהי חונן ליתומיו: 13 יהי אחריתו להכרית בדור אחר ימח שמו: 14 יזכר עון אבתיו אל יהוה וחטאת אמו אל תמח: 15 יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם: 16 יען אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש עני ואביון ונכאה לבב למוות: 17 ויאהב קללה ותבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו: 18 וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו: 19 תהי לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחננה: 20 זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רע על נפשי: 21 ואתה יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני: 22 כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי: 23 כצל כנשותו נהלכתי ננערתי כארבה: 24 ברכי כשלו מצום ובשרי כחש משמן: 25 ואני הייתי חרפה להם יראוני יגיעון ראשם: 26 עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך: 27 וידעו כי ידך זאת אתה יהוה עשית: 28 יקללו המה ואתה תברך קמו ויבשו ועבדך ישמח: 29 ילבשו שוטני כלמה ויעטו כמעיל בשתם: 30 אודה יהוה מאד בפי ובתוך רבים אהללנו: 31 כי יעמד לימין אביון להושיע משפטי נפשו:

111 הללו יה אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדה: 2 גדלים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם: 3 הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד: 4 זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה: 5 טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו: 6 כח מעשי הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים: 7 מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו: 8 סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר: 9 פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו: 10 ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד:

112 הללו יה אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד: 2 גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך: 3 חון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד: 4 זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק: 5 טוב איש חנון ומלוה יכלכל דבריו במשפט: 6 כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק: 7 משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטח ביהוה: 8 סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו: 9 פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד: 10 רשע יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד:

113 הללו יה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה: 2 יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם: 3 ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם יהוה: 4 רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו: 5 מי כיהוה

חמדה לא האמינו לדברו: 25 וירגנו באהליהם וישעים: 14 יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם לא שמעו בקול יהוה: 26 וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: 27 ולהפיל זרעם בנוים ולזרותם בארצות: 28 ויצמדו לבעל פגור ויאכלו זבחי מתים: 29 ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בהם מגפה: 30 ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה: 31 ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם: 32 ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם: 33 כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו: 34 לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם: 35 ויתערבו בנוים וילמדו מעשיהם: 36 ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש: 37 ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים: 38 וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדם: 39 ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם: 40 ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו: 41 ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם: 42 וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם: 43 פעמים רבות יצילם והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם: 44 וירא בצר להם בשמעו את רנתם: 45 ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדו: 46 ויתן אותם לרחמים לפני כל שוביהם: 47 והושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: 48 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללו יה:

107 הדרו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר: 3 ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים: 4 תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו: 5 רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף: 6 ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם: 7 וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב: 8 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 9 כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב: 10 ישובי חשך וצלמות אסירי עני וברזל: 11 כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו: 12 ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר: 13 ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם

108 שיר מזמור לדוד נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף כבודי: 2 עורה הנבל וכנור אעירה שחר: 3 אודך בעמים יהוה ואזמרך כל אמים: 4 כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: 5 רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך: 6 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני: 7 אלהים דבר בקדשו אעלוה אחלקה שכם ועמק סכות אמדך: 8 לי גלעד לי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: 9 מואב סיר רחצי על

26 שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו: מלכיהם: 31 אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם:
 27 כלם אליך ישכרון לתת אכלם בעתו: 28 תתן 32 נתן גשמיהם כרד אש להבות בארצם: 33 ויך
 להם ילקטון תפתח ירך ישבעון טוב: 29 תסתיר גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: 34 אמר ויבא
 פניך יבהלון חסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון: ארבה וילק ואין מספר: 35 ויאכל כל עשב בארצם
 30 תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה: 31 יהי ויאכל פרי אדמתם: 36 ויך כל בכור בארצם
 כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו: 32 המביט ראשית לכל אונם: 37 ויוציאם בכסף וזהב ואין
 לארץ ותערד ינע בהרים ויעשנו: 33 אשירה ליהוה בשבטיו כושל: 38 שמח מצרים בצאתם כי נפל
 בחיי אומרה לאלהי בעודי: 34 יערב עליו שיחי פחדם עליהם: 39 פרש ענן למסך ואש להאיר
 אנכי אשמח ביהוה: 35 יתמו חטאים מן הארץ לילה: 40 שאל ויבא שלו ולחם שמים ישיבעם:
 ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללו יה: 41 פתח צור ויוצבו מים הלכו בציות נהר: 42 כי
 זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: 43 ויוצא

105 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילותיו: 2 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו:
 3 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה:
 4 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: 5 זכרו
 נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטיו פיו: 6 זרע
 אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: 7 הוא יהוה
 אלהינו בכל הארץ משפטיו: 8 זכר לעולם
 בריתו דבר צוה לאלף דור: 9 אשר כרת את
 אברהם ושבעתו לישחק: 10 ויעמידה ליעקב
 לחק לישראל ברית עולם: 11 לאמר לך אתן את
 ארץ כנען חבל נחלתכם: 12 בהיותם מתי מספר
 כמעט וגרים בה: 13 ויתהלכו מגוי אל גוי מממלכה
 אל עם אחר: 14 לא הניח אדם לעשקם ויוכח
 עליהם מלכים: 15 אל תגעו במשיחי ולנביאי אל
 תרעו: 16 ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם
 שבר: 17 שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף:
 18 ענו בכבל רגליו ברזל באה נפשו: 19 עד עת
 בא דברו אמרת יהוה צרפתהו: 20 שלח מלך
 ויתירהו משל עמים ויפתחהו: 21 שמו אדון לביתו
 ומשל בכל קנינו: 22 לאסר שריו בנפשו וזקניו
 יחכם: 23 ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ
 חם: 24 ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו: 25 הפך
 לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: 26 שלח משה
 עבדו אהרן אשר בחר בו: 27 שמו בם דברי
 אתותיו ומפתים בארץ חם: 28 שלח חשך ויחשך
 ולא מרו את דבריו: 29 הפך את מימיהם לדם
 וימת את דנתם: 30 שרץ ארצם צפרדעים בחדרי
 לפניו להשיב חמתו מהשחית: 24 וימאסו בארץ

106 הללויה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם
 חסדו: 2 מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו:
 3 אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת: 4 זכרני
 יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך: 5 לראות
 בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל
 עם נחלתך: 6 חטאנו עם אבותינו העונו הרשענו:
 7 אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו
 את רב חסדיך וימרו על ים בים סוף: 8 ויושיעם
 למען שמו להודיע את גבורתו: 9 ויגער בים סוף
 ויחרב ויוליכם בתהמות כמדבר: 10 ויושיעם
 מיד שונא ויגאלם מיד אויב: 11 ויכסו מים צריהם
 אחד מהם לא נותר: 12 ויאמינו בדבריו ישירו
 תהלתו: 13 מהירו שכחו מעשיו לא חכו לעצתו:
 14 ויתאו תאוה במדבר וינסו אל בשימון: 15 ויתן
 להם שאלתם וישלח רזון בנפשם: 16 ויקנאו
 למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה: 17 תפתח ארץ
 ותבלע דתן ותכס על עדת אבירים: 18 ותבער אש
 בעדתם להבה תלהט רשעים: 19 יעשו עגל בחרב
 וישתחוו למסכה: 20 וימירו את כבודם בתבנית
 שור אכל עשב: 21 שכחו אל מושיעם עשה גדלות
 במצרים: 22 נפלאות בארץ חם גוראות על ים סוף:
 23 ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפך
 לפניו להשיב חמתו מהשחית: 24 וימאסו בארץ

כי שכחתי מאכל לחמי: 5 מקול אנחתי דבקה
עצמי לבשרי: 6 דמיתי לקאת מודבר הייתי ככוס
חרבות: 7 שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג: ולא יכירנו עוד מקומו: 17 וחסד יהוה מעולם ועד
8 כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: 9 כי
אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי: 10 מפני
זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני: 11 ימי כצל
נטוי ואני כעשב איבש: 12 ואתה יהוה לעולם תשב
וזכרך לדר ודר: 13 אתה תקום תרחם ציון כי
עת לחננה כי בא מועד: 14 כי רצו עבדיך את
אבניה ואת עפרה יחננו: 15 וייראו גוים את שם
יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך: 16 כי בנה יהוה
ציון נראה בכבודו: 17 פנה אל תפלת הערער
ולא בזה את תפלתם: 18 תכתב זאת לדור אחרון
ועם נברא יהלל יה: 19 כי השקיף ממרום קדשו
יהוה משמים אל ארץ הביט: 20 לשמע אנקת
אסיר לפתח בני תמונתה: 21 לספר בציון שם
יהוה ותהלתו בירושלם: 22 בהקבץ עמים יחדו
וממלכות לעבד את יהוה: 23 ענה בדרך כחו
קצר ימי: 24 אמר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור
דורים שנותיך: 25 לפני הארץ יסדת ומעשה
ידיך שמים: 26 המה יאבדו ואתה תעמד וכלם
כבגד יכלו כלבוש תחליפם ויחלפו: 27 ואתה הוא
ושנותיך לא יתמו: 28 בני עבדיך ישכנו וזרעם
לפניך יכון:

104 ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת
מאד הוד והדר לבשת: 2 עטה אור כשלמה
נוטה שמים כיריעה: 3 המקרה במים עליוותיו
השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח: 4 עשה
מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: 5 יסד ארץ
על מכוניה כל תמוט עולם ועד: 6 תהום כלבוש
כסיתו על הרים יעמדו מים: 7 מן גערתך ינוסון
מן קול רעמך יחפזון: 8 יעלו הרים ירדו בקעות
אל מקום זה יסדת להם: 9 גבול שמת כל יעברון
בל ישובון לכסות הארץ: 10 המשלח מעינים
בנחלים בין הרים יהלכון: 11 ישקו כל חיתו שדי
ישברו פראים צמאם: 12 עליהם עוף השמים
ישכון מבין עפאים יתנו קול: 13 משקה הרים
מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ: 14 מצמיח
חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם
מן הארץ: 15 ויין ישמח לבב אנוש להצחיל פנים
משמן ולחם לבב אנוש יסעד: 16 ישבעו עצי יהוה
ארוי לבנון אשר נטע: 17 אשר שם צפרים יקננו
חסידה ברושים ביתה: 18 הרים הנבהים ליעלים
סלעים מחסה לשפנים: 19 עשה ירח למועדים
שמש ידע מבואו: 20 תשת חשך ויהי לילה בו
תרמש כל חיתו יער: 21 הכפירים שאנים לטרף
ולבקש מאל אכלם: 22 תזרח השמש יאספון ואל
מעונתם ירבצון: 23 יצא אדם לפעלו ולעבדתו
עדי ערב: 24 מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה
עשית מלאה הארץ קנינד: 25 זה הים גדול ורחב
ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות:

103 לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את
שם קדשו: 2 ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל
גמוליו: 3 הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלאיכי:
4 הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים:
5 המשביע בטוב עריך תתחדש כנשר נעורייכי:
6 עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים:
7 יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו:
8 רחום וחנן יהוה ארך אפים ורב חסד: 9 לא
לנצח יריב ולא לעולם ישור: 10 לא כחטאינו
עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו: 11 כי כנבה
שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו: 12 כרחק
מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו: 13 כרחם
אב על בנים רחם יהוה על יראיו: 14 כי הוא ידע

שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ: 2 שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו: 3 ספרו בננים כבודו בכל העמים נפלאותיו: 4 כי גדול יהוה ומחלל מאד נורא הוא על כל אלהים: 5 כי כל אלהי העמים אליילים ויהוה שמים עשה: 6 הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: 7 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: 8 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו: 9 השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: 10 אמרו בננים יהוה מלך אף תכון תבל בל תמוט ודין עמים במישרים: 11 ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו: 12 יעלו שדי וכל אשר בו אז ירגנו כל עצי יער: 13 לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:

יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים: 2 ענן וערפל סביבו צדק ומשפט מכון כסאו: 3 אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו: 4 האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ: 5 הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני ארון כל הארץ: 6 הגירו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו: 7 יבשו כל עבדי פסל המתהללים באלילים השתחוו לו כל אלהים: 8 שמעה ותשמח ציון ותגלגלה בנות יהודה למען משפטיך יהוה: 9 כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים: 10 אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם: 11 אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: 12 שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו:

מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: 2 הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: 3 זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: 4 הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורגנו וזמרו: 5 זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה: 6 בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה: 7 ירעם הים ומלאו תבל וישיב בה: 8 נהרות

ימחאו כף יחד הרים ירגנו: 9 לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים: 99 יהוה מלך ירגנו עמים ישב כרובים תנוט הארץ: 2 יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים: 3 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: 4 ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית: 5 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להם רגליו קדוש הוא: 6 משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה והוא יענם: 7 בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן למו: 8 יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם: 9 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו:

מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ: 2 עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה: 3 דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן מרעיתו: 4 באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: 5 כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו:

לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יהוה אומרה: 2 אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי: 3 לא אשית לגנר עיני דבר בליעל עשה סטים שנאתי לא ידבק בי: 4 לבב עקש יסור ממני רע לא אדע: 5 מלושני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אתו לא אוכל: 6 עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני: 7 לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים לא יכון לגנר עיני: 8 לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און:

תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו יהוה שמעה תפלתי ושוועתי אליך תבוא: 2 אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אוזןך ביום אקרא מהר ענני: 3 כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמו קד נחרו: 4 הוכה כעשב ויבש לבי

91 ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: 2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: 3 כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות: 4 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: 5 לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: 6 מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: 7 יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש: 8 רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: 9 כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך: 10 לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: 11 כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: 12 על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך: 13 על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: 14 כי בי חשק ואפלטתו אשנבהו כי ידע שמי: 15 יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: 16 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:

94 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: 2 הנשא שפט הארץ השב נמול על נאים: 3 עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו: 4 יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און: 5 עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו: 6 אלמנה וגר יחרגו ויתומים ירצחו: 7 ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: 8 בינו בערים בעם וכסילים מתי תשכילו: 9 הנשע און הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט: 10 היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת: 11 יהוה ידע מחשבות אדם כי חמה הבל: 12 אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו: 13 להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: 14 כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: 15 כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב: 16 מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און: 17 לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי: 18 אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני: 19 ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי: 20 היחברך כסא הוות יצר עמל עלי חק: 21 יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשעו: 22 ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי: 23 וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו:

95 לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: 2 נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: 3 כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים: 4 אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: 5 אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: 6 באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו: 7 כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו תשמעו: 8 אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר: 9 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי: 10 ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי: 11 אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:

93 יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט: 2 נכון כסאך מאז מעולם אתה: 3 נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: 4 מקלות מים רבים אדירים

צמתותני: 17 סבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד: 18 הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך:

אכזב: 36 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי: 37 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה: 38 ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך: 39 נארתה ברית עבדך חללת לארץ נזרו: 40 פרצת כל נדרתי שמת מבצרי מחתה: 41 שסחו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו: 42 הרימות ימין צריו השמחת כל אויביו: 43 אף תשיב צור חרבו ולא הקימתו במלחמה: 44 השבת משהרו וכסאו לארץ מגרתה: 45 הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בוש סלה: 46 עד מה יהוה תסתר לנצח תבער כמו אש חמתך: 47 זכר אני מה חלד על מה שוא בראת כל בני אדם: 48 מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה: 49 Sheol) איה חסדיך הראשנים אדני נשבעת לדוד באמונתך: 50 זכר אדני חרפת עבדיך שאני בחיקי כל רבים עמים: 51 אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך: 52 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

90 תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: 2 בשרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: 3 תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: 4 כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: 5 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: 6 בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: 7 כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: 8 שת עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: 9 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו חנה: 10 ימי שנתינו בהם שבעים שנה ואם בנבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה: 11 מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: 12 למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: 13 שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך: 14 שבענו בבקר חסדך ונרגנה ונשמחה בכל ימינו: 15 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: 16 יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: 17 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

89 משכיל לאיתן האזרחי חסדי יהוה עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתך בפני: 2 כי אמרתי עולם חסד יבנה שמים תכן אמונתך בהם: 3 כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי: 4 עד עולם אכין זרעך ובניתי לדר ודור כסאך סלה: 5 ויודו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדשים: 6 כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים: 7 אל נערך בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו: 8 יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך: 9 אתה מושל בנאות הים בשוא גליו אתה תשבחם: 10 אתה דכאת כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך: 11 לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: 12 צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירגנו: 13 לך זרוע עם גבורה תעז ירך תרום ימינך: 14 צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: 15 אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון: 16 בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו: 17 כי תפארת עזמו אתה וברצנך תרים קרגנו: 18 כי ליהוה מנגנו ולקדוש ישראל מלכנו: 19 אז דברת בחזון לחסידך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם: 20 מצאתי דוד עבדי בשמן קדש משחתיו: 21 אשר ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו: 22 לא ישא אויב בו וכן עולה לא יעננו: 23 וכתותי מפניו צריו ומשנאיו אנוף: 24 ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרגו: 25 ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו: 26 הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי: 27 אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ: 28 לעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת לו: 29 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים: 30 אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון: 31 אם חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו: 32 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם: 33 וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונתי: 34 לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה: 35 אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד

אל חי: 3 גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר אתה אלהים לברך: 11 הורני יהוה דרכך אהלך שתה אפרחיה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי: 4 אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם: 13 כי 5 אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבבם: 6 עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות יעשה מורה: (Sheol h7585) 14 אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים 7 ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון: בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם: 15 ואתה אדני אל 8 יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה: 9 מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך: אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך: 10 כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהל רשע: 11 כי שמש ומנן יהוה עזרתני ונחמתי:

87 לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהררי קדש: 2 אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב: 3 נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה: 4 אזכיר רהב ובבל לידעי הנה פלשת וצור עם כוש זה ילד שם: 5 ולציון יאמר איש ואיש ילד בה והוא יכוננה עליון: 6 יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד שם סלה: 7 ושרים כחללים כל מעיני בך:

85 למנצח לבני קרח מזמור רצית יהוה ארצך שבת שבות יעקב: 2 נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלה: 3 אספת כל עברתך השיבות מחרון אפך: 4 שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו: 5 הלעולם תאנף בנו תמשך אפך לדר ודר: 6 הלא אתה תשוב תחינו ועמך ישמחו בך: 7 הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו: 8 אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה: 9 אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו: 10 חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו: 11 אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף: 12 גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יכולה: 13 צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו:

86 תפלה לדוד הטה יהוה אנכי עני ואביון אני: 2 שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך: 3 חנני אדני כי אליך אקרא כל היום: 4 שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא: 5 כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: 6 האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי: 7 ביום צרתי אקראך כי תענני: 8 אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך: נפשי תסתיר פניך ממני: 15 עני אני וגוע מנער כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך: 10 כי גדול אתה ועשה נפלאות

בניים לענינו נקמת דם עבדיך השפוך: 11 תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה: 12 והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני: 13 ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך:

פיך ואמלאהו: 11 ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי: 12 ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם: 13 לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו: 14 כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי: 15 משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם: 16 ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך:

80 למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור רעה ישראל האיזנה נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה: 2 לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את גבורתך ולכה לישעתה לנו: 3 אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה: 4 יהוה אלהים צבאות עד מתי עשנת בתפלת עמך: 5 האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שליש: 6 תשימנו מדון לשכנינו ואיבנו ילענו למו: 7 אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה: 8 גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה: 9 פנית לפניו ותשרש שרשיה ותמלא ארץ: 10 כסו הרים צלה וענפיה ארוזי אל: 11 תשלח קצירה עד ים ואל נהר יונקותיה: 12 למה פרצת נדריה וארוה כל עברי דרך: 13 יכרסמנה חזיר מיער וזיו שדי ירענה: 14 אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: 15 וכנה אשר נטעה ימינך ועל בן אמצתה לך: 16 שרפה באש כסוחה מגערת פניך יאבדו: 17 תהי ירך על איש ימינך על בן אדם אמצת לך: 18 ולא נסוג ממך תחנינו ובשמך נקרא: 19 יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה:

82 מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט: 2 עד מתי תשפטו עול לפני רשעים תשאו סלה: 3 שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו: 4 פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו: 5 לא ידעו ולא יבינו בחשכה ותהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ: 6 אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: 7 אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו: 8 קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים:

83 שיר מזמור לאסף אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל: 2 כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש: 3 על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך: 4 אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד: 5 כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו: 6 אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים: 7 גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישראלי צור: 8 גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוח סלה: 9 עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון: 10 נשמדו בעין דאר היו דמן לארמה: 11 שיתמו נדיבמו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו: 12 אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים: 13 אלהי שיתמו כנגלגל כקש לפני רוח: 14 כאש תבער יער וכלהבה תלהט הרים: 15 כן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם: 16 מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה: 17 יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו: 18 וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על כל הארץ:

81 למנצח על הגתית לאסף הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב: 2 שאו זמורה ותנו תף כנור נעים עם נבל: 3 תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו: 4 כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: 5 עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: 6 הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה: 7 בצרה קראת ואחלצך אענק בסתר רעם אבחנק על מי מריבה סלה: 8 שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי: 9 לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר: 10 אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב

84 למנצח על הגתית לבני קרח מזמור מה ידידות משכנותיך יהוה צבאות: 2 נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל

11 וישכחו עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם: 12 נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען: 13 בקע ים ויעבירם ויצב מים כמו נד: 14 וינחם בענן יומם וכל הלילה באור אש: 15 יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רבה: 16 ויוצא נוזלים מסלע ויורד כנהרות מים: 17 ויוסיפו עוד לחטא לו למרות עליון בציה: 18 וינסו אל בלבבם לשאל אכל לנפשם: 19 וידברו באלהים אמרו היוכל אל לערך שלחן במדבר: 20 הן הכה צור ויזובו מים ונחלים ישטפו הגם לחם ויכל תת אם יכין שאר לעמו: 21 לכן שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם אף עלה בישראל: 22 כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו: 23 ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח: 24 וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן למז: 25 לחם אבירים אכל איש צידה שלח לחם לשבע: 26 יסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן: 27 וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ימים עוף כנף: 28 ויפל בקרב מחנהו סביב למשכנתיו: 29 ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם: 30 לא זרו מתאותם עוד אכלם בפיהם: 31 ואף אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל הכריע: 32 בכל זאת חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו: 33 ויכל בהבל ימיהם ושנותם בבחלה: 34 אם הרגם ודרשוהו ושב ושחרו אל: 35 ויזכרו כי אלהים צורם ואל עליון גאלם: 36 ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו: 37 ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו: 38 והוא רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: 39 ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב: 40 כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו בשימון: 41 וישובו וינסו אל וקדוש ישראל התוו: 42 לא זכרו את ידו יום אשר פדם מני צר: 43 אשר שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה צען: 44 ויהפך לדם יאריהם ונזליהם כל ישתיון: 45 ישלח בהם ערב ויאכלם ויצפרדע ותשחיתם: 46 ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה: 47 יהרג בברד גפנם ושקמותם בחנמל: 48 ויסגר לברד בעירם ומקניהם לרשפים: 49 ישלח במ חרון

79 מזמור לאסף אלהים באו נזים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלם לעיים: 2 נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידך לחיות ארץ: 3 שפכו דמם כמים סביבות ירושלם ואין קובר: 4 היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: 5 עד מה יהוה תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתך: 6 שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: 7 כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו: 8 אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי דלנו מאד: 9 עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: 10 למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע

פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים על המים: שי למורא: 12 יבצר רוח נגידים נורא למלכי
14 אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל לעם ארץ:

לצייים: 15 אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת
נהרות איתן: 16 לך יום אף לך לילה אתה הכינות
מאור ושמש: 17 אתה הצבת כל נבולות ארץ קיץ
וחרף אתה יצרתם: 18 זכר זאת אויב חרף יהוה
ועם נבל נאצו שמך: 19 אל תתן לחית נפש תורך
חית ענייך אל תשכח לנצח: 20 הבט לברית כי
מלאו מחשכי ארץ נאות חמס: 21 אל ישב דך
נכלם עני ואביון יהללו שמך: 22 קומה אלהים
ריבה ריבך זכר חרפתך מני נבל כל היום: 23 אל
תשכח קול צרריך שאון קמיד עלה תמיד:

75 למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר הודינו
לך אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך:
2 כי אקח מועד אני מישרים אשפט: 3 נמנים ארץ
וכל ישיביה אנכי תכנתי עמודיה סלה: 4 אמרתי
להוללים אל תהללו ולרשעים אל תרימו קרן:
5 אל תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק:
6 כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים: 7 כי
אלהים שפט זה ישפיל וזה ירים: 8 כי כוס ביד
יהוה ויין חמר מלא מסך ויגר מזה אך שמריה
ימצו ישתו כל רשעי ארץ: 9 ואני אניד לעלם
אזמרה לאלהי יעקב: 10 וכל קרני רשעים אנדע
תרוממנה קרנות צדיק:

78 משכיל לאסף האזינה עמי תורת ה

76 למנצח בניינת מזמור לאסף שיר נודע
ביהודה אלהים בישראל גדול שמו: 2 ויהי בשלם
סכו ומעונתו בציון: 3 שמה שבר רשפי קשת מגן
וחרב ומלחמה סלה: 4 נאור אתה אדיר מהררי
טרף: 5 אשתוללו אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו
כל אנשי חיל ידיהם: 6 מגערתך אלהי יעקב נדרם
ורכב וסוס: 7 אתה נורא אתה ומי יעמד לפניך מאז
אפך: 8 משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה:
9 בקום למשפט אלהים להושיע כל ענוי ארץ
סלה: 10 כי חמת אדם תודך שארית חמת תחנר:
11 נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל סביביו יובילו
10 לא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת:

15 פי יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא אשרי: 3 כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה: ידעתי ספרות: 16 אבוא בנברות אדני יהוה אזכיר 4 כי אין חרצבות למותם ובריא אולם: 5 בעמל צדקתך לבדך: 17 אלהים למדתני מנעורי ועד הנה אניד נפלאותיך: 18 וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני עד אניד זרועך לדור לכל יבוא גבורתך: 19 וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך: 20 אשר הראיתנו צרות רבות ורעות תשוב תחיינו ומתהמות הארץ תשוב תעלני: 21 תרב גדלתי ותסב תנחמני: 22 גם אני אודך בכלי נבל אמתך אלהי אומרה לך בכנור קדוש ישראל: 23 תרננה שפתי כי אזמרה לך ונפשי אשר פדית: 24 גם לשוני כל היום תהנה צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי רעתי:

72 לשלמה אלהים משפטיך למלך תן וצדקתך לבן מלך: 2 ידין עמך בצדק וענייך במשפט: 3 ישאו הרים שלום לעם וגבעות בצדקה: 4 ישפט עניי עם יושע לבני אביון וידכא עושק: 5 ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים: 6 ירד כמטר על גז כרביבים וזרזף ארץ: 7 יפרח בימיו צדיק ורב שלום עד בלי ירח: 8 וירד מים עד ים ומגהר עד אפסי ארץ: 9 לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילכחו: 10 מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו: 11 וישתחוו לו כל מלכים כל גוים יעבדוהו: 12 כי יציל אביון משוע ועני ואין עזר לו: 13 יחס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע: 14 מתוך ומחמס יגאל נפשם וייקר דמם בעיניו: 15 ויחי ויתן לו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד כל היום יברכנהו: 16 יהי פסת בר בארץ בראש הרים ירעש כלבנון פריו ויציצו מעיר כעשב הארץ: 17 יהי שמו לעולם לפני שמש ינין שמו ויתברכו בו כל גוים ואשרוהו: 18 ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: 19 וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: 20 כלו תפלות דוד בן ישי:

74 משכיל לאסף למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך בצאן מרעיתך: 2 זכר עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: 3 הרימה פעמיו למשאות נצח כל הרע אויב בקדש: 4 שאנו צרריך בקרב מועדך שמו אותתם אתות: 5 יודע כמביא למעלה בסבך עץ קרדמות: 6 ועת פתוחיה יחד בכשיל וכילפת יהלמון: 7 שלחו באש מקדשך לארץ חללו משכן שמך: 8 אמרו בלבם נינם יחד שרפו כל מועדי אל בארץ: 9 אותינו לא ראינו אין עוד נביא ולא אתנו ידע עד מה: 10 עד מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח: 11 למה תשיב ירך וימינך מקרב חוקך כלה: 12 ואלהים מלכי מקדם פעל ישועות בקרב הארץ: 13 אתה

73 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לברי לבב: 2 ואני כמעט נטוי רגלי כאין שפכה

יהודה רגמתם שרי זבלון שרי נפתלי: 28 צוה אלהיך עוז אלהים זו פעלת לנו: 29 מוהיכלך על ירושלם לך יובילו מלכים שי: 30 נער חית קנה עדת אבירים בענלי עמים מתרפס ברצי כסף בזר עמים קרבות יחפצו: 31 יאתיו חשמונים מני מצרים כוש תריץ ידיו לאלהים: 32 ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו אדני סלה: 33 לרכב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו קול עז: 34 תנו עז לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים: 35 נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים:

69 למנצח על שושנים לדוד הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש: 2 טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת טטפתי: 3 ינעתי בקראי נחר גרונני כלו עיני מיחל לאלהי: 4 רבו משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמיתי איבי שקר אשר לא גזלתי אז אשיב: 5 אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו: 6 אל יבשו בי קוין אדני יהוה צבאות אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל: 7 כי עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני: 8 מוזר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי: 9 כי קנאת ביתך אכלתי וחרפות חורפיך נפלו עלי: 10 ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי: 11 ואתנה לבושי שק ואהי להם למשל: 12 ישיחו בי ישיבי שער ונגנינות שותי שכר: 13 ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: 14 הצילני משיט ואל אטבעה אנצלה משנאי וממעמקי מים: 15 אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה: 16 ענני יהוה כי טוב חסדך כרב רחמין פנה אלי: 17 ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני: 18 קרבה אל נפשי גאלה למען איבי פרני: 19 אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צוררי: 20 חרפה שברה לבי ואנושה ואקוה לגור ואין ולמנחמים ולא מצאתי: 21 ויתנו בברותי ראש ולצמאי ישקוני חמץ: 22 יהי שלחנם לפנייהם לפח ולשלומים למוקש: 23 תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם

70 למנצח לדוד להזכיר אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה: 2 יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי: 3 ישובו על עקב בשתם האמרים האח האח: 4 ישישו וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אלהים אהבי ישועתך: 5 ואני עני ואביון אלהים חושה לי עזרי ומפלטי אתה יהוה אל תאחר:

71 בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם: 2 בצדקתך תצילני ותפלטי הטה אלי אונך והושיעני: 3 היה לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה: 4 אלהי פלטי מיד רשע מכף מעול וחומץ: 5 כי אתה תקוית אדני יהוה מבטחי מנעורי: 6 עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גוזי בך תהלתי תמיד: 7 כמופת הייתי לרבים ואתה מחסי עז: 8 ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך: 9 אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני: 10 כי אמרו אייבי לי ושמרי נפשי נועצו יחדו: 11 לאמר אלהים עזבו רדפו ותפשוהו כי אין מצייל: 12 אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חושה: 13 יבשו וכלו שטני נפשי יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי: 14 ואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך:

אתה תכפרם: 4 אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך
 נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך: 5 נוראות בצדק
 תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי ארץ וים רחקים: 6
 מכין הרים בכחו נאזר בנבורה: 7 משביח שאון
 ימים שאון גליהם והמון לאמים: 8 וייראו ישבי
 אתה תכפרם: 4 אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך
 נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך: 5 נוראות בצדק
 תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי ארץ וים רחקים: 6
 מכין הרים בכחו נאזר בנבורה: 7 משביח שאון
 ימים שאון גליהם והמון לאמים: 8 וייראו ישבי

68 למנצח לדוד מזמור שיר יקום אלהים יפוצו
 אויביו וינצחו משנאיו מפניו: 2 כהנדרף עשן תנדרף
 כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים מפני אלהים: 3
 וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים וישישו
 בשמחה: 4 שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב
 בערבות ביה שמו ועלזו לפניו: 5 אבי יתומים
 ודין אלמנות אלהים במעון קדשו: 6 אלהים

66 למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל
 הארץ: 2 זמרו כבוד שמו כבוד תהלתו: 3
 אמרו לאלהים מה נורא מעשיך ברב עוז יכחשו
 לך איביך: 4 כל הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך
 יזמרו שמך סלה: 5 לכו וראו מפעלות אלהים
 נורא עלילה על בני אדם: 6 הפך ים ליבשה בנהר
 יעברו ברנל שם נשמחה בו: 7 משל בנבורתו עולם
 עיניו בנוים תצפינה הסוררים אל ירימו למו סלה:
 8 ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתו: 9 השם
 נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו: 10 כי בחנתנו
 אלהים צרפתנו כצרף כסף: 11 הבאתנו במצודה
 שמת מועקה במתנינו: 12 הרכבת אנוש לראשנו
 באנו באש ובמים ותוציאנו לרויה: 13 אבוא ביתך
 בעולות אשלם לך נדרי: 14 אשר פצו שפתי ודבר
 פי בצר לי: 15 עלות מחים אעלה לך עם קטרת
 אילים אעשה בקר עם עתודים סלה: 16 לכו
 שמעו ואספרה כל יראי אלהים אשר עשה לנפשי:
 17 אליו פי קראתי ורומם תחת לשוני: 18 און אם
 ראיתי בלבי לא ישמע אדני: 19 אכן שמע אלהים
 הקשיב בקול תפילתי: 20 ברוך אלהים אשר לא
 הסיר תפילתי וחסדו מאתי:

67 למנצח בנגינת מזמור שיר אלהים יחננו
 ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: 2 לדעת בארץ דרכך
 בכל גוים ישועתך: 3 יודוך עמים אלהים יודוך
 ממוקור ישראל: 27 שם בנימן צעיר רדם שרי

ככלב ויסובבו עיר: 15 המה ינועון לאכל אם לא ישבעו וילינו: 16 ואני אשיר עוז וארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: 17 עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

60 למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד בהצותו את ארם נהרים ואת ארם צובה וישב יואב ויך את אדום בניא מלח שנים עשר אלף אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת תשובב לנו: 2 הרעשתה ארץ פצמתה רפה שבריה כי משה: 3 הראיתה עמך קשה השקיתנו יין תרעלה: 4 נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קשט סלה: 5 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועננו: 6 אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמרד: 7 לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: 8 מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרעעי: 9 מי יבלני עיר מצור מי נחני עד אדום: 10 הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו: 11 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: 12 באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו:

61 למנצח על ננינת לדוד שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפלתי: 2 מקצה הארץ אליך אקרא בעמף לבי בצור ירום ממני תנחני: 3 כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב: 4 אנורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה: 5 כי אתה אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך: 6 ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דר ודר: 7 ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מן ינצרהו: 8 כן אזמרה שמך לעד לשלמי נדרי יום יום:

62 למנצח על ידותון מזמור לדוד אך אל אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי: 2 אך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט רבה: 3 עד אנה תהותותי על איש תרצחו כלכם כקיר נטוי נדר הדחוייה: 4 אך משאתו יעצו להדריח ירצו כזב בפיו יברכו ובקרבם יקללו סלה: 5 אך לאלהים דומי נפשי כי ממנו תקותי: 6 אך הוא צורי וישועתי משגבי לא

אמוט: 7 על אלהים ישעי וכבודי צור עזי מחסי באלהים: 8 בטחו בו בכל עת עם שפכו לפניו לבבכם אלהים מחסה לנו סלה: 9 אך הבל בני אדם כזב בני איש במאזנים לעלות המה מהבל יחד: 10 אל תבטחו בעשק ובגזל אל תהבלו חיל כי ינוב אל תשיתו לב: 11 אחת דבר אלהים שתים זו שמעתי כי עז לאלהים: 12 ולך אדני חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו:

63 מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה אלהים אלי אתה אשחרך צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים: 2 כן בקדש חזיתך לראות עוז וכבודך: 3 כי טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך: 4 כן אברכך בחיי בשמך אשא כפי: 5 כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל פי: 6 אם זכרתך על יצועי באשמורות אהנה כך: 7 כי היית עזרתה לי ובצל כנפיך ארנן: 8 דבקה נפשי אחריך בי תמכה ימינך: 9 והמה לשואה יבקשו נפשי יבאו בתחתיות הארץ: 10 יגירוהו על ידי חרב מנת שעלים יהיו: 11 והמלך ישמח באלהים יתהלל כל הנשבע בו כי יסכר פי דוברי שקר:

64 למנצח מזמור לדוד שמע אלהים קולי בשיחי מפתח אויב תצר חיי: 2 תסתירני מסוד מרעים מרגשת פעלי און: 3 אשר שגנו כחרב לשונם דרכו חצם דבר מר: 4 לירות במסותרים תם פתאם ירהו ולא ייראו: 5 יחזקו למו דבר רע יספרו לטמון מוקשים אמרו מי יראה למו: 6 יחפשו עולת תמנו חפש מחפש וקרב איש ולב עמך: 7 וירם אלהים חץ פתאום היו מכותם: 8 ויכשילוהו עלימו לשונם יתנדרו כל ראה בם: 9 וייראו כל אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו השכילו: 10 ישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל ישרי לב:

65 למנצח מזמור לדוד שיר לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם נדר: 2 שמע תפלה עריך כל בשר יבאו: 3 דברי עונת גברו מני פשעינו

יִרְדּוּ שְׂאוּל חַיִּים כִּי רַעוֹת בַּמְּגוּרִים בְּקִרְבָּם: (Sheol) 16 אֲנִי אֵל אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי: 17 עֶרֶב וּבֹקֶר וּצְהַרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי: 18 פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקֶּרֶב לִי כִּי בָרְבִים הָיוּ עִמָּדִי: 19 יִשְׁמַע אֵל וַיַּעֲנֵם וַיִּשֶׁב קֶדֶם סֵלָה אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת לָמוֹ וְלֹא יִרְאוּ אֱלֹהִים: 20 שִׁלַּח יָדֶיךָ כְּבוֹדְךָ:

בְּשִׁלְמוֹי חָלַל בְּרִיתוֹ: 21 חָלַקוּ מַחְמַאת פִּי וּקִרְבִּי לְבוֹ רָכוּ דְּבָרָיו מִשְׁמֵן וְהִמָּה פִּתְחוֹת: 22 הַשִּׁלַּח עַל יְהוָה יִהְיֶה וְהוּא יִכְלַכְלַךְ לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק: 23 וְאַתָּה אֱלֹהִים תוֹרֵדֵם לְבָאֵר שַׁחַת אֲנָשִׁי דָּמִים וּמִרְמָה לֹא יִחַצּוּ יְמֵיהֶם וְאֲנִי אֲבַטֵּחַ בָּךְ:

56 לִמְנַצַּח עַל יוֹנָת אֵלֶם רַחֲקִים לְדוֹד מִכְתָּם בִּאֲחֻז אֹתוֹ פִּלְשְׁתִּים בְּנֵת חֲנָנִי אֱלֹהִים כִּי שֹׁאֲפִנִי אֲנוֹשׁ כָּל הַיּוֹם לֶחֶם יִלְחָצֵנִי: 2 שֹׁאֲפוּ שׁוֹרְרֵי כָל הַיּוֹם כִּי רַבִּים לַחֲמִים לִי מִרוֹם: 3 יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֲבַטֵּחַ: 4 בָּאֱלֹהִים אֶחָלֵל דְּבָרוֹ בָּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מָה יַעֲשֶׂה בֶּשֶׁר לִי: 5 כָּל הַיּוֹם דְּבָרִי יַעֲצִבּוּ עָלַי כָּל מַחֲשַׁבְתָּם לְרַע: 6 יִגְוְרוּ יִצְפִּינוּ הִמָּה עֲקִבִּי יִשְׁמְרוּ כְּאִשְׁרֵי קוֹן נַפְשִׁי: 7 עַל אֹן פִּלֵּט לָמוֹ בֶּאֱפֵי עַמִּים הוֹרֵד אֱלֹהִים: 8 נְדִי סִפְרָתָהּ אֶתָּה שִׁימָה דְּמַעְתִּי בְּנֹאדֶךָ הֵלֵא בְּסִפְרָתְךָ: 9 אֲזִי יִשׁוּבוּ אוֹיְבֵי אַחֲרֵי בְּיוֹם אֶקְרָא זֶה יִדְעָתִי כִּי אֱלֹהִים לִי: 10 בָּאֱלֹהִים אֶחָלֵל דְּבָרִי בִּיהוָה אֶחָלֵל דְּבָרִי: 11 בָּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מָה יַעֲשֶׂה אָדָם לִי: 12 עָלַי אֱלֹהִים נִדְרִיךְ אֲשֶׁלֶם תּוֹדַת לָךְ: 13 כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמוֹת הֵלֵא רַגְלִי מִדָּחִי לְהַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים:

57 לִמְנַצַּח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי שְׂאוּל בְּמַעֲרָה חֲנָנִי אֱלֹהִים חֲנָנִי כִּי בָךְ חֲסִיה נַפְשִׁי וּבְצֵל כְּנַפֶּיךָ אֲחִסֶּה עַד יַעֲבֵר הַוּוֹת: 2 אֶקְרָא לְאֱלֹהִים עֲלִיּוֹן לֹאֵל גִּמְרֵ עָלַי: 3 יִשְׁלַח מִשְׁמַיִם וַיּוֹשִׁיעֵנִי חֲרָף שֹׁאֲפִי סֵלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חֲסִדוֹ וְאַמְתּוֹ: 4 נַפְשִׁי בְּתוֹךְ לְבָאֵם אֲשַׁכְּבָה לְהַטִּים בְּנֵי אָדָם שְׁנִיהֶם חֲנִית וְחִצִּים וְלִשְׁוֹנֵם חָרֵב חֲדָה: 5 רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ: 6 רִשְׁתָּ הַכִּינוֹ לַפְעָמִי כִּפְףָּ נַפְשִׁי כְּרוּ לִפְנֵי שִׁיחָה

לִמְנַצַּח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי שְׂאוּל בְּמַעֲרָה חֲנָנִי אֱלֹהִים חֲנָנִי כִּי בָךְ חֲסִיה נַפְשִׁי וּבְצֵל כְּנַפֶּיךָ אֲחִסֶּה עַד יַעֲבֵר הַוּוֹת: 2 אֶקְרָא לְאֱלֹהִים עֲלִיּוֹן לֹאֵל גִּמְרֵ עָלַי: 3 יִשְׁלַח מִשְׁמַיִם וַיּוֹשִׁיעֵנִי חֲרָף שֹׁאֲפִי סֵלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חֲסִדוֹ וְאַמְתּוֹ: 4 נַפְשִׁי בְּתוֹךְ לְבָאֵם אֲשַׁכְּבָה לְהַטִּים בְּנֵי אָדָם שְׁנִיהֶם חֲנִית וְחִצִּים וְלִשְׁוֹנֵם חָרֵב חֲדָה: 5 רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ: 6 רִשְׁתָּ הַכִּינוֹ לַפְעָמִי כִּפְףָּ נַפְשִׁי כְּרוּ לִפְנֵי שִׁיחָה

איהיה כמורך אוכיחך ואערכה לעיניך: 22 בינו נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל: 23 זבח תודה יכבדנני ושם דרך אראנו בישע אלהים:

53 למנצח על מחלת משכיל לדוד אמר

51 למנצח מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מזה פשעי: 2 הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני: 3 כי פשעי אני אדע וחטאתי ננדי תמיד: 4 לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך: 5 הן בעוון חוללתי ובחטא יחמטני אמי: 6 הן אמת חפצת בטחנות ובסתם חכמה תודיעני: 7 תחטאני באזוב ואתה תכבסני ומשלג אלבין: 8 תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית: 9 הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה: 10 לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: 11 אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני: 12 השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: 13 אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו: 14 הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך: 15 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: 16 כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה: 17 זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבוזה: 18 הישיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים: 19 אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים:

54 למנצח בנינת משכיל לדוד בבוא הזיפים

ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנו אלהים בשמך הושיעני ובנבורתך תדינני: 2 אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי פי: 3 כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה: 4 הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי: 5 ישוב הרע לשררי באמתך הצמיתם: 6 בנדרה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב: 7 כי מכל צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני:

55 למנצח בנינת משכיל לדוד האזינה אלהים

תפלתי ואל תתעלם מתחנוני: 2 הקשיבה לי וענני אריר בשיחי ואהימה: 3 מקול אויב מפני עקת רשע כי ימיטו עלי און ובאף ישטמוני: 4 לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי: 5 יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות: 6 ואמר מי יתן לי אבר כיונה אעופה ואשכנה: 7 הנה ארחיק נדד אלון במדבר סלה: 8 אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער: 9 בלע אדני פלג לשונם כי ראיתי חמס וריב בעיר: 10 יומם וליילה יסובבה על חומתיה ואון ועמל בקרבה: 11 הוות בקרבה ולא ימיש מרחבה תך ומרמה: 12 כי לא אויב יחרפני ואשא לא משנאי עלי הנדיל ואסתר ממנו: 13 ואתה אנוש כערכי אלופי ומידעי: 14 אשר יחדו נמותיק סוד בבית אלהים נהלך ברנש: 15 ישימות עלימו

52 למנצח משכיל לדוד בבוא דואג האדמי

ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד אל בית אחימלך מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום: 2 הוות תחשב לשונך כתער מלטש עשה רמיה: 3 אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה: 4 אהבת כל דברי בלע לשון מרמה: 5 גם אל יתצד לנצח יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה: 6 ויראו צדיקים וייראו ועליו ישחקן: 7 הנה הגבר לא ישים אלהים מעוזו ויבטח ברב עשרו יעז בהותו: 8 ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי

ישבר וקצץ חנית עגלות ישראל באש: 10 הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בנוים ארום בארץ: 11 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:

47 למנצח לבני קרח מזמור כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה: 2 כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ: 3 ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו: 4 יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה: 5 עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר: 6 זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: 7 כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל: 8 מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו: 9 נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה:

48 שיר מזמור לבני קרח גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: 2 יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב:

3 אלהים בארמנותיה נודע למשגב: 4 כי הגה המלכים נועדו עברו יחדו: 5 המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו: 6 רעדה אחזתם שם חיל כיוולדה: 7 ברוח קדים תשבר אניות תרשיש: 8 כאשר שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה: 9 דמינו אלהים חסדך בקרב היכולך: 10 כשמך אלהים כן תהלתך על קצו ארץ צדק מלאה ימינך: 11 ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך: 12 סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה: 13 שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון: 14 כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות:

49 למנצח לבני קרח מזמור שמעו זאת כל העמים האזינו כל ישיבי חלד: 2 גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון: 3 פי ידבר חכמות והגות לבי תבונות: 4 אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי: 5 למה אירא בימי רע עון עקבי יסובני: 6 הבטחים על חילם וברב עשרם יתהללו: 7 אח

50 מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבוא: 2 מציון מכלל יפי אלהים הופיע: 3 יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל וסביביו נשערה מאד: 4 יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו: 5 אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח: 6 ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא סלה: 7 שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי: 8 לא על זבחיתך אוכיתך ועוליתך לנגדי תמיד: 9 לא אקח מביתך פר ממכלאתיך עתודים: 10 כי לי כל חיתו יער בהמות בהררי אלף: 11 ידעתי כל עוף הרים וזיו שדי עמדי: 12 אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל ומלאה: 13 האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה: 14 זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך: 15 וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני: 16 ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך: 17 ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחרים: 18 אם ראית נגב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך: 19 פיך שלחת ברעה ולשונך תצמיד מרמה: 20 תשב באחריך תדבר בכך אמך תתן דפי: 21 אלה עשית והחרשתי דמית היות

שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: 10 ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך: 11 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי: למען חסדך:

43 שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועולה תפלטני: 2 כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתי למה קדר אתהלך בלחץ אויב: לשוני עט סופר מהיר: 2 יפית מבני אדם הוצק 3 שלח אורך ואמתך המת ינחוני יביאני אל הר קדשך ואל משכנותיך: 4 ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי ואורך בכנור אלהים אלהי: 5 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

44 למנצח לבני קרח משכיל אלהים באזינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם: 2 אתה ירך גוים הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם: 3 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם: 4 אתה הוא מלכי אלהים ציה ישועות יעקב: 5 כך צרינו נגנח בשמך נבוס קמינו: 6 כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: 7 כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות: 8 באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: 9 אף זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: 10 תשיבנו אחר מני צר ומשנאינו שסו למו: 11 תתננו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: 12 תמכר עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם: 13 תשימונו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: 14 תשימונו משל בגוים מנוד ראש בל אמים: 15 כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסחני: 16 מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם: 17 כל זאת באתנו ולא שכחונך ולא שקרנו בבריתך: 18 לא נסוג אחר לבנו ותט אשרינו מני ארחך: 19 כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות: 20 אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר: 21 הלא אלהים יחקר זאת כי הוא ידע תעלמות לב: 22 כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבח: 23 עורה למה תישן

45 למנצח לבני קרח משכיל שיר אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד: 2 על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים: 3 יהמו יחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו סלה: 4 נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליון: 5 אלהים בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר: 6 המו גוים מטו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ: 7 יהוה צבאות עמנו משנב לנו אלהי יעקב סלה: 8 לכו חזו מפעלות יהוה אשר שם שמות בארץ: 9 מושבות מלחמות עד קצה הארץ קשת

20 ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדופי
טוב: 21 אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני: עזבני: 13 רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה:
22 חושה לעזרתי אדני תשועתי:

39 למנצח לידיתון מזמור לדוד אמרתי
אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום
בעד רשע לנגדי: 2 נאלמתי דומיה החשיתי מטוב
וכאבי נעכר: 3 חם לבי בקרבי בהניני תבער אש
דברתי בלשוני: 4 הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה
היא אדעה מה חדל אני: 5 הנה טפחות נתתה ימי
וחלדי כאין נגדך אך כל הבל כל אדם נצב סלה:
6 אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון יצבר ולא
ידע מי אספם: 7 ועתה מה קויתי אדני תוחלתי לך
היא: 8 מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני:
9 נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית: 10 הסר
מעלי ננעך מתגרת ירך אני כליתי: 11 בתוכחות
על עון יסרת איש ותמס כעש חמודו אך הבל כל
אדם סלה: 12 שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה
אל דמעתי אל תחרש כי נר אנכי עמך תושב ככל
אבותי: 13 השע ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני:

41 למנצח מזמור לדוד אשרי משכיל אל דל
ביום רעה ימלטהו יהוה: 2 יהוה ישמרהו ויחיהו
י אשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: 3 יהוה
יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו:
4 אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך:
5 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: 6 ואם
בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ
ידבר: 7 יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו
רעה לי: 8 דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא
יוסיף לקום: 9 גם איש שלומי אשר בטחתי בו
אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: 10 ואתה יהוה חנני
והקימני ואשלמה להם: 11 בזאת ידעתי כי חפצת
בי כי לא יריע איבי עלי: 12 ואני בתמי תמכת
בי ותציבני לפניך לעולם: 13 ברוך יהוה אלהי
ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

42 למנצח משכיל לבני קרח כאיל תערג על
אפיץ מים כן נפשי תערג אליך אלהים: 2 צמאה
נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני
אלהים: 3 היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר
אלי כל היום איה אלהיך: 4 אלה אזכרה ואשפכה
עלי נפשי כי אעבר בסך אדרם עד בית אלהים
בקול רנה ותודה המון חונג: 5 מה תשתוחחי נפשי
ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות
פניו: 6 אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אוכרך
מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער: 7 תהום אל
תהום קורא לקול צנוריד כל משבריד וגליך עלי
עברו: 8 יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה
עמי תפלה לאל חי: 9 אומרה לאל סלעי למה
אפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני עונתי

למנצח לעבד יהוה לדוד נאם פשע לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו: 2 כי החליק אליו בעיניו למצא עונו לשנא: 3 דברי פיו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב: 4 און יחשב על משכבו יתיצב על דרך לא טוב רע לא ימאס: 5 יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים: 6 צדקתך כהררי אל משפטך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה: 7 מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון: 8 ירוין מדרשן ביתך ונחל עדניך תשקם: 9 כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: 10 משך חסדך לידעך וצדקתך לישרי לב: 11 אל תבואני רגל נאווה ויד רשעים אל תגדני: 12 שם נפלו פעלי און דחו ולא יכלו קום:

לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה: 2 כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון: 3 בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה: 4 והתענג על יהוה ויתן לך משאלת לבך: 5 גול על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה:

מזמור לדוד להזכיר יהוה אל בקצפך תוכיחני ובחמתך תיסרני: 2 כי חציץ נחתו בי ותנחת עלי ירך: 3 אין מתם בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמי מפני חטאתי: 4 כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני: 5 הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי: 6 נעויתי שחתי עד מאד כל היום קדר הלכתי: 7 כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי: 8 נפונותי ונדכיתי עד מאד שאנתי מנהמת לבי: 9 אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה: 10 לבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הם אין אתי: 11 אהבי ורעי מנגד ננעי יעמדו וקרובי מרחק עמדו: 12 וינקשו מבקשי נפשי ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות כל היום יהגו: 13 ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו: 14 ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות: 15 כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי: 16 כי אמרתי פן ישמחו לי במוט רגלי עלי הגדילי: 17 כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד: 18 כי עוני אניד אדאג מחטאתי: 19 ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר:

רננו צדיקים ביהוה לישירים נאווה תהלה: מארץ זכרם: 17 צעקו ויהוה שמע ומכל צרותם 2 הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו: 3 שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה: 4 כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה: 5 אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ: 6 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם: 7 כנס כנר מי הים נתן באצרות תהומות: 8 ייראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל יושבי תבל: 9 כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: 10 יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים: 11 עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר: 12 אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו: 13 משמים הביט יהוה ראה את כל בני האדם: 14 ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ: 15 היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם: 16 אין המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח: 17 שקר הסוס לחשועה וברב חילו לא ימלט: 18 הנה עין יהוה אל יראוי למיחלים לחסרו: 19 להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב: 20 נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומנננו הוא: 21 כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: 22 יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך:

35 לדוד ריבה יהוה את יריבי לחם את לחמי: 2 החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי: 3 והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני: 4 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור ויחפרו חשבי רעתי: 5 יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה רוחה: 6 יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רדפם: 7 כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם חפרו לנפשי: 8 תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר טמן תלכדו בשואה יפל בה: 9 ונפשי תגיל ביהוה תשישי בישועתו: 10 כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו: 11 יקומו עדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני: 12 ישלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי: 13 ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי ותפילתי על חיקי תשוב: 14 כרע כאח לי התהלכתי כאבל אם קדר

34 לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי: 2 ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו: 3 גדלו ליהוה אתי וגרוממה שמו יחדו: 4 דרשתי את יהוה וענני ומכל מגורתי הצילני: 5 הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו: 6 זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו: 7 חנה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם: 8 טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו: 9 יראו את יהוה קדשו כי אין מחסור ליראיו: 10 כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב: 11 לכו בנים שמעו לי ראות יהוה אלמדכם: 12 מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב: 13 נצר לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה: 14 סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: 15 עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם: 16 פני יהוה בעשי רע להכרית

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז: 2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: 3 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים: 4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר: 5 קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון: 6 וירקידם כמו ענף לבנון ושרין כמו בן ראמים: 7 קול יהוה חצב להבות אש: 8 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: 9 קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: 10 יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: 11 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

מזמור שיר חנכת הבית לדוד ארוממך יהוה כי דליטני ולא שמחת איבי לי: 2 יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני: 3 יהוה העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור: (Sheol h7585) 4 זמר ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: 5 כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה: 6 ואני אמרתי בשלוי כל אמוט לעולם: 7 יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: 8 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן: 9 מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היורד עפר היגיד אמתך: 10 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: 11 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: 12 למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך:

למנצח מזמור לדוד בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני: 2 הטה אלי אונך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני: 3 כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני: 4 תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי: 5 בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת: 6 שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי: 7 אנילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי: 8 ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי: 9 חנני

לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: 2 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה: 3 כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: 4 כי יומם ולילה תכבד עלי ירך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה: 5 חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה: 6 על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: 7 אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: 8 אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני: 9 אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך: 10 רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו: 11 שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

וצדקה מאלהי ישעו: 6 זה דור דרשו מבקשי פניך
יעקב סלה: 7 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי
עולם ויבוא מלך הכבוד: 8 מי זה מלך הכבוד
יהוה עזו וגבור יהוה נבור מלחמה: 9 שאו שערים
ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:

27 לדוד יהוה אורי וישעי ממני אירא יהוה מעוז
חיי ממני אפחד: 2 בקרב עלי מרעים לאכל את
בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו: 3 אם תחנה
עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה
בזאת אני בוטח: 4 אחת שאלתי מאת יהוה אותה
אבקש שבת בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם
יהוה ולבקר בהיכלו: 5 כי יצפנני בסכה ביום
רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני: 6 ועתה
ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבח באהל
זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה: 7 שמע יהוה
קולי אקרא וחנני וענני: 8 לך אמר לבי בקשו פני
את פניך יהוה אבקש: 9 אל תסתר פניך ממני אל
תט באף עבדך עזרתי היית אל תמשני ואל תעזבני
אלהי ישעי: 10 כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני:
11 הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען
שוררי: 12 אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי
שקך ויפח חמס: 13 לולא האמנתי לראות בטוב
יהוה בארץ חיים: 14 קוה אל יהוה חזק ויאמץ
לבך וקוה אל יהוה:

25 לדוד אליך יהוה נפשי אשא: 2 אלהי בכ
בטחתי אל אבושה אל יעלצו איבי לי: 3 גם כל
קוֹיך לא יבשו יבשו הבוגרים ריקם: 4 דרכיך יהוה
הודיעני ארחותיך למדני: 5 הדריכני באמתך
ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קוֹיִתִּי כל היום:
6 זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה:
7 חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי
אתה למען טובך יהוה: 8 טוב וישר יהוה על
כן יורה חטאים בדרך: 9 ידרך עניים במשפט
וילמד עניים דרכו: 10 כל ארחות יהוה חסד
ואמת לנצרי בריתו ועדתיו: 11 למען שמך יהוה
וסלחת לעוני כי רב הוא: 12 מי זה האיש ירא יהוה
יורנו בדרך יבחר: 13 נפשו בטוב תלין וזרעו
יירש ארץ: 14 סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם:
15 עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי:
16 פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני: 17 צרות לבבי
הרחיבו ממצוקותי הוציאני: 18 ראה עניי ועמלי
ושא לכל חטאותי: 19 ראה אויבי כי רבו ושנאת
חמס שנאוני: 20 שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי
חסיתי בכ: 21 תם וישר יצרונִי כי קוֹיִתִּיך: 22 פדה
אלהים את ישראל מכל צרותיו:

26 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי
וביהוה בטחתי לא אמער: 2 בחנני יהוה ונסני
צרופה כליותי ולבי: 3 כי חסדך לנגד עיני
והתהלכתי באמתך: 4 לא ישבתי עם מתי שוא
ועם נעלמים לא אבוא: 5 שנאתי קהל מרעים ועם
רשעים לא אשב: 6 ארחץ בנקיון כפי ואסבבה את
מזבחיך יהוה: 7 לשמע בקול תודה ולספר כל
נפלאותיך: 8 יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן

מפשע רב: 14 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

20 למנצח מזמור לדוד יענק יהוה ביום צרה ישנבך שם אלהי יעקב: 2 ישלח עזרך מקדש ומציון יסעודך: 3 יזכר כל מנחתך ועולתך ידשנה סלה: 4 יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא: 5 נרגנה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך: 6 עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בנברות ישע ימינו: 7 אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר: 8 המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: 9 יהוה הושיע המלך יעננו ביום קראנו:

21 למנצח מזמור לדוד יהוה בעיך ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד: 2 תאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו כל מנעת סלה: 3 כי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז: 4 חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד: 5 גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו: 6 כי תשיתוהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את פניך: 7 כי המלך בטח ביהוה ובחסד עליון בל ימוט: 8 תמצא ירך לכל איביך ימינך תמצא שנאיך: 9 תשיטמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו יבלעם ותאכלם אש:

10 פרימו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם: 11 כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו: 12 כי תשיטמו שכם במיתריך תכונן על פניהם: 13 רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה גבורתך:

22 למנצח על אילת השחר מזמור לדוד אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאנתי: 2 אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי: 3 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: 4 כך בטחו אבתינו בטחו ותפלטמו: 5 אליך זעקו ונמלטו כך בטחו ולא בושו: 6 ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם: 7 כל ראי ילענו לי יפסירו בשפה יניעו ראש: 8 גל אל יהוה יפלטוהו יציילוהו כי חפץ בו: 9 כי אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי: 10 עליך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה:

23 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: 2 בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני: 3 נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו: 4 גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני: 5 תעריך לפני שלחן נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי רוייה: 6 אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה לארך ימים:

24 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה: 2 כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: 3 מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו: 4 נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: 5 ישא ברכה מאת יהוה

לנשות בארץ: 12 דמינו כאריה יכסוף לשרוף וככפיר ישב במסתרם: 13 קומה יהוה קדמה פניו הכריעוהו פלטה נפשי מרשע חרבך: 14 ממתים ירך יהוה ממתים מחלד חלקם בחיים וצפינך תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרם לעולליהם: 15 אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך:

18 למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אותי מכף כל איביו ומיד שאול ויאמר ארחמך יהוה חזקי: 2 יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משנבי: 3 מהלל אקרא יהוה ומן איבי אושע: 4 אפפוני חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני: 5 חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות: 6 Sheol h7585) בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אושע ישמע מוהיכלו קולי ושוועתי לפניו תבוא באזניו: 7 ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתנעשו כי חרה לו: 8 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: 9 ויש שמים וירד וערפל תחת רגליו: 10 וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח: 11 וישת חשך סתרו סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים: 12 מננה נגדו עביו עברו ברד ונחלי אש: 13 וירעם בשמים יהוה ועליון יתן קלו ברד ונחלי אש: 14 וישלח חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם: 15 ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת רוח אפך: 16 ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים: 17 יצילני מאיבי עז ומשנאי כי אמצו ממני: 18 יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למשען לי: 19 ויוציאני למרחב יחלצני כי חפץ בי: 20 יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי: 21 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: 22 כי כל משפטיו לנגדי וחקתי לא אסיר מני: 23 ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני: 24 וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיני: 25 עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם: 26 עם גבר תתברר ועם עקש תתפתל: 27 כי אתה עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל: 28 כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יניה חשכי: 29 כי בכך ארץ נדוד ובאלהי אדלג

19 למנצח מזמור לדוד השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: 2 יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יהוה דעת: 3 אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם: 4 בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם אהל בהם: 5 והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כנבור לרוץ ארח: 6 מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו: 7 תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי: 8 פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים: 9 יראת יהוה שהורה עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו: 10 הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים: 11 גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב: 12 שניאות מי יבין מנסתרות נקני: 13 גם מזידים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי

תקשיב אנך: 18 לשפט יתום ודך בל יוסיף עוד
לערץ אנוש מן הארץ:

11 למנצח לדוד ביהוה חסיתי איך תאמרו

לנפשי נודו הרכם צפור: 2 כי הנה הרשעים
ידרכון קשת כונו חצם על יתר לירות כמו אפל
לישרי לב: 3 כי השתות יחרסון צדיק מה פעל:
4 יהוה בהיכל קדשו יהוה בשמים כסאו עניו יחזו
עפעפיו יבחנו בני אדם: 5 יהוה צדיק יבחן ורשע
ואהב חסם שנאה נפשו: 6 ימטר על רשעים פחים
אש וגפרית ורוח זלעפות מנת כוסם: 7 כי צדיק
יהוה צדקות אהב ישר יחזו פנימו:

12 למנצח על השמינית מזמור לדוד הושיעה

יהוה כי נמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם: 2
שוא ידברו איש את רעהו שפת חלקות בלב
ולב ידברו: 3 יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון
מדברת גדלות: 4 אשר אמרו ללשנו נגביר שפתינו
אתנו מי אדון לנו: 5 משד עניים מאנקת אביונים
עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע יפיח לו:
6 אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף בעליל
לארץ מזקק שבעתים: 7 אתה יהוה תשמרם תצרנו
מן הדור זו לעולם: 8 סביב רשעים יתהלכון כרם
זלות לבני אדם:

13 למנצח מזמור לדוד עד אנה יהוה תשכחני

נצח עד אנה תסתיר את פניך ממני: 2 עד אנה
אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום
איבי עלי: 3 הביטה ענני יהוה אלהי האירה עיני פן
אישן המות: 4 פן יאמר איבי יכלתיו צרי יגילו כי
אמוט: 5 ואני בחסדך בטחתני וגל לבי בישועתך:
6 אשירה ליהוה כי נמל עלי:

14 למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים

השחיתו התעיבו עליה אין עשה טוב: 2 יהוה
משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל
דרש את אלהים: 3 הכל סר יחדו נאלחו אין עשה
טוב אין גם אחד: 4 הלא ידעו כל פעלי און אכלי
עמי אכלו לחם יהוה לא קראו: 5 שם פחדו פחד

15 מזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך מי

ישכן בהר קדשך: 2 הולך תמים ופעל צדק ודבר
אמת בלבבו: 3 לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו
רעה וחרפה לא נשא על קרבו: 4 נבזה בעיניו
נמאס ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר:
5 כספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עשה
אלה לא ימוט לעולם:

16 מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך:

2 אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך:
3 לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
בם: 4 ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נסכיחם
מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: 5 יהוה מנת
חלקי וכסי אתה תומיך גורלי: 6 חבלים נפלו לי
בנעמים אף נחלת שפרה עלי: 7 אברך את יהוה
אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: 8 שויתי
יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: 9 לכן שמח
לבי וגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: 10 כי לא
תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת:

(JSheol h7585) 11 תודיעני ארח חיים שבע שמחות את

פניך נעמות בימינך נצח:

17 תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה

רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה: 2 מלפניך
משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים: 3 בחת לבי
פקדת לילה צרפתי בל תמצא זמתי בל יעבר
פי: 4 לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי
ארחות פריץ: 5 תמך אשרי במעגלותיך בל
נמוטו פעמי: 6 אני קראתיך כי תעניני אל הט אנך
לי שמע אמרתי: 7 הפלה חסדיך מושיע חוסים
ממתקוממים בימינך: 8 שמרני כאישון בת עין
בצל כנפיך תסתירני: 9 מפני רשעים זו שדוני
איבי בנפש יקיפו עלי: 10 חלבמו סגרו פימו דברו
בנאות: 11 אשרינו עתה סבבוני עיניהם ישיתו

7 שניין לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני יהוה אלהי כך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני: **2** פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל: **3** יהוה אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי: **4** אם נמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם: **5** ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה: **6** קומה יהוה באפך הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט צוית: **7** ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה: **8** יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי וכתמי עלי: **9** יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק: **10** מגני על אלהים מושיע ישרי לב: **11** אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום: **12** אם לא ישוב חרבו ילשוש קשתו דרך ויכוננה: **13** ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל: **14** הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר: **15** בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל: **16** ישוב עמלו בראשו ועל קרקדו חמסו ירד: **17** אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון:

8 למנצח על הגתית מזמור לדוד יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים: **2** מפי עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם: **3** כי אראה שמך מעשי אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה: **4** מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו: **5** ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו: **6** תמשילהו במעשי יריך כל שתה תחת רגליו: **7** צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי: **8** צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים: **9** יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ:

9 למנצח עלמות לבן מזמור לדוד אודה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותיך: **2** אשמחה ואעלצה בכי אזמרה שמך עליון: **3** בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך: **4** כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק: **5** גערת גוים אבדת רשע שמם מחית לעולם ועד: **6** האויב תמו חרבות

10 למה יהוה תעמר ברחוק תעלים לעתות בצרה: **2** בנאות רשע ידלק עני יתפשו במזמות זו חשבו: **3** כי הלל רשע על תאות נפשו וכצע ברך נאץ יהוה: **4** רשע כנבה אפו בל ידרש אין אלהים כל מזמותיו: **5** יחילו דרכו בכל עת מרום משפטך מנגדו כל צורריו יפית בהם: **6** אמר בלבו בל אמוט לדור ודור אשר לא ברע: **7** אלה פיהו מלא ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון: **8** ישב במארב חצרים במסתרים יהרג נקי עיניו לחלכה יצפנו: **9** יארב במסתר כאריה בסכה יארב לחטוף עני יחטף עני במשכו ברשתו: **10** ודכה ישח ונפל בעצמויו חלכאים: **11** אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח: **12** קומה יהוה אל נשא ירך אל תשכח עניים: **13** על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרש: **14** ראתה כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך עליך יעזב חלכה יתום אתה היית עוזר: **15** שבר זרוע רשע ורע תדרוש רשעו בל תמצא: **16** יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו: **17** תאות עניים שמעת יהוה תכין לבם

תהילים

תבקשו כזב סלה: 3 ודעו כי הפלה יהוה חסיד
לו יהוה ישמע בקראי אליו: 4 רגזו ואל תחטאו
אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה: 5 זבחו
זבחי צדק ובטחו אל יהוה: 6 רבים אמרים מי
יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהוה: 7 נתתה
שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו: 8 בשלום
יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדר לבטח
תושיבני:

1 אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב:
2 כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהנה יומם
ולילה: 3 והיה כעץ שתול על פלני מים אשר
פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה
יצליח: 4 לא כן הרשעים כי אם כמז אשר תדפנו
רוח: 5 על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים
בעדת צדיקים: 6 כי יודע יהוה דרך צדיקים
ודרך רשעים תאבד:

5 למנצח אל הנחילות מזמור לדוד אמרי
האזינה יהוה בינה הניגי: 2 הקשיבה לקול שועי
מלכי ואלהי כי אליך אתפלל: 3 יהוה בקר תשמע
קולי בקר אערך לך ואצפה: 4 כי לא אל חפץ
רשע אתה לא יגרך רע: 5 לא יתיצבו הוללים
לנגד עיניך שנאת כל פעלי און: 6 תאבד דברי כזב
איש דמים ומרמה יתעב יהוה: 7 ואני ברב חסדך
אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך:
8 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הושר לפני
דרכך: 9 כי אין בפינו נכונה קרבם הוות קבר
פתוח גרונו לשונם יחליקון: 10 האשימים אלהים
יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו
בך: 11 וישמחו כל חוסי בך לעולם ירגנו ותסך
עלימו ויעלצו בך אהבי שמך: 12 כי אתה תברך
צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו:

2 למח רגשו גוים ולאמים יהנו ריק: 2 יתיצבו
מלכי ארץ ורוזנים נוסדו ועל יהוה ועל משיחו:
3 ננתקה את מוסרותינו ונשליכה ממנו עבתימו:
4 יושב בשמים ישחק אדני ילעג למו: 5 אז ידבר
אלימו באפו ובחרונו ויבהלמו: 6 ואני נסכתי מלכי
על ציון הר קדשי: 7 אספרה אל חק יהוה אמר
אלי בני אתה אני היום ילדתיך: 8 שאל ממני
ואתנה גוים נחלתך ואחוזתך אפסי ארץ: 9 תרעם
בשבת ברזל ככלי יוצר תנפצם: 10 ועתה מלכים
השכילו הוסרו שפטי ארץ: 11 עבדו את יהוה
ביראה וגילו ברעדה: 12 נשקו בר פן יאנף ותאבדו
דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו:

6 למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד
יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני:
2 חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו
עצמי: 3 ונפשי נבהלה מאד ואת יהוה עד מתי:
4 שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך:
5 כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך: 5 Sheol
6 יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי
בדמעתי ערשי אמסה: 7 עששה מכעס עיני עתקה
בכל צוררי: 8 סורו ממני כל פעלי און כי שמע
יהוה קול בכיי: 9 שמע יהוה תחנתי יהוה תפילתי
יקח: 10 יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישובו יבשו
אלהי צדיק בצר הרחבת לי חנני ושמע תפילתי: רגע:

3 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו יהוה
מה רבו צרי רבים קמים עלי: 2 רבים אמרים
לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה: 3 ואתה
יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי: 4 קולי אל
יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה: 5 אני שכבתי
ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני: 6 לא אירא
מרבבות עם אשר סביב שתי עלי: 7 קומה יהוה
הושיעני אלהי כי הכית את כל איבי לחי שני
רשעים שברת: 8 ליהוה הישועה על עמך ברכתך
סלה:

4 למנצח בנגינות מזמור לדוד בקראי ענני
אלהי צדיק בצר הרחבת לי חנני ושמע תפילתי: רגע:
2 בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק

כימי עולם וכשנים קדמוניות: 5 וקרבותי אליכם הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: 6 והשיב למשפט והייתי עד ממחר במכשפים ובמנאפים לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר שכיר אלמנה והכיתי את הארץ חרם:

ויתום ומטי נר ולא יראוני אמר יהוה צבאות: 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם: 7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב: 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה: 9 במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים הגוי כלו: 10 הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די: 11 וגערתני לכם באכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות: 12 ואשרו אתכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ חפץ אמר יהוה צבאות: 13 חזקו עלי דבריהם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך: 14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות: 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו: 16 אז נדברו יראי יהוה איש את רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו: 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבד אתו: 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו:

4 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף: 2 וזרחת לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כענלי מרבק: 3 ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות: 4 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים: 5 הנה אנכי שלח לכם את אליה

פניכם פרש חניכם ונשא אתכם אליו: 4 וידעתם כי

שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי: לוי אמר יהוה צבאות: 5 בריתי היתה אתו החיים

2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו והשלום ואתנם לו מורא ויראני ומפני שמי נחת

הלוא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב: הוא: 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא

3 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שממה ואת בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב

נחלתו לתנות מדבר: 4 כי תאמר אדום רששני מעון: 7 כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו

ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא: 8 ואתם סרתם

יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול רשעה והעם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית

אשר זעם יהוה עד עולם: 5 ועיניכם תראינה הלוי אמר יהוה צבאות: 9 וגם אני נתתי אתכם

ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל: 6 בן נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמורים

יכבד אב ועבד אדניו ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם

הכהנים בוזי שמי ואמרתם במה ביזנו את שמך: לחלל ברית אבותינו: 11 בגדה יהודה ותועבה

7 מגישים על מזבחי לחם מנאל ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא: 8 וכי

תנשון עוד לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין לאיש אשר יעשנה ער וענה מאהלי יעקב ומגיש

רע הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך מנחה ליהוה צבאות: 13 וזאת שנית תעשו כסות

אמר יהוה צבאות: 9 ועתה חלו נא פני אל ויחננו דמעה את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות

מירכם היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה אל המנחה ולקחת רצון מירכם: 14 ואמרתם על

צבאות: 10 מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו מה על כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעורך אשר

מזבחי חנם אין לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות אתה בגדתה בה והיא חברתך ואשת בריתך:

ומנחה לא ארצה מירכם: 11 כי ממזרח שמש ועד 15 ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש

מבוא גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מנש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעורך

לשמי ומנחה שהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה אל יבנך: 16 כי שני שלח אמר יהוה אלהי ישראל

צבאות: 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם

אדני מנאל הוא וניבו נבזה אכלו: 13 ואמרתם הנה ברוחכם ולא תבננו: 17 הונעתם יהוה בדברכם

ומתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם ואמרתם במה הונענו באמרכם כל עשה רע טוב

גזול ואת הפסח ואת החולה והבאתם את המנחה בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט:

3 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעורך

אל יבנך: 16 כי שני שלח אמר יהוה אלהי ישראל אל יבנך: 16 כי שני שלח אמר יהוה אלהי ישראל

וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם אל יבנך: 16 כי שני שלח אמר יהוה אלהי ישראל

וצבאות: 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם

אדני מנאל הוא וניבו נבזה אכלו: 13 ואמרתם הנה ברוחכם ולא תבננו: 17 הונעתם יהוה בדברכם

ומתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם ואמרתם במה הונענו באמרכם כל עשה רע טוב

גזול ואת הפסח ואת החולה והבאתם את המנחה בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט:

2 ועתה אליכם המצוה הזאת הכהנים: 2 אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד

לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה

וארותי את ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם שמים וזקק אתם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה

על לב: 3 הנני גער לכם את הזרע וזריתי פרש על בצדקה: 4 וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם

הנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך: באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את
 2 ואספתי את כל הגוים אל ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונששו הבתים והנשים תשגלנה ויצא
 חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן העיר: ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום
 3 קרב: 4 ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר על פני ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים
 מחציו מזרחה וימה ניא גדולה מאד ומש חצי ההר
 צפונה וחציו נגבה: 5 ונסתם גיא הרי כי יגיע גי
 הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש
 בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים
 עמך: 6 והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות
 יקפאון: 7 והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום
 ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור: 8 והיה ביום
 ההוא יצאו מים חיים מירושלם חצים אל הים
 הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ ובחרף
 יהיה: 9 והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא
 יהיה יהוה אחד ושמו אחד: 10 יסוב כל הארץ
 כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה
 תחתיה למשער בנימן עד מקום שער הראשון
 עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך:
 11 וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם
 לבטח: 12 וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את
 כל העמים אשר צבאו על ירושלם המק בשרו
 והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו
 תמק בפיהם: 13 והיה ביום ההוא תהיה מהומת
 יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו
 על יד רעהו: 14 וגם יהודה תלחם בירושלם ואסף
 חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד:
 15 וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הנמל והחמור
 וכל הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה
 הזאת: 16 והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים
 על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות
 למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסוכות: 17 והיה
 אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם
 להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה
 הגשם: 18 ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא

מירם: 7 וארעה את צאן ההרגה לכן עניי הצאן ואקח לי שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים וארעה את הצאן: 8 ואכחד את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי: 9 ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד והנשארות תאכלנה אשה את בשר רעותה: 10 ואקח את מקלי את נעם ואגרע אתו להפיר את בריתי אשר כרתי את כל העמים: 11 ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה הוא: 12 ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי ואם לא חדלו וישקלו את שכרי שלשים כסף: 13 ויאמר יהוה אלי השליכהו אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים הכסף ואשליך אתו בית יהוה אל היוצר: 14 ואגרע את מקלי השני את החבלים להפר את האחוה בין יהודה ובין ישראל: 15 ויאמר יהוה אלי עוד קח לך כלי רעה אולי: 16 כי הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר הבריא לא יאכל ופרסיהו יפרק: 17 הוי רעי האליל עזבי הצאן חרב על זרעו ועל עין ימינו זרעו יבוש תיבש ועין ימינו כחה תכחה:

13 ביום ההוא מקור נפתח לבית דוד ולישבי ירושלם לחטאת ולנדה: 2 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ: 3 והיה כי ינבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי

12 משא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבנו: 2 הנה אנכי שם את ירושלם סף רעל לכל העמים סביב וגם על יהודה יהיה במצור על ירושלם: 3 והיה ביום ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה לכל העמים כל עמסיה שרוט ישרוט ונאספו עליה כל גויי הארץ: 4 ביום ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתמהון ורכבו בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עיני וכל סוס העמים אכה בעורו: 5 ואמרו אלפי יהודה בלבם אמצה לי ישבי ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם: 6 ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככור אש בעצים וכלפיד אש בעמיר ואכלו על ימין ועל שמאול את כל העמים סביב וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם: 7 והושיע יהוה את אחלי יהודה בראשנה למען לא תגדל

אלהי:

צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמגדים טובים והאמת והשלום אהבו: 20 כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות: 21 והלכו יושבי אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה גם אני: 22 ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם ולחלות את פני יהוה: 23 כה אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם:

10 שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה חזיונים ומטר גשם יתן להם לאיש עשב בשדה: 2 כי התרפים דברו און והקוסמים חזו שקר וחלמות השוא ידברו הבל ינחמון על כן נסעו כמו צאן יענו כי אין רעה: 3 על הרעים חרה אפי ועל העתודים אפקוד כיפקד יהוה צבאות את עדרו את בית יהודה ושם אותם כסוס הודו במלחמה: 4 ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל

9 מושא דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל: 2 וגם חמת תנבל בה צר וצידון כי חכמה מאד: 3 ותבן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר וחרוץ כשיט חוצות: 4 הנה אדני יורשנה והכה בים חילה והיא באש תאכל: 5 תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי הביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב: 6 וישב ממזר באשדוד והכרתי נאון פלשתים: 7 והסרתי דמיו מפיו ושקציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבوسی: 8 וחנתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי בעיני: 9 גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות: 10 והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: 11 גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו: 12 שובו לבצרון אסירי התקוה גם היום מגיד משנה אשיב לך: 13 כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך ציון על בניך יון ושמתיך כחרב גבור: 14 ויהוה עליהם יראה ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן: 15 יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני קלע ושתו המו כמו יין ומלאו

11 פתח לבנון דלתיך ותאכל אש בארזיך: 2 הילל ברוש כי נפל ארז אשר אדרים שדרו הילילו אלוני בשן כי ירד יער הבצור: 3 קול יללת הרעים כי שדדה אדרתם קול שאנת כפירים כי שדד נאון הירדן: 4 כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן ההרגה: 5 אשר קניהן יהרגן ולא יאשמו ומכריהן יאמר ברוך יהוה ואעשר ורעהם לא יחמול עליהן: 6 כי לא אחמול עוד על יושבי הארץ נאם יהוה והנה אנכי ממציא את האדם איש ביד רעהו וביד מלכו וכתתו את הארץ ולא אציל

אתה ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה אשר באו מבבל: 11 ולקחת כסף וזהב ועשית עטרות לשמה:

ושמת בראש יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול: 8 ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה את היכל יהוה: 13 והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא הוד וישב ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם: 14 והעטרת תהיה לחלם ולטוביה ולידעיה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל יהוה: 15 ורחוקים יבאו ובנו בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות שלחני אליכם והיה אם שמוע תשמעון בקול יהוה אלהיכם:

7 ויהי בשנת ארבע לדריוש המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארבעה לחדש התשעי בכסלו: 2 וישלח בית אל שר אצר ורגם מלך ואנשיו לחלות את פני יהוה: 3 לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה בחדש החמשי הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים: 4 ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר: 5 אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם וספור בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני אני: 6 וכי תאכלו וכי תשתו הלוא אתם האכלים ואתם השתים: 7 הלוא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשונים בהיות ירושלם ישבת ושלוח ועריה סביבתיה והנגב והשפלה ישב: 8 ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמר: 9 כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש את אחיו: 10 ואלמנה ויתום גר ועני אל תעשקו ורעת איש אחיו אל תחשבו בלבבכם: 11 וימאנו להקשיב ויתנו כתף סדרת ואזניהם הכבירו משמוע: 12 ולבם שמו שמיר משמוע את התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשונים ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות: 13 ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות: 14 ואסערם על כל הגוים אשר לא ידעום והארץ

נשמה אחריהם מעבר ומשב וישמו ארץ חמדה
ויהי דבר יהוה צבאות לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה: 3 כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדש: 4 כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרב ימים: 5 ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתי: 6 כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא נאם יהוה צבאות: 7 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש: 8 והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלם והיו לי לעם ואני אחיה להם לאלהים באמת ובצדקה: 9 כה אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמים בימים האלה את הדברים האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות ההיכל להבנות: 10 כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין שלום מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו: 11 ועתה לא כימים הראשונים אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות: 12 כי זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן את יכולה והשמים יתנו שלם והנחלתי את שארית העם הזה את כל אלה: 13 והיה כאשר הייתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם: 14 כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי: 15 כן שבתי וזממתי בימים האלה להיטיב את ירושלם ואת בית יהודה אל תיראו: 16 אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם: 17 ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאהבו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה: 18 ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר: 19 כה אמר יהוה

עונך והלבש אתך מחלצות: 5 ואמר וישימו צניף טהור על ראשו וישימו הצניף הטהור על ראשו וילבשהו בגדים ומלאך יהוה עמד: 6 ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר: 7 כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלך ואם את משמרת תשמר וגם אתה תדין את ביתי וגם תשמר את חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה: 8 שמוע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך כי אנשי מופת המה כי הנני מביא את עבדי צמח: 9 כי הנני האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד: 10 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנה:

4 וישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו: 2 ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראיתי והנה מגורת זהב כלה וגולה על ראשה ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה: 3 ושנים זיתים עליה אחד מימין הגולה ואחד על שמאלה: 4 ואען ואמר אל המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני: 5 ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני: 6 ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר יהוה צבאות: 7 מי אתה הר הגדול לפני זרבבל למישר והוציא את האבן הראשה תשאות חן חן לה: 8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 9 ידי זרבבל יסדו הבית הזה וידי תבצענה וידעת כי יהוה צבאות שלחני אלכם: 10 כי מי בז ליום קטנות ושמחו וראו את האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה אלה עיני יהוה המה משוטטים בכל הארץ: 11 ואען ואמר אליו מה שני הזיתים האלה על ימין המגורה ועל שמאלה: 12 ואען שנית ואמר אליו מה שתי שבלי הזיתים אשר ביד שני צנתרות הזהב המריקים מעליהם הזהב: 13 ויאמר אלי לאמר הלוא ידעת מה אלה ואמר לא אדני: 14 ויאמר אלה שני בני היצחק העמדים על אדון כל הארץ:

6 ואשב ואשא עיני ואראה והנה ארבע מרכבות יצאות מבין שני ההרים וההרים הרי נחשת: 2 במרכבה הראשנה סוסים אדמים ובמרכבה השנית סוסים שחורים: 3 ובמרכבה השלישית סוסים לבנים ובמרכבה הרביעית סוסים ברדים אמצים: 4 ואען ואמר אל המלאך הדבר בי מה אלה אדני: 5 ויען המלאך ויאמר אלי אלה ארבע רחות השמים יוצאות מהתיצב על אדון כל הארץ: 6 אשר בה הסוסים השחרים יצאים אל ארץ צפון והלבנים יצאו אל אחריהם והברדים יצאו אל ארץ התימן: 7 והאמצים יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ ויאמר לנו התהלכו בארץ ותתהלכנה בארץ: 8 ויועק אתי וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל ארץ צפון הניחו את רוחי בארץ צפון: 9 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 10 לקוח מאת הגולה מחלדי ומאת טוביה ומאת ידעיה ובאת אלה שני בני היצחק העמדים על אדון כל הארץ:

ונחם יהוה עוד את ציון ובחר עוד בירושלם:

18 ואשא את עיני וארא והנה ארבע קרנות: 19 ואמר

אל המלאך הדבר בי מה אלה ויאמר אלי אלה

הקרנות אשר זרו את יהודה את ישראל וירושלם:

20 ויראני יהוה ארבעה חרשים: 21 ואמר מה אלה

באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר

זרו את יהודה כפי איש לא נשא ראשו ויבאו אלה

להחריד אתם לידות את קרנות הגוים הנשאים

קרן אל ארץ יהודה לזרותה:

2 ואשא את עיני וארא והנה איש ובירו חבל

מדה: 2 ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד

את ירושלם לראות כמה רחבה וכמה ארכה:

3 והנה המלאך הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא

לקראתו: 4 ויאמר אלו רץ דבר אל הנער הלז

לאמר פרזות תשב ירושלם מרב אדם ובהמה

בתוכה: 5 ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב

ולכבוד אהיה בתוכה: 6 הוי הוי ונסו מארץ צפון

נאם יהוה כי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם

נאם יהוה: 7 הוי ציון המלטי יושבת בת בבל: 8 כי

כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל הגוים

השללים אתכם כי הננע בכם ננע בבבת עינו: 9 כי

הנני מניף את ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם

וידעתם כי יהוה צבאות שלחני: 10 רני ושמחי

בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה:

11 ונלזו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי

לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוה צבאות שלחני

אליך: 12 ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת

הקדש ובחר עוד בירושלם: 13 הס כל בשר מפני

יהוה כי נעור ממעון קדשו:

3 ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני

מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו: 2 ויאמר

יהוה אל השטן ינער יהוה בכך השטן וינער יהוה בכך

הבחר בירושלם הלוא זה אוד מצל מאש: 3 ויהושע

היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך: 4 ויען

ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים

הצאים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך

1 בחדש השמיני בשנת שנים לדריוש היה

דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא

לאמר: 2 קצף יהוה על אבותיכם קצף: 3 ואמרת

אלהם כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם

יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות:

4 אל תהיו כאבותיכם אשר קראו אליהם הנביאים

הראשנים לאמר כה אמר יהוה צבאות שובו נא

מודרכיכם הרעים ומעליליכם הרעים ולא שמעו

ולא הקשיבו אלי נאם יהוה: 5 אבותיכם איה הם

והנבאים הלעולם יחיו: 6 אך דברי וחקי אשר

צויתי את עבדי הנביאים הלוא השינו אבותיכם

וישובו ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות לעשות

לנו כדרכינו וכמעללינו כן עשה אתנו: 7 ביום

עשרים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש

שבט בשנת שנים לדריוש היה דבר יהוה אל

זכריה בן ברכיה בן עדוא הנביא לאמר: 8 ראיתי

הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד

בין ההדסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים

שרקים ולבנים: 9 ואמר מה אלה ארני ויאמר

אלי המלאך הדבר בי אני אראך מה המה אלה:

10 ויען האיש העמד בין ההדסים ויאמר אלה אשר

שלח יהוה להתהלך בארץ: 11 ויענו את מלאך

יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו התהלכנו בארץ

והנה כל הארץ ישבת ושקטת: 12 ויען מלאך יהוה

ויאמר יהוה צבאות עד מתי אתה לא תרחם את

ירושלם ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים

שנה: 13 ויען יהוה את המלאך הדבר בי דברים

טובים דברים נחמים: 14 ויאמר אלי המלאך

הדבר בי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי

לירושלם ולציון קנאה גדולה: 15 וקצף גדול

אני קצף על הגוים השאננים אשר אני קצפתי

מעט והמה עזרו לרעה: 16 לכן כה אמר יהוה

שכתי לירושלם ברחמים ביתי ויבנה בה נאם יהוה

צבאות וקוה ינטה על ירושלם: 17 עוד קרא לאמר

כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצינה ערי מטוב

והשמדתי חזק ממלכות הגוים והפכתי מרכבה
ורכביה וירדו סוסים ורכביהם איש בחרב אחיו:
23 ביום ההוא נאם יהוה צבאות אקחך זרבל בן
שאלתיאל עבדי נאם יהוה ושמתיך כחותם כי כך
בחרתי נאם יהוה צבאות:

בשנת שנים לדריוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדש היה דבר יהוה ביד חגי הנביא אל זרובבל בן שאלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות: 3 ויהי דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר: 4 העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים והבית הזה חרב: 5 ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם: 6 זרעתם הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכרה לבוש ואין לחם לו והמשתכר משתכר אל צרור נקוב: 7 כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם: 8 עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית וארצה בו ואכבד אמר יהוה: 9 פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפתחי בו יען מה נאם יהוה צבאות יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו: 10 על כן עליכם כלאו שמים מטל והארץ כלאה יבולה: 11 ואקרא חרב על הארץ ועל ההרים ועל הדגן ועל התירוש ועל היצהר ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל הבהמה ועל כל יגיע כפים: 12 וישמע זרובבל בן שלתיאל ויהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וכל שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל דברי חגי הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם וייראו העם מפני יהוה: 13 ויאמר חגי מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה: 14 ויער יהוה את רוח זרובבל בן שלתיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואת רוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהוה צבאות אלהיהם: 15 ביום עשרים וארבעה לחדש בששי בשנת שנים לדריוש המלך:

בשביעי בעשרים ואחד לחדש היה דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר: 2 אמר נא אל זרובבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואל שארית העם לאמר: 3 מי בכם הנשאר

אשר ראה את הבית הזה בכבודו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלוא כמהו כאין בעיניכם: 4 ועתה חזק זרובבל נאם יהוה וחזק יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וחזק כל עם הארץ נאם יהוה ועשו כי אני אתכם נאם יהוה צבאות: 5 את הדבר אשר כרתי אתכם בצאתכם ממצרים ורוחי עמדת בתוכם אל תיראו: 6 כי כה אמר יהוה צבאות עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את השמים ואת הארץ ואת הים ואת החרבה: 7 והרעשתי את כל הגוים ובאו חמדת כל הגוים ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר יהוה צבאות: 8 לי הכסף ולי הזהב נאם יהוה צבאות: 9 גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות: 10 בעשרים וארבעה לתשיעי בשנת שנים לדריוש היה דבר יהוה אל חגי הנביא לאמר: 11 כה אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר: 12 הן ישא איש בשר קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל הנזיד ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא: 13 ויאמר חגי אם יגע טמא נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא: 14 ויען חגי ויאמר כן העם הזה וכן הגוי הזה לפני נאם יהוה וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא: 15 ועתה שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה משרם שום אבן אל אבן בהיכל יהוה: 16 מהיותם בא אל ערמת עשרים והיתה עשרה בא אל היקב לחשף חמשים פורה והיתה עשרים: 17 הכיתי אתכם בשדפון ובירקון ובברד את כל מעשה ידיכם ואין אתכם אלי נאם יהוה: 18 שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי למן היום אשר יסד היכל יהוה שימו לבבכם: 19 העוד הזרע במגורה ועד הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית לא נשא מן היום הזה אברך: 20 ויהי דבר יהוה שנית אל חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר: 21 אמר אל זרובבל פחת יהודה לאמר אני מרעיש את השמים ואת הארץ: 22 והפכתי כסא ממלכות

אך תיראי אותי תקחי מוסר ולא יכרת מעונה
 כל אשר פקדתי עליה אכן השכימו השחיתו כל
 עלילותם: 8 לכן חכו לי נאם יהוה ליום קומי לעד
 כי משפטי לאסף גוים לקבצי ממלכות לשפך
 עליהם זעמי כל חרון אפי כי באש קנאתי תאכל
 כל הארץ: 9 כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה
 לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד: 10 מעבר
 לנהרי כוש עתרי בת פוצי יובלון מנחתי: 11 ביום
 ההוא לא תבושי מכל עלילתיך אשר פשעת בי כי
 אז אסיר מקרבך עלייזי נאותך ולא תוספי לגבהה
 עוד בהר קדשי: 12 והשארתי בקרבך עם עני
 ודל וחסו בשם יהוה: 13 שארית ישראל לא יעשו
 עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפיהם לשון
 תרמית כי המה ירעו ורצו ואין מחיר: 14 רני
 בת ציון הריעו ישראל שמחי ועלזי בכל לב בת
 ירושלם: 15 הסיר יהוה משפטיך פנה איבך מלך
 ישראל יהוה בקרבך לא תיראי רע עוד: 16 ביום
 ההוא יאמר לירושלם אל תיראי ציון אל ירפו
 ידיך: 17 יהוה אלהיך בקרבך נבור יושיע ישיש
 עליך בשמחה יחריש באהבתו יגיל עליך ברנה:
 18 נוני ממועד אספתי ממך היו משאת עליה חרפה:
 19 הנני עשה את כל מעניך בעת ההיא והושעתי את
 הצלעה והנדחה אקבץ ושמתי לתהלה ולשם
 בכל הארץ בשתם: 20 בעת ההיא אביא אתכם
 ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה
 בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם
 אמר יהוה:

צפניה

1 דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה בן אמריה בן חזקיה בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה: **2** אסף אסף כל מעל פני האדמה נאם יהוה: **3** אסף אדם ובהמה אסף עוף השמים ודגי הים והמכשלות את הרשעים והכרתי את האדם מעל פני האדמה נאם יהוה: **4** ונשיתי ידי על יהודה ועל כל יושבי ירושלים והכרתי מן המקום הזה את שאר הבעל את שם הכמרים עם הכהנים: **5** ואת המשתחווים על הגנות לצבא השמים ואת המשתחווים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכם: **6** ואת הנסוגים מאחרי יהוה ואשר לא בקשו את יהוה ולא דרשהו: **7** הס מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי הכין יהוה זבח הקדיש קראיו: **8** והיה ביום זבח יהוה ופקדתי על השרים ועל בני המלך ועל כל הלבשים מלבוש נכרי: **9** ופקדתי על כל הדולג על המפתן ביום ההוא הממלאים בית אדניהם חמס ומרמה: **10** והיה ביום ההוא נאם יהוה קול צעקה משער הדגים ויללה מן המשנה ושבר גדול מהנבעות: **11** הילילו ישבי המכתש כי נדמה כל עם כנען נכרתו כל נטילי כסף: **12** והיה בעת ההיא אחפש את ירושלים בנרות ופקדתי על האנשים הקפאים על שמריהם האמרים בלבבם לא ייטיב יהוה ולא ירע: **13** והיה חילם למססה ובתיהם לשממה ובנו בתים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו את יינם: **14** קרוב יום יהוה הגדול קרוב ומהר מאד קול יום יהוה מר צרח שם גבור: **15** יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה יום ענן וערפל: **16** יום שופר ותרועה על הערים הבצורות ועל הפנות הנבחות: **17** והצרתי לאדם והלכו כעורים כי ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר ולחמם כנללים: **18** גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל כל הארץ כי כלה אך נבהלה יעשה את כל יושבי הארץ:

2 התקוששו וקושו הנוי לא נכסף: **2** בטרם לדת חק כמץ עבר יום בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם לא יבוא עליכם יום אף יהוה: **3** בקשו את יהוה כל ענוי הארץ אשר משפטו פעלו בקשו צדק בקשו ענוה אולי תסתרו ביום אף יהוה: **4** כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון תעקר: **5** הוי ישבי חבל הים נוי כרתים דבר יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתיך מאין יושב: **6** והיתה חבל הים נות כרת רעים וגדרות צאן: **7** והיה חבל לשארית בית יהודה עליהם ירעון בבתי אשקלון בערב ירבצון כי יפקדם יהוה אלהיהם ושב שבותם: **8** שמעתי חרפת מואב וגדופי בני עמון אשר חרפו את עמי ויגדילו על גבולם: **9** לכן חי אני נאם יהוה צבאות אלהי ישראל כי מואב כסדם תהיה ובני עמון כעמרה ממשק חרול ומכרה מלח ושממה עד עולם שארית עמי יבוים ויתר נוי ינחלום: **10** זאת להם תחת נאונם כי חרפו ויגדלו על עם יהוה צבאות: **11** נורא יהוה עליהם כי רזה את כל אלהי הארץ וישתחוו לו איש ממקומו כל איי הגוים: **12** גם אתם כושים חללי חרבי המה: **13** ויש ידו על צפון ויאבד את אשור וישם את נינוה לשממה ציה כמדבר: **14** ורבצו בתוכה עדרים כל חיתו גוי גם קאת גם קפד בכפתריה ילינו קול ישורר בחלון חרב בסף כי ארזה ערה: **15** זאת העיר העליזה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד איך היתה לשמה מרבץ לחיה כל עובר עליה ישרק יניע ידו:

3 הוי מראה וננאלה העיר היונה: **2** לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא קרבה: **3** שריה בקרבה אריות שאנים שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר: **4** נביאיה פחזים אנשי בנדות כהניה חללו קדש חמסו תורה: **5** יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא יודע עול בשת: **6** הכרתי גוים נשמו פנותם החרבתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי איש מאין יושב: **7** אמרתי

10 ראוך יחילו הרים זרם מים עבר נתן תהום
 קולו רום ידיהו נשא: 11 שמש ירח עמד זבלה
 לאור חציך יהלכו לנגה ברק חניתך: 12 בזעם
 תצעד ארץ באף תדוש גוים: 13 יצאת לישע עמך
 לישע את משיחך מחצת ראש מבית רשע ערות
 יסוד עד צואר סלה: 14 נקבת במטיו ראש פרזו
 יסערו להפיצני עליצתם כמו לאכל עני במסתר:
 15 דרכת בים סוסיך חמר מים רבים: 16 שמעתי
 ותרגז בטני לקול צללו שפתי יבוא רקב בעצמי
 ותחתי ארגז אשר אנוח ליום צרה לעלות לעם
 יגודנו: 17 כי תאנה לא תפרח ואין יכול בגפנים
 כחש מעשה זית ושרמות לא עשה אכל גזר ממכלה
 צאן ואין בקר ברפתים: 18 ואני ביהוה אעלוזה
 אנילה באלהי ישעי: 19 יהוה אדני חילי וישם רגלי
 כאילות ועל במותי ידרכני למנצח בנגינותי:

ישאו ומליצה חירות לו ויאמר הוי המרבה לא לו עד מתי ומכבד עליו עבטי: 7 הלוא פתע יקומו נשכיך ויקצו מזעזעך והיית למשסות למו: 8 כי אתה שלות גוים רבים ישלך כל יתר עמים מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישרי בה: 9 הוי בצע בצע רע לביתו לשום במרום קנו להנצל מכף רע: 10 יעצת בשת לביתך קצות עמים רבים וחוטא נפשך: 11 כי אבן מקיר תזעק וכפיס מעץ יעננה: 12 הוי בנה עיר בדמים וכוונן קריה בעולה: 13 הלוא הנה מאת יהוה צבאות ויגעו עמים בדי אש ולאמים בדי ריק יעפו: 14 כי תמלא הארץ לדעת את כבוד יהוה כמים יכסו על ים: 15 הוי משקה רעהו מספח חמתך ואף שכר למען הביט על מעוריהם: 16 שבעת קלון מכבוד שתה גם אתה והערל תסוב עליך כוס ימין יהוה וקיקלון על כבודך: 17 כי חמס לבנון יכסך ושד בהמות יחיתן מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישרי בה: 18 מה הועיל פסל כי פסלו יצרו מסכה ומורה שקר כי בטח יצר יצרו עליו לעשות אלילים אלמים: 19 הוי אמר לעץ הקיצה עורי לאבן דומם הוא יורה הנה הוא תפוש זהב וכסף וכל רוח אין בקרבן: 20 ויהוה בהיכל קדשו חס מפניו כל הארץ:

3 תפלה לחבקוק הנביא על שגינות: 2 יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברנז רחם תזכור: 3 אלוה מתימן יבוא וקדוש מהר פארן סלה כסה שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ: 4 ונגה כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון עזה: 5 לפניו ילך דבר ויצא רשף לרגליו: 6 עמד וימדד ארץ ראה ויתר גוים ויתפצצו הררי עד שחו גבעות עולם הליכות עולם לו: 7 תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון ויריעות ארץ מדין: 8 תבנהרים חרה יהוה אם בנהרים אפך אם בים עברתך כי תרכב על סוסך מרכבתיך ישועה: 9 עריה תעור קשתך שבעות משות אמר סלה נהרות תבקע ארץ:

1 המשא אשר חזה חבקוק הנביא: 2 עד אנה יהוה שועתי ולא תשמע אזעק אליך חמס ולא תושיע: 3 למה תראני און ועמל תביט ושד וחמס לנגדי ויהי ריב ומדון ישא: 4 על כן תפוג תורה ולא יצא לנצח משפט כי רשע מכתיר את הצדיק על כן יצא משפט מעקל: 5 ראו בגוים והביטו והתמהו תמהו כי פעל פעל בימיכם לא תאמינו כי יספר: 6 כי הגני מקים את הכשדים הגוי המר והנמהר ההולך למרחבי ארץ לרשת משכנות לא לו: 7 אים וגורא הוא ממנו משפטו ושאתו יצא: 8 וקלו מנמרים סוסיו וחדו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו מרחוק יבאו יעפו כנשר חש לאכול: 9 כלה לחמס יבוא מנמת פניהם קדימה ויאספ כחול שבי: 10 והוא במלכים יתקלס ורזנים משחק לו הוא לכל מבצר ישחק ויצבר עפר וילכדה: 11 אז חלף רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו: 12 הלוא אתה מקדם יהוה אלהי קדשי לא נמות יהוה למשפט שמתו וצור להוכיח יסדתו: 13 טהור עינים מראות רע והביט אל עמל לא תוכל למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו: 14 ותעשה אדם כדני הים כרמש לא משל בו: 15 כלה בחכה העלה יגרהו בחרמו ויאספהו במכמרתו על כן ישמח ויגיל: 16 על כן יזבח לחרמו ויקטר למכמרתו כי בהמה שמן חלקו ומאכלו בראה: 17 העל כן יריק חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול:

2 על משמרת אעמדה ואתיצבה על מצור ואצפה לראות מה ידבר בי ומה אשיב על תוכחתי: 2 ויענני יהוה ויאמר כתוב חזון ובאר על הלחות למען ירוץ קורא בו: 3 כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא יכזב אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא לא יאחר: 4 הנה עפלה לא ישרה נפשו בו וצדיק באמונתו יחיה: 5 ואף כי היין בוגד גבר יהיר ולא ינוה אשר הרחיב כשאול נפשו והוא כמות ולא ישבע ויאספ אליו כל הגוים ויקבץ אליו כל

מכתך כל שמעי שמעך תקעו כף עליך כי על מי
לא עברה רעתך תמיד:

1 משא נינוה ספר חזון נחום האלקשי: 2 אל

קנאו ונקם יהוה נקם יהוה ובעל חמה נקם יהוה לצריו ונוטר הוא לאיביו: 3 יהוה ארך אפים וגדול כח ונקמה לא ינקה יהוה בסופה ובשערה דרכו וענן אבק רגליו: 4 גוער בים ויבשהו וכל הנהרות החרים אמלל בשן וכרמל ופרח לבנון אמלל:

5 הרים רעשו ממנו והגבעות התמננו ותשא הארץ מפניו ותבל וכל יישי בה: 6 לפני זעמו מי יעמוד ומי יקום בחרון אפו חמתו נתכה כאש והצרים נתצו ממנו: 7 טוב יהוה למעוז ביום צרה וידע חסי בו: 8 ובשטף עבר כלה יעשה מקומה ואיביו ירדף חשך: 9 מה תחשבוני אל יהוה כלה הוא עשה לא תקום פעמים צרה: 10 כי עד סירים סבכים וכסבאם סבואים אכלו קש יבש מלא: 11 ממוך יצא חשב על יהוה רעה יעץ בליעל: 12 כה אמר יהוה אם שלמים וכן רבים וכן נגזו ועבר וענתך לא אענך עוד: 13 ועתה אשבר מטהו מעליך ומוסרתיך אנתק: 14 וצוה עליך יהוה לא יזרע משמך עוד מבית אלהיך אכרית פסל ומסכה אשים קברך כי קלות: 15 הנה על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום חגי יהודה חניך שלמי נדריך כי לא יוסיף עוד לעבור בך בליעל כלה נכרת:

2 עלה מפיץ על פניך נצור מצרה צפה דרך

חזק מתנים אמץ כח מאד: 2 כי שב יהוה את נאון יעקב כנאון ישראל כי בקקום בקקים וזמריהם שחתו: 3 מגן גבריהו מאדם אנשי חיל מתלעים באש פלדות הרכב ביום הכינו והברשים הרעלו: 4 בחוצות יתהוללו הרכב ישתקשקון ברחבות מראיהן כלפידם כברקים ירוצצו: 5 יזכר אדיריו יכשלו בהלכותם ימהרו חומתה והכן הסכך: 6 שערי הנהרות נפתחו וההיכל נמוג: 7 והצב גלתה העלתה ואמהתיה מנהגות כקול יונים מתפפת על לבבהן: 8 ונינוה כברכת מים מימי היא והמה נסים עמדו עמדו ואין מפנה: 9 בזו כסף בזו זהב ואין קצה לתכונה כבד מכל כלי חמדה: 10 בוקה

ומבוקה ומבלקה ולב נמס ופק ברכים וחלחלה בכל מתנים לפני כלם קבצו פארו: 11 איה מעון אריות ומרעה הוא לכפרים אשר הלך אריה לביא שם גור אריה ואין מחריד: 12 אריה טרף בדי נרותיו ומחנק ללבאתיו וימלא טרף חריו ומענתיו טרפה: 13 הנני אליך נאם יהוה צבאות והבערתי בעשן רכבה וכפיריך תאכל חרב והכרתי מארץ טרףך ולא ישמע עוד קול מלאככה:

3 הוי עיר דמים כלה כחש פרק מלאה לא

ימיש טרף: 2 קול שוט וקול רעש אופן וסוס דהר ומרכבה מרקדה: 3 פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית ורב חלל וכבד פנר ואין קצה לגויה יכשלו בגויתם: 4 מרב זנוני זונה טובת חן בעלת כשפים המכרת גוים בינוניה ומשפחות בכשפיה: 5 הנני אליך נאם יהוה צבאות וגליתי שולידך על פניך והראיתי גוים מערך וממלכות קלונך: 6 והשלכתי עליך שקצים ונבלתיך ושמתיך כראי: 7 והיה כל ראיך ידוד ממך ואמר שדדה נינוה מי ינוד לה מאין אבקש מנחמים לך: 8 התישבי מנא אמון הישבה ביארים מים סביב לה אשר חיל ים מים חומתה: 9 כוש עצמה ומצרים ואין קצה פוש ולובים היו בעזרתך: 10 גם היא לגלה הלכה בשבי גם עלליה ירטשו בראש כל חוצות ועל נכבריה ידו גורל וכל גדוליה רתקו בזקים: 11 גם את תשכרי תהי נעלמה גם את תבקשי מעוז מאויב: 12 כל מבצריך תאנים עם בכורים אם ינועו ונפלו על פי אוכל: 13 הנה עמך נשים בקרבך לאיביך פתוח נפתחו שערי ארצך אכלה אש בריחך: 14 מי מצור שאבי לך חזקי מבצריך באי בטיט ורמסי בחמור החזיקי מלבן: 15 שם תאכלך אש תכריתך חרב תאכלך כילק התכבד כילק התכבדי כארבה: 16 הרבית רכליך מכוכבי השמים ילק פשט ויעף: 17 מנזריך כארבה וטפסריך כנוב גבי החונים בנדרות ביום קרה שמש זרחה ונודד ולא נודע מקומו אים: 18 נמו רעיק מלך אשור ישכנו אדיריך נפשו עמך על ההרים ואין מקבץ: 19 אין כהה לשברך נחלה

חמס וישביה דברו שקר ולשונם רמיה בפיהם: 19 ישוב ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך במצלות ים
 13 וגם אני החליתי הכותך השמם על חטאתך: כל חטאותם: 20 תתן אמת ליעקב חסד לאברהם
 14 אתה תאכל ולא תשבע וישחך בקרבך ותסג אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:
 ולא תפליט ואשר תפלט לחרב אתן: 15 אתה
 תזרע ולא תקצור אתה תדרך זית ולא תסוך שמן
 ותירוש ולא תשתה יין: 16 וישתמר חקות עמרי
 וכל מעשה בית אחאב ותלכו במעצותם למען תחי
 אתך לשמה וישביה לשרקה וחרפת עמי תשאו:

7 אללי לי כי הייתי כאספי קין כעללת בציר

אין אשכול לאכול בכורה אותה נפשי: 2 אבד
 חסיד מן הארץ וישר באדם אין כלם לדמים
 יארבו איש את אחיהו יצודו חרם: 3 על הרע
 כפים להיטיב השר שאל והשפט בשלום והגדול
 דבר הות נפשו הוא ויעבתוה: 4 טובם כחדק ישר
 ממסוכה יום מצפוף פקדתך באה עתה תהיה
 מבוכתם: 5 אל תאמינו ברע אל תבטחו באלוף
 משכבת חיקך שמר פתחי פיך: 6 כי בן מנבל
 אב בת קמה באמה כלה בחמתה איבי איש אנשי
 ביתו: 7 ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישעי
 ישמעני אלהי: 8 אל תשמחי איבתי לי כי נפלתי
 קמתי כי אשב בחשך יהוה אור לי: 9 זעף יהוה
 אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבי ועשה
 משפטי יוציאני לאור אראה בצדקתו: 10 ותרא
 איבתי ותכסה בוושה האמרה אלי איו יהוה אלהיך
 עיני תראינה בה עתה תהיה למרמס כשיט חוצות:
 11 יום לבנות גדרריך יום ההוא ירחק חק: 12 יום
 הוא ועדיך יבוא למני אשור וערי מצור ולמני
 מצור ועד נהר וים מים ונהר החר: 13 והיתה הארץ
 לשממה על ישביה מפרי מעלליהם: 14 רעה
 עמך בשבטך צאן נחלתך שכני לברד יער בתוך
 כרמל ירעו בשן וגלעד כימי עולם: 15 כימי
 צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות: 16 יראו
 גוים ויבשו מכל גבורתם ישימו יד על פה אזניהם
 תחרשנה: 17 ילחכו עפר כנחש כזחלי ארץ ירגזו
 ממסגרתיהם אל יהוה אלהינו יפחדו ויראו ממך:
 18 מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית
 נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא:

תחרש וירושלם עיין תהיה והר הבית לבמות יער:
עד אפסי ארץ: 5 והיה זה שלום אשור כי יבוא

4 והיה באחרית הימים יהיה הר בית יהוה נכון בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים: 2 והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה ואל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם: 3 ושפט בין עמים רבים והוכיח לגוים עצמים עד רחוק וכתתו חרבתיהם לאתים וחניתיהם למזמרות לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדון עוד מלחמה: 4 וישבו איש תחת נפנו ותחת תאנתו ואין מחריד כי פי יהוה צבאות דבר: 5 כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד: 6 ביום ההוא נאם יהוה אספה הצלעה והנדחה אקבצה ואשר הרעתי: 7 ושמתי את הצלעה לשארית והנהלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בחר ציון מעתה ועד עולם: 8 ואתה מגדל עדר עפל בת ציון עריך תאתה ובאה הממשלה הראשנה ממלכת לבת ירושלם: 9 עתה למה תריעי רע המלך אין כך אם יועצך אבד כי החזיקך חיל כיולדה: 10 חולי וגחי בת ציון כיולדה כי עתה תצאי מקריה ושכנת בשדה ובאת עד בבל שם תנצלי שם ינאלך יהוה מכף איביך: 11 ועתה נאספו עליך גוים רבים האמרים תחנף ותחו בציון עינינו: 12 והמה לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצם כעמיר גרנה: 13 קומי ודושי בת ציון כי קרנך אשים ברזל ופרסתיך אשים נחושה והדקות עמים רבים והחרמתי ליהוה בצעם וחילם לאדון כל הארץ:

6 שמעו נא את אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים ותשמענה הנבעות קולך: 2 שמעו הרים את ריב יהוה והאתנים מסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו ועם ישראל יתוכח: 3 עמי מה עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי: 4 כי העלתיך מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתך ואשלח לפניך את משה אהרן ומרים: 5 עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אתו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות יהוה: 6 במה אקדם יהוה אכף לאלהי מרום האקדמנו בעולות בענלים בני שנה: 7 הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות נחלי שמן האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי: 8 הגיד לך אדם מה טוב ומה יהוה דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך: 9 קול יהוה לעיר יקרא ותושיה יראה שמך שמעו מטה ומי יעדה: 10 עוד האש בית רשע אצרות רשע ואיפת רוזן זעומה: 11 האזכה במאזני רשע ובכיס אבני מרמה: 12 אשר עשיריה מלאו

5 עתה תתגדדי בת גדוד מצור שם עלינו בשבט יכו על הלחי את שפט ישראל: 2 ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם: 3 לכן יתנם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובון על בני ישראל: 4 ועמד ורעה בעז

חלק עמי ימיר איך ימיש לי לשובב שדינו יחלק:
5 לכן לא יהיה לך משליך חבל בגורל בקהל
יהודה: 6 אל תטפון וטיפון לא יטפון לאלה לא יסג
כלמות: 7 האמור בית יעקב הקצר רוח יהודה אם
אלה מעלליו הלוא דברי יישיבו עם הישר הולך:
8 ואתמול עמי לאויב יקומם ממול שלמה אדר
תפשטון מעברים בטח שובי מלחמה: 9 נשי עמי
תגרשון מבית תענניה מעל עלליה תקחו הדרי
לעולם: 10 קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבור
טמאה תחבל ותבל נמרץ: 11 לו איש הלך רוח
ושקר כזב אטף לך ליון ולשכר והיה מטיף העם
הזה: 12 אסף אסף יעקב כלך קבץ אקבץ שארית
ישראל יחד אשימנו כצאן בצרה כעדר בתוך
הדברו תהימנה מאדם: 13 עלה הפרץ לפניכם
פרצו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפניכם
ויהוה בראשם:

3 ואמר שמעו נא ראשי יעקב וקציני בית
ישראל הלוא לכם לדעת את המשפט: 2 שנאי
טוב ואהבי רעה גזלי עורם מעליהם ושארם מעל
עצמותם: 3 ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם
הפשיטו ואת עצמותיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר
וכבשר בתוך קלחת: 4 אז יזעקו אל יהוה ולא יענה
אותם ויסתר פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו
מעליהם: 5 כה אמר יהוה על הנביאים המתעים
את עמי הנשכים בשניהם וקראו שלום ואשר לא
יתן על פיהם וקדשו עליו מלחמה: 6 לכן לילה
לכם מחוזן וחשכה לכם מקסם ובאה השמש על
הנביאים וקדר עליהם היום: 7 ובשו החזים וחפרו
הקסמים ועשו על שפם כלם כי אין מענה אלהים:
8 ואולם אנכי מלאתי כח את רוח יהוה ומשפט

וגבורה להגיד ליעקב פשעו ולישראל חטאתו:
9 שמעו נא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית ישראל
המתעבים משפט ואת כל הישרה יעקשו: 10 בנה
ציון בדמים וירושלם בעולה: 11 ראשיה בשחר
ישפטו וכהניה במחיר יורו ונביאייה בכסף יקסמו
ועל יהוה ישענו לאמר הלוא יהוה בקרבנו לא
תבוא עלינו רעה: 12 לכן בגללכם ציון שדה

דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרשתי
בימי יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה אשר חזה על
שמרון וירושלם: 2 שמעו עמים כלם הקשיבי ארץ
ומלאה ויהי אדני יהוה בכם לעד אדני מדיכל
קדשו: 3 כי הנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך
על במותי ארץ: 4 ונמסו ההרים תחתיו והעמקים
יתבקעו כדונג מפני האש כמים מגרים במורד:
5 בפשע יעקב כל זאת ובחטאות בית ישראל מי
פשע יעקב הלוא שמרון ומי במות יהודה הלוא
ירושלם: 6 ושמתי שמרון לעי השדה למטעי כרם
והגרת לי לגי אבניה ויסדיה אנלה: 7 וכל פסיליה
יכתו וכל אתנניה ישרפו באש וכל עצביה אשים
שממה כי מאתני זונה קבצה ועד אתני זונה ישובו:
8 על זאת אספדה ואילילה אילכה שילל וערום
אעשה מספד כתנים ואבל כבנות יענה: 9 כי
אנושה מכותיה כי באה עד יהודה נגע עד שער
עמי עד ירושלם: 10 בנת אל תנידו בכו אל תבכו
בבית לעפרה עפר התפלשתי: 11 עברי לכם
יושבת שפיר עריה בשת לא יצאה יושבת צאן
מספד בית האצל יקח מכם עמדתו: 12 כי חלה
לשוב יושבת מרות כי ירד רע מאת יהוה לשער
ירושלם: 13 רתם המרכבה לרכש יושבת לכיש
ראשית חטאת היא לבת ציון כי כך נמצאו פשעי
ישראל: 14 לכן תני שלוחים על מורשת נת בתי
אכזיב לאכזב למלכי ישראל: 15 עד הירש אבי
לך יושבת מרשה עד עדלם יבוא כבוד ישראל:
16 קרחי וגזי על בני תענוגך הרחבי קרחתך כנשר
כי גלו ממך:

הוי חשבי און ופעלי רע על משכבותם באור
הבקר יעשוה כי יש לאל ידם: 2 וחמדו שדות
וגזלו ובתים ונשאו ועשקו נבר וביתו ואיש ונחלתו:
3 לכן כה אמר יהוה הנני חשב על המשפחה
הזאת רעה אשר לא תמישו משם צוארתיכם ולא
תלכו רומה כי עת רעה היא: 4 ביום ההוא ישא
עליכם משל ונהה נהי נהיה אמר שדוד נשדנו

חרה לך: 5 ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר
 ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר
 יראה מה יהיה בעיר: 6 וימן יהוה אלהים קיקיון
 ויעל מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל לו
 מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה:
 7 וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת
 ותך את הקיקיון וייבש: 8 ויהי כזרח השמש וימן
 אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על ראש
 יונה ויתעלף וישאל את נפשו למות ויאמר טוב
 מותי מחיי: 9 ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חרה
 לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות:
 10 ויאמר יהוה אתה חסת על הקיקיון אשר לא
 עמלת בו ולא גדלתו שבן לילה היה ובן לילה
 אבד: 11 ואני לא אחוס על נינוה העיר הגדולה
 אשר יש בה הרבה משתים עשרה רבו אדם אשר
 לא ידע בין ימינו לשמאלו ובהמה רבה:

מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל משברך וגליך עלי עברו: 4 ואני אמרתי נגרשתי מנגד עניך אך אוסיף להביט אל היכל קדשך: 5 אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני סוף חבוש לראשי: 6 לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחי בעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי: 7 בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדשך: 8 משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו: 9 ואני בקול תודה אובחת לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה: 10 ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה אל היבשה:

3 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר: 2 קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה אשר אנכי דבר אליך: 3 ויקם יונה וילך אל נינוה כדבר יהוה ונינוה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים: 4 ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת: 5 ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם ועד קטנם: 6 ויגע הדבר אל מלך נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על האפר: 7 ויזעק ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה אל ירעו ומים אל ישתו: 8 ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם: 9 מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד: 10 וירא האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה וינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה:

4 וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו: 2 ויתפלל אל יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא זה דברי עד היותי על אדמתי על כן קדמתי לברך תרשישה כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה: 3 ועתה יהוה קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי מחיי: 4 ויאמר יהוה הדייטב

1 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר: 2 קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני: 3 ויקם יונה לברך תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אניה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני יהוה: 4 ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים ויהי סער גדול בים והאניה חשבה להשבר: 5 וייראו המלחים ויזעקו איש אל אלהיו ויטלו את הכלים אשר באניה אל הים להקל מעליהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם: 6 ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד: 7 ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה נורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו נורלות ויפל הנורל על יונה: 8 ויאמרו אליו הנידה נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך ואי מזה עם אתה: 9 ויאמר אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת היבשה: 10 וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני יהוה הוא ברח כי הגיד להם: 11 ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער: 12 ויאמר אליהם שאוני והטילני אל הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם: 13 ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם: 14 ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם נקיא כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית: 15 וישאו את יונה ויטלחו אל הים ויעמד הים מזעפו: 16 וייראו האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו זבח ליהוה וידרו נדרים: 17 וימן יהוה דג גדול לבלע את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות:

2 ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה: 2 ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה ויענני מבטן

בספרד ירשו את ערי הנגב: 21 ועלו מושעים בהר
ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהודה המלוכה:

1 חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום
שמועה שמענו מאת יהוה וציר בגוים שלח קומו
ונקומה עליה למלחמה: 2 הנה קטן נתתיך בגוים
בזוי אתה מאד: 3 זרון לבך השיאך שכני בחנוי
סלע מרום שבתו אמר בלבו מי יורדני ארץ:
4 אם תנביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנך משם
אורידך נאם יהוה: 5 אם נגבים באו לך אם שורדי
לילה איך נדמיתה הלוא יגבבו דים אם בצרים
באו לך הלוא ישאירו עללות: 6 איך נחפשו עשו
נבעו מצפניו: 7 עד הגבול שלחוך כל אנשי בריתך
השיאוך יכלו לך אנשי שלמך לחמך ישימו מזור
תחתיתך אין תבונה בו: 8 הלוא ביום ההוא נאם
יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו:
9 וחתו נבוריך תימן למען יכרת איש מהר עשו
מקטל: 10 מחמס אחיך יעקב תכסך בושח ונכרת
לעולם: 11 ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים
חילו ונכרים באו שער ושלם ידו גורל גם
אתה כאחד מהם: 12 ואל תרא ביום אחיך ביום
נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל
תגדל פיך ביום צרה: 13 אל תבוא בשער עמי
ביום אידם אל תרא גם אתה ברעתו ביום אידו
ואל תשלחנה בחילו ביום אידו: 14 ואל תעמד על
הפרק להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום
צרה: 15 כי קרוב יום יהוה על כל הגוים כאשר
עשית יעשה לך גמולך ישוב בראשך: 16 כי כאשר
שתיתם על הר קדשי ישתו כל הגוים תמיד ושתו
ולעו והיו כלוא היו: 17 ובהר ציון תהיה פליטה
והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם: 18 והיה
בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש
ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי
יהוה דבר: 19 וירשו הנגב את הר עשו והשפלה
את פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת שדה
שמרון ובנימן את הגלעד: 20 וגלת החל הזה לבני
ישראל אשר כנענים עד צרפת וגלת ירושלם אשר

אם אשכח לנצח כל מעשיהם: 8 העל זאת לא הרעה: 11 ביום ההוא אקים את סכת דויד הנפלת תרגו הארץ ואכל כל יושב בה ועלתה כאר כלה וגדרתי את פרציהן והרסתיו אקים ובניתיה כימי וננרשה ונשקה כיאור מצרים: 9 והיה ביום ההוא עולם: 12 למען יירשו את שארית אדום וכל נאם אדני יהוה והבאתי השמש בצהרים והחשכתי לגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה זאת: לארץ ביום אור: 10 והפכתי חניכם לאכל וכל 13 הנה ימים באים נאם יהוה וננש חורש בקצר שיריכם לקינה והעליתי על כל מתנים שק ועל כל ודרך ענבים במשך הזרע והטיפו ההרים עסיס ראש קרחה ושמתיא כאכל יחיד ואחריתה כיום וכל הנבעות תתמוגננה: 14 ושבתי את שבות עמי מר: 11 הנה ימים באים נאם אדני יהוה והשלחתי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם: 15 ונטעתים אם לשמע את דברי יהוה: 12 ונעו מים עד ים על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר ומצפון ועד מזרח יושטו לבקש את דבר יהוה נתתי להם אמר יהוה אלהיך:

ולא ימצאו: 13 ביום ההוא תתעלפנה הבתולת היפות והבחורים בצמא: 14 הנשבעים באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד:

9 ראיתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם בחרב אהרנ לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט: 2 אם יחתרו בשאול משם ידי תקחם ואם יעלו השמים משם אורידם: (Sheol h7585) 3 ואם יחבאו בראש הכרמל משם אחפש ולקחתים ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים משם אצוה את הנחש ונשכם: 4 ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה את החרב והרגתם ושמתי עיני עליהם לרעה ולא לטובה: 5 ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמוג ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים: 6 הבונה בשמים מעלותו ואגדתו על ארץ יסדה הקרא למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו: 7 הלוא כבני כשיים אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלוא את ישראל העליתי מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור וארם מקיר: 8 הנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד את בית יעקב נאם יהוה: 9 כי הנה אנכי מצוה והנעותי בכל הגוים את בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפול צרור ארץ: 10 בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא תגיש ותקדים בעדינו

22 כי אם תעלו לי עלות ומנחתים לא ארצה ושלם מריאיכם לא אביט: 23 חסר מעלי המון שריך וזמרת נבליך לא אשמע: 24 ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן: 25 הזבחים ומנחת הנשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: 26 ונשאתם את סכות מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם: 27 והגלית אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמו:

6 הוי השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקבי ראשית הגנים ובאו להם בית ישראל: 2 עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו גת פלשתים הטובים מן הממלכות האלה אם רב נבולם מנבלכם: 3 המנדים ליום רע ותגישון שבת חמס: 4 השכבים על מטות שן וסרחים על ערשותם ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך מרבק: 5 הפרטים על פי הנבל כדוריד חשבו להם כלי שיר: 6 השתים במזרקי יין וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף: 7 לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרזח סרוחים: 8 נשבע אדני יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות מתאב אנכי את גאון יעקב וארמנותי שנאתי והסנרתי עיר ומלאה: 9 והיה אם יותרו עשרה אנשים בבית אחד ומתו: 10 ונשאו דודו ומסרפו להוציא עצמים מן הבית ואמר לאשר בירכתי הבית העוד עמך ואמר אפס ואמר הס כי לא להזכיר בשם יהוה: 11 כי הנה יהוה מצוה והכה הבית הגדול רסיסים והבית הקטן בקעים: 12 הירצון בסלע סוסים אם יחרוש בבקרים כי הפכתם לראש משפט ופרי צדקה ללענה: 13 השמחים ללא דבר האמרים הלוא בחזקנו לקחנו לנו קרנים: 14 כי הנני מקים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם מלכוא חמת עד נחל הערבה:

7 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר גבי בתחלת עלות הלךש והנה לקש אחר גזי המלך: 2 והיה אם כלה לאכול את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלח נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: 3 נחם יהוה

על זאת לא תהיה אמר יהוה: 4 כה הראני אדני יהוה והנה קרא לרב באש אדני יהוה ותאכל וזמרת נבליך לא אשמע: 5 ואמר אדני יהוה חסר מעלי המון שריך וצדקה כנחל איתן: 6 נחם במדבר ארבעים שנה בית ישראל: 7 כה הראני והנה אדני נצב על חומת אנך ובידו אנך: 8 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הנני שם אנך בקרב עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו: 9 ונשמו במות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על בית ירבעם בחרב: 10 וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל לא תוכל הארץ להכיל את כל דבריו: 11 כי כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל גלה יגלה מעל אדמתו: 12 ויאמר אמציה אל עמוס חזה לך ברח לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא: 13 ובית אל לא תוסיף עוד להנבא כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא: 14 ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקמים: 15 ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל עמי ישראל: 16 ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תשיף על בית ישחק: 17 לכן כה אמר יהוה אשתך בעיר תזנה ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלק ואתה על אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו:

8 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ: 2 ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו: 3 והילילו שירות היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפגר בכל מקום השליך הס: 4 שמעו זאת השאפים אביון ולשבית ענוי ארץ: 5 לאמר מתי יעבר החדש ונשבירה שבר והשבת ונפתחה בר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה: 6 לקנות בכסף דלים ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשביר: 7 נשבע יהוה בגאון יעקב

רבות בתוכה ועשוקים בקרבה: 10 ולא ידעו עשות זאת אעשה לך חסון לקראת אלהיך ישראל: 13 כי נכחה נאם יהוה האוצרים חסם ושד בארמנותיהם: הנה יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה שחו 11 לכן כה אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והורד ממך עיז ונבזו ארמנותיך: 12 כה אמר יהוה כאשר צבאות שמו:

5 שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם כינה בית ישראל: 2 נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל נטשה על אדמתה אין מקימה: 3 כי כה אמר אדני יהוה העיר היצאת אלף תשאר מאה והיוצאת מאה תשאר עשרה לבית ישראל: 4 כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו: 5 ואל תדרשו בית אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע לא תעברו כי הגלגל גלה וגלה ובית אל יהיה לאון: 6 דרשו את יהוה וחיו פן יצלה כאש בית יוסף ואכלה ואין מכבה לבית אל: 7 ההפכים ללענה משפט וצדקה לארץ הניחו: 8 עשה כימה וכסיל והפך לבקר צלמות ויום לילה החשיך הקורא למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו: 9 המבליג שד על עז ושד על מבצר יבוא: 10 שנאו בשער מוכיח ודבר תמים יתעבו: 11 לכן יען בושכם על דל ומשאת בר תקחו ממנו בתי גזית בניתם ולא תשבו בם כרמי חמד נטעתם ולא תשתו את יינם: 12 כי ידעתי רבים פשעים ועצמים חטאתיכם צירי צדיק לקחי כפר ואביונים בשער הטו: 13 לכן המשכיל בעת ההיא ידם כי עת רעה היא: 14 דרשו טוב ואל רע למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי צבאות אתכם כאשר אמרתם: 15 שנאו רע ואהבו טוב והציגו בשער משפט אולי יחנן יהוה אלהי צבאות שארית יוסף: 16 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחבות מספד ובכל חוצות יאמרו הו הו וקראו אכר אל אבל ומספד אל יודעי נהי: 17 ובכל כרמים מספד כי אעבר בקרבך אמר יהוה: 18 הוי המתאווים את יום יהוה למה זה לכם יום יהוה הוא חשך ולא אור: 19 כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו הדב ובא הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש: 20 הלא חשך יום יהוה ולא אור ואפל ולא ננה לו: 21 שנאתי מאסתי חניכם ולא אריח בעצרתיתכם:

4 שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרת לאדניהם הביאה ונשתה: 2 נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצנות ואחריתכן בסירות דונה: 3 ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה נאם יהוה: 4 באו בית אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לשלשת ימים מעשרתיכם: 5 וקטר מחמץ תודה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה: 6 וגם אני נתתי לכם נקיון שנים בכל עריכם וחסר לחם בכל מקומותיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה: 7 וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא תמטיר עליה תיבש: 8 ונעו שתיים שלש ערים אל עיר אחת לשתות מים ולא ישבעו ולא שבתם עדי נאם יהוה: 9 הכיתי אתכם בשדפון ובירקון הרבות ננותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם יאכל הגזם ולא שבתם עדי נאם יהוה: 10 שלחתי בכם דבר בדרך מצרים הרגתי בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם ואעלה באש מחניכם ובאפכם ולא שבתם עדי נאם יהוה: 11 הפכתי בכם כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ותהיו כאור מצל משרפה ולא שבתם עדי נאם יהוה: 12 לכן כה אעשה לך ישראל עקב כי

יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו על מאסם את תורת יהוה וחקיו לא שמרו ויתעו כזביהם אשר הלכו אבותם אחריהם: 5 ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלים: 6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים: 7 השאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך עניים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי: 8 ועל בנדים חבלים יטו אצל כל מזבח וישו ענושים ישתו בית אלהיהם: 9 ואנכי השמרתי את האמרי מפניהם אשר כנבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת: 10 ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי: 11 ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריהם לנזירים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה: 12 ותשקו את הנזירים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו: 13 הנה אנכי מעיק תחתיהם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר: 14 ואבד מנוס מקל וחזק לא יאמץ כחו וגבור לא ימלט נפשו: 15 ותפש הקשת לא יעמד וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו: 16 ואמין לבו בנבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה:

3 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר: 2 רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקד עליכם את כל עונותיהם: 3 הילכו שנים יחדו בלתי אם נעדרו: 4 הישאנא אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אם לכד: 5 התפל צפור על פח הארץ ומוקש אין לה היעלה פח מן האדמה ולכוד לא ילכוד: 6 אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהיה לא עשה: 7 כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים: 8 אריה שאן מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא: 9 השמיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על הרי שמרון וראו מהומת

1 דברי עמוס אשר היה בנקדים מתקוע אשר חזה על ישראל בימי עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש: 2 ויאמר יהוה מציון ישאנ ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל: 3 כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא אשיבנו על דושם בחרצות הברזל את הגלעד: 4 ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן הדר: 5 ושברתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת און ותומך שבט מבית עדן וגלו עם ארם קירה אמר יהוה: 6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום: 7 ושלחתי אש בחומות עזה ואכלה ארמנותיה: 8 והכרתי יושב מאשדוד ותומך שבט מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים אמר אדני יהוה: 9 כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבנו על הסגירם גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחים: 10 ושלחתי אש בחומות צר ואכלה ארמנותיה: 11 כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח: 12 ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה: 13 כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את גבולם: 14 והצתי אש בחומות רבה ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה: 15 והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה:

2 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו עצמות מלך אדום לשרי: 2 ושלחתי אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה בקול שופר: 3 והכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרונ עמו אמר יהוה: 4 כה אמר יהוה על שלשה פשעי

ומלקוש בראשון: 24 ומלאו הגרנות בר והשיקו יהושפט כי שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב: היקבים תירוש ויצהר: 25 ושלמתי לכם את השנים 13 שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה גת אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי השיקו היקבים כי רבה רעתם: 14 המונים המונים הגדול אשר שלחתי בכם: 26 ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם: 27 וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם: 28 והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם חלמות וחלמון בחוריהם חזינות יראו: 29 וגם על העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את רוחי: 30 ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותימורות עשן: 31 השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: 32 והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה קרא:

3 כי הנה בימים ההמה ובעת ההיא אשר אשוב את שבות יהודה וירושלם: 2 וקבצתי את כל הגוים והורדתי אל עמק יהושפט ונשפתי עמם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת ארצי חלקו: 3 ואל עמי ידו נורל ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו ביין וישתו: 4 וגם מה אתם לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם גמלים אתם עלי קל מהרה אשיב נמלכם בראשכם: 5 אשר כספי וזהבי לקחתם ומחמדי הטבים הבאתם להיכליכם: 6 ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם: 7 הגני מעירם מן המקום אשר מכרתם אתם שמה והשבתי נמלכם בראשכם: 8 ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבאים אל גוי רחוק כי יהוה דבר: 9 קראו זאת בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים יגשו יעלו כל אנשי המלחמה: 10 כתו אתיכם לחרבות ומזמרתים לרמחים החלש יאמר גבור אני: 11 עושו ובאו כל הגוים מסביב ונקבצו שמה הנחת יהוה גבוריך: 12 יעורו ויעלו הגוים אל עמק

תלהט להבה כנן עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר
שממה וגם פליטה לא היתה לו: 4 כמראה סוסים

1 דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל: מראהו וכפרשים כן ירוצו: 5 כקול מרכבות
2 שמעו זאת הזקנים והאזינו כל יושבי הארץ על ראשי ההרים ורקדון כקול להב אש אכלה
ההיתה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם: 3 עליה קש כעם עצום ערוך מלחמה: 6 מפניו יחילו
לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר: עמים כל פנים קבצו פארוור: 7 כגבורים ירצון
4 יתר הנזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש בדרכיו ילכון
ויתר הילק אכל החסיל: 5 הקיצו שכורים ובכו ולא יעבטון ארחותם: 8 ואיש אחיו לא ידחקון
והילילו כל שתי יין על עסיס כי נכרת מפיכם: גבר במסלתו ילכון ובעד השלח יפלו לא יבצעו:
6 כי גוי עלה על ארצי עצום ואין מספר שניו 9 בעיר ישקו בחומה ירצון בכתים יעלו בעד
אריה ומתלעות לביא לו: 7 שם גפני לשמה ותאנתי החלונים יבאו כננב: 10 לפניו רגזה ארץ רעשו
לקצפה חשף חשפה והשליך הלבינו שריגיה: שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם:
8 אלי כבתולה חגרת שק על בעל נעוריה: 9 הכרת 11 ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו
מנחה ונסך מבית יהוה אכלו הכהנים משרתי כי עצום עשה דברו כי גדול יום יהוה וגורא
יהוה: 10 שדר שדה אכלה אדמה כי שדר דגן מאד ומי יכילנו: 12 וגם עתה נאם יהוה שבו עדי
הוביש תירוש אמלל יצהר: 11 הבישו אכרים בכל לבבכם ובצום ובבכי ובמספד: 13 וקרעו
הילילו כרמים על חטה ועל שערה כי אבד קציר לבבכם ואל בגדיכם ושיבו אל יהוה אלהיכם
שדה: 12 הנפו הובישה ותתאנה אמללה רמון גם כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם
תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי הביש ששון מן על הרעה: 14 מי יודע ישוב ונחם והשאיר אחריו
בני אדם: 13 חגרו וספרו הכהנים הילילו משרתי ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהיכם: 15 תקעו שופר
מזבח באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית בציון קדשו צום קראו עצרה: 16 אספו עם קדשו
אלהיכם מנחה ונסך: 14 קדשו צום קראו עצרה קהל קבצו זקנים אספו עוללים וינקי שדים יצא
אספו זקנים כל ישיב הארץ בית יהוה אלהיכם חתן מחדרו וכלה מחפתה: 17 בין האולם ולמזבח
וזעקו אל יהוה: 15 אחה ליום כי קרוב יום יהוה יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה
וכשד משרי יבוא: 16 הלוא נגד עינינו אכל נכרת על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה למשל בם
מבית אלהינו שמחה וגיל: 17 עבשו פרדות תחת גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיכם: 18 ויקנא
מגדפתיהם נשמו אצרות נהרסו ממגרות כי הביש דגן: 18 מה נאנחה בהמה נבכו עדרי בקר כי אין
מרעה להם גם עדרי הצאן נאשמו: 19 אליך יהוה מרעה להם כי אש אכלה נאות מדבר ולהבה להטת כל
עצי השדה: 20 גם בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה נאות המדבר:

2 תקעו שופר בציון והריעו בהר קדשי ירגזו כל יושבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב: 2 יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשחר פרש על ההרים עם רב ועצום כמחו לא נדיה מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור: 3 לפניו אכלה אש ואחריו

חכם כי עת לא יעמוד במשבר בנים: 14 מיד שאול
אפרם ממות אנאלם אהי דבריד מות אהי קטבך
שאול נחם יסתר מעיני: (Sheol h7585) 15 כי הוא בין
אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עלה
ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כל
כלי חמדה: 16 תאשם שמרון כי מרתה באלהיה
בחרב יפלו עלליהם ירטשו והריותיו יבקעו:

14 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת
בעונך: 2 קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו
אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו:
3 אשור לא יושיענו על סוס לא נרכב ולא נאמר
עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בכ ירחם יתום:
4 ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו:
5 אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו
כלבנון: 6 ילכו ינקותיו ויהי כזית הודו וריח לו
כלבנון: 7 ישבו ישבי בצל יחיו דגן ויפרחו כנפן
זכרו כיין לבנון: 8 אפרים מה לי עוד לעצבים אני
עניתי ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך נמצא:
9 מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי
יהוה וצדקים ילכו בם ופשעים יכשלו בם:

12 אפרים רעה רוח ורדף קדים כל היום 7 נדמה שמרון מלכה כקצף על פני מים: 8 ונשמדו במות און חטאת ישראל קוץ ודרדר יעלה על מזבחותרם ואמרו להרים כסונו ולנבעות נפלו עלינו: 9 מימי הנבעה חטאת ישראל שם עמדו לא תשיגם בנבעה מלחמה על בני עלוה: 10 באותי ואסרם ואספו עליהם עמים באסרם לשתי עינתם: 11 ואפרים ענלה מלמדה אהבתי לדרוש ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב אפרים יחרוש יהודה ישדר לו יעקב: 12 וזערו לכם לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש את יהוה עד יבוא וירה צדק לכם: 13 חרשתם רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי כחש כי בשחת בדרךך ברב גבוריך: 14 וקאם שאון בעמך וכל מבצריך יושד כשד שלמן בית ארבאל ביום מלחמה אם על בנים רטשה: 15 ככה עשה לכם בית אל מפני רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך ישראל:

11 כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני: 2 קראו להם כן הלכו מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרון: 3 ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועתיו ולא ידעו כי רפאתים: 4 בחבלי אדם אמשכם בעבתות אהבה ואהיה להם כמירמי על על לחיהם ואט אליו אוכיל: 5 לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב: 6 וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה ממעצותיהם: 7 ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו יחד לא ירומם: 8 איך אתנך אפרים אמנך ישראל איך אתנך כאדמה אישימך כצבאים נהפך עלי לבי יחד נכמרו נחומי: 9 לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר: 10 אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנים מים: 11 יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על בתיהם נאם יהוה: 12 סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם אל ועם קדושים נאמן:

13 כדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת: 2 ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם כתבונם עציבים מעשה חרשים כלה להם הם אמרים זבחי אדם עגלים ישקון: 3 לכן יהיו כענן בקר וכטל משכים הלך כמץ יסער מגרן וכעשן מארבה: 4 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי: 5 אני ידעתוך במדבר בארץ תלאבות: 6 כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבם על כן שכחוני: 7 ואהי להם כמו שחל כנמר על דרך אשור: 8 אפגשם כדב שכול ואקדע סגור לבם ואכלם שם כלביא חית השדה תבקעם: 9 שחתך ישראל כי בי בעזרך: 10 אהי מלכך אפוא ויושיעך בכל עריך ושפטיך אשר אמרת תנה לי מלך ושרים: 11 אתן לך מלך באפי ואקח בעברתי: 12 צרור עון אפרים צפונה חטאתו: 13 חבלי יולדה יבאו לו הוא בן לא

6 כי קרבו כתנור לבם בארבע כל הלילה ישן 9 אל תשמח ישראל אל גיל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גרנות דגן: 2 גרן ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה: 3 לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרים מצרים ובאשור טמא יאכלו: 4 לא יסכו ליהוה יין ולא יערבו לו זבחים כלחם אונים להם כל אכליו יטמאו כי לחמם לנפשם לא יבוא בית יהוה: 5 מה תעשו ליום מועד וליום חג יהוה: 6 כי הנה הלכו משד מצרים תקבצם מן תקברם מחמד לכספם קמוש יירשם חוח באהליהם: 7 באו ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל הנביא משנע איש הרוח על רב עונך ורבה משטמה: 8 צפה אפרים עם אלהי נביא פח יקוש על כל דרכיו משטמה בבית אלהיו: 9 העמיקו שחתו כימי הנבעה יזכור עונם יפקוד חטאתם: 10 כענבים כמדבר מצאתי ישראל ככורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם חמה באו בעל פעור וינזרו לבשת ויהיו שקוצים כאהבם: 11 אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדה ומבטן ומהריון: 12 כי אם יגדלו את בניהם ושכלתים מאדם כי גם אוי להם בשורי מהם: 13 אפרים כאשר ראיתי לצור שתולה בנוה ואפרים להוציא אל הורג בניו: 14 תן להם יהוה מה תתן תן להם רחם משכיל ושדים צמקים: 15 כל רעתם בנלנל כי שם שנאתים על רע מעלליהם מביתי אנרשם לא אוסף אהבתם כל שריהם סררים: 16 הכה אפרים שרשם יבש פרי בלי יעשון גם כי ילדון והמתי מחמדדי בטנם: 17 ימאסם אלהי כי לא שמעו לו ויהיו נדדים בגוים:

8 אל חכך שפר כנשר על בית יהוה יען עברו בריתי ועל תורתי פשעו: 2 לי יזעקו אלהי ידענוך ישראל: 3 זנח ישראל טוב אויב ירדפו: 4 הם המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי כספם וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת: 5 זנח ענלך שמרון חרה אפי בם עד מתי לא יוכלו נקין: 6 כי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים הוא כי שבבים יהיה ענל שמרון: 7 כי רוח יזרעו וסופתה יקצרו קמה אין לו צמח בלי יעשה קמה אולי יעשה זרים יבלעהו: 8 נבלע ישראל עתה היו בגוים ככלי אין חפץ בו: 9 כי המה עלו אשור פרא בודד לו אפרים התנו אהבים: 10 גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים: 11 כי הרבה אפרים מזבחת לחטא היו לו מזבחות לחטא: 12 אכתוב לו רבו תורתי כמו זר נחשבו: 13 זבחי הבהבי יזבחו בשר ויאכלו יהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאותם המה מצרים ישובו: 14 וישכח ישראל את עשהו ויבן היכלות ויהודה הרבה ערים בצורות ושלחתי אש בעריו ואכלה ארמנתיה:

10 נפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפרי הרבה למזבחות כטוב לארצו הישיבו מצבות: 2 חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם ישדר מצבותם: 3 כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו: 4 דברו דברים אלוות שוא כרת ברית ופרח כראש משפט על תלמי שדי: 5 לענלות בית און יגורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו: 6 גם אותו לאשור יובל מנחה למלך

4 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים בארץ: 2 אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים בדמים נגעו: 3 על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השרה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו: 4 אך איש אל ירב ואל יוכח איש ועמך כמריבי כהן: 5 וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה ודמיתי אמוך: 6 נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסת ואמאסאך מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך גם אני: 7 כרבים כן חטאו לי כבודם בקלון אמיר: 8 חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו: 9 והיה כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו: 10 ואכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי את יהוה עזבו לשמר: 11 זנות ויין ותירוש יקח לב: 12 עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה ויזנו מתחת אלהיהם: 13 על ראשי ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה: 14 לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה כי הם עם הזנות יפרדו ועם הקדשות יזבחו ועם לא יבין ילבט: 15 אם זנה אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הגלגל ואל תעלו בית און ואל תשבעו חי יהוה: 16 כי כפרה סררה סרר ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחב: 17 חבור עצבים אפרים הנח לו: 18 סר סבאם הזנה הזנו אהבו הבו קלון מגניה: 19 צרר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחותם:

6 לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו: 2 יחינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו: 3 ונדעה נדרפה לדעת את יהוה כשחר נכון מצאו ויבוא כנשם לנו כמלקוש יורה ארץ: 4 מה אעשה לך אפרים מה אעשה לך יהודה וחסדכם כענן בקר וכטל משכים הלך: 5 על כן חצבתי גנביאים הרגתים באמרי פי ומשפטיך אור יצא: 6 כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת אלהים מעלות: 7 והמה כאדם עברו ברית שם בגדו בי: 8 גלעד קרית פעלי און עקבה מדם: 9 וכחכי איש גדודים חבר כהנים דרך ירצחו שכמה כי זמה עשו: 10 בבית ישראל ראיתי שעריריה שם זנות לאפרים נטמא ישראל: 11 גם יהודה שת קציר לך

5 שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך האזינו כי לכם המשפט כי פח הייתם למצפה ורשת פרושה על תבור: 2 ושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכלם: 3 אני ידעתי אפרים וישראל לא נכחד ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל: 4 לא יתנו מעלליהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת יהוה לא ידעו: 5 וענה גאון ישראל בפניו וישראל ואפרים יכשלו בעונם כשל גם יהודה עמם: 6 בצאנם

7 כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי פעלו שקר וגנב יבוא פשט גדוד בחוץ: 2 ובל יאמרו ללבכם כל רעתם זכרתי עתה סבבם מעלליהם נגד פני דיו: 3 ברעתם ישמחו מלך ובכחשיהם שרים: 4 כלם מנאפים כמו תנור בערה מאפה ישבות מעיר מלוש בצק עד חמצתו: 5 יום מלכנו החלו שרים חמת מיין משך ידו את לצצים:

והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל: 9 לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את ערותה: 10 ועתה אנלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מירי: 11 והשבתי כל משושה חגה חדשה ושבתה וכל מועדה: 12 והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתים ליער ואכלתם חית השדה: 13 ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליתיה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם יהוה: 14 לכן חנה אנכי מפתיה והלכתיה המדבר ודברתי על לבה: 15 ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלתה מארץ מצרים: 16 והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי: 17 והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם: 18 וכרתי להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבתים לבשח: 19 וארשתיך לי לעולם וארשתיך בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים: 20 וארשתיך לי באמנות וידעת את יהוה: 21 והיה ביום ההוא אענה נאם יהוה אענה את השמים והם יענו את הארץ: 22 והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את יזרעאל: 23 וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמרתי ללא עמי עמי אתה והוא יאמר אלהי:

3 ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת כאהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבי אישי ענבים: 2 ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים: 3 ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם אני אליך: 4 כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותפרים: 5 אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דויד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו באחרית הימים:

1 דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל: 2 תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל הושע לך קח אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה: 3 וילך ויקח את גמר בת דבלים ותהר ותלד לו בן: 4 ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוה והשבתי ממלכות בית ישראל: 5 והיה ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק יזרעאל: 6 ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא להם: 7 ואת בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: 8 ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד בן: 9 ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם: 10 והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: 11 ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל:

2 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה: 2 ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה מבין שדיה: 3 פן אפשיטנה ערמה והצגתיה כיום הולדה ושמתיה כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בצמא: 4 ואת בניה לא ארחם כי בני זנונים המה: 5 כי זנתה אמם הבישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי: 6 לכן הגני שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה ונתיבותיה לא תמצא: 7 ורדפה את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה: 8 והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש

שמעון מפאת קדימה עד פאת ימה יששכר אחד :
26 ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד פאת ימה
זבולן אחד : 27 ועל גבול זבולן מפאת קדמה
עד פאת ימה נד אחד : 28 ועל גבול נד אל פאת
נגב תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת קדש
נחלה על הים הגדול : 29 זאת הארץ אשר תפילו
מנחלה לשבטי ישראל ואלה מחלקתם נאם אדני
יהוה : 30 ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש
מאות וארבעת אלפים מדה : 31 ושערי העיר על
שמות שבטי ישראל שערים שלושה צפונה שער
ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד :
32 ואל פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים
ושערים שלשה ושער יוסף אחד שער בנימן אחד
שער דן אחד : 33 ופאת נגבה חמש מאות וארבעת
אלפים מדה ושערים שלשה שער שמעון אחד
שער יששכר אחד שער זבולן אחד : 34 פאת ימה
חמש מאות וארבעת אלפים שעריהם שלשה שער
נד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד : 35 סביב
שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה :

עלהו ולא יתם פרייו לחדשיו יבכר כי מימיו מן 9 התרומה אשר תרימו ליהוה ארך חמשה ועשרים המקדש המה יוצאים והיו פרייו למאכל ועלהו אלף ורחב עשרת אלפים: 10 ולאלה תהיה תרומת לתרופה: 13 כה אמר אדני יהוה נה גבול אשר תתנחלו את הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסף חבלים: 14 ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את ידי לתתה לאבותיכם ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה: 15 וזה גבול הארץ לפאת צפונה מן הים הגדול הדרך חתלן לבוא צדדה: 16 חמת ברותה סברים אשר בין גבול דמשק ובין גבול חמת חצר התיכון אשר אל גבול חורן: 17 והיה גבול מן הים חצר עינן גבול דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון: 18 ופאת קדים מבין חורן ומבין דמשק ומבין הגלעד ומבין ארץ ישראל הירדן מגבול על הים הקדמוני תמדו ואת פאת קדימה: 19 ופאת נגב תימנה מתמר עד מי מריבות קדש נחלה אל הים הגדול ואת תימנה נגבה: 20 ופאת ים הים הגדול מגבול עד נכח לבוא חמת זאת פאת ים: 21 וחלקתם את הארץ הזאת לכם לשבטי ישראל: 22 והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים הגרים בתוכם אשר הולדו בנים בתוכם והיו לכם כאזרח בבני ישראל אתכם יפלו בנחלה בתוך שבטי ישראל: 23 והיה בשבט אשר גר הגר אתו שם תתנו נחלתו נאם אדני יהוה:

48 ואלה שמות השבטים מקצה צפונה אל יד דרך חתלן לבוא חמת חצר עינן גבול דמשק צפונה אל יד חמת והיו לו פאת קדים הים דן אחד: 2 ועל גבול דן מפאת קדים עד פאת ימה אשר אחד: 3 ועל גבול אשר מפאת קדימה ועד פאת ימה נפתלי אחד: 4 ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד פאת ימה מנשה אחד: 5 ועל גבול מנשה מפאת קדמה עד פאת ימה אפרים אחד: 6 ועל גבול אפרים מפאת קדים ועד פאת ימה ראובן אחד: 7 ועל גבול ראובן מפאת קדים עד פאת ימה יהודה אחד: 8 ועל גבול יהודה מפאת קדים עד פאת ימה תהיה התרומה אשר תרימו חמשה ועשרים אלף רחב וארך כאחד החלקים מפאת קדימה עד פאת ימה והיה המקדש בתוכו:

כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח: 2 ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת השער ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמיו והשתחוה על מפתן השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב: 3 והשתחוו עם הארץ פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה: 4 והעלה אשר יקרב הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימים ואיל תמים: 5 ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן הין לאיפה: 6 וביום החדש פר בן בקר תמימים וששת כבשם ואיל תמימים יהיו: 7 ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין לאיפה: 8 ובבוא הנשיא דרך אולם השער יבוא וברכוכו יצא: 9 ובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחוה יצא דרך שער נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו יצאו: 10 והנשיא בתוכם בכואם יבוא ובצאתם יצאו: 11 ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה: 12 וכי יעשה הנשיא נדבה עולה או שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את עלתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את השער אחרי צאתו: 13 וכבש בן שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אותו: 14 ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן שלישית ההין לרס את הסלת מנחה ליהוה חקות עולם תמיד: 15 ועשו את הכבש ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר עולת תמיד: 16 כה אמר אדני יהוה כי יתן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחוזתם היא בנחלה: 17 וכי יתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו עד שנת הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה: 18 ולא יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחוזתם מאחוזתו ינחל את בניו למען אשר לא יפצו עמי

47 וישבני אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה כי פני הבית קדים והמים ירדו מתחת מכתף הבית הימנית מנגב למזבח: 2 ויוצאני דרך שער צפונה ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה קדים והנה מים מפכים מן הכתף הימנית: 3 בצאת האיש קדים וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים: 4 וימד אלף ויעברני במים מי ברכים וימד אלף ויעברני מי מתנים: 5 וימד אלף נחל אשר לא אוכל לעבר כי גאו המים מי שחו נחל אשר לא יעבר: 6 ויאמר אלי הראית בן אדם ויולכני וישבני שפת הנחל: 7 בשובני והנה אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה: 8 ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוצאים ונרפאו המים: 9 והיה כל נפש חיה אשר ישרץ אל כל אשר יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד כי באו שמה המים האלה וירפאו וחי כל אשר יבוא שמה הנחל: 10 והיה יעמדו עליו דונונים מעין גדי ועד עין עגלים משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם כדגת הים הגדול רבה מאד: 11 בצאתו וגבאיו ולא ירפאו למלח נתנו: 12 ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול

לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית: 22 ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו: 23 ואת עמי יורו בין קדש לחל ובין טמא לטהור יודעם: 24 ועל ריב המה יעמדו לשפט במשפטי ושפטו ואת תורת י ואת חקתי בכל מועדי ישמרו ואת שבתותי יקדשו: 25 ואל מת אדם לא יבוא לשמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש יטמאו: 26 ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו: 27 וביום באו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה: 28 והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא תתנו להם בישראל אני אחוזתם: 29 המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה: 30 וראשית כל בכורי כל וכל תרומות כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשית ערסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל ביתך: 31 כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים:

45 ובהפילכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן הארץ ארך חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלף קדש הוא בכל גבולה סביב: 2 יהיה מזה אל הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב: 3 ומן המדה הזאת תמוד ארך חמש ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים ובו יהיה המקדש קדש קדשים: 4 קדש מן הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש יהיה הקרבים לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתים ומקדש למקדש: 5 וחמשה ועשרים אלף ארך ועשרת אלפים רחב יהיה ללויים משרתי הבית להם לאחזה עשרים לשכת: 6 ואחזת העיר תתנו חמשת אלפים רחב וארך חמשה ועשרים אלף לעמת תרומת הקדש לכל בית ישראל יהיה: 7 ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני תרומת הקדש ואל פני אחזת העיר מפאת ים ימה ומפאת קדמה קדימה וארך לעמות אחד החלקים מגבול ים אל גבול קדימה: 8 לארץ יהיה

14 ומחיק הארץ עד העזרה התחתונה שנים אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה: 15 וההארץ ארבע אמות ומהארץ ולמעלה הקרנות ארבע: 16 והארץ ארבע אמות ורחב האמה: 17 והעזרה ארבע אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה: 18 ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם: 19 ונתתה אל הכהנים הלויים אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחטאת: 20 ולקחת מדמו ונתתה על ארבע קרנותיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הגבול סביב וחסאת אותו וכפרתהו: 21 ולקחת את הפר החטאת ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש: 22 וביום השני תקריב שעיר עזים תמים לחטאת וחטאו את המזבח כאשר חטאו בפר: 23 בכלותך מחטא תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים: 24 והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה: 25 שבעת ימים תעשה שעיר חטאת ליום ופר בן בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו: 26 שבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו אותו ומלאו ידו: 27 ויכלו את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה:

44 וישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור: 2 ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור: 3 את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכול לחם לפני יהוה מדרך אלם השער יבוא ומדרכו יצא: 4 ויביאני דרך שער הצפון אל פני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פני: 5 ויאמר אלי יהוה בן אדם שים לבך וראה בעיניך ובאזניך

דלתות לדלתות שתיים מוסבות דלתות שתיים
לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת: 25 ועשויה
אליהן אל דלתות ההיכל כרובים ותמרים כאשר
עשויים לקירות ועב עץ אל פני האולם מהחוץ:
26 וחלונים אטמות ותמרים מפו ומפו אל כתפות
האולם וצלעות הבית והעבים:

42 ויוצאני אל החצר החיצונה הדרך דרך
הצפון ויבאני אל הלשכה אשר נגד הנזרה ואשר
נגד הבנין אל הצפון: 2 אל פני ארך אמות
המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמות: 3 נגד
העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר
לחצר החיצונה אתיק אל פני אתיק בשלשים:

43 ויולכני אל השער שער אשר פנה דרך
הקדים: 2 והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך
הקדים וקולו כקול מים רבים והארץ האירה
מכבודו: 3 וכמראה המראה אשר ראיתי כמראה
אשר ראיתי בבאי לשחת את העיר ומראות כמראה
אשר ראיתי אל נהר כבר ואפל אל פני: 4 וכבוד
יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פניו דרך
הקדים: 5 ותשאני רוח ותביאני אל החצר הפנימי
והנה מלא כבוד יהוה הבית: 6 ואשמע מדבר אלי
מהבית ואיש היה עמד אצלי: 7 ויאמר אלי בן
אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר
אשכן שם בתוך בני ישראל לעולם ולא יטמאו
עוד בית ישראל שם קדשי המה ומלכיהם בזנותם
ובפגרי מלכיהם במותם: 8 בתתם ספם את ספי
ומזוזתם אצל מזוזתי והקיר ביני וביניהם וטמאו
את שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם
באפי: 9 עתה ירחקו את זנותם ופגרי מלכיהם
ממני ושכנתי בתוכם לעולם: 10 אתה בן אדם
הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם
ומדרו את תכנית: 11 ואם נכלמו מכל אשר עשו
צורת הבית ותכונתו ומוצאו ומובאו וכל צורתו
ואת כל חקתיו וכל צורתו וכל תורתו הודע אותם
וכתב לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל
חקתיו ועשו אותם: 12 זאת תורת הבית על ראש
ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים הנה
זאת תורת הבית: 13 ואלה מדות המזבח באמות
אמה אמה ושפח וחיק האמה ואמה רחב וגבולת
אל שפתה סביב זרת האחד וזה גב המזבח:

ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה: זה קדש הקדשים: 5 וימד קיר הבית שש אמות
 37 ואילו לחצר החיצונה ותמרים אל אילו מפו ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית סביב:
 ומפו ושמונה מעלות מעלו: 38 ולשכה ופתחה 6 והצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים
 באילים השערים שם ידיחו את העלה: 39 ובאלם ובאות בקיר אשר לבית לצלעות סביב סביב
 השער שנים שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה להיות אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית:
 לשחוט אליהם העולה והחטאת והאשם: 40 ואל 7 ורחבה ונסבה למעלה למעלה לצלעות כי
 הכתף מחוצה לעולה לפתח השער הצפונה שנים מוסב הבית למעלה למעלה סביב סביב לבית
 שלחנות ואל הכתף האחרת אשר לאלם השער על כן רחב לבית למעלה וכן התחתונה יעלה
 שנים שלחנות: 41 ארבעה שלחנות מפה וארבעה על העליונה לתיכונה: 8 וראיתי לבית גבה סביב
 שלחנות מפה לכתף השער שמונה שלחנות אליהם סביב מיסדות הצלעות מלו הקנה שש אמות
 ישחטו: 42 וארבעה שלחנות לעולה אבני גזית אצילה: 9 רחב הקיר אשר לצלע אל החוץ חמש
 ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי וגבה אמות ואשר מנח בית צלעות אשר לבית: 10 ובין
 אמה אחת אליהם ויניחו את הכלים אשר ישחטו הלשכות רחב עשרים אמה סביב לבית סביב
 את העולה כס והזבח: 43 והשפתים טפח אחד סביב: 11 ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך
 מוכנים בבית סביב סביב ואל השלחנות בשר הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקום המנח חמש
 הקרבן: 44 ומחוצה לשער הפנימי לשכות שרים אמות סביב סביב: 12 והבנין אשר אל פני הגזרה
 בחצר הפנימי אשר אל כתף שער הצפון ופניהם פאת דרך הים רחב שבעים אמה וקיר הבנין
 דרך הדרום אחד אל כתף שער הקדים פני דרך חמש אמות רחב סביב סביב וארכו תשעים אמה:
 הצפן: 45 וידבר אלי זה הלשכה אשר פניה דרך 13 ומדד את הבית ארך מאה אמה והגזרה והבניה
 הדרום לכהנים שמרי משמרת הבית: 46 והלשכה וקירותיה ארך מאה אמה: 14 ורחב פני הבית
 אשר פניה דרך הצפון לכהנים שמרי משמרת והגזרה לקדים מאה אמה: 15 ומדד ארך הבנין
 המזבח המה בני צדוק הקרבים מבני לוי אל יהוה אל פני הגזרה אשר על אחריה ואתוקיהא מפו
 לשרתו: 47 וימד את החצר ארך מאה אמה ורחב ומפו מאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר:
 מאה אמה מרבעת והמזבח לפני הבית: 48 ויבאני 16 הספים והחלונים האשמות והאתיקים סביב
 אל אלם הבית וימד אל אלם חמש אמות מפה לשלשתם נגד הסף שחף עץ סביב סביב והארץ
 וחמש אמות מפה ורחב השער שלש אמות מפו עד החלונות והחלונות מכסות: 17 על מעל הפתח
 ושלש אמות מפו: 49 ארך האלם עשרים אמה ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר סביב
 ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליו סביב בפנימי ובחיצון מדות: 18 ועשוי כרובים
 ועמדים אל האילים אחד מפה ואחד מפה: ותמרים ותמרה בין כרוב לכרוב ושנים פנים
 לכרוב: 19 ופני אדם אל התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה מפו עשוי אל כל הבית סביב סביב:
 20 מהארץ עד מעל הפתח הכרובים והתמרים עשויים וקיר ההיכל: 21 ההיכל מזוזת רבעה ופני
 הקדש המראה כמראה: 22 המזבח עץ שלוש אמות גבה וארכו שתיים אמות ומקצעותיו לו וארכו
 וקירתיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה: 23 ושתיים דלתות להיכל ולקדש: 24 ושתיים

41 ויבאני אל ההיכל וימד את האילים שש אמות רחב מפו ושש אמות רחב מפו רחב האהל:
 2 ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה: 3 ובא לפנימה וימד איל הפתח שתיים אמות והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות: 4 וימד את ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל פני ההיכל ויאמר אלי

27 בשוכבי אותם מן העמים וקבצתי אתם מארצות איביהם ונקדשתי במ לעיני הגוים רבים: 28 וידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם אל הגוים וכנסתים על אדמתם ולא אותיר עוד מהם שם: 29 ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה:

40 בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם היום הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה: 2 במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מנבב: 3 ויביא אותי שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער: 4 וידבר אלי האיש בן אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר אני מראה אותך כי למען הראותכה הבאתה הנה הגד את כל אשר אתה ראה לבית ישראל: 5 והנה חזומה מחוץ לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה שש אמות באמה ושפח וימד את רחב הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד: 6 ויבוא אל שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל במעלתו וימד את סף השער קנה אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב: 7 והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות וסף השער מאצל אולם השער מהבית קנה אחד: 8 וימד את אולם השער מהבית קנה אחד: 9 וימד את אולם השער שמנה אמות ואילו שתיים אמות ואולם השער מהבית: 10 ותאי השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם מפה ומפו: 11 וימד את רחב פתח השער עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות: 12 וגבול לפני התאות אמה אחת ואמה אחת גבול מפה והתא שש אמות מפו ושש אמות מפו: 13 וימד את השער מנג התא לגנו רחב עשרים וחמש אמות פתח נגד פתח: 14 ויעש את אילים ששים אמה ואל איל החצר השער סביב סביב: 15 ועל פני השער היאתון על לפני אולם השער הפנימי חמשים אמה: 16 וחלונות

יאמרו לך הלשלת שלל אתה בא הלבז בז הקהלת 8 הגה באה ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר קהלך לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל דברתי: 9 ויצאו ישראלי ובערו והשיקו שלל גדול: 14 לכן הנבא בן אדם ואמרת לגונו בנשק ומנן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמח כה אמר אדני יהוה הלווא ביום ההוא בשבת עמי ובערו בהם אש שבע שנים: 10 ולא ישאו עצים מן ישראל לבטח תדע: 15 ובאת ממקומך מירכתי השדה ולא יחטבו מן היערים כי בנשק יבערו אש צפון אתה ועמים רבים אתך רכבי סוסים כלם ושללו את שלליהם ובזזו את בזזיהם נאם אדני קהל גדול וחיל רב: 16 ועלית על עמי ישראל כענן להכסות הארץ באחרית הימים תהיה והבאותיך קבר בישראל גי העברים קדמת הים וחסמת היא על ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי כך את העברים וקברו שם את גוג ואת כל המונה לעיניהם גוג: 17 כה אמר אדני יהוה האתה הוא וקראו גוג המון גוג: 12 וקברום בית ישראל למען אשר דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי שחר את הארץ שבעה חדשים: 13 וקברו כל עם ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא אתך הארץ והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה: עליהם: 18 והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על 14 ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי: את העברים את הנותרים על פני הארץ לטהרה 19 ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא מקצה שבעה חדשים יחקרו: 15 ועברו העברים יהיה רעש גדול על אדמת ישראל: 20 ורעשו מפני דני הים ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש הרמש על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ אדני יהוה אמר לצפור כל כנף ולכל חית השדה תפול: 21 וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה: 22 ונשפסתי אתו בדבר וברם וגשם שוטף ואבני אלנביש אש וגפירות ושתיים דם: 18 בשר גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריאי 23 והתגדלתי והתקדשתי וגודעתי לעיני גוים רבים בשן כלם: 19 ואכלתם חלב לשבעה ושתיים דם לשכרון מזבחי אשר זבחתי לכם: 20 ושבעתם על שלחני סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם אדני יהוה: 21 ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתי בהם: 22 וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא והלאה: 23 וידעו הגוים כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו בחרב כלם: 24 כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר פני מהם: 25 לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב את שבית יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשם קדשי: 26 וגשו את כלמותם ואת כל מעלם אשר מעלו כי בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחריד:

39 ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל: 2 ושבתתיך וששאתיך והעליתיך מירכתי צפון והבאותיך על הרי ישראל: 3 והכיתי קשתך מיד שמאולך וחציך מיד ימינך אפיל: 4 על הרי ישראל תפול אתה וכל אנפיך ועמים אשר אתך לעיט צפור כל כנף וחית השדה נתתיך לאכלה: 5 על פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה: 6 ושלחתי אש במנוג ובישיבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה: 7 ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל:

מביא בכם רוח וחייתם: 6 ונתתי עליכם גדים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם כי אני יהוה: 7 ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצמות עצם אל עצמו: 8 וראיתי והנה עליהם גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם: 9 ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו: 10 והנבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד: 11 ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנו: 12 לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל ארמתי ישראל: 13 וידעתם כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלתי אתכם מקברותיכם עמי: 14 ונתתי רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה: 15 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 16 ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חברו: 17 וקרב אתם אחד אל אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך: 18 וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלוא תגיד לנו מה אלה לך: 19 דבר אלהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבתי ישראל חברו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידך: 20 והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם: 21 ודבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם: 22 ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות

38 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שים פניך אל גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו: 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל: 4 ושובבתיך ונתתי חחים בלחיך והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם: 5 פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע: 6 גמר וכל אנפיה בית תוגרמה ירכתי צפון ואת כל אנפיו עמים רבים אתך: 7 הכן והכן לך אתה וכל קהלך הנקהלים עליך וחיית להם למשמר: 8 מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל ארץ משובבת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח כלם: 9 ועלית כשאה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה אתה וכל אנפיה ועמים רבים אתך: 10 כה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבבך וחשבת מחשבת רעה: 11 ואמרת אעלה על ארץ פרזות אבוא השקטים ישיבי לבטח כלם יושבים באין חומה ובכריח ודלתים אין להם: 12 לשלל שלל ולבז בז להשיב ידך על חרבות נושבת ואל עם מאסף מגוים עשה מקנה וקנין ישיבי על טבור הארץ: 13 שבא ודרך וסחרי תרשים וכל כפריה

אשר מסביב: 5 לכן כה אמר אדני יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על שארית הגוים ועל אדום כלא אשר נתנו את ארצו להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט נפש למען מגרשה לבז: 6 לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת להרים ולנבעות לאפיקים ולנאיות כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמת גוים נשאתם: 7 לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את ידי אם לא הגוים אשר לכם מסביב המה כלמתם ישאו: 8 ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא: 9 כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם: 10 והרביתי עליכם אדם כל בית ישראל כלה ונשבו הערים והחרבות תבנינה: 11 והרביתי עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם כקדמותיכם והיטבתי מראשתיכם וידעתם כי אני יהוה: 12 והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל וירשוך והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם: 13 כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת אדם אתי ומשכלת גויך היית: 14 לכן אדם לא תאכלי עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה: 15 ולא אשמיע אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים לא תשאי עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה: 16 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 17 בן אדם בית ישראל ישיבים על אדמתם ויטמאו אותה בדרכם ובעלילותם כטמאת הנדה היתה דרכם לפני: 18 ואשפך חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ ובגלוליהם טמאוה: 19 ואפיץ אתם בגוים ויזרו בארצות כדרכם ובעלילותם שפטים: 20 ויבוא אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם עם יהוה אלה ומארצו יצאו: 21 ואחמל על שם קדשי אשר חללוהו בית ישראל בגוים אשר באו שמה: 22 לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים אשר באתם שם: 23 וקדשתי את שמי הנדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה נאם אדני

37 היתה עלי יד יהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות: 2 והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד: 3 ויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת: 4 ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דבר יהוה: 5 כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני

צאנו נפרשות כן אבקר את צאני והצלתי אתהם
מכל המקומות אשר נפצו שם ביום ענן וערפל:
יהוה: 31 ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם אני
אלהיכם נאם אדני יהוה:

35 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם
שים פניך על הר שעיר והנבא עליו: 3 ואמרת לו
כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר שעיר ונשיתי
ידי עליך ונתתיך שממה ומשמה: 4 עריך חרבה
אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי אני יהוה: 5 יען
היות לך איבת עולם ותנר את בני ישראל על ידי
חרב בעת אידם בעת עון קץ: 6 לכן חי אני נאם
אדני יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפך אם לא דם
שנאת ודם ירדפך: 7 ונתתי את הר שעיר לשממה
ושממה והכרתי ממנו עבר ושב: 8 ומלאתי את
הריו חלליו נבעותיך וניאותיך וכל אפיקיך חללי
חרב יפלו בהם: 9 שממות עולם אתנך ועריך לא
תישבנה וידעתם כי אני יהוה: 10 יען אמרך את
שני הגוים ואת שתי הארצות לי תהיינה וירשונה
ויהוה שם היה: 11 לכן חי אני נאם אדני יהוה
ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשיתה משנאתיך
בם ונודעתי בם כאשר אשפטך: 12 וידעת כי אני
יהוה שמעתי את כל נאצותיך אשר אמרת על הרי
ישראל לאמר שממה לנו נתנו לאכלה: 13 ותגדילו
עלי בפיכם והעתרתם עלי דברכם אני שמעתי:
14 כה אמר אדני יהוה כשמח כל הארץ שממה
אעשה לך: 15 כשמחתך לנחלת בית ישראל על
אשר שממה כן אעשה לך שממה תהיה הר שעיר
וכל אדום כלה וידעו כי אני יהוה:

36 ואתה בן אדם הנבא אל הרי ישראל ואמרת
הרי ישראל שמעו דבר יהוה: 2 כה אמר אדני
יהוה יען אמר האויב עליכם האח ובמות עולם
למורשה היתה לנו: 3 לכן הנבא ואמרת כה אמר
אדני יהוה יען ביען שמות ושאל אתכם מסביב
להיותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על שפת
לשון ודבת עם: 4 לכן הרי ישראל שמעו דבר
אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולנבעות
לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממות ולערים
הנעזבות אשר היו לבז וללעג לשארית הגוים

תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא רשע
 בעונו ימות ודמו מידך אבקש: 9 ואתה כי הזהרת
 רשע מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו הוא
 בעונו ימות ואתה נפשך הצלת: 10 ואתה בן אדם
 אמר אל בית ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעינו
 וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים ואיך נחיה: שממה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו: 30 ואתה
 11 אמר אליהם חי אני נאם אדני יהוה אם אחפץ
 במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה שובו
 שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל:
 12 ואתה בן אדם אמר אל בני עמך צדקת הצדיק
 לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא יכשל
 בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה
 ביום חטאתו: 13 באמרי לצדיק חיה יחיה והוא
 בטח על צדקתו ועשה עול כל צדקתו לא תזכרנה
 ובעולו אשר עשה בו ימות: 14 ובאמרי לרשע

34 מות תמות ושב מחטאתו ועשה משפט וצדקה:
 15 חבל ישיב רשע גולה ישלם בחקות החיים הלך
 לבלתי עשות עול חיו יחיה לא ימות: 16 כל חטאתו
 אשר חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו
 יחיה: 17 ואמרו בני עמך לא יתכן דרך אדני והמה
 דרכם לא יתכן: 18 בשוב צדיק מצדקתו ועשה
 עול ומת בהם: 19 ובשוב רשע מרשעתו ועשה
 משפט וצדקה עליהם הוא יחיה: 20 ואמרתם לא
 יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית
 ישראל: 21 ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה
 לחדש לגלותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר
 הכתה העיר: 22 ויד יהוה היתה אלי בערב לפני
 בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא אלי בבקר
 ויפתח פי ולא נאלמתי עוד: 23 ויהי דבר יהוה
 אלי לאמר: 24 בן אדם ישיב החרבות האלה על
 אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם
 ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ
 למורשה: 25 לכן אמר אלהם כה אמר אדני יהוה
 על הדם תאכלו ועיניכם תשאו אל גלוליתם ודם
 תשפכו והארץ תירשו: 26 עמדתם על חרבכם
 עשיתן תועבה ואיש את אשת רעהו טמאתם והארץ
 תירשו: 27 כה תאמר אלהם כה אמר אדני יהוה

34 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם הנבא
 על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים
 כה אמר אדני יהוה הוי רעי ישראל אשר היו
 רעים אותם הלוא הצאן ירעו הרעים: 3 את החלב
 תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריא תזבחו הצאן
 לא תרעו: 4 את הנחלות לא חזקתם ואת החולה
 לא רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת הנדחת לא
 השבתם ואת האבדת לא בקשתם ובחזקה רדיתם
 אתם ובפרך: 5 ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה
 לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה: 6 ישנו צאני
 בכל ההרים ועל כל גבעה רמה ועל כל פני
 הארץ נפצו צאני ואין דורש ואין מבקש: 7 לכן
 רעים שמעו את דבר יהוה: 8 חי אני נאם אדני
 יהוה אם לא יען היות צאני לבז ותהיינה צאני
 לאכלה לכל חית השדה מאין רעה ולא דרשו
 רעי את צאני וירעו הרעים אותם ואת צאני לא
 רעו: 9 לכן הרעים שמעו דבר יהוה: 10 כה אמר
 אדני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את צאני מידם
 והשבתים מרעות צאן ולא ירעו עוד הרעים אותם
 והצלתי צאני מפיהם ולא תהיין להם לאכלה:
 11 כי כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאני
 ובקרתים: 12 כבקרת רעה עדרו ביום היותו בתוך

אליו כפיר גוים נדמית ואתה כתנים בימים ותנח בנהרותיך ותדלח מים ברנליך ותרפס נהרותם: המונה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים 3 כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את רשתי בקהל עמים רבים והעלוך בחרמי: 4 ונטשתיך בארץ על פני השרה אטילך והשכנתי עליך כל עוף השמים והשבעתי ממך חית כל הארץ: 5 ונתתי את בשרך על ההרים ומלאתי הגאיות רמותיך: 6 והשקיתי ארץ צפתך מדרמך אל ההרים ואפקים ימלאון ממך: 7 וכסיתי בכבותך שמים והקדרתי את ככביהם שמש בענן אכסנו וירח לא יאיר אורו: 8 כל מאורי אור בשמים אקדירם עליך ונתתי חשך על ארצך נאם אדני יהוה: 9 והכעסתי לב עמים רבים בהביאי שבך בנוים על ארצות אשר לא ידעתם: 10 והשמותי עליך עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך: 11 כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך בבל תבואך: 12 בחרבות גבורים אפיל המונך עריצי גוים כלם ושדדו את גאון מצרים ונשמד כל המונה: 13 והאבדתי את כל בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל אדם עוד ופרסות בהמה לא תדלחם: 14 אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אוליך נאם אדני יהוה: 15 בתתי את ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאת בהכותי את כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה: 16 קינה היא וקוננה בנות הגוים תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה: 17 ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: 18 בן אדם נהה על המון מצרים והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל ארץ תחתיות את יורדי בור: 19 ממי נעמת רדה והשכבה את ערלים: 20 בתוך חללי חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל המוניה: 21 ידברו לו אלי גבורים מתוך שאול את עזריו ירדו שכבו הערלים חללי חרב: 22 Sheol h7585 שם אשור וכל קהלה סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב: 23 אשר נתנו קברתיה בירכתי בור ויהי קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב

33 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם דבר אל בני עמך ואמרת אליהם ארץ כי אביא עליה חרב ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפה: 3 וראה את החרב באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם: 4 ושמע השמע את קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה: 5 את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר נפשו מלט: 6 והצפה כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש: 7 ואתה בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפִי דבר והזהרת אתם ממני: 8 באמרי לרשע רשע מות

יהוה והשבתי את המון מצרים ביד נבוכדראצר מטעה ואת תעלתיה שלחה אל כל עצי השדה: מלך בבל: 11 הוא ועמו אתו עריצי גוים מובאים 5 על כן גבהא קמתו מכל עצי השדה ותרבינה לשחת הארץ והריקן חרבותם על מצרים ומלאו סרעפתיו ותארקנה פאררתו ממים רבים בשלחו: את הארץ חלל: 12 ונתתי יארים חרבה ומכרתי 6 בסעפתיו קננו כל עוף השמים ותחת פאררתיו את הארץ ביד רעים והשמתי ארץ ומלאה ביד ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים: זרים אני יהוה דברתי: 13 כה אמר אדני יהוה 7 וייף בגדלו בארך דליותיו כי היה שרשו אל מים והאבדתי גלולים והשבתי אלילים מנף ונשיא רבים: 8 ארזים לא עממהו בנן אלהים ברושים מארץ מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה בארץ לא דמו אל סעפתיו וערמנים לא היו כפאררתיו מצרים: 14 והשמתי את פתרוס ונתתי אש בצען כל עץ בנן אלהים לא דמה אליו ביפיו: 9 יפה ועשיתי שפטים בנא: 15 ושפכתי חמתי על סין עשיתיו ברב דליותיו ויקנאהו כל עצי עדן אשר מעוז מצרים והכרתי את המון נא: 16 ונתתי אש במצרים חול תחיל סין ונא תהיה להבקע ונף צרי במצרים חול תחיל סין ונא תהיה להבקע ונף צרי יומם: 17 בחוריו און ופי בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה: 18 ובתחפנחס חשך היום בשברי שם את מסות מצרים ונשבת בה נאון עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה: 19 ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה: 20 ויהי באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: 21 בן אדם את זרוע פרעה מלך מצרים שברתי והנה לא חבשה לתת רפאות לשום חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב: 22 לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושברתי את זרעתי את החזקה ואת הנשברת והפלתי את החרב מידו: 23 והפצותי את מצרים בגוים וזריתם בארצות: 24 וחזקתי את זרעות מלך בבל ונתתי את חרבי בידו ושברתי את זרעות פרעה ונאק נאקות חלל לפניו: 25 והחזקתי את זרעות מלך בבל וזרעות פרעה תפלנה וידעו כי אני יהוה בתתי חרבי ביד מלך בבל ונטה אותה אל ארץ מצרים: 26 והפצותי את מצרים בגוים וזריתי אותם בארצות וידעו כי אני יהוה:

31 ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים ואל המונו אל מי דמית בגדלך: 3 הנה אשור ארז בלבנון יפה ענף וחרש מצל וגבה קומה ובין עבתיים היתה צמררת: 4 מים גדלוהו תהום רממתהו את נהרתיה הלך סביבות

32 ויהי בשתי עשרה שנה בשני עשר באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שא קינה על פרעה מלך מצרים ואמרת

בלחות היית ואינך עד עולם: 20 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 21 בן אדם שים פניך אל צידון והנבא עליה: 22 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי בה: 23 ושלחתי בה דבר ודם בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסביב וידעו כי אני יהוה: 24 ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל סביבתם השאטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה: 25 כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל מן העמים אשר נפצו במ ונקדשתי במ לעיני הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב: 26 וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם:

29 בשנה העשרית בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שים פניך על פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלל: 3 דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יארינו אשר אמר לי יארי ואני עשיתי: 4 ונתתי חיים בלחיך והדבקתי דגת יאריך בקשקשתיך והעליתיך מתוך יאריך ואת כל דגת יאריך בקשקשתיך תדבק: 5 ונטשתיך המדברה אותך ואת כל דגת יאריך על פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה: 6 וידעו כל ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל: 7 בתפשם בך בכפך תרוץ ובקעת להם כל כתף ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים: 8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם ובהמה: 9 והיתה ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי: 10 לכן הנני אליך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סונה ועד גבול כוש: 11 לא תעבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים

30 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה הילילו ה ליום: 3 כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן נגים יהיה: 4 ובאה חרב במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו המונה ונהרסו יסודתיה: 5 כוש ופוש ולוד וכל הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב יפלו: 6 כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל סונה בחרב יפלו בה נאם אדני יהוה: 7 ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך ערים נחרבות תהיינה: 8 וידעו כי אני יהוה בתתי אש במצרים ונשברו כל עזריה: 9 ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בצים להחריד את כוש בטח והיתה חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה באה: 10 כה אמר אדני

מערבך: 10 פרס ולוד ופוט היו בחילך אנשי מלחמתך מגן וכובע תלו בכך המה נתנו הדרך: ומערבך העשרת מלכי ארץ: 34 עת נשברת 11 בני ארוד וחילך על חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך היו שלטיהם תלו על חומותיך סביב המה כללו יפיך: 12 תרשיש סחרתך מרב כל הון בכסף ברזל בדיל ועופרת נתנו עזבוניך: עליך בלחות היית ואינך עד עולם:

28 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם אמר לגנדי צר כה אמר אדני יהוה יען גבה לבך ותאמר אל אני מושב אלהים ישבתי בלב ימים ואתה אדם ולא אל ותתן לבך כלב אלהים: 3 הנה חכם אתה מדנאל כל סתום לא עממוך: 4 בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב וכסף באוצרותיך: 5 ברב חכמתך ברכלתך הרבית חילך ויגבה ללבך בחילך: 6 לכן כה אמר אדני יהוה יען תתן את לבבך כלב אלהים: 7 לכן הגני מביא עליך זרים עריצי גוים והריקו חרבותם על יפי חכמתך וחללו יפעתך: 8 לשחת יורדוך ומתה ממותי חלל בלב ימים: 9 האמר תאמר אלהים אני לפני הרגך ואתה אדם ולא אל ביד מחלליך: 10 מותי ערלים תמות ביד זרים כי אני דברתי נאם אדני יהוה: 11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 12 בן אדם שא קינה על מלך צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה וכליל יפי: 13 בעדן גן אלהים היית כל אבן יקרה מסכתך אדם פטדה ויהלם תרשיש שהם וישפה ספיר נפך וברקת וזהב מלאכת תפיד ונקביך כך ביום הבראך כוננו: 14 את כרוב ממשח הסוכך ונתתך בהר קדש אלהים היית בתוך אבני אש התהלכת: 15 תמים אתה ברכיך מיום הבראך עד נמצא עולתה כך: 16 ברב רכלתך מלו תוכך חמס ותחטא ואחללך מהר אלהים ואבדך כרוב הסכך מתוך אבני אש: 17 גבה לבך ביפיך שחת חכמתך על יפעתך על ארץ השלכתך לפני מלכים נתתך לראוה כך: 18 מרב עוניך בעול רכלתך חללת מקדשיך ואוצא אש מתוכך היא אכלתך ואתנך לאפר על הארץ לעיני כל ראיך: 19 כל יודעך בעמים שממו עליך

13 יון תבל ומשך המה רכליך בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך: 14 מבית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים נתנו עזבוניך: 15 בני דדן רכליך איים רבים סחרת ירך קרנות שן והובנים השיבו אשכרך: 16 אדם סחרתך מרב מעשיך בנפך ארגמן ורקמה ובין וראמת וכדכד נתנו בעזבוניך: 17 יהודה וארץ ישראל המה רכליך בחשי מנית ופגנ ודבש ושמן וצרי נתנו מערבך: 18 דמשק סחרתך ברב מעשיך מרב כל הון ביין חלבון וצמר צחר: 19 ודן ויון מאוזל בעזבוניך נתנו ברזל עשות קרה וקנה במערבך היה: 20 דדן רכלתך בבגדי חפש לרכבה: 21 ערב וכל נשיא קדר המה סחרי ירך בכרים ואילים ועתודים במ סחריך: 22 רכלי שבא ורעמה המה רכליך בראש כל בשם ובכל אבן יקרה וזהב נתנו עזבוניך: 23 חרן וכנה ועדן רכלי שבא אשור כלמד רכלתך: 24 המה רכליך במכללים בגלומי תכלת ורקמה ובגנזי ברמים בחבלים חבשים וארזים במרכלתך: 25 אניות תרשיש שרותיך מערבך ותמלאי ותכבדי מאד בלב ימים: 26 במים רבים הביאוך השטים אתך רוח הקדים שברך בלב ימים: 27 הונך ועזבוניך מערבך מלחך וחבליך מחזיקי בדרך וערבי מערבך וכל אנשי מלחמתך אשר כך ובכל קהלך אשר בתוכך יפלו בלב ימים ביום מפלתך: 28 לקול זעקת חבליך ירעשו מגרשות: 29 וירדו מאניותיהם כל תפשי מושט מלחים כל חבלי הים אל הארץ יעמדו: 30 והשמיעו עליך בקולם ויזעקו מרה ויעלו עפר על ראשיהם באפר יתפלשו: 31 והקריחו אליך קרחה וחגרו שקים וככו אליך במר נפש מספד מר: 32 ונשאו אליך בניהם קינה וקוננו עליך מי כצור כדמה בתוך הים: 33 בצאת

מִן הָעַמִּים וְהָאֲבֹדֶתִּיךָ מִן הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁמִּידֹךָ וִידַעַת
 כִּי אֲנִי יְהוָה: ⁸ כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה יֵעַן אָמַר מֹואָב
 וְשַׁעִיר הִנֵּה כִכֹּל הַגּוֹיִם בֵּית יְהוּדָה: ⁹ לָכֵן הִגַּנִּי
 פָּתַח אֶת כְּתָף מֹואָב מִהָעֵרִים מֵעֲרִיו מִקְצָהוּ צָבִי
 אֶרֶץ בֵּית הַיְּשִׁימִת בְּעַל מַעֲוֹן וְקִרְיַתמָה: ¹⁰ לִבְנֵי
 קָדִם עַל בְּנֵי עַמּוֹן וְנַתַּתִּיהָ לַמּוֹרֶשֶׁה לַמַּעַן לֹא
 תִּזְכֹּר בְּנֵי עַמּוֹן בְּנוֹיִם: ¹¹ וּבִמְוֹאָב אַעֲשֶׂה שְׁפָטִים
 וִידַעְוּ כִּי אֲנִי יְהוָה: ¹² כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה יֵעַן
 עֲשׂוֹת אֲדוֹם בְּנִקְמָה נִקְמָה לְבֵית יְהוּדָה וַיֹּאשְׁמוּ אֲשׁוּם
 וַיִּנְקְמוּ בָהֶם: ¹³ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה וְנִשְׁתִּי
 יָדִי עַל אֲדוֹם וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה אֲדָם וּבִהְמָה וְנַתַּתִּיהָ
 חֶרֶבָה מִתִּימָן וּדְדָנָה בַּחֶרֶב יִפְּלוּ: ¹⁴ וְנַתַּתִּי אֶת
 נִקְמָתִי בְּאֲדוֹם בִּיד עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְעָשׂוּ בְּאֲדוֹם כַּאֲפִי
 וּכְחַמְתִּי וִידַעְוּ אֶת נִקְמָתִי נֹאֵם אֲדֹנִי יְהוָה: ¹⁵ כֹּה
 אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה יֵעַן עֲשׂוֹת פְּלִשְׁתִּים בְּנִקְמָה וַיִּנְקְמוּ
 נִקְמָה בְּשֹׂאֵט בְּנֶפֶשׁ לַמִּשְׁחִית אֵיבַת עוֹלָם: ¹⁶ לָכֵן
 כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הִנְנִי נוֹטֶה יָדִי עַל פְּלִשְׁתִּים
 וְהִכְרַתִּי אֶת כְּרַתִּים וְהָאֲבֹדֶתִּי אֶת שְׂאֲרֵית חוֹף
 הַיָּם: ¹⁷ וְעָשִׂיתִי בָּם נִקְמוֹת גְּדֻלוֹת בְּתוֹכָהֶן חֲמָה
 וִידַעְוּ כִּי אֲנִי יְהוָה בְּתַתִּי אֶת נִקְמָתִי בָּם:

26 וַיְהִי בַעֲשֵׂתִי עֲשֶׂרֶה שָׁנָה בְּאַחַד לַחֲדָשׁ הָיָה
 דִּבְרַי יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ² בֶּן אָדָם יֵעַן אֲשֶׁר אָמַרְהָ
 צָר עַל יְרוּשָׁלַם הָאֵחָ נִשְׁבְּרָה דְלָתוֹת הָעַמִּים נִסְבָּה
 אֵלַי אֲמַלְאָה הַחֶרֶבָה: ³ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה
 הִנְנִי עֹלִיךְ צָר וְהָעֲלִיתִי עֲלֶיךָ גּוֹיִם רַבִּים כְּהַעֲלֹת
 הַיָּם לְגִלְיוֹ: ⁴ וְשַׁחַתוּ חֲמוֹת צָר וְהִרְסוּ מִגְדְּלֶיהָ
 וְסֻחִיתִי עֲפָרָה מִמֶּנָּה וְנַתַּתִּי אוֹתָהּ לְצַחִיחַ סֹלַע:
⁵ מִשְׁטַח חֲרָמִים תִּהְיֶה בְּתוֹךְ הַיָּם כִּי אֲנִי דִּבַּרְתִּי
 נֹאֵם אֲדֹנִי יְהוָה וְהִיתָה לְבֹז לְגוֹיִם: ⁶ וּבִנְוֹתֶיהָ אֲשֶׁר
 בְּשָׂדֶה בַּחֶרֶב תִּהְרַגְנָה וִידַעְוּ כִּי אֲנִי יְהוָה: ⁷ כִּי כֹה
 אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא אֶל צָר נְבוּכַדְרֶאצַּר
 מֶלֶךְ בָּבֶל מִצָּפוֹן מֶלֶךְ מַלְכִּים בָּסוּס וּבֶרֶכֶב
 וּבַפָּרָשִׁים וְקָהַל וְעַם רַב: ⁸ בְּנוֹתֶיךָ בְּשָׂדֶה בַּחֶרֶב
 יִהְרָגוּ וְנָתַן עֲלֶיךָ דִּיק וּשְׁפָךְ עֲלֶיךָ סִלְלָה וְהִקִּים
 עֲלֶיךָ צִנָּה: ⁹ וּמַחִי קָבְלוּ יָתֵן בַּחֲמוֹתֶיךָ וּמִגְדְּלֶיךָ
 יִתֵּץ בַּחֲרָבוֹתָיו: ¹⁰ מִשְׁפַּעַת סוֹסָיו יִכְסֹךְ אֲבָקָם
 מִקּוֹל פָּרֶשׁ וּגְלָגֶל וּרְכֵב תִּרְעַשְׁנָה חֲמוֹתֶיךָ בְּבָאוּ

27 וַיְהִי דִבְרַי יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ² וְאַתָּה בֶּן
 אָדָם שֶׁאֵל עַל צָר קִינָה: ³ וְאָמַרְתָּ לְצָר הִשְׁבַּתִּי
 עַל מִבּוֹאֵת יָם רִכְלַת הָעַמִּים אֶל אֵיִם רַבִּים כֹּה
 אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה צָר אֶת אֲמַרְתָּ אֲנִי כְּלִילַת יָפִי:
⁴ בְּלֹב יָמִים נִבְּלוֹיךְ בְּנִיךְ כָּלְלוּ יָפִיךְ: ⁵ בְּרוּשִׁים
 מִשְׁנִיר בְּנוֹ לֶךְ אֶת כָּל לַחְתִּים אֲרֻז מִלְּבָנוֹן לְקַחוּ
 לַעֲשׂוֹת תֵּרֶן עֲלֶיךָ: ⁶ אֲלוֹנִים מִבְּשֵׁן עָשׂוּ מִשְׁוֹטֶיךָ
 קִרְשֶׁךָ עָשׂוּ שֵׁן בֵּת אֲשֶׁרִים מֵאֵי כְּתִים: ⁷ שֵׁשׁ
 בְּרִקְמָה מִמְּצָרִים הָיָה מִפְּרֶשֶׁךָ לַהֲיוֹת לֶךְ לִנְס
 תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן מֵאֵי אֲלִישָׁה הָיָה מִכְסֶךָ: ⁸ יֹשְׁבֵי
 צִיּוֹן וְאַרְוֹד הָיוּ שְׂטִים לֶךְ חֲכַמֶיךָ צָר הָיוּ בְךָ
 הֵמָּה חֲבִלֶיךָ: ⁹ זָקְנֵי גִבּוֹר וְחֲכָמִיהָ הָיוּ בְךָ מִחֲזִיקִין
 בְּדֶרֶךְ כָּל אֲנִיּוֹת הַיָּם וּמִלְּחִיהֶם הָיוּ בְךָ לַעֲרֵב

עליה: 42 וקול המון שלו בה ואל אנשים מרב אדם מובאים סובאים ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת תפארת על ראשיהן: 43 ואמר לבלה נאופים עת יזנה תזנותיה והיא: 44 ויבוא אליה כבוא אל אשה זונה כן באו אל אהלה ואל אהליבה אשת הזמה: 45 ואנשים צדיקים המה ישפטו אותהם משפט נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפת הנה ודם בידיהן: 46 כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהל ונתן אותהן לזעזע ולבז: 47 ורגמו עליהן אבן קהל וברא אותהן בחרבותם בניהם ובנותיהם יהרגו ובתיהן באש ישרפו: 48 והשבתי זמה מן הארץ ונוסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה: 49 ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי גלוליתן תשאנה וידעתם כי אני אדני יהוה:

24 ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר: 2 בן אדם כתוב לך את שם היום את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלם בעצם היום הזה: 3 ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים: 4 אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכתף מבחר עצמים מלא: 5 מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים תחתיה רתח רתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה: 6 לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל: 7 כי דמה בתוכה היה על צחיח סלע שמתהו לא שפכתהו על הארץ לכסות עליו עפר: 8 להעלות חמה לנקם נקם נתתי את דמה על צחיח סלע לבלתי הכסות: 9 לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גם אני אנדיל המדורה: 10 הרבה העצים הרלק האש התם הבשר והרקת המרקחה והעצמות יחרו: 11 והעמידה על גחליה רקת למען תחם וחרה נחשתה ונתכה בתוכה שמאתה תתם חלאתה: 12 תאנים הלאת ולא תצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה: 13 בשמאתך זמה יען שהרתיק ולא שהרת מטמאתך לא תטהרי עוד עד הניחי את

25 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שים פניך אל בני עמון והנבא עליהם: 3 ואמרת לבני עמון שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך האח אל מקדשי כי נחל ואל אדמת ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הלכו בגולה: 4 לכן הנני נתן לבני קדם למורשה וישבו טירותיהם בך ונתנו בך משכניהם המה יאכלו פריך והמה ישתו חלבך: 5 ונתתי את רבה לנוה גמלים ואת בני עמון למרבץ צאן וידעתם כי אני יהוה: 6 כי כה אמר אדני יהוה יען מחאך יד ורקעך ברגל ותשמח בכל שאטך בנפש אל אדמת ישראל: 7 לכן הנני נשיתי את ידי עליך ונתתיך לבג לגוים והכרתיך

ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי שחתה ולא מצאתי: 31 ואשפך עליהם זעמי באש עברתי כליתים דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה:

23 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שתים נשים בנות אם אחת היו: 3 ותזנינה במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן: 4 ושמותן אהלה הגדולה ואהליבה אחותה ותהיינה לי ותלדנה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אהליבה: 5 ותזן אהלה תחתי ותעגב על מאהביה אל אשור קרובים: 6 לבשי תכלת פחות וסננים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוסים: 7 ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני אשור כלם ובכל אשר עגבה בכל גלוליהם נטמאה: 8 ואת תזנותיה ממצרים לא עזבה כי אותה שכבו בנעוריה והמה עשו דדי בתוליה וישפכו תזנותם עליה: 9 לכן נתתיה ביד מאהביה ביד בני אשור אשר עגבה עליהם: 10 המה גלו ערותה בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו ותהי שם לנשים ושפוטים עשו בה: 11 ותרא אחותה אהליבה ותשחת עגבתה ממנה ואת תזנותיה מזונני אחותה: 12 אל בני אשור עגבה פחות וסננים קרבים לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים בחורי חמד כלם: 13 וארא כי נטמאה דרך אחד לשתייהן: 14 ותוסף אל תזנותיה ותרא אנשי מחקה על הקיר צלמי כשדיים חקקים בששר: 15 חגורי אזור במתניהם סרוחי טבולים בראשיהם מראה שלישים כלם דמות בני בבל כשדים ארץ מולדתם: 16 ותעגב עליהם למראה עיניה ותשלח מלאכים אליהם כשדימה: 17 ויבאו אליה בני בבל למשכב דדים ויטמאו אותה כתזנותם ותטמא בם ותקע נפשה מהם: 18 ותגל תזנותיה ותגל את ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר נקעה נפשי מעל אחותה: 19 ותרבה את תזנותיה לזכר את ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים: 20 ותעגבה על פלגשיהם אשר בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם: 21 ותפקדי את זמת נעוריה בעשות ממצרים דרך למען שדי נעוריה: 22 לכן אהליבה

מארץ אחד יצאו שניהם ויד ברא בראש דרך עיר ברא: 20 דרך תשים לבוא חרב את רבת בני עמון ואת יהודה בירושלם בצורה: 21 כי עמד מלך בבל אל אם הדרך בראש שני הדרכים לקסם קסם קלקל בחצים שאל בתרפים ראה בכבד: 22 בימינו היה הקסם ירושלם לשום כרים לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה לשום כרים על שערים לשפך סללה לבנות דיק: 23 והיה להם כקסום שוא בעיניהם שבעי שבעות להם והוא מזכיר עון להתפש: 24 לכן כה אמר אדני יהוה יען הזכרכם עונכם בהגלות פשעים להראות חטאותיכם בכל עלילותיכם יען הזכרכם בכף תתפשו: 25 ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר בא יומו בעת עון קץ: 26 כה אמר אדני יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה זאת לא זאת השפלה הנגבה והנגבה השפיל: 27 עוה עוה אשימנה גם זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט ונתתיו: 28 ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני עמון ואל חרפתם ואמרת חרב פתוחה לשבח מרוטה להכיל למען ברק: 29 בחזות לך שוא בקסם לך כזב לתת אותך אל צוארי חללי רשעים אשר בא יומם בעת עון קץ: 30 השב אל תערה במקום אשר נבראת בארץ מכרותיך אשפט אתך: 31 ושפכתי עליך זעמי באש עברתי אפיח עליך ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי משחית: 32 לאש תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ לא תזכרי כי אני יהוה דברתי: 22 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 ואתה בן אדם התשפט התשפט את עיר הדמים והודעתה את כל תועבותיה: 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לשמאה: 4 בדמך אשר שפכת אשמת ובגלולייך אשר עשית טמאת ותקריבי ימך ותבוא עד שנותיך על כן נתתיך חרפה לגוים וקלסה לכל הארצות: 5 הקרבות והרחקות ממך יתקלסו כך טמאת השם רבת המהומה: 6 הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו כך למען שפך דם: 7 אב ואם הקלו

הבדרך אבותיכם אתם נטמאים ואחרי שקוצייהם אתם זנים: 31 ובשאת מתנתיכם בהעביר בניכם באש אתם נטמאים לכל גלולים עד היום ואני אדרש לכם בית ישראל חי אני נאם אדני יהוה אם אדרש לכם: 32 והעלה על רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות הארצות לשרת עץ ואבן: 33 חי אני נאם אדני יהוה אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוך עליכם: 34 והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפוצתם בם ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה: 35 והבאתי אתכם אל מדבר העמים ונשפתי אתכם שם פנים אל פנים: 36 כאשר נשפתי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה: 37 והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית: 38 וברותי מכם המרדים והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני יהוה: 39 ואתם בית ישראל כה אמר אדני יהוה איש גלוליו לכו עבדו ואחר אם אינכם שמעים אלי ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגלולים: 40 כי בהר קדשי בהר מרום ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל כלה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את תרומתיכם ואת ראשית משאותיכם בכל קדשיכם: 41 בריח ניחח ארצה אתכם בהוציאי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים: 42 וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם אל אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאבותיכם: 43 וזכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם בם ונקטתם בפנים בכל רעותיכם אשר עשיתם: 44 וידעתם כי אני יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל נאם אדני יהוה: 45 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 46 בן אדם שים פניך דרך תימנה והטף אל דרום והנבא אל יער השדה נגב: 47 ואמרת

21 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שים פניך אל ירושלם והטף אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל: 3 ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע: 4 יען אשר הכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל כל בשר מנגב צפון: 5 וידעו כל בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב עוד: 6 ואתה בן אדם האנח בשברון מתנים ובמרירות תאנח לעיניהם: 7 והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב ורפו כל ידים וכחתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה: 8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 9 בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני אמר חרב חרב הוחדה וגם מרושה: 10 למען טבח טבח הוחדה למען היה לה ברק מרטה או נשיש שבט בני מאסת כל עץ: 11 ויתן אתה למרטה לתפש בכף היא הוחדה חרב והיא מרטה לתת אותה ביד הורג: 12 זעק והילל בן אדם כי היא היתה בעמי היא בכל נשיאי ישראל מגורי אל חרב היו את עמי לכן ספק אל ירך: 13 כי בחן ומה אם גם שבט מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה: 14 ואתה בן אדם הנבא והך כף אל כף ותכפל חרב שלישתה חרב חללים היא חרב חלל הגדול החדרת להם: 15 למען למוג לב והרבה המכשלים על כל שעריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק מעטה לטבח: 16 התאחדי הימיני השימי השמילי אנה פניך מעדות: 17 וגם אני אכה כפי אל כפי והניחתי חמתי אני יהוה דברתי: 18 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 19 ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים לבוא חרב מלך בכל

רשתם בשחתם נתפש: 9 ויתנהו בסוגר בחחים ויבאהו אל מלך כבל יבאהו במצדות למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל: 10 אמך כנפן בדמך על מים שתולה פריה וענפה היתה ממים רבים: 11 ויהיו לה מטות עז אל שבטי משלים ותגבה קומתו על בין עבתיים וירא בנבהו ברב דליתיו: 12 ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו: 13 ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא: 14 ותצא אש ממטה בדיה פריה אכלה ולא היה בה מטה עז שבט למשול קינה היא ותהי לקינה:

20 ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני: 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 3 בן אדם דבר את זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלדרש אתי אתם באים חי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה: 4 התשפט אתם התשפוט בן אדם את תועבת אבותם הודיעם: 5 ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם: 6 ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות: 7 ואמר אלהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם: 8 וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים: 9 ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר המה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים: 10 ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל המדבר: 11 ואתן להם את חקותי ואת משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם: 12 וגם את שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם: 13 וימרו בי בית ישראל במדבר בחקותי

לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי בהם ואת שבתתי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לכלותם: 14 ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם: 15 וגם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות: 16 יען במשפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם לבם הלך: 17 ותחס עיני עליהם משחתם ולא עשיתי אותם כלה במדבר: 18 ואמר אל בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו: 19 אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשו אותם: 20 ואת שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה אלהיכם: 21 וימרו בי הבנים בחקותי לא הלכו ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם את שבתותי חללו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בם במדבר: 22 והשבתי את ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם: 23 גם אני נשאתי את ידי להם במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות: 24 יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי אבותם היו עיניהם: 25 וגם אני נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם: 26 ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען אשמם למען אשר ידעו אשר אני יהוה: 27 לכן דבר אל בית ישראל בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת נדפנו אותי אבותיכם במעלם בי מעל: 28 ואביאם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה להם ויראו כל גבעה רמה וכל עץ עבת ויזבחו שם את זבחייהם ויתנו שם כעס קרבנם וישימו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את נסכיהם: 29 ואמר אלהם מזה הבמה אשר אתם הבאים שם ויקרא שמה במה עד היום הזה: 30 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה

מצמרת הארז הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף ושתלתי אני על הר גבה ותלול: 23 בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו תשכנה: 24 וידעו כל עצי השרה כי אני יהוה השפילתי עץ גבה הנבהתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי:

18 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 מה לכם אתם משלים את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקחינה: 3 חי אני נאם אדני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל: 4 הן כל הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת היא תמות: 5 ואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה: 6 אל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב: 7 ואיש לא יונה חבלתו חוב ישיב גזלה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בגד: 8 בנשך לא יתן ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש: 9 בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה: 10 והוליד בן פריץ שפך דם ועשה אח מאחד מאלה: 11 והוא את כל אלה לא עשה כי גם אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא: 12 עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא ישיב ואל הגלולים נשא עיניו תועבה עשה: 13 בנשך נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל התועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה: 14 והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו אשר עשה וירא ולא יעשה כהן: 15 על ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל את אשת רעהו לא טמא: 16 ואיש לא הונה חבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו לרעב נתן ועירם כסה בגד: 17 מעני השיב ידו נשך ותרבית לא לקח משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה: 18 אביו כי עשק עשק גזל גזל אח ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנה מת בעונו: 19 ואמרתם מדע לא נשא הבן

19 ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל: 2 ואמרת מה אמך לביא בין אריות רבצה בתוך כפרים רבתה גוריה: 3 ותעל אחד מגריה כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם אכל: 4 וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש ויבאהו בחחים אל ארץ מצרים: 5 ותרא כי נוחלה אבדה תקותה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו: 6 ויתהלך בתוך אריות כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם אכל: 7 וידע אלמנותיו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מקול שאנתו: 8 ויתנו עליו גוים סביב ממדינות ויפרשו עליו

שמרון היא ובנותיה היושבת על שמאולך ואחותך הקטנה ממך היושבת מימינך סדם ובנותיה: 47 ולא בדרכיהן הלכת ובתועבותיהן עשיתי כמעט קט ותשחתני מהן בכל דרכיך: 48 חי אני נאם אדני יהוה אם עשתה סדם אחותך היא ובנותיה כאשר עשית את ובנותיך: 49 הנה זה היה עון סדם אחותך גאון שבעת לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד עני ואביון לא החזיקה: 50 ותנבחינה ותעשינה תועבה לפני ואסיר אתהן כאשר ראיתי: 51 ושמרון כחצי חטאתיך לא חטאה ותרבי את תועבותיך מהנה ותצדקי את אחותך בכל תועבותיך אשר עשיתי: 52 גם את שאי כלמתך אשר פללת לאחותך בחטאתיך אשר התעבת מהן תצדקנה ממך וגם את בושי ושא כלמתך בצדקתך אחיותיך: 53 ושבתי את שבותהן את שבית סדם ובנותיה ואת שבית שמרון ובנותיה ושבית שביתיך בתוכהנה: 54 למען תשאי כלמתך ונכלמת מכל אשר עשית בנחמך אתן: 55 ואחותיך סדם ובנותיה תשבן לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבן לקדמתן ואת ובנותיך תשבינה לקדמתכן: 56 ולוא היתה סדם אחותך לשמועה בפיד ביום גאוניך: 57 בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת בנות ארם וכל סביבותיה בנות פלשתים השאטות אותך מסביב: 58 את זמתך ואת תועבותיך את נשאתים נאם יהוה: 59 כי כה אמר אדני יהוה ועשית אותך כאשר עשית אשר בויית אלה להפך ברית: 60 וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעורייך והקדמותי לך ברית עולם: 61 וזכרת את דרכיך ונכלמת בקחתך את אחותיך הגדלות ממך אל הקטנות ממך ונתתי אתהן לך לבנות ולא מבריתך: 62 והקימותי אני את בריתי אתך וידעת כי אני יהוה: 63 למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם אדני יהוה:

17 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם חוד חידה ומשל משל אל בית ישראל: 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר לו הרקמה בא אל הלבנון

ביום הולדת אתך לא כרת שרך ובמים לא רחצת למשעי והמלח לא המלחת והחתל לא חתלת: 5 לא חסה עליך עין לעשות לך אחת מאלה לחמלה עליך ותשלכי אל פני השדה בנעל נפשך ביום הולדת אתך: 6 ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואמר לך בדמיך חיי ואמר לך בדמיך חיי: 7 רבבה כצמח השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים שדים נכנו ושערך צמח ואת ערם ועריה: 8 ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת דרים ואפרש כנפי עליך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בברית אתך נאם אדני יהוה ותהיי לי: 9 וארחצך במים ואשטף דמיך מעליך ואסכך בשמן: 10 ואלבישך רקמה ואנעלך תחש ואחבשך בשש ואכסך משי: 11 ואעדרך עדי ואתנה צמידים על ידיך ורביד על גרונוך: 12 ואתן נזם על אפך ועגילים על אזניך ועטרת תפארת בראשך: 13 ותעדי זהב וכסף ומלבושך ששי ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה: 14 ויצא לך שם בגוים בפיך כי כליל הוא בהדרי אשר שמתי עליך נאם אדני יהוה: 15 ותבטחי בפיך ותזני על שמך ותשפכי את תזנותיך על כל עובר לו יהי: 16 ותקחי מבגדיך ותעשי לך כמות טלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה: 17 ותקחי כלי תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי לך צלמי זכר ותזני בם: 18 ותקחי את בגדי רקמתך ותכסים ושמני וקטרתני נתתי לפניך: 19 ולחמי אשר נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניך לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה: 20 ותקחי את בניך ואת בנותיך אשר ילדת לי ותזבחים להם לאכול המעט מתזנותך: 21 ותשחטי את בני ותתנים בהעביר אותם להם: 22 ואת כל תועבתיך ותזנותיך לא זכרתי את ימי נעוריך בהיותך ערם ועריה מתבוססת בדמיך היית: 23 ויהי אחרי כל רעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה: 24 ותבני לך גב ותעשי לך רמה בכל רחוב: 25 אל כל ראש דרך בנית רמתך ותתעבי את יפיך ותפשקי את רגליך לכל

עובר ותרבי את תזנותך: 26 ותזני אל בני מצרים שכניך גדלי בשר ותרבי את תזנותך להכעיסני: 27 והנה נשיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאותיך בנות פלשתים הנכלמות מדרךך זמה: 28 ותזני אל בני אשור מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת: 29 ותרבי את תזנותך אל ארץ כנען כשדימה וגם בזאת לא שבעת: 30 מה אמלה לבתך נאם אדני יהוה בעשותך את כל אלה מעשה אשה זונה שלטת: 31 בבנותיך גבך בראש כל דרך ורמתך עשיתי בכל רחוב ולא הייתי כזונה לקלס אתנן: 32 האשה המנאפת תחת אישה תקח את זרים: 33 לכל זנות יתנו נדה ואת נתת את נדניך לכל מאהביך ותשחדי אותם לבוא אליך מסביב בתזנותיך: 34 ויהי כך הפך מן הנשים בתזנותיך ואחרירך לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לא נתן לך ותהי להפך: 35 לכן זונה שמעי דבר יהוה: 36 כה אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך בתזנותיך על מאהביך ועל כל גלולי תועבותיך וכדמי בניך אשר נתת להם: 37 לכן הנני מקבץ את כל מאהביך אשר ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על כל אשר שנאת וקבצתי אתם עליך מסביב וגליתי ערותך אלהם וראו את כל ערותך: 38 ושפטתיך משפטי נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה וקנאה: 39 ונתתי אותך בידם והרסו גבך ונתצו רמתך והפשטו אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך והניחוך עירם ועריה: 40 והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן ובתקוף בחרבותם: 41 ושרפו בתיך באש ועשו כך שפטים לעיני נשים רבות והשבתיך מזונה וגם אתנן לא תתני עוד: 42 והנחתי חמתי בכ וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא אכעס עוד: 43 יען אשר לא זכרתי את ימי נעוריך ותרגזי לי בכל אלה וגם אני הא דרכך בראש נתתי נאם אדני יהוה ולא עשיתי את הזמה על כל תועבתיך: 44 הנה כל המשל עליך ימשל לאמר כאמה בתה: 45 בת אמך את נעלת אישה ובניה ואחות אחותך את אשר נעלו אנשיהן ובניהן אמכן חתית ואביכן אמרי: 46 ואחותך הנדולה

לפרחת: 21 וקרעתי את מספחתים והצלתי את עמי מידכן ולא יהיו עוד בידכן למצודה וידעתן כי אני יהוה: 22 יען הכאות לב צדיק שקר ואני לא הכאבתיו ולחזק ידי רשע לבלתי שוב מדרכו הרע להחיתו: 23 לכן שוא לא תחזינה וקסם לא תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידכן וידעתן כי אני יהוה:

14 ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני: 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 3 בן אדם האנשים האלה העלו גלוליהם על לבם ומכשול עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם: 4 לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש מבית ישראל אשר יעלה את גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה נעניתי לו בה ברב גלוליו: 5 למען תפש את בית ישראל בלבם אשר נזרו מעלי בגלוליהם כלם: 6 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלוליהם ומעל כל תועבתים השיבו פניהם: 7 כי איש איש מבית ישראל ומהגר

אשר יגור בישראל ויגור מאחרי ויעל גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו כי אני יהוה נענה לו בי: 8 ונתתי פני באיש ההוא והשמתיהו לאות ולמשלים והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי אני יהוה: 9 והנביא כי יפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא ונשיתי את ידי עליו והשמדתי מתוך עמי ישראל: 10 ונשאו עונם כעון הדרש כעון הנביא יהיה: 11 למען לא יתעו עוד בית ישראל מאחרי ולא ישמאו עוד בכל פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה: 12 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 13 בן אדם ארץ כי תחטא לי למעל מעל ונשיתי ידי עליה ושברתי לה מטה להם והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה:

14 והיו שלשת האנשים האלה בתוכה נח דנאל ואיוב המה בצדקתם ינצלו נפשם נאם אדני יהוה: 15 לו חיה רעה אעביר בארץ ושכלתה והייתה שממה מבלי עובר מפני החיה: 16 שלשת האנשים

האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בנים ואם בנות יצילו המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה: 17 או חרב אביא על הארץ והיא ואמרתי חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה: 18 ושלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות כי הם לבדם ינצלו: 19 או דבר אשלח אל הארץ והיא ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם ובהמה: 20 ונח

דנאל ואיוב בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בן אם בת יצילו המה בצדקתם יצילו נפשם: 21 כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת שפטי הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל ירושלם להכרית ממנה אדם ובהמה: 22 והנה נותרה בה פלטה המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם את דרכם ואת עלילותם ונחמתם על הרעה אשר הבאתי על ירושלם את כל אשר הבאתי עליה: 23 ונחמו אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם וידעתם כי לא חנם עשיתי את כל אשר עשיתי בה נאם אדני יהוה:

15 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם מה יהיה עץ הגפן מכל עץ הזמורה אשר היה בעצי היער: 3 היקח ממנו עץ לעשות למלאכה אם יקחו ממנו יתד לתלות עליו כל כלי: 4 הנה לאש נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר היצלה למלאכה: 5 הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי אש אכלתהו ויחר ונעשה עוד למלאכה: 6 לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עץ הגפן בעץ היער אשר נתתו לאש לאכלה כן נתתי את ישיבי ירושלם: 7 ונתתי את פני מהאש יצאו והאש תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי את פני בהם: 8 ונתתי את הארץ שממה יען מעלו מעל נאם אדני יהוה:

16 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם הודע את ירושלם את תועבתיה: 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה לירושלם מכרתיו ומלדתיך מארץ הכנעני אביך האמרי ואמך חתית: 4 ומולדותיך

הזה בירושלם וכל בית ישראל אשר המה בתוכם: הוי על הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר רוחם 11 אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה להם ולבלתי ראו: 4 כשעלים בחרבות נביאיך ישראל בגולה בשבי ילכו: 12 והנשיא אשר בתוכם אל היו: 5 לא עליהם בפרצות ותגדרו נדר על בית כתף ישא בעלטה ויצא בקיר יחתרו להוציא ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה: 6 חזו שוא בו פניו יכסה יען אשר לא יראה לעין הוא את הארץ: 13 ופרשתי את רשתי עליו ונתפש במצודתי והבאתי אתו בבלה ארץ כשדים ואותה לא יראה ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם יהוה ואני לא ושם ימות: 14 וכל אשר סביבותיו עזרה וכל אנפיו אזרה לכל רוח וחרב אריק אחריהם: 15 וידעו כי אני יהוה בהפיצי אותם בניו וזריתי אותם בארצות: 16 והותרתי מהם אנשי מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את כל תועבותיהם בנוים אשר באו שם וידעו כי אני יהוה: 17 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 18 בן אדם לחמך ברעש תאכל ומימך ברנזה ובראנה תשתה: 19 ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה ליושבי ירושלם אל אדמת ישראל לחמם בראנה יאכלו ומימיהם בשממון ישתו למען תשם ארצה ממלאה מחמס כל הישבים בה: 20 והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי אני יהוה: 21 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 22 בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון: 23 לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה ולא ימשלו אתו עוד בישראל כי אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון: 24 כי לא יהיה עוד כל חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: 25 כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה לא תמשך עוד כי בימיכם בית המרי אדבר דבר ועשיתי נאם אדני יהוה: 26 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 27 בן אדם הנה בית ישראל אמרים החזון אשר הוא חזה לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא: 28 לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני יהוה:

13

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם הנבא אל נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלבם שמעו דבר יהוה: 3 כה אמר אדני יהוה

הם מאצלם: 17 בעמדם יעמדו וברומם ירמוזו אותם כי רוח החיה בהם: 18 ויצא כבוד יהוה מעל מפתן הבית ויעמד על הכרובים: 19 וישאו הכרובים את כנפיהם וירמוזו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמדתם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה: 20 היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים המה: 21 ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת כנפיהם: 22 ודמות פניהם המה הפנים אשר ראיתי על נהר כבר מראיהם ואותם איש אל עבר פניו ילכו:

11 ותשא אתי רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאזניה בן עזר ואת פלטיהו בן בניהו שרי העם: 2 ויאמר אלי בן אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים עצת רע בעיר הזאת: 3 האמרים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר: 4 לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם: 5 ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתיה: 6 הרביתם חלליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חלל: 7 לכן כה אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר ואתכם הוציא מתוכה: 8 חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה: 9 והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בכם שפטים: 10 בחרב תפלו על גבול ישראל אשפות אתכם וידעתם כי אני יהוה: 11 היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל גבול ישראל אשפט אתכם: 12 וידעתם כי אני יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם: 13 ויהי כהנבאי ופלטיהו בן בניהו מת ואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר אהא אדני יהוה כלה אתה עשה את שארית ישראל: 14 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 15 בן אדם אחיך אחיך אנשי גאלתך וכל בית

ישראל כלה אשר אמרו להם יושבי ירושלם רחקו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשה: 16 לכן אמר כה אמר אדני יהוה כי הרחקתם בגוים כנפיהם וירמוזו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמדתם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה: 20 היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים המה: 21 ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת כנפיהם: 22 ודמות פניהם המה הפנים אשר ראיתי על נהר כבר מראיהם ואותם איש אל עבר פניו ילכו:

12 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם: 3 ואתה בן אדם עשה לך כלי גולה וגולה יומם 8 חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה: 9 והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בכם שפטים: 10 בחרב תפלו על גבול ישראל אשפות אתכם וידעתם כי אני יהוה: 11 היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל גבול ישראל אשפט אתכם: 12 וידעתם כי אני יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם: 13 ויהי כהנבאי ופלטיהו בן בניהו מת ואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר אהא אדני יהוה כלה אתה עשה את שארית ישראל: 14 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 15 בן אדם אחיך אחיך אנשי גאלתך וכל בית

עלה: 12 ויאמר אלי הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים בחשך איש בחדרי משכיתו כי ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו אמרים אין יהוה ראה אתנו עזב יהוה את הארץ: עזב יהוה את הארץ ואין יהוה ראה: 10 וגם אני 13 ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות לא תחוס עיני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי: אשר המה עשים: 14 ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות מביכות את התמוז: 15 ויאמר אלי הראית בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה: 16 ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחווים קדמה לשמש: 17 ויאמר אלי הראית בן אדם הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים את הזמורה אל אפם: 18 וגם אני אעשה בחמה לא תחוס עיני ולא אחמל וקרא באזני קול גדול ולא אשמע אותם:

10 ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרבים כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם: 2 ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בא אל בינות לגלגל אל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי אש מבינות לכרבים וזרק על העיר ויבא לעיני: 3 והכרבים עומדים מימין לבית בבאו האיש והענן מלא את החצר הפנימית: 4 וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתן הבית וימלא הבית את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד יהוה: 5 וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצנה כקול אל שדי בדברו: 6 ויהי בצותו את האיש לבש הבדים לאמר קח אש מבינות לגלגל מבינות לכרובים ויבא ויעמד אצל האופן: 7 וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרובים אל האש אשר בינות הכרבים וישא ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח ויצא: 8 וירא לכרבים תבנית יד אדם תחת כנפיהם: 9 ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבן תרשיש: 10 ומראיהם דמות אחד לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: 11 בלכתם אל ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם כי המקום אשר יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו בלכתם: 12 וכל בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם: 13 לאופנים להם קורא הגלגל באזני: 14 וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר: 15 וירמו הכרובים היא החיה אשר ראיתי בנהר כבר: 16 ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשאת הכרובים את כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו האופנים גם

9 ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו: 2 והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת: 3 וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אל האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו: 4 ויאמר יהוה אלו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות בתוכה: 5 ולא לה אומר באזני עברו בעיר אחריו והכו על תחס עיניכם ואל תחמלו: 6 זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרנו למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית: 7 ויאמר אליהם שמאו את הבית ומלאו את החצרות חללים צאו ויצאו והכו בעיר: 8 ויהי כהכותם ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק ואמר אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפכך את חמותך על ירושלם: 9 ויאמר

בתוך גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל כל גבעה רמה בכל ראשי ההרים ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה עבתה מקום אשר נתנו שם ריח ניחח לכל גלוליהם: 14 ונשיתי את ידי עליהם ונתתי את הארץ שממה ומשמה ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי אני יהוה:

7 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה לאדמת ישראל קץ בא הקץ על ארבעת כנפות הארץ: 3 עתה הקץ עליך ושלחתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך: 4 ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול כי דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה: 5 כה אמר אדני יהוה רעה אחת רעה הנה באה: 6 קץ בא בא הקץ הקיץ אליך הנה באה: 7 באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא הר הרים: 8 עתה מקרוב אשפוך חמתי עליך וכליתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך: 9 ולא תחוס עיני ולא אחמול כדרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה מכה: 10 הנה היום הנה באה יצאה הצפרה צץ המטה פרח הזרזון: 11 החמס קם למטה רשע לא מהם ולא מהמונם ולא מהמהם ולא נה בהם: 12 בא העת הניע היום הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל כי חרון אל כל המונה: 13 כי המוכר אל הממכר לא ישוב ועוד בחיים חיתם כי חזון אל כל המונה לא ישוב ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו: 14 תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלך למלחמה כי חרוני אל כל המונה: 15 החרב בחוץ והדבר והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: 16 ופלטו פליטיהם והיו אל ההרים כיוני הנאיות כלם המות איש בעונו: 17 כל הידים תרפינה וכל ברכים תלכנה מים: 18 וחגרו שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל פנים בושח ובכל ראשיהם קרחתה: 19 כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנדה יהיה כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא

ימלאו כי מכשול עונם היה: 20 וצבי עדיו לגאון שמהו וצלמי תועבתם שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם לנדה: 21 ונתתיו ביד הזרים לבז ולרשעי הארץ לשלל וחללה: 22 והסבותי פני מהם וחללו את צפוני ובאו בה פריצים וחללוה: 23 עשה הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס: 24 והבאתי רעי גוים וירשו את בתיהם והשבתי גאון עזים ונחלו מקדשיהם: 25 קפדה בא ובקשו שלום ואין: 26 הוה על הוה תבוא ושמעה אל שמועה תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכהן ועצה מזקנים: 27 המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עם הארץ תבהלנה מודרכם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה:

8 ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה: 2 ואראה והנה דמות כמראה אש ממראה מתניו ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה זהר כעין החשמלה: 3 וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי רוח בין הארץ ובין השמים ותבא אתי ירושלמה במראות אלהים אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה המקנה: 4 והנה שם כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעה: 5 ויאמר אלי בן אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בבאה: 6 ויאמר אלי בן אדם הראה אתה מהם עשים תועבות גדלות אשר בית ישראל עשים פה לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות: 7 ויבא אתי אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר: 8 ויאמר אלי בן אדם חתר נא בקיר ואחתר בקיר והנה פתח אחד: 9 ויאמר אלי בא וראה את התועבות הרעות אשר הם עשים פה: 10 ואבוא ואראה והנה כל תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי בית ישראל מחקה על הקיר סביב סביב: 11 ושבעים איש מזקני בית ישראל ויאזניהו בן שפן עמד בתוכם עומדים לפניהם ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת

12 וענת שערים תאכלנה והיא בגללי צאת האדם תעננה לעיניהם: 13 ויאמר יהוה ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בנוים אשר אדיחם שם: 14 ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול: 15 ויאמר אלי ראה נתתי לך את צפועי הבקר תחת גללי האדם ועשית את לחמך עליהם: 16 ויאמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשממון ישתו: 17 למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם: 18 ואתה בן אדם קח לך חרב חדת תער הגלבים תקחנה לך והעברת על ראשך ועל זקנך ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם: 19 שלשית באור תבעיר בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את השלשית תכה בחרב סביבותיה והשלשית תזרה לרוח וחרב אריק אחריהם: 20 ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכנפך: 21 ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל תוך האש ושרפת אתם באש ממנו תצא אש אל כל בית ישראל: 22 לפני גלולים: 23 ונתתי את פגרי בני ישראל לפני גלולים: 24 וזריתי את עצמותיכם סביבות מזבחותיכם: 25 בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות תישמנה למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גלולים: 26 וננדרו חמניכם ונמחו מעיכם: 27 ונפל חלל בתוכם וידעתם כי אני יהוה: 28 והותרתי בהיות לכם פליטי חרב בנוים בהזרותיכם בארצות: 29 וזכרו פליטיכם אותי בנוים אשר נשבו שם אשר נשברתי את לבם יהוה הנני עליך גם אני ועשיתי בתוכך משפטים לעיני הגוים: 30 ועשיתי כך את אשר לא עשיתי ואת אשר לא אעשה כמוהו עוד יען כל תועבתך: 31 לכן אבות יאכלו בנים בתוכך ובנים יאכלו אבותם ועשיתי כך שפטים וזריתי את כל שאריתך לכל רוח: 32 לכן חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען את מקדשי טמאת בכל שקוציך ובכל תועבתך וגם אני אנרע ולא תחוס עיני וגם אני לא אחמול: 33 שלשתיך בדבר ימותו וברעב

ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכול אכול את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל: 2 ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת: 3 ויאמר אלי בן אדם בטנך תאכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק: 4 ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם: 5 כי לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל בית ישראל: 6 לא אל עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך המה ישמעו אליך: 7 ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי אינם אבים לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב המה: 8 הנה נתתי את פניך חזקים לעמת פניהם ואת מצחך חזק לעמת מצחם: 9 כשמיר חזק מצר נתתי מצחך לא תירא אותם ולא תחת מפניהם כי בית מרי המה: 10 ויאמר אלי בן אדם את כל דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע: 11 ולך בא אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם יחדלו: 12 ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו: 13 וקול כנפי החיות משיקות אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש גדול: 14 ורוח נשאתני ותקחני ואלך מר בחמת רוחי ויד יהוה עלי חזקה: 15 ואבוא אל הגולה תל אביב הישבים אל נהר כבר ואשר המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם: 16 ויהי מקצה שבעת ימים ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 17 בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אותם ממני: 18 באמרי לרשע מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרך הרשעה לחיתו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש: 19 ואתה כי הזהרת רשע ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו ימות ואתה את נפשך הצלת: 20 ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרן

צדקתו אשר עשה ודמו מידך אבקש: 21 ואתה כי הזהרתו צדיק לבלתי חטא צדיק והוא לא חטא חיו יחיה כי נזהר ואתה את נפשך הצלת: 22 ותהי עלי שם יד יהוה ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אותך: 23 ואקום ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר ראיתי על נהר כבר ואפל על פני: 24 ותבא בי רוח ותעמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר בתוך ביתך: 25 ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבوتים ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם: 26 ולשונך אדביק אל חךך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי המה: 27 ובדברי אותך אפתח את פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השמע ישמע והחדל יחדל כי בית מרי המה:

4 ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות עליה עיר את ירושלם: 2 ונתתה עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות ושם עליה כרים סביב: 3 ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכינתה את פניך אליה והיתה במצור וצרת עליה אות היא לבית ישראל: 4 ואתה שכב על צדך השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם: 5 ואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל: 6 וכלית את אלה ושכבת על צדך הימוני שנית ונשאת את עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך: 7 ואל מצור ירושלם תכין פניך וזרעך חשופה ונבאת עליה: 8 והנה נתתי עליך עבوتים ולא תהפך מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצורך: 9 ואתה קח לך חטין ושערים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב על צדך שלש מאות ותשעים יום תאכלנו: 10 ומאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו: 11 ומים במשורה תשתה ששית ההין מעת עד עת תשתה:

יחזקאל

ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים: 22 ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה: 23 ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שטים מכסות להנה ולאיש שטים מכסות להנה את גותיהם: 24 ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן: 25 ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן: 26 וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה: 27 וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה אש וננה לו סביב: 28 כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הננה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע קול מדבר:

2 ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר אתך: 2 ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר אלי: 3 ויאמר אלי בן אדם שולח אני אותך אל בני ישראל אל גוים המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם פשעו בי עד עצם היום הזה: 4 והבנים קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה: 5 והמה אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם: 6 ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל עקרבים אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת כי בית מרי המה: 7 ודברת את דברי אליהם אם ישמעו ואם יחדלו כי מרי המה: 8 ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי כבית המרי פצה פיך ואכל את אשר אני נתן אליך: 9 ואראה והנה יד שלוחה אלי והנה בו מגלת ספר: 10 ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים והנה וחי:

1 ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים: 2 בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין: 3 היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה: 4 וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת וננה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש: 5 ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה: 6 וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם: 7 ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל: 8 וידו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם: 9 חברת אשה אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו: 10 ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאול לארבעתן ופני נשר לארבעתן: 11 ופניהם וכנפיהם פרוות מלמעלה לאיש שטים חברות איש ושטים מכסות את גותיהנה: 12 ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן: 13 ודמות החיות מראיהם כנחלי אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות וננה לאש ומן האש יוצא ברק: 14 והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק: 15 וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו: 16 מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשים ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: 17 על ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן: 18 וגביהן וגבה להם ויראה להם וגבתם מלאת עינים סביב לארבעתן: 19 ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים: 20 על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים: 21 בלכתם

אחרי המלך וישיגו את צדקיהו בערבת ירחו וכל חילו נפצו מעליו: 9 ויתפשו את המלך ויעלו את אל מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר את משפטים: 10 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם את כל שרי יהודה שחט ברבלתה: 11 ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו מלך בבל בבלה ויתנהו בבית הפקדת עד יום מותו: 12 ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדראצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם: 13 וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית הגדול שרף באש: 14 ואת כל חמות ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר את רב טבחים: 15 ומדלות העם ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזראדן רב טבחים: 16 ומדלות הארץ השאיר נבוזראדן רב טבחים לכרמים וליגנים: 17 ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את כל נחשתם בבלה: 18 ואת הסרות ואת היעים ואת המזמרות ואת המזרקת ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו: 19 ואת הספים ואת המחתות ואת המזרקות ואת הסירות ואת המנרות ואת הכפות ואת המנקיות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים: 20 העמודים שנים הים אחד והבקר שנים עשר נחשת אשר תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשתם כל הכלים האלה: 21 והעמודים שמנה עשרה אמה קומה העמוד האחד וחוט שנים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות נבוב: 22 וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת האחת חמש אמות ושככה ורמונים על הכותרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני ורמונים: 23 ויהיו הרמונים תשעים וששה רוחה כל הרמונים מאה על השככה סביב: 24 ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת

שרפו באש ואנשי המלחמה נבהלו: 33 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת בבל כגרן עת הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר לה: 34 אכלנו הממנו נבוכדראצר מלך בבל הציגנו כלי ריק בלענו כתנין מלא כרשו מעדני הדיחנו: 35 חמסי ושאר על בבל תאמר ישבת ציון ודמי אל ישובי כשדים תאמר ירושלים: 36 לכן כה אמר יהוה הנני רב את ריבך ונקמתי את נקמתך והחרבתי את ימה והבשתי את מקורה: 37 והיתה בבל לגלים מעון תנים שמה ושרקה מאין יושב: 38 יחדו ככפרים ישאנו נערו כגורי אריות: 39 בחמם אשית את משתיחם והשכרתים למען יעלו וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם יהוה: 40 אורידם ככרים לשבוח כאילים עם עתודים: 41 איך נלכדה ששך ותתפש תהלת כל הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים: 42 עלה על בבל הים בהמון גליו נכסתה: 43 היו עריה לשמה ארץ ציה וערבה ארץ לא ישב בהן כל איש ולא יעבר בהן בן אדם: 44 ופקדתי על בבל והצאתי את בלעו מפיו ולא ינהרו אליו עוד גוים גם חומת בבל נפלה: 45 צאו מתוכה עמי ומלטו איש את נפשו מחרון אף יהוה: 46 ופן ירך לבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ

ובא בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה וחמוס בארץ ומשל על משל: 47 לכן הנה ימים באים ופקדתי על פסילי בבל וכל ארצה תבוש וכל חלליה יפלו בתוכה: 48 ורגנו על בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה השודדים נאם יהוה: 49 גם בבל לנפל חללי ישראל גם לבבל נפלו חללי כל הארץ: 50 פלטים מחרב הלכו אל תעמדו זכרו מרחוק את יהוה וירושלים תעלה על לבבכם: 51 בשנו כי שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו זרים על מקדשי בית יהוה: 52 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על פסיליה ובכל ארצה יאנק חלל: 53 כי תעלה בבל השמים וכי תבצר מרום עזה מאתי יבאו שודדים לה נאם יהוה: 54 קול זעקה מבבל ושבר גדול מארץ כשדים: 55 כי שדר יהוה את בבל

52 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: 2 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהוים: 3 כי על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל: 4 ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב: 5 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: 6 בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: 7 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין החמתיים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה: 8 וירדפו חיל כשדים

הערב אשר בתוכה והיו לנשים חרב אל אוצרתיה על בבל מזמתו להשחיתה כי נקמת יהוה היא ובזזו: 38 חרב אל מימיה ויבשו כי ארץ פסלים נקמת היכלו: 12 אל חומת בבל שאו נס החזיקו היא ובאומים יתהללו: 39 לכן ישבו ציים את איים המשמר הקימו שמרים הכינו הארבים כי גם וישבו בה בנות יענה ולא תשב עוד לנצח ולא זמם יהוה גם עשה את אשר דבר אל ישבי בבל: תשכון עד דור ודור: 40 כמהפכת אלהים את סדם 13 שכנתי על מים רבים רבת אוצרת בא קצך ואת עמרה ואת שכניה נאם יהוה לא ישב שם איש אמת בצעך: 14 נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם ולא יגור בה בן אדם: 41 הנה עם בא מצפון וגוי מלאתיך אדם כילק וענו עליך הידר: 15 עשה ארץ גדול ומלכים רבים יערו מירכתי ארץ: 42 קשת וכידן יחזיקו אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים 16 לקול תתו המון מים בשמים ויעל נשאים מקצה יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה ארץ ברכים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו: עליך בת בבל: 43 שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל כיולדה: 44 הנה כאריה 18 הבל המה מעשה יעלה מנאון הירדן אל נוה איתן כי ארנעה ארוצם תעתעים בעת פקדתם יאבדו: 19 לא כאלה חלק מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יועדני ומי זה רעה אשר יעמד לפני: 45 לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל בבל ומחשבותיו אשר חשב אל ארץ כשדים אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוח: 46 מקול נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע:

51 כה אמר יהוה הנני מעיר על בבל ואל יושבי לב קמי רוח משחית: 2 ושלחתי לבבל זרים וזורה ויבקקו את ארצה כי היו עליה מסביב ביום רעה: 3 אל ידרך ידרך הדרך קשתו ואל יתעל בסרינו ואל תחמלו אל בחריה החרימו כל צבאה: 4 ונפלו חללים בארץ כשדים ומדקרים בחוצותיה: 5 כי לא אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל: 6 נסו מתוך בבל ומלטו איש נפשו אל תדמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה נמול הוא משלם לה: 7 כוס זהב בבל ביד יהוה משכרת כל הארץ מיינה שתו גוים על כן יתהללו גוים: 8 פתאם נפלה בבל ותשבר הילילו עליה קחו צרי למכאובא אולי תרפא: 9 רפאנו את בבל ולא נרפתה עזובה ונלך איש לארצו כי ננע אל השמים משפטה ונשא עד שחקים: 10 הוציא יהוה את צדקתו באו ונספרה בציון את מעשה יהוה אלהינו: 11 הברו החצים מלאו השלטים העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי

על בבל מזמתו להשחיתה כי נקמת יהוה היא ובזזו: 38 חרב אל מימיה ויבשו כי ארץ פסלים נקמת היכלו: 12 אל חומת בבל שאו נס החזיקו היא ובאומים יתהללו: 39 לכן ישבו ציים את איים המשמר הקימו שמרים הכינו הארבים כי גם וישבו בה בנות יענה ולא תשב עוד לנצח ולא זמם יהוה גם עשה את אשר דבר אל ישבי בבל: תשכון עד דור ודור: 40 כמהפכת אלהים את סדם 13 שכנתי על מים רבים רבת אוצרת בא קצך ואת עמרה ואת שכניה נאם יהוה לא ישב שם איש אמת בצעך: 14 נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם ולא יגור בה בן אדם: 41 הנה עם בא מצפון וגוי מלאתיך אדם כילק וענו עליך הידר: 15 עשה ארץ גדול ומלכים רבים יערו מירכתי ארץ: 42 קשת וכידן יחזיקו אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים 16 לקול תתו המון מים בשמים ויעל נשאים מקצה יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה ארץ ברכים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו: עליך בת בבל: 43 שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל כיולדה: 44 הנה כאריה 18 הבל המה מעשה יעלה מנאון הירדן אל נוה איתן כי ארנעה ארוצם תעתעים בעת פקדתם יאבדו: 19 לא כאלה חלק מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יועדני ומי זה רעה אשר יעמד לפני: 45 לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל בבל ומחשבותיו אשר חשב אל ארץ כשדים אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוח: 46 מקול נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע:

לכל הרחנות האלה ולא יהיה הגוי אשר לא יבוא שם נדחי עולם: 37 והחתתי את עילם לפני איביהם ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את חרון אפי נאם יהוה ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם: 38 ושמותי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים נאם יהוה: 39 והיה באחרית הימים אשוב את שבית עילם נאם יהוה:

50 הדבר אשר דבר יהוה אל בבל אל ארץ כשדים ביד ירמיהו הנביא: 2 הגידו בננים והשמיעו ושאו נס השמיעו אל תכחדו אמרו נלכדה בבל הביש בל חת מרדך הבישו עצביה חתו גלוליה: 3 כי עלה עליה גוי מצפון הוא ישית את ארצה לשמה ולא יהיה יושב בה מאדם ועד בהמה נדו הלכו: 4 בימים ההמה ובעת ההיא נאם יהוה יבאו בני ישראל המה ובני יהודה יחדו הלוך ובכו וילכו ואת יהוה אלהיהם יבקשו: 5 ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה ברית עולם לא תשכח: 6 צאן אבדות היה עמי רעיהם התעו הרים שוכבים מהר אל גבעה הלכו שכחו רבצם: 7 כל מוצאיהם אכלום וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר חטאו ליהוה נזה צדק ומקוה אבותיהם יהוה: 8 נדו מתוך בבל ומארץ כשדים יצאו והיו כעתודים לפני צאן: 9 כי הנה אנכי מעיר ומעלה על בבל קהל גוים גדלים מארץ צפון וערכו לה משם תלכד חציו כגבור משכיל לא ישוב ריקם: 10 והיתה כשדים לשלל כל שלליה ישבעו נאם יהוה: 11 כי תשמחי כי תעלזי שסי נחלתי כי תפושי כעגלה דשה ותצחלי כאברים: 12 בושה אמכם מאד חפרה יולדתכם הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה: 13 מקצף יהוה לא תשב והיתה שממה כלה כל עבר על בבל ישם וישרק על כל מכותיה: 14 ערכו על בבל סביב כל דרכי קשת ידו אליה אל תחמלו אל חץ כי ליהוה חטאת: 15 הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו אשויתיה נהרסו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו לה: 16 כרתו זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר מפני חרב היונה

אל מואב שנת פקדתם נאם יהוה: 45 בצל חשבון עמדו מכח נסים כי אש יצא מחשבון ולהבה מבין סיחון ותאכל פאת מואב וקדקד בני שאון: 46 אוי לך מואב אבד עם כמוש כי לקחו בניך בשבי ובנתיך בשביה: 47 ושבתי שבות מואב באחרית הימים נאם יהוה עד הנה משפט מואב:

49 לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין לו מדוע ירש מלכם את גר ועמו בעריו יושב: 2 לכן הנה ימים באים נאם יהוה והשמעתי אל רבת בני עמון תרועת מלחמה והיתה לתל שממה ובנתיה באש תצתנה וירש ישראל את ירשיו אמר יהוה: 3 הילילי חשבון כי שדרה עי צעקנה בנות רבה חגרנה שקים ספדנה והתשושטנה בנדרות כי מלכם בגולה ילך כהניו ושריו יחדיו: 4 מה תתהללי בעמקים זב עמקך הבת השובבה הבטחה באצרתיה מי יבוא אלי: 5 הנני מביא עליך פחד נאם אדני יהוה צבאות מכל סביביך ונדרחתם איש לפניו ואין מקבץ לגדר: 6 ואחרי כן אשיב את שבות בני עמון נאם יהוה: 7 לאדום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן אבדה עצה מבנים נסרחה חכמתם: 8 נסו הפנו העמיקו לשבת ישבי דרן כי איד עשו הבאתי עליו עת פקדתיו: 9 אם בצרים באו לך לא ישארו עוללות אם ננכים בלילה השחיתו דים: 10 כי אני חשפתי את עשו גליתי את מסתרי ונחבה לא יוכל שדר זרעו ואחיו ושכניו ואיננו: 11 עזבה יתמיך אני אחיה ואלמנתיך עלי תבטחו: 12 כי כה אמר יהוה הנה אשר אין משפטם לשתות הכוס שתו ישתו ואתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתה תשתה: 13 כי בי נשבעתי נאם יהוה כי לשמה לחרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה תהינה לחרבות עולם: 14 שמועה שמעתי מאת יהוה וציר בנוים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה: 15 כי הנה קטן נתתיך בנוים בזוי באדם: 16 תפלצתך השיא אתך זרן לבך שכני בחנוי הסלע תפשי מרום נבעה כי תגביה כנשר קנך משם אורידך נאם

יהוה: 17 והיתה אדום לשמה כל עבר עליה ישם וישרק על כל מכותה: 18 כמהפכת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם: 19 הנה כאריה יעלה מנאון הירדן אל נוה איתן כי ארניעה ארצינו מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יעידני ומי זה רעה אשר יעמד לפני: 20 לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל אדום ומחשבותיו אשר חשב אל ישבי תימן אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוהם: 21 מקול נפלם רעשה הארץ צעקה בים סוף נשמע קולו: 22 הנה כנשר יעלה וידאה ויפרש כנפיו על בצרה והיה לב נבורי אדום ביום ההוא כלב אשה מצרה: 23 לדמשק בושח חמת וארפד כי שמעה רעה שמעו נמנו בים דאגה השקט לא יוכל: 24 רפתה דמשק הפנתה לנוס ורטט החזיקה צרה וחבלים אחזתה כיולדה: 25 איך לא עזבה עיר תהלה קרית משושי: 26 לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות: 27 והצתי אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בן הדר: 28 לקדר ולממלכות חצור אשר הכה נבוכדראצור מלך בבל כה אמר יהוה קומו עלו אל קדר ושדרו את בני קדם: 29 אהליהם וצאנם יקחו יריעותיהם וכל כליהם וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם מגור מסביב: 30 נסו נדו מאד העמיקו לשבת ישבי חצור נאם יהוה כי יעץ עליכם נבוכדראצור מלך בבל עצה וחשב עליהם מחשבה: 31 קומו עלו אל גוי שליו יושב לבטח נאם יהוה לא דלתים ולא בריח לו בדר ישכנו: 32 והיו גמליהם לבז והמון מקניהם לשלל וזרתים לכל רוח קצוצי פאה ומכל עבריו אביא את אידם נאם יהוה: 33 והיתה חצור למעון תנים שממה עד עולם לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם: 34 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל עילם בראשית מלכות צדקיה מלך יהודה לאמר: 35 כה אמר יהוה צבאות הנני שבר את קשת עילם ראשית גבורתם: 36 והבאתי אל עילם ארבע רוחות מארבע קצות השמים וזרתים

אל בנים מרפיון ידים: 4 על היום הבא לשדוד את כל פלשתים להכרית לצר ולצידון כל שריד עזר כי שדר יהוה את פלשתים שארית אי כפתור: ארץ המישר אל חלון ואל יהצה ועל מופעת: 5 באה קרחה אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עד מתי תתגודדי: 6 הוי חרב ליהוה עד אנה לא תשקטי האספי אל תערך הרגעי ודמי: 7 איך תשקטי ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה:

48 למואב כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל נבו כי שדרה הבישה נלכדה קריתים הבישה המשגב וחתה: 2 אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבו עליה רעה לכו ונכריתנה מגוי גם מודמן תדמי אחריו תלך חרב: 3 קול צעקה מחרונים שד ושבר גדול: 4 נשברה מואב השמיעו זעקה צעוריה: 5 כי מעלה הלחות בבכי יעלה בכי כי במורד חורנים צרי צעקת שבר שמעו: 6 נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערוער במדבר: 7 כי יען בטחך במעשיך ובאוצרותיך גם את תלכדי ויצא כמיש בגולה כהניו ושריו יחד: 8 ויבא שדר אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה: 9 תנו ציץ למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהיינה מאין יושב בהן: 10 ארור עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע חרבו מדם: 11 שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל שמריו ולא הורק מכלי אל כלי ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר: 12 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו וכליו יריקו ונבליהם ינפצו: 13 ובש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראל מבית אל מבטחם: 14 איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי חיל למלחמה: 15 שדר מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו ירדו לטבח נאם המלך יהוה צבאות שמו: 16 קרוב איד מואב לבוא ורעתו מהרה מאד: 17 נדו לו כל סביביו וכל ידעי שמו אמרו איכה נשבר מטה עז מקל תפארה: 18 רדי מכבוד ישיב בצמא ישבת בת דיבון כי שדר מואב עלה בך שחת מבצריך: 19 אל דרך עמדי וצפי יושבת ערוער שאלי נס ונמלטה אמרי

דברי עליכם לרעה: 30 כה אמר יהוה הנני נתן את פרעה חפרע מלך מצרים ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכדראצר מלך בבל איבו ומבקש נפשו:

45 הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך: 3 אמרת אוי נא לי כי יסף יהוה יגון על מכאבי יגעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי: 4 כה תאמר אליו כה אמר יהוה הנה אשר בניתי אני הרס ואת אשר נטעתי אני נתש ואת כל הארץ היא: 5 ואתה תבקש לך גדלות אל תבקש כי הנני מביא רעה על כל בשר נאם יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל המקומות אשר תלך שם:

46 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הגוים: 2 למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמש אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה: 3 ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה: 4 אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכוכבים מרקן הרמחים לבשו הסריגות: 5 מדוע ראיתי המה חתים נסנים אחור וגבוריהם יכתו ומנוס נסו ולא הפנו מגור מסביב נאם יהוה: 6 אל ינוס הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר פרת כשלו ונפלו: 7 מי זה כיאר יעלה כנהרות יתנעשו מימיו: 8 מצרים כיאר יעלה וכנהרות יתנעשו מים ויאמר אעלה אכסה ארץ אבידה עיר וישבי בה: 9 עלו הסוסים והתהללו הרכב ויצאו הגבורים כוש ופוט תפשי מגן ולודים תפשי דרכי

קשת: 10 והיום ההוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצרייו ואכלה חרב ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל נהר פרת: 11 עלי גלעד וקחי צרי בתולת בת מצרים לשוא הרביתי רפאות תעלה אין לך: 12 שמעו גוים קלונך וצוחתך מלאה הארץ כי גבור בגבור

כשלו יחדיו נפלו שניהם: 13 הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל להכות את ארץ מצרים: 14 הנידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי אכלה חרב סביבך: 15 מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הדפו: 16 הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ונשבעה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה: 17 קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד: 18 חי אני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא: 19 כלי גולה עשי לך יושבת בת מצרים כי נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב: 20 עגלה יפה פיה מצרים קרץ מצפון בא בא: 21 גם שכריה בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם: 22 קולה כנחש ילך כי בחיל ילכו ובקרדמות באו לה כחשבי עצים: 23 כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר: 24 הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון: 25 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל אומן מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו: 26 ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו ואחרי כן תשכן כימי קדם נאם יהוה: 27 ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחיר: 28 אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתך שמה ואתך לא אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקה לא אנקך:

47 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם יכה פרעה את עזה: 2 כה אמר יהוה הנה מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר וישבי בה וזעקו האדם והילל כל יושב הארץ: 3 מקול שעתת פרסות אביריו מרעש לרכבו המון גלגליו לא הפנו אבות

כל הרעה אשר הבאתי על ירושלם ועל כל ערי יהודה והנם חרבה היום ואין בהם יושב: לקטר למלכת השמים והסיך לה נסכים כאשר מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה אתם ואבתיכם: 4 ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים השכים ושלח לאמר אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי: 5 ולא שמעו ולא הטו את אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים: 6 ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלם ותהיינה לחרבה לשממה כיום הזה: אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל 7 ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה גדולה אל נפשתכם להכרית לכם איש ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית: 8 להכעסני במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לגור שם למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל גוי הארץ: 9 השכחתם את רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעתכם ואת רעת נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלם: 10 לא רכאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלכו בתורתו ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם: 11 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שם פני בכס לרעה ולהכרית את כל יהודה: 12 ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד גדול בחרב וברעב ימותו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה: 13 ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלם בחרב ברעב ובדבר: 14 ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם כי לא ישובו כי אם פלטים: 15 ויענו את ירמיהו כל האנשים היהודים כי מקטרות נשיהם לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהל גדול וכל העם הישבים בארץ מצרים בפתרוס לאמר: 16 הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך: עליכם במקום הזה למען תדעו כי קום יקומו

נשמע בקול יהוה אלהינו: 7 ויהי מקץ עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו: 8 ויקרא אל יוחנן לגור שם:

43 בן קרח ואל כל שרי החילים אשר אתו ולכל העם למקטן ועד גדול: 9 ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם אתי אליו להפיל תחנתכם לפניו: 10 אם שוב תשובו בארץ הזאת ובנתי אתכם ולא אהרס ונטעתי אתכם ולא אתוש כי נחמתי אל הרעה אשר עשיתי לכם: 11 אל תיראו מפני מלך בבל אשר אתם יראים מפניו אל תיראו ממנו נאם יהוה כי אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו: 12 ואתן לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל אדמתכם: 13 ואם אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יהוה אלהים: 14 לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב: 15 ועתה לכן שמעו דבר יהוה שארית יהודה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אם אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם לגור שם: 16 והיתה החרב אשר אתם יראים ממנה שם תשיגו אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאגים ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם תמותו: 17 ויהיו כל האנשים אשר שמו את פניהם לבוא מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם: 18 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתך אפי וחמתי על יושבי ירושלם כן תתך חמתי עליכם בבאכם מצרים והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו עוד את המקום הזה: 19 דבר יהוה עליכם שארית יהודה אל תבאו מצרים ידע תדעו כי העידתי בכם היום: 20 כי התעתים בנפשותיכם כי אתם שלחתם אתי אל יהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אל יהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הנד לנו ועשינו: 21 ואנדר לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל אשר שלחני אליכם: 22 ועתה ידע תדעו כי בחרב

44 הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל ובתחפנחס ובנף ובארץ פתרוס לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם את

ליהודה וכי הפקיד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן: 12 וישבו כל היהודים מכל המקומות אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה אל גדליהו המצפתה ויאספו יין וקיץ הרבה מאד: 13 ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר בשדה באו אל גדליהו המצפתה: 14 ויאמרו אליו הידע תדע כי בעלי מלך בני עמון שלח את ישמעאל בן נתניה להכתך נפש ולא האמין להם גדליהו בן אחיקם: 15 ויוחנן בן קרח אמר אל גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה נא ואכה את ישמעאל בן נתניה ואיש לא ידע למה יככה נפש ונפצו כל יהודה הנקבצים אליך ואבדה שארית יהודה: 16 ויאמר גדליהו בן אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תעש את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל ישמעאל:

41 ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אתו אל גדליהו בן אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה: 2 ויקם ישמעאל בן נתניה ועשרת האנשים אשר היו אתו ויכו את גדליהו בן אחיקם בן שפן בחרב וימת אתו אשר הפקיד מלך בבל בארץ: 3 ואת כל היהודים אשר היו אתו את גדליהו במצפה ואת הכשדים אשר נמצאו שם את אנשי המלחמה הכה ישמעאל: 4 ויהי ביום השני להמית את גדליהו ואיש לא ידע: 5 ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש מגלחי זקן וקרעי בגדים ומתגדרים ומנחה ולבונה בידם להביא בית יהוה: 6 ויצא ישמעאל בן נתניה לקראתם מן המצפה הלך ויכה ויהי כפגש אתם ויאמר אליהם באו אל גדליהו בן אחיקם: 7 ויהי כבואם אל תוך העיר וישחטם ישמעאל בן נתניה אל תוך הכור הוא והאנשים אשר אתו: 8 ועשרה אנשים נמצאו בם ויאמרו אל ישמעאל אל תמתנו כי יש לנו מטמנים בשדה חטים ושערים ושמן ודבש ויחדל ולא המיתם בתוך אחיהם: 9 והבור אשר השליך שם ישמעאל את כל פגרי האנשים אשר הכה ביד גדליהו הוא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא מלך ישראל אתו מלא

42 ויגשו כל שרי החילים ויוחנן בן קרח ויוזיה בן הושעיה וכל העם מקטן ועד גדול: 2 ויאמרו אל ירמיהו הנביא תפל נא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה אלהיך בעד כל השארית הזאת כי נשארנו מעט מהרבה כאשר עניך ראות אתנו: 3 ויגד לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך בה ואת הדבר אשר נעשה: 4 ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם כדבריהם והיה כל הדבר אשר יענה יהוה אתכם אניד לכם לא אמנע מכם דבר: 5 והמה אמרו אל ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם לא ככל הדבר אשר ישלחך יהוה אלהיך אלינו כן נעשה: 6 אם טוב ואם רע בקול יהוה אלהינו אשר אנו שלחים אתך אליו נשמע למען אשר ייטב לנו כי

בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלים והיה כאשר נלכדה ירושלים:

39

בשנה התשעית לצדקיהו מלך יהודה בחדש העשירי בא נבוכדראצר מלך בבל וכל חילו אל ירושלים ויצרו עליה: 2 בעשתי עשרה

שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר: 3 ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער התוך נרגל שר אצר סמגר נבו שר סכים רב סריס נרגל שר אצר רב מג וכל שארית שרי מלך בבל: 4 והיה כאשר ראו צדקיהו מלך יהודה וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החמתיים ויצא דרך הערבה: 5 וירדפו חיל כשדים אחריהם וישנו את צדקיהו בערבות ירחו ויקחו אתו ויעלהו אל נבוכדראצר מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים: 6 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה לעיניו ואת כל חרי יהודה שחט מלך בבל: 7 ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים לביא אתו בבלה: 8 ואת בית המלך ואת בית העם שרפו הכשדים באש ואת חמות ירושלים נתצו: 9 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים הגלה נבוזר אדן רב טבחים בבל: 10 ומן העם הדלים אשר אין להם מאומה השאיר נבוזר אדן רב טבחים בארץ יהודה ויתן להם כרמים ויגבים ביום ההוא: 11 ויצו נבוכדראצר מלך בבל על ירמיהו ביד נבוזר אדן רב טבחים לאמר: 12 קחנו ועיניך שים עליו ואל תעש לו מאומה רע כי אם כאשר ידבר אליך כן עשה עמו: 13 וישלח נבוזר אדן רב טבחים ונבושזבן רב סריס ונרגל שר אצר רב מג וכל רבי מלך בבל: 14 וישלחו ויקחו את ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אתו אל גדליהו בן אחיקם בן שפן להוצאהו אל הבית וישב בתוך העם: 15 ואל ירמיהו היה דבר יהוה בהיותו עצור בחצר המטרה לאמר: 16 הלוך ואמרת לעבד מלך הכושי לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי את דברי אל העיר

הזאת לרעה ולא לטובה והיו לפניך ביום ההוא: 17 והצלתוך ביום ההוא נאם יהוה ולא תנתן ביד האנשים אשר אתה יגור מפניהם: 18 כי מלט אמלטך ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל כי בטחת בי נאם יהוה:

40

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר שלח אתו נבוזר אדן רב טבחים מן הרמה בקחתו אתו והוא אסור באזקים בתוך כל גלות ירושלים ויהודה המגלים בבלה: 2 ויקח רב טבחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה אלהיך דבר את הרעה הזאת אל המקום הזה: 3 ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקולו והיה לכם דבר הזה: 4 ועתה הנה פתחתוך היום מן האזקים אשר על ידך אם טוב בעיניך לבוא אתי בבל בא ואשים את עיני עליך ואם רע בעיניך לבוא אתי בבל חדל ראה כל הארץ לפניך אל טוב ואל הישר בעיניך ללכת שמה לך: 5 ועודנו לא ישוב ושבה אל גדליה בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בערי יהודה ושב אתו בתוך העם או אל כל הישר בעיניך ללכת לך ויתן לו רב טבחים ארחה ומשאת וישלחיו: 6 ויבא ירמיהו אל גדליה בן אחיקם המצפתה וישב אתו בתוך העם הנשארים בארץ: 7 וישמעו כל שרי החילים אשר בשדה המה ואנשיהם כי הפקיד מלך בבל את גדליהו בן אחיקם בארץ וכי הפקיד אתו אנשים נשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא הגלו בבלה: 8 ויבאו אל גדליה המצפתה וישמעאל בן נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה בן תנחמת ובני עופי הנשפתי ויזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם: 9 וישבע להם גדליהו בן אחיקם בן שפן ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבוד הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל ויישב לכם: 10 ואני הנני ישב במצפה לעמד לפני הכשדים אשר יבאו אלינו ואתם אספו יין וקיץ ושמנו ושמנו ככליכם וישבו בעריכם אשר תפשתם: 11 וגם כל היהודים אשר במואב ובבני עמון ובאדום ואשר בכל הארצות שמעו כי נתן מלך בבל שארית

יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת: 20 ועתה שמע נא אדני המלך תפל נא תחנתי לפניך ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שם: 21 ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום מחוץ האפים עד תם כל הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה:

38 וישמע שפטיה בן מתן וגדליהו בן פשחור ויוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה את הרברים אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמר: 2 כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיציא אל הכשדים יחיה והיתה לו נפשו לשלל וחי: 3 כה אמר יהוה הנתן נתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה: 4 ויאמרו השרים אל המלך יומת נא את האיש הזה כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארם בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש הזה איננו דרש לשלום לעם הזה כי אם לרעה: 5 ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל אתכם דבר: 6 ויקחו את ירמיהו וישלכו אתו אל הבור מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט: 7 וישמע עבד מלך הכושי איש סריס והוא בבית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בנימן: 8 ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר: 9 אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר: 10 ויצוה המלך את עבד מלך הכושי לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור בטרם ימות: 11 ויקח עבד מלך את האנשים בידו ויבא בית המלך אל תחת האוצר ויקח משם בלוי הסחבות ובלוי מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחבלים: 12 ויאמר עבד מלך הכושי אל ירמיהו שים נא בלואי הסחבות והמלחים תחת אצלות ידיך מתחת לחבלים ויעש ירמיהו

כן: 13 וימשכו את ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה: 14 וישלח המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתך דבר אל תכחד ממני דבר: 15 ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כי אניד לך הלאה המת תמותני וכי איעצך לא תשמע אלי: 16 וישבע המלך צדקיהו אל ירמיהו בסתר לאמר חי יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמותך ואם אתנך ביד האנשים האלה אשר מבקשים את נפשך: 17 ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא אל שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך: 18 ואם לא תצא אל שרי מלך בבל ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם: 19 ויאמר המלך צדקיהו אל ירמיהו אני דאג את היהודים אשר נפלו אל הכשדים פן יתנו אתי בידם והתעללו בי: 20 ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע נא בקול יהוה לאשר אני דבר אליך וייתב לך ותחי נפשך: 21 ואם מאן אתה לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה: 22 והנה כל הנשים אשר נשארו בבית מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך בבל והנה אמרות הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמך הטבעו בבץ רגלך נסנו אחור: 23 ואת כל נשיך ואת בניך מוצאים אל הכשדים ואתה לא תמלט מידם כי ביד מלך בבל תתפש ואת העיר הזאת תשרף באש: 24 ויאמר צדקיהו אל ירמיהו איש אל ידע בדברים האלה ולא תמות: 25 וכי ישמעו השרים כי דברתי אתך ובאו אליך ואמרו אליך הגידה נא לנו מה דברת אל המלך אל תכחד ממנו ולא נמותך ומה דבר אליך המלך: 26 ואמרת אליהם מפיל אני תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני בית יהונתן למות שם: 27 ויבאו כל השרים אל ירמיהו וישאלו אתו ויגד להם ככל הדברים האלה אשר צוה המלך ויחרשו ממנו כי לא נשמע הדבר: 28 וישב ירמיהו

37 האלה ואני כתב על הספר בדיו: ¹⁹ ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם: ²⁰ ויבאו אל המלך חצרה ואת המגלה הפקדו בלשכת אלישמע הספר וינידו באזני המלך את כל הדברים: ²¹ וישלח המלך את יהודי לקחת את המגלה ויקחה מלשכת אלישמע הספר ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני כל השרים העמדים מעל המלך: ²² והמלך יושב בית החרף בחדש התשיעי ואת האח לפניו מבערת: ²³ ויהי כקראו יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה בתער הספר והשלך אל האש אשר אל האח עד תם כל המגלה על האש אשר על האח: ²⁴ ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם המלך וכל עבדיו השמעים את כל הדברים האלה: ²⁵ וגם אלנתן ודליהו וגמריהו הפנעו במלך לבלתי שרף את המגלה ולא שמע אליהם: ²⁶ ויצוה המלך את ירחמאל בן המלך ואת שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרים יהוה: ²⁷ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שרף המלך את המגלה ואת הדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו לאמר: ²⁸ שוב קח לך מגלה אחרת וכתב עליה את כל הדברים הראשנים אשר היו על המגלה הראשנה אשר שרף יהויקים מלך יהודה: ²⁹ ועל יהויקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא יבוא מלך בבל והשחית את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה: ³⁰ לכן כה אמר יהוה על יהויקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום ולקרה בלילה: ³¹ ופקדתי עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל יושבי ירושלם ואל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו: ³² וירמיהו לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרף יהויקים מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה:

וימלך מלך צדקיהו בן יאשיהו תחת כניו בן יהויקים אשר המליך נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה: ² ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא: ³ וישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו: ⁴ וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אותו בית הכליא: ⁵ וחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו הכשדים הצרים על ירושלם את שמעם ויעלו מעל ירושלם: ⁶ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר: ⁷ כה אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים: ⁸ ושבו הכשדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: ⁹ כה אמר יהוה אל תשאו נפשתיכם לאמר הלך ילכו מעלינו הכשדים כי לא ילכו: ¹⁰ כי אם הכיתם כל חיל כשדים הנלחמים אתכם ונשארו בם אנשים מדרקרים איש באהלו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש: ¹¹ והיה בהעלות חיל הכשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה: ¹² ויצא ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך העם: ¹³ ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל פקדתו ושמו יראייה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשדים אתה נפל: ¹⁴ ויאמר ירמיהו שקר אניני נפל על הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראייה בירמיהו ויבאהו אל השרים: ¹⁵ ויקצפו השרים על ירמיהו והכו אותו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי אתו עשו לבית הכלא: ¹⁶ כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל החניות וישב שם ירמיהו ימים רבים: ¹⁷ וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בביתו בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך בבל תנתן: ¹⁸ ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חשאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי אל בית הכלא: ¹⁹ ואיו נביאים אשר נבאו לכם לאמר לא

ימיכם למען תחיו ימים רבים על פני האדמה מימי יאשיהו ועד היום הזה: 3 אולי ישמעו בית אשר אתם גרים שם: 8 ונשמע בקול יהונדב בן יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב לעשות רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות יין כל להם למען ישבו איש מדרכו הרעה וסלחתי ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנותינו: 9 ולבלתי בנות לעונם ולחטאתם: 4 ויקרא ירמיהו את ברוך בתים לשבתנו וזכרם וזרע לא יהיה לנו: בן נריה ויכתב ברוך מפני ירמיהו את כל דברי 10 ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו יונדב אבינו: 11 ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם: 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 13 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הלך ואמרת לאיש יהודה וליושבי ירושלם הלוא תקחו מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה: 14 הוקם את דברי יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי שתות יין ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי: 15 ואשלח אליכם את כל עבדי הנבאים השכים ושלח לאמר שבו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו מעלליכם ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ושבו אל האדמה אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא הטיחם את אונכם ולא שמעתם אלי: 16 כי הקימו בני יהונדב בן רכב את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אלי: 17 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו: 18 ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם: 19 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת איש ליונדב בן רכב עמד לפני כל הימים:

36 ויהי בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 קח לך מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים מיום דברתי אליך

אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתיו: 26 גם זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק ויעקב כי אשוב את שבותם ורחמתיים:

34

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצר מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלם ועל כל עריה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש: 3 ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש ובידו נתתן ועניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את פיך ידבר ובבל תבוא: 4 אך שמע דבר יהוה צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא תמות בחרב: 5 בשלום תמות וכמשרפות אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך כן ישרפו לך והוי אדון יספדו לך כי דבר אני דברתי נאם יהוה: 6 וידבר ירמיהו הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלם: 7 וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלם ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי הנה נשאר ערי יהודה ערי מבצר: 8 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחרי

חפשי מעמך ולא שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם: 15 ותשבו אתם היום ותעשו את הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית אשר נקרא שמי עליו: 16 ותשבו ותחללו את שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות: 17 לכן כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם לזועה לכל ממלכות הארץ: 18 ונתתי את האנשים העברים את ברתי אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתרי: 19 שרי יהודה ושרי ירושלם הסרסים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העגל: 20 ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: 21 ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שרי אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם: 22 הנני מצוה נאם יהוה והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאין ישוב:

35

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר: 2 הלוך אל בית הרכבים ודברת אתם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות והשקית אותם יין: 3 ואקח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרכבים: 4 ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן ינדליהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן שלם שמר הסף: 5 ואתן לפני בני בית הרכבים גבעים מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו יין: 6 ויאמרו לא נשתה יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד עולם: 7 ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו וזרע לא תטעו ולא יהיה לכם כי באהלים תשבו כל

כרת המלך צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם דרור: 9 לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה חפשים לבלתי עבד במ ביהודי אחיהו איש: 10 וישמעו כל השרים וכל העם אשר באו בברית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבלתי עבד במ עוד וישמעו וישלחו: 11 וישובו אחרי כן וישבו את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים ויכבישום לעבדים ולשפחות: 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 13 כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את אבותיכם ביום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר: 14 מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו

אשר נקרא שמי עליו לטמא: 35 ויבנו את במות הבעל אשר בניא בן הנם להעביר את בניהם ואת בנותיהם למלך אשר לא צייתים ולא עלתה על לבי לעשות התועבה הזאת למען החטי את יהודה: 36 ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל בחרב וברעב ובדבר: 37 הנני מקבצם מכל הארצות אשר הדרתים שם באפי ובחמתי ובקצף גדול והשבתים אל המקום הזה והשבתים לבטח: 38 והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: 39 ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותי כל הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם: 40 וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם להיטיבי אותם ואת יראתי אתן בלבבם לבלתי סור מעלי: 41 וששתי עליהם להטיב אותם ונטעתי בארץ הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי: 42 כי כה אמר יהוה כאשר הבאתי אל העם הזה את כל הרעה הגדולה הזאת כן אנכי מביא עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם: 43 ונקנה השדה בארץ הזאת אשר אתם אמרים שממה היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד הכשדים: 44 שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום והעד עדים בארץ בנימן ובסביבי ירושלם ובערי יהודה ובערי ההר ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שבותם נאם יהוה:

33 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עורנו עצור בחצר המטרה לאמר: 2 כה אמר יהוה עשה יהוה ויצר אותה להכינה יהוה שמו: 3 קרא אלי ואענך ואנידה לך נדרלות ובצרות לא ידעתם: 4 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל בתי מלכי יהודה הנתצים אל הסללות ואל החרב: 5 באים להלחם את הכשדים ולמלאם את פגרי האדם אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר הסתרתי פני מהעיר הזאת על כל רעתם: 6 הנני מעלה לה ארכה ומרפא ורפאות וגליתי להם עתרת שלום ואמת: 7 והשבתני את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובנתיים כבראשנה: 8 וטהרתים

עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא ינתש ולא יהרס עוד לעולם:

32

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשנת העשרית לצדקיהו מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה שנה לנבוכדראצר: 12 ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלם וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה: 3 אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה: 4 וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד הכשדים כי הנתן ינתן ביד מלך בבל ודבר פיו עם פיו ועיניו את עינו תראינה: 5 ובבל יולך את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי אתו נאם יהוה כי תלחמו את הכשדים לא תצליחו: 6 ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר: 7 הנה חנמאל בן שלם דרך בא אליך לאמר קנה לך את שדי אשר בענתות כי לך משפט הנאלה לקנות: 8 ויבא אלי חנמאל בן דדי כדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ בנימין כי לך משפט הירשה ולך הנאלה קנה לך ואדע כי דבר יהוה הוא: 9 ואקנה את השדה מאת חנמאל בן דדי אשר בענתות ואשקלה לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף: 10 ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים: 11 ואקח את ספר המקנה את החתום המצוה והחקים ואת הגלוי: 12 ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים הישבים בחצר המטרה: 13 ואצוה את ברוך לעיניהם לאמר: 14 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקח את הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים: 15 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים בארץ הזאת: 16 ואתפלל אל יהוה אחרי תתי את ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמר: 17 אהה אדני

יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לא יפלא ממך כל דבר: 18 עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל חיק בניהם אחריהם האל הגדול הנכבד יהוה צבאות שמו: 19 גדל העצה ורב העליליה אשר עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו: 20 אשר שמת אתות ומפתים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כיום הזה: 21 ותצא את עמך את ישראל מארץ מצרים באתות ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול: 22 ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש: 23 ויבאו וירשו אותה ולא שמעו בקולך ובתרותך לא הלכו את כל אשר צויתם להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת: 24 הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה והנך ראה: 25 ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה לך השדה בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכשדים: 26 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 27 הנה אני יהוה אלהי כל בשר הממני יפלא כל דבר: 28 לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדראצר מלך בבל ולכדה: 29 ובאו הכשדים הנלחמים על העיר הזאת והציתו את העיר הזאת באש ושרפוה ואת הבתים אשר קטרו על גנותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני: 30 כי היו בני ישראל ובני יהודה אך עשים הרע בעיני מנערתיהם כי בני ישראל אך מכעסים אתי במעשה ידיהם נאם יהוה: 31 כי על אפי ועל חמתי היתה לי העיר הזאת למן היום אשר בנו אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני: 32 על כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעסני המה מלכיהם שריהם כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישיבי ירושלם: 33 ויפנו אלי ערף ולא פנים ולמד אתם השכם ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר: 34 וישימו שקוציהם בבית

יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוח להרגיעו ישראל: 3 מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד: 4 עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפוך ויצאת במחול משחקים: 5 עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו: 6 כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו: 7 כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל: 8 הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ בם עוד ופסח הרה וילדת יחורו קהל גדול ישובו הנח: 9 בבכי יבאו ובתחנונים אובילים אליכם אל נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא: 10 שמעו דבר יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו: 11 כי פדה יהוה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: 12 ובאו ורננו במרום ציון ונהרו אל שוב יהוה על דגן ועל תירש ועל יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוח ולא יוסיפו לדאבה עוד: 13 אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מינונם: 14 ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה: 15 כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו: 16 כה אמר יהוה מגני קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה ושובו מארץ אויב: 17 ויש תקוה לאחריתך נאם יהוה ושובו בנים לגבולם: 18 שמוע שמעתי אפרים מתנודד יסרתני ואוסר כעגל לא למד השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי: 19 כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי: 20 הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה: 21 הציבי לך צינים שמי לך תמרורים שתי לבך למסלה דרך הלכתי שובי

בתולת ישראל שבי אל עריך אלה: 22 עד מתי תתחמקין הבת השוכבה כי ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר: 23 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את שבותם יברכך יהוה נזה צדק הר הקדש: 24 וישבו בה יהודה וכל ערי יחורו אכרים ונסעו בעדר: 25 כי הרויתי נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי: 26 על זאת הקיצתי ואראא ושנתי ערבה לי: 27 הנח ימים באים נאם יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה: 28 והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאבד ולהרע כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם יהוה: 29 בימים ההם לא יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני בנים תקחינה: 30 כי אם איש בעונו ימות כל האדם האכל הבסר תקחינה שניו: 31 הנח ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה: 32 לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בם נאם יהוה: 33 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: 34 ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אוכר עוד: 35 כה אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רנע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: 36 אם ימשו החקים האלה מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים: 37 כה אמר יהוה אם ימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם אני אמאס בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה: 38 הנח ימים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל שער הפנה: 39 ויצא עוד קוה המדה נגדו על נבעת גרב ונסב גתה: 40 וכל העמק הפגרים והדשן וכל השרמות

ולא שמעתם נאם יהוה: 20 ואתם שמעו דבר יהוה שלום: 6 שאלו נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל הנולה אשר שלחתי מירושלם בבלה: 21 כה כל גבר ידיו על חלציו כיולדה ונהפכו כל פנים אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן לירקון: 7 הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה הנבאים לכם בשמי ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע: 8 והיה ביום שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדראצר מלך בבל ההוא נאם יהוה צבאות אשכר עלו מעל צווארך והכם לעיניכם: 22 ולקח מהם קללה לכל גלות ומוסרותיך אנתק ולא יעבדו בו עוד זרים: 9 ועבדו יהודה אשר בבבל לאמר ישמך יהוה כצדקיהו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים וכאחב אשר קלם מלך בבל באש: 23 יען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי רעיהם וידברו דבר בשמי שקר אשר לוא צויתם ואנכי הוידע ועד נאם יהוה: 24 ואל שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר: 25 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר יען אשר אתה שלחת בשמכה ספרים אל כל העם אשר בירושלם ואל צפניה בן מעשיה הכהן ואל כל הכהנים לאמר: 26 יהוה נתנך כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל איש משגע ומתנבא ונתתה אתו אל המהפכת ואל הצינן: 27 ועתה למה לא גערת בירמיהו הענתתי המתנבא לכם: 28 כי על כן שלח אלינו בבל לאמר ארכה היא בנו בתים ושובו ונטעו גנות ואכלו את פריה: 29 ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו הנביא: 30 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 31 שלח על כל הנולה לאמר כה אמר יהוה אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתי ויבטח אתכם על שקר: 32 לכן כה אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו איש יושב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה:

30 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך את כל הרברים אשר דברתי אליך אל ספר: 3 כי הנה ימים באים נאם יהוה ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה והשבתי את אל הארץ אשר נתתי לאבותם וירשוה: 4 ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל ואל יהודה: 5 כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו פחד ואין

31 בעת ההיא נאם יהוה אלהי לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם: 2 כה אמר

בבל: 3 בעוד שנתים ימים אני משיב אל המקום והגבירה והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש הזה את כל כלי בית יהוה אשר לקח נבוכדנאצר והמסגר מירושלם: 3 ביד אלעשה בן שפן וגמריה מלך בבל מן המקום הזה ויביאם בבל: 4 ואת בן חלקיה אשר שלח צדקיה מלך יהודה אל יכניה בן יהויקים מלך יהודה ואת כל גלות יהודה נבוכדנאצר מלך בבל בגולה לאמר: 4 כה אמר הבאים בבבלה אני משיב אל המקום הזה נאם יהוה כי אשבר את על מלך בבל: 5 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעיני הכהנים ולעיני כל העם העומדים בבית יהוה: 6 ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהוה יקם יהוה את דבריו אשר נבאת להשיב כלי בית יהוה וכל הגולה מבבל אל המקום הזה: 7 אך שמע נא הדבר הזה אשר אנכי דבר באזניך ובאזני כל העם: 8 הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן העולם וינבאו אל ארצות רבות ועל ממלכות גדולות למלחמה ולרעה ולדבר: 9 הנביא אשר ינבא לשלום בבא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמת: 10 ויקח חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא וישברוהו: 11 ויאמר חנניה לעיני כל העם לאמר כה אמר יהוה ככה אשבר את על נבוכדנאצר מלך בבל בעוד שנתים ימים מעל צואר כל הגוים וילך ירמיה הנביא לדרכו: 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי שבור חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר: 13 הלוך ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מושת עץ שברת ועשית תחתיהן משות ברזל: 14 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי על צואר כל הגוים האלה לעבד את נבוכדנאצר מלך בבל ועבדוהו וגם את חית השדה נתתי לו: 15 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שלחך יהוה ואתה הבטחת את העם הזה על שקר: 16 לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה השנה אתה מת כי סרה דברת אל יהוה: 17 וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחדש השביעי: 29 ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקני הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל כל העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם בבבלה: 2 אחרי צאת יכניה המלך

יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים עיים
תהיה והר הבית לבמות יער: 19 ההמת המתהו
חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה
ויחל את פני יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר
עליהם ואנחנו עשים רעה גדולה על נפשותינו: 20
וגם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן
שמעיהו מקרית היערים וינבא על העיר הזאת ועל
הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו: 21 וישמע המלך
יהויקים וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש
המלך המיתו וישמע אוריהו וירא ויברח ויבא
מצרים: 22 וישלח המלך יהויקים אנשים מצרים
את אלנתן בן עכבור ואנשים אתו אל מצרים:
23 ויוציאו את אוריהו ממצרים ויבאחו אל המלך
יהויקים ויכהו בחרב וישלך את נבלתו אל קברי
בני העם: 24 אך יד אחיקם בן שפן היתה את
ירמיהו לבלתי תת אתו ביד העם להמיתו:

27 בראשית ממלכת יהויקים בן יאושיהו מלך
יהודה היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה
לאמר: 2 כה אמר יהוה אלי עשה לך מוסרות
ומשות ונתתם על צוארך: 3 ושלחתם אל מלך
אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך
צר ואל מלך צידון ביד מלאכים הבאים ירושלם
אל צדקיהו מלך יהודה: 4 וצוית אתם אל אדניהם
לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה
תאמרו אל אדניהם: 5 אנכי עשיתי את הארץ את
האדם ואת הבהמה אשר על פני הארץ בכחי
הגדול ובזרועי הנטויה ונתתיה לאשר ישר בעיני:
6 ועתה אנכי נתתי את כל הארצות האלה ביד
נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם את חית השדה
נתתי לו לעבדו: 7 ועבדו אתו כל הגוים ואת בנו
ואת בן בנו עד בא עת ארצו גם הוא ועבדו בו
גוים רבים ומלכים גדלים: 8 והיה הגוי והממלכה
אשר לא יעבדו אתו את נבוכדנאצר מלך בבל
ואת אשר לא יתן את צוארו בעל מלך בבל
בחרב וברעב ובדבר אפקד על הגוי ההוא נאם
יהוה עד תמי אתם בידו: 9 ואתם אל תשמעו אל
נביאים ואל קסמים ואל חלמתיכם ואל ענניכם

28 ויהי בשנת ההיא בראשית ממלכת צדקיה
מלך יהודה בשנת הרבעית בחדש החמישי אמר
אלי חנניה בן עזור הנביא אשר מגבעון בבית יהוה
לעני הכהנים וכל העם לאמר: 2 כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי את על מלך

אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית אשדוד: על כל ערי יהודה הבאים להשתחות בית יהוה
21 את אדום ואת מואב ואת בני עמון: 22 ואת כל את כל הדברים אשר צויתך לדבר אליהם אל
מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר תנרע דבר: 3 אולי ישמעו וישבו איש מדרכו
בעבר הים: 23 ואת דדן ואת תימא ואת בוז ואת כל הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי חשב לעשות
קצוצי פאה: 24 ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי להם מפני רע מעלליהם: 4 ואמרת אליהם כה
הערב השכנים במדבר: 25 ואת כל מלכי זמרי אמר יהוה אם לא תשמעו אלי ללכת בתורת
ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי: 26 ואת כל מלכי הצפון הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת
כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה ומלך שמעתם: 6 ונתתי את הבית הזה כשלה ואת העיר
ששך ישתה אחריהם: 27 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקיו ונפלו
ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח ביניכם: את הדברים האלה בבית יהוה: 8 ויהי ככלות
28 והיה כי ימאנו לקחת הכוס מידך לשתות ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שתו תשתו: 29 כי
הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על
כל יושבי הארץ נאם יהוה צבאות: 30 ואתה תנבא אליהם את כל הדברים האלה ואמרת אליהם
יהוה ממרום ישאנ וממעון קדשו יתן קולו שאנ ישאנ על נהו הירד כדרכים יענה אל כל יושבי
הארץ: 31 בא שאון עד קצה הארץ כי ריב ליהוה בונים נשפט הוא לכל בשר הרשעים נתנם לחרב
נאם יהוה: 32 כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגוי אל גוי וסער גדול יעור מירכתי ארץ:
33 והיו חללי יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא יקברו לדמן
על פני האדמה יהיו: 34 הילילו הרעים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן כי מלאו ימיכם לטבוח
ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה: 35 ואבד מנוס מן הרעים ופליטה מאדירי הצאן: 36 קול צעקת
הרעים ויללת אדירי הצאן כי שדר יהוה את מרעיתם: 37 ונדרמו נאות השלום מפני חרון אף
יהוה: 38 עזב ככפיר סכו כי היתה ארצם לשמה מפני חרון היונה ומפני חרון אפו:

26

בראשית ממלכות יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר: 2 כה אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת

38 ואם משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם את הדבר הזה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה: 39 לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונטשתי אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פני: 40 ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא תשכח:

24

הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר מלך בבל את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלם ויבאם בבל: 2 הדרוד אחד תאנים טבות מאד כתאני הבכרות והדרוד אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: 3 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: 4 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 5 כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים הטבות האלה כן אכיר את גלות יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ כשדים לטובה: 6 ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתיים על הארץ הזאת ובניתים ולא אהרס ונטעתיים ולא אתוש: 7 ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה והיו לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כי ישבו אלי בכל לבם: 8 וכתאנים הרעות אשר לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה כן אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ הזאת והישיבים בארץ מצרים: 9 ונתתיים לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל המקמות אשר אדיחם שם: 10 ושלחתי בם את החרב את הרעב ואת הדבר עד תמם מעל האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם:

25

הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדראצר מלך בבל: 2 אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל כל ישרי ירושלם לאמר: 3 מן שלש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד היום הזה

זה שלש ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם: 4 ושלח יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם ולא הטיחם את אונכם לשמע: 5 לאמר שובו נא איש מדרך הרעה ומרע מעלליכם ושובו על האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן עולם ועד עולם: 6 ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא תכעסו אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם: 7 ולא שמעתם אלי נאם יהוה למען הכעסוני במעשה ידיכם לרע לכם: 8 לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את דברי: 9 הנני שלח ולקחתי את כל משפחות צפון נאם יהוה ואל נבוכדראצר מלך בבל עבדי והבאתים על הארץ הזאת ועל ישיביה ועל כל הגוים האלה סביב והחרמתיים ושמתיים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם: 10 והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול רחים ואור נר: 11 והייתה כל הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את מלך בבל שבעים שנה: 12 והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על מלך בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל ארץ כשדים ושמתי אתו לשממות עולם: 13 והבאתי על הארץ ההיא את כל דברי אשר דברתי עליה את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הגוים: 14 כי עבדו בם גם המה גוים רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם: 15 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את כוס היין החמה הזאת מידי והשקיתיה אתו את כל הגוים אשר אנכי שלח אותך אליהם: 16 ושתו והתנעשו והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח בינתם: 17 ואקח את הכוס מיד יהוה ואשקה את כל הגוים אשר שלחני יהוה אליהם: 18 את ירושלם ואת ערי יהודה ואת מלכיה את שריה לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה ולקללה כיום הזה: 19 את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת שריו ואת כל עמו: 20 ואת כל הערב ואת כל מלכי ארץ העוז ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת

30 כה אמר יהוה כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלח בימיו כי לא יצלח מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה:

חזון לבם ידברו לא מפי יהוה: 17 אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הלך בשררות לבו אמרו לא תבוא עליכם רעה: 18 כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דברו מי הקשיב דברי וישמע: 19 הנה סערת יהוה חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול: 20 לא ישוב אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה בינה: 21 לא שלחתי את הנבאים והם רצו לא דברתי אליהם והם נבאו: 22 ואם עמדו בסודי וישמעו דברי את עמי וישבו מדרכם הרע ומרע מעלליהם: 23 האלהי מקרב אני נאם יהוה ולא אלהי מרחק: 24 אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם יהוה: 25 שמעתי את אשר אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי: 26 עד מתי היש בלב הנבאים נבאי השקר ונביאי תרמת לבם: 27 החשבים להשכיח את עמי שמי בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את שמי בבעל: 28 הנביא אשר אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לתבן את הבר נאם יהוה: 29 הלוא כה דברי כאש נאם יהוה וכפטיש יפצץ סלע: 30 לכן הנני על הנבאים נאם יהוה מננבי דברי איש מאת רעהו: 31 הנני על הנביאים נאם יהוה הלקחים לשונם וינאמו נאם: 32 הנני על נבאי חלמות שקר נאם יהוה ויספרו ויתעו את עמי בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא שלחתי ולא צויתים והועיל לא יועילו לעם הזה נאם יהוה: 33 וכי ישאלך העם הזה או הנביא או כהן לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם את מה משא ונטשתי אתכם נאם יהוה: 34 והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על האיש ההוא ועל ביתו: 35 כה תאמרו איש על רעהו ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה: 36 ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהיה לאיש דברו והפכתם את דברי אלהים חיים יהוה צבאות אלהינו: 37 כה תאמר אל הנביא מה ענך יהוה ומה דבר יהוה:

23 הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעית נאם יהוה: 2 לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על הרעים הרעים את עמי אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא פקדתם אתם הנני פקד עליכם את רע מעלליכם נאם יהוה: 3 ואני אקבץ את שארית צאני מכל הארצות אשר הדחתי אתם שם והשבתי אתהן על נוהן ופרו ורבו: 4 והקמתי עליהם רעים ורעום ולא ייראו עוד ולא יחתו ולא יפקרו נאם יהוה: 5 הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ: 6 בימיו תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו: 7 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: 8 כי אם חי יהוה אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם וישבו על אדמתם: 9 לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי הייתי כאיש שכור וכגבר עברו יין מפני יהוה ומפני דברי קדשו: 10 כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלה אכלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה וגבורתם לא כן: 11 כי גם נביא גם כהן חנפו גם בכיתי מצאתי רעתם נאם יהוה: 12 לכן יהיה דרכם להם כחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם רעה שנת פקדתם נאם יהוה: 13 ובנביאי שמרון ראיתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל: 14 ובנבאי ירושלם ראיתי שערורה נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדם וישביה כעמרה: 15 לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים הנני מאכיל אותם לענה והשקתים מי ראש כי מאת נביאי ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ: 16 כה אמר יהוה צבאות אל תשמעו על דברי הנבאים הנבאים לכם מהבלים המה אתכם

העיר הזאת ואת האדם ואת הבהמה בדבר גדול ימותו: 7 ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשואים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד נבוכדראצר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי חרב לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם: 8 ואל העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים ואת דרך המות: 9 הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל על הכשדים הצרים עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל: 10 כי שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם יהוה ביד מלך בבל נתן ושרפה באש: 11 ולבית מלך יהודה שמעו דבר יהוה: 12 בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד עושק פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליהם: 13 הנני אליך ישבת העמק צור המישר נאם יהוה האמרים מי יחת עלינו ומי יבוא במעונותינו: 14 ופקדתי עליכם כפרי מעלליכם נאם יהוה והצתי אש ביערה ואכלה כל סביביה:

22 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם את הדבר הזה: 2 ואמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה: 3 כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל תנו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה: 4 כי אם עשו תעשו את הדבר הזה ובאו בשערי הבית הזה מלכים ישיבים לדוד על כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוא ועבדיו ועמו: 5 ואם לא תשמעו את הדברים האלה בי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה הבית הזה: 6 כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא אשיתך מדבר ערים לא נושבה: 7 וקדשתי עליך משחתים איש וכליו וכתרו מבחר ארזיך והפילו על האש: 8 ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת: 9 ואמרו על אשר

עזבו את ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום: 10 אל תבכו למת ואל תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו: 11 כי כה אמר יהוה אל שלם בן יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב שם עוד: 12 כי במקום אשר הגלו אתו שם ימות ואת הארץ הזאת לא יראה עוד: 13 הוי בנה ביתו בלא צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן לו: 14 האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרוחים וקרע לו חלוני וספון בארז ומשוח בששר: 15 התמלך כי אתה מתחרה בארז אביך הלוא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה אז טוב לו: 16 דן דין עני ואביון אז טוב הלוא היא הדעת אתי נאם יהוה: 17 כי אין עיניך ולבך כי אם על בצעך ועל דם הנקי לשפוך ועל העשק ועל המרוצה לעשות: 18 לכן כה אמר יהוה אל יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לא יספדו לו הוי אחי והוי אחות לא יספדו לו הוי אדון והוי הדה: 19 קבורת חמור יקבר סחוב והשלך מהללאה לשערי ירושלם: 20 עלי הלבנון וצעקי ובכשן תני קולך וצעקי מעברים כי נשברו כל מאהביך: 21 דברתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע זה דרכך מנעוריד כי לא שמעת בקולי: 22 כל רעיד תרעה רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי ונכלמת מכל רעתך: 23 ישבתי בלבנון מקננתי בארזים מה נחנת כבא לך חבלים חיל כילדה: 24 חי אני נאם יהוה כי אם יהיה כניחו בן יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימיני כי משם אתקנך: 25 ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד הכשדים: 26 והטלתי אתך ואת אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא ילדתם שם ושם תמותו: 27 ועל הארץ אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שם שמה לא ישובו: 28 העצב נבזה נפוץ האיש הזה כניחו אם כלי אין חפץ בו מדוע הוטלו הוא וזרעו והשלכו על הארץ אשר לא ידעו: 29 ארץ ארץ ארץ שמעי דבר יהוה:

לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי: 6 לכן ובזוזם ולקחום והביאום בבלה: 6 ואתה פשחור
הנה ימים באים נאם יהוה ולא יקרא למקום הזה וכל ישרי ביתך תלכו בשבי ובכל תבוא ושם
עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרנה: 7 ובקתי תמות ושם תקבר אתה וכל אהביך אשר נבאת
את עצת יהודה וירושלם במקום הזה והפלתים להם בשקר: 7 פתיתי יהוה ואפת חזקתני ותוכל
בחרב לפני איביהם וכיר מבקשי נפשם ונתתי את הייתי לשחוק כל היום כלה לענ לי: 8 כי מדי
נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: אדבר אזעק חסם ושד אקרא כי היה דבר יהוה לי
8 ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר לחרפה ולקלס כל היום: 9 ואמרתי לא אוכרנו
עליה ישם וישרק על כל מכתה: 9 והאכלתים את ולא אדבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת
בשר בניהם ואת בשר בנתיהם ואיש בשר רעהו עצר בעצמתי ונלאיתי כלכל ולא אוכל: 10 כי
יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם שמעתי דבת רבים מגור מסביב הגידו וגנידו כל
ומבקשי נפשם: 10 ושבירת הבקבק לעיני האנשים אנוש שלומי שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה לו
ההלכים אותך: 11 ואמרת אליהם כה אמר יהוה ונקחה נקמתנו ממנו: 11 ויהוה אותי כנבור עריץ
צבאות ככה אשבר את העם הזה ואת העיר הזאת על כן רדפי יכשלו ולא יכלו בשו מאד כי לא
כאשר ישבר את כלי היוצר אשר לא יוכל להרפה השכילו כלמת עולם לא תשכח: 12 ויהוה צבאות
עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור: 12 כן אעשה למקום הזה נאם יהוה וליושביו ולתת את
העיר הזאת כתפת: 13 והיו בתי ירושלם ובתי את יהוה כי הציל את נפש אביון מיד מרעים:
מלכי יהודה כמקום התפת הטמאים לכל הבתים 14 ארור היום אשר ילדתי בו יום אשר ילדתי
אשר קטרו על גנתיהם לכל צבא השמים והסך אמי אל יהי ברוך: 15 ארור האיש אשר בשר את
נסכים לאלהים אחרים: 14 ויבא ירמיהו מהתפת אבי לאמר ילד לך בן זכר שמו שמחהו: 16 והיה
אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית האיש ההוא כערים אשר הפך יהוה ולא נחם ושמע
יהוה ויאמר אל כל העם: 15 כה אמר יהוה צבאות זעקה בבקר ותרועה בעת צהרים: 17 אשר לא
אלהי ישראל הנני מבי אל העיר הזאת ועל כל מותתני מרחם ותהי לי אמי קברי ורחמה הרת
עריה את כל הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו עולם: 18 למת זה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון
את ערפם לבלתי שמוע את דברי: ויכלו בבשת ימי:

20 וישמע פשחור בן אמר הכהן והוא פקיד **21** הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה
נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדברים בשלח אליו המלך צדקיהו את פשחור בן מלכיה
האלה: 2 ויכה פשחור את ירמיהו הנביא ויתן אתו ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר: 2 דרש נא
על המהפכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחם
יהוה: 3 ויהי ממחרת ויצא פשחור את ירמיהו מן עלינו אולי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאותיו ויעלה
המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור קרא מעלינו: 3 ויאמר ירמיהו אליהם כה תאמרן אל
יהוה שמך כי אם מגור מסביב: 4 כי כה אמר יהוה צדקיהו: 4 כה אמר יהוה אלתי ישראל הנני מסב
הנני נתן למגור לך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד
מלך בבל והגלם בבלה והכם בחרב: 5 ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל יגיעה ואת כל יקרה
ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובאף ובחמה ובקצף גדול: 6 והכיתי את יושבי

שערי ירושלים: 20 ואמרת אליהם שמעו דבר וחשב עליכם מחשבה שובו נא איש מדרכו הרעה יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל יושבי ירושלים והיטיבו דרכיכם ומעלליכם: 12 ואמרו נואש כי הבאים בשערים האלה: 21 כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלים: 22 ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את אבותיכם: 23 ולא שמעו ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם לבלתי שומע ולבלתי קחת מוסר: 24 והיה אם שמע תשמעון אלי נאם יהוה לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום השבת לבלתי עשות בה כל מלאכה: 25 ובאו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים ישיבים על כסא דוד רכבים ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה וישיבי ירושלים וישבה העיר הזאת לעולם: 26 ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלים ומארץ בנימין ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב מבאים עולה ויובה ומנחה ולבונה ומבאי תודה בית יהוה: 27 ואם לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת ולבלתי שאת משא ובא בשערי ירושלים ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלים ולא תכבה:

18 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 קום וירדת בית היוצר ושמה אשמיך את דברי: 3 וארד בית היוצר והנהו עשה מלאכה על האבנים: 4 ונשחת הכלי אשר הוא עשה כחמר ביד היוצר ושב ויעשהו כלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות: 5 ויהי דבר יהוה אלי לאמור: 6 הכיוצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם יהוה הנה כחמר ביד היוצר כן אתם בידי בית ישראל: 7 רגע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש ולנתוץ ולהאבד: 8 ושב הגוי והוא מרעתי אשר דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו: 9 ורגע אדבר על גוי ועל ממלכה לבנת ולנשע: 10 ועשה הרעה בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להיטיב אותו: 11 ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי ירושלים לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם רעה

19 כה אמר יהוה הלוך וקנית בקבץ יוצר חרש ומזקני העם ומזקני הכהנים: 2 ויצאת אל גיא בן הנם אשר פתח שער החרסות וקראת שם את הדברים אשר אדבר אליך: 3 ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה ויושבי ירושלים כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה אזניו: 4 יען אשר עזבני וינכרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את המקום הזה דם נקים: 5 ובנו את במות הבעל לשרף את בניהם באש עלות לבעל אשר

המולדים אותם בארץ הזאת: 4 ממותי תחללים ימתו לא יספרו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו ובחרב וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: 5 כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מרזח ואל תלך לספור ואל תנד להם כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם יהוה את החסד ואת הרחמים: 6 ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא יספרו להם ולא יתגדר ולא יקרח להם: 7 ולא יפרסו להם על אבל לנחמו על מת ולא ישקו אותם כוס תנחומים על אביו ועל אמו: 8 ובית משתה לא תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות: 9 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מן המקום הזה לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלל: 10 והיה כי תגיד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך על מה דבר יהוה עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו: 11 ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואתי עזבו ואת תורתי לא שמרו: 12 ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש אחרי שררות לבו הרע לבלתי שמע אלי: 13 והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם שם את אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא אתן לכם חנינה: 14 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: 15 כי אם חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדיחם שמה והשבתי על אדמתם אשר נתתי לאבותם: 16 הנני שלח לדוגים רבים נאם יהוה ודיגים ואחרי כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל הר ומעל כל גבעה ומנקיקי הסלעים: 17 כי עיני על כל דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא נצפן עונם מנגד עיני: 18 ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על חללם את ארצי בנבלת שקוציהם ותועבותיהם מלאו את נחלתי:

17 חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם: 2 כזכר בנייהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על גבעות הגבהות: 3 הררי בשדה חילך כל אוצרותיך לבו אתן במתיך בחטאת בכל גבולך: 4 ושמטתה ובך מנחלתך אשר נתתי לך והעברתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקד: 5 כה אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן יהוה יסור לבו: 6 והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב: 7 ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו: 8 והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי: 9 עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו: 10 אני יהוה חקר לב בחן כליות ולתת לאיש כדרכו כפרי מעלליו: 11 קרא דגור ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו יעזבו ובאחריתי יהיה נבל: 12 כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו: 13 מקוה ישראל יהוה כל עזביך יבשו יסורי בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים חיים את יהוה: 14 רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה: 15 הנה המה אמרים אלי איה דבר יהוה יבוא נא: 16 ואני לא אצתי מרעה אחריו ויום אנוש לא התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה: 17 אל תהיה לי למחתה מחסי אתה ביום רעה: 18 יבשו רדפי ואל אבשה אני יחתו המה ואל אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם: 19 כה אמר יהוה אלי הלך ועמדת בשער בני עם אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל

ויפקד חטאתם: 11 ויאמר יהוה אלי אל תתפלל ממלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיהו מלך בעד העם הזה לטובה: 12 כי יצמו אינני שמע אל יהודה על אשר עשה בירושלם: 5 כי מי יחמל רנתם וכי יעלו עלה ומנחה אינני רצם כי בחרב עליך ירושלם ומי ינוד לך ומי יסור לשאל לשלם וברעב ובדבר אנכי מכלה אותם: 13 ואמר אהה לך: 6 את נששת אתי נאם יהוה אחור תלכי ואט אדני יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא תראו את ידי עליך ואשחיתך נלאיתי הנחם: 7 ואזרם חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום אמת אתן לכם במזרה בשערי הארץ שכלתי אבדתי את עמי במקום הזה: 14 ויאמר יהוה אלי שקר הנבאים מדרכיהם לוא שבו: 8 עצמו לי אלמנתו מחול נבאים בשמי לא שלחתים ולא צויתים ולא דברתי ימים הבאתי להם על אם בחור שדר בצהרים אליהם חזון שקר וקסם ואלול ותרמוות לבם המה הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות: 9 אמללה ילדת מתנבאים לכם: 15 לכן כה אמר יהוה על הנבאים השבעה נפחה נפשה באה שמשה בעד יומם בושה הנבאים בשמי ואני לא שלחתים והמה אמרים וחפרה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאם חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב יהוה: 10 אוי לי אמי כי ילדתני איש ריב ואיש מדון יתמו הנבאים ההמה: 16 והעם אשר המה נבאים לכל הארץ לא נשיתי ולא נשו בי כלה מקללוני: להם יהיו משלכים בחצות ירושלם מפני הרעב אמר יהוה אם לא שרותך לטוב אם לוא הפנעתי והחרב ואין מקבר להמה המה נשיהם ובניהם כך בעת רעה ובעת צרה את האים: 12 הירע ברזל ובנתיהם ושפכתי עליהם את רעתם: 17 ואמרת ברזל מצפון ונחשת: 13 חילך ואוצרותיך לבז אליהם את הרבר הזה תרדנה עיני דמעה לילה אתן לא במחיר ובכל חטאותיך ובכל גבוליך: ויומם ואל תדמינה כי שבר גדול נשברה בתולת 14 והעברתי את איביך בארץ לא ידעת כי אש בת עמי מכה נחלה מאד: 18 אם יצאתי השדה קדחה באפי עליכם תוקד: 15 אתה ידעת יהוה והנה חללי חרב ואם באתי העיר והנה תחלואי זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי אל לארך אפך רעב כי גם נביא גם כהן סחרו אל ארץ ולא ידעו: תקחני דע שאתי עליך חרפה: 16 נמצאו דברייך 19 המאס מאסת את יהודה אם בציון געלה נפשך ואכלם ויהי דברייך לי לששון ולשמחת לבבי כי מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה: 20 ידענו יהוה רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך: 21 אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך וזכר אל תפר בריתך אתנו: מאנה הרפא היו תהיה לי כמו אכזב מים לא 22 היש בהבלי הגוים מנשמים ואם השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית את כל אלה:

15 ויאמר יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל לפני אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו: 2 והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי: 3 ופקדתי עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרג ואת הכלבים לסחב ואת עוף השמים ואת בהמת הארץ לאכל ולהשחית: 4 ונתתם לזועה לכל ערצים:

16 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 לא תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים ובנות במקום הזה: 3 כי כה אמר יהוה על הבנים ועל הבנות הילודים במקום הזה ועל אמתם הילדות אותם ועל אבותם

מחרון אף יהוה: 14 כה אמר יהוה על כל שכני הרעים הננעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה אתוש מתוכם: 15 והיה אחרי נתי אתוש ורחמתי והשבתי איש לנחלתו ואיש לארצו: 16 והיה אם למד ילמדו את דרכי עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבעל ונבנו בתוך עמי: 17 ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש ואבד נאם יהוה:

13 כה אמר יהוה אלי הלך וקניתי לך אזור פשתים ושמתי על מתניך ובמים לא תבאהו: 2 ואקנה את האזור כדבר יהוה ואשם על מתני: 3 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר: 4 קח את האזור אשר קניתי אשר על מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם בנקיק הסלע: 5 ואלך ואטמנהו בפרת כאשר צוה יהוה אותי: 6 ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר צויתך לטמנו שם: 7 ואלך פרתה ואחפר ואקח את האזור מן המקום אשר טמנתי שמה והנה נשחת האזור לא יצלח לכל: 8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 9 כה אמר יהוה ככה אשחית את גאון יהודה ואת גאון ירושלם הרב: 10 העם הזה הרע המאנים לשמוע את דברי ההלכים בשררות לבם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתתות להם ויהי כאזור הזה אשר לא יצלח לכל: 11 כי כאשר ידבק האזור אל מתני איש כן הדבקתי אלי את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו: 12 ואמרת אליהם את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל ימלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע כי כל נבל ימלא יין: 13 ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני ממלא את כל ישיבי הארץ הזאת ואת המלכים הישבים לדור על כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים ואת כל ישיבי ירושלם שכרון: 14 ונפצתים איש אל אחיו והאבות והבנים יחדו נאם יהוה לא אחמול ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתים: 15 שמעו והאזינו

14 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דברי הבצרות: 2 אכלה יהודה ושעריה אמללו קדרו לארץ וצוחת ירושלם עלתה: 3 ואדריהם שלחו צעוריהם למים באו על נבים לא מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו והכלמו וחפו ראשם: 4 בעבור האדמה חתה כי לא היה גשם בארץ בשו אכרים חפו ראשם: 5 כי גם אילת בשדה ילדה ועוזב כי לא היה דשא: 6 ופראים עמדו על שפים שאפו רוח כתנים כלו עיניהם כי אין עשב: 7 אם עונינו ענו בנו יהוה עשה למען שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו: 8 מקוה ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה כנר בארץ וכארח נטה ללון: 9 למה תהיה כאיש נדהם כנבור לא יוכל להושיע ואתה בקרבנו יהוה ושמך עלינו נקרא אל תנחנו: 10 כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע רגליהם לא חשכו ויהוה לא רצם עתה יזכר עונם

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל יושבי ירושלים: 3 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת: 4 אשר צויתי את אבותיכם ביום הוציא אותם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: 5 למען הקים את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר אמן יהוה: 6 ויאמר יהוה אלי קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה ובחצות ירושלים לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם: 7 כי העד העדתי באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ מצרים ועד היום הזה השכם והעד לאמר שמעו בקולי: 8 ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע ואביא עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתי לעשות ולא עשו: 9 ויאמר יהוה אלי נמצא קשר באיש יהודה ובישבי ירושלים: 10 שבו על עונת אבותם הראשנים אשר מאנו לשמוע את דברי והמה הלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית ישראל ובית יהודה את בריתי אשר כרתי את אבותם: 11 לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע אליהם: 12 והלכו ערי יהודה וישבי ירושלים וזעקו אל האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו להם בעת רעתם: 13 כי מספר עריך היו אלהיך יהודה ומספר חצות ירושלים שמתם מזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל: 14 ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה כי אינני שמע בעת קראם אלי בעד רעתם: 15 מה לידידי בביתי עשוהה המזומתה הרבים ובשר קדש יעברו מעליך כי רעתכי אז תעלו: 16 וזית רענן יפה פרי תאר קרא יהוה שמך לקול המולה גדלה הצית אש עליה ורעו דליותיו: 17 ויהוה צבאות הנושע אותך דבר

12 צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים אדבר אותך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל בגדי בנד: 2 נשעתם גם שרשו ילכו גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק מכליותיהם: 3 ואתה יהוה ידעתי תראני ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחיה והקדשם ליום הרגה: 4 עד מתי תאבל הארץ ועשב כל השדה ייבש מרעת יושבי בה ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא יראה את אחריתנו: 5 כי את רגלים רצתה וילאוך ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בושח ואיך תעשה בנאון הירדן: 6 כי גם אחיך ובית אחיך גם המה בנדו כך גם המה קראו אחריך מלא אל תאמן בם כי ידברו אליך טובות: 7 עזבתי את ביתי נשתי את נחלתי נתתי את ידודות נפשי בכף איביה: 8 היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה: 9 העיט צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל חית השדה התיו לאכלה: 10 רעים רבים שחתו כרמי בססו את חלקתי נתנו את חלקת חמדותי למדבר שממה: 11 שמה לשממה אכלה עלי שממה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב: 12 על כל שפים במדבר באו שדדים כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד קצה הארץ אין שלום לכל בשר: 13 זרעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכם

נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עבר ולא
 שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדרו
 הלכו: 11 ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנים
 ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב: 12 מי
 האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה
 אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר
 מבלי עבר: 13 ויאמר יהוה על עזבם את תורתי
 אשר נתתי לפנייהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו
 בה: 14 וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הבעלים
 אשר למדום אבותם: 15 לכן כה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל הנני מאכילם את העם הזה לענה
 והשקיתם מי ראש: 16 והפצותים בנוים אשר לא
 ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב
 עד כלותי אותם: 17 כה אמר יהוה צבאות התבוננו
 וקראו למקוננות ותבואינה ואל החכמות שלחו
 ותבואנה: 18 ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותרדנה
 עינינו דמעה ועפעפנו יזלו מים: 19 כי קול נהי
 נשמע מציון איך שדרנו בשנו מאד כי עזבנו ארץ
 כי השליכו משכנותינו: 20 כי שמענה נשים דבר
 יהוה ותקח אזנכם דבר פיו ולמדנה בנותיכם נהי
 ואשה רעותה קינה: 21 כי עלה מות בחלונינו
 בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים
 מרחבות: 22 דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת
 האדם כדמן על פני השדה וכעמיר מאחרי הקצר
 ואין מאסף: 23 כה אמר יהוה אל יתהלל חכם
 בחכמתו ואל יתהלל הנכור בנבורתו אל יתהלל
 עשיר בעשרו: 24 כי אם בזאת יתהלל המתהלל
 השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט
 וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה: 25 הנה
 ימים באים נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה:
 26 על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון
 ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים במדבר כי
 כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב:
 10 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם
 בית ישראל: 2 כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל
 תלמדו ומאמות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים
 מהמה: 3 כי חקות העמים הבל הוא כי עץ מיער

ולא יענוכה: 28 ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתה מפייהם: 29 גזי נזרך והשליכי ושאי על שפים קינה כי מאס יהוה ויטש את דור עברתו: 30 כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאום יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו: 31 ובנו במות התפת אשר בניה בן הנם לשרף את בניהם ואת בנתיהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי: 32 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה וקברו בתפת מאין מקום: 33 והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד: 34 והשבתי מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ:

8 בעת ההיא נאם יהוה ויצאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם מקבריהם: 2 ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבו ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו: 3 ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת בכל המקומות הנשארים אשר הדרתים שם נאם יהוה צבאות: 4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב: 5 מדוע שובבה העם הזה ירושלם משבה נצחת החזיקו בתרמית מאנו לשוב: 6 הקשבתי ואשמע לוא כן ידברו אין איש נחם על רעתו לאמר מה עשיתי כלה שב במרצותם כסוס שוטף במלחמה: 7 גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותר וסוס ועגור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה: 8 איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים: 9 הבישו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם: 10 לכן אתן את נשיהם לאחרים שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד גדול

9 מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי: 2 מי יתנני במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בנדים: 3 וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה: 4 איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל רע רכיל יהלך: 5 ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העוה נלאו: 6 שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאם יהוה: 7 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני בת עמי: 8 חץ שוחט לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו: 9 העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי: 10 על ההרים אשא בכי ונדה ועל

19 שמעי הארץ הנה אנכי מביא רעה אל העם הזה פרי מחשבותם כי על דברי לא הקשיבו ותורתִי וימאסו בה: 20 למה זה לי לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק עלותיכם לא לרצון וזבחיכם לא ערבו לי: 21 לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה מכשלים וכשלו במ אבות ובנים יחדו שכן ורעו יאבדו: 22 כה אמר יהוה הנני עם בא מארץ צפון וגוי גדול יעור מירכתי ארץ: 23 קשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת ציון: 24 שמענו את שמו רפו ידינו צרה החזיקתנו חיל כילודה: 25 אל תצאי השדה ובדרך אל תלכי כי חרב לאיב מגור מסביב: 26 בת עמי חגרי שק והתפלשי באפר אבל יחיד עשי לך מספד תמרורים כי פתאם יבא השדר עלינו: 27 בחון נתתיך בעמי מבצר ותדע ובחנת את דרכם: 28 כלם סרי סוררים הלכי רכיל נחשת וברול כלם משחיתים המה: 29 נחר מפח מאשתם עפרת לשוא צרף צרוף ורעים לא נתקו: 30 כסף נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם:

7 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה: 3 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הזה: 4 אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה: 5 כי אם הטיבו תיטיבו את דרכיכם ואת מעלליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו: 6 גר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם: 7 ושכנתי אתכם במקום הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למן עולם ועד עולם: 8 הנה אתם בטחים לכם על דברי השקר לבלתי הועיל: 9 ההנב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר לבעל והלך אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: 10 ובאתם ועמדתם לפני בבית הזה אשר

וישבנו בלא אלהים ואשבע אותם וינאפו ובית זונה יתגדרו: 8 סוסים מיונים משכים היו איש אל אשת רעהו ויצהללו: 9 העל אלה לוא אפקד נאם יהוה ואם בנוי אשר כזה לא תתנקם נפשי: 10 עלו בשרותיה ושחתו וכלה אל תעשו הסירו ומה תעשו לאחריתה:

6 העזו בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול: 2 הנוה והמענה דמיתי בת ציון: 3 אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו: 4 קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים או לנו כי פנה היום כי ינסו צללי ערב: 5 קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה: 6 כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על ירושלם סללה היא העיר הפקד כלה עשק בקרבה: 7 כהקיר בור מימיה כן הקרה רעתה חסד ושד ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה: 8 הוסרי ירושלם פן תקע נפשי ממך פן אשימך שממה ארץ לוא נושבה: 9 כה אמר יהוה צבאות עולל יעוללו כנפן שארית ישראל השב ירך כבוצר על סלסלות: 10 על מי אדברה ואעידה וישמעו הנה ערלה אונם ולא יוכלו להקשיב הנה דבר יהוה היה להם לחרפה לא יחפצו בו: 11 ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי הכיל שפך על עולל בחוף ועל סוד בחורים יחדו כי גם איש עם אשה ילכדו זקן עם מלא ימים: 12 ונסכו בתייהם לאחרים שדות ונשים יחדו כי אטה את ידי על ישיבי הארץ נאם יהוה: 13 כי מקטנם ועד גדולם כלו בוצע בצע ומנביא ועד כהן כלו עשה שקר: 14 וירפאו את שבר עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום: 15 הבישו כי תועבה עשו גם בוש לא יבושו גם הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתיים יכשלו אמר יהוה: 16 כה אמר יהוה עמדו על דרכים וראו ושאלו לנתבות עולם אי זה דרך חשוב ולכו בה ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו לא נלך: 17 והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב: 18 לכן שמעו הגוים ודעי עדה את אשר בם:

משובתיכם הננו אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו: נאם יהוה: 18 דרכך ומעלליך עשו אלה לך זאת
 23 אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן ביהוה אלחינו תשועת ישראל: 24 והבשת אכלה את יגיע
 אבותינו מנעורינו את צאנם ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם: 25 נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו
 כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו:

4 אם תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב ואם תסיר שקוציך מפני ולא תנוד: 2 ונשבעת חי יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהללו: 3 כי כה אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלם נירו לכם ניר ואל תזרעו אל קוצים: 4 המלו ליהוה והסרו ערלות לבבכם איש יהודה וישבי ירושלם פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם: 5 הגידו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונבואה אל ערי המבצר: 6 שאו נס ציונה העיזו אל תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון ושבר גדול: 7 עלה אריה מסבכו ומשחית גוים נסע יצא ממקמו לשום ארצך לשמה עריך תצינה מאין יושב: 8 על זאת חגרו שקים ספרו והילילו כי לא שב חרון אף יהוה ממנו: 9 והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבד לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים והנביאים יתמהו:

5 ואמר אהא אדני יהוה אכן השא השאת לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה לכם ונגעה חרב עד הנפש: 11 בעת ההיא יאמר לעם הזה ולירושלם רוח צח שפיים במדבר דרך בת עמי לוא לזרות ולוא להבר: 12 רוח מלא מאלה יבוא לי עתה גם אני אדבר משפטים אותם: 13 הגה כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו קלו מנשרים סוסיו אוי לנו כי שדרנו: 14 כבסי מרעה לבך ירושלם למען תושעי עד מתי תלין בקרבך מחשבות אונך: 15 כי קול מגיד מודן ומשמיע און מהר אפרים: 16 הזכירו לגוים הנה השמיעו על ירושלם נצרים באים מארץ המרחק ויתנו על ערי יהודה קולם: 17 כשמרי שדי היו עליה מסביב כי אתי מרתה

בנתר ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני נאם נערי אתה: 5 הינשר לעולם אם ישמר לנצח הנה
אדני יהוה: 23 איך תאמרי לא נשמאתי אחרי דברתי ותעשי הרעות ותוכל: 6 ויאמר יהוה אלי
הבעלים לא הלכתי ראי דרכך בניא דעי מה בימי יאשיהו המלך הראית אשר עשתה משבה
עשית בכרה קלה משרכת דרכיה: 24 פרה למד ישראל הלכה היא על כל הר גבה ואל תחת
מדבר באות נפשו שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל עץ רענן ותזני שם: 7 ואמר אחרי עשותה
כל מבקשיה לא ייעפו בחדשה ימצאונה: 25 מגעי את כל אלה אלי תשוב ולא שבה ותראה בגודה
רגלך מיחף וגורנדך מצמא ותאמרי נואש לוא כי אחותה יהודה: 8 וארא כי על כל אדות אשר נאפה
אהבתי זרים ואחריהם אלך: 26 כבשת גנב כי משבה ישראל שלחתי ותאן את ספר כריתתיה
ימצא כן הבישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם אליה ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך ותזון
וכהניהם ונביאייהם: 27 אמרים לעץ אבי אתה גם היא: 9 והיה מקל זנותה ותחנף את הארץ
ולאבן את ילדתי כי פנו אלי ערף ולא פנים ובעת ותנאף את האבן ואת העץ: 10 וגם בכל זאת לא
רעתם יאמרו קומה והושיענו: 28 ואיה אלהיך שבה אלי בגודה אחותה יהודה בכל לבה כי
אשר עשית לך יקומו אם יושיעוך בעת רעתך כי אם בשקר נאם יהוה: 11 ויאמר יהוה אלי צדקה
מספר עריך היו אלהיך יהודה: 29 למה תריבו נפשה משבה ישראל מבגדה יהודה: 12 הלך
אלי כלכם פשתם בי נאם יהוה: 30 לשוא הכיתי וקראת את הרברים האלה צפונה ואמרת שובה
את בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם נביאיכם משבה ישראל נאם יהוה לוא אפיל פני בכם כי
כאריה משחית: 31 הדור אתם ראו דבר יהוה חסיד אני נאם יהוה לא אטור לעולם: 13 אך דעי
המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע עונך כי ביהוה אלהיך פשעת ותפוזי את דרכיך
אמרו עמי רדנו לוא נבוא עוד אליך: 32 התשכח בתולה עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני ימים אין יהוה: 14 שובו בני שובבים נאם יהוה כי אנכי
מספר: 33 מה תיטבי דרכך לבקש אהבה לכן בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים
גם את הרעות למדתי את דרכיך: 34 גם בכנפיך ממשפחה והבאתי אתכם ציון: 15 ונתתי לכם
נמצאו דם נפשות אביונים נקיים לא במחתרת רעים כלבי ורעו אתכם דעה והשכיל: 16 והיה כי
מצאתים כי על כל אלה: 35 ותאמרי כי נקיתי תרבו ופרייתם בארץ בימים ההמה נאם יהוה לא
אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על אמרך לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה על לב ולא
חטאתי: 36 מה תזלי מאד לשנות את דרכך גם יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד: 17 בעת ההיא
ממצרים תבושי כאשר בשת מאשור: 37 גם מאת זה תצאי וידרך על ראשך כי מאס יהוה במבטחך
ולא תצליחי להם:

3 לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד הלוא חנוף תחנף הארץ והיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלי נאם יהוה: 2 שאי עניך על שפים וראי איפה לא שגלת על דרכים ישבת להם כערבי במדבר ותחניפי ארץ בזנותך וברעתך: 3 וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצא אשה זונה היה לך מאנת הכלם: 4 הלוא מעתה קראתי לי אבי אלוף

בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את אבותיכם: 19 ואנכי אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו לי ומאחרי לא תשובו: 20 אכן בגדה אשה מרעה כן בגדתם כי בית ישראל נאם יהוה: 21 קול על שפיים נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי העו את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם: 22 שובו בני שובבים ארפה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 הלה וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה: 3 קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה: 4 שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל: 5 כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו: 6 ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם: 7 ואביא אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה ושובה ותבאו ותשמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה: 8 הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו בי והנביאים נבאו בבעל ואחרי לא יועלו הלכו: 9 לכן עד אריב אתכם נאם יהוה ואת בני בניכם אריב: 10 כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת: 11 ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל: 12 שמו שמים על זאת ושערו חרבו מאד נאם יהוה: 13 כי שמים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים חיים להצב להם בארות בארת נשברים אשר לא יכלו המים: 14 העבד ישראל אם יליד בית הוא מדוע היה לבז: 15 עליו ישאנו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה עריו נצתה מבלי ישב: 16 גם בני נף ותחפנס ירעוך קדקד: 17 הלוא זאת תעשה לך עזבך את יהוה אלהיך בעת מוליכך בדרך: 18 ועתה מה לך לדרך מצרים לשתות מי שחור ומה לך לדרך אשור לשתות מי נהר: 19 תיסרך רעתך ומשבותיך תוכחך ודעי וראי כי רע ומר עזבך את יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאם אדני יהוה צבאות: 20 כי מעולם שברתי עלך נתקתי מוסרתיך ותאמרי לא אעבד כי על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה: 21 ואנכי נשעתך שרק כלה זרע אמות ואיך נחפכת לי סורי הגפן נכריה: 22 כי אם תכבסי

1 דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימן: 2 אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו: 3 ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי: 4 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 5 בטרם אצורך בבטן ידעתך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך: 6 ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי: 7 ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר: 8 אל תירא מפניהם כי אתך אני להצילך נאם יהוה: 9 וישלח יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפוך: 10 ראה הפקדתיך היום הזה על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביר ולהרוס לבנות ולנשוע: 11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: 12 ויאמר יהוה אלי הישבת לראות כי שקד אני על דברי לעשות: 13 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: 14 ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל ישבי הארץ: 15 כי הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה: 16 ודברתי משפטי אותם על כל רעתם אשר עזבוני ויקשרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם: 17 ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם: 18 ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחומות נחשת על כל הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ: 19 ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יהוה להצילך:

לשבועה לבחירי והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא שם אחר: 16 אשר המתברך בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסחרו מעיני: 17 כי הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשונות ולא תעלינה על לב: 18 כי אם שישו וגילו עדי עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלם גילה ועמה משוש: 19 וגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה: 20 לא יהיה משם עוד עול ימים וזקן אשר לא ימלא את ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל: 21 ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים: 22 לא יבנו ואחר ישב לא ישעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי: 23 לא ייגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם: 24 והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע: 25 זאב וטלה ירעו כאחד ואריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי אמר יהוה:

66 כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי: 2 ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי: 3 שוחט השור מכה איש זובח השח ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבנה מברך און גם המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה: 4 גם אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו: 5 שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מגדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו: 6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאיביו: 7 בטרם תחיל ללדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר: 8 מי שמע כזאת מי ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון את

9 האני אשביר ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך: 10 שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו משוש כל המתאבלים עליה: 11 למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיו כבודה: 12 כי כה אמר יהוה הנני נטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו: 13 כאיש אשר אמו תנחמו כן אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו: 14 וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את איביו: 15 כי הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו ונערתו בלהבי אש: 16 כי באש יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה: 17 המתקדשים והמטהרים אל הננות אחר אחר בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם יהוה: 18 ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את כל הגוים והלשונות ובאו וראו את כבודי: 19 ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פליטים אל הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תבל ויון האיים הרחקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים: 20 והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים וברכב ובצבים ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית יהוה: 21 וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה: 22 כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם: 23 והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה: 24 ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר:

רב להושיע: 2 מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדרך
בנת: 3 פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי
ואדרכם באפי וארמסם בחמתי ויו נצחם על בגדי
וכל מלבושי אנאלתי: 4 כי יום נקם בלבי ושנת
נאולי באח: 5 ואביט ואין עזר ואשתומם ואין
סומך ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכתי: 6 ואבוס
עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם:
7 חסדי יהוה אזכיר תהלת יהוה כעל כל אשר
גמלנו יהוה ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם
כרחמיו וכרב חסדיו: 8 ויאמר אך עמי המה בני
לא ישקרו ויהי להם למושיע: 9 בכל צרתם לא
צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא
גאלם וינצלם וינשואם כל ימי עולם: 10 והמה מרו
ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא גלחם
בם: 11 ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם
מים את רעי צאנו איה השם בקרבו את רוח
קדשו: 12 מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע
מים מפניהם לעשות לו שם עולם: 13 מוליכם
בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו: 14 כבהמה
בבקעה תרד רוח יהוה תניחנו כן נהגת עמך
לעשות לך שם תפארת: 15 הבט משמים וראה
מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתך המון
מעיד ורחמיך אלי התאפקו: 16 כי אתה אבינו כי
אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה
אבינו גאלנו מעולם שמך: 17 למה תתענו יהוה
מדרכיך תקשיח לבנו מיראתך שוב למען עבדיך
שבטי נחלתך: 18 למצער ירשו עם קדשך צרינו
בוססו מקדשך: 19 היינו מעולם לא משלת בם לא
נקרא שמך עליהם:

65 נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני
אמרתי הנני הנני אל גוי לא קרא בשמי: 2 פרשתי
ידי כל היום אל עם סורר החלכים הדרך לא
טוב אחר מחשבותיהם: 3 העם המכעיס אותי
על פני תמיד זבחים בננות ומקטרים על הלבנים:
4 הישבים בקברים ובנצורים ילינו האכלים בשר
החזיר ופרק פגלים כליהם: 5 האמרים קרב
אליך אל תנש בי כי קדשתיך אלה עשן באפי אש
יקדת כל היום: 6 הנה כתובה לפני לא אחשה כי
אם שלמתי ושלמתי על חיקם: 7 עונותיכם ועונות
אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים
ועל הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם ראשנה על
חיקם: 8 כה אמר יהוה כאשר ימצא התירוש
באשכול ואמר אל תשחיתוהו כי ברכה בוכן אעשה
למען עבדי בלבתי השחית הכל: 9 והוצאתי
מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי וירשוה בחירי
ועבדי ישכנו שמה: 10 והיה השרון לנוה צאן ועמק
עכור לרביץ בקר לעמי אשר דרשוני: 11 ואתם
עזבי יהוה השכחים את הר קדשי הערכים לגד
שלחן והממלאים למני ממסך: 12 ומנית אתכם
לחרב וכלכם לטבח תכרעו יען קראתי ולא
עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני
ובאשר לא חפצתי בחרתם: 13 לכן כה אמר
אדני יהוה הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה
עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם
תבשו: 14 הנה עבדי ירנו משוב לב ואתם תצעקו
מכאב לב ומשבר רוח תילילו: 15 והנחתם שמכם

ולקדוש ישראל כי פארך: 10 ובנו בני נכר חמתיך ומלכיהם ישרתונך כי בקצפי הכייתך וברצוני רחמתיך: 11 ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהונים: 12 כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב יחרבו: 13 כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד: 14 והלכו אליך שחוח בני מעניך והשתחוו על כפות רגליך כל מנאצריך וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל: 15 תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור: 16 וינקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך ונאלך אביר יעקב: 17 תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום וננשיך צדקה: 18 לא ישמע עוד חמס בארצך שד ושבר בנבולריך וקראת ישועה חומתיך ושעריך תהלה: 19 לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולגנה הירח לא יאיר לך והיה לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך: 20 לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך: 21 ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעו מעשה ידי להתפאר: 22 הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה:

62 למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כננה צדקה וישועתה כלפיד יבער: 2 וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו: 3 והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצנוף מלוכה בכף אלהיך: 4 לא יאמר לך עוד עזובה ולא רצך לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה ולא רצך בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל: 5 כי יבעל בחור בתולה יבעלך בניך ומשוח חתן על כלה ישיש עליך אלהיך: 6 על חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכרים את יהוה אל דמי לכם: 7 ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלם תהלה בארץ: 8 נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאיביך ואם ישתו בני נכר תירושך אשר יגעת בו: 9 כי מאספיו יאכלהו והללו את יהוה ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי: 10 עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נס על העמים: 11 הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפני: 12 וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה:

61 רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחפש לנשכרי לב לקרא לשבויים דרור ולאסורים פקח קוח: 2 לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים: 3 לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעטה תהלה תחת רוח כהה וקרא להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר: 4 ובנו חרבות עולם שממות ראשנים יקוממו וחדשו ערי חרב שממות דור ודור: 5 ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם: 6 ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו

63 מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה

במרומם קולכם: 5 הכיזה יהיה צום אבחרהו יום
ענות אדם נפשו הלכף כאנמן ראשו ושק ואפר
יציע הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה: 6 הלוא
זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע התר אנדות
מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו:
7 הלוא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא
בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם:
8 אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח
והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך: 9 אז
תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר
מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און: 10 ותפק
לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרח בחשך אורך
ואפלתך כצהרים: 11 ונחך יהוה תמיד והשביע
בצחצחות נפשך ועצמתך יחליץ והיית כגן רוה
וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו: 12 ובנו ממך
חרבות עולם מוסדי דור ודור תקומם וקרא לך
גדר פרץ משבב נתיבות לשבת: 13 אם תשיב
משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת
לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכבודו מעשות
דרכך ממצוא חפצך ודבר דבר: 14 אז תתענג
על יהוה והרכבתך על במותי ארץ והאכלתיך
נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר:

59 הן לא קצרה יד יהוה מהושיע ולא כבדה
אזנו משמוע: 2 כי אם עונתיכם היו מבדלים בינכם
לבין אלהיכם וחטאותיכם הסתירו פנים מכם
משמוע: 3 כי כפיכם ננאלו בדם ואצבעותיכם
בעון שפתותיכם דברו שקר לשונכם עולה תהנה:
4 אין קרא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על
תהו ודבר שוא הרו עמל והוליד און: 5 ביצי
צפעוני בקעו וקורי עכביש יארגו האכל מביציהם
ימות והזורה תבקע אפעה: 6 קוריהם לא יהיו
לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און
ופעל חסם בכפיהם: 7 רגליהם לרע ירצו וימהרו
לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און שד
ושבר במסלותם: 8 דרך שלום לא ידעו ואין
משפט במעגלותם נתיבותיהם עקשו להם כל דרך
בה לא ידע שלום: 9 על כן רחק משפט ממנו

60 קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך
זרח: 2 כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים
ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה: 3 והלכו
גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך: 4 שאי סביב
עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך מרחוק יבאו
ובנתיך על צד תאמנה: 5 אז תראי ונהרת ופחד
ורחב לבבך כי יהפך עליך המון ים חיל גוים יבאו
לך: 6 שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם
משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלת יהוה יבשרו:
7 כל צאן קדר יקבצו לך אילי נביות ישרתונך
יעלו על רצון מזבחי ובית תפארת אפאר: 8 מי
אלה כעב תעופיה וכיונים אל ארבותיהם: 9 כי לי
איים יקו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך
מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך

ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: 11 כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו: 12 כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף: 13 תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת:

56 כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: 2 אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע: 3 ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הברל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסריס הן אני יבש: 4 כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי: 5 ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת: 6 ובני הנכר הנלוים על יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי: 7 והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולתיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים: 8 נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו: 9 כל חיתו שדי אתיו לאכל כל חיתו ביער: 10 צפו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח הזים שכבים אהבי לנזם: 11 והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצתו: 12 אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כזה יום מחר גדול יתר מאד:

57 הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק: 2 יבוא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכחו: 3 ואחם קרבו הנה בני עננה זרע מנאף ותזנה: 4 על מי תתעננו על מי תרחיבו פה תאריכו

58 קרא בנרון אל תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם: 2 ואותי יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כנוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי צדק קרבת אלהים יחפצון: 3 למח צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תנשנו: 4 הן לריב ומצה תצומו ולהכות באגרף רשע לא תצומו כיום להשמיע

בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הלך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל: 13 הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד: 14 כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם: 15 כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו:

53 מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה: 2 ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו: 3 נבזה וחדל אישים איש מכאבות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו: 4 אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה: 5 והוא מחלל מפשענו מדכא מענותינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו: 6 כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו: 7 נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרחל לפני גזיזה נאלמה ולא יפתח פיו: 8 מעצר וממשפט לקח ואת דורו מי ישוחח כי נזור מארץ חיים מפשע עמי נגע למו: 9 ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במתיו על לא חסם עשה ולא מרמה בפיו: 10 ויהוה חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלה: 11 מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל: 12 לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפגיע:

55 הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב: 2 למה תשקלו כסף בלוא לחם ויניעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם: 3 הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים: 4 הן עד לאומים נתתו נגיד ומצוה לאמים: 5 הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: 6 דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: 7 יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתי וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: 8 כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה: 9 כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבתי ממחשבותיכם: 10 כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא

54 רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה: 2 הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך וישו אל תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי: 3 כי ימין ושמאל תפרצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו: 4 אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד: 5 כי בעליך עשיך יהוה

בבקר בבקר יעיר לי און לשמע כלמורדים: 5 אדני יהוה פתח לי און ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי: 6 גוי נתתי למכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתי מכלמות ורק: 7 ואדני יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש: 8 קרוב מצדיקי מי יריב אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי: 9 הן אדני יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן כלם כבגד יבלו עש יאכלם: 10 מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו: 11 הן כלכם קדחי אש מאזרי זיקות לכו באור אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה זאת לכם למעצבה תשכבון:

51 שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת בור נקרתם: 2 הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו: 3 כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבתיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה:

52 עורי עורי לבשי עזך ציון לבשי בגדי מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע: 5 קרוב צדקי יצא ישעי זרעי עמים ישפטו אלי אים יקו ואל זרעי ייחלון: 6 שאו לשמים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה וישביה כמו כן ימותון וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת: 7 שמעו אלי ידעי צדק עם תורתי בלכם אל תיראו חרפת אגוש ומגדפתם אל תחתו: 8 כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דורים: 9 עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה עורי כימי קדם דרות עולמים הלוא את היא המחצבת רחב מחוללת תנין: 10 הלוא את היא המחרכת ים מי תהום רבה השמה מעמקי ים דרך לעבר גאולים: 11 ופדויי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגון נסו יגון ואנחה: 12 אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותירא מאנוש ימות ומבן אדם חציר יתן: 13 ותשכח יהוה

עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת המציק כאשר כונן להשחית ואיה חמת המציק: 14 מהר צעה להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו: 15 ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: 16 ואשים דברי בפיו ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה: 17 התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס התרעלה שתית מצית: 18 אין מנחל לה מכל בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל בנים גדלה: 19 שנים הנה קראתיך מי יגיד לך השד והשבר והרעב והחרב מי אנחמך: 20 בניך עלפו שכבו בראש כל חוצות כתאו מכמר המלאים חמת יהוה גערת אלהיך: 21 לכן שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא מיין: 22 כה אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי מידך את כוס התרעלה את קבעת כוס חמתי לא תוסיפי לשתותה עוד: 23 ושמתי ביד מונויך אשר אמרו לנפשך שחי ונעברה ותשימי כארץ גוף וכחוף לעברים:

11 למעני למעני אעשה כי איך יחל וכבודי לאחר
לא אתן: 12 שמע אלי יעקב וישראל מקראי אני
הוא אני ראשון אף אני אחרון: 13 אף ידי יסדה
ארץ וימיני טפחה שמים קרא אני אליהם יעמדו
יחדו: 14 הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הניד
את אלה יהוה אהבו יעשה חפצו בבבל וזרעו
כשדים: 15 אני אני דברתי אף קראתיו הביאתיו
והצליח דרכו: 16 קרבו אלי שמעו זאת לא מראש
בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני
יהוה שלחני ורוחו: 17 כה אמר יהוה גאלך קדוש
ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריךך
בדרך תלך: 18 לוא הקשבת למצותי ויהי כנהר
שלומך וצדקתך כגלי הים: 19 ויהי כחול זרעך
וצאצאי מעיך כמעתי לא יכרת ולא ישמד שמו
מלפני: 20 צאו מבבל ברחו מכשדים בקול רנה
הנידו השמיעו זאת הוציאוה עד קצה הארץ אמרו
גאל יהוה עבדו יעקב: 21 ולא צמאו בחרבות
הולכים מים מצור הזיל למו ויבקע צור ויזבו
מים: 22 אין שלום אמר יהוה לרשעים:

49 שמעו איום אלי והקשיבו לאמים מרחוק
יהוה מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי: 2 וישם פי
כחרב חדה בצל ידו החביאני וישימני לחץ ברור
באשפתו הסתירני: 3 ויאמר לי עבדי אתה ישראל
אשר בך אתפאר: 4 ואני אמרתי לריק ינעתי לתהו
והבל כחי כליתי אכן משפטי את יהוה ופעלתי
את אלהי: 5 ועתה אמר יהוה יצרי מבטן לעבד
לו לשובב יעקב אליו וישראל לא יאסף ואכבד
בעיני יהוה ואלהי היה עזי: 6 ויאמר נקל מהיותך
לי עבד להקים את שבטי יעקב ונצירי ישראל
להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצה
הארץ: 7 כה אמר יהוה גאל ישראל קדושו לבזה
נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו
שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל
ויבחרך: 8 כה אמר יהוה בעת רצון עניתיך וביום
ישועה עזרתך ואצרך ואתנך לברית עם להקים
ארץ להנחיל נחלות שממות: 9 לאמר לאסורים
צאו לאשר בחשך הגלו על דרכים ירעו ובכל

50 כה אמר יהוה אי זה ספר כריתות אמכם
אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכרתי אתכם לו
הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם:
2 מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור
קצרה ידי מפרדות ואם אין בי כח להציל הן
בנערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש
דגתם מאין מים ותמת בצמא: 3 אלביש שמים
קדרות ושק אשים כסותם: 4 אדני יהוה נתן לי
לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר יעיר

התנגשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו הנשאים את עץ פסלם ומתפללים אל אל לא יושיע: 21 הגידו והנישו אף יועצו יחדו מי השמיע זאת מקדם מאז הגידה הלוא אני יהוה ואין עוד אלהים מבלעדי אל צדיק ומושיע אין זולתי: 22 פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד: 23 בי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לי תכרע כל ברך תשבע כל לשון: 24 אך ביהוה לי אמר צדקות ועו עדיו יבוא ויבשו כל הנחרים בו: 25 ביהוה יצדקן ויתהללו כל זרע ישראל:

46 כרע בל קרס נבו היו עצביהם לחיה ולבהמה נשאתים עמוסות משא לעיפה: 2 קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי הלכה: 3 שמעו אלי בית יעקב וכל שארית בית ישראל העמסים מני בטן הנשאים מני רחם: 4 ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט: 5 למי תדמויני ותשוו ותמשלוני ונדמה: 6 הזלים זהב מכיס וכסף בקנה ישקלו ישכרו צורף ויעשהו אל יסגדו אף ישתחוו: 7 ישאהו על כתף יסבלהו ויניחהו תחתיו ויעמד ממקומו לא ימיש אף יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושיענו: 8 זכרו זאת והתאששו השיבו פושעים על לב: 9 זכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל ואין עוד אלהים ואפס כמוני: 10 מגיד מראשית אחרית ומקדם אשר לא נעשו אמר עצתי תקום וכל חפצי אעשה: 11 קרא ממזרח עיט מארץ מרחק איש עצתו אף דברתי אף אביאנה יצרתי אף אעשנה: 12 שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה: 13 קרבתי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתי:

48 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאלהי ישראל יזכירו לא באמת ולא בצדקה: 2 כי מעיר הקדש נקראו ועל אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו: 3 הראשנות מאז הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי ותבאנה: 4 מדעתי כי קשה אתה וגיד ברזל ערפך ומצחק נחושה: 5 ואניד לך מאז בטרם תבוא השמעתך פן תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום: 6 שמעת חזה כלה ואחסם הלוא תגידו השמעתך חרשות מעתה ונצרות ולא ידעתם: 7 עתה נבראו ולא מאז ולפני יום ולא שמעתם פן תאמר הנה ידעתי: 8 גם לא שמעת גם לא ידעת גם מאז לא פתחה אזנך כי ידעתי בגוד תבגוד ופשע מבטן קרא לך: 9 למען שמי אאריך אפי ותהלתי אחסם לך לבלתי הכריתך: 10 הנה צרפתך ולא בכסף בחרתיך בכור עני:

47 רדי ושבי על עפר בתולת בת בבל שבי לארץ אין כסא בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך רכה ועננה: 2 קחי רחים וטחני קמח גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות: 3 תגל ערוותך גם תראה חרפתך נקם אקח ולא אפגע אדם: 4 נאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל: 5 שבי דומם

תהוה הלא מאז השמעתיו והגדתי ואתם עדי הִישׁ
 אלוה מבלעדי ואין צור כל ידעתי: 9 יצרי פסל
 כלם תהו וחמודיהם בל יועילו ועדיהם המה בל
 יראו ובל ידעו למען יבשו: 10 מי יצר אל ופסל
 נסך לבלתי הועיל: 11 הן כל חבריו יבשו וחרשים
 המה מאדם יתקבצו כלם יעמדו יפחדו יבשו יחד:
 12 חרש ברזל מעצד ופעל בפחם ובמקבות יצרהו
 ויפעלהו בזרוע כחו גם רעב ואין כח לא שתה מים
 וייעף: 13 חרש עצים נטה קן יתארהו בשרד יעשהו
 במקצעות ובמחונה יתארהו ויעשהו כתבנית איש
 כתפארת אדם לשבת בית: 14 לכרת לו ארזים
 ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו בעצי יער נטע ארץ
 וגנשם יגדל: 15 והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם
 אף ישיק ואפה לחם אף יפעל אל וישתחו עשהו
 פסל ויסגד למו: 16 חציו שרף כמו אש על חציו
 בשר יאכל יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר האח
 חמותי ראיתי אור: 17 ושאריתו לאל עשה לפסלו
 יסגד לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי
 אלי אתה: 18 לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות
 עיניהם מהשכיל לבתם: 19 ולא ישיב אל לבו ולא
 דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתי כמו אש ואף
 אפיתי על גחליו לחם אצלה בשר ואכל ויתרו
 לתועבה אעשה לבול עץ אסגוד: 20 רעה אפר לב
 הותל הטשו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלוא
 שקר בימיני: 21 וזכר אלה יעקב וישראל כי עבדי
 אתה יצרתיך עבד לי אתה ישראל לא תנשני:
 22 מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך שובה אלי
 כי גאלתיך: 23 רנו שמים כי עשה יהוה הריעו
 תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו כי
 גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר: 24 כה אמר יהוה
 גאלך ויצרך מבטן אנכי יהוה עשה כל נטה שמים
 לבדי רקע הארץ מי אתי: 25 מפר אתות בדים
 וקסמים יהולל משיב חכמים אחר ודעתם ישכל:
 26 מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר
 לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה
 אקומם: 27 האמר לצולה חרבי ונהרתיך אויביש:

יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף יצריח על איביו יתנבד: 14 החשיתי מעולם אחריש אתאפק כיולדה אפעה אשם ואשאף יחד: 15 אחריב הרים וגבעות וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואנמים אוביש: 16 והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מוחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא עזבתם: 17 נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו: 18 החרשים שמעו והעורים הביטו לראות: 19 מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה: 20 ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע: 21 יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: 22 והוא עם בזו ושסוי הפח בחורים כלם ובכתי כלאים החבאו היו לבו ואין מציל משסה ואין אמר השב: 23 מי בכם יאזין זאת יקשב וישמע לאחור: 24 מי נתן למשוסה יעקב וישראל לבוזים הלא יהוה זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו: 25 וישפך עליו חמה אפו ועוזו מלחמה ותלהטו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב:

43 ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי אתה: 2 כי תעבר במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך כי תלך כמו אש לא תכוה ולהבה לא תבער בך: 3 כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתך: 4 מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתך ולאמים תחת נפשך: 5 אל תירא כי אתך אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך: 6 אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ: 7 כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו: 8 הוציא עם עור ועינים יש וחרשים ואזנים למו: 9 כל הגוים נקבצו יחדיו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישימענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת: 10 אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר

44 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו: 2 כה אמר יהוה עשך ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו: 3 כי אצק מים על צמא ונזלים על יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאך: 4 וצמחו בבין חציר כערבים על יבלי מים: 5 זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה: 6 כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים: 7 ומי כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי עם עולם ואתיות ואשר תבאנה יגידו למו: 8 אל תפחדו ואל

בשם יקרא מרב אונים ואמין כח איש לא נעדר: בקעות מעינות אשים מדבר לאגם מים וארץ ציה
 27 למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי למוצאי מים: 19 אתן במדבר ארז שטה והדס
 מיהוה ומאלהי משפט יעבור: 28 הלוא ידעת אם ועץ שמן אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור
 יחדו: 20 למען יראו וידעו וישימו וישכילו יחדו לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו: 29 נתן ליעף
 כח ולאין אונים עצמה ירבה: 30 ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול יכשלו: 31 וקוי יהוה יחליפו
 כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו:

41 החרישו אלי אים ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקובה: 2 מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו קש נדף קשתו: 3 ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא: 4 מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא: 5 ראו אים ויראו קצות הארץ יחדו קרבו ויאתיו: 6 איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק: 7 ויחזק חרש את צרף מחליק פטיש את הולם פעם אמר לרבך טוב הוא ויחזקו במסמרים לא ימוט: 8 ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי: 9 אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתיך: 10 אל תירא כי עמך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי: 11 הן יבשו ויכלמו כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך: 12 תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך: 13 כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל תירא אני עזרתיך: 14 אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה וגאלך קדוש ישראל: 15 הנה שמתך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים: 16 תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אותם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל: 17 העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם כצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם: 18 אפתח על שפיים נהרות ובתוך

42 הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא: 2 לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו: 3 קנה רצון לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט: 4 לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו אים ייחילו: 5 כה אמר האל יהוה בורא השמים וגושיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה: 6 אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים: 7 לפקה עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך: 8 אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים: 9 הראשונות הנה באו וחדשות אני מגיד בשרם תצמחנה אשמיע אתכם: 10 שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו אים וישביהם: 11 ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו: 12 ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באים יגידו: 13 יהוה כנבור

עם יושבי חדרל: 12 דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי קפדתי כארג חיי מדלה יבצעני מיום עד לילה תשלימני: 13 שויתי עד בקר כארי כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה תשלימני: 14 כסוס ענור כן אצפצף אהנה כיונה דלו עיני למרום אדני עשקה לי ערבני: 15 מה אדבר ואמר לי והוא עשה אדרה כל שנתי על מר נפשי: 16 אדני עליהם יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלימני והחיני: 17 הנה לשלום מר לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל חטאי: 18 כי לא שאול תודך מות יהללך לא ישברו יורדי בור אל אמתך: (Sheol: jh7585) 19 חי חי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע אל אמתך: 20 יהוה להשיעני ונגנתי נגן כל ימי חיינו על בית יהוה: 21 ויאמר ישעיהו ישאו דבלת תאנים וימרחו על השחין ויחי: 22 ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה:

39 בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק: 2 וישמח עליהם חזקיהו ויראם את בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באצרתיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו: 3 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל: 4 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם באוצרתי: 5 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות: 6 הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בכל לא יותר דבר אמר יהוה: 7 ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל: 8 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום ואמת בימי:

40 נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: 2 דברו על לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאתיה: 3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו: 4 כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: 5 ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר: 6 קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השרה: 7 יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם: 8 יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם: 9 על הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם: 10 הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: 11 כרעה עדרו ירעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל: 12 מי מדר בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים: 13 מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: 14 את מי נועץ ויבינהו וילמדוהו בארח משפט וילמדוהו דעת ודרך תבונות יודיענו: 15 הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול: 16 ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה: 17 כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו: 18 ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו: 19 הפסל נסך חרש וצרף בזהב ירקענו ורתקות כסף צורף: 20 המסכן תרומה עץ לא ירקב יבחר חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוט: 21 הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הנד מראש לכם הלוא הבינתם מוסדות הארץ: 22 הישב על חוג הארץ וישיבה כחגבים הנוטה כדק שמים וימתחם כאהל לשבת: 23 הנותן רוזנים לאין שפטי ארץ כתהו עשה: 24 אף כל נטעו אף כל זרעו אף כל שרש בארץ גזעם וגם נשף בהם ויבשו וסערה כקש תשאם: 25 ואל מי תדמוני ואשנה יאמר קדוש: 26 שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם

אל חזקיהו לאמר: 10 כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור: 11 הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחריםם ואתה תנצל: 12 ההצילו אותם אלהי הגוים אשר השחיתו אבותי את גוון ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלשר: 13 איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה: 14 ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראהו ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה: 15 ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר: 16 יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: 17 הטח יהוה אונך ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי: 18 אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את כל הארצות ואת ארצם: 19 ונתן את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום: 20 ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה לבדך: 21 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב מלך אשור: 22 זה הדבר אשר דבר יהוה עלי בזה לך לענה לך בתולת בת ציון אחריו ראש הניעה בת ירושלם: 23 את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימותה קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל: 24 ביד עבדיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחר ברשיו ואבוא מרום קצו יער כרמלו: 25 אני קרתי ושתיתי מים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור: 26 הלוא שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתי עתה הבאתיה ותהי להשאות גלים נצים ערים בצרות: 27 וישביהן קצרי יד חתו ובשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גנות ושדמה לפני קמה: 28 ושבתך וצאתך ובואך ידעתי ואת התרנוך אלי: 29 יען התרנוך אלי ושאנך עלה באוני ושמתי חחי

38 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה: 2 ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה: 3 ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול: 4 ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר: 5 הלוך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הגני יוסף על ימין חמש עשרה שנה: 6 ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת: 7 וזה לך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר: 8 הגני משיב את צל המעלות אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה: 9 מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי מחליו: 10 אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול **פקדתי יתר שנותי** (Sheol h7585) 11 אמרתי לא אראה יה יה בארץ החיים לא אביט אדם עוד

תנים רבצה חציר לקנה וגמא: 8 והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא יעברנו טמא והוא למו הלך דרך ואוילים לא יתעו: 9 לא יהיה שם אריה ופריץ חיות בל יעלנה לא תמצא שם והלכו נאולים: 10 ופדויי יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה:

36 ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשם: 2 וישלח מלך אשור את רב שקה מלכיש ירושלמה אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס: 3 ויצא אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר: 4 ויאמר אליהם רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת: 5 אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי: 6 הנה בטחת על משענת הקנה הרצועי הזה על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו: 7 וכי תאמר אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתי ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחו: 8 ועתה התערב נא את אדני המלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם: 9 ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים: 10 ועתה המבלעדי יהוה עליתי על הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה: 11 ויאמר אליקים ושבנא ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה: 12 ויאמר רב שקה האל אדניך ואלך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את חרואיהם ולשתות את שיניהם עמכם: 13 ויעמד רב שקה

37 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: 2 וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא: 3 ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה: 4 ואולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: 5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו: 6 ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמר אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גרפו נערי מלך אשור אותי: 7 הנני נותן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו: 8 וישב רב שקה וימצא את מלך אשור גלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: 9 וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים

הוי שודר ואתה לא שדור ובוגר ולא
 בגדו בו כהתמך שודר תושד כנלתך לבגד יבגדו
 כך: 2 יהוה חננו לך קוינו היה זרעם לבקרים
 אף ישועתנו בעת צרה: 3 מקול המון נדרו עמים
 מרוממתך נפצו גוים: 4 ואסף שללכם אסף החסיל
 כמשק גבים שוקק בו: 5 נשגב יהוה כי שכן מרום
 מלא ציון משפט וצדקה: 6 והיה אמונת עתיד
 חסן ישועת חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו:
 7 הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר יבכיון:
 8 נשמו מסלות שבת עבר ארח הפר ברית מאס
 ערים לא חשב אנוש: 9 אבל אמללה ארץ החפיר
 לבנון קמל היה השרון כערבה ונער בשן וכרמל:
 10 עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא:
 11 תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם:
 12 והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים באש
 יצתו: 13 שמעו רחוקים אשר עשיתי ודעו קרובים
 גברתי: 14 פחדו בציון חטאים אחזה רעה חנפים
 מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקרי עולם:
 15 הלך צדקות ודבר מישרים מאס בבצע מעשקות
 נער כפיו מתמך בשחד אטם אזנו משמע דמים
 ועצם עיניו מראות ברע: 16 הוא מרומים ישכן
 מצדות סלעים משנבו לחמו נתן מימיו נאמנים:
 17 מלך ביפיו תחזינה עיניך תראינה ארץ מרחקים:
 18 לבך יהנה אימה איה ספר איה שקל איה ספר
 את המגדלים: 19 את עם נועז לא תראה עם עמקי
 שפה משמוע נלעג לשון אין בינה: 20 חזה ציון
 קרית מועדנו עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן
 אהל בל יצען בל יסע יתדתיו לנצח וכל חבליו
 בל ינתקו: 21 כי אם שם אדיר יהוה לנו מקום
 נהרים יארים רחבי ידיים בל תלך בו אני שיט
 וצי אדיר לא יעברנו: 22 כי יהוה שפטנו יהוה
 מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו: 23 נטשו חבליך
 בל יחזקו כן תרנם בל פרשו נס אז חלק עד שלל
 מרבה פסחים בזוז בו: 24 ובל יאמר שכן חליתי
 העם הישב בה נשא עון:

קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע
 הארץ ומלאה תבל וכל צאצאיה: 2 כי קצף ליהוה

על כל הגוים וחמה על כל צבאם החרימים נתנם
 לטבח: 3 וחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם
 ונמסו הרים מדרם: 4 ונמקו כל צבא השמים ונגלו
 כספר השמים וכל צבאם יבול כנבל עלה מנפן
 וכנבלת מתאנה: 5 כי רותה בשמים חרבי הנה על
 אדום תרד ועל עם חרמי למשפט: 6 חרב ליהוה
 מלאה דם הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים
 מחלב כליות אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח
 גדול בארץ אדום: 7 וירדו ראמים עמם ופרים
 עם אבירים ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב
 ידשן: 8 כי יום נקם ליהוה שנת שלומים לריב
 ציון: 9 ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית
 והיתה ארצה לזפת בערה: 10 לילה ויומם לא
 תכבה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב
 לנצח נצחים אין עבר בה: 11 וירשוה קאת וקפור
 וינשוף וערב ישכנו בה ונטה עליה קו תהו ואבני
 בהו: 12 חריה ואין שם מלוכה יקראו וכל שריה
 יהיו אפס: 13 ועלתה ארמנתיה סירים קמוש וחוח
 במבצריה והיתה נוה תנים חציר לבנות יענה:
 14 ופנשו ציים את איום ושעיר על רעהו יקרא אך
 שם הרניעה לילית ומצאה לה מנוח: 15 שמה קננה
 קפזו ותמלט ובקעה ודגרה בצלה אך שם נקבצו
 דיות אשה רעותה: 16 דרשו מעל ספר יהוה וקראו
 אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פקדו כי
 פי הוא צוה ורוחו הוא קבצן: 17 והוא הפיל להן
 גורל וידו חלקתה להם בקו עד עולם יירשוה
 לדור ודור ישכנו בה:

יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח
 כחבצלת: 2 פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד
 הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון המה יראו
 כבוד יהוה הדר אלהינו: 3 חזקו ידיים רפות
 וברכים כשלות אמצו: 4 אמרו לנמהרי לב חזקו
 אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים
 הוא יבוא וישעכם: 5 אז תפקחנה עיני עורים ואזני
 חרשים תפתחנה: 6 אז ידלג כאיל פסח ותרן
 לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה:
 7 והיה השרב לאגם וצמאון למבועי מים בנוה

עוד מוריד והיו עיניך ראות את מוריד: 21 ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בו כי תאמינו וכי תשמאלו: 22 וטמאתם את צפוי פסילי כספך ואת אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דוה צא תאמר לו: 23 ונתן מטר זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקיך ביום ההוא כר נרחב: 24 והאלפים והעירים עבדי האדמה בליל חמיץ יאכלו אשר זרה ברחת ובמזרה: 25 והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלנים יבלי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים: 26 והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא: 27 הנה שם יהוה בא ממרחק בער אפו וכבד משאה שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת: 28 ורוחו כנחל שוטף עד צואר יחצה להנפה גוים בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי עמים: 29 השיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת לבב כהולך בכליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל: 30 והשמייע יהוה את הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלה נפץ וזרם ואבן ברד: 31 כי מקול יהוה יחת אשור בשבט יכה: 32 והיה כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בה: 33 כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך הוכן העמיק הרחב מדרתה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בערה בה:

32 הן לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט ישרו: 2 והיה איש כמחבא רוח וסתר זרם כפלני מים בציון כצל סלע כבד בארץ עיפה: 3 ולא תשעינה עיני ראים ואזני שמעים תקשבנה: 4 ולבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלנים תמהר לדבר צחות: 5 לא יקרא עוד לנבל נדיב ולכליל לא יאמר שוע: 6 כי נבל נבלה ידבר ולבו יעשה און לעשות חנף ולדבר אל יהוה תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא יחסיר: 7 וכלי כליו רעים הוא זמות יעץ לחבל ענוים באמרי שקר ובדבר אביון משפט: 8 ונדיב נדיבות יעץ והוא על נדיבות יקום: 9 נשים שאננות קמנה שמענה קולי בנות בטחות האננה אמרתי: 10 ימים על שנה תרגנה בטחות כי כלה בציר אסף בלי יבוא: 11 חרדו שאננות רגזה בטחות פשטה וערה וחנורה על חלצים: 12 על שדים ספדים על שדי חמוד על גפן פריה: 13 על אדמת עמי קיץ שמיר תעלה כי על כל בתי משוש קריה עליזה: 14 כי ארמון נגש המון עיר עזב עפל ובחן היה בעד מערות עד עולם משוש פראים מרעה עדרים: 15 עד יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל וכרמל ליער יחשב: 16 ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב: 17 והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד עולם: 18 וישב עמי בנות שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחת שאננות: 19 וברד ברדת היער ובשפלה תשפל העיר: 20 אשריכם זרעי על כל מים משלחי רגל השור והחמור:

31 הוי הירדים מצרים לעזרה על סוסים ישענו ויבטחו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו: 2 וגם הוא חכם ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת פעלי און: 3 ומצרים אדם ולא אל וסוסייהם בשר ולא רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר ויחדו כלם יכליון: 4 כי כה אמר יהוה אלי כאשר יהנה הארז והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רעים מקולם לא יחת ומהמונם לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה: 5 כצפרים עפות כן יגן

אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפצף: 5 והיה כאבק דק המון זריק וכמץ עבר

המון עריצים והיה לפתע פתאם: 6 מעם יהוה צבאות תפקד ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה ולהב אש אוכלה: 7 והיה כחלום חזון לילה המון כל הגוים הצבאים על אריאל וכל צביה ומצדתה והמציקים לה: 8 והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקיץ וריקה נפשו וכאשר יחלם הצמא והנה שתה והקיץ והנה עיף ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל הגוים הצבאים על הר ציון: 9 התמהמהו ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא יין נעו ולא שכר: 10 כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את עיניכם את הנביאים ואת ראשיכם החוזים כסה: 11 ותהי לכם חזות הכל כדברי הספר החתום אשר יתנו אתו אל יודע הספר לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא: 12 ונתן הספר על אשר לא ידע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא ידעתי ספר: 13 ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה: 14 לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתר: 15 הוי המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי יודענו: 16 הפככם אם כחמר היצר יחשב כי יאמר מעשה לעשהו לא עשני ויצר אמר ליוצרו לא הבין: 17 הלוא עוד מעט מוזער ושב לבנון לכרמל ולכרמל ליער יחשב: 18 ושמעו ביום ההוא החרשים דברי ספר ומאפל ומחשך עיני עורים תראינה: 19 ויספו ענוים ביהוה שמחה ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו: 20 כי אפס עריץ וכלה לץ ונכרתו כל שקדי און: 21 מחשיאי אדם בדבר ולמוכיח בשער יקשון ויטו בתהו צדיק: 22 לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו: 23 כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו שמי והקדישו את קדוש יעקב ואת

30 הוי בנים סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא מני ולנסך מסכה ולא רוחי למען ספות חטאת על חטאת: 2 ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו לעז במעוז פרעה ולחסות בצל מצרים: 3 והיה לכם מעוז פרעה לבשת והחסות בצל מצרים לכללמה: 4 כי היו בצען שריו ומלאכיו חנם יגיעו: 5 כל הבאיש על עם לא יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגם לחרפה: 6 משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעופף ישאו על כתף עירים חילהם ועל דבשת גמלים אוצרתם על עם לא יועילו: 7 ומצרים הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רהב הם שבת: 8 עתה בוא כתבה על לוח אתם ועל ספר חקה ותהי ליום אחרון לעד עד עולם: 9 כי עם מרי הוא בנים כחשים בנים לא אבו שמוע תורת יהוה: 10 אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא תחזו לנו נכחות דברו לנו חלקות חזו מהתלות: 11 סורו מני דרך הטו מני ארח השביתו מפנינו את קדוש ישראל: 12 לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו עליו: 13 לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה נשנבה אשר פתאם לפתע יבוא שברה: 14 ושברה כשבר נבל יוצרים כתות לא יחמל ולא ימצא במכתתו חרש לחתות אש מיקוד ולחשף מים מגבא: 15 כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אבייתם: 16 ותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן תנוסון ועל קל נרכב על כן יקלו רדפיקם: 17 אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנסו עד אם נותרתם כתרן על ראש ההר וכנס על הגבעה: 18 ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אלהי משפט יהוה אשרי כל חוכי לו: 19 כי עם בציון ישב בירושלם בכו לא תבכה חנון יחנך לקול זעקך כשמעתו ענך: 20 ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכנף

נחש עקלתון והרג את התנין אשר בים: 2 ביום 11 כי בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם
ההוא כרם חמד ענו לה: 3 אני יהוה נצרה לרגעים הזה: 12 אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו
אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה: 4 חמה לעיף וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע: 13 והיה
אין לי מי יתנני שמיר שית במלחמה אפשעה בה להם דבר יהוה צו לצו קו לקו קו לקו
אציתנה יחד: 5 או יחזק במעוזי יעשה שלום לי זעיר שם זעיר שם למען ילכו וכשלו אהור ונשברו
שלום יעשה לי: 6 הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ונוקשו ונלכדו: 14 לכן שמעו דבר יהוה אנשי לצון
ישראל ומלאו פני תבל תנובה: 7 הכמכת מכהו משלי העם הזה אשר בירושלם: 15 כי אמרתם
הכהו אם כהרג הרגיו הרג: 8 בסאסאה בשלחה כרתנו ברית את מות ועם שאול עשינו חזה שיט
תריבנה הנה ברוחו הקשה ביום קדים: 9 לכן בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו
בשמו כל אבני מזבח כאבני גר מנפצות לא יקמו יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בחן פנת יקרת
אשרים וחמנים: 10 כי עיר בצורה ברד נוח משלח מוסד מוסד המאמין לא יחיש: 17 ושמתי משפט
ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה לקו וצדקה למשקלת ויעה ברד מחסה כזב וסתר
סעפיה: 11 כיבש קצירה תשברנה נשים באות מים ישטפו: 18 וכפר ברייתכם את מות וחזותכם
מאירות אותה כי לא עם בינות הוא על כן לא את שאול לא תקום שוט שוטף כי יעבר והייתם לו
ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו: 12 והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד נחל מצרים ואתם
תלקטו לאחד אחד בני ישראל: 13 והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ
אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם:

28

הוי עטרת נאות שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתו אשר על ראש גיא שמנים הלומי
יין: 2 הנה חזק ואמץ לאדני כזרם ברד שער קטב כזרם מים כבירים שטפים הניח לארץ ביד:
3 ברנלים תרמסנה עטרת נאות שכורי אפרים: 4 והיתה ציצת נבל צבי תפארתו אשר על ראש
גיא שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו יבלענה: 5 ביום ההוא יהיה
יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו: 6 ולרוח משפט ליושב על המשפט ולגבורה
משיבי מלחמה שערה: 7 וגם אלה ביין שנו ובשכר תעו כהן וגביא שנו בשכר נבלעו מן היין תעו מן
השכר שנו בראה פקו פליליה: 8 כי כל שלחנות מלאו קיא צאה בלי מקום: 9 את מי יורה דעה ואת
מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי משדים: 10 כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם: מצרת: 4 ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח

29

הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על שנה חגים ינקפו: 2 והציקותי לאריאל
והיתה תאניה ואניה והיתה לי כאריאל: 3 וחניתי כדור עליך וצרתי עליך מצב והקימתי עליך
צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם: מצרת: 4 ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח

11 צוחה על היין בחוצות ערבה כל שמחה גלה במי מדמנה: 11 ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש מושש הארץ: 12 נשאר בעיר שמה ושאיה יכת השחה לשחות והשפיל גאותו עם ארבות ידיו: שער: 13 כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים 12 ומבצר משנב חומתיך השח השפיל הניע לארץ כנקף זית כעוללת אם כלה בציר: 14 המה ישאו עד עפר:

26 ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה עיר עז לנו ישועה ישית חומות וחל: 2 פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמונים: 3 יצר סמוך תצר שלום שלום כי כך בטוח: 4 בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים: 5 כי השח ישבי מרום קריה נשנבה ישפילנה ישפילה עד ארץ יגיענה עד עפר: 6 תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים: 7 ארח לצדיק מישרים ישר מעגל צדיק תפלס: 8 אף ארח משפטיך יהוה קיוונך לשמך ולזכרך תאות נפש: 9 נפשי אויתיך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לארץ צדק למדו ישבי תבל: 10 יחן רשע בל למד צדק בארץ נכחות יעול ובל יראה נאות יהוה: 11 יהוה רמה ירך בל יחזיון יחזו ויבשו קנאת עם אף אש צריך תאכלם: 12 יהוה תשפת שלום לנו כי גם כל מעשינו פעלת לנו: 13 יהוה אלהינו בעלוננו אדנים זולתך לבד כך נזכיר שמך: 14 מתים בל יחיו רפאים בל יקמו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל זכר למו: 15 יספת לגוי יהוה יספת לגוי נכבדת רחקת כל קצוי ארץ: 16 יהוה בצר פקדון צקון לחש מוסרך למו: 17 כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו מפניך יהוה: 18 הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בל נעשה ארץ ובל יפלו יושבי תבל: 19 יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורגנו שכני עפר כי טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל: 20 לך עמי בא בחדריך וסגר דלתיך בעדך חבי כמעט רגע עד יעבור זעם: 21 כי הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון יושב הארץ עליו וגלתה הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על יסיר מעל כל הארץ כי יהוה דבר: 9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קיינו לו ויושיענו זה יהוה קיינו לו נגילה ונשמחה בישועתו: 10 כי תנוח יד יהוה בהר הזה ונדרש מואב תחתיו כהדרש מתבן

25 יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן: 2 כי שמת מעיר לגל קריה בצורה למפלה ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה: 3 על כן יכבדוך עם עז קרית גוים עריצים ייראוך: 4 כי היית מעוז לדל מעוז לאביון בצר לו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כורם קיר: 5 כחרב בציון שאון זרים תכניע חרב בצל עב זמיר עריצים יענה: 6 ועשה יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים שמנים ממחים שמרים מזקקים: 7 ובלע בהר הזה פני הלזש על כל העמים והמסכה הנסוכה על כל הגוים: 8 בלע המות לגנצ ומחה אדני יהוה דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יהוה דבר: 9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קיינו לו ויושיענו זה יהוה קיינו לו נגילה ונשמחה בישועתו: 10 כי תנוח יד יהוה בהר הזה ונדרש מואב תחתיו כהדרש מתבן

27 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לויתן נחש ברח ועל לויתן יהוה בהר הזה ונדרש מואב תחתיו כהדרש מתבן

יהוה צבאות בניא חזיון מקרקר קר ושוע אל⁴ בושי צידון כי אמר ים מעוז הים לאמר לא חלתי
ההר: ⁶ ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים ולא ילדתי ולא גדלתי בחורים רוממתי בתולות:
וקיר ערה מנן: ⁷ ויהי מבחר עמקיך מלאו רכב ⁵ כאשר שמע למצרים יחילו כשמע צר: ⁶ עברו
והפרשים שת שתו השערה: ⁸ ויגל את מסך יהודה תרשישה הילילו ישבי אי: ⁷ והואת לכם עליזה
ותבט ביום ההוא אל נשק בית היער: ⁹ ואת בקיעי מימי קדם קדמתה יבלוה רגליה מרחוק לגור:
עיר דוד ראייתם כי רבו ותקבצו את מי הברכה ⁸ מי יעץ זאת על צר המעטירה אשר סחריה שרים
התחתונה: ¹⁰ ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו כנעניה נכבדי ארץ: ⁹ יהוה צבאות יעצה לחלל
הבתים לבצר החומה: ¹¹ ומקוה עשיתם בין גאון כל צבי להקל כל נכבדי ארץ: ¹⁰ עברי
החמתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל ארצך כיאר בת תרשיש אין מזח עוד: ¹¹ ידו נטה
עשיה ויצרה מרחוק לא ראייתם: ¹² ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספר ולקרחא מעזניה: ¹² ויאמר לא תוסיפי עוד לעלוז המעשקה
ולחגר שק: ¹³ והנה ששון ושמחה הרג בקר ושחט בתולת בת צידון כתיים קומי עברי גם שם לא
צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות: ינוח לך: ¹³ הן ארץ כשדים זה העם לא היה
¹⁴ ונגלה באזני יהוה צבאות אם יכפר העון הזה אשר יסדה לציים הקימו בחיניו עררו ארמנותיה
לכם עד תמתון אמר אדני יהוה צבאות: ¹⁵ כה שמה למפלה: ¹⁴ הילילו אניות תרשיש כי שדר
אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה על מעזכן: ¹⁵ והיה ביום ההוא ונשכחת צר שבעים
שבנא אשר על הבית: ¹⁶ מה לך פה ומי לך פה שנה כימי מלך אחד מקץ שבעים שנה יהיה לצר
כי חצבת לך פה קבר חצבי מרום קברו חקקי כשירת הזונה: ¹⁶ קחי כנור סבי עיר זונה נשכחה
בסלע משכן לו: ¹⁷ הנה יהוה מטלטלך טלטלה היטיבי נגן הרבי שיר למען תזכרי: ¹⁷ והיה מקץ
גבר ועטף עטה: ¹⁸ צנוף יצנפך צנפה כדור שבעים שנה יפקד יהוה את צר ושבה לאתננה
אל ארץ רחבת ידים שמה תמות ושמה מרכבות וזנתה את כל ממלכות הארץ על פני האדמה:
כבודך קלון בית אדניך: ¹⁹ והדפתוך ממצבך ¹⁸ והיה סחרה ואתננה קדש ליהוה לא יאצר ולא
וממעמדך יחרסך: ²⁰ והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאלקים בן חלקיהו: ²¹ והלבשתיו כתנתך
ואבנשך אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה: ²² ונתתי מפתח
בית דוד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח: ²³ ותקעתי יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד
לבית אביו: ²⁴ ותלו עליו כל כבוד בית אביו הצאצאים והצפעות כל כלי הקטן מכלי האגנות
ועד כל כלי הנבלים: ²⁵ ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד התקועה במקום נאמן ונגדעה
ונפלה ונכרת המשא אשר עליה כי יהוה דבר:

24 הנה יהוה בוקק הארץ ובולקת ועוה פניה והפיץ ישיבה: ² והיה כעם ככהן כעבד כאדניו כשפחה כגברתה כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנשה כאשר נשא בו: ³ הבוק תבוק הארץ והבזז תבזז כי יהוה דבר את הדבר הזה: ⁴ אבלה נבלה הארץ אמללה נבלה תבל אמללו מרום עם הארץ: ⁵ והארץ חנפה תחת ישיבה כי עברו תורת חלפו חק הפרו ברית עולם: ⁶ על כן אלה אכלה ארץ ויאשמו ישבי בה על כן חרו ישבי ארץ ונשאר

23 משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדר מבית מבוא מארץ כתיים נגלה למו: ² דמו ישבי אי סחר צידון עבר ים מלאוך: ³ ובמים רבים זרע שחר קציר יאור תבואתה ותחי סחר גוים: ¹⁰ נשברה קרית תהו סגר כל בית מבוא:

אולים שרי צען חכמי יעצי פרעה עצה נבערה
איך תאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי
קדם: 12 אים אפוא חכמין ויגידו נא לך וידעו
מה יעץ יהוה צבאות על מצרים: 13 נואלו שרי
צען נשאו שרי נף התעו את מצרים פנת שבטיה:

21 משא מדבר ים כסופות בנגב לחלף

ממדבר בא מארץ נוראה: 2 חזות קשה הגד לי
הבוגד בוגד והשודר שודר עלי עילם צורי מדי
כל אנחתה השבתי: 3 על כן מלאו מתני חלחלה
צירים אחזוני כצירי יולדה נעויתי משמע נבהלתי
מראות: 4 תעה לבבי פלצות בעתתני את נשף
חשקי שם לי לחרדה: 5 ערך השלחן צפה הצפית
אכול שתה קומו השרים משחו מנן: 6 כי כה אמר
אלי אדני לך העמד המצפה אשר יראה יגיד:
7 וראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל
והקשיב קשב רב קשב: 8 ויקרא אריה על מצפה
אדני אנכי עמד תמיד יומם ועל משמרתי אנכי נצב
כל הלילות: 9 והנה זה בא רכב איש צמד פרשים
ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה
שבר לארץ: 10 מדרשתי וכן גרני אשר שמעתי מאת
יהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם: 11 משא
דומה אלי קרא משעיר שמר מה מלילה שמר
מה מליל: 12 אמר שמר אתה בקר וגם לילה
אם תבעיון בעיו שבו אתיו: 13 משא בערב ביער
בערב תלינו ארחות דדנים: 14 לקראת צמא התיו
מים ישיבי ארץ תימא בלחמו קדמו נדר: 15 כי
מפני חרבות נדרו מפני חרב נטושה ומפני קשת
דרוכה ומפני כבד מלחמה: 16 כי כה אמר אדני
אלי בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל כבוד קדר:
17 ושאר מספר קשת גבורי בני קדר ימעטו כי

יהוה אלהי ישראל דבר:

22 משא גיא חזיון מה לך אפוא כי עליית

כלך לנגות: 2 תשאות מלאה עיר הומיה קריה
עליזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה:
3 כל קציניך נדרו יחד מקשת אסרו כל נמצאך
אסרו יחדו מרחוק ברחו: 4 על כן אמרתי שעו
מני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני על שר בת
עמי: 5 כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני

20 בשנת בא תרתן אשדודה בשלח אתו סרגון

מלך אשור וילחם באשדוד וילכדה: 2 בעת ההיא
דבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת
השק מעל מתניך ונעלך תחליץ מעל רגליך ויעש
כן הלך ערום ויחף: 3 ויאמר יהוה כאשר הלך
עבדי ישעיהו ערום ויחף שלש שנים אות ומופת
על מצרים ועל כוש: 4 כן ינהג מלך אשור את
שבי מצרים ואת גלות כוש נערים וזקנים ערום
ויחף וחשופי שת ערות מצרים: 5 וחתו ובשו מכוש

הוי סתר למו מפני שודר כי אפס המץ כלה שד
תמו רמס מן הארץ: 5 והוכן בחסד כסא וישב
עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר
צדק: 6 שמענו גאון מואב נא מאד נאותו ונאונו
ועברתו לא כן בדיו: 7 לכן ייליל מואב למואב
כלה ייליל לאשישי קיר חרשת תהגו אך נכאים:

8 כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי גוים
הלמו שרוקיה עד יעזר נגעו תעו מדבר שלחותיה
נטשו עברו ים: 9 על כן אבכה בבכי יעזר גפן
שבמה אריוך דמעתי חשבון ואלעלה כי על קיצך
ועל קצירך הידר נפל: 10 ונאסף שמחה וגיל מן
הכרמל ובכרמים לא ירנן לא ירעע יין ביקבים
לא ידרך הדרך הידר השבתי: 11 על כן מעי
למואב ככנור יהוה וקרבי לקיר חרש: 12 והיה כי
נראה כי נלאה מואב על הבמה ובא אל מקדשו
להתפלל ולא יוכל: 13 זה הדבר אשר דבר יהוה
אל מואב מאז: 14 ועתה דבר יהוה לאמר בשלש
שנים כשני שכיר ונקלה כבוד מואב בכל ההמון
הרב ושאר מעט מזער לוא כביר:

17 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה
מעי מפלה: 2 עזבות ערי ערער לעדרים תהינה

ורבצו ואין מחיר: 3 ונשבת מבצר מאפרים
וממלכה מודמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל
יהיו נאם יהוה צבאות: 4 והיה ביום ההוא ידל
כבוד יעקב ומשמן בשרו ירזה: 5 והיה כאסף
קציר קמה וזרעו שבלים יקצור והיה כמלקט
שבלים בעמק רפאים: 6 ונשאר בו עוללת כנפק
זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה
חמשה בסעפיה פריה נאם יהוה אלהי ישראל:
7 ביום ההוא ישעה האדם על עשהו ועיניו אל קדוש
ישראל תראינה: 8 ולא ישעה אל המזבחות מעשה
ידיו ואשר עשו אצבעתיו לא יראה והאשרים
והחמנים: 9 ביום ההוא יהיו ערי מעזו כעזובת
החרש והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה
שממה: 10 כי שכחת אלהי ישעך וצור מעוזך לא
זכרת על כן תטעי נטעי נעמנים וזמרת זר תזרענו:
11 ביום נטעך תשגשגי ובבקר זרעך תפריחי נד

19 משא מצרים הנה יהוה רכב על עב
קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו ולבב
מצרים ימס בקרבו: 2 וסכסכתי מצרים במצרים
ונלחמו איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה
בממלכה: 3 ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו
אבלע ודרשו אל האלילים ואל האשים ואל האבות
ואל הידענים: 4 וסכרתי את מצרים ביד אדנים
קשה ומלך עז ימשל בם נאם האדון יהוה צבאות:
5 ונשתו מים מהים ונהר יחרב ויבש: 6 והאזניחו
נהרות דללו וחרבו יארי מצור קנה וסוף קמלו:
7 ערות על יאור על פי יאור וכל מזרע יאור ויבש
נרף ואיננו: 8 ואנו הדיגים ואבלו כל משליכי
ביאור חכה ופרשי מכמרת על פני מים אמללו:
9 ובשו עבדי פשתים שריקות וארנים חוריי: 10 והיו
שתתיה מדכאים כל עשי שכר אנמי נפש: 11 אך

22 וענה איים באלמנותיו ותנים בהיכלי ענן וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו:

24 נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמיתי כן היתה וכאשר יעצתי היא תקום: 25 לשבר אשור בארצי ועל הרי אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור: 26 זאת העצה היעוצה על כל הארץ וזאת היר הנטויה על כל הגוים: 27 כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר וידו הנטויה ומי ישיבנה: 28 בשנת מות המלך אחז היה המשא הזה: 29 אל תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מכך כי משרש נחש יצא צפע ופריו שרף מעופף: 30 ורעו בכורי דלים ואביונים לבטח ירבצו והמתי ברעב שרשך ושאריתך יהרג: 31 הילילי שער זעקי עיר נמוג פלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בודד במועדיו: 32 ומה יענה מלאכי גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי עמו:

15 משא מואב כי בליל שדד ער מואב נדמה כי בליל שדד קיר מואב נדמה: 2 עלה הבית ודיבן הבמות לבכי על נבו ועל מידבא מואב ייליל בכל ראשיו קרחח כל זקן גרועה: 3 בחוצותיו חגרו שק על גנותיה וברחבתייה כלה ייליל ירד בבכי: 4 ותזעק חשבון ואלעלה עד יהץ נשמע קולם על כן חלצי מואב ירעו נפשו ירעה לו: 5 לבי למואב יזעק בריחה עד צער עגלת שלשיה כי מעלה הלוותית בבכי יעלה בו כי דרך חורנים זעקת שבר יעערו: 6 כי מי נמרים משמות יהיו כי יבש חציר כלה דשא ירק לא היה: 7 על כן יתרה עשה ופקדתם על נחל הערבים ישאום: 8 כי הקיפה הזעקה את גבול מואב עד אנלים יללתי ובאר אילים יללתי: 9 כי מי דימון מלאו דם כי אשית על דימון נוספות לפלישת מואב אריה ולשאריה אדמה:

16 שלחו כר משל ארץ מסלע מדברה אל הר בת ציון: 2 והיה כעוף נודד קן משלח תהיינה בנות מואב מעברת לארנון: 3 הביאו עצה עשו פלילה שיתי כליל צלך בתוך צהרים סתרי נדחים נדד אל תגלי: 4 יגורו בך נדחי מואב

14 כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד בישראל והניחם על אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב: 2 ולקחום עמים והביאום אל מקומם והתנחלום בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבים לשביהם ורדו בנגשיהם: 3 והיה ביום הנית יהוה לך מעצבך ומרגנך ומן העבדה הקשה אשר עבד בך: 4 ונשאת המשל הזה על מלך בבל ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה: 5 שבר יהוה מטה רשעים שבט משלים: 6 מכה עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה באף גוים מרדף בלי חשך: 7 נחת שקטה כל הארץ פצחו רנה: 8 גם ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז שכבת לא יעלה הכרת עלינו: 9 שאול מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל עתודי ארץ חקים מכסאותם כל מלכי גוים: Sheol(h7585) 10 כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית כמונו אלינו נמשלת: 11 הורד שאול נאונך המות נבליך תחתיך יצע רמה ומכסיד תולעה: Sheol(h7585) 12 איך נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת לארץ חולש על גוים: 13 ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכבי אל ארים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון: 14 אעלה על במתי עב אדמה לעליון: 15 אך אל שאול תורד אל ירכתי בור: Sheol(h7585) 16 ראיך אליך ישניחו אליך יתבוננו הזה האיש מרגיז הארץ מרעיש ממלכות: 17 שם תבל כמדבר ועריו הרס אסיריו לא פתח ביתה: 18 כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו: 19 ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב לבוש הרגים מטעני חרב יורדי אל אבני בור כפגר מובס: 20 לא תחד אתם בקבורה כי ארצך שחת עמך הרגת לא יקרא לעולם זרע מרעים: 21 הכינו לבניו מטבח בעון אבותם בל יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים: 22 וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד נאם יהוה: 23 ושמתיה למורש קפד ואנמי מים

32 עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר בית ציון 3 ושאתם מים בששון ממעיני הישועה: 4 ואמרתם גבעת ירושלים: 33 הנה הארון יהוה צבאות מסעף ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים פארה במערצה ורמי הקומה גדועים והגבהים עלילתיו הזכירו כי נשנב שמו: 5 זמרו יהוה כי ישפלו: 34 ונקף סבכי היער בברזל והלבנון נאות עשה מידעת זאת בכל הארץ: 6 צהלי ורני באדיר יפול:

11 ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה: **13** משא בבל אשר חזה ישעיהו בן אמוץ: 2 על ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה 2 ונחמה רוח דעת ויראת יהוה: 3 והריחו ביראת פתחי נדיבים: 3 אני צויתי למקדשי גם קראתי יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו נבורי לאפי עליו גאותי: 4 קול המון בהרים יזכיר: 4 ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי דמות עם רב קול שאון ממלכות גוים נאספים ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה: 5 באים מארץ רשע: 5 והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור מרחק מקצה השמים יהוה וכלי זעמו לחבל כל חלציו: 6 וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ הארץ: 6 הליליו כי קרוב יום יהוה כשד משדי ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בהם: 7 ופרה יבוא: 7 על כן כל ידיים תרפינה וכל לבב אנוש ודב תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל תבן: 8 ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני נמול ידו הדח: 9 לא ירעו ולא ישחיתו בכל 9 הנה יום יהוה בא אכזרי ועברה וחרון אף לשום הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים: 10 והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד: 11 והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו רעה ועל רשעים עונם והשבתי גאון זדים וגאות לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ערצים אשפיל: 12 אוקיר אנוש מפז ואדם מכתם ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי אופיר: 13 על כן שמים ארגזו ותרעש הארץ הים: 12 ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות ממקומה בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפו: יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ: 13 וסרה קנאת אפרים וצררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים: 14 ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב מעיר עליהם את מדי אשר כסף לא יחשבו וזהב משלוח ידם ובני עמון משמעתם: 15 והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך בנעלים: 16 ויהיה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאלהים ישראל ביום עלתו מארץ מצרים: 17 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני: 2 הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יי יהוה ויהי לי לישועה:

על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אביעד
 שר שלום: 7 למרבה המשרה ולשלום אין קץ
 על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה
 במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת יהוה
 צבאות תעשה זאת: 8 דבר שלח אדני ביעקב ונפל
 בישראל: 9 וידעו העם כלו אפרים ויושב שמרון
 בגאווה ובגדל לבב לאמר: 10 לבנים נפלו וגזית
 נבנה שקמים גרעו וארזים נחליף: 11 וישגב יהוה
 את צרי רצין עליו ואת איביו יסכסך: 12 ארם
 מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכל
 פה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: 13 והעם
 לא שב עד המכחו ואת יהוה צבאות לא דרשו:
 14 ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה ואגמון יום
 אחד: 15 זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא מורה
 שקר הוא הזנב: 16 ויהיו מאשרי העם הזה מתעים
 ומאשריו מבלעים: 17 על כן על בחוריו לא ישמח
 אדני ואת יתמיו ואת אלמנתיו לא ירחם כי כלו חנף
 ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא שב אפו
 ועוד ידו נטויה: 18 כי בערה כאש רשעה שמיר
 ושית תאכל ותצת בסבכי היער ויתאככו גאות
 עשן: 19 בעברת יהוה צבאות נעתם ארץ ויהי העם
 כמאכלת אש איש אל אחיו לא יחמלו: 20 ויגזר
 על ימין ורעב ויאכל על שמאול ולא שבעו איש
 בשר זרעו יאכלו: 21 מנשה את אפרים ואפרים את
 מנשה יחדו המה על יהודה בכל זאת לא שב אפו
 ועוד ידו נטויה:

10

הוי החקקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו:
 2 להטות מדין דלים ולגזל משפט עניי עמי להיות
 אלמנות שללם ואת יתומים יבזו: 3 ומה תעשו
 ליום פקדה ולשואה ממרחק תבוא על מי תנוסו
 לעזרה ואנה תעזבו כבודכם: 4 בלתי כרע תחת
 אסיר ותחת הרוגים יפלו בכל זאת לא שב אפו
 ועוד ידו נטויה: 5 הוי אשור שבט אפי ומטה הוא
 בידם זעמי: 6 בני חנף אשלחנו ועל עם עברתי
 אצוני לשלל שלל ולבו בז ולשימו מרמס כחמר
 חוצות: 7 והוא לא כן ירמה ולבבו לא כן יחשב כי
 להשמיד בלבבו ולהכרית גוים לא מעט: 8 כי

יאמר הלא שרי יחדו מלכים: 9 הלא ככרכמיש
 כלנו אם לא כארפד חמת אם לא כדמשק שמרון:
 10 כאשר מצאה ידי לממלכת האליל ופסיליהם
 מירושלם ומשמרון: 11 הלא כאשר עשיתי לשמרון
 ולאליה כן אעשה לירושלם ולעצביה: 12 והיה
 כי יבצע אדני את כל מעשהו בהר ציון ובירושלם
 אפקד על פרי גדל לבב מלך אשור ועל תפארת
 רום עיניו: 13 כי אמר בכח ידי עשיתי ובחכמתי
 כי נבנותי ואסיר גבולת עמים ועתידתיהם שושתי
 ואוריד כאביר יושבים: 14 ותמצא כקן ידי לחיל
 העמים וכאסף ביצים עזבות כל הארץ אני אספתי
 ולא היה נדר כנף ופצה פה ומצפצף: 15 היתפאר
 הגרזן על החצב בו אם יתגדל המשור על מניפו
 כהניף שבט את מרימיו כהרים מטה לא עץ:
 16 לכן ישלח הארון יהוה צבאות במשמני רזון
 ותחת כבדו יקד יקד כיקוד אש: 17 והיה אור
 ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה ואכלה שיתו
 ושמירו ביום אחד: 18 וכבוד יערו וכרמלו מנפש
 ועד בשר יכלה והיה כמסס נסס: 19 ושאר עץ
 יערו מספר יהיו ונער יכתבם: 20 והיה ביום ההוא
 לא יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת בית יעקב
 להשען על מכחו ונשען על יהוה קדוש ישראל
 באמת: 21 שאר ישוב שאר יעקב אל אל גבור:
 22 כי אם יהיה עמך ישראל כחול הים שאר ישוב
 בו כליון חרוץ שוטף צדקה: 23 כי כלה ונחרצה
 אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ: 24 לכן
 כה אמר אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב
 ציון מאשור בשבט יככה ומטהו ישא עליך בדרך
 מצרים: 25 כי עוד מעט מזער וכלה זעם ואפי
 על תבלייתם: 26 ועורר עליי יהוה צבאות שוט
 כמכת מדין בצור עורב ומטהו על הים ונשאו
 בדרך מצרים: 27 והיה ביום ההוא יסור סבלו
 מעל שכמך ועלו מעל צוארך וחבל על מפני שמן:
 28 בא על עית עבר במגרון למכמש יפקיד כליו:
 29 עברו מעברה גבע מלון לנו חרדה הרמה נבעת
 שאול נסה: 30 צהלי קולך בת גלים הקשיבי לישא
 עניה ענתות: 31 נדרה מדמנה ישיבי הגבים העיזו:

מעם: 9 וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם לא תאמינו כי לא תאמנו: 10 ויוסף יהודה דבר אל אחז לאמר: 11 שאל לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או הנבה למעלה: (Sheol: h7585) 12 ויאמר אחז לא אשאל ולא אנסה את יהוה: 13 ויאמר שמעו נא בית דוד המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את אלהי: 14 לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו אל: 15 חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב: 16 כי בטרם ידע הנער מאס ברע ובחר בטוב תעזב האדמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה: 17 יביא יהוה עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים אשר לא באו למיום סור אפרים מעל יהודה את מלך אשור: 18 והיה ביום ההוא ישרק יהוה לזכוב אשר בקצה יארי מצרים ולדבורה אשר בארץ אשור: 19 ובאו ונחו כלם בנחלי הבתות ובנקיקי הסלעים ובכל הנעצוצים ובכל הנהללים: 20 ביום ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעברי נהר במלך אשור את הראש ושער הרגלים וגם את הזקן תספה: 21 והיה ביום ההוא יחיה איש עגלת בקר ושתי צאן: 22 והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ: 23 והיה ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית יהיה: 24 בחצים ובקשת יבוא שמה כי שמיר ושית תהיה כל הארץ: 25 וכל ההרים אשר במעדר יעדרון לא תבוא שמה יראת שמיר ושית והיה למשלח שור ולמרמס שה:

9 כי לא מועף לאשר מוצק לה כעת הראשון **8** ויאמר יהוה אלי קח לך גליון גדול וכתב עליו בחרט אנוש למהר שלל חש בז: 2 ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו בן יברכיהו: 3 ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר שלל חש בז: 4 כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשור: 5 ויוסף יהודה דבר אלי עוד לאמר: 6 יען כי מאס העם הזה את מי השלח ההלכים לאט ומשוש

9 כי לא מועף לאשר מוצק לה כעת הראשון **8** ויאמר יהוה אלי קח לך גליון גדול וכתב עליו בחרט אנוש למהר שלל חש בז: 2 ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו בן יברכיהו: 3 ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר שלל חש בז: 4 כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשור: 5 ויוסף יהודה דבר אלי עוד לאמר: 6 יען כי מאס העם הזה את מי השלח ההלכים לאט ומשוש

וטובים מאין יושב: 10 כי עשרת צמדי כרם יעשו
 בת אחת וזרע חמר יעשה איפה: 11 הוי משכימי
 בבקר שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם: קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו:
 12 והיה כנור ונבל תף וחליל ויין משתיהם ואת 4 וינעו אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא
 פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו: 13 לכן עשן: 5 ואמר אוי לי כי נדמיתי כי איש טמא שפתים
 גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמונו צחה
 צמא: 14 לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה
 לבלי חק וירד הדרה והמונה ושאוונה ועלז בה:
 (Sheol h7585) 15 וישח אדם וישפל איש ועיני גבהים
 תשפלנה: 16 ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל
 הקדוש נקדש בצדקה: 17 ורעו כבשים כדברם
 וחרבות מחים גרים יאכלו: 18 הוי משכי העון
 בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה: 19 האמרים
 ימהר יחישה מעשהו למען נראה ותקרב ותבואה
 עצת קדוש ישראל ונדעה: 20 הוי האמרים לרע
 טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך
 שמים מר למתוק ומתוק למר: 21 הוי חכמים
 בעיניהם ונגד פניהם נבנים: 22 הוי גבורים לשמות
 יין ואנשי חיל למסך שכר: 23 מצדיקי רשע עקב
 שחד וצדקת צדיקים יסירו ממנו: 24 לכן כאכל
 קש לשון אש וחשש להבה ירפה שרשם כמק
 יהיה ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את תורת יהוה
 צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצו: 25 על כן
 חרה אף יהוה בעמו ויט ידו עליהם וירגזו
 ההרים ותהי נבלתם כסוחה בקרב חוצות בכל
 זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: 26 ונשא נס לגוים
 מרחוק ושרק לו מקצה הארץ והנה מהרה קל
 יבוא: 27 אין עיף ואין כושל בו לא ינום ולא יישן
 ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרוך נעליו:
 28 אשר חציו שנונים וכל קשתתיו דרכות פרסות
 סוסיו כצר נחשבו ונגלגלו כסופה: 29 שאנה לו
 כלביא ושאנ ככפירים וינהם ויאחז טרף ויפליט
 ואין מציל: 30 וינהם עליו ביום ההוא כנהמת ים
 ונבט לארץ והנה חשך צר ואור חשך בעריפיה:

7 ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך
 יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו
 מלך ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא יכל
 להלחם עליה: 2 ויגד לבית דוד לאמר נחה
 ארם על אפרים וינע לבבם ולבב עמו כנוע עצי
 יער מפני רוח: 3 ויאמר יהוה אל ישעיהו צא
 נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אל קצה
 תעלת הברכה העליונה אל מסלת שדה כובס:
 4 ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך אל
 ירך משני זנבות האודים העשנים האלה בחרי
 אף רצין וארם ובן רמליהו: 5 יען כי יעץ עליך
 ארם רעה אפרים ובן רמליהו לאמר: 6 נעלה
 ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך
 בתוכה את בן טבאל: 7 כה אמר אדני יהוה לא
 תקום ולא תהיה: 8 כי ראש ארם דמשק וראש
 דמשק רצין ובעוד ששים וחמש שנה יחת אפרים

6 בשנת מות המלך עזיהו ואראה את אדני
 ישב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל:
 2 שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים

גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה לבדו 20 הפארים והצעדות והקשרים ובתי הנפש ביום ההוא: 18 והאלילים כליל יחלף: 19 ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאווה בקומו לערץ הארץ: 20 ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים: מקשה קרחה ותחת פתיגיל מחגרת שק כי תחת 21 לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני יפי: 25 מתיך בחרב יפלו וגבורתך במלחמה: פחד יהוה ומהדר גאווה בקומו לערץ הארץ: 26 ואנו ואבלו פתחיה ונקתה לארץ תשב:

22 חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא:

3 כי הנה הארון יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען מים: 2 גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן: 3 שר חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש: 4 ונתתי נערים שריהם ותעלולים ימשלו בם: 5 ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד: 6 כי יתפש איש באחיו בית אביו שמלה לכה קצין תהיה לנו והמכשלה הזאת תחת ירך: 7 ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חבש ובביתי אין לחם ואין שמלה

לא תשימי קצין עם: 8 כי כשלה ירושלם ויהודה נפל כי לשונם ומעלליהם אל יהוה למרות עני כבודו: 9 הכרת פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו לא כחדו אוי לנפשם כי גמלו לחם רעה: 10 אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו: 11 אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו: 12 עמי נגשו מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך מתעים ודרך ארחתיך בלעו: 13 נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים: 14 יהוה במשפט יבוא עם זקני עמו ושריו ואתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם: 15 מלכם תדכאו עמי ופני עניים תשחנו נאם אדני יהוה צבאות: 16 ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטוות גרון ומשקרות עינים הלך וטפוף תלכנה וברגליהם תעכסנה: 17 ושפח אדני קרקר בנות ציון ויהוה פתח יערה: 18 ביום ההוא יסיר אדני את תפארת העכסים והשביסים והשהרנים: 19 הנטפות והשרות והרעלות:

4 והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שמך עלינו אסף חרפתנו: 2 ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל: 3 והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם: 4 אם רחץ אדני את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלם ידיה מקרבה ברוח משפט וברוח בער: 5 וברא יהוה על כל מכון הר ציון ועל מקראה ענן יומם ועשן ונגה אש לחבה לילה כי על כל כבוד חפה: 6 וסכה תהיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר:

5 אשירה נא לירידי שירת דודי לכרמו כרם היה לירידי בקרן בן שמן: 2 ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב בו ויקו לעשות ענבים ויעש באשים: 3 ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטו נא בני ובין כרמי: 4 מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קייתי לעשות ענבים ויעש באשים: 5 ועתה אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למרמס: 6 ואשיתו בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר ושית ועל העבים אצוה מהמטיר עליו מטר: 7 כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט והנה משפט לצדקה והנה צעקה: 8 הוי מגיעי בית בבית שדה בשדה יקריבו עד אפס מקום והושבתם לבדכם בקרב הארץ: 9 באזני יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשמה יהיו גדלים

במים: 23 שריך סוררים וחברי נגבים כלו אהב
שחד ורדף שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה
לא יבוא אליהם: 24 לכן נאם האדון יהוה צבאות
אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי:
25 ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סיניך ואסירה
כל בדיליך: 26 ואשיבה שפטיך כבראשנה ויעציק
כבתחלה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה
נאמנה: 27 ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה:
28 ושבר פשעים וחטאים יחדו ועזבי יהוה יכלו:
29 כי יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מהגנות
אשר בחרתם: 30 כי תהיו כאלה נבלת עלה וכננה
אשר מים אין לה: 31 והיה החסן לנערת ופעלו
לניצוצן ובערו שניהם יחדו ואין מכבה:

2 הדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה
וירושלם: 2 והיה באחרית הימים נכון יהיה הר
בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו
כל הגוים: 3 והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה
אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב וירנו מדרכיו
ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה
מירושלם: 4 ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים
וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות
לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה:
5 בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה: 6 כי נטשתה
עמך בית יעקב כי מלאו מקדם ועננים כפלשתים
ובילדי נכרים ישפיקו: 7 ותמלא ארצו כסף וזהב
ואין קצה לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה
למרכבתיו: 8 ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו
ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו: 9 וישח אדם וישפל
איש ואל תשא להם: 10 בוא בצור והטמן בעפר
מפני פחד יהוה ומהדר גאון: 11 עיני גבהות אדם
שפל ושח רום אנשים ונשנב יהוה לבדו ביום
ההוא: 12 כי יום ליהוה צבאות על כל גאה ורם
ועל כל נשא ושפל: 13 ועל כל ארזי הלבנון
הרמים והנשאים ועל כל אלוני הבשן: 14 ועל כל
ההרים הרמים ועל כל הגבעות הנשאות: 15 ועל
כל מגדל גבה ועל כל חומה בצורה: 16 ועל כל
אניות תרשיש ועל כל שכיות החמדה: 17 ושח

חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה
וירושלם בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי
יהודה: 2 שמעו שמים והאזינו ארץ כי יהוה דבר
בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי: 3 ידע שור
קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא
התבונן: 4 הוי גוי חטא עם כבד עון זרע מרעים
בנים משחיתים עזבו את יהוה נאצו את קדוש
ישראל נזרו אחר: 5 על מה תכו עוד תוסיפו
סרה כל ראש לחלי וכל לבב דוי: 6 מכף רגל
ועד ראש אין בו מתם פצע וחבורה ומכה מריה
לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן: 7 ארצכם
שממה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים
אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים: 8 ונותרה
בת ציון כסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר
נצורה: 9 לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד
כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו: 10 שמעו דבר
יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה:
11 למה לי רב זבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות
אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים
לא חפצתי: 12 כי תבאו לראות פני מי בקש
זאת מידכם רמס חצרי: 13 לא תוסיפו הביא
מנחת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת
קרא מקרא לא אוכל און ועצרה: 14 חדשיכם
ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח גלאיתי
נשא: 15 ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם
כי תרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים מלאו:
16 רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו
הרע: 17 למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ
שפטו יתום ריבו אלמנה: 18 לכו נא ונוכחה יאמר
יהוה אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם
יאדימו כתולע כצמור יהיו: 19 אם תאבו ושמעתם
שוב הארץ תאכלו: 20 ואם תמאנו ומריתם חרב
תאכלו כי פי יהוה דבר: 21 איכה היתה לזונה
קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה
מרצחים: 22 כספך היה לסינים סבאך מהול

להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבדי הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל ויטב לכם: ²⁵ ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו וימת ואת היהודים ואת הכשדים אשר היו אתו במצפה: ²⁶ ויקמו כל העם מקטן ועד גדול ושרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני כשדים: ²⁷ ויהי בשלשים ושבע שנה לנלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית כלא: ²⁸ וידבר אתו טבות ויתן את כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו בבבל: ²⁹ ושנא את בנדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו: ³⁰ וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת המלך דבר יום ביומו כל ימי חייו:

עשה אביו: 10 בעת ההיא עלה עבדי נבכדנאצר מלך בבל ירושלם ותבא העיר במצור: 11 ויבא נבוכדנאצר מלך בבל על העיר ועבדיו צרים עליה: 12 ויצא יהויכין מלך יהודה על מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתו מלך בבל בשנת שמנה למלוכו: 13 ויוצא משם את כל אוצרות בית יהודה ואוצרות בית המלך ויקצץ את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהודה כאשר דבר יהוה: 14 והגלה את כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרה אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת עם הארץ: 15 ויגל את יהויכין בבלה ואת אם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אולי הארץ הוליד גולה מירושלם בבלה: 16 ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף הכל גבורים עשי מלחמה ויביאם מלך בבל גולה בבלה: 17 וימלך מלך בבל את מתניה דדו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו: 18 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלכנה: 19 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים: 20 כי על אף יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל:

25 ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב: 2 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: 3 בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: 4 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החמתים אשר על גן המלך וכשרים על העיר סביב וילך דרך הערבה: 5 וירדפו חיל כשרים אחר המלך וישנו אתו בערבות ירחו וכל חילו נפצו מעליו: 6 ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה וידברו אתו משפט: 7 ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו בבל: 8 ובחדש

החמישי בשבעה לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבכדנאצר מלך בבל בא נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם: 9 וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש: 10 ואת חומת ירושלם סביב נתצו כל חיל כשרים אשר רב טבחים: 11 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמון הגלה נבוכדנאצר רב טבחים: 12 ומדלת הארץ השאיר רב טבחים לכרמים ולינבים: 13 ואת עמודי הנחשת אשר בית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשרים וישאו את נחשתם בבלה: 14 ואת הסירת ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו במ לקחו: 15 ואת המחנות ואת המזרקות אשר זהב וזהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים: 16 העמודים שנים הים האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשת כל הכלים האלה: 17 שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת שלש אמה ושכבה ורמנים על הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני על השכבה: 18 ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניהו כהן משנה ואת שלשת שמרי הסף: 19 ומן העיר לקח סרים אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בעיר: 20 ויקח אתם נבוכדנאצר רב טבחים וילך אתם על מלך בבל רבלתה: 21 וידך אתם מלך בבל וימיתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: 22 והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן: 23 וישמעו כל שרי החילים המה והאנשים כי הפקיד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו המצפה וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחומת הנשפתי ויאזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם: 24 וישבע

את ישראל גם את המזבח ההוא ואת הבמה נתן וישרף את הבמה הדק לעפר ושרף אשרה: 16 ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרף על המזבח ויטמאנהו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה: 17 ויאמר מה הציון הלז אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל: 18 ויאמר הניחו לו איש אל ינע עצמותיו וימלטו עצמותיו את עצמות הנביא אשר בא משמרון: 19 וגם את כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל: 20 ויזבח את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות וישרף את עצמות אדם עליהם וישב ירושלים: 21 ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה: 22 כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: 23 כי אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלים: 24 וגם את האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת הגללים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלים בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה הכתבים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה: 25 וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו לא קם כמהו: 26 אך לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה: 27 ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את ישראל ומאסתי את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלים ואת הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם: 28 ויתר דברי יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 29 בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך

24 בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהי לו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד בו: 2 וישלח יהוה בו את גדודי כשדים ואת גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבדו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים: 3 אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה: 4 וגם דם הנקי אשר שפך וימלא את ירושלים דם נקי ולא אבה יהוה לסלח: 5 ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 6 וישכב יהויקים עם אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו: 7 ולא הסיף עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל מנחל מצרים עד נהר פרת כל אשר היתה למלך מצרים: 8 בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלים ושם אמו נחשטא בת אלנתן מירושלים: 9 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר

וַיֹּאמֶר הִתִּיכּוּ עִבְדֵיךָ אֶת הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּבֵית וַיִּתְּנֻהוּ עַל יָד עֹשֵׂי הַמִּלָּאכָה הַמִּפְקָדִים בֵּית יְהוָה: וְאֵת חֲקָתוֹ בְּכָל לֵב וּבְכָל נֶפֶשׁ לַחֲקִים אֶת דְּבָרֵי 10 וַיִּגְד שֶׁפֶן הַסֶּפֶר לַמֶּלֶךְ לֹאמַר סֶפֶר נָתַן לִי הַבְּרִית הַזֹּאת הַכְּתוּבִים עַל הַסֶּפֶר הַזֶּה וַיַּעֲמֵד חֲלֻקְיָה הַכֹּהֵן וַיִּקְרָאֵהוּ שֶׁפֶן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: 11 וַיְהִי כָל הָעָם בְּבֵרִית: 4 וַיִּצּוּ הַמֶּלֶךְ אֶת חֲלֻקְיָהוּ כִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבָרֵי סֶפֶר הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֵת כַּהֲנֵי הַמִּשְׁנָה וְאֵת שְׁמָרֵי הַסֶּפֶר בְּגֵדָיו: 12 וַיִּצּוּ הַמֶּלֶךְ אֶת חֲלֻקְיָה הַכֹּהֵן וְאֵת אַחִיקָם בֶּן שֶׁפֶן וְאֵת עֶכְבוֹר בֶּן מִיכָיָה וְאֵת שֶׁפֶן הַסֶּפֶר וְאֵת עֹשֵׂי עֶבֶד הַמֶּלֶךְ לֹאמַר: 13 לִכּוּ דְרָשׁוּ אֶת יְהוָה בְּעֵדֵי וּבְעֵד הָעָם וּבְעֵד כָּל יְהוּדָה עַל דְּבָרֵי הַסֶּפֶר הַנִּמְצָא הַזֶּה כִּי גְדוֹלָה חֲמַת יְהוָה אֲשֶׁר הָיָא נִצָּתָה בְּנוֹ עַל אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ אֲבֹתֵינוּ עַל דְּבָרֵי הַסֶּפֶר הַזֶּה לַעֲשׂוֹת כְּכֹל הַכְּתוּב עֲלֵינוּ: 14 וַיֵּלֶךְ חֲלֻקְיָהוּ הַכֹּהֵן וְאַחִיקָם וְעֶכְבוֹר וּשְׁפֶן וְעֹשֵׂי אֵל חֲלֻדָּה הַנְּבִיאָה אֲשֶׁת שָׁלֹם בֶּן תְּקוּהָ בֶּן חֲרָחַס שְׁמֹר הַבְּנֵדִים וְהָיָא יֹשֶׁבֶת בִּירוּשָׁלַם בַּמִּשְׁנָה וַיִּדְּבְרוּ אֵלֶיהָ: 15 וְתֹאמַר אֵלֶיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר שָׁלַח אֲתֹכֶם אֵלַי: 16 כֹּה אָמַר יְהוָה הֲנִי מֵבִיא רָעָה אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל יִשְׁבִּי אֶת כָּל דְּבָרֵי הַסֶּפֶר אֲשֶׁר קָרָא מֶלֶךְ יְהוּדָה: וְנָתַן אֶת בָּמוֹת הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר פָּתַח שַׁעַר יְהוֹשֻׁעַ 17 תַּחַת אֲשֶׁר עֹזְבוֹנִי וַיִּקְטְרוּ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְּעִיסֵנִי בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם וְנִצָּתָה חֲמַתִּי בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא תִכְבַּח: 18 וְאֵל מֶלֶךְ יְהוּדָה הִשְׁלַח אֲתֹכֶם לְדַרְשׁ אֶת יְהוָה כֹּה תֹאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעַתָּ: 19 יַעַן רַךְ לְבָבְךָ וְתִכְנַע מִפְּנֵי יְהוָה בְּשִׁמְעֶךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל יִשְׁבִּי לִהְיוֹת לְשִׁמָּה וּלְקַלְלָהּ וְתִקְרַע אֶת בְּגָדֶיךָ וְתִכְבַּח לִפְנֵי וְגַם אֲנִכִּי שָׁמַעְתִּי נָאִם יְהוָה: 20 לָכֵן הֲנִי אֲסַפֵּךְ עַל אֲבֹתֶיךָ וְנֹאסַפְתָּ אֶל קִבְרֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם וְלֹא תִרְאִינָה עֵינֶיךָ בְּכָל הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיֵּשִׁיבוּ אֶת הַמֶּלֶךְ דָּבָר:

23 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיֹּאסְפוּ אֵלָיו כָּל זִקְנֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם: 2 וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וְכָל אִישׁ יְהוּדָה וְכָל יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אֹתוֹ וְהַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל הָעָם לְמִקְשָׁן וְעַד גְּדוֹל וַיִּקְרָא בְּאֹזְנֵיהֶם אֶת כָּל דְּבָרֵי סֶפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה: 3 וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ עַל הָעָמּוֹד וַיִּכְרַת אֶת הַבְּרִית לִפְנֵי יְהוָה

טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלוא אם שלום ואמת יהיה בימי: 20 ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה ויבא את המים העירה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 21 וישכב חזקיהו עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו:

אבותם ממצרים ועד היום הזה: 16 וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני יהוה: 17 ויתר דברי מנשה וכל אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 18 וישכב מנשה עם אבתיו ויקבר בנן ביתו בנן עזא וימלך אמון בנו תחתיו: 19 בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת בת חרוץ מן יטבה: 20 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו: 21 וילך בכל הדרך אשר הלך אביו ויעבד את הגללים אשר עבד אביו וישתחו להם: 22 ויעזב את יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה: 23 ויקשרו עבדי אמון עליו וימיתו את המלך בביתו: 24 וידך עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו: 25 ויתר דברי אמון אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 26 ויקבר אתו בקברתו בנן עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו:

22 בן שמנה שנה יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת: 2 ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימין ושמאול: 3 ויהי בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בן אצליהו בן משלם הספר בית יהוה לאמר: 4 עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם את הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם: 5 ויתנה על יד עשי המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק בדרך הבית: 6 לאחרים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את הבית: 7 אך לא יחשב אתם הכסף הנתן על ידם כי באמונה הם עשים: 8 ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן ויקראהו: 9 ויבא שפן הספר אל המלך וישב את המלך דבר

21 בן שתיים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפצי בה: 2 ויעש הרע בעיני יהוה כתועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 3 וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחת לבעל ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם: 4 ובנה מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את שמי: 5 ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה: 6 והעביר את בנו באש ועונן ונחש ועשה אוב וידענים הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיס: 7 וישם את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם: 8 ולא אסיף להניד רגל ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל התורה אשר צוה אתם עבדי משה: 9 ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות את הרע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: 10 וידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר: 11 יען אשר עשה מנשה מלך יהודה התעבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם את יהודה בנלוליו: 12 לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמעיו תצלנה שתי אזניו: 13 ונשיתי על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלם כאשר ימחה את הצלחת מוחה והפך על פניה: 14 ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבז ולמשסה לכל איביהם: 15 יען אשר עשו את הרע בעיני ויהיו מכעסים אתי מן היום אשר יצאו

התפללת אלי אל סנחרב מלך אשור שמעתי: 21 זה אל הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר: 3 אנה יהוה זכר הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלבב שלם בתולת בת ציון אחריו ראש הניעה בת ירושלים: 4 ויהי ישעיהו לא יצא העיר התיכנה ודבר יהוה מרום עניך על קדוש ישראל: 23 ביד מלאכיה חרפת אדני ותאמר ברכב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחור ברשיו ואבואה מלון קצה יער כרמלו: 24 אני קרתי ושתיתי מים זרים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור: 25 הלא שמעת למרחוק אתה עשיתי למימי קדם ויצרתיה עתה הביאתיה ותהי להשות גלים נצים ערים בצרות: 26 וישביהן קצרי יד חתו ויבשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדפה לפני קמה: 27 ושבתך וצאתך ובאך ידעתי ואת התרגיז אלי: 28 יען התרגיז אלי ושאננך עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתגני בשפתיך והשבתיך בדרך אשר באת בה: 29 וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית סחיש ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פרים: 30 ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: 31 כי מירושלם תצא שארית ופליטה מחר ציון קנאת יהוה תעשה זאת: 32 לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה: 33 בדרך אשר יבא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה: 34 וגנתי אל העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: 35 ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים: 36 ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינו: 37 ויהי הוא משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חדן בנו תחתיו:

20 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה: 2 ויסב את פניו

את נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא: 31 והעוים
עשו נבחו ואת תרתק והספרוים שרפים את בניהם
באש לאדרמלך וענמלך אלה ספרים: 32 ויהיו
יראים את יהוה ויעשו להם מקצותם כהני במות
ויהיו עשים להם בבית הבמות: 33 את יהוה היו
יראים ואת אלהיהם היו עבדים כמשפט הגוים
אשר הגלו אתם משם: 34 עד היום הזה הם עשים
כמשפטים הראשנים אינם יראים את יהוה ואינם
עשים כחקתם וכמשפטים וכתורה וכמצוה אשר
צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל:
35 ויכרת יהוה אתם ברית ויצום לאמר לא תיראו
אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום
ולא תזבחו להם: 36 כי אם את יהוה אשר העלה
אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו
תיראו ולו תשתחוו ולו תזבחו: 37 ואת החקים
ואת המשפטים והתורה והמצוה אשר כתב לכם
תשמרון לעשות כל הימים ולא תיראו אלהים
אחרים: 38 והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו
ולא תיראו אלהים אחרים: 39 כי אם את יהוה
אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד כל איביכם:
40 ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון הם עשים:
41 ויהיו הגוים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם
היו עבדים גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו
אתם הם עשים עד היום הזה:

18 ויהי בשנת שלש להושע בן אלה מלך
ישראל מלך חזקיה בן אחז מלך יהודה: 2 בן
עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה
מלך בירושלם ושם אמו אבי בת זכריה: 3 ויעש
הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו: 4 הוא
הסיר את הבמות ושבר את המצבת וכתת את
האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד
הימים ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא
לו נחשת: 5 ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו
לא היה כמהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו:
6 וידבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר
צוה יהוה את משה: 7 והיה יהוה עמו בכל אשר
יצא ישכיל וימרד במלך אשר ולא עבדו: 8 הוא

ככל אשר צוה המלך אחז: 17 ויקצץ המלך אחז את המסגרות המכונות ויסר מעליהם ואת הכיר ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אתו על מרצפת אבנים: 18 ואת מיסך השבת אשר בנו בבית ואת מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני מלך אשור: 19 ויתר דברי אחז אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 20 וישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו:

17 בשנת שנים עשרה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן אלה בשמרון על ישראל תשע שנים: 2 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו: 3 עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי לו הושע עבד וישב לו מנחה: 4 וימצא מלך אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בית כלא: 5 ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים: 6 בשנת התשיעית להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל אשורה וישב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי: 7 ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים אחרים: 8 וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו: 9 ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם ממגדל נוצרים עד עיר מבצר: 10 ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן: 11 ויקטרו שם בכל במות כגוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את יהוה: 12 ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה: 13 ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאו כל חזה לאמר שבו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי את אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים: 14 ולא שמעו ויקשו

את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם: 15 וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם: 16 ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את הבעל: 17 ויעבדו את בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: 18 ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו: 19 גם יהודה לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו: 20 וימאס יהוה בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד שסים עד אשר השליכם מפניו: 21 כי קרע ישראל מעל בית דוד וימליכו את ירבעם בן נבט וידא ירבעם את ישראל מאחרי יהוה והחטאים חטאה גדולה: 22 וילכו בני ישראל בכל חטאות ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה: 23 עד אשר הסיר יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה: 24 ויבא מלך אשור מבבל ומכותה ומעוא ומחמת וספרוים וישב בערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה: 25 ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה בהם את האריות ויהיו הרגים בהם: 26 ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בם את האריות והנם ממיתים אותם כאשר אינם ידעים את משפט אלהי הארץ: 27 ויצו מלך אשור לאמר הליכו שמה אחד מהכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישבו שם וירם את משפט אלהי הארץ: 28 ויבא אחד מהכהנים אשר הגלו משמרון וישב בבית אל ויהי מורה אתם איך ייראו את יהוה: 29 ויהיו עשים גוי גוי אלהיו ויניחו בבית הבמות אשר עשו השמרנים גוי גוי בעריהם אשר הם יושבים שם: 30 ואנשי בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו

בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו מלך אחז בן יותם מלך יהודה: 2 בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדור אביו: 3 וילך בדרך מלכי ישראל וגם את בנו העביר באש כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל: 4 ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: 5 אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה ויצרו על אחז ולא יכלו להלחם: 6 בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת לארם וינשל את היהודים מאילות וארמים באו אילת וישבו שם עד היום הזה: 7 וישלח אחז מלאכים אל תגלת פלסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה והושעני מכף מלך ארם ומכף מלך ישראל הקומים עלי: 8 ויקח אחז את הכסף ואת הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך אשור שחד: 9 וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפשש ויגלה קירה ואת רצין המית: 10 וילך המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך אשור דומשק וירא את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן את דמות המזבח ואת תבניתו לכל מעשהו: 11 ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחז מדמשק: 12 ויבא המלך מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו: 13 ויקטר את עלתו ואת מנחתו ויסך את נסכו ויזרק את דם השלמים אשר לו על המזבח: 14 ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פני הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן אתו על ירך המזבח צפונה: 15 ויצוהו המלך אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר את עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת כל עם הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל דם עלה וכל דם זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה לי לבקר: 16 ויעש אוריה הכהן

אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך אשור ולא עמד שם בארץ: 21 ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 22 וישכב מנחם עם אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו: 23 בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם על ישראל בשמרון שנתים: 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: 25 ויקשר עליו פקח בן רמליהו שלישי ויכהו בשמרון בארמון בית מלך את ארגב ואת האריה ועמו חמשים איש מבני גלעדים וימיתו וימלך תחתיו: 26 ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 27 בשנת חמשים ושנים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על ישראל בשמרון עשרים שנה: 28 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מן חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: 29 בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת ינוח ואת קדש ואת חצור ואת הגלעד ואת הגלילה כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה: 30 ויקשר קשר הושע בן אלה על פקח בן רמליהו ויכהו וימיתו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן עזיה: 31 ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 32 בשנת שנים לפקח בן רמליהו מלך ישראל מלך יותם בן עזיהו מלך יהודה: 33 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושא בת צדוק: 34 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו עשה: 35 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון: 36 ויתר דברי יותם אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 37 בימים ההם החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פקח בן רמליהו: 38 וישכב יותם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך אחז בנו תחתיו:

וינסו איש לאהלו: 13 ואת אמציהו מלך יהודה
 בן יהואש בן אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל
 בבית שמש ויבאו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם
 בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה:
 14 ולקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים
 הנמצאים בית יהוה ובאצרות בית המלך ואת בני
 התערבות וישב שמרונה: 15 ויתר דברי יהואש
 אשר עשה וגבורתו ואשר נלחם עם אמציהו מלך
 יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
 למלכי ישראל: 16 וישכב יהואש עם אבתיו ויקבר
 בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו
 תחתיו: 17 ויחי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי
 מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה
 שנה: 18 ויתר דברי אמציהו הלא הם כתובים על
 ספר דברי הימים למלכי יהודה: 19 ויקשרו עליו
 קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה
 וימתהו שם: 20 וישאו אותו על הסוסים ויקבר
 בירושלם עם אבתיו בעיר דוד: 21 ויקחו כל עם
 יהודה את עזריה והוא בן שש עשרה שנה וימלכו
 אותו תחת אביו אמציהו: 22 הוא בנה את אילת
 וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו:
 23 בשנת חמש עשרה שנה לאמציהו בן יואש מלך
 יהודה מלך ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון
 ארבעים ואחת שנה: 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא
 סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את
 ישראל: 25 הוא השיב את גבול ישראל מלבוא
 חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל
 אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר
 מנת החפר: 26 כי ראה יהוה את עני ישראל מרה
 מאד ואפס עצור ואפס עוזב ואין עזר לישראל:
 27 ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת
 השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש: 28 ויתר
 דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם
 ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל
 הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
 ישראל: 29 וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי
 ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו:

וילך אחר חטאת ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה: 3 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדר בן חזאל כל הימים: 4 ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם: 5 ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום: 6 אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בה הלך וגם האשרה עמדה בשמרון: 7 כי לא השאיר ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדש: 8 ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 9 וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברוהו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו: 10 בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחז על ישראל בשמרון שש עשרה שנה: 11 ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בה הלך: 12 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 13 וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל: 14 ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו: 15 ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: 16 ויאמר למלך ישראל הרכב ידך על הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו על ידי המלך: 17 ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חץ תשועה ליהוה וחץ תשועה בארם והכית את ארם באפק עד כלח: 18 ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד: 19 ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלח ועתה שלש פעמים תכה את ארם: 20 וימת אלישע ויקברוהו

14 בשנת שנים ליואש בן יואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן יואש מלך יהודה: 2 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין מן ירושלם: 3 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה: 4 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: 5 ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו: 6 ואת בני המכים לא המית ככתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי אם איש בחטאו ימות: 7 הוא הכה את אדום בניא המלח עשרת אלפים ותפש את הסלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה: 8 אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים: 9 וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח: 10 הכה הכית את אדום ונשאך לבך הכבד ושב בביתך ולמה תתנרה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך: 11 ולא שמע אמציהו ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: 12 וינגף יהודה לפני ישראל

החנית ואת השלטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה: 11 ויעמדו הרצים איש וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב: 12 ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדרות וימלכו אותו וימשחיו ויכו כף ויאמרו יחי המלך: 13 ותשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא אל העם בית יהוה: 14 ותרא והנה המלך עמד על העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצצרות ותקרא עתליה את בנדיה ותקרא קשר קשר: 15 ויצו יהוידע הכהן את שרי המאיות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל תומת בית יהוה: 16 וישמו לה ידים ותבוא דרך מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם: 17 ויכרת יהוידע את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם: 18 ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצו את מזבחתו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדות על בית יהוה: 19 ויקח את שרי המאות ואת הכרי ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהוה ויבואו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים: 20 וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בית מלך: 21 בן שבע שנים יהואש במלכו:

12 בשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע: 2 ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן: 3 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: 4 ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה: 5 יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק: 6 ויהי בשנת עשרים ושלוש שנה למלך יהואש לא חזקו הכהנים את

13 בשנת עשרים ושלוש שנה ליזואש בן אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה: 2 ויעש הרע בעיני יהוה

עד בלתי השאיר לו שריד: 12 ויקם ויבא וילך שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך: 13 ויהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו ונרד לשלום בני המלך ובני הנבירה: 14 ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים וישחטום אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השאיר איש מהם: 15 וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו היש את לבבך ישר כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את ירך ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה: 16 ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה וירכבו אתו ברכבו: 17 ויבא שמרון ויך את כל הנשאים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו: 18 ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אלהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה: 19 ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען האביר את עבדי הבעל: 20 ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו: 21 וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה לפה: 22 ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש: 23 ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה עמכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם: 24 ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו: 25 ויהי ככלתו לעשות העלה ויאמר יהוא לרצים ולשלשים באו הכוס איש אל יצא ויכוס לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים וילכו עד עיר בית הבעל: 26 ויצאו את מצבות בית הבעל וישרפוה: 27 ויתצו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישמהו למחראות עד היום: 28 וישמר יהוא את הבעל מישראל: 29 רק חטאי ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל

לא סר יהוא מאחריהם ענלי הזהב אשר בית אל ואשר בן: 30 ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר הטיבת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל: 31 ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל: 32 בימים ההם החל יהוה לקצות בישראל ויכס חזאל בכל גבול ישראל: 33 מן הירדן מזרח השמש את כל ארץ הגלעד הנדי והראובני והמנשי מערער אשר על נחל ארנן והגלעד והבשן: 34 ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 35 וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו: 36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל עשרים ושמונה שנה בשמרון:

11 ועתליה אם אחזיהו וראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה: 2 ותקח יהושבע בת המלך יורם אחות אחזיהו את יואש בן אחזיה ותננב אתו מתוך בני המלך הממותים אתו ואת מינקתו בחדר המטות ויסתרו אתו מפני עתליה ולא הומת: 3 ויהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ: 4 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי המאיות לכרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את בן המלך: 5 ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשון השלשית מכם באי השבת ושמרי משמרת בית המלך: 6 והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסח: 7 ושתי הירדות בכם כל יצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך: 8 והקפתם על המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך בצאתו ובבאו: 9 ויעשו שרי המאיות ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יצאי השבת ויבאו אל יהוידע הכהן: 10 ויתן הכהן לשרי המאיות את

אם יש נפשכם אל יצא פליט מן העיר ללכת לגיד ביזרעאל: ¹⁶ וירכב יהוא וילך יזרעאלה כי יורם שכב שמה ואחזיה מלך יהודה ירד לראות את יורם: ¹⁷ והצפה עמד על המגדל ביזרעאל וירא את שפעת יהוא בבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: ¹⁸ וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד הם ולא שב: ¹⁹ וישלח רכב סוס שני ויבא אלהם ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי: ²⁰ ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנהג כמנהג יהוא בן נמשי כי בשנעון ינהג: ²¹ ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימצאוהו בחלקת נבות היזרעאלי: ²² ויהי כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים: ²³ ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיה: ²⁴ ויהוא מלא ידו בקשת ויך את יהורם בין זרעיו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו: ²⁵ ויאמר אל בדקר שלשה שא השלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחרי אחאב אביו ויהיה נשא עליו את המשא הזה: ²⁶ אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוא ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוא ועתה שא השלכהו בחלקה כדבר יהוא: ²⁷ ואחזיה מלך יהודה ראה וינס דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גם אתה הכהו אל המרכבה במעלה גור אשר את יבלעם וינס מגדו וימת שם: ²⁸ וירכבו אתו עבדיו ירושלמה ויקברו אתו בקברתו עם אבותיו בעיר דוד: ²⁹ ובשנת אחת עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך אחזיה על יהודה: ³⁰ ויבוא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם בפוך עיניה ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון: ³¹ ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו: ³² וישא

10 ולאחאב שבעים בניו בשמרון ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי יזרעאל הזקנים ואל האמנים אחאב לאמר: ² ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק: ³ וראיתם הטוב והישר מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו והלחמו על בית אדניכם: ⁴ ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו: ⁵ וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש הטוב בעיניך עשה: ⁶ ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ולקלי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה ובני המלך שבעים איש את גדלי העיר מגדלים אותם: ⁷ ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישמו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה: ⁸ ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער עד הבקר: ⁹ ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרנהו ומי הכה את כל אלה: ¹⁰ דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוא ארצה אשר דבר יהוא על בית אחאב ויהיה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו: ¹¹ ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדליו ומידעיו וכהניו

לפניו ויאמר בנך בן הדרד מלך ארם שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה: 10 ויאמר אליו אלישע לך אמר לא חיה תחיה ותראני יהוה כי מות ימות: 11 ויעמד את פניו וישם עד בש ויבך איש האלהים: 12 ויאמר חזאל מדוע אדני בכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה מבצריהם הוא:

9 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חנר מתניך וקח פך השמן הזה בידך ולך רמת גלעד: 2 ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת אתו חדר בחדר: 3 ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתוך למלך אל ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה: 4 וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד: 5 ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך השר: 6 ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתוך למלך אל עם יהוה אל ישראל: 7 והכיתיה את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה מיד איזבל: 8 ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתי ביקר ועצור ועזוב בישראל: 9 ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה: 10 ואת איזבל יאכלו הכלבים בחלק זרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס: 11 ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא המשנע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו: 12 ויאמרו שקר חנר נא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתוך למלך אל ישראל: 13 וימהרו ויקחו איש בגדו וישימו תחתיו אל גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא: 14 ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי אל יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם: 15 וישב יהורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר יכהו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא

ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון: 2 ויען השליש אשר למלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא תאכל: 3 וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו יושבים פה עד מתנו: 4 אם אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחינו נחיה ואם ימיתנו ומתנו: 5 ויקומו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין שם איש: 6 ואדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי מצרים לבוא עלינו: 7 ויקומו וינסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסייהם ואת חמריהם המחנה כאשר היא וינסו אל נפשם: 8 ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו: 9 ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשרה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבקר ומצאנו עון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך: 10 ויבאו ויקראו אל שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה: 11 ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה: 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אנידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להחכה בהשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם חיים ואל העיר נבא: 13 ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הגם ככל ההמון ישראל אשר נשארו בה הגם ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה: 14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה

8 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי אתי וביתך וגורי כאשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא אל הארץ שבע שנים: 2 ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים: 3 ויהי מקצה שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק אל המלך אל ביתה ואל שדה: 4 והמלך מדבר אל נחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע: 5 ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צעקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר נחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע: 6 וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השיב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה: 7 ויבא אלישע דמשק ובן הדרד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה: 8 ויאמר המלך אל חזהאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה מאותו לאמר האחיה מחלי זה: 9 ויילך חזהאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד

הלך עבדך אנה ואנה: 26 ויאמר אליו לא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בנדרים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות: 27 וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:

6 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו יושבים שם לפניך צר ממנו: 2 נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לכו: 3 ויאמר האחד הואל נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלך: 4 וילך אתם ויבאו הירדנה ויגזרו העצים: 5 ויהי האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול: 6 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ וישלך שמה ויצף הברזל: 7 ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחהו: 8 ומלך ארם היה נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני אלמני תחנתי: 9 וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם נחתים: 10 וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירה ונשמר שם לא אחת ולא שתיים: 11 ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם הלוא תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל: 12 ויאמר אחד מעבדיו לוא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר משכבך: 13 ויאמר לכו וראו איכה הוא ואשלח ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן: 14 וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר: 15 וישכם משרת איש האלהים לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה: 16 ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אותם: 17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיני ויראה ויפקח יהוה את עיני הנער וירא והנה החר מלא סוסים ורכב אש סביבת אלישע:

18 וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים ויכם בסנורים כדבר אלישע: 19 ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר לכו אחרי ואוליכה אתכם אל האיש אשר תבקשון וילך אותם שמרונה: 20 ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני אלה ויראו ויפקח יהוה את עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון: 21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראתו אותם האכה אכה אבי: 22 ויאמר לא תכה האשר שבית בחרבך ובקשתך אתה מכה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם: 23 ויכרה לחם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבוא בארץ ישראל: 24 ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדר מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון: 25 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים כסף ורבע הקב חרייונים בחמשה כסף: 26 ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך: 27 ויאמר אל יושעך יהוה מאין אושיעך המן הגרן או מן היקב: 28 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלנו היום ואת בני נאכל מחר: 29 ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום האחר תני את בנך ונאכלנו ותחבא את בנה: 30 ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק על בשרו מבית: 31 ויאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסף אם יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום: 32 ואלישע ישב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבא המלאך אליו והוא אמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה להסיר את ראשי ראו כבא המלאך סגרו הדלת ולחצתם אתו בדלת הלוא קול רגלי אדניו אחריו: 33 עודנו מדבר עמם והנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה מה אוחיל ליהוה עוד:

36 ויקרא אל גיחזי ויאמר קרא אל השנמית הזאת 9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית ויקראה ותבוא אליו ויאמר שאי בנך: 37 ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא: 38 ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים יושבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים: 39 ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלה אל סיר הנזיד כי לא ידעו: 40 ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל: 41 ויאמר וקחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: 42 ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שערם וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: 43 ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והותר: 44 ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה:

5 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע: 2 וארם יצאו נדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן: 3 ותאמר אל גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו: 4 ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל: 5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות בנדים: 6 ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: 7 ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי: 8 ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בנדיך יבא נא אלי וידע כי יש נביא בישראל:

מואב: 25 והערים יחרסו וכל חלקה טובה ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל מעין מים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד השאיר אבניה בקיר חרשת ויסבו הקלעים ויכוה: 26 וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו: 27 ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עלה על החמה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ:

4 ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה והנשה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים: 2 ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הנידי לי מה יש לךי בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן: 3 ויאמר לךי שאלתי לך כלים מן החוץ מאת כל שכנכי כלים רקים אל תמעשי: 4 ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי: 5 ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מנשים אליה והיא מיצקת: 6 ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הנישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן: 7 ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לךי מכרי את השמן ושלמי את נשיכי ואת בניכי תחיי בנותר: 8 ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל לחם: 9 ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד: 10 נעשה נא עליית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה: 11 ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב שמה: 12 ויאמר אל נחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו: 13 ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת: 14 ויאמר ומה לעשות לה ויאמר נחזי אבל בן אין לה ואישה זקן: 15 ויאמר קרא

לה ויקרא לה ותעמד בפתח: 16 ויאמר למועד הזה כעת חיה אתי חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך: 17 ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע: 18 ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים: 19 ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו: 20 וישארה ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת: 21 ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: 22 ותקרא אל אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה: 23 ויאמר מדוע אתי הלכתי אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום: 24 ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרכב כי אם אמרתי לך: 25 ותלך ותבוא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אתה מנגד ויאמר אל נחזי נערו הנה השונמית הלז: 26 עתה רוצ נא לקראתה ואמר לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום: 27 ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש נחזי להרפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הניד לי: 28 ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אתי: 29 ויאמר לנחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך ולך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברכך איש לא תענונו ושמת משענתי על פני הנער: 30 ותאמר אם הנער חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויקם וילך אחריה: 31 ונחזי עבר לפנייהם וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הנער: 32 ויבא אלישע הביתה והנה הנער מות משכב על משתו: 33 ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה: 34 ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפו ויגהר עליו ויחם בשר הילד: 35 וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עיניו:

ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים: ביום ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל: 7 וילך 13 וירם את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על שפת הירדן: 14 ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף הוא ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו אלישע: 15 ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה: 16 ויאמרו אליו הנה נא יש את עבדיך חמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה וישלכוהו באחד ההרים או באחת הניאות ויאמר לא תשלחו: 17 ויפצרו בו עד בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאוהו: 18 וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלא אמרתי אליכם אל תלכו: 19 ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני ראה והמים רעים והארץ משכלת: 20 ויאמר קחו לי צלחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו: 21 ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת: 22 וירפו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר: 23 ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח: 24 ויפן אחריהם ויראם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתיים רבים מן העיר ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים: 25 וילך משם אל הר הכרמל ומשם שב שמרון:

3 ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שנים עשרה שנה: 2 ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא כאביו וכאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו: 3 רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנה: 4 ומוישיע מלך מואב היה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר: 5 ויהי כמות אחאב ויפגע מלך מואב במלך ישראל: 6 ויצא המלך יהורם

20 ויהי בבקר כעלות המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים: 21 וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בהם ויצעקו מכל חגר חגרה ומעלה ויעמדו על הגבול: 22 וישכימו בבקר והשמש זרחה על המים ויראו מואב מנגד את המים אדמים כדם: 23 ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשלל מואב: 24 ויבאו אל מחנה ישראל ויקמו ישראל ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבו בה והכות את

מלכים ב

ואת חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך : 15 וידבר מלאך יהוה אל אליהו רד אותו אל תירא מפניו ויקם וירד אותו אל המלך : 16 וידבר אליו כה אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון המבלי אין אלהים בישראל לדרש בדברו לכן המטה אשר עליה שם לא תרד ממנה כי מות תמות : 17 וימת כדבר יהוה אשר דבר אליהו וימלך יהורם בשנת שתים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן : 18 ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלוא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל :

2 ויהי בהעלות יהוה את אליהו בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן הגלגל : 2 ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וירדו בית אל : 3 ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו : 4 ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו ויריחו : 5 ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו : 6 ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וילכו שניהם : 7 וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על הירדן : 8 ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה : 9 ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך אלי : 10 ויאמר הקשית לשאול אם תראה אתי לקח מאתך יהי לך כן ואם אין לא יהיה : 11 ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים : 12 ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא

1 ויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב : 2 ויפל אחזיה בעד השבכה בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה : 3 ומלאך יהוה דבר אל אליה התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודבר אלהם המבלי אין אלהים בישראל אתם הלכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון : 4 ולכן כה אמר יהוה המטה אשר עליה שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך אליה : 5 וישובו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם : 6 ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי אין אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עליה שם לא תרד ממנה כי מות תמות : 7 וידבר אלהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את הדברים האלה : 8 ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר אליה התשבי הוא : 9 וישלח אליו שר חמשים וחמשי ויעל אליו והנה ישב על ראש ההר וידבר אליו איש האלהים המלך דבר רדה : 10 ויענה אליהו וידבר אל שר החמשים ואם איש אלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשי : 11 וישב וישלח אליו שר חמשים אחר וחמשי ויען וידבר אליו איש האלהים כה אמר המלך מהרה רדה : 12 ויען אליה וידבר אליהם אם איש האלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשי : 13 וישב וישלח שר חמשים שלשים וחמשי ויעל ויבא שר החמשים השלישי ויכרע על ברכיו לנגד אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים תיקר נא נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים בעיניך : 14 הנה ירדה אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים הראשנים

יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם
 ויתחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה: 31 ומלך בנו תחתיו: 51 אחזיהו בן אחאב מלך על ישראל
 ארם צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה
 לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את וימלך על ישראל שנתיים: 52 ויעש הרע בעיני
 מלך ישראל לבדו: 32 ויהי כראות שרי הרכב את יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם
 יהושפט והמה אמרו אך מלך ישראל הוא ויסרו בן נבט אשר החטיא את ישראל: 53 ויעבד את
 עליו להלחם ויזעק יהושפט: 33 ויהי כראות שרי הבעל וישתחוה לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל
 הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישובו מאחוריו: ככל אשר עשה אביו:
 34 ואיש משך בקשת לתמו ויכה את מלך ישראל
 בין הרבקים ובין השרין ויאמר לרכבו הפך
 ירך והוציאני מן המחנה כי החליתי: 35 ותעלה
 המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה
 נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק
 הרכב: 36 ויעבר הרנה במחנה ככא השמש לאמר
 איש אל עירו ואיש אל ארצו: 37 וימת המלך ויבוא
 שמרון ויקברו את המלך בשמרון: 38 וישטף את
 הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו
 והזנות רחצו כדבר יהוה אשר דבר: 39 ויתר
 דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה
 וכל הערים אשר בנה הלוא הם כתובים על ספר
 דברי הימים למלכי ישראל: 40 וישכב אחאב עם
 אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו: 41 ויהושפט בן
 אסא מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך
 ישראל: 42 יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו
 ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה
 בת שלחי: 43 וילך בכל דרך אסא אביו לא סר
 ממנו לעשות הישר בעיני יהוה אך הבמות לא סרו
 עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: 44 וישלם
 יהושפט עם מלך ישראל: 45 ויתר דברי יהושפט
 וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם הלא הם כתובים
 על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 46 ויתר
 הקדש אשר נשאר בימי אסא אביו בער מן הארץ:
 47 ומלך אין באדום נצב מלך: 48 יהושפט עשר
 אניות תרשיש ללכת אופירה לזהב ולא הלך כי
 נשברה אניות בעציון גבר: 49 אז אמר אחזיהו בן
 אחאב אל יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך באניות
 ולא אבה יהושפט: 50 וישכב יהושפט עם אבתיו

יען התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה: 21 הנני מבי אליך רעה ובערתי אחרריך והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל: 22 ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה אל הכעס אשר הכעסת ותחטא את ישראל: 23 וגם לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל יזרעאל: 24 המות לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים: 25 רק לא היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסתה אתו איזבל אשתו: 26 ויתעב מאד ללכת אחרי הגללים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 27 ויהי כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט: 28 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר: 29 הראית כי נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע מפני לא אבי הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה על ביתו:

22 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל: 2 ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל: 3 ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מוחשים מקחת אתה מיד מלך ארם: 4 ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך: 5 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה: 6 ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה אם אחרל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך: 7 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו: 8 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן: 9 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן ימלה: 10 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים

הנותרים ובן הדר נס ויבא אל העיר חדר בחדר: לך: 4 ויבא אחאב אל ביתו סר וזעף על הדבר 31 ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית אשר דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר לא אתן ישראל כי מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו לך את נחלת אבותי וישכב על מטתו ויסב את וחבלים בראשו ונצא אל מלך ישראל אולי יחיה פניו ולא אכל לחם: 5 ותבא אליו איזבל אשתו את נפשך: 32 ויחגרו שקים במתניהם וחבלים ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואינך אכל לחם: בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן 6 וידבר אליה כי אדבר אל נבות היזרעאלי ואמר הדר אמר תחי נא נפשי ויאמר העודנו חי אחי הוא: לו תנה לי את כרמך בכסף או אם חפץ אתה אתנה 33 והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממנו ויאמרו לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי: אחיך בן הדר ויאמר באו קחהו ויצא אליו בן 7 ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה תעשה הדר ויעלהו על המרכבה: 34 ויאמר אליו הערים מלוכה על ישראל קום אכל לחם וישב לבך אני אשר לקח אבי מאת אביך אשיב וחוצות תשים אתן לך את כרם נבות היזרעאלי: 8 ותכתב ספרים לך בדמשק כאשר שם אבי בשמרון ואני בברית בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח הספרים אל אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו: 35 ואיש אחד הזקנים ואל החרים אשר בעירו הישבים את מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכיני נבות: 9 ותכתב בספרים לאמר קראו צום והושיבו נא וימאן האיש להכתו: 36 ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מאתי והכך האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה ויכחו: 37 וימצא איש אחד ויאמר הכיני נא ויכחו האיש הכה ופצע: עירו הזקנים והחרים אשר הישבים בעירו כאשר 38 וילך הנביא ויעמד למלך על הדרך ויתחפש שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר באפר על עיניו: 39 ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עבדך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את האיש הזה אם הפקד ויהיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקול: 40 ויהי עבדך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת: 41 וימהר ויסר את האפר מעל עיניו ויכר אתו מלך ישראל כי מהנבאים הוא: 42 ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו: 43 וילך מלך ישראל על ביתו סר וזעף ויבא שמרונה:

21 ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היזרעאלי אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב מלך שמרון: 2 וידבר אחאב אל נבות לאמר תנה לי את כרמך ויהי לי לגן ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה: 3 ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי

מחרב חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע: 18 והשארתי בישראל שבעת אלפים כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו: 19 וילך משם וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליהו אליו וישלך אדרתו אליו: 20 ויעזב את הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך: 21 וישב מאחריו ויקח את צמד הבקר ויזבחחו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו:

20 ובן הדרד מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון וילחם בה: 2 וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה: 3 ויאמר לו כה אמר בן הדרד כספך וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם: 4 ויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי: 5 וישבו המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדרד לאמר כי שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך לי תתן: 6 כי אם כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמוד עיניך ישימו בידם ולקחו: 7 ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו: 8 ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם אל תשמע ולוא תאבה: 9 ויאמר למלאכי בן הדרד אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישבחו דבר: 10 וישלח אליו בן הדרד ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוספו אם ישפק עפר שמרון לשעלים לכל העם אשר ברגלי: 11 ויען מלך ישראל ויאמר דברו אל יתהלל חנר כמפתח: 12 והיה כשמע את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל עבדיו שימו וישימו על העיר: 13 והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית

ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי שיח וכי שיג לו וכי דרך לו אולי ישן הוא ויקץ: 28 ויקראו בקול גדול ויתגדרו כמשפטם בחרבות וברמחים עד שפך דם עליהם: 29 ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב: 30 ויאמר אליהו לכל העם נשו אלי ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה ההרוס: 31 ויקח אליהו שתי עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך: 32 ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח: 33 ויערך את העצים וינתח את הפך וישם על העצים: 34 ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו: 35 וילכו המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים: 36 ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך עשיתי את כל הדברים האלה: 37 ענני יהוה ענני וידעו העם הוזה כי אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית: 38 ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה לחכה: 39 וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים: 40 ויאמר אליהו להם תפשו את נביאי הבעל איש אל ימלט מהם ויתפשו ויורדם אליהו אל נחל קישון וישחטם שם: 41 ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה כי קול המון הנשם: 42 ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה אל ראש הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכו: 43 ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים: 44 ויהי בשבעית ויאמר הנה עב קטנה ככף איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הנשם: 45 ויהי עד כה ועד כה והשמים התקדרו עבים ורוח ויהי גשם גדול וירכב אחאב וילך יזרעאלה:

19

וינר אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליהו ואת כל אשר הרג את כל הנביאים בחרב: 2 ותשלח איזבל מלאך אל אליהו לאמר כה יעשון אלהים וכה יוספון כי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם: 3 וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את נערו שם: 4 והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחת וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי: 5 וישכב ויישן תחת רתם אחד והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול: 6 ויבט והנה מראשתיו עגת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב וישכב: 7 וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך: 8 ויקם ויאכל וישתה וילך בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים חרב: 9 ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו: 10 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתי בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: 11 ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה: 12 ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה: 13 ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו: 14 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתי בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: 15 ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך על ארם: 16 ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתך: 17 והיה הנמלט

15 ותלך ותעשה כדבר אליהו ותאכל הוא והיא וביתה ימים: 16 כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו: 17 ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה: 18 ותאמר אל אליהו מזה לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר את עוני ולהמית את בני: 19 ויאמר אליה תני לי את בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל העליה אשר הוא יושב שם וישכבהו על מטתו: 20 ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אליה הגם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה: 21 ויתמדד על הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלי תשב נא נפש הילד הזה על קרבו: 22 וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד על קרבו ויחי: 23 ויקח אליהו את הילד וירדהו מן העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך: 24 ותאמר האשה אל אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפוך אמת:

18 ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה: 2 וילך אליהו להראות אל אחאב והרעב חזק בשמרון: 3 ויקרא אחאב אל עבדיהו אשר על הבית ועבדיהו היה ירא את יהוה מאד: 4 ויהי בהכרית איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיהו מאה נבאים ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים: 5 ויאמר אחאב אל עבדיהו לך בארץ אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מהבהמה: 6 ויחלקו להם את הארץ לעבר בה אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיהו הלך בדרך אחד לבדו: 7 ויהי עבדיהו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו: 8 ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו: 9 ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני: 10 חי יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך

השאיר לו משתין בקיר וגאליו ורעהו: 12 וישמר
 זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל
 בעשא ביד יהוה הנביא: 13 אל כל חטאות בעשא
 וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטיאו את
 ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם: 14
 ויתר דברי אלה וכל אשר עשה הלאו הם
 כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 15
 בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך
 זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חנים על נבנתון
 אשר לפלשתים: 16 וישמע העם החנים לאמר
 קשר זמרי וגם הכה את המלך וימלכו כל ישראל
 את עמרי שר צבא על ישראל ביום ההוא במחנה:
 דבר ביד יהושע בן נון:

17 ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל
 אחאב חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו
 אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי
 דברי: 2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 3 לך מזה
 ופניית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על פני
 הירדן: 4 והיה מהנחל תשתה ואת הערבים צויתי
 לכלכלך שם: 5 וילך ויעש כדבר יהוה וילך
 וישב בנחל כרית אשר על פני הירדן: 6 והערבים
 מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב
 ומן הנחל ישתה: 7 ויהי מקץ ימים וייבש הנחל כי
 לא היה גשם בארץ: 8 ויהי דבר יהוה אליו לאמר:
 9 קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה
 צויתי שם אשה אלמנה לה לכלכלך: 10 ויקם וילך
 צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם אשה אלמנה
 מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט
 מים בכלי ואשתה: 11 ותלך לקחת ויקרא אליה
 ויאמר לקחי נא לי פת לחם בידך: 12 ותאמר
 חי יהוה אלהיך אם יש לי מעונג כי אם מלא כף
 קמח בכר ומעט שמן בצפחת והנני מקששת שנים
 עצים ובאתי ועשיתיהו לי ולבני ואכלנהו ומתנו:
 13 ויאמר אליה אליהו אל תיראי באי עשי כדברך
 אך עשי לי משם ענה קטנה בראשנה והוצאת לי
 ולך ולבנך תעשי באחרונה: 14 כי כה אמר יהוה
 אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן
 לא תחסר עד יום תתן יהוה גשם על פני האדמה:

וימלך אסא בנו תחתיו: 9 ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה: 10 וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלים: 11 ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו: 12 ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגללים אשר עשו אבותיו: 13 וגם את מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה וישרף בנחל קדרון: 14 והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו: 15 ויבא את קדשי אביו וקדשו בית יהוה כסף וזהב וכלים: 16 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם: 17 ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת יצא ובא לאסא מלך יהודה: 18 ויקח אסא את כל הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך ויתנם ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל בן הדר בן טברמן בן חזיון מלך ארם הישב בדמשק לאמר: 19 ברית ביני ובינך בין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחר כסף וזהב לך הפרה את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: 20 וישמע בן הדר אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויך את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי: 21 ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישב בתרצה: 22 והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי וישאו את אבני הרמה ואת עצייה אשר בנה בעשא ויבן בם המלך אסא את גבע בנימן ואת המצפה: 23 ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגליו: 24 וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו: 25 ונדרב בן ירבעם מלך על ישראל בשנת שנים לאסא מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים: 26 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל: 27 ויקשר

16 ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר: 2 יען אשר הרימתיך מן העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא את עמי ישראל להכעיסני בחטאתם: 3 הנני מבעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט: 4 המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף השמים: 5 ויתר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 6 וישכב בעשא עם אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו: 7 וגם ביד יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר הכה אתו: 8 בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן בעשא על ישראל בתרצה שנתים: 9 ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארצא אשר על הבית בתרצה: 10 ויבא זמרי ויכהו וימיתוהו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 11 ויהי במלכו כשבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא לא

ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיהו וימלך נדב בנו תחתיו: 21 ורחבעם בן שלמה לא יכל לראות כי קמו עיניו משיבו: 5 ויהוה אמר אל אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה: 6 ויהי כשמע אחיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה: 7 לכי אמרי לירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימתיך מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל: 8 ואקרא את הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר הלך אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני: 9 ואתרע לעשות מכל אשר היו לפניך ותלך ותעשה לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוך: 10 לכן הנני מביא רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקיר עצור ועזוב בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלל עד תמו: 11 המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר: 12 ואת קומי לכי לביתך בבאה רגליך העירה ומת הילד: 13 וספדו לו כל ישראל וקברו אתו כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם: 14 והקים יהוה לו מלך על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם זה היום ומה גם עתה: 15 והכה יהוה את ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר יען אשר עשו את אשריהם מכעיסים את יהוה: 16 ויתן את ישראל בנלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל: 17 ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא באה בסף הבית והנער מת: 18 ויקברו אתו ויספדו לו כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא: 19 ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 20 והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושנים שנה וישכב עם אבתיו

15 ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים על יהודה: 2 שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום: 3 וילך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו דוד אביו: 4 כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם: 5 אשר עשה דוד את הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי: 6 ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו: 7 ויתר דברי אבים וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבים ובין ירבעם: 8 וישכב אבים עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד

המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר עליו: 4 ויהי אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו: 5 והמזבח נקרע וישפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה: 6 ויען המלך ויאמר אל איש האלהים חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשנה: 7 וידבר המלך אל איש האלהים באה אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתת: 8 ויאמר איש האלהים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה: 9 כי כן צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת: 10 וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל: 11 ונביא אחד זקן ישב בבית אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים היום בבית אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרו לאביהם: 12 וידבר אלהם אביהם אי זה הדרך הלך ויראו בניו את הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא מיהודה: 13 ויאמר אל בניו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו: 14 וילך אחרי איש האלהים וימצאהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר באת מיהודה ויאמר אני: 15 ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם: 16 ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים במקום הזה: 17 כי דבר אלי בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת בה: 18 ויאמר לו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבחו אתך אל ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו: 19 וישב אתו ויאכל לחם בביתו וישת מים: 20 ויהי הם יושבים אל השלחן ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו: 21 ויקרא אל איש האלהים

14 בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם: 2 ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתניתי ולא ידעו כי אתי אשת ירבעם והלכת שלח הנה שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העם הזה: 3 ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ובקבק דבש ובאת אליו הוא יניד לך מה יהיה לנער: 4 ותעש כן אשת

ונעבדך: 5 ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם: 6 ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר: 7 וידבר אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים: 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוה ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר העמידים לפניו: 9 ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו: 10 וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עבה ממתני אבי: 11 ועתה אבי העמים עליכם על כבוד ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: 12 ויבו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי: 13 ויען המלך את העם קשה ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו: 14 וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: 15 ולא שמע המלך אל העם כי היתה סבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל ירבעם בן נבט: 16 וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק ברוד ולא נחלה בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהליו: 17 ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם: 18 וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגמו כל ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנזס ירושלים: 19 ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה: 20 ויהי כשמע כל ישראל כי שב ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על

13 והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטיר: 2 ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך: 3 ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה

בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך: 12 אך בימך אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים: 31 ויאמר לא אעשנה למען דוד אביך מיד בנך אקרענה: 13 רק את כל הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנך למען דוד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי: 14 ויקם יהוה שטן לשלמה את הדרד האדמי מזרע המלך הוא באדום: 15 ויהי בהיות דוד את אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את החללים ויך כל זכר באדום: 16 כי ששת חרשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום: 17 ויברח אדרד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדרד נער קטן: 18 ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו: 19 וימצא הדרד חן בעיני פרעה מאד ויתן לו אשה את אחות אשתו אחות תחפניס הנבירה: 20 ותלד לו אחות תחפניס את גנבת בנו ותגמלהו תחפניס בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך בני פרעה: 21 והדרד שמע במצרים כי שכב דוד עם אבתיו וכי מת יואב שר הצבא ויאמר הדרד אל פרעה שלחני ואלך אל ארצו: 22 ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנך מבקש ללכת אל ארצך ויאמר לא כי שלח תשלחני: 23 ויקם אלהים לו שטן את רזון בן אלידע אשר ברח מאת הדרד מלך צובה אדניו: 24 ויקבץ עליו אנשים ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם ויילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק: 25 ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה ואת הרעה אשר הדרד ויקץ בישראל וימלך על ארם: 26 וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך: 27 וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלוא סגר את פרץ עיר דוד אביו: 28 והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד אתו לכל סבל בית יוסף: 29 ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם

12 וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אתו: 2 ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עורדו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים: 3 וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: 4 אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו

אשר לא הגיד לה: 4 ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והבית אשר בנה: 5 ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתו ומלבשיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה בה עוד רוח: 6 ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך: 7 ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי החצי הוספת חכמה ושוב אל השמועה אשר שמעתי: 8 אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך: 9 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בכך לתתך על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל לעלם וישימך למלך לעשות משפט וצדקה: 10 ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה: 11 וגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאפיר עצי אלמנים הרבה מאד ואבן יקרה: 12 ויעש המלך את עצי האלמנים מסעד לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמנים ולא נראה עד היום הזה: 13 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כיר המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה: 14 ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות ששים ושש ככר זהב: 15 לבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי הערב ופחות הארץ: 16 ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת: 17 ושלש מאות מננים זהב שחוט שלשת מנים זהב יעלה על המנן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון: 18 ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מופז: 19 שש מעלות לכסה וראש עגל לכסה מאחוריו וידת מזה ומזה אל מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות: 20 ושנים עשר אריים עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות: 21 וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי

11 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות אדמיות צדנית חתית: 2 מן הגוים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה: 3 ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות וישו נשיו את לבו: 4 ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוויד אביו: 5 וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים: 6 ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו: 7 אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על פני ירושלם ולמלך שקץ בני עמון: 8 וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן: 9 ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים: 10 וצוה אליו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה: 11 ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא שמרת

לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים: 65 ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום: 66 ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו:

9 ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות: 2 וירא יהוה אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בנבעון: 3 ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנונך אשר התחננתה לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בנתה לשום שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים: 4 ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דוד אביך בתם לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתוך חקי ומשפטי תשמר: 5 והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל לעלם כאשר דברתי על דוד אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל: 6 אם שוב תשבון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצוותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: 7 והכרתי את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה בכל העמים: 8 והבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: 9 ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים וישתחו להם ויעבדם על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת: 10 ויהי מקצה עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה ואת בית המלך: 11 חירם מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים ובהב לכל חפצו אז יתן המלך שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל: 12 ויצא חירם מצר לראות את הערים אשר נתן לו שלמה

10 ומלכת שבא שמעת את שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות: 2 ותבא ירושלמה בחיל כבוד מאד גמלים נשאים בשמים וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה: 3 ויגד לה שלמה את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך

יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה: 32 ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: 33 בהננף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו לך ושבו אליך והודו את שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה: 34 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתת לאבותם: 35 בהעצר שמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובו כי תענם: 36 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה: 37 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שרפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר לו איבו בארץ שערוי כל נגע כל מחלה: 38 כל תפלה כל תחנה אשר תהיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה: 39 ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל דרכו אשר תדע את לבבו כי אתה ידעת לבדך את לבב כל בני האדם: 40 למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבותינו: 41 וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך: 42 כי ישמעון את שמך הגדול ואת ירך החזקה וזרעך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה: 43 אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי: 44 כי יצא עמך למלחמה על איבו בדרך אשר תשלחם והתפללו אל יהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבית אשר בנתי לשמך: 45 ושמעת השמים את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם: 46 כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבו שביהם אל ארץ האויב רחוקה או קרובה: 47 והשיבו אל לבם

משקל הנחשת: 48 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: 49 ואת המנורות חמש מימין וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור והפרח והנרת והמלקחים זהב: 50 והספות והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור והפתות לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב: 51 ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באצרות בית יהוה:

8 אז יקהל שלמה את זקני ישראל את כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: 2 ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי: 3 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון: 4 ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלויים: 5 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: 6 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: 7 כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: 8 ויארכו הברדים ויראו ראשי הברדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: 9 אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים: 10 ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא את בית יהוה: 11 ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: 12 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: 13 בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים: 14 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד:

מצר: 14 בן אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו מורד: 30 וארבעה אופני נחשת למכונה האחת איש צרי חרש נחשת וימלא את החכמה ואת וסרני נחשת וארבעה פעמתי כתפת להם מתחת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנחשת לכיר הכתפת יצקות מעבר איש ליות: 31 ופיהו ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו: מבית לכתרת ומעלה באמה ופיה ענל מעשה כן 15 ויצר את שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה וחצי האמה וגם על פיה מקלעות ומסגרתיהם אמה קומת העמוד האחד וחוט שנים עשרה מרבעות לא עגלות: 32 וארבעת האופנים למתחת אמה יסב את העמוד השני: 16 ושתי כתרת עשה למסגרות וידות האופנים במכונה וקומת האופן לתת על ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות האחד אמה וחצי האמה: 33 ומעשה האופנים קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת כמעשה אופן המרכבה ידותם וגביהם וחשקיהם השנית: 17 שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה וחשריהם הכל מוצק: 34 וארבע כתפות אל ארבע שרשרות לכתרת אשר על ראש העמודים שבעה פנות המכנה האחת מן המכנה כתפיה: 35 ובראש לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנית: 18 ויעש את העמודים ושני טורים סביב על השבכה האחת המכנה ידתיה ומסגרתיה ממנה: 36 ויפתח על לכסות את הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה הלחת ידתיה ועל ומסגרתיה כרובים אריות לכתרת השנית: 19 וכתרת אשר על ראש העמודים ותמרת כמער איש וליות סביב: 37 כזאת עשה את מעשה שושן באולם ארבע אמות: 20 וכתרת על עשר המכנות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד שני העמודים גם ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר לכלהגה: 38 ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים שבכה והרמונים מאתים טרים סביב על הכתרת בת יכיל הכיור האחד ארבע באמה הכיור האחד השנית: 21 ויקם את העמודים לאלם ההיכל ויקם כיור אחד על המכנה האחת לעשר המכנות: את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין ויקם את 39 ויתן את המכנות חמש על כתף הבית מימין העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז: 22 ועל ראש וחמש על כתף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף העמודים מעשה שושן ותתן מלאכת העמודים: הבית הימנית קדמה ממול נגב: 40 ויעש חירום 23 ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו עד את הכירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם שפתו ענל סביב וחמש באמה קומתו וקוה שלשים לעשות את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה באמה יסב אתו סביב: 24 ופקעים מתחת לשפתו בית יהוה: 41 עמדים שנים וגלת הכתרת אשר סביב סבבים אתו עשר באמה מקפים את הים על ראש העמודים שנים והשבכות שנים לכסות סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו: 25 עמד את שתי גלת הכתרת אשר על ראש העמודים: על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים 42 ואת הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות שני ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים טורים רמנים לשבכה האחת לכסות את שתי גלת עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה: 26 ועביו הכתרת אשר על פני העמודים: 43 ואת המכנות טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושן אלפים עשר ואת הכירת עשרה על המכנות: 44 ואת בת יכיל: 27 ויעש את המכנות עשר נחשת ארבע הים האחד ואת הבקר שנים עשר תחת הים: באמה ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה 45 ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות ואת כל ושלש באמה קומתה: 28 וזה מעשה המכונה מסגרת הכלים האהל אשר עשה חירם למלך שלמה בית להם ומסגרת בין השלבים: 29 ועל המסגרות אשר יהוה נחשת ממרט: 46 בככר הירדן יצקם המלך בין השלבים אריות בקר וכרובים ועל השלבים במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן: 47 וינח כן ממעל ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה שלמה את כל הכלים מרב מאד מאד לא נחקר

ומן התיכנה אל השלשים: 9 ויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים ושדרת בארזים: 10 ויבן את היצוה על כל הבית חמש אמות קומתו ויאהז את הבית בעצי ארזים: 11 ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר: 12 הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי ואת משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתי את דברי אתך אשר דברתי אל דוד אביך: 13 ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי ישראל: 14 ויבן שלמה את הבית ויכלהו: 15 ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות ארזים מקרקע הבית עד קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים: 16 ויבן את עשרים אמה מירכותי הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הקדשים: 17 וארבעים באמה היה הבית הוא ההיכל לפני: 18 וארז אל הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארז אין אבן גראה: 19 ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתת שם את ארון ברית יהוה: 20 ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז: 21 ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות זהב לפני הדביר ויצפהו זהב: 22 ואת כל הבית צפה זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר לדביר צפה זהב: 23 ויעש בדביר שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו: 24 וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו: 25 ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרבים: 26 קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני: 27 ויתן את הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרבים ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת כנף אל כנף: 28 ויצף את הכרובים זהב: 29 ואת כל קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צצים מלפנים ולחיצון: 30 ואת

7 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו: 2 ויבן את בית יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על העמודים: 3 וספן בארז ממעל על הצלעת אשר על העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטור: 4 ושקפים שלשה טורים ומחזה אל מחזה שלש פעמים: 5 וכל הפתחים והמזוזות רבעים שקף ומול מחזה אל מחזה שלש פעמים: 6 ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואולם על פניהם ועמודים ועב על פניהם: 7 ואולם הכסא אשר ישפט שם אולם המשפט עשה וספן בארז מהקרקע עד הקרקע: 8 וביתו אשר ישב שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה: 9 כל אלה אבנים יקרת כמדת גזית מנורות במגרה מבית ומחוץ וממסד עד השפחות ומחוץ עד החצר הגדולה: 10 ומיסד אבנים יקרות אבנים גדלות אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות: 11 ומלמעלה אבנים יקרות כמדות גזית וארז: 12 וחצר הגדולה סביב שלשה טורים גזית וטור כרתת ארזים ולחצר בית יהוה הפנימית ולאולם הבית: 13 וישלח המלך שלמה ויקח את חירם

יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו
 מדן ועד באר שבע כל ימי שלמה: 26 ויהי לשלמה
 ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו ושנים עשר
 אלף פרשים: 27 וכלכלו הנצבים האלה את המלך
 שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה
 איש חדשו לא יעדרו דבר: 28 והשערים והתבן
 לסוסים ולרכש יבאו אל המקום אשר יהיה שם
 איש כמשפטו: 29 ויתן אלהים חכמה לשלמה
 ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על
 שפת הים: 30 ותרב חכמת שלמה מחכמת כל
 בני קדם ומכל חכמת מצרים: 31 ויחכם מכל
 האדם מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני
 מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב: 32 וידבר שלשת
 אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף: 33 וידבר
 על העצים מן הארז אשר בלבנון ועד האזוב
 אשר יצא בקיר וידבר על הבהמה ועל העוף ועל
 הרמש ועל הדגים: 34 ויבאו מכל העמים לשמע
 את חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו
 את חכמתו:

5 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה

כי שמע כי אתו משחו למלך תחת אביהו כי אהב
 היה חירם לדוד כל הימים: 2 וישלח שלמה אל
 חירם לאמר: 3 אתה ידעת את דוד אבי כי לא
 יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה
 אשר סבבהו עד תת יהוה אתם תחת כפות רגליו:
 4 ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין
 פגע רע: 5 והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי
 כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנך אשר
 אתן תחתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי:
 6 ועתה צוה ויכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדי
 יהיו עם עבדיך ושכר עבדיך אתן לך ככל אשר
 תאמר כי אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכרת
 עצים כצדונים: 7 ויהי כשמע חירם את דברי
 שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר
 נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה: 8 וישלח
 חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת
 אלי אני אעשה את כל חפצך בעצי ארזים ובעצי

ברושים: 9 עבדי ירדו מן הלבנון ימה ואני אשימם
 דברות בים עד המקום אשר תשלח אלי ונפצתים
 שם ואתה תשא ואתה תעשה את חפצי לתת לחם
 ביתי: 10 ויהי חירום נתן לשלמה עצי ארזים
 ועצי ברושים כל חפצו: 11 ושלמה נתן לחירם
 עשרים אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר
 שמן כתית כה יתן שלמה לחירם שנה בשנה:
 12 ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי
 שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם:
 13 ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס
 שלשים אלף איש: 14 וישלחם לבנונה עשרת
 אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון שנים
 חדשים בביתו ואדנירם על המס: 15 ויהי לשלמה
 שבעים אלף נשא סבל ושמונים אלף חצב כהר:
 16 לבד משרי הנצבים לשלמה אשר על המלאכה
 שלשת אלפים ושלש מאות הרדים בעם העשים
 במלאכה: 17 ויצו המלך ויסעו אבנים גדולות
 אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית: 18 ויפסלו
 בני שלמה ובני חירום והנבלים ויכינו העצים
 והאבנים לבנות הבית:

מרב: 9 ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה: 10 וישוב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה: 11 ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט: 12 הנה עשיתי כדברך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחר כך לא יקום כמוך: 13 וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל ימיו: 14 ואם תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דויד איך והארכתי את ימיו: 15 ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו: 16 אז תבאנה שתי נשים זנות אל המלך ותעמדה לפניו: 17 ותאמר האשה האחת כי אדני אני והאשה הזאת יושבת בבית אחד ואלד עמה בבית: 18 ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית זולתי שתיים אנחנו בבית: 19 וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עלי: 20 ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי: 21 ואקם בבקר להיניק את בני והנה מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי: 22 ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך: 23 ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי: 24 ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני המלך: 25 ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת: 26 ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את הילוד החי והמת אל תמיתהו וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה גזרו: 27 ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי והמת

לא תמיתהו היא אמו: 28 וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט:

4 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל: 2 ואלה השנים אשר לו עזריהו בן צדוק הכהן: 3 אליהרץ ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד המזכיר: 4 ובניהו בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים: 5 ועזריהו בן נתן על הנציבים וזבד בן נתן כהן רעה המלך: 6 ואחישר על הבית ואדנירם בן עבדא על המס: 7 ולשלמה שנים עשר נציבים על כל ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו חרש בשנה יהיה על אחד לכלכל: 8 ואלה שמותם בן חור בהר אפרים: 9 בן דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנן: 10 בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפר: 11 בן אבינדב כל נפת דאר טפת בת שלמה היתה לו לאשה: 12 בענא בן אחילוד תענך ומגדו וכל בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם: 13 בן גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגלעד לו חבל ארנב אשר בבשן ששים ערים גדלות חומה ובריח נחשת: 14 אחינדב בן עדא מחנימה: 15 אחימעץ בנפתלי גם הוא לקח את בשמת בת שלמה לאשה: 16 בענא בן חושי באשר ובעלות: 17 יהושפט בן פרוח ביששכר: 18 שמעי בן אלף בבנימין: 19 גבר בן ארי בארץ גלעד ארץ סיחון מלך האמורי וענ מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ: 20 יהודה וישראל רבים כחול אשר על הים לרב אכלים ושתיים ושמים: 21 ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנחה ועבדים את שלמה כל ימי חייו: 22 ויהי לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח: 23 עשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי ומאה צאן לבד מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים: 24 כי הוא רדה בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלוש היה לו מכל עבריו מסביב: 25 וישב

לאשה: 22 ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה ועברת את נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות את שאלת את אבישג השנמית לאדניהו ושאלי לו דמך יהיה בראשך: 38 ויאמר שמעי למלך טוב את המלוכה כי הוא אחי הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה: 23 וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את הדבר הזה: 24 ועתה חי יהוה אשר הכיני ויושיביני על כסא דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניהו: 25 וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימת: 26 ולאביתר הכהן אמר המלך ענתת לך על שדיך כי איש מות אתה וביום הזה לא אמותך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אבי וכי התענית בכל אשר התענה אבי: 27 ויגרש שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלה: 28 והשמעה באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניהו ואחרי אבשלום לא נטה וינס יואב אל אהל יהוה ויחזק בקרנות המזבח: 29 ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה את בניהו בן יהוידע לאמר לך פגע בו: 30 ויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות וישב בניהו את המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכה ענני: 31 ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ופגע בו וקברתו והסירת דמו חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי: 32 והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדקים ושבים ממנו ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה: 33 ושבו דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם יהוה: 34 ויעל בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימתהו ויקבר בביתו במדבר: 35 ויתן המלך את בניהו בן יהוידע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר: 36 וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנה: 37 והיה ביום צאתך

3 ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב: 2 רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם: 3 ויאחב שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח ומקטיר: 4 וילך המלך גבענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא: 5 בנבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך: 6 ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה: 7 ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא: 8 ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר

וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו
 אתו על גחון: 39 ויקח צדוק הכהן את קרן השמן
 מן האהל וימשח את שלמה ויתקנו בשופר ויאמרו
 כל העם יחי המלך שלמה: 40 ויעלו כל העם
 אחריהם והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה
 גדולה ותבקע הארץ בקולם: 41 וישמע אדניהו
 וכל הקראים אשר אתו והם כלו לאכל וישמע
 יואב את קול השופר ויאמר מדוע קול הקריה
 הומה: 42 עודנו מדבר והנה יונתן בן אביתר
 הכהן בא ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה
 וטוב תבשר: 43 ויען יונתן ויאמר לאדניהו אבל
 אדנינו המלך דוד המליך את שלמה: 44 וישלח
 אתו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהו
 בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו אתו על פרדת
 המלך: 45 וימשחו אתו צדוק הכהן ונתן הנביא
 למלך בגחון ויעלו משם שמחים ותהם הקריה
 הוא הקול אשר שמעתם: 46 וגם ישב שלמה על
 כסא המלוכה: 47 וגם באו עבדי המלך לברך
 את אדנינו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך את שם
 שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו
 המלך על המשכב: 48 וגם ככה אמר המלך ברוך
 יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי
 ועיני ראות: 49 ויחרדו ויקמו כל הקראים אשר
 לאדניהו וילכו איש לדרכו: 50 ואדניהו ירא מפני
 שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח: 51 ויגד
 לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את המלך שלמה
 והנה אחי בקרנות המזבח לאמר ישבע לי כיום
 המלך שלמה אם ימית את עבדו בחרב: 52 ויאמר
 שלמה אם יהיה לבן חיל לא יפל משערתו ארצה
 ואם רעה תמצא בו ומת: 53 וישלח המלך שלמה
 וירדהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה
 ויאמר לו שלמה לך לביתך:

2 ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו
 לאמר: 2 אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית
 לאיש: 3 ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת
 בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטי ועדותיו
 ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר

שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: 20 ואתה
אדני המלך עיני כל ישראל עליך להניד להם
והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בכנדים
ולא יחם לו: 2 ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני
המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו
סכנת ושכבה בחיקך וחס לאדני המלך: 3 ויבקשו
נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג
השונמית ויבאו אתה למלך: 4 והנערה יפה עד
מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא
ידעה: 5 ואדניה בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך
ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו:
6 ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית ונחם
הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום:
7 ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר
הכהן ויעזרו אחרי אדניה: 8 וצדוק הכהן ובניהו
בן יהוידע ונתן הנביא ושמי ורעי והנבורים
אשר לדוד לא היו עם אדניהו: 9 ויזבח אדניהו
צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין
רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי
יהודה עבדי המלך: 10 ואת נתן הנביא ובניהו ואת
הנבורים ואת שלמה אחיו לא קרא: 11 ויאמר נתן
אל בת שבע אם שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך
אדניהו בן חגית ואדנינו דוד לא ידע: 12 ועתה
לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש
בנך שלמה: 13 לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת
אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר
כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי
ומדוע מלך אדניהו: 14 הנה עודך מדברת שם
עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך:
15 ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן
מאד ואבישג השונמית משרתת את המלך: 16 ותקד
בת שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה לך:
17 ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך
לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב
על כסאי: 18 ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני
המלך לא ידעת: 19 ויזבח שור ומריא וצאן לרב
ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליאב

ויסוף אף יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה: 2 ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל מִדֵּן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעתי את מספר העם: 3 ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אלהיך אל העם כהם וכהם מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה: 4 ויחזק דבר המלך אל יואב ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את העם את ישראל: 5 ויעברו את הירדן ויחנו בערוער ימין העיר אשר בתוך הנחל הגד ואל יעזר: 6 ויבאו הגלעד ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל צידון: 7 ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה באר שבע: 8 וישטו בכל הארץ ויבאו מקצה תשעה חדשים ועשרים יום ירושלם: 9 ויתן יואב את מספר מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש: 10 ויך לב דוד אתו אחרי כן ספר את העם ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד: 11 ויקם דוד בבקר ודבר יהוה היה אל גר הנביא חזה דוד לאמר: 12 הלוך ודברת אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחר לך אחת מהם ואעשה לך: 13 ויבא גר אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב בארצך אם שלשה חדשים נסך לפני צריך והוא רדפך ואם היות שלשת ימים דבר בארצך עתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר: 14 ויאמר דוד אל גר צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמו וביד אדם אל אפלה: 15 ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת מועד וימות מן העם מִדֵּן ועד באר שבע שבעים אלף איש: 16 וישלח ידו המלאך ירושלם לשחתה וינחם יהוה אל הרעה ויאמר למלאך המשחתית בעם רב עתה הרף ירך ומלאך יהוה היה עם גרן האורנה היבסי: 17 ויאמר דוד אל יהוה בראתו את המלאך המכה בעם ויאמר הנה

אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ירך בי ובבית אבי: 18 ויבא גר אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן ארניה היבסי: 19 ויעל דוד כדבר גר כאשר צוה יהוה: 20 וישקף ארונה וירא את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה: 21 ויאמר ארונה מדוע בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם: 22 ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיני ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים: 23 הכל נתן ארונה המלך למלך ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך ירצך: 24 ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים: 25 ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל:

קשת נחושה זרעתי: 36 ותתן לי מגן ישעך וענתך תרבני: 37 תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי: גדולה: 13 וירדו שלשים מהשלשים ראש ויבאו אל 38 ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם: קציר אל דוד אל מערת עדלם וחית פלשתים חנה 39 ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי: בעמק רפאים: 14 ודוד אז במצודה ומצב פלשתים 40 ותורני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני: אז בית לחם: 15 ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני מים 41 ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם: 42 ישעו ואין משיע אל יהוה ולא ענם: 43 ואשחקם כעפר ארץ כשית חוצות אדקם ארקעם: 44 ותפלטי מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני: 45 בני נכר יתכחשו לי לשמוע און ישמעו לי: 46 בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם: 47 חי יהוה וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי: 48 האל הנתן נקמת לי ומוריד עמים תחתני: 49 ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני: 50 על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אומר: 51 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:

23 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל: 2 רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני: 3 אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים: 4 וכאור בקר יורח שמש בקר לא עבות מננה ממטר דשא מארץ: 5 כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח: 6 ובליעל כקוץ מגד כלחם כי לא ביד יקחו: 7 ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת: 8 אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמני ראש השלשי הוא עדינו העצנו על שמנה מאות חלל בפעם אחד: 9 ואחרו אלעזר בן דדי בן אחתי בשלשה גברים עם דוד בחרפם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל: 10 הוא קם ויך בפלשתים עד כי ינעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריי אך לפשט: 11 ואחריו שמא בן אנא הררי ויאספו פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים: 12 ויתיצב בתוך

החלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה תשועה תרבני: 37 תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי: גדולה: 13 וירדו שלשים מהשלשים ראש ויבאו אל 38 ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם: קציר אל דוד אל מערת עדלם וחית פלשתים חנה 39 ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי: בעמק רפאים: 14 ודוד אז במצודה ומצב פלשתים 40 ותורני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני: אז בית לחם: 15 ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני מים 41 ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם: 42 ישעו ואין משיע אל יהוה ולא ענם: 43 ואשחקם כעפר ארץ כשית חוצות אדקם ארקעם: 44 ותפלטי מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני: 45 בני נכר יתכחשו לי לשמוע און ישמעו לי: 46 בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם: 47 חי יהוה וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי: 48 האל הנתן נקמת לי ומוריד עמים תחתני: 49 ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני: 50 על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אומר: 51 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:

מפיבשת בן יהונתן בן שאול על שבעת יהוה אשר
 בינתם בין דוד ובין יהונתן בן שאול: 8 ויקח
 המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה
 לשאול את ארמני ואת מפבשת ואת חמשת בני
 מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאלי בן ברזלי
 המחלתי: 9 ויתנם ביד הגבענים ויקיעם בהר
 לפני יהוה ויפלו שבעתם יחד והם המתו בימי
 קציר בראשנים תחלת קציר שערים: 10 ותקח
 רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור
 מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים
 ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת
 חית השרה לילה: 11 ויגר לדוד את אשר עשתה
 רצפה בת איה פלגש שאול: 12 וילך דוד ויקח
 את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת
 בעלי יביש גלעד אשר גנבו אתם מרחב בית שן
 אשר תלום שם הפלשתים ביום הכות פלשתים את
 שאול בגלבע: 13 ויעל משם את עצמות שאול ואת
 עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים:
 14 ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ
 בנימין בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה
 המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי כן: 15 ותהי עוד
 מלחמה לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו
 עמו וילחמו את פלשתים ויעף דוד: 16 וישבו
 בנב אשר בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות
 משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות
 את דוד: 17 ויעזר לו אבישי בן צרויה ויך את
 הפלשתי וימיתו אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר
 לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר
 ישראל: 18 ויהי אחרי כן ותהי עוד המלחמה בגוב
 עם פלשתים אז הכה סבכי החשתי את סף אשר
 בילידי הרפה: 19 ותהי עוד המלחמה בגוב עם
 פלשתים ויך אלחנן בן יערי ארגים בית הלחמי
 את גלית הגתי ועץ חניתו כמגור ארגים: 20 ותהי
 עוד מלחמה בנת ויהי איש מדין ואצבעת ידיו
 ואצבעות רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר
 וגם הוא ילד להרפה: 21 ויחרף את ישראל ויכהו

22 וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת
 ביום הציל יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול:
 2 ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי לי: 3 אלהי
 צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי
 מחמס תשעני: 4 מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע:
 5 כי אפפני משברי מות נחלי בליעל יבעתני:
 6 חבלי שאול סבני קדמני מקשי מות: (Sheol h7585)
 7 בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אקרא וישמע
 מהיכלו קולי ושועתי באזניו: 8 ותגעש ותרעש
 הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתנעשו כי חרה לו:
 9 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל נחלים בערו
 ממנו: 10 ויש שמים וירד וערפל תחת רגליו:
 11 וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי רוח: 12 וישת
 חשך סביבתיו סכות חשרת מים עבי שחקים:
 13 מננה נגדו בערו נחלי אש: 14 ירעם מן שמים
 יהוה ועליון יתן קולו: 15 וישלח חצים ויפיצם
 ברק ויהם: 16 ויראו אפקי ים יגלו מסדות תבל
 בנערת יהוה מנשמת רוח אפו: 17 ישלח ממרום
 יקחני ימשני ממים רבים: 18 יצילני מאיבי עז
 משנאי כי אמצו ממני: 19 יקדמני ביום אידי ויהי
 יהוה משען לי: 20 ויצא למרחב אתי יחלצני כי
 חפץ בי: 21 וגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב
 לי: 22 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי:
 23 כי כל משפטו לנגדי וחקתיו לא אסור ממנה:
 24 ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני: 25 וישב
 יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו: 26 עם חסיד
 תתחסד עם נכור תמים תתם: 27 עם נכר תתבר
 ועם עקש תתפל: 28 ואת עם עני תושיע וענייך
 על רמים תשפיל: 29 כי אתה נירי יהוה ויהוה
 יגיה חשכי: 30 כי בכה ארוץ גדוד באלהי אדלג
 שור: 31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה
 מגן הוא לכל החסים בו: 32 כי אל מבלעדי
 יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו: 33 האל מעוזי
 חיל ויתר תמים דרכו: 34 משהו רגליו כאילות
 ועל במותי יעמדני: 35 מלמד ידי למלחמה ונחת

עשר ידות לי במלך וגם בדוד אני ממך ומדוע הקלטני ולא היה דברי ראשון לי להשיב את מלכי ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל:

20 ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש ימיני ויתקע בשפר ויאמר אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בכך ישי איש לאהליו ישראל: 2 ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלים: 3 ויבא דוד אל ביתו ירושלים ויקח המלך את עשר נשים פלגשים אשר הניח לשמר הבית ויתנם בית משמרת ויכלכלם ואליהם לא בא ותהיינה צרות עד יום מתן אלמנות חיות: 4 ויאמר המלך אל עמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד: 5 ויולך עמשא להזעיק את יהודה וייחר מן המועד אשר יעדו: 6 ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אדניך ורדף אחריו פן מצא לו ערים בצרות והציל עיננו: 7 ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל הגברים ויצאו מירושלים לרדף אחרי שבע בן בכרי: 8 הם עם האבן הגדולה אשר בנבעון ועמשא בא לפניהם ויואב חגור מדו לבשו ועלו חגור חרב מצמדת על מתניו בתערה והוא יצא ותפל: 9 ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחזי יד ימיני יואב בזקן עמשא לנשק לו: 10 ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד יואב ויכהו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו וימת ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן בכרי: 11 ואיש עמר עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר לדוד אחרי יואב: 12 ועמשא מתגלל בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסלה השדה וישלך עליו בגד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד: 13 כאשר הגה מן המסלה עבר כל איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן בכרי: 14 ויעברו בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים ויקלחו ויבאו אף אחריו: 15 ויבאו ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סללה

אל העיר ותעמד בחל וכל העם אשר את יואב משחיתם להפיל החומה: 16 ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הנה ואדברה אליך: 17 ויקרב אליה ותאמר האשה האתה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי: 18 ותאמר לאמר דבר ידברו בראשנה לאמר שאל ישאלו באבל וכן התמו: 19 אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה: 20 ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם אבליע ואם אשחית: 21 לא כן הדבר כי איש מזהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד תנו אתו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה: 22 ותבוא האשה אל כל העם בחכמה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל העיר איש לאהליו ויואב שב ירושלים אל המלך: 23 ויואב אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהוידע על הכרי ועל הפלתי: 24 ואדרם על המס ויהושפט בן אחילוד המזכיר: 25 ושיא ספר וצדוק ואביתר כהנים: 26 וגם עירא היארי היה כהן לדוד:

21 ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני יהוה ויאמר יהוה אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית את הנבענים: 2 ויקרא המלך לנבענים ויאמר אליהם והנבענים לא מבני ישראל המה כי אם מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכתם בקנאתו לבני ישראל ויהודה: 3 ויאמר דוד אל הנבענים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה: 4 ויאמרו לו הנבענים אין לי כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם: 5 ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל גבל ישראל: 6 ינתן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בנבעת שאול בחיר יהוה ויאמר המלך אני אתן: 7 ויחמל המלך על

והוא מלשנו מכף פלשתים ועתה ברח מן הארץ רמני כי אמר עבדך אחבשה לי החמור וארכב מעל אבשלום: 10 ואבשלום אשר משחנו עלינו מות עליה ואלך את המלך כי פסח עבדך: 27 וירגל במלחמה ועתה למה אתם מחרשים להשיב את עבדך אל אדני המלך ואדני המלך כמלאך המלך: 11 והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר האלהים ועשה הטוב בעיניך: 28 כי לא היה כל הכהנים לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למה בית אבי כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשת תהיו אחרנים להשיב את המלך אל ביתו ודבר את עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה כל ישראל בא אל המלך אל ביתו: 12 אחי אתם ולזעק עוד אל המלך: 29 ויאמר לו המלך למה עצמי ובשרי אתם ולמה תהיו אחרנים להשיב את המלך: 13 ולעמשא תמרו הלוא עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב: 14 ויש את לבב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדך: 15 וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את המלך את הירדן: 16 וימהר שמעי בן גרא בן הימיני אשר מבחורים וירד עם איש יהודה לקראת המלך דוד: 17 ואלף איש עמו מבנימין וציבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אתו וצלחו הירדן לפני המלך: 18 ועברה העברה לעביר את בית המלך ולעשות הטוב בעיניו ושמעי בן גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן: 19 ויאמר אל המלך אל יחשב לי אדני עון ואל תזכר את אשר העוה עבדך ביום אשר יצא אדני המלך מירושלם לשום המלך אל לבו: ואני והנה עבדך כמלך יעבר עם אדני המלך 20 כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה באתי היום ראשון לכל בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך: אתי יעבר כמהם ואני אעשה לו את הטוב בעיניך 21 ויען אבישי בן צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה: 22 ויאמר דוד מה לי ולכם בני צרויה כי תהיו לי היום לשטן היום יומת איש בישראל כי הלוא ידעתי כי היום אני מלך על ישראל: 23 ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו המלך: 24 ומפבשת בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בנדיו לא כבס למן היום לכת המלך עד היום אשר בא בשלום: 25 ויהי כי בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי מפבשת: 26 ויאמר אדני המלך עבדי לנו: 43 ויען איש ישראל את איש יהודה ויאמר

ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו זה מבשר: 27 ויאמר הצפה אני ראה את מרוצת עבר: 10 וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלום תלוי באלה: 11 ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף וחנרה אחת: 12 ויאמר האיש אל יואב ולא אנכי שקל על כפי אלף כסף לא אשלח ידי אל בן המלך כי באזנינו צוה המלך אתך ואת אבישי ואת לאמר שמרו מי בנער באבשלום: 13 או עשיתי בנפשו שקר וכל דבר לא יכחד מן המלך ואתה תתיצב מנגד: 14 ויאמר יואב לא כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה: 15 ויסבו עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את אבשלום וימיתו: 16 ויתקע יואב בשער וישב העם מדרך אחרי ישראל כי חשך יואב את העם: 17 ויקחו את אבשלום וישליכו אותו ביער אל הפחת הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו איש לאהלו: 18 ואבשלום לקח ויצב לו בחיו את מצבת אשר בעמק המלך כי אמר אין לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה: 19 ואחימעץ בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את המלך כי שפטו יהוה מיד איביו: 20 ויאמר לו יואב לא איש בשרה אתה היום הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה לא תבשר כי על בן המלך מת: 21 ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך אשר ראיתו וישתחו לכושי ליואב וירץ: 22 ויסף עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארצה נא גם אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה זה אתה רץ בני ולכה אין בשורה מצאת: 23 ויהי מה ארוץ ויאמר לו רועץ וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר את הכושי: 24 ודוד יושב בין שני השערים וילך הצפה אל גג השער אל החומה וישא את עיניו וירא והנה איש רץ לבדו: 25 ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלוך וקרב: 26 וירא הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך גם

19 ויגד ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על אבשלום: 2 ותהי התשעה ביום ההוא לאבל לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בני: 3 ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב העם הנכלמים בנוסם במלחמה: 4 והמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני: 5 ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פני כל עבדיך הממלטים את נפשך היום ואת נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך ונפש פלגשיך: 6 לאהבה את שנאיך ולשנא את אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי ידעתי היום כי לא אבשלום חי וכלנו היום מתים כי אז ישר בעיניך: 7 ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי אינך יוצא אם ילין איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר באה עליך מנעריך עד עתה: 8 ויקם המלך וישב בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל העם לפני המלך וישראל נס איש לאהלו: 9 ויהי כל העם נדון בכל שבטי ישראל לאמר המלך הצילנו מכף איביו

אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי גברים המה ומרי נפש המה כדב שכול בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילין את העם: 9 הנה עתה הוא נחבא באחת הפחתים או באחד המקומות והיה כנפל בהם בתחלה ושמע השמע ואמר היתה מנפה בעם אשר אחרי אבשלם: 10 והוא גם בן חיל אשר לבו כלב האריה המס ימס כי ידע כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר אתו: 11 כי יעצתי האסף יאסף עליך כל ישראל מדין ועד באר שבע כחול אשר על הים לרב ופניך הלכים בקרב: 12 ובאנו אליו באחת המקומות אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל על האדמה ולא נותר בו ובכל האנשים אשר אתו גם אחד: 13 ואם אל עיר יאסף והשיאו כל ישראל אל העיר ההיא חבלים וסחבנו אתו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם גם צרור: 14 ויאמר אבשלום וכל איש ישראל

טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהיה צוה להפר את עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה אל אבשלום את הרעה: 15 ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים כזאת וכזאת יעץ אחיתפל את אבשלום ואת זקני ישראל וכזאת וכזאת יעצתי אני: 16 ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל תלן הלילה בערבות המדבר וגם עבור תעבור פן יבלע למלך ולכל העם אשר אתו: 17 ויהונתן ואחימעי עמדים בעין רגל והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה: 18 וירא אתם נער ויגד לאבשלום וילכו שניהם מהרה ויבאו אל בית איש בבחורים ולו באר בחצרו וירדו שם: 19 ותקח האשה ותפרש את המסך על פני הבאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר: 20 ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו איה אחימעי ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושלם: 21 ויהי אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהרה את המים כי ככה יעץ עליכם אחיתפל: 22 ויקם דוד וכל

18 ויפקד דוד את העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות: 2 וישלח דוד את העם השלישית ביד יואב והשלישית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב והשלישית ביד אתי הנתי ויאמר המלך אל העם יצא אצא גם אני עמכם: 3 ויאמר העם לא תצא כי אם נס ננוס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב כי עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזיר: 4 ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל יד השער וכל העם יצאו למאות ולאלפים: 5 ויצו המלך את יואב ואת אבישי ואת אתי לאמר לאט לי לנער לאבשלום וכל העם שמעו בצות המלך את כל השרים על דבר אבשלום: 6 ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים: 7 ויגפזו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המנפה גדולה ביום ההוא עשרים אלף: 8 ותהי שם המלחמה נפצות על פני כל הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא: 9 ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה

בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו: 33 ויאמר לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא: 34 ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל: 35 והלוא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כל הדבר אשר תשמע מבית המלך תניד לצדוק ולאביתר הכהנים: 36 הנה שם עמם שני בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי כל דבר אשר תשמעו: 37 ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום יבא ירושלם:

16 ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפי בשת לקראתו וצמד חמרים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל יין: 2 ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם והקיץ לאכול הנערים והיין לשותות היעף במדבר: 3 ויאמר המלך ואיה בן אדניך ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי: 4 ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפי בשת ויאמר ציבא השתחויתי אמצא חן בעיניך אדני המלך: 5 ובא המלך דוד עד בחורים והנה משם איש יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן גרא יצא ומוקלל: 6 ויסקל באבנים את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הגברים מימינו ומשמאלו: 7 וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל: 8 השיב עליך יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה: 9 ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך למה יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך אעברה נא ואסירה את ראשו: 10 ויאמר המלך מה לי ולכם בני צרויה כי יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשית כן: 11 ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממעי

17 ויאמר אחיתפל אל אבשלום אבחרה נא שנים עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרי דוד הלילה: 2 ואבוא עליו והוא יגע ורפה ידים ותחרדתי אתו ונס כל העם אשר אתו והכיתי את המלך לבדו: 3 ואשיבה כל העם אליך כשוב הכל האיש אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלום: 4 וישר הדבר בעיני אבשלום ובעיני כל זקני ישראל: 5 ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי הארכי ונשמעה מה בפיו גם הוא: 6 ויבא חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר כדבר הזה דבר אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר: 7 ויאמר חושי אל אבשלום לא טובה העצה אשר יעץ אחיתפל בפעם הזאת: 8 ויאמר חושי

באש: 31 ויקם יואב אל אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדך את החלקה אשר לי באש: 32 ויאמר אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל המלך לאמר למה באתי מנשור טוב לי עד אני שם ועתה אראה פני המלך ואם יש בי עון והמתני: 33 ויבא יואב אל המלך ויגיד לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום:

15 ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וססים וחמשים איש רצים לפניו: 2 והשכים אבשלום ועמד על יד דרך השער ויהי כל האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי מזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך: 3 ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונכחים ושמע אין לך מאת המלך: 4 ויאמר אבשלום מי ישמני שפט בארץ ועלי יבוא כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו: 5 והיה בקרב איש להשתחות לו ושלח את ידו והחזיק לו ונשק לו: 6 ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר יבאו למשפט אל המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל: 7 ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון: 8 כי נדר נדר עבדך בשבתי בנשור בארם לאמר אם ישיב ישיבני יהוה ירושלם ועבדתי את יהוה: 9 ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה: 10 וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול השפר ואמרתם מלך אבשלום בחברון: 11 ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר: 12 וישלח אבשלום את אחיתפל הגילני יועץ דוד מעירו מגלה בזבחו את הזבחים ויהי הקשר אמץ והעם הולך ורב את אבשלום: 13 ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לב איש ישראל אחרי אבשלום: 14 ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא תהיה לנו פליטה

והנה עם רב הלכים מדרך אחריו מצד ההר: לבלתי ידח ממנו נדח: 15 ועתה אשר באתי לדבר 35 ויאמר יונדב אל המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה: 36 ויהי ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם המלך וכל עבדיו בכו בכי גדול מאד: 37 ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיחור מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים: 38 ואבשלום ברח וילך גשור ויהי שם שלש שנים: 39 ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם על אמנון כי מת:

14 וידע יואב בן צריה כי לב המלך על אבשלום: 2 וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת: 3 ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב את הדברים בפיה: 4 ותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושעה המלך: 5 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אבל אשה אלמנה אני וימת אישי: 6 ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכו האחד את האחר וימת אתו: 7 והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני את מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם את הורש וכבו את נחלתי אשר נשארה לבלתי שום לאישי שם ושארית על פני האדמה: 8 ויאמר המלך אל האשה לכי לבייתך ואני אצוה עליך: 9 ותאמר האשה התקועית אל המלך עלי אדני המלך העון ועל בית אבי והמלך וכסאו נקי: 10 ויאמר המלך המדבר אליך והבאתו אלי ולא יסיף עוד לנעת בך: 11 ותאמר יזכר נא המלך את יהוה אלהיך מהרביית נאל הדם לשחת ולא ישמידו את בני ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בנך ארצה: 12 ותאמר האשה תדבר נא שפחתך אל אדני המלך דבר ויאמר דברי: 13 ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת על עם אלהים ומדבר המלך הדבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך את נדחו: 14 כי מות נמות וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא ישא אלהים נפש וחשב מחשבות

לבלתי ידח ממנו נדח: 15 ועתה אשר באתי לדבר 35 ויאמר יונדב אל המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה: 36 ויהי ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם המלך וכל עבדיו בכו בכי גדול מאד: 37 ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיחור מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים: 38 ואבשלום ברח וילך גשור ויהי שם שלש שנים: 39 ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם על אמנון כי מת:

דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא אדני המלך: 19 ויאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר חי נפשך אדני המלך אם אש להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים האלה: 20 לבעבור סבב את פני הדבר עשה עבדך יואב את הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את כל אשר בארץ: 21 ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה ולך השב את הנער את אבשלום: 22 ויפל יואב אל פניו ארצה וישתחו ויברך את המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר עשה המלך את דבר עבדו: 23 ויקם יואב וילך גשורה ויבא את אבשלום ירושלים: 24 ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה: 25 וכאבשלום לא היה איש יפה בכל ישראל להלל מאד מכף רגלו ועד קדקדו לא היה בו מום: 26 ובגלחו את ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח כי כבד עליו וגלחו ושקל את שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך: 27 ויוולדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה: 28 וישב אבשלום בירושלים שנתים ימים ופני המלך לא ראה: 29 וישלח אבשלום אל יואב לשלח אתו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא: 30 ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולו שם שערים לכו והוצתיה באש ויצתו עבדי אבשלום את החלקה

בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הברזל ובמגזרת
הברזל והעביר אותם במלכין וכן יעשה לכל ערי
בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלם:

13

ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דוד אחות יפה
ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דוד: 2 ויצר לאמנון
להתחלות בעבור תמר אחתו כי בתולה היא
ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה: 3 ולאמנון
רע ושמנו יונדב בן שמעה אחי דוד ויונדב איש
חכם מאד: 4 ויאמר לו מדוע אתה ככה דל בן
המלך בבקר בבקר הלוא תניד לי ויאמר לו אמנון
את תמר אחות אבשלום אחי אני אהב: 5 ויאמר
לו יהונדב שכב על משכבך והתחל ובא אביך
לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני
לחם ועשתה לעיני את הבריה למען אשר אראה
ואכלתי מידה: 6 וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך
לראתו ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא תמר אחתי
ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה: 7 וישלח
דוד אל תמר הביתה לאמר לכי נא בית אמנון
אחיק ועשי לו הבריה: 8 ותלך תמר בית אמנון
אחיה והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלבב
לעיניו ותבשל את הלבבות: 9 ותקח את המשרת
ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל
איש מעלי ויצאו כל איש מעליו: 10 ויאמר אמנון
אל תמר הביאי הבריה החרר ואברה מידך ותקח
תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה
החדרה: 11 ותגש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר
לה בואי שכבי עמי אחותי: 12 ותאמר לו אל אחי
אל תענני כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה את
הנבלה הזאת: 13 ואני אנה אוליך את חרפתי ואתה
תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל
המלך כי לא ימנעני ממך: 14 ולא אבה לשמע
בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה: 15 וישנאה
אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר
שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר לה אמנון קומי
לכי: 16 ותאמר לו אל אודת הרעה הגדולה הזאת
מאחרת אשר עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע
לה: 17 ויקרא את נערו משרתו ויאמר שלחו נא את

פלא רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת: 12 לעיני השמש הזאת: 12 כי אתה עשית בסתר ואני וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו ויבא: 23 ויאמר המלאך אל דוד כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השרה ונהיה עליהם עד פתח השער: 24 ויראו המוראים אל עבדך מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת: 25 ויאמר דוד אל המלאך כה תאמר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל העיר וההרסה וחזקה: 26 ותשמע אשת אוריה כי מת אוריה אישה ותספד על בעלה: 27 ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר עשה דוד בעיני יהוה:

12 וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: 2 לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד: 3 ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת: 4 ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקריו לעשות לאדח הבא לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו: 5 ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת: 6 ואת הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל: 7 ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שואל: 8 ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם מעט ואספה לך כהנה וכנהנה: 9 מדוע בזית את דבר יהוה לעשות הרע בעיני את אוריה החתי הכית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון: 10 ועתה לא תסור חרב מביתך עד עולם עקב כי בזתני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה: 11 כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחת

את נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם נשיך אל החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת: 12 לעיני השמש הזאת: 12 כי אתה עשית בסתר ואני וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו ויבא: 23 ויאמר המלאך אל דוד כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השרה ונהיה עליהם עד פתח השער: 24 ויראו המוראים אל עבדך מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת: 25 ויאמר דוד אל המלאך כה תאמר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל העיר וההרסה וחזקה: 26 ותשמע אשת אוריה כי מת אוריה אישה ותספד על בעלה: 27 ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר עשה דוד בעיני יהוה:

נאמר אליו מת הילד ועשה רעה: 19 וירא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת: 20 ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסך ויחלף שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו וישאל וישימו לו לחם ויאכל: 21 ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשית בעבור הילד חי צמת ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם: 22 ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה וחי הילד: 23 ועתה מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא ישוב אלי: 24 וינחם דוד את כת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו: 25 וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור יהוה: 26 וילחם יואב ברבת בני עמון וילכד את עיר המלוכה: 27 וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמתי ברבה גם לכדתי את עיר המים: 28 ועתה אסף את יתר העם וחנה על העיר ולכדה פן אלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה: 29 ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה: 30 ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: 31 ואת העם אשר

לך מנחמים הלוא בעבור חקור את העיר ולרגלה
ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליך: 4 ויקח חנון
את עבדי דוד ויגלה את חצי זקנם ויכרת את
מדויהם בחצי עד שתותיהם וישלחם: 5 ויגדו
לדוד וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים
מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד יצמח זקנכם
ושבתם: 6 ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו
בני עמון וישכרו את ארם בית רחוב ואת ארם
צובא עשרים אלף רגלי ואת מלך מעכה אלף
איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש: 7 וישמע דוד
וישלח את יואב ואת כל הצבא הגברים: 8 ויצאו
בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא
ורחוב ואיש טוב ומעכה לבדם בשדה: 9 וירא
יואב כי היתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור
ויבחר מכל בחורי ישראל ויערך לקראת ארם:
10 ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת
בני עמון: 11 ויאמר אם תחזק ארם מהיתה לי
לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע
לך: 12 חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו
ויהיה יעשה הטוב בעיניו: 13 ויגש יואב והעם
אשר עמו למלחמה בארם וינסו מפניו: 14 ובני
עמון ראו כי נס ארם וינסו מפני אבישי ויבאו העיר
וישב יואב מעל בני עמון ויבא ירושלם: 15 וירא
ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו יחד: 16 וישלח
הדדעזר ויצא את ארם אשר מעבר הנהר ויבאו
חילם ושובך שר צבא הדדעזר לפניו: 17 ויגד
לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא
חלאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו:
18 וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע
מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שובך שר
צבאו הכה וימת שם: 19 ויראו כל המלכים עבדי
הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלמו את ישראל
ויעבדום ויראו ארם להושיע עוד את בני עמון:

11 ויהי לחשובת השנה לעת צאת המלאכים
וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל
ישראל וישחתו את בני עמון ויצרו על רבה ודוד
יושב בירושלם: 2 ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל

יהוה אתה הוא האלהים ודברייך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת: 29 ועתה הואל וברך

את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם:

8 ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח דוד את מתנ האמה מיד פלשתים: 2 ויך את מואב וימדרם בחבל השכב אותם ארצה וימדר שני חבלים להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה: 3 ויך דוד את הדרדעזר בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר: 4 וילכד דוד ממנו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב: 5 ותבא ארם דמשק לעזר להדרדעזר מלך צובה ויך דוד בארם עשרים ושנים אלף איש: 6 וישם דוד נצבים בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושאי מנחה וישע יהוה את דוד בכל אשר הלך: 7 ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו אל עבדי הדרדעזר ויביאם ירושלים: 8 ומבטח ומברתי ערי הדרדעזר לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד: 9 וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדרדעזר: 10 וישלח תעי את יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדרדעזר ויכהו כי איש מלחמות תעי היה הדרדעזר ובידו היו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת: 11 גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש: 12 מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדרדעזר בן רחב מלך צובה: 13 ויעש דוד שם בשבו מהכתו את ארם בניא מלח שמונה עשר אלף: 14 וישם באדום נצבים בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום עבדים לדוד ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך: 15 וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו: 16 ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר: 17 וצדוק בן אחיטוב ואחיהמלך בן אביתר כהנים ושריה

סופר: 18 ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי ובני אל עבדך את הטובה הזאת: 29 ועתה הואל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם: **9** ויאמר דוד הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן: 2 ולבית שאול עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו האתה ציבא ויאמר עבדך: 3 ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים: 4 ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר: 5 וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר: 6 ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך: 7 ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני תמיד: 8 וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני: 9 ויקרא המלך אל ציבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך: 10 ועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן אדניך לחם ואכלו ומפיבשת בן אדניך יאכל תמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים: 11 ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני כאחד מבני המלך: 12 ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא עבדים למפיבשת: 13 ומפיבשת ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו:

10 ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו: 2 ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון: 3 ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם המכבד דוד את אביך בעיניך כי שלח

וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר: 16 והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבת: 17 ויבאו את ארון יהוה ויצנו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים: 18 ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות: 19 ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל העם איש לביתו: 20 וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: 21 ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצות אתי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה: 22 ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה: 23 ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום מותה:

7 ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו מסביב מכל איביו: 2 ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה: 3 ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך: 4 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר: 5 לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה האתה תבנה לי בית לשבתי: 6 כי לא ישבתי בבית למיום העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: 7 בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למזה לא בניתם לי בית ארזים: 8 ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן הנה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל: 9 ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את כל איביך

ואת הגלילים ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון:

5 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו: 2 גם אתמול גם שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה הייתה מוציא והמבי את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לגנוד על ישראל: 3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל:

4 בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: 5 בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלוש שנה על כל ישראל ויהודה: 6 וילך המלך ואנשיו ירושלם אל היבסי וישב הארץ ויאמר לדוד לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה: 7 וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: 8 ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבסי ויגע בצנור ואת הפסחים ואת העורים שנאו נפש דוד על כן יאמרו עור ופסח לא יבוא אל הבית: 9 וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא וביתה: 10 וילך דוד הלך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו: 11 וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד: 12 וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל: 13 ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות: 14 ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה: 15 ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע: 16 ואלישמע ואלידע ואליפלט: 17 וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצודה: 18 ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים: 19 וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים התתנם בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את הפלשתים בידך: 20 ויבא דוד בכעל

פרצים ויכס שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעל פרצים: 21 ויעזבו שם את עצביהם וישאו דוד ואנשיו: 22 ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים: 23 וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל אחריהם ובאת להם ממול בכאים: 24 ויהי בשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תחרץ כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים: 25 ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מנבע עד באך נזר:

6 ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף: 2 ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו: 3 וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה וישארו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה חדשה: 4 וישארו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון: 5 ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים: 6 ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר: 7 ויחר אף יהוה בעזה ויכהו שם האלהים על השל וימת שם עם ארון האלהים: 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה: 9 וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה: 10 ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה על עיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדום הגתי: 11 וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו: 12 ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל את ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה: 13 ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא: 14 ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפור בד: 15 ודוד

את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל איביהם: יעשה לי אלהים וכה יסיף כי אם לפני בוא השמש 19 וידבר גם אבנר באזני בנימין וילך גם אבנר לדבר באזני דוד בחברון את כל אשר טוב בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימן: 20 ויבא אבנר אל דוד חברון ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר אתו משה: 21 ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר תאווה נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום: 22 והנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל רב עמם הביאו ואבנר איננו עם דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום: 23 ויואב וכל הצבא אשר אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחהו וילך בשלום: 24 ויבא יואב אל המלך ויאמר מזה עשיתה הנה בא אבנר אליך למה זה שלחתו וילך הלך: 25 ידעת את אבנר בן נר כי לפתתך בא ולדעת את מוצאך ואת מבואך ולדעת את כל אשר אתה עשה: 26 ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא ידע: 27 וישב אבנר חברון וישתו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי ויכהו שם החמש וימת בדם עשה אל אחיו: 28 וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי וממלכתי מעם יהוה עד עולם מדמי אבנר בן נר: 29 יחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו ואל יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב וחסר לחם: 30 ויואב ואבישי אחיו הרגו לאבנר על אשר המית את עשהאל אחיהם בנבעון במלחמה: 31 ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחנוגרו שקים וספדו לפני אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה: 32 ויקברו את אבנר בחברון וישא המלך את קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו כל העם: 33 ויקנן המלך אל אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר: 34 ירך לא אסרות ורגליך לא לנחשתים חגשו כנפול לפני בני עולה נפלת ויספו כל העם לבכות עליו: 35 ויבא כל העם להברות את דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר כה

4 וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו: 2 ושני אנשים שרי גדודים היו בן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימן כי גם בארות תחשב על בנימן: 3 ויברחו הבארתיים נתימה ויהיו שם גרים עד היום הזה: 4 וליהונתן בן שאול בן נכה רגלים בן חמש שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מיזרעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת: 5 וילכו בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים: 6 והנה באו עד תוך הבית לקחי חטים ויכהו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו: 7 ויבאו הבית והוא שכב על משתו בחדר משכבו ויכהו וימתהו ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה: 8 ויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן שאול איבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו: 9 ויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה: 10 כי המניד לי לאמר הנה מת שאול והוא היה כמבשר בעיני ואחזה בו ואהרנהו בצקלג אשר לתתי לו בשרה: 11 אף כי אנשים רשעים הרגו את איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלוא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ: 12 ויצו דוד את הנערים ויהרגו ויקצצו את ידיהם

יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו: 15 ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימין ולאיש בשת בן שאול ושנים עשר מעבדי דוד: 16 ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בנבעון: 17 ותהי המלחמה קשה עד מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד: 18 ויהיו שם שלשה בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברנליו כאחד הצבים אשר בשדה: 19 וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא נטה ללכת על הימין ועל השמאל מאחרי אבנר: 20 ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי: 21 ויאמר לו אבנר נטה לך על ימינך או על שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחרי: 22 ויסף עוד אבנר לאמר אל עשהאל סור לך מאחרי למה אככה ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחיך: 23 וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית אל החמש ותצא החנית מאחרי ויפל שם וימת תחתו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ויעמדו: 24 וירדפו יואב ואבישי אחרי אבנר והשמש באה והמה באו עד גבעת אמה אשר על פני גית דרך מדבר גבעון: 25 ויתקבצו בני בנימין אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת: 26 ויקרא אבנר אל יואב ויאמר הלנצח תאכל חרב הלוא ידעתה כי מרה תהיה באחרונה ועד מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם: 27 ויאמר יואב חי האלהים כי לולא דברת כי אז מהבקר נעלה העם איש מאחרי אחיו: 28 ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם: 29 ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן וילכו כל הבתרון ויבאו מחנים: 30 ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה עשר איש ועשהאל: 31 ועבדי דוד חכו מבנימין ובאנשי אבנר שלש מאות וששים איש מתו: 32 וישאו את עשהאל

ויקברוהו בקבר אביו אשר בית לחם וילכו כל הלילה יואב ואנשיו ויאר להם בחברון:

3 ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול הלכים ודלים: 2 וילדו לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם היזרעאלית: 3 ומשנהו כלב לאביגל אשת נבל הכרמלי והשלשי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך נשור: 4 והרביעי אדניה בן חנית והחמישי שפטיה בן אביטל: 5 והששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון: 6 ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית שאול: 7 ולשאול פלגש ושמה רצפה בת איה ויאמר אל אבנר מדוע באתה אל פילגש אבי: 8 ויחר לאבנר מאד על דברי איש בשת ויאמר הראש כלב אנכי אשר ליהודה היום אעשה חסד עם בית שאול אביך אל אחיו ואל מרעהו ולא המציתך ביד דוד ותפקד עלי עון האשה היום: 9 כה יעשה אלהים לאבנר וכה יסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כי כן אעשה לו: 10 להעביר הממלכה מבית שאול ולהקים את כסא דוד על ישראל ועל יהודה מדין ועד באר שבע: 11 ולא יכל עוד להשיב את אבנר דבר מיראתו אתו: 12 וישלח אבנר מלאכים אל דוד תחתו לאמר למי ארץ לאמר כרתה בריתך אתי והנה ידי עמך להסב אליך את כל ישראל: 13 ויאמר טוב אני אכרת אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא תראה את פני כי אם לפני הביאך את מיכל בת שאול בבאך לראות את פני: 14 וישלח דוד מלאכים אל איש בשת בן שאול לאמר תנה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים: 15 וישלח איש בשת ויקחה מעם איש מעם פלטיאל בן לוש: 16 וילך אתה אישה הלוך ובכה אחריה עד בחרים ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב: 17 ודבר אבנר היה עם זקני ישראל לאמר גם תמול גם שלשם הייתם מבקשים את דוד למלך עליכם: 18 ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי הושיע

שמואל ב

מגן שאול בלי משיח בשמן: 22 מדרס חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם: 23 שאול ויהונתן הנאהבים והנעמים בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו: 24 בנות ישראל אל שאול בכינה המלכשכם שני עם עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן: 25 איך נפלו גברים בתוך המלחמה יהונתן על במותיך חלל: 26 צר לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים: 27 איך נפלו גבורים ויאברו כלי מלחמה:

2 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה: 2 ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם הזיורעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: 3 ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון: 4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את שאול: 5 וישלח דוד מלאכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו: 6 ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: 7 ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית יהודה למלך עליהם: 8 ואבנר בן נר שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשת בן שאול ויעברוהו מחנים: 9 וימלכוהו אל הגלעד ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימין ועל ישראל כלה: 10 בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול במלכו על ישראל ושתים שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד: 11 ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים וששה חדשים: 12 ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן שאול ממחנים גבעונה: 13 ויואב בן צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשוהו על ברכת גבעון ויחורו וישבו אלה על הברכה מזה ואלה על הברכה מזה: 14 ויאמר אבנר אל יואב

1 ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים: 2 ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי בבאו אל דוד ויפל ארצה וישתחו: 3 ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי: 4 ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הנד נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה וגם הרבה נפל מן העם וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו: 5 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו: 6 ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבע והנה שאול נשען על חניתו והנה הרכב ובעלי הפרשים הדבקהו: 7 ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני: 8 ויאמר לי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי: 9 ויאמר אלי עמד נא עלי ומתתני כי אחזני השבץ כי כל עוד נפשי בי: 10 ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יהיה אחרי נפלו ואקח הנזר אשר על ראשו ואצעדה אשר על זרעו ואביאם אל אדני הנח: 11 ויחזק דוד בבגדו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו: 12 ויספדו ויבכו ויצמו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב: 13 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן איש גר עמלקי אנכי: 14 ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ירך לשחת את משיח יהוה: 15 ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר נש פגע בו ויכהו וימת: 16 ויאמר אליו דוד דמיך על ראשך כי פיך ענה כך לאמר אנכי מתתי את משיח יהוה: 17 ויקנן דוד את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו: 18 ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר: 19 הצבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו גבורים: 20 אל תגידו בנות אל תבשרו בחוצת אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלזנה בנות הערלים: 21 הרי בגלבע אל של ואל מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מגן גבורים

בנים ובנות ומשלל ועד כל אשר לקחו להם הכל בעבר הירדן כי נסו אנשי ישראל וכי מתו שאול השיב דוד: 20 ויקח דוד את כל הצאן והבקר ובניו ויעזבו את הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל דוד: בהן: 8 ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את 21 ויבא דוד אל מאתים האנשים אשר פנרו מלכת החללים וימצאו את שאול ואת שלשת בניו נפלים אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור ויצאו לקראת בהר הגלבע: 9 ויכרתו את ראשו ויפשיטו את דוד ולקראת העם אשר אתו ויגש דוד את העם כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר בית וישאל להם לשלום: 22 ויען כל איש רע ובליעל עצביהם ואת העם: 10 וישמו את כליו בית עשתרות מהאנשים אשר הלכו עם דוד ויאמרו יען אשר לא ואת גויתו תקעו בחומת בית שן: 11 וישמעו אליו הלכו עמי לא נתן להם מהשלל אשר הצלנו כי אם ישיבי יביש גלעד את אשר עשו פלשתים לשאול: איש את אשתו ואת בניו וינהגו וילכו: 23 ויאמר דוד 12 ויקומו כל איש חיל וילכו כל הלילה ויקחו את לא תעשו כן אחי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אתנו גוית שאול ואת גוית בניו מחומת בית שן ויבאו ויתן את הגדוד הבא עלינו בידנו: 24 ומי ישמע יבשה וישרפו אתם שם: 13 ויקחו את עצמתיים לכם לדבר הזה כי כחלק הירדן במלחמה וכחלק הישב על הכלים יחדו יחלקו: 25 ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה: 26 ויבא דוד אל צקלג וישלח מהשלל לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה: 27 לאשר בבית אל ולאשר ברמות נגב ולאשר ביתר: 28 ולאשר בערער ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע: 29 ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאל ולאשר בערי הקיני: 30 ולאשר בחרמה ולאשר בבור עשן ולאשר בעתך: 31 ולאשר בחברון ולכל המקמות אשר התהלך שם דוד הוא ואנשיו:

31 ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי

ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבע: 1 וידבקו פלשתים את שאול ואת בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדב ואת מלכי שוע בני שאול: 2 ותכבד המלחמה אל שאול וימצאהו המורים אנשים בקשת ויחל מאד מהמורים: 4 ויאמר שאול לנשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבואו הערלים האלה ודקרני והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה: 5 וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו: 6 וימת שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם כל אנשיו ביום ההוא יחדו: 7 ויראו אנשי ישראל אשר בעבר העמק ואשר

ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשטו אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג וישרפו אתה באש: 2 וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא המיתו איש וינהגו וילכו לדרכם: 3 ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנותיהם נשבו: 4 וישא דוד והעם אשר אתו את קולם ויבכו עד אשר אין בהם כח לבכות: 5 ושתי נשי דוד נשבו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: 6 ותצר לדוד מאד כי אמרו העם לסקלו כי מרה נפש כל העם איש על בנו ועל בנתיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו: 7 ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הנישה נא לי האפד ויגש אביתר את האפד אל דוד: 8 וישאל דוד ביהוה לאמר ארדף אחרי הגדוד הזה האשננו ויאמר לו רדף כי השג תשיג והצל תציל: 9 וילך דוד הוא ושש מאות איש אשר אתו ויבאו עד נחל הבשור והנותרים עמדו: 10 וירדף דוד הוא וארבע מאות איש ויעמדו מאתים איש אשר פגרו מעבר את נחל הבשור: 11 וימצאו איש מצרי בשדה ויקחו אתו אל דוד ויתנו לו לחם ויאכל וישקהו מים: 12 ויתנו לו פלח דבלה ושני צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות: 13 ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזה אתה ויאמר גער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי היום שלשה: 14 אנחנו פשטנו נגב הכרתי ועל אשר ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו באש: 15 ויאמר אליו דוד התורדני אל הגדוד הזה ויאמר השבעה לי באלהים אם תמיתני ואם תסגרני ביד אדני ואורדך אל הגדוד הזה: 16 וירדהו והנה נטשים על פני כל הארץ אכלים ושתיים וחגגים בכל השלל הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה: 17 ויכם דוד מהנשף ועד הערב למחרתם ולא נמלט מהם איש כי אם ארבע מאות איש גער אשר רכבו על הגמלים וינסו: 18 ויצל דוד את כל אשר לקחו עמלק ואת שתי נשיו הציל דוד: 19 ולא נעדר להם מן הקטן ועד הגדול ועד

שמעה שפחתך בקולך ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אלי: 22 ועתה שמע נא גם אתה בקול שפחתך ואשמה לפניך פת לחם ואכול ויהי כך כח כי תלך בדרך: 23 וימאן ויאמר לא אכל ויפצצו בו עבדיו וגם האשה וישמע לקלם ויקם מהארץ וישב אל המטה: 24 ולאשה עגל מרבק בבית ותמחר ותזבחהו ותקח קמח ותלש ותפחו מצות: 25 ותגש לפני שאול ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא:

29

ויקבצו פלשתים את כל מחניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל: 2 וסרני פלשתים עברים למאות ולאלפים ודוד ואנשיו עברים באחרונה עם אכיש: 3 ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הלוא זה דוד עבד שאול מלך ישראל אשר היה אתי זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה: 4 ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וישב אל מקומו אשר הפקדתו שם ולא ירד עמנו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל אדניו הלוא בראשי האנשים ההם: 5 הלוא זה דוד אשר יענו לו במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו: 6 ויקרא אכיש אל דוד ויאמר אליו חי יהוה כי ישר אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנה כי לא מצאתי כך רעה מיום באך אלי עד היום הזה ובעיני הסרנים לא טוב אתה: 7 ועתה שוב ולך בשלום ולא תעשה רע בעיני סרני פלשתים: 8 ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשיתי ומה מצאת בעבדך מיום אשר הייתי לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך: 9 ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני כמלאך אלהים אך שרי פלשתים אמרו לא יעלה עמנו במלחמה: 10 ועתה השכם בבקר ועבדי אדניך אשר באו אתך והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו: 11 וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים עלו יזרעאל:

ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכל תוכל וילך דוד לדרכו ושאוּל שב למקומו:

27 ויאמר דוד אל לבו עתה אספה יום אחד ביד שאוּל אין לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים ונאש ממני שאוּל לבקשני עוד בכל גבול ישראל ונמלטתי מידו: 2 ויקם דוד ויעבר הוא ושש מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעוך מלך נת: 3 וישב דוד עם אכיש בנת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם הזירעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלית: 4 ויגד לשאוּל כי ברח דוד גת ולא יוסף עוד לבקשו: 5 ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמד: 6 ויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג לכן היתה צקלג למלכי יהודה עד היום הזה: 7 ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים: 8 ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל הגשורי והגרזי והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד ארץ מצרים: 9 והכה דוד את הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים וגמלים ובגדים וישב ויבא אל אכיש: 10 ויאמר אכיש אל פשטתם היום ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי ואל נגב הקיני: 11 ואיש ואשה לא יחיה דוד להביא גת לאמר פן יגדו עלינו לאמר כה עשה דוד וכה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים: 12 ויאמן אכיש ברוד לאמר הבאש הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם:

28 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מחניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ידע תדע כי אתי תצא במחנה אתה ואנשיך: 2 ויאמר דוד אל אכיש לכן אתה תדע את אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר לראשי אשימך כל הימים: 3 ושמואל מת ויספדו לו כל ישראל ויקברוהו ברמה ובעירו ושאוּל הסיר האבות ואת הידענים מהארץ: 4 ויקבצו פלשתים

ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שאוּל את כל ישראל ויחנו בגלבע: 5 וירא שאוּל את מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד: 6 וישאל שאוּל ביהוה ולא ענהו יהוה גם בחלמות גם באורים גם בנביאים: 7 ויאמר שאוּל לעבדיו בקשו לי אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דוד: 8 ויתחפש שאוּל וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר קסומי נא לי באוב והעלי לי את אשר אמר אליך: 9 ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את אשר עשה שאוּל אשר הכרית את האבות ואת הידעני מן הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני: 10 וישבע לה שאוּל ביהוה לאמר חי יהוה אם יקרך עון בדבר הזה: 11 ותאמר האשה את מי אעלה לך ויאמר את שמואל העלי לי: 12 ותרא האשה את שמואל ותזעק בקול גדול ותאמר האשה אל שאוּל לאמר למה רמיתני ואתה שאוּל: 13 ויאמר לה המלך אל תיראי כי מה ראית ותאמר האשה אל שאוּל אלהים ראיתי עלים מן הארץ: 14 ויאמר לה מה תארו ותאמר איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאוּל כי שמואל הוא ויקד אפים ארצה וישתחו: 15 ויאמר שמואל אל שאוּל למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר שאוּל צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלמות ואקראה לך להודיעני מה אעשה: 16 ויאמר שמואל ולמה תשאלני ויהוה סר מעליך ויהי ערך: 17 ויעש יהוה לו כאשר דבר בידי ויקרע יהוה את הממלכה מידך ויתנה לרעך לדוד: 18 כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרון אפו בעמלק על כן הדבר הזה עשה לך יהוה היום הזה: 19 ויתן יהוה גם את ישראל עמך ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד פלשתים: 20 וימהר שאוּל ויפל מלא קומתו ארצה וירא מאד מדברי שמואל גם כח לא היה בו כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה: 21 ותבוא האשה אל שאוּל ותרא כי נבהל מאד ותאמר אליו הנה

ולב נבל טוב עליו והוא שכר עד מאד ולא הנידה לו דבר קטן וגדול עד אור הבקר: 37 ויהי בבקר בצאת היין מנבל ותגד לו אשתו את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן: 38 ויהי כעשרת הימים וינף יהוה את נבל וימת: 39 וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב חרפתי מיד נבל ואת עבדו חשך מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה: 40 ויבאו עבדי דוד אל אביגיל הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך לקחתך לו לאשה: 41 ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני: 42 ותמהר ותקם אביגיל ותרכב על החמור וחמש נערתיה ההלכות לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד ותהי לו לאשה: 43 ואת אחינעם לקח דוד מיזרעאל ותהיין גם שתיהן לו לנשים: 44 ושאל נתן את מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים:

26 ויבאו הזופים אל שאול הנבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימן: 2 ויקם שאול וירד אל מדבר זיף ואתו שלשת אלפים איש בחורי ישראל לבקש את דוד במדבר זיף: 3 ויחן שאול בגבעת החכילה אשר על פני הישימן על הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאול אחרייו המדברה: 4 וישלח דוד מרגלים וידע כי בא שאול אל נכון: 5 ויקם דוד ויבא אל המקום אשר חנה שם שאול וירא דוד את המקום אשר שכב שם שאול ואבנר בן נר שר צבאו ושאול שכב במעגל והעם חנים סביבתו: 6 ויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי ואל אבישי בן צרויה אחי יואב לאמר מי ירד אתי אל שאול אל המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך: 7 ויבא דוד ואבישי אל העם לילה והנה שאול שכב ישן במעגל וחניתו מעוכה בארץ מראשתו ואבנר והעם שכבים סביבתו: 8 ויאמר אבישי אל דוד סגר אלהים היום את אויבך בידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו: 9 ויאמר דוד אל

פארן: 2 ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול הגידה: 20 והיה היא רכבת על החמור וירדת מאד ולו צאן שלשת אלפים ואלף עזים ויהי בנזו בסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה את צאנו בכרמל: 3 ושם האיש נבל ושם אשתו ותפגש אתם: 21 ודוד אמר אך לשקר שמרתי את אבניל והאשה טובת שכל ויפת תאר והאיש קשה כל אשר לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו ורע מעללים והוא כלבו: 4 וישמע דוד במדבר מאומה וישב לי רעה תחת טובה: 22 כה יעשה כי נזו נבל את צאנו: 5 וישלח דוד עשרה נערים אל נבל ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל נבל לו עד הבקר משתין בקיר: 23 ותרא אביגיל את ושאלתם לו בשמי לשלום: 6 ואמרתם כה לחי דוד ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום: על פניה ותשתחו ארץ: 24 ותפל על רגליו ותאמר 7 ועתה שמעתי כי גזזים לך עתה הרעים אשר לך בי אני אדני העון ותדבר נא אמתך באזניך ושמע היו עמנו לא הכלמנום ולא נפקד להם מאומה את דברי אמתך: 25 אל נא ישים אדני את לבו כל ימי היותם בכרמל: 8 שאל את נעריך ויגידו אל איש הבליעל הזה על נבל כי כשמו כן הוא לך וימצאו הנערים חן בעיניך כי על יום טוב נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי את בנו תנה נא את אשר תמצא ירך לעבדיך ולבנך נערי אדני אשר שלחת: 26 ועתה אדני חי יהוה וחי לדוד: 9 ויבאו נערי דוד וידברו אל נבל ככל נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים והושע ירך הדברים האלה בשם דוד וינוחו: 10 ויען נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בן ישי היום רבו רעה: 27 ועתה הברכה הזאת אשר הביא שפחתך עבדים המתפרצים איש מפני אדניו: 11 ולקחתי לאדני ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי אדני: את לחמי ואת מימי ואת טבחתי אשר טבחתי 28 שא נא לפשע אמתך כי עשה יעשה יהוה לאדני לגזזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה המה: בית נאמן כי מלחמות יהוה אדני נלחם ורעה לא 12 ויהפכו נערי דוד לדרכם וישבו ויבאו ויגדו תמצא בך מימך: 29 ויקם אדם לרדפק ולבקש לו ככל הדברים האלה: 13 ויאמר דוד לאנשיו את נפשך והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים חגרו איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו ויחגרו גם דוד את חרבו ויעלו אחרי דוד כארבע מאות איש ומאתים ישבו על הכלים: 14 ולאביגיל אשת נבל הגיד נער אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים מהמדבר לברך את אדנינו ויעט ולשפך דם חנם ולהושיע אדני לו והיטב יהוה בהם: 15 והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשדה: 16 חומה היו עלינו גם לילה גם יומם כל ימי היותנו עמם רעים הצאן: 17 ועתה דעי וראי מה תעשי כי כלתה הרעה אל אדנינו ועל כל ביתו והוא בן בליעל מדבר אליו: 18 ותמהר אבוגיל ותקח מאתים לחם ושנים נבלי יין וחמש צאן עשוות וחמש סאים קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם על החמרים: 19 ותאמר לנעריה עברו לפני הנני אחריכם באה ולאיש נבל לא

שאל וילך אל דוד חרשה ויחזק את ידו באלהים: כן וילך לב דוד אתו על אשר כרת את כנף אשר
17 ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך יד שאול לשאול: 6 ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם
אבי ואתה תמלך על ישראל ואנכי אחיה לך אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח
למשנה וגם שאול אבי ידע כן: 18 ויכרתו שניהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך
לביתו: 19 ויעלו זפים אל שאול הנבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר עמנו במצודות בחרשה בגבעת
החכילה אשר מימין הישימון: 20 ועתה לכל אות נפשך המלך לרדת רד ולנו הסנירו ביד המלך: 9 ויאמר דוד לשאול למה תשמע את דברי אדם
21 ויאמר שאול ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי: 22 לכו נא הכינו עוד ודעו וראו את מקומו
אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ערום יערם הוא: 23 וראו ודעו מכל המחבאים אשר
יתחבא שם ושבתם אלי אל נכון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אתו בכל אלפי
יהודה: 24 ויקומו וילכו זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין הישימון: 25 וילך שאול ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד
הסלע וישב במדבר מעון וישמע שאול וירדף אחרי דוד מדבר מעון: 26 וילך שאול מצד ההר
מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפז ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל דוד
ואל אנשיו לתפשם: 27 ומלאך בא אל שאול לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על הארץ: 28 וישב
שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות: 29 ויעל
דוד משם וישב במצודות עין גדי:

24 ויהי כאשר שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי: 2 ויקח שאול
שלוש אלפים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי היעלים: 3 ויבא אל
גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאול להסך את רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה
ישבים: 4 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את איביך בידך
ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלש: 5 ויהי אחרי

25 וימת שמואל ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברוהו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר

אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי אלהים: 4 וינחם את פני מלך מואב וישבו עמו כל ימי היות דוד במצודה: 5 ויאמר גר הנביא אל דוד לא תשב במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת: 6 וישמע שאול כי נודע דוד ואנשים אשר אתו ושאול יושב בנבעה תחת האשל ברמה וחניתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו: 7 ויאמר

23 ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים גם לכלכם יתן בן ישי שדות וכרמים לכלכם ישים שרי אפים ושרי מאות: 8 כי קשרתם כלכם עלי ואין גלה את אזני בכרת בני עם בן ישי ואין חלה מכם עלי וגלה את אזני כי הקים בני את עבדי עלי לארב כיום הזה: 9 ויען דאג האדמי והוא נצב על עבדי שאול ויאמר ראיתי את בן ישי בא נבה אל אחימלך בן אחטוב: 10 וישאל לו ביהוה וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו: 11 וישלח המלך לקרא את אחימלך בן אחטוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים אשר בנב ויבאו כלם אל המלך: 12 ויאמר שאול שמע נא בן אחטוב ויאמר הנני אדני: 13 ויאמר אליו שאול למה קשרתם עלי אתה ובן ישי בתתך לו לחם וחרב ושאול לו באלהים לקום אלי לארב כיום הזה: 14 ויען אחימלך את המלך ויאמר ומי בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמעתך ונכבד בביתך: 15 היום החלתי לשאול לו באלהים חלילה לי אל ישם המלך בעבדו דבר בכל בית אבי כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קטן או גדול: 16 ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וכל בית אביך: 17 ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו כהני יהוה כי גם ידם עם דוד וכי ידעו כי ברח הוא ולא גלו את אזנו ולא אבו עבדי המלך לשלח את ידם לפגע בכהני יהוה: 18 ויאמר המלך לדויג סב אתה ופגע בכהנים ויסב דויג האדמי ויפגע הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפור בד: 19 ואת נב עיר הכהנים הכה לפי חרב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה

דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא ואיש אין אתך: 2 ויאמר דוד לאחימלך הכהן בלתי טהור הוא כי לא טהור: 27 ויהי ממחרת המלך צוני דבר ויאמר אלי איש אל ידע מאומה החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל הלחם: 28 ויען יהונתן את שאול נשאל נשאל מה יש תחת ירך חמשה לחם תנה בידי או הנמצא: 4 ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם חל אל תחת זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטת נא ואראה את אחי על כן לא בא אל שלחן המלך: 30 ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדות הלוא ידעתי כי בחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשת ערות אמך: 31 כי כל הימים אשר בן ישי חי על האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן מות הוא: 32 ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה: 33 וישל שאול את החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כלה היא מעם אביו להמית את דוד: 34 ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי אף ולא אכל ביום החדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו: 35 ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו: 36 ויאמר לנערו רץ מצא נא את החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החצי להעברו: 37 ויבא הנער עד מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך והלאה: 38 ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל תעמד וילקט נער יהונתן את החצי ויבא אל אדניו: 39 והנער לא ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר: 40 ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך הביא העיר: 41 הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקן איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד הנדיל: 42 ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני ובינך ובין זרעך ובין זרעך עד עולם ויקם וילך ויהונתן בא העיר:

22 וילך דוד משם וימלט אל מערת עדלם וישמעו אחיו וכל בית אביו וירדו אליו שמה: 2 ויתקבצו אליו כל איש מצוק וכל איש אשר לו נשא וכל איש מר נפש ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש: 3 וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר אל מלך מואב יצא נא אבי ואמי

21 ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה לבדך

אתה מומת: 12 ותרד מיכל את דוד בעד החלון ונסתרתי בשדה עד הערב השלישית: 6 אם פקד וילך ויברח וימלט: 13 ותקח מיכל את התרפים יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוץ ותשם אל המטה ואת כביר העזים שמה מראשתי בית לחם עירו כי זבח הימים שם לכל המשפחה: ותכס בבגד: 14 וישלח שאול מלאכים לקחת 7 אם כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם חרה יחרה את דוד ותאמר חלה הוא: 15 וישלח שאול את המלאכים לראות את דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמתו: 16 ויבאו המלאכים והנה התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתי: 17 ויאמר שאול אל מיכל למה ככה רמיתני ותשלחי את איבי וימלט ותאמר מיכל אל שאול הוא אמר אלי שלחני למה אמיתך: 18 ודוד ברח וימלט ויבא אל שמואל הרממה ויגד לו את כל אשר עשה לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו בנזית: 19 ויגד לשאול לאמר הנה דוד בנזית ברמה: 20 וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד וירא את להקת הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם המה: 21 ויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם המה ויסף שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם המה: 22 וילך גם הוא הרממה ויבא עד בור הנדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בנזית ברמה: 23 וילך שם אל נזית ברמה ותהי עליו גם הוא רוח אלהים וילך הלך ויתנבא עד באו בנזית ברמה: 24 ויפשט גם הוא בגדיו ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל ערם כל היום ההוא וכל הלילה על כן יאמרו הגם שאול בנביאים:

20 ויברח דוד מנזית ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה עוני ומה חטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשי: 2 ויאמר לו חלילה לא תמות הנה לו עשה אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את אזני ומדוע יסתיר אבי ממני את הדבר הזה אין זאת: 3 וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך כי כפשע ביני ובין המות: 4 ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר נפשך ואעשה לך: 5 ויאמר דוד אל יהונתן הנה חרש מחר ואנכי יושב אשב עם המלך לאכול ושלחתי

לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו: 5 ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול ישיכיל וישמהו שאול על אנשי המלחמה וייטב בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאול: 6 ויהי בבואם בשוב דוד מהכות את הפלשתי ותצאנה הנשים מכל ערי ישראל לשור והמחלות לקראת שאול המלך בתפים בשמחה ובשלשים: 7 ותענינה הנשים המשחקות ותאמרן הכה שאול באלפו ודוד ברבבתיו: 8 ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה: 9 ויהי שאול עון את דוד מהיום ההוא והלאה: 10 ויהי ממחרת ותצלח רוח אלהים רעה אל שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד מנגן בידו כיום ביום והחנית ביד שאול: 11 ויטל שאול את החנית ויאמר אכה בדוד ובקיר ויסב דוד מפניו פעמים: 12 וירא שאול מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאול סר: 13 ויסרהו שאול מעמו וישמהו לו שר אלף ויצא ויבא לפני העם: 14 ויהי דוד לכל דרכו משכיל ויהוה עמו: 15 וירא שאול אשר הוא משכיל מאד ויגר מפניו: 16 וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ובא לפניהם: 17 ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתן לך לאשה אך היה לי לבן חיל והלחם מלחמות יהוה ושאול אמר אל תהי ידי בו ותהי בו יד פלשתים: 18 ויאמר דוד אל שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל כי אהיה חתן למלך: 19 ויהי בעת תת את מרב בת שאול לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה: 20 ותאהב מיכל בת שאול את דוד ויגדו לשאול וישר הדבר בעיניו: 21 ויאמר שאול אתננה לו ותהי לו למוקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאול אל דוד בשתים תתחתן בי היום: 22 ויצו שאול את עבדו דברו אל דוד בלש לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה התחתן במלך: 23 וידברו עבדי שאול באזני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש רש ונקלה: 24 ויגדו עבדי שאול לו לאמר כדברים

האלה דבר דוד: 25 ויאמר שאול כה תאמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את דוד ביד פלשתים: 26 ויגדו עבדיו לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים: 27 ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את ערלתיהם וימלאום למלך להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה: 28 וירא שאול וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאול אהבתהו: 29 ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול איב את דוד כל הימים: 30 ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עבדי שאול ויקר שמו מאד:

19 וידבר שאול אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאול חפץ בדוד מאד: 2 ויגד יונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת: 3 ואני אצא ועמדתי ליד אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל אבי וראיתי מה והגדתי לך: 4 וידבר יונתן בדוד טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד: 5 וישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדולה לכל ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית את דוד חנם: 6 וישמע שאול בקול יונתן וישבע שאול חי יהוה אם יומת: 7 ויקרא יונתן לדוד ויגד לו יונתן את כל הדברים האלה ויבא יונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו כאתמול שלשום: 8 ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו: 9 ותהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא בביתו יושב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד: 10 ויבקש שאול להכות בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך את החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא: 11 וישלח שאול מלאכים אל בית דוד לשמריו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט את נפשך הלילה מחר

את הפלשתי הלז והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף מערכות אלהים חיים: 27 ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו: 28 וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויחר אף אליאב בדור ויאמר למה זה ירדת ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את זדנך ואת רע לבבך כי למען ראות המלחמה ירדת: 29 ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלוא דבר הוא: 30 ויסב מאצלו אל מול אחר ויאמר כדבר הזה וישבהו העם דבר כדבר הראשון: 31 וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני שאול ויקחהו: 32 ויאמר דוד אל שאול אל יפל לב אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי הזה: 33 ויאמר שאול אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה מנערי: 34 ויאמר דוד אל שאול רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הדוב ונשא שה מהעדר: 35 ויצאתי אחריו והכתינו והצלתי מפיו ויקם עלי והחזקתי בזקנו והכתינו והמיתנו: 36 גם את הארי גם הדוב הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף מערכת אלהים חיים: 37 ויאמר דוד יהיה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב הוא יצלני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאול אל דוד לך ויהיה יהיה עמך: 38 וילבש שאול את דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש אותו שריון: 39 ויחגר דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללכת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם דוד מעליו: 40 ויקח מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלקי אבנים מן הנחל וישם אתם בכלי הרעים אשר לו ובילקוט וקלעו בידו ויגש אל הפלשתי: 41 וילך הפלשתי הלך וקרב אל דוד והאיש נשא הצנח לפניו: 42 ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבזהו כי היה נער ואדמני עם יפה מראה: 43 ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אנכי כי אתה בא אלי במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו: 44 ויאמר הפלשתי אל דוד

18 ויהי ככלתו לדבר אל שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאבהו יהונתן כנפשו: 2 ויקחהו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו: 3 ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו כנפשו: 4 ויתפשט יהונתן את המעיל אשר עליו ויתנהו

וַיֹּאמֶר עוֹד שָׂאֵר הַקֶּטֶן וְהִנֵּה רָעָה בְּצֹאֵן וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֵל יִשִּׁי שְׁלַחָה וּקְחָנוּ כִּי לֹא נֹסֵב עַד בָּאוּ פָּה: 12 וַיִּשְׁלַח וַיְבִיאוּהוּ וְהוּא אֲדָמוֹנִי עִם יִפְהָ עֵינָיִם וטוֹב רָאִי וַיֹּאמֶר יִהְיֶה קוֹם מִשְׁחָתוֹ כִּי זֶה הוּא: 13 וַיִּקַּח שְׂמוּאֵל אֶת קָרֵן הַשֶּׁמֶן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אֲחָיו וַתִּצְלַח רוּחַ יְהוָה אֶל דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמַעֲלָה וַיִּקֶּם שְׂמוּאֵל וַיִּלְךָ הֶרְמָתָה: 14 וְרוּחַ יְהוָה סָרָה מֵעַם שְׂאוּל וּבַעֲתָתוֹ רוּחַ רָעָה מֵאֵת יְהוָה: 15 וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי שְׂאוּל אֵלָיו הִנֵּה נָא רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה מִבַּעֲתֶךָ: 16 וַיֹּאמֶר נָא אֲדַנְנוּ עֲבָדֶיךָ לִפְנֵיךָ יִבְקֹשׁוּ אִישׁ יָדַע מִנֵּן בְּכַנּוּר וְהִיָּה בְּהִיּוֹת עֲלֶיךָ רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה וְנִגַּן בִּידוֹ וטוֹב לָךְ: 17 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֵל עֲבָדָיו רְאוּ נָא לִי אִישׁ מִיֻּטִּיב לִנְגֹן וְהַבִּיאוּתָם אֵלָי: 18 וַיֵּעַן אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאִיתִי בֶן לִישִׁי בֵּית הַחֲלָמִי יָדַע נִגֹן וְנִבּוֹר חִיל וְאִישׁ מַלְחָמָה וְנִבּוֹן דָּבָר וְאִישׁ תָּאֵר וַיְהִיָּה עִמּוֹ: 19 וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל מַלְאָכִים אֵל יִשִּׁי וַיֹּאמֶר שְׁלַחָה אֵלָי אֶת דָּוִד בְּנֶךְ אֲשֶׁר בְּצֹאֵן: 20 וַיִּקַּח יִשִּׁי חֲמוֹר לָחֶם וְנָאֵד יֵין וְגַדֵּי עִזִּים אֶחָד וַיִּשְׁלַח בִּיד דָּוִד בְּנֵי אֵל שְׂאוּל: 21 וַיָּבֹא דָוִד אֶל שְׂאוּל וַיַּעֲמֵד לִפְנָיו וַיֹּאחֲזֵהוּ מֵאֵד וַיְהִי לוֹ נֶשֶׁא כְלָיִם: 22 וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל אֵל יִשִּׁי לֵאמֹר יַעֲמֵד נָא דָוִד לִפְנֵי כִּי מִצָּא חֵן בְּעֵינָי: 23 וְהִיָּה בְּהִיּוֹת רוּחַ אֱלֹהִים אֵל שְׂאוּל וּלְקַח דָּוִד אֶת הַכְּנוּר וְנִגֹן בִּידוֹ רוּחַ לְשְׂאוּל וטוֹב לוֹ וסָרָה מֵעָלָיו רוּחַ הָרָעָה: 17 וַיֹּאסְפוּ פִלְשְׁתִּים אֶת מַחְנֵיהֶם לְמַלְחָמָה וַיֹּאסְפוּ שָׂכָה אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיַּחֲנוּ בֵּין שׁוֹכָה וּבֵין עֲזָקָה בְּאֶפֶס דְּמִים: 2 וְשְׂאוּל וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נֹאסְפוּ וַיַּחֲנוּ בְּעַמְקֵי הָאֱלָה וַיַּעֲרְכוּ מַלְחָמָה לְקִרְאָת פִּלְשְׁתִּים: 3 וּפִלְשְׁתִּים עֹמְדִים אֵל הַהָר מִזֶּה וַיִּשְׂרָאֵל עֹמְדִים אֵל הַהָר מִזֶּה וְהִנֵּה בִּינֵיהֶם: 4 וַיֵּצֵא אִישׁ הַבְּנִים מִמַּחֲנוֹת פִּלְשְׁתִּים גְּלִית שְׂמוֹ מִגַּת גִּבְהוֹ שֶׁשׁ אֲמוֹת וזֹרֶת: 5 וּכְבוֹעַ נַחֲשֶׁת עַל רֹאשׁוֹ וּשְׂרִיּוֹן קֶשֶׁקֶשִׁים הוּא לְבוּשׁ וּמִשְׁקַל הַשְּׂרִיּוֹן חֲמֹשֶׁת אֲלָפִים שְׁקָלִים נַחֲשֶׁת: 6 וּמִצְחָת נַחֲשֶׁת עַל רִגְלָיו וּכְדִירֹן נַחֲשֶׁת בֵּין כְּתָפוֹ: 7 וְחוֹץ חֲנִיתוֹ כְּמִנּוֹר אֲרָגִים וּלְהַבֵּת חֲנִיתוֹ שֶׁשׁ מֵאוֹת שְׁקָלִים בְּרוֹזֶל וְנֶשֶׁא הַצֶּנֶה הַלֵּךְ לִפְנָיו: 8 וַיַּעֲמֵד וַיִּקְרָא אֶל מַעֲרַכַת יִשְׂרָאֵל

עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב: 9 ויחמל
שאול והעם על אנג ועל מיטב הצאן והבקר
והמשנים ועל הכרים ועל כל הטוב ולא אבו
החרים וכל המלאכה נמזזה ונמס אתה החרים: 10
ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר: 11 נחמתי
כי המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת
דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה כל
הלילה: 12 וישכם שמואל לקראת שאול בבקר
ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה
מציב לו יד ויכס ויעבר וירד הגלגל: 13 ויבא
שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה
ליהוה הקימתי את דבר יהוה: 14 ויאמר שמואל
ומה קול הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי
שמע: 15 ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל
העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה
אלהיך ואת היותר החרמנו: 16 ויאמר שמואל

16 ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה
מתאבל אל שאול ואני מאסתיו ממלך על ישראל
מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי
כי ראיתי בבניו לי מלך: 2 ויאמר שמואל איך אלך
ושמע שאול והרגני ויאמר יהוה עגלת בקר תקח
בדרך ואמרת לזבח ליהוה בבתי: 3 וקראת לישי
בזבח ואנכי אודיעך את אשר תעשה ומשחת לי
את אשר אמר אליך: 4 ויעש שמואל את אשר דבר
יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו
ויאמר שלם בואך: 5 ויאמר שלום לזבח ליהוה
בבתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי
ואת בניו ויקרא להם לזבח: 6 ויהי בבואם וירא
את אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו: 7 ויאמר
יהוה אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה
קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי
האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב: 8 ויקרא
ישי אל אבינדב ויעברוהו לפני שמואל ויאמר גם
בזה לא בחר יהוה: 9 ויעבר ישי שמה ויאמר גם
בזה לא בחר יהוה: 10 ויעבר ישי שבעת בניו
לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר יהוה
באלה: 11 ויאמר שמואל אל ישי התמו הנערים

24 ואיש ישראל נגש ביום ההוא ויאל שאול את העם
לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם עד הערב
ונקמתי מאיבי ולא טעם כל העם לחם: 25 וכל
הארץ באו ביער ויהי דבש על פני השדה: 26 ויבא
העם אל היער והנה הלך דבש ואין משיג ידו אל
פיו כי ירא העם את השבעה: 27 ויונתן לא שמע
בהשביע אביו את העם וישלח את קצה המטה
אשר בידו ויטבל אותה ביערת הדבש וישב ידו
אל פיו ותראנה עיניו: 28 ויען איש מהעם ויאמר
השבע השביע אביך את העם לאמר ארור האיש
אשר יאכל לחם היום ויעף העם: 29 ויאמר יונתן
עכר אבי את הארץ ראו נא כי ארו עיני כי טעמתי
מעט דבש הזה: 30 אף כי לוא אכל אכל היום העם
משלל איביו אשר מצא כי עתה לא רבתה מכה
בפלשתים: 31 ויכו ביום ההוא בפלשתים ממכמש
אילנה ויעף העם מאד: 32 ויעש העם אל שלל
ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו ארצה ויאכל
העם על הדם: 33 ויגידו לשאול לאמר הנה העם
חטאים ליהוה לאכל על הדם ויאמר בנדרתם גלו
אלי היום אבן גדולה: 34 ויאמר שאול פצו בעם
ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו
ושחטתם בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל
אל הדם ויגשו כל העם איש שורו בידו הלילה
וישחטו שם: 35 ויבן שאול מזבח ליהוה אתו החל
לבנות מזבח ליהוה: 36 ויאמר שאול נרדה אחרי
פלשתים לילה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא
נשאר בהם איש ויאמרו כל הטוב בעיניך עשה
ויאמר הכהן נקרבה הלא אל האלהים: 37 וישאל
שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתנם ביד
ישראל ולא ענהו ביום ההוא: 38 ויאמר שאול גשו
הלא כל פנות העם ודעו וראו כמה היתה החטאת
הזאת היום: 39 כי חי יהוה המושיע את ישראל כי
אם ישנו ביונתן בני כי מות ימות ואין ענהו מכל
העם: 40 ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו לעבר
אחד ואני ויונתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העם
אל שאול הטוב בעיניך עשה: 41 ויאמר שאול
אל יהוה אלהי ישראל הבה תמים וילכד יונתן

15 ויאמר שמואל אל שאול אתי יהוה
למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע
לקול דברי יהוה: 2 כה אמר יהוה צבאות פקדתי
את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך
בעלתו ממצרים: 3 עתה לך והכיתה את עמלק
והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה
מאיש עד אשה מעלל ועד יונק משור ועד שה
מנמל ועד חמור: 4 וישמע שאול את העם ויפקדם
בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את
איש יהודה: 5 ויבא שאול עד עיר עמלק וירב
בנחל: 6 ויאמר שאול אל הקיני לכו סרו רדו
מתוך עמלקי פן אספך עמו ואתה עשיתה חסד
עם כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קיני
מתוך עמלק: 7 ויך שאול את עמלק מחוילה בואך
שור אשר על פני מצרים: 8 ויתפש את אנג מלך

שמואל בא ויצא שאול לקראתו לברכו: 11 ויאמר שמואל מזה עשית ויאמר שאול כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא באת למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש: 12 ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הנלגל ופני יהוה לא חליתי ואתאפק ואעלה העלה: 13 ויאמר שמואל אל שאול נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אללהיך אשר צוך כי עתה הכין יהוה את ממלכתך אל ישראל עד עולם: 14 ועתה ממלכתך לא תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד על עמו כי לא שמרת את אשר צוך יהוה: 15 ויקם שמואל ויעל מן הנלגל גבעת בנימן ויפקד שאול את העם הנמצאים עמו כשש מאות איש: 16 ושאל ויונתן בנו והעם הנמצא עמם יושבים בגבע בנימן ופלשתים חנו במכמש: 17 ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ שועל: 18 והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף על גי הצבעים המדברה: 19 וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמר פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית: 20 וירדו כל ישראל הפלשתים ללוש איש את מחרשתו ואת קרדמו ואת מחרשתו: 21 והיתה הפצירה פים למחרשת ולאתים ולשלש קלשון ולחקרדמים ולהציב הדרבן: 22 והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את שאול ואת יונתן ותמצא לשאול וליונתן בנו: 23 ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכמש:

14 ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב פלשתים אשר מעבר הלז ולאביו לא הניד: 2 ושאל יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש: 3 ואחיה בן אחטוב אחי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך יונתן: 4 ובין המעברות אשר בקש יונתן לעבר על מצב פלשתים שן הסלע מהעבר מזה ושן הסלע מהעבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה: 5 השן האחד מצוק מצפון מול

מכמש והאחד מגנב מול גבע: 6 ויאמר יהונתן אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור להושיע ברב או במעט: 7 ויאמר לו נשא כליו עשה כל אשר בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך: 8 ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגלינו אליהם: 9 אם כה יאמרו אלינו דמו עד הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם: 10 ואם כה יאמרו עליו עלינו ועלינו כי נתנם יהוה כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד על עמו כי לא שמרת את אשר צוך יהוה: 11 ויגלו שניהם אל מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן החרים אשר התחבאו שם: 12 ויענו אנשי המצבה את יונתן ואת נשא כליו ויאמרו עליו אלינו ונודיעה אתכם דבר ויאמר יונתן אל נשא כליו עלה אחרי ידיו ועל רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחריו: 14 ותהי המכה הראשנה אשר הכה יונתן ונשא כליו כעשרים איש כבחצי מענה צמד שדה: 15 ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל העם המצב והמשחית חרדו גם המה ותרנו הארץ ותהי לחרדת אלהים: 16 ויראו הצפים לשאול כנבעת בנימן והנה ההמון נמוג וילך והלם: 17 ויאמר שאול לעם אשר אתו פקדו נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו: 18 ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון האלהים כי היה ארון האלהים ביום ההוא ובני ישראל: 19 ויהי עד דבר שאול אל הכהן וההמון אשר במחנה פלשתים וילך הלוך ורב ויאמר שאול אל הכהן אסף ירך: 20 ויזעק שאול וכל העם אשר אתו ויבאו עד המלחמה והנה היתה חרב איש ברעהו מהומה גדולה מאד: 21 והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו עמם במחנה סביב וגם המה להיות עם ישראל אשר עם שאול ויונתן: 22 וכל איש ישראל המתחבאים בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וידבקו גם המה אחריהם במלחמה: 23 ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל והמלחמה עברה את בית און:

ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך: 2 ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד היום הזה: 3 הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי עשיתי את מי רציתי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם: 4 ויאמרו לא עשקתנו ולא רצוננו ולא לקחת מיד איש מאומה: 5 ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד: 6 ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים: 7 ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם: 8 כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו את אבותיכם ממצרים וישבו במקום הזה: 9 וישכחו את יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם: 10 ויזעקו אל יהוה ויאמר חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדך: 11 וישלח יהוה את ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח: 12 ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם: 13 ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך: 14 אם תיראו את יהוה ועבדתם אותו ושמעתם בקולו ולא תמרו את פי יהוה והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם: 15 ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתת יד יהוה בכם ובאבותיכם: 16 גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם: 17 הלוא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני

13 בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל: 2 ויבחר לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו עם שאול אלפים במכמש ובהר בית אל ואלף היו עם יונתן בנגבת בנימין ויתר העם שלח איש לאהליו: 3 ויך יונתן את נציב פלשתים אשר בגבע וישמעו פלשתים ושאול תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים: 4 וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול את נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל: 5 ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און: 6 ואיש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובברות: 7 ועברים עברו את הירדן ארץ גד וגלעד ושאול עודנו בגלגל וכל העם חרדו אחריו: 8 וייחל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו: 9 ויאמר שאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה: 10 ויהי ככלתו להעלות העלה והנה

להעלות עלות לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי אליך והודעתי לך את אשר תעשה: 9 והיה כהפנתו שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האתות האלה ביום ההוא: 10 ויבאו שם הנבעתה והנה חבל נבאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם: 11 ויהי כל יודעו מאתמול שלשום ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש הגם שאול בנביאים: 12 ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על כן היתה למשל הגם שאול בנבאים: 13 ויכל מהתנבות ויבא הבמה: 14 ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו אן הלכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין ונבוא אל שמואל: 15 ויאמר דוד שאול הגידה נא לי מה אמר לכם שמואל: 16 ויאמר שאול אל דודו הגד הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל: 17 ויצעק שמואל את העם אל יהוה המצפה: 18 ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם: 19 ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרותיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיכם ולאלפיהם: 20 ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימן: 21 ויקרב את שבט בנימן למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן קיש ויבקשהו ולא נמצא: 22 וישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים: 23 וירצו ויקחהו משם ויתיצב בתוך העם וינבה מכל העם משכמו ומעלה: 24 ויאמר שמואל אל כל העם הראיתם אשר בחר בו יהוה כי אין כמהו בכל העם וירעו כל העם ויאמרו יחי המלך: 25 וידבר שמואל אל העם את משפט המלוכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לביתו: 26 וגם שאול הלך לביתו נבעתה וילכו עמו החיל אשר ננע אלהים בלבם:

27 ובני בליעל אמרו מה ישענו זה ויבזהו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש:

11 ויעל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יביש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך: 2 ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל עין ימין ושמתי חרפה על כל ישראל: 3 ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל נבול ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאנו אליך: 4 ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו: 5 והנה שאול בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יביש: 6 ותצלח רוח אלהים על שאול בשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד: 7 ויקח צמד בקר וינתחחו וישלח בכל נבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד: 8 ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: 9 ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרון לאיש יביש גלעד מחר תהיה לכם תשועה בחם השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יביש וישמחו: 10 ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם: 11 ויהי ממחרת וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת הבקר ויכו את עמון עד חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו במ שנים יחד: 12 ויאמר העם אל שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם: 13 ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל: 14 ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה: 15 וילכו כל העם הגלגל וימלכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד:

אל שאול בנו קח נא אתך את אחד מהנערים וקום
לך בקש את האתנת: 4 ויעבר בהר אפרים ויעבר
בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין
ויעבר בארץ ימיני ולא מצאו: 5 המה באו בארץ
צוף ושאול אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה פן
יחדל אבי מן האתנות ודאג לנו: 6 ויאמר לו הנה
נא איש אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר
ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי יגיד לנו את
דרכנו אשר הלכנו עליה: 7 ויאמר שאול לנערו
והנה גלך ומה נביא לאיש כי הלחם אזל מכלינו
ותשורה אין להביא לאיש האלהים מה אתנו:
8 ויסף הנער לענות את שאול ויאמר הנה נמצא
בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד
לנו את דרכנו: 9 לפנים בישראל כה אמר האיש
בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד הראה כי
לנביא היום יקרא לפנים הראה: 10 ויאמר שאול
לנערו טוב דברך לכה נלכה וילכו אל העיר אשר
שם איש האלהים: 11 המה עלים במעלה העיר
והמה מצאו נערו יצאות לשאב מים ויאמרו להן
היש בזה הראה: 12 ותענינה אותם ותאמרנה יש
הנה לפניך מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח
היום לעם בבמה: 13 כבאכם העיר כן תמצאון אתו
בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא יאכל העם עד
באו כי הוא יברך הזבח אחרי כן יאכלו הקראים
ועתה עלו כי אתו כהיום תמצאון אתו: 14 ויעלו
העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא
לקראתם לעלות הבמה: 15 ויהיה נלה את און
שמואל יום אחד לפני בוא שאול לאמר: 16 כעת
מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד
על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי
ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי: 17 ושמואל
ראה את שאול ויהיה ענהו הנה האיש אשר אמרתי
אליך זה יעצר בעמי: 18 ויגש שאול את שמואל
בתוך השער ויאמר הנגידה נא לי אי זה בית הראה:
19 ויען שמואל את שאול ויאמר אנכי הראה עלה
לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתוך בבקר
וכל אשר בלבבך אניד לך: 20 ולאתנות האבדות

10 ויקח שמואל את פך השמן ויצק על ראשו
וישקהו ויאמר הלא כי משחק יהוה על נחלתו
לנגיד: 2 בלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים
עם קברת רחל בנבול בנימן בצלצח ואמרו אליך
נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך
את דברי האתנות ודאג לכם לאמר מה אעשה
לבני: 3 וחלפת משם והלאה ובאת עד אלון תבור
ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל האלהים
בית אל אחד נשא שלשה נדיים ואחד נשא שלשת
ככרות לחם ואחד נשא נבל יין: 4 ושאלו לך
לשלום ונתנו לך שתי לחם ולקחת מידם: 5 אחר
כן תבוא גבעת האלהים אשר שם נצבי פלשתים
ויהי כבאך שם העיר ופנעת חבל נביאים ירדים
מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור והמה
מתנבאים: 6 וצלחה עליך רוח יהוה והתנבית עמם
ונחפכת לאיש אחר: 7 והיה כי תבאינה האתות
האלה לך עשה לך אשר תמצא ירך כי האלהים
עמך: 8 וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך

הנכר מתוכם והעשירות והכינו לבבכם אל אל שמואל הרמתה: 5 ויאמרו אליו הנה אתה יהיה ועבדהו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים: זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו 4 ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העשתרת מלך לשפטנו ככל הגוים: 6 וירע הדבר בעיני ויעבדו את יהוה לבדו: 5 ויאמר שמואל קבצו את שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל כל ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל יהוה: שמואל אל יהוה: 7 ויאמר יהוה אל שמואל 6 ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה שמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט אתך מאסו כי אתי מאסו ממלך עליהם: 8 ככל שמואל את בני ישראל במצפה: 7 וישמעו פלשתים המעשים אשר עשו מיום העלתי אתם ממצרים כי התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני ועד היום הזה ויעזבני ויעבדו אלהים אחרים כן פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו המה עשים גם לך: 9 ועתה שמע בקולם אך כי מפני פלשתים: 8 ויאמרו בני ישראל אל שמואל העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר אל תחרש ממנו מזעק אל יהוה אלהינו וישענו מיד ימלך עליהם: 10 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה פלשתים: 9 ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה אל העם השאלים מאתו מלך: 11 ויאמר זה יהיה עולה כליל ליהוה ויעק שמואל אל יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה: 10 ויהי שמואל מעלה העולה ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו: ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה 12 ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרש בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהם וינפּו חרישו ולקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי לפני ישראל: 11 ויצאו אנשי ישראל מן המצפה רכבו: 13 ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות וירדפו את פלשתים ויכום עד מתחת לבית כר: ולאפות: 14 ואת שדותיכם ואת כרמיכם וזיתיכם 12 ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצפה ובין הטובים יקח ונתן לעבדיו: 15 וזרעיכם וכרמיכם השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר עד הנה יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו: 16 ואת עבדיכם ואת עזרנו יהוה: 13 ויכנעו הפלשתים ולא יספו עוד שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם לבוא בנבול ישראל ותהי יד יהוה בפלשתים יקח ועשה למלאכתו: 17 צאנכם יעשר ואתם תהיו כל ימי שמואל: 14 ותשבנה הערים אשר לקחו לו לעבדים: 18 וזעקתם ביום ההוא מלפני מלכם פלשתים מאת ישראל לישראל מעקרון ועד נת אשר בחרתם לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ואת נבולן הציל ישראל מיד פלשתים ויהי שלום ההוא: 19 וימאנו העם לשמע בקול שמואל ויאמרו בין ישראל ובין האמרי: 15 וישפט שמואל את ישראל כל ימי חייו: 16 והלך מדי שנה בשנה ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט את ישראל מלחמתנו: 21 וישמע שמואל את כל דברי העם את כל המקומות האלה: 17 ותשבתי הרמתה כי וידברם באזני יהוה: 22 ויאמר יהוה אל שמואל שם ביתו ושם שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה: אל אנשי ישראל לכו איש לעירו:

8 ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בניו 9 ויהי איש מבן ימין ושמו קיש בן אביאל בן שפטים לישראל: 2 ויהי שם בנו הבכור יואל צרור בן בכורת בן אפיח בן איש ימיני גבור חיל: ושם משנהו אביה שפטים בבאר שבע: 3 ולא 2 ולו היה בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש מבני הלכו בניו בדרכו ויטו אחרי הבצע ויקחו שחר ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל העם: ויטו משפט: 4 ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו 3 ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש

ידו עלינו ועל דגון אלהינו: 8 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו נת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהי ישראל: 9 ויהי אחרי הסבו אותו ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויך את אנשי העיר מקטן ועד גדול וישתרו להם עפלים: 10 וישלחו את ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו העקרנים לאמר הסבו אלי את ארון אלהי ישראל להמיתני ואת עמי: 11 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקמו ולא ימית אתי ואת עמי כי היתה מהומת מות בכל העיר כבדה מאד יד האלהים שם: 12 והאנשים אשר לא מתו הכו בעפלים ותעל שועת העיר השמים:

6 ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חרשים: 2 ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה נעשה לארון יהוה הודענו במה נשלחנו למקומו: 3 ויאמרו אם משלחים את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אותו ריקם כי השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם למה לא תסור ידו מכם: 4 ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה עכברי זהב כי מגפה אחת לכלם ולסרניהם: 5 ועשיתם צלמי עפליכם וצלמי עכבריכם המשחיתם את הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם: 6 ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבם הלוא כאשר התעלל בהם וישלחום ויילכו: 7 ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהם על ואסרתם את הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם הביתה: 8 ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אתו אל העגלה ואת כלי הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארנו מצדו ושלחתם אתו והלך: 9 וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת ואם לא וידענו כי לא ידו

הוא עשה לנו: 10 ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת ארון יהוה ואת הארנו ואת ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהי ישראל: 11 ויהי אחרי הסבו אותו ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויך את אנשי העיר מקטן ועד גדול וישתרו להם עפלים: 10 וישלחו את ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו העקרנים לאמר הסבו אלי את ארון אלהי ישראל להמיתני ואת עמי: 11 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקמו ולא ימית אתי ואת עמי כי היתה מהומת מות בכל העיר כבדה מאד יד האלהים שם: 12 והאנשים אשר לא מתו הכו בעפלים ותעל שועת העיר השמים:

עד הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא מהניד את המראה אל עלי: 16 ויקרא את שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני: 17 ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל נא תכחד ממני כה יעשה לך אלהים וכה יוסיף אם תכחד ממני דבר מכל הדבר אשר דבר אליך: 18 ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעיניו יעשה: 19 ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצה: 20 וידע כל ישראל מן ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה: 21 ויסף יהוה להראה בשלה כי נגלה יהוה אל שמואל בשלו בדבר יהוה:

4 ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן העזר ופלשתים חנו באפק: 2 ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותמש המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים איש: 3 ויבא העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו מכף איבינו: 4 וישלח העם שלה וישאו משם את ארון ברית יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלהים חפני ופינחס: 5 ויהי כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה וירעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ: 6 וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המחנה: 7 ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם: 8 אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה הם האלהים המכים את מצרים בכל מכה במדבר: 9 התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם: 10 וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהליו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מירשאל שלשים אלף רגלי: 11 וארון אלהים נלקח ושני בני מתו

5 ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאהו מאבן העזר אשדוד: 2 ויקחו פלשתים את ארון האלהים ויביאו אתו בית דגון ויצינו אתו אצל דגון: 3 וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את דגון וישבו אתו למקומו: 4 וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרתות אל המפתן רק דגון נשאר עליו: 5 על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון על מפתן דגון באשדוד עד היום הזה: 6 ותכבד יד יהוה אל האשדודים וישמם ויך אתם בעפלים את אשדוד ואת גבוליה: 7 ויראו אנשי אשדוד כי כן ואמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עמנו כי קשתה

בפרור כל אשר יעלה המזלג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל הבאים שם בשלה: 15 גם בטרם יקטירון את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חי: 16 ויאמר אליו האיש קטר יקטירון כיום החלב וקח לך כאשר תאוה נפשך ואמר לו כי עתה נתן ואם לא לקחתי בחזקה: 17 ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה: 18 ושמואל משרת את פני יהוה נער חנור אפור בד: 19 ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו ימים ימימה בעלותה את אישה לזבח את זבח הימים: 20 וברך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקמו: 21 כי פקד יהוה את חנה ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה: 22 ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד: 23 ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה: 24 אל בני כי לוא טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם יהוה: 25 אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם: 26 והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם אנשים: 27 ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה: 28 ובחר אתו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפור לפני ואתנה לבית אביך את כל אשי בני ישראל: 29 למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את בניך ממני להבריאכם מראשית כל מנחת ישראל לעמי: 30 לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי אכבד ובזי יקלו: 31 חנה ימים באים

3 והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: 2 ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקמו ועינו החלו כהות לא יוכל לראות: 3 וגר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אלהים: 4 ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני: 5 וירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך וישכב: 6 ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב: 7 ושמואל טרם ידע את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה: 8 ויסף יהוה קרא שמואל בשלשית ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער: 9 ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו: 10 ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך: 11 ויאמר יהוה אל שמואל חנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל שמעו תצלילה שתי אזניו: 12 ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה: 13 והגדתי לו כי שפט אני את ביתו עד עולם בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא כהה בם: 14 ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם: 15 וישכב שמואל

שמואל א

ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו: 21 ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו: 22 וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד ינמל הנער והבאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם: 23 ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה אתו: 24 ותעלהו עמה כאשר נמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער: 25 וישחטו את הפר ויביאו את הנער אל עלי: 26 ותאמר בי ארני חי נפשך ארני אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל יהוה: 27 אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו: 28 וגם אנכי השאלתו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שואל ליהוה וישתחו שם ליהוה:

2 ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך: 2 אין קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור כאלהינו: 3 אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיהם כי אל דעות יהוה ולא נתכנו עללות: 4 קשת גברים חתים ונכשלים אזרו חיל: 5 שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה: 6 יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל: (Sheol h7585) 7 יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרום: 8 מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל: 9 רגלי חסידו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש: 10 יהוה יחתו מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו: 11 וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את יהוה את פני עלי הכהן: 12 ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה: 13 ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש השנים בידו: 14 והכה בכיור או ברוד או בקלחת או

1 ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחו בן צנף אפרתי: 2 ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: 3 ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה: 4 ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות: 5 ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה: 6 וכעסתה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה: 7 וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל: 8 ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים: 9 ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזה היכל יהוה: 10 והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה: 11 ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתי ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו: 12 והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה: 13 וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה: 14 ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין חסירי את יינך מעליך: 15 ותען חנה ותאמר לא ארני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה: 16 אל תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה: 17 ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו: 18 ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד: 19 וישכמו בבקר וישתחו לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה: 20 ויהי לתקפות הימים

נתתם להם כעת תאשמו: 23 ויעשו כן בני בנימן
וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר גזלו
וילכו וישבו אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו
בהם: 24 ויתהלכו משם בני ישראל בעת ההיא
איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו:
25 בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו
יעשה:

גבע: 34 ויבאו מנגד לגבעה עשרת אלפים איש אחד: 4 ויהי ממחרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה: 35 וינף יהוה את בנימין לפני ישראל וישחיתו בני ישראל בבנימין ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב: 36 ויראו בני בנימן כי ננפו ויתנו איש ישראל מקום לבנימן כי בטחו אל הארב אשר שמו אל הגבעה: 37 והארב החישו ויפשטו אל הגבעה וימשך הארב ויך את כל העיר לפי חרב: 38 והמועד היה לאיש ישראל עם הארב הרב להעלותם משאת העשן מן העיר: 39 ויהפך איש ישראל במלחמה ובנימן החל להכות חללים באיש ישראל כשלשים איש כי אמרו אך ננוף ננף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה: 40 והמשאת החלה לעלות מן העיר עמוד עשן ויפן בנימן אחרי ויהנה עלה כליל העיר השמימה: 41 ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימן כי ראה כי נגעה עליו הרעה: 42 ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הדיבקהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו: 43 כתרו את בנימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכח הגבעה ממזרח שמש: 44 ויפלו מבנימן שמונה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל: 45 ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון ויעללו במסלות חמשת אלפים איש וידביקו אחריו עד גדם ויכו ממנו אלפים איש: 46 ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל: 47 ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חרשים: 48 ואיש ישראל שבו אל בני בנימן ויכום לפי חרב מעיר מתם עד בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות שלחו באש:

21 ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה: 2 ויבא העם בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול: 3 ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט

ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקמו: 29 ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל: 30 והיה כל הראה ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיום עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עזו ודברו:

20 ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הגלעד אל יהודה המצפה: 2 ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב: 3 וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת: 4 ויען האיש הלוי איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימן באתי אני ופילגשי ללון: 5 ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת: 6 ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל: 7 הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם: 8 ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא נסור איש לביתו: 9 ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה עליה בגורל: 10 ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעם לעשות לבואם לגבע בנימן ככל הנבלה אשר עשה בישראל: 11 ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים: 12 וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם: 13 ועתה תנו את האנשים בני בליעל אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה מישראל ולא אבו בנימן לשמע בקול אחיהם בני ישראל: 14 ויאספו בני בנימן מן הערים הגבעתה לצאת למלחמה עם בני ישראל: 15 ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מישבי הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור: 16 מכל העם הזה

שבע מאות איש בחור אטר יד ימינו כל זה קלע באבן אל השערה ולא יחטא: 17 ואיש ישראל התפקדו לבד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש מלחמה: 18 ויקמו ויעלו בית אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני בנימן ויאמר יהודה בתחלה: 19 ויקומו בני ישראל בבקר ויחנו על הגבעה: 20 ויצא איש ישראל למלחמה עם בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל הגבעה: 21 ויצאו בני בנימן מן הגבעה וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש ארצה: 22 ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר ערכו שם ביום הראשון: 23 ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהודה עד הערב וישאלו ביהודה לאמר האוסף לנשת למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר יהודה עלו אליו: 24 ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני: 25 ויצא בנימן לקראתם מן הגבעה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארצה כל אלה שלפי חרב: 26 ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהודה ויצומו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהודה: 27 וישאלו בני ישראל ביהודה ושם ארון ברית האלהים בימים ההם: 28 ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימן אחי אם אחרל ויאמר יהודה עלו כי מחר אתגנו בידך: 29 וישם ישראל ארבים אל הגבעה סביב: 30 ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל הגבעה כפעם בפעם: 31 ויצאו בני בנימן לקראת העם הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית אל ואחת נבעתה בשדה כשלשים איש בישראל: 32 ויאמרו בני בנימן נגפים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקנה מן העיר אל המסלות: 33 וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מניח ממקומו ממערה

נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך: 26 וילכו בני דן לדרךם וירא מיכה כי חזקים המה ממנו ויפן וישב אל ביתו: 27 והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטח ויכו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש: 28 ואין מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה: 29 ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר לראשנה: 30 ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ: 31 וישמו להם את פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים בשלה:

19 ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודה: 2 ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים: 3 ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה להשיבו ונערו עמו וצמד חמרים ותביאיהו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו: 4 ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: 5 ויהי ביום הרביעי וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תלכו: 6 וישבו ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הואל נא ולין ויטב לבך: 7 ויקם האיש ללכת ויפצר בו חתנו וישב וילן שם: 8 וישכם בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעד נא לבבך והתמהמהו עד נשות היום ויאכלו שניהם: 9 ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום לערב לינו נא הנה חנות היום לין פה וישיב לבבך והשכמתם מחר לדרךכם והלכת לאהלך: 10 ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו: 11 הם עם יבוס

את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך: 4 וישב את הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו: 5 והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד אחד מבניו ויהי לו לכהן: 6 בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה: 7 ויהי נער מבית לחם ממשפחת יהודה והוא לוי והוא נר שם: 8 וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית מיכה לעשות דרכו: 9 ויאמר לו מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הלך לגור באשר אמצא: 10 ויאמר לו מיכה שבה עמדי והיה לי לאב ולכהן ואנכי אתן לך עשרת כסף לימים וערך בנדים ומחיתך וילך הלוי: 11 ויואל הלוי לשבת את האיש ויהי הנער לו כאחד מבניו: 12 וימלא מיכה את יד הלוי ויהי לו הנער לכהן ויהי בבית מיכה: 13 ויאמר מיכה עתה ידעתי כי ייטיב יהוה לי כי היה לי הלוי לכהן:

18 בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש לו נחלה לשבת כי לא נפלה לו עד היום ההוא בתוך שבטי ישראל בנחלה: 2 וישלחו בני דן ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני חיל מצרעה ומאשתאל לרגל את הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכו חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית מיכה וילינו שם: 3 המה עם בית מיכה והמה הכירו את קול הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מי הביאך הלא ומה אתה עשה בזה ומה לך פה: 4 ויאמר אלהם כזה וכזה עשה לי מיכה וישכרני ואהי לו לכהן: 5 ויאמרו לו שאל נא באלהים ונדעה התצליח דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה: 6 ויאמר להם הכהן לכו לשלום נכח יהוה דרככם אשר תלכו בה: 7 וילכו חמשת האנשים ויבאו לישא ויראו את העם אשר בקרבה יושבת לבטח כמשפט צדנים שקט ובטח ואין מכלים דבר בארץ יורש עצר ורחקים המה

ויארבו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבקר והרגננו: 3 וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחו בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריה וישם על כתפיו ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון: 4 ויהי אחרי כן ויאבה אשה בנחל שרק ושמה דלילה: 5 ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנהו לענתו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה כסף: 6 ותאמר דלילה אל שמשון הגידה נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר לענותך: 7 ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא חרבו וחליתי והייתי כאחד האדם: 8 ויעלו לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים אשר לא חרבו ותאסרהו בהם: 9 והארב ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק את היתרים כאשר ינתק פתיל הנערת בהריוהו אש ולא נודע כחו: 10 ותאמר דלילה אל שמשון הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים עתה הגידה נא לי במה תאסר: 11 ויאמר אליה אם אסור יאסרוני בעבתים חדשים אשר לא נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדם: 12 ותקח דלילה עבתים חדשים ותאסרהו בהם ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם מעל זרעתי כחוט: 13 ותאמר דלילה אל שמשון עד הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים הגידה לי במה תאסר ויאמר אליה אם תארגני את שבע מחלפות ראשי עם המסכת: 14 ותתקע בידך ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וייקץ משנתו ויסע את היתד הארג ואת המסכת: 15 ותאמר אליו איך תאמר אהבתך ולבך אין אתי זה שלש פעמים התלת בי ולא הגדת לי במה כחך גדול: 16 ויהי כי הציקה לו בדבריה כל הימים ותאלצהו ותקצר נפשו למות: 17 ויגד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על ראשי כי נזיר אלהים אני מבטן אמי אם גלחתי וסר ממני כחי וחליתי והייתי ככל האדם: 18 ותרא דלילה כי הגיד לה את

17 ויהי איש מזהר אפרים ושמו מיכיהו: 2 ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח לך ואתי אלית וגם אמרת באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה: 3 וישב

לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה עדת דבורים בגוית האריה ודבש: 9 וירדהו אל כפיו וילך הלוך ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא חגיד להם כי מגוית האריה רדה הרבש: 10 וירד אביוהו אל האשה ויעש שם שמשון משתה כי כן יעשו הבחורים: 11 ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו: 12 ויאמר להם שמשון אחרונה נא לכם חידה אם הנד תגידו אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים סדינים ושלשים חלפת בנדים: 13 ואם לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות בנדים ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה: 14 ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעז יצא מתוך ולא יכלו להגיד החידה שלשת ימים: 15 ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת שמשון פתי את אישך ויגד לנו את החידה פן נשרף אותך ואת בית אביך באש הלידשנו קראתם לנו הלא: 16 ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק שנאתני ולא אהבתני החידה חדת לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הגדתי ולך אני: 17 ותבך עליו שבעת הימים אשר היה להם המשתה ויהי ביום השביעי ויגד לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה: 18 ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מה מתוך מדבש ומה עז מארי ויאמר להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי: 19 ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויך מהם שלשים איש ויקח את חליצותם ויתן החליפות למגידי החידה ויחר אפו ויעל בית אביוהו: 20 ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו:

15 ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה לבוא: 2 ויאמר אביה אמר אמרתי כי שגא שנאתה ואתננה למרעך הלא אחתה הקטנה טובה ממנה תהי נא לך תחתיה: 3 ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כי עשה אני עמם רעה: 4 וילך שמשון וילכד שלש

16 וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה ויבא אליה: 2 לעזתים לאמר בא שמשון הנה ויסבו בימי פלשתים עשרים שנה:

ויקבר בערי גלעד: 8 וישפט אחריו את ישראל
 אבצן מבית לחם: 9 ויהי לו שלשים בנים ושלשים
 בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו
 מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים: 10 וימת
 אבצן ויקבר בבית לחם: 11 וישפט אחריו את
 ישראל אילון הזבולני וישפט את ישראל עשר
 שנים: 12 וימת אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ
 זבולן: 13 וישפט אחריו את ישראל עבדון בן הלל
 הפרעתוני: 14 ויהי לו ארבעים בנים ושלשים בני
 בנים רכבים על שבעים עירם וישפט את ישראל
 שמנה שנים: 15 וימת עבדון בן הלל הפרעתוני
 ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי:

13 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה
 ויתנם יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה: 2 ויהי איש
 אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו
 עקרה ולא ילדה: 3 וירא מלאך יהוה אל האשה
 ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית
 וילדת בן: 4 ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר
 ואל תאכלי כל טמא: 5 כי הנך הרה וילדת בן
 ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יהיה
 הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד
 פלשתים: 6 ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר
 איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך
 האלהים נורא מאד ולא שאלתיו אי מזה הוא
 ואת שמו לא הגיד לי: 7 ויאמר לי הנך הרה
 וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל
 טמא כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום
 מותו: 8 ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי אדוני איש
 האלהים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו ויורנו
 מה נעשה לנער היולד: 9 וישמע האלהים בקול
 מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה והיא
 יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמו: 10 ותמהר
 האשה ותרחץ ותאמר לאישה ויאמר אליה הנה נראה
 אלי האיש אשר בא ביום אלי: 11 ויקם וילך מנוח
 אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו האתה האיש
 אשר דברת אל האשה ויאמר אני: 12 ויאמר מנוח
 עתה יבא דברך מה יהיה משפט הנער ומעשהו:

14 וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה
 מבנות פלשתים: 2 ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר
 אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו
 אותה לי לאשה: 3 ויאמר לו אביו ואמו האין
 בבת אחיך ובכל עמי אשה כי אתה הולך לקחת
 אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו
 אותה קח לי כי היא ישרה בעיני: 4 ואביו ואמו לא
 ידעו כי מיהוה היא כי תאנה הוא מבקש מפלשתים
 ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל: 5 וירד
 שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה
 והנה כפיר אריות שאג לקראתו: 6 ותצלח עליו
 רוח יהוה וישסעהו כשסע הגדי ומאומה אין בידו
 ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה: 7 וירד
 וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון: 8 וישב מימים

15 ויאמר לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון: 16 כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף ויבא קדשה: 17 וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר אעברה נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש: 18 וילך במדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמש לארץ מואב ויחנן בעבר ארנן ולא באו בנבול מואב כי ארנן נבול מואב: 19 וישלח ישראל מלאכים אל סחון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה נא בארצך עד מקומי: 20 ולא האמין סחון את ישראל עבר בנבולו ויאסף סחון את כל עמו ויחנן ביהצה וילחם עם ישראל: 21 ויתן יהוה אלהי ישראל את סחון ואת כל עמו ביד ישראל ויכום ויירש ישראל את כל ארץ האמרי וישב הארץ ההיא: 22 ויירשו את כל נבול האמרי מארנן ועד היבק ומן המדבר ועד הירדן: 23 ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו: 24 הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו גירש: 25 ועתה הטוב טוב אתה מבלק בן צפור מלך מואב הרוב רב עם ישראל אם גלחם גלחם בם: 26 בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל הערים אשר על ידי ארנן שלש מאות שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא: 27 ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון: 28 ולא שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו: 29 ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון: 30 וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתון תתן את בני עמון בידי: 31 והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי בשוכי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתו עולה: 32 ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם בם ויתנם יהוה בידו: 33 ויכם

12 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחם בבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף עליך באש: 2 ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם אותי מידם: 3 ואראה כי אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה עליכם אלי היום הזה להלחם בי: 4 ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה: 5 וילכד גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לא: 6 ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף: 7 וישפט יפתח את ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי

אבימלך אל תבץ ויחן בתבץ וילכדה: 51 ומגדל עז היה בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על גג המגדל: 52 ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגדל לשרפו באש: 53 ותשלך אשה אחת פלח רכב על ראש אבימלך ותדץ את גלגלתו: 54 ויקרא מזהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותתני פן יאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת: 55 ויראו איש ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקומו: 56 וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו: 57 ואת כל רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן ירבעל:

11 ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה זונה ויולד גלעד את יפתח: 2 ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה:

10 ויקם אחרי אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר והוא ישב בשמיר בהר אפרים: 2 וישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר: 3 ויקם אחרייו יאיר הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושנים שנה: 4 ויהי לו שלשים בנים רכבים על שלשים עירים ושלשים עירים להם להם יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד: 5 וימת יאיר ויקבר בקמון: 6 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו: 7 ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים וביד בני עמון: 8 וירעצו וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד: 9 ויעברו בני עמון את הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד: 10 ויזעקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את הבעלים: 11 ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא ממצרים ומן האמרי ומן בני עמון ומן פלשתים: 12 וצידוניים ועמלק ועמון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם: 13 ואתם עזבתם אותי עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון:

עלינו: 13 ותאמר להם הנפן החדלתי את תירושי המשמח אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים: את העיר עליך: 32 ועתה קום לילה אתה והעם 14 ויאמרו כל העצים אל האטר לך אתה מלך אשר אתך וארב בשדה: 33 והיה בבקר כורח עלינו: 15 ויאמר האטר אל העצים אם באמת אתם משחים אתי למלך עליכם באו חסו בצלי ואם אין תצא אש מן האטר ותאכל את ארזי הלבנון: ירך: 34 ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו לילה 16 ועתה אם באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם כנמול ידי עשיתם לו: 17 אשר נלחם אבי עליכם וישלך את נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדין: 18 ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בניו שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את אבימלך בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם הוא: מעם טבור הארץ וראש אחד בא מדרך אלון 19 ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח גם הוא בכם: תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר 20 ואם אין תצא אש מאבימלך ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את אבימלך: 21 וינס יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו: 22 וישר אבימלך על ישראל שלש שנים: 23 וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי שכם באבימלך: 24 לבוא חמס שבעים בני ירבעל ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו: 25 וישימו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל אשר יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך: 26 ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו בו בעלי שכם: 27 ויצאו השדה ויבצרו את כרמיהם ויורכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את אבימלך: 28 ויאמר געל בן עבד מי אבימלך ומי שכם כי נעבדנו הלא בן ירבעל וזבל פקידו עבדו את אנשי חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו: וישם על שכם ויאמר אל העם אשר עמו מה 29 ומי יתן את העם הזה בירי ואסירה את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה: 30 וישמע זבל שר העיר את דברי געל בן עבד ויחר אפו: וישלח מלאכים אל אבימלך בתרמה לאמר 31

בשוכי בשלום אתן את המגדל הזה: 10 וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב: 11 ויעל גרעון דרך השכוני באהלים מקדם לנבח וינבחה ויך את המחנה והמחנה היה בטח: 12 וינוסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע וכל המחנה החריד: 13 וישב גרעון בן יואש מן המלחמה מלמעלה החרס: 14 וילכד נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקניה שבעים ושבעה איש: 15 ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים לחם: 16 ויקח את זקני העיר ואת קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי סכות: 17 ואת מגדל פנואל נתן ויהרג את אנשי העיר: 18 ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו כמון כמוהם אחד כתאר בני המלך: 19 ויאמר אחי בני אמי הם חי יהוה לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם: 20 ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער: 21 ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע בנו כי כאיש גבורתו ויקם גרעון ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקח את השהרנים אשר בצוארי גמליהם: 22 ויאמרו איש ישראל אל גרעון משל בנו גם אתה גם בנך גם בן בנך כי הושעתנו מיד מדין: 23 ויאמר אלהם גרעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם: 24 ויאמר אלהם גרעון אשאלה מכם שאלה ותנו לי איש נזם שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם: 25 ויאמרו נתון נתן ויפרשו את השמלה וישליכו שמה איש נזם שללו: 26 ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבע מאות זהב לבד מן השהרנים והנטפות ובגדי הארגמן שעל מלכי מדין ולבד מן הענקות אשר בצוארי גמליהם: 27 ויעש אותו גרעון לאפור ויצג אותו בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחרי שם ויהי

9 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי אמו וידבר אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו לאמר: 2 דברו נא באזני כל בעלי שכם מה טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני: 3 וידברו אחי אמו עליו באזני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה וישלבו אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא: 4 ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריהם: 5 ויבא בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים איש על אבן אחת ויותר יותם בן ירבעל הקטן כי נחבא: 6 ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלוא וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון מצב אשר בשכם: 7 ויגדו ליוותם וילך ויעמוד בראש הר גרזים וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם אלהים: 8 הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזית מלוכה עלינו: 9 ויאמר להם הזית החדלתי את דשני אשר בי יכבדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים: 10 ויאמרו העצים לתאנה לכי את מלכי עלינו: 11 ותאמר להם התאנה החדלתי את מתקי ואת תנובתי הטובה והלכתי לנוע על העצים: 12 ויאמרו העצים לגפן לכי את מלוכי

אלפים נשארו: 4 ויאמר יהוה אל גדעון עוד העם רב הורד אותם אל המים ואצרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא ילך: 5 ויורד את העם אל המים ויאמר יהוה אל גדעון כל אשר ילק בלשונו מן המים כאשר ילק הכלב תציג אותו לבד וכל אשר יכרע על ברכיו לשתות: 6 ויהי מספר המלקקים בידם אל פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות מים: 7 ויאמר יהוה אל גדעון בשלש מאות האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך וכל העם ילכו איש למקמו: 8 ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתייהם ואת כל איש ישראל שלח איש לאהלו ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדין היה לו מתחת בעמק: 9 ויהי בלילה ההוא ויאמרו אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתיו בידך: 10 ואם ירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל המחנה: 11 ושמעתי מה ידברו ואחר תחזקנה ידיך וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמשים אשר במחנה: 12 ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים לרב: 13 ויבא גדעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צלול לחם שערים מתהפך במחנה מדין ויבא עד האהל ויכהו ויפל ויהפכהו למעלה ונפל האהל: 14 ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם חרב גדעון בן יואש איש ישראל נתן האלהים בידו את מדין ואת כל המחנה: 15 ויהי כשמע גדעון את מספר החלום ואת שברו וישתחו וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה מדין: 16 ויחץ את שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים רקים ולפדים בתוך הכדים: 17 ויאמרו אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשו: 18 ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר אתי ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם

8 ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדין ויריבון אתו בחזקה: 2 ויאמר אליהם מה עשיתי עתה ככם הלא טוב עללות אפרים מבציר אביעזר: 3 בידכם נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכלתי עשות ככם אז רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה: 4 ויבא גדעון הירדנה עבר הוא ושלש מאות האיש אשר אתו עיפים ורדפים: 5 ויאמר לאנשי סכות תנו נא ככרות לחם לעם אשר ברנלי כי עיפים הם ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדין: 6 ויאמר שרי סכות הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לצבאך לחם: 7 ויאמר גדעון לכן בתת יהוה את זבח ואת צלמנע בידי ודשתי את בשרכם את קוצי המדבר ואת הברקנים: 8 ויעל משם פנואל וידבר אליהם כזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות: 9 ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר

אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי: 11 ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבט חטים בנת להניס מפני מדין: 12 וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל: 13 ויאמר אליו גדעון כי אדני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאותיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה ועתה נשחנו יהוה ויתננו בכף מדין: 14 ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת את ישראל מכף מדין הלא שלחתוך: 15 ויאמר אליו בי אדני במה אושיע את ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי: 16 ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את מדין כאיש אחד: 17 ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי: 18 אל נא תמש מזה עד באי אליך והצאתי את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך: 19 וגדעון בא ויעש גדי עזים ואיפת קמח מצות הבשר שם בסל והמרק שם בפרור ויוצא אליו אל תחת האלה ויגש: 20 ויאמר אליו מלאך האלהים קח את הבשר ואת המצות והנח אל הסלע הלז ואת המרק שפוך ויעש כן: 21 וישלח מלאך יהוה את קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר ובמצות ותעל האש מן הצור ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו: 22 וירא גדעון כי מלאך יהוה הוא ויאמר גדעון אהה אדני יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל פנים: 23 ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות: 24 ויבן שם גדעון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה עורדו בעפרת אבי העזרי: 25 ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו תכרת: 26 ובנית מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת:

7 וישכם ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו על עין חרד ומחנה מדין היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק: 2 ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך מתתי את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי: 3 ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת

נרדם ויעף וימת: 22 והנה ברק רדף את סיסרא 20 מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את האיש עם סיסרא: 21 נחל קישון גרפם נחל קדומים אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת נחל קישון תדרכי נפשי עז: 22 אז הלמו עקבי והיתר ברקתו: 23 ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל: 24 ותלך יד בני ישראל הלוך וקשה על יבין מלך כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך כנען:

5 ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמר: 2 בפרע פרעות בישראל בהתנרב עם ברכו יהוה: 3 שמעו מלכים האיזנו רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה אזמר ליהוה אלהי ישראל: 4 יהוה בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים: 5 הרים נזלו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל: 6 בימי שמגר בן ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות: 7 חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל: 8 יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אם יראה ורמח בארבעים אלף בישראל: 9 לבי לחוקקי ישראל המתנדרים בעם ברכו יהוה: 10 רכבי אתונות צחרות ישבי על מדין והלכי על דרך שיחו: 11 מקול מחצצים בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקת פרזנו בישראל אז ירדו לשערים עם יהוה: 12 עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברק ושבה שביך בן אבינעם: 13 אז ירד שריד לאדירים עם יהוה ירד לי בגבורים: 14 מני אפרים שרשם בעמלק אחריך בנימין בעממין מני מכיר ירדו מחקקים ומזבולן משכים בשבט ספר: 15 ושרי ביששכר עם דברה ויששכר כן ברק בעמק שלח ברגליו בפלגות ראובן גדלים חקקי לב: 16 למח ישבת בין המשפתיים לשמע שרקות עדרים לפלגות ראובן גדולים חקרי לב: 17 גלעד בעבר הירדן שכן ודן למח יגור אניות אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון: 18 זבלון עם חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי שדה: 19 באו מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מגדו בצע כסף לא לקחו:

6 ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד מדין שבע שנים: 2 ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו לחם בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת המערות ואת המצדות: 3 והיה אם זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליהם: 4 ויחננו עליהם וישחיתו את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישאירו מחיה בישראל ושה ושור וחמור: 5 כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו כדי ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה: 6 וידל ישראל מאד מפני מדין ויזעקו בני ישראל אל יהוה: 7 ויהי כי זעקו בני ישראל אל יהוה על אדות מדין: 8 וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים: 9 ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את ארצם: 10 ואמרה לכם אני יהוה

על ירך ימינו: 17 ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד: 18 ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה: 19 והוא שב מן הפסילים אשר את הנגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל העמדים עליו: 20 ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא: 21 וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו: 22 ויבא גם הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה: 23 ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל: 24 והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך הוא את רגליו בחדר המקרה: 25 ויחילו עד בוש והנה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה מת: 26 ואהוד נמלט עד התמהמהם והוא עבר את הפסילים וימלט השעירתה: 27 ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם: 28 ויאמר אלהם רדפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו אחרי וילכדו את מעברות הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר: 29 ויכו את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש: 30 ותכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה: 31 ואחרי היה שמגר בן ענת ויך את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וישע גם הוא את ישראל:

4 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת: 2 וימכרם יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגנים: 3 ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה: 4 ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטת את ישראל בעת ההיא: 5 והיא יושבת תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל

בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: 6 ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי להקריב את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה: 7 ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבולן: 8 ומשכתי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המנונו ונתתיהו בידך: 9 ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך: 10 ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה: 11 ויזעק ברק את זבולן ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה: 12 וחבר הקיני נפרד מקין מבני חכב חתן משה ויש אהלו עד אלון בצענים אשר את קדש: 13 ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר תבור: 14 ויזעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת כל העם אשר אתו מחרשת הגנים אל נחל קישון: 15 ותאמר דבורה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחרי: 16 ויהם יהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפי חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו: 17 וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגנים ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד: 18 וסיסרא נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני: 19 ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה: 20 ויאמר אליה השקיני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאוד החלב ותשקהו ותכסהו: 21 ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אם איש יבוא ושאלך ואמר היש פה איש ואמרת אין: 22 ותקח יעל אשת חבר את יתר האהל ותשם את המקבת בידה ותבוא אליו בלאש ותתקע את היתד ברקתו ותצנח בארץ והוא

מפניהם והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש: 4 ויהי כדבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו: 5 ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה: 6 וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשת את הארץ: 7 ויעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה יהוה הנדול אשר עשה לישראל: 8 וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים: 9 ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר געש: 10 וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם את המעשה אשר עשה לישראל: 11 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים: 12 ויעזבו את יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את יהוה: 13 ויעזבו את יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות: 14 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד שסים וישסו אותם וימכרם ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם: 15 בכל אשר יצאו יד יהוה היתה בהם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד: 16 ויקם יהוה שפטים ויושעים מיד שסיהם: 17 וגם אל שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו כן: 18 וכי הקים יהוה להם שפטים והיה יהוה עם השפט והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט כי ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ודחיקהם: 19 והיה במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה: 20 ויחר אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את בריתי אשר צויתי את אבותם ולא שמעו לקולי: 21 גם אני לא אוסיף להוריש איש

מפניהם מן הגוים אשר עזב יהושע וימת: 22 למען נסות בם את ישראל השמרים הם את דרך יהוה ללכת בם כאשר שמרו אבותם אם לא: 23 וינח יהוה את הגוים האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד יהושע: 3 ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות בם את ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען: 2 רק למען דעת דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא ידעום: 3 חמשת סרני פלשתים וכל הכנעני והצידני והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת: 4 ויהיו לנסות בם את ישראל לדעת הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה: 5 ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבסי: 6 ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם: 7 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות: 8 ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים שמונה שנים: 9 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו: 10 ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים: 11 ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז: 12 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה את ענלון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע בעיני יהוה: 13 ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר התמרים: 14 ויעבדו בני ישראל את ענלון מלך מואב שמונה עשרה שנה: 15 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנחה לענלון מלך מואב: 16 ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות גמד ארכה ויחגר אותה מתחת למדי

ישבי העמק כי רכב ברזל להם: 20 ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה ויורש משם את שלשה בני הענק: 21 ואת היבוסים ישב ירושלם לא הורישו בני בנימין וישב היבוסים את בני בנימין בירושלם עד היום הזה: 22 ויעלו בית יוסף גם הם בית אל ויהוה עמם: 23 ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לזו: 24 ויראו השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד: 25 ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו: 26 וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לזו הוא שמה עד היום הזה: 27 ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת בנותיה ואת תענך ואת בנתיה ואת ישב דור ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנתיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה ויאל הכנעני לשבת בארץ הזאת: 28 ויהי כי חזק ישראל וישם את הכנעני למס והוריש לא הורישו: 29 ואפרים לא הוריש את הכנעני היושב בנזר וישב הכנעני בקרבו בנזר: 30 וזבולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נחלל וישב הכנעני בקרבו ויהיו למס: 31 אשר לא הוריש את יושבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפיק ואת רחב: 32 וישב האשרי בקרב הכנעני ישבי הארץ כי לא הורישו: 33 נפתלי לא הוריש את יושבי בית שמש ואת יושבי בית ענת וישב בקרב הכנעני ישבי הארץ וישבי בית שמש ובית ענת היו להם למס: 34 וילחצו האמורים את בני דן ההרה כי לא נתנו לרדת לעמק: 35 ויואל האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס: 36 ונבול האמרי ממעלה עקרבים מהסלע ומעלה:

2 ויעל מלאך יהוה מן הנגל אל הבכים ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם: 2 ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תחצון ולא שמעתם בקלי מה זאת עשיתם: 3 וגם אמרתי לא אנרש אותם

1 ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו: 2 ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו: 3 ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בנורלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בנורלך וילך אתו שמעון: 4 ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזי בידם ויכום בבזק עשרת אלפים איש: 5 וימצאו את אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת הפרזי: 6 וינס אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו: 7 ויאמר אדני בזק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם לי אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם: 8 וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו באש: 9 ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני יושב ההר והנגב והשפלה: 10 וילך יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם חברון לפנים קרית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת תלמי: 11 וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפנים קרית ספר: 12 ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה: 13 וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה: 14 ויהי בבואה ותסיתו לשאול מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: 15 ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתה ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עליית ואת גלת תחתית: 16 ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה

מודבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את העם: 17 וילך יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנעני יושב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמה: 18 וילכד יהודה את עזה ואת נבולה ואת אשקלון ואת נבולה ואת עקרון ואת נבולה: 19 ויהי יהוה את יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את

אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא בחרבך האלה וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר ולא בקשתך: 13 ואתן לכם ארץ אשר לא יגעת שנים: 30 ויקברו אתו בנבול נחלתו בתמנת סרח בה וערים אשר לא בניתם ותשבו בהם כרמים אשר בהר אפרים מצפון להר געש: 31 ויעבד וזיתים אשר לא נטעתם אתם אכלים: 14 ועתה ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים יראו את יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת והסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה: 15 ואם רע בעיניכם יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבדון בחלקת השרה אשר קנה יעקב מאת בני חמור אם את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר בעבר הנהר ואם את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ואנכי וביתי נעבד את יהוה: 16 ויען העם ויאמר חלילה לנו מעזב את יהוה לעבד אלהים אחרים: 17 כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את האתות הנדלות האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבם: 18 ויגרש יהוה את כל העמים ואת האמרי ישב הארץ מפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו: 19 ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל קנוא הוא לא ישא לפשעכם ולחטאותיכם: 20 כי תעזבו את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר היטיב לכם: 21 ויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נעבד: 22 ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם בחרתם לכם את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים: 23 ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה אלהי ישראל: 24 ויאמרו העם אל יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע: 25 ויכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק ומשפט בשכם: 26 ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה: 27 ויאמר יהושע אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה כי היא שמעה את כל אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן תכחשון באלהיכם: 28 וישלח יהושע את העם איש לנחלתו: 29 ויהי אחרי הדברים

בני ישראל וישבו אותם דבר: 33 וייטב הדבר יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן ובני גד יושבים בה: 34 ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים:

23 ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים: 2 ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי בימים: 3 ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: 4 ראו הפלתי לכם את הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש: 5 ויהוה אלהיכם הוא יחדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם: 6 וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין ושמאל: 7 לבלתי בוא בגוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדו ולא תשתחוו להם: 8 כי אם ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה: 9 ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה: 10 איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם: 11 ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהיכם: 12 כי אם שוב תשובו ודבקתם ביתר הגוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחתנתם בהם ובאתם בהם והם בכם: 13 ידוע תדעו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעל האדמה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: 14 והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם ככל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר

24 ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים: 2 ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים: 3 ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען וארב את זרעו ואתן לו את יצחק: 4 ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שער לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים: 5 ואשלח את משה ואת אהרן ואנף את מצרים כאשר עשיתי בקרבו ואחר הוצאתי אתכם: 6 ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב ובפרשים ים סוף: 7 ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביניכם ובין המצרים ויבא את הים ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי במצרים ותשבו במדבר ימים רבים: 8 ואביאה אתכם אל ארץ האמורי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם: 9 ויקם בלק בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם: 10 ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם מידו: 11 ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו האמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרנשי החוי והיבوسی ואתן אותם בידכם: 12 ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש

לאחיהם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם
לאהליכם אל ארץ אחוזתכם אשר נתן לכם משה
עבד יהוה בעבר הירדן: 5 רק שמרו מאד לעשות
את המצוה ואת התורה אשר צוה אתכם משה
עבד יהוה לאהבה את יהוה אלהיכם וללכת בכל
דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל
לבבכם ובכל נפשכם: 6 ויברכם יהושע וישלחם
ויילכו אל אהליהם: 7 ולחצי שבט המנשה נתן משה
בבשן ולחציו נתן יהושע עם אחיהם מעבר הירדן
ימה וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם:
8 ויאמר אליהם לאמור בנכסים רבים שובו אל
אהליכם ובמקנה רב מאד בכסף ובזהב ובנחשת
ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקן שלל איביכם
עם אחיהם: 9 וישבו וילכו בני ראובן ובני גד וחצי
שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ
כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחוזתם אשר
נאחזו בה על פי יהוה ביד משה: 10 ויבאו אל
גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן
ובני גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן
מזבח גדול למראה: 11 וישמעו בני ישראל לאמר
הנה בנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה את
המזבח אל מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל
עבר בני ישראל: 12 וישמעו בני ישראל ויקהללו
כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא:
13 וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד
ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד את פינחס
בן אלעזר הכהן: 14 ועשרה נשאים עמו נשיא אחד
נשיא אחד לבית אב לכל משות ישראל ואיש ראש
בית אבותם המה לאלפי ישראל: 15 ויבאו אל בני
ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ
הגלעד וידברו אתם לאמר: 16 כה אמרו כל עדת
יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל
לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם לכם מזבח
למרדכם היום ביהוה: 17 המעט לנו את עון פעור
אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף
בעדת יהוה: 18 ואתם תשבו היום מאחרי יהוה
והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת

עשרה: 5 ולבני קהת הנותרים ממשפחת מטה הרצח את גלון בבשן ואת מגרשה ואת בעשתרה אפרים וממטה דן ומחצי מטה מנשה בנורל ערים ואת מגרשה ערים שתיים: 28 וממטה יששכר את עשר: 6 ולבני גרשון ממשפחות מטה יששכר קשיון ואת מגרשה את דברת ואת מגרשה: 29 את וממטה אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בנורל ערים שלש עשרה: 7 לבני מררי ארבע: 30 וממטה אשר את משאל ואת מגרשה למשפחתם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן ערים שתיים עשרה: 8 ויתנו בני ישראל ללויים את הערים האלה ואת מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד משה בנורל: 9 ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר יקרא אתהן בשם: 33 כל ערי הגרשני למשפחתם 10 ויהי לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני לוי שלש עשרה עיר ומגרשיהן: 34 ולמשפחות בני כי להם היה הנורל ראשונה: 11 ויתנו להם את קרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה ואת מגרשה סביבתיה: 12 ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחזתו: 13 ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח את חברון ואת מגרשה ואת לבנה ואת מגרשה: 14 ואת יתר ואת מגרשה ואת אשתמוע ואת מגרשה: 15 ואת חלן ואת מגרשה ואת דבר ואת מגרשה: 16 ואת עין ואת מגרשה ואת יטה ואת מגרשה את בית שמש ואת מגרשה ערים תשע מאת שני השבטים האלה: 17 וממטה בנימין את גבעון ואת מגרשה את גבע ואת מגרשה: 18 את ענתות ואת מגרשה ואת עלמון ואת מגרשה ערים ארבע: 19 כל ערי בני אהרן הכהנים שלש עשרה ערים ומגרשיהן: 20 ולמשפחות בני קהת הלויים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים: 21 ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את שכם ואת מגרשה בהר אפרים ואת נזר ואת מגרשה: 22 ואת קבצים ואת מגרשה ואת בית חורן ואת מגרשה ערים ארבע: 23 וממטה דן את אלתיקא ואת מגרשה את נבתון ואת מגרשה: 24 את אילון ואת מגרשה את נת רמון ואת מגרשה ערים ארבע: 25 וממחצית מטה מנשה את תענך ואת מגרשה ואת נת רמון ואת מגרשה ערים שתיים: 26 כל ערים עשר ומגרשיהן למשפחות בני קהת הנותרים: 27 ולבני גרשון ממשפחת הלויים מחצי מטה מנשה את עיר מקלט

22 אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה: 2 ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר צויתי אתכם: 3 לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים עד היום הוזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם: 4 ועתה הניח יהוה אלהיכם

20 והרבית וקשיון ואביץ: 21 ורמת ועין גנים ועין חדה ובית פצץ: 22 ופנע הנבול בתבור ושחצומה ובית שמש והיו תצאות נבולם הירדן ערים שש עשרה וחצריהן: 23 זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחתם הערים וחצריהן: 24 ויצא הנורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם: 25 ויהי נבולם חלקת וחלי ובטן ואכשף: 26 ואלמלך ועמעד ומשאל ופנע בכרמל הימה ובשיחור לבנת: 27 ושב מזרח השמש בית דגן ופנע בזבלון ובני יפתח אל צפונה בית העמק ונעיא אל ככול משמאל: 28 ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה: 29 ושב הנבול הרמה ועד עיר מבצר צר ושב הנבול חסה ויהיו תצאתיו הימה מחבל אכזיבה: 30 ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים וחצריהן: 31 זאת נחלת מטה בני אשר למשפחתם הערים האלה וחצריהן: 32 לבני נפתלי יצא הנורל הששי לבני נפתלי למשפחתם: 33 ויהי נבולם מחלף מאלון בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל עד לקום ויהי תצאתיו הירדן: 34 ושב הנבול ימה אזנות תבור ויצא משם חוקקה ופנע בזבלון מנגב ובאשר פנע מים וביהודה הירדן מזרח השמש: 35 וערי מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת: 36 ואדמה והרמה וחצור: 37 וקדש ואדרעי ועין חצור: 38 ויראון ומגדל אל חרם ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחצריהן: 39 זאת נחלת מטה בני נפתלי למשפחתם הערים וחצריהן: 40 למטה בני דן למשפחתם יצא הנורל השביעי: 41 ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר שמש: 42 ושעלבין ואילון ויתלה: 43 ואילון ותמנתה ועקרון: 44 ואלתקה ונבתון ובעלת: 45 ויהד ובני ברק וגת רמון: 46 ומי הירקון והרקון עם הנבול מול יפו: 47 ויצא נבול בני דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עם לשם וילכדו אותה ויכו אותה לפי חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם: 48 זאת נחלת מטה בני דן למשפחתם הערים האלה וחצריהן: 49 ויכלו לנחל את הארץ לגבולתיה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון

20 וידבר יהוה אל יהושע לאמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה: 3 לנוס שמה רוצח מכה נפש בשגנה בבלי דעת והיו לכם למקלט מנאל הדם: 4 ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקני העיר ההיא את דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עמם: 5 וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שנא הוא לו מתמול שלשים: 6 וישב בעיר ההיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם אז ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס משם: 7 ויקדשו את קדש בגליל בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קרית ארבע היא חברון בהר יהודה: 8 ומעבר לירדן ירחיו מזרחה נתנו את בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת ראמת בגלעד ממטה גד ואת גלון בבשן ממטה מנשה: 9 אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל מכה נפש בשגנה ולא ימות ביד גאל הדם עד עמדו לפני העדה:

21 ויגשו ראשי אבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטות לבני ישראל: 2 וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה לתת לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו: 3 ויתנו בני ישראל ללויים מנחלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מגרשיהן: 4 ויצא הנורל למשפחת הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלויים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בנימן בגורל ערים שלש

אתם מתרפים לבוא לרשת את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם: 4 הבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אלי: 5 והתחלקו אתה לשבעה חלקים יהודה יעמד על גבולו מנגב ובית יוסף יעמדו על גבולם מצפון: 6 ואתם תכתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם אלי הנה ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו: 7 כי אין חלק ללזים בקרבכם כי כהנת יהוה נחלתו וגד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה: 8 ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לכו והתהלכו בארץ וכתבו אותה ושובו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה: 9 וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוה לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שלה: 10 וישלך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקתם: 11 ויעל גורל מטה בני בנימן למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף: 12 ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימיה ויהי תצאתיו מדברה בית און: 13 ועבר משם הגבול לזוה אל כתף לזוה נגבה היא בית אל וירד הגבול עטרות אדר על ההר אשר מנגב לבית חרון תחתון: 14 ותאר הגבול ונסב לפאת ים נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון נגבה והיה תצאתיו אל קרית בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת ים: 15 ופאת נגבה מקצה קרית יערים ויצא הגבול ימיה ויצא אל מעין מי נפתוח: 16 וירד הגבול אל קצה ההר אשר על פני גי בן הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד גי הנם אל כתף היבوسی נגבה וירד עין רגל: 17 ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה אדמים וירד אבן בהן בן ראובן: 18 ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבתה: 19 ועבר הגבול אל כתף בית חנניה צפונה והיה תצאתיו הגבול

19

ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה: 2 ויהי להם בנחלתם באר שבע ושבע ומולדה: 3 וחצר שועל ובלה ועצם: 4 ואלתולד ובתול וחרמה: 5 וצקלג ובית המרכבות וחצר סוס: 6 ובית לבאות ושרון ערים שלש עשרה וחצריהן: 7 עין רמון ועתר ועשן ערים ארבע וחצריהן: 8 וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון למשפחתם: 9 מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם: 10 ויעל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד שריד: 11 ועלה גבולם לימיה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם: 12 ושב משריד קדמה מזרח השמש על גבול כסלת תבר ויצא אל הדברת ועלה יפיע: 13 ומשם עבר קדמה מזרחה נתה חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר הנעה: 14 ונסב אתו הגבול מצפון חנתן והיו תצאתיו גי יפתח אל: 15 וקטת ונהלל ושמרון ויראלה ובית לחם ערים שנים עשרה וחצריהן: 16 זאת נחלת בני זבולן למשפחותם הערים האלה וחצריהן: 17 ליששכר יצא הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם: 18 ויהי גבולם זירעאלה והכסולת ושונם: 19 וחפרים ושיאן ואנחרת:

וציער ערים תשע וחצריהן: 55 מעון כרמל וזיף 4 ותקרבה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ויוטה: 56 ויזרעאל ויקדעם וזנוח: 57 הקין גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן: 58 חלחול בית צור ונדור: 59 ומערת ובית ענות ואלתקן ערים שש וחצריהן: 60 קרית בעל היא קרית יערים והרבה ערים שנים וחצריהן: 61 במדבר בית הערבה מדין וסככה: 62 והנבשן ועיר המלח ועין גדי ערים שש וחצריהן: 63 ואת היבסי יושבי ירושלם לא יוכלו בני יהודה להורישם וישב היבסי את בני יהודה בירושלם עד היום הזה:

16 ויצא הנורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו מזרחה המדבר עלה מיריחו בהר בית אל: 2 ויצא מבית אל לזוזה ועבר אל גבול הארכי עטרות: 3 וירד ימה אל גבול היפלט עד גבול בית חורן תחתון ועד גזר והיו תצאתו ימה: 4 וינחלו בני יוסף מנשה ואפרים: 5 ויהי גבול בני אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד בית חורן עליון: 6 ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינוחה: 7 וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירדן: 8 מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם: 9 והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהן: 10 ולא הורישו את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה ויהי למס עבד:

17 ויהי הנורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן: 2 ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן יוסף הזכרים למשפחתם: 3 ולצלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי אם בנות ואלה שמות בנותיו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה:

18 ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישכינו שם את אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם: 2 ויוותרו בבני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם שבעה שבטים: 3 ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה

את ההר הזה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם וערים גדולות בצורות אולי יהוה אותי והורשתים כאשר דבר יהוה: ¹³ ויברכהו יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה לנחלה: ¹⁴ על כן היתה חברון לכלב בן יפנה הקנזי לנחלה עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל: ¹⁵ ושם חברון לפנים קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה:

15 ויהי הנורל למטה בני יהודה למשפחתם אל גבול אדום מדבר צן נגבה מקצה תימן: ² ויהי להם גבול נגב מקצה ים המלח מן הלשן הפנה נגבה: ³ ויצא אל מנגב למעלה עקברים ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקע: ⁴ ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים והיה תצאות הגבול ימה זה יהיה לכם גבול נגב: ⁵ וגבול קדמה ים המלח עד קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון הים מקצה הירדן: ⁶ ועלה הגבול בית חגלה ועבר מצפון לבית הערבה ועלה הגבול אבן בהן בן ראובן: ⁷ ועלה הגבול דברה מעמק עכור וצפונה פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה אדמים אשר מנגב לנחל ועבר הגבול אל מי עין שמש והיו תצאתיו אל עין רגל: ⁸ ועלה הגבול גי בן הנם אל כתף היבوسی מנגב היא ירושלים ועלה הגבול אל ראש ההר אשר על פני גי הנם ימה אשר בקצה עמק רפאים צפנה: ⁹ ותאר הגבול מראש ההר אל מעין מי נפתוח ויצא אל ערי הר עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים: ¹⁰ ונסב הגבול מבעלה ימה אל הר שעיר ועבר אל כתף הר יערים מצפונה היא כסלון וירד בית שמש ועבר תמנה: ¹¹ ויצא הגבול אל כתף עקרון צפונה ותאר הגבול שכרונה ועבר הר הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה: ¹² וגבול ים הימה הגדול וגבול זה גבול בני יהודה סביב למשפחתם: ¹³ ולכלב בן יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהוה ליהושע את קרית ארבע אבי הענק היא חברון: ¹⁴ וירש משם כלב

את שלושה בני הענק את ששי ואת אחימן ואת תלמי ילידי הענק: ¹⁵ ויעל משם אל ישיבי דבר ושם דבר לפנים קרית ספר: ¹⁶ ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה: ¹⁷ וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו את עכסה בתו לאשה: ¹⁸ ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה שדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: ¹⁹ ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה את גלת עליות ואת גלת תחתיות: ²⁰ זאת נחלת מטה בני יהודה למשפחתם: ²¹ ויהיו הערים מקצה למטה בני יהודה אל גבול אדום בנגבה קבצאל ועדר ויגור: ²² וקינה ודימונה ועדעדה: ²³ וקדש וחצור ויתנן: ²⁴ זיף ושלם ובעלות: ²⁵ וחצור חרתה וקריות חצרון היא חצור: ²⁶ אמם ושמע ומולדה: ²⁷ וחצר גדה וחשמון ובית פלט: ²⁸ וחצר שועל ובאר שבע ובזיותיה: ²⁹ בעלה ועיים ועצם: ³⁰ ואלתולד וכסיל וחרמה: ³¹ וצקלג ומדמנה וסנסנה: ³² ולבאות ושלחים ועין ורמון כל ערים עשרים ותשע וחצריהן: ³³ בשפלה אשתאול וצרעה ואשנה: ³⁴ וזנוח ועין ננים תפוח והעינים: ³⁵ ירמות ועדלם שוכה ועזקה: ³⁶ ושערים ועדיתים והגדרה וגדרתים ערים ארבע עשרה וחצריהן: ³⁷ צנן וחדשה ומגדל גד: ³⁸ ודלען והמצפה ויקתאל: ³⁹ לכיש ובצקת ועגלון: ⁴⁰ וכבון ולחמס וכתליש: ⁴¹ וגדרות בית דגון ונעמה ומקדה ערים שש עשרה וחצריהן: ⁴² לבנה ועתר ועשן: ⁴³ ויפתח ואשנה ונציב: ⁴⁴ וקעילה ואכזיב ומראשה ערים תשע וחצריהן: ⁴⁵ עקרון ובנתיה וחצריה: ⁴⁶ מעקרון וימה כל אשר על יד אשדוד וחצריהן: ⁴⁷ אשדוד בנותיה וחצריה עזה בנותיה וחצריה עד נחל מצרים והים הגבול וגבול: ⁴⁸ ובהר שמיר ויתיר ושוכה: ⁴⁹ ודנה וקרית סנה היא דבר: ⁵⁰ וענב ואשתמה וענים: ⁵¹ וגשן וחלן וגלה ערים אחת עשרה וחצריהן: ⁵² ארב ורומה ואשען: ⁵³ וינים ובית תפוח ואפקה: ⁵⁴ וחמטה וקרית ארבע היא חברון

מים כל צידינים אנכי אורישם מפני בני ישראל רק הפלה לישראל בנחלה כאשר צויתך: 7 ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה: 8 עמו הראובני והגדי לקחו נחלתם אשר נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה: 9 מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר מידבא עד דיבון: 10 וכל ערי סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון: 11 והגלעד וגבול הנשורי והמעכתי וכל הר חרמון וכל הבשן עד סלכה: 12 כל ממלכות עוג בבשן אשר מלך בעשתרות ובאדרעי הוא נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם: 13 ולא הורישו בני ישראל את הנשורי ואת המעכתי וישב נשור ומעכת בקרב ישראל עד היום הזה: 14 רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשי יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו: 15 ויתן משה למטה בני ראובן למשפחתם: 16 ויהי להם הגבול מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר על מידבא: 17 חשבון וכל עריה אשר במישר דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון: 18 ויהצה וקדמת ומפעת: 19 וקריתים ושבמה וצרת השחר בהר העמק: 20 ובית פעור ואשדות הפסגה ובית הישמות: 21 וכל ערי המישר וכל ממלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה משה אתו ואת נשיאי מדין את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיחון ישיב הארץ: 22 ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם: 23 ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת נחלת בני ראובן למשפחתם הערים וחצריהן: 24 ויתן משה למטה גד לבני גד למשפחתם: 25 ויהי להם הגבול יעזר וכל ערי הגלעד וחצי ארץ בני עמון עד ערוער אשר על פני רבה: 26 ומחשבון עד רמת המצפה ובטנים וממחנים עד גבול לדבר: 27 ובעמק בית הרם ובית נמרה וסכות וצפון יתר ממלכות סיחון מלך חשבון הירדן וגבול עד קצה ים כנרת עבר הירדן

14 ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות המטות לבני ישראל: 2 בנורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה לתשעת המטות וחצי המטה: 3 כי נתן משה נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן וללויים לא נתן נחלה בתוכם: 4 כי היו בני יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללויים בארץ כי אם ערים לשבת ומגרשיהם למקניהם ולקנינים: 5 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ: 6 ויגשו בני יהודה אל יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן יפנה הקנזי אתה ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האלהים על אדותי ועל אדותיך בקדש ברנע: 7 בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד יהוה אתי מקדש ברנע לרגל את הארץ ואשב אתו דבר כאשר עם לבבי: 8 ואחי אשר עלו עמי המסיו את לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי: 9 וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה ולבניך עד עולם כי מלאת אחרי יהוה אלהי: 10 ועתה הנה החיה יהוה אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הלך ישראל במדבר ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמנים שנה: 11 עורני היום חזק כאשר ביום שלח אותי משה ככחי אז וככחי עתה למלחמה ולצאת ולבוא: 12 ועתה תנה לי

שרף באש: 12 ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכר יהושע ויכם לפי חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבד יהוה: 13 רק כל הערים העמדות על תלם לא שרפם ישראל זולתי את חצור לבדה שרף יהושע: 14 וכל שלל הערים האלה והבהמה בזו להם בני ישראל רק את כל האדם הכו לפי חרב עד השמידם אותם לא השאירו כל נשמה: 15 כאשר צוה יהוה את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה את משה: 16 ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת כל ארץ הנגשן ואת השפלה ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלתה: 17 מן ההר החלק העולה שער ועד בעל גר בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכיהם לכר ויכם וימיתם: 18 ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה: 19 לא היתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי החוי ישבי נבעון את הכל לקחו במלחמה: 20 כי מאת יהוה היתה לחזק את לבם לקראת המלחמה את ישראל למען החרים לבלתי היות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה: 21 ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מן ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם עריהם החרים יהושע: 22 לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בנת ובאשדוד נשארו: 23 ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה ממלחמה:

13 ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה: 2 זאת הארץ הנשארת כל גלילות

12 ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה השמש מנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה מזרחה: 2 סחון מלך האמרי היושב בחשבון משל מערוער אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הגלעד ועד יבק הנחל גבול בני עמון: 3 והערבה עד ים כנרת מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך בית הישמות ומתימן תחת אשדות חמת: 6 כל יושבי ההר מן הלבנון עד משרפת

בשלום לא חרץ לבני ישראל לאיש את לשנו: ואת כל עריה ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר 22 ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אלי את חמשת המלכים האלה מן המערה: 23 ויעשו כן ויצאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלים את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך ענגלון: 24 ויהי כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכו אתו קרבו שימו את רגליכם על צוארי המלכים האלה ויקרבו ושימו את רגליהם על צואריהם: 25 ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים אותם: 26 ויכם יהושע אחרי כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים ויהיו תלויים על העצים עד הערב: 27 ויהי לעת בוא השמש צוה יהושע וירידום מעל העצים וישלכם אל המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים נדרות על פי המערה עד עצם היום הזה: 28 ואת מקדה לכד יהושע ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה החרם אותם ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו: 29 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדה לבנה וילחם עם לבנה: 30 ויתן יהוה גם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו: 31 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה וילחם בה: 32 ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה ללבנה: 33 אז עלה הרם מלך גזר לעזר את לכיש ויכהו יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר לו שריד: 34 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש ענגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה: 35 וילכדוה ביום ההוא ויכוה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר עשה ללכיש: 36 ויעל יהושע וכל ישראל עמו מענגלנה חברונה וילחמו עליה: 37 וילכדוה ויכוה לפי חרב ואת מלכה

11 ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף: 2 ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות דור מים: 3 הכנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבסי בהר והחוי תחת חרמון בארץ המצפה: 4 ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם רב כחול אשר על שפת הים לרב וסוס ורכב רב מאד: 5 ויועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל מי מרום להלחם עם ישראל: 6 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם כי מחר כעת הזאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסייהם תעקר ואת מרכבתיהם תשרף באש: 7 ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרום פתאם ויפלו בהם: 8 ויתנם יהוה ביד ישראל ויכום וירדפום עד צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכם עד בלתי השאיר להם שריד: 9 ויעש להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוסייהם עקר ואת מרכבתיהם שרף באש: 10 וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפניו היא ראש כל הממלכות האלה: 11 ויכו את כל הנפש אשר בה לפי חרב החרם לא נותר כל נשמה ואת חצור

מאד: 14 ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהוה לא שאלו: 15 ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה: 16 ויהי מקצה שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם אליו ובקרבם הם ישיבים: 17 ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון והכפירה ובארות וקרית יערים: 18 ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים: 19 ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם: 20 זאת נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם: 21 ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים: 22 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישיבים: 23 ועתה אדוורים אתם ולא יכרת מכם עבר וחטבי עצים ושאבי מים לבית אלהי: 24 ויענו את יהושע ויאמרו כי הנד הנד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיר את כל ישיבי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה: 25 ועתה הננו בידך כטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה: 26 ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום: 27 ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי מים לעדה ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר:

10 ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלם כי לכד יהושע את העי ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישיבי גבעון את ישראל ויהיו בקרבם: 2 וייראו מאד כי עיר גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי וכל אנשיה גברים: 3 וישלח אדני צדק מלך ירושלם אל הוהם מלך חברון ואל פראם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דביר

העיר: 15 וינגעו יהושע וכל ישראל לפניו וינסו דרך המדבר: 16 ויזעקו כל העם אשר בעיר לדרך אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן העיר: 17 ולא נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו אחרי ישראל: 18 ויאמר יהוה אל יהושע נטה בכידון אשר בידך אל העי כי בידך אתגנה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר: 19 והאורב קם מהרה ממקומו וירצו כנשות ידו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו ויציתו את העיר באש: 20 ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידיים לנוס והנה והעם הנס המדבר נהפך אל הרודף: 21 ויהושע וכל ישראל ראו כי לכד הארב את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את אנשי העי: 22 ואלה יצאו מן העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר לו שריד ופליט: 23 ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אל יהושע: 24 ויהי ככלות ישראל להרג את כל יושבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי חרב עד תמס וישבו כל ישראל העי ויכו אתה לפי חרב: 25 ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי: 26 ויהושע לא השיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר החריס את כל יושבי העי: 27 רק הבהמה ושלל העיר ההיא בזזו להם ישראל כדבר יהוה אשר צוה את יהושע: 28 וישרף יהושע את העי וישימה תל עולם שממה עד היום הזה: 29 ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע וירידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה: 30 אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל: 31 כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים: 32 ויכתב שם על האבנים את משנה תורת משה

9 ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני הפרזי החוי והיבסי: 2 ויתקבצו יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד: 3 וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי: 4 ויעשו גם המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים ומצררים: 5 ונעלות בלות ומשלאות כרגליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים: 6 וילכו אל יהושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית: 7 ויאמרו איש ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה יושב ואיך אכרות לך ברית: 8 ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אלהם יהושע מי אתם ומאין תבאו: 9 ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים: 10 ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות: 11 ויאמרו אלינו זקינינו וכל יושבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית: 12 זה לחמנו חם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים: 13 ואלה נאדות היין אשר מלאנו חרשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב הדרך

אמר אחרי אשר הפך ישראל ערף לפני איביו: 9 וישמעו הכנעני וכל ישיב הארץ ונסבו עלינו והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול: 10 ויאמר יהוה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך: 11 חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן החרם וגם נגבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם: 12 ולא יכלו הזה:

8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת קח עמך את כל עם המלחמה וקום עליה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו: 2 ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבזו לכם שים לך ארב לעיר מאחריה: 3 ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם ללילה: 4 ויצו אתם לאמר ראו אתם ארבים לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מן העיר מאד והייתם כלכם נכנים: 5 ואני וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר והיה כי יצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: 6 ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן העיר כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: 7 ואתם תקמו מהאורב והורשתם את העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם: 8 והיה כתפשכם את העיר תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם: 9 וישלחם יהושע וילכו אל המארב וישבו בין בית אל ובין העי מים לעי וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העם: 10 וישכם יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי: 11 וכל העם המלחמה אשר אתו עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי והגיו בינו ובין העי: 12 ויקח כחמשת אלפים איש וישם אותם ארב בין בית אל ובין העי מים לעיר: 13 וישימו העם את כל המחנה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק: 14 והיה כראות מלך העי וימהרו וישכימו ויצאו אנשי העיר לקראת ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי ארב לו מאחרי

השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות: 5 והיה במשך בקרן היובל בשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו: 6 ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון יהוה: 7 ויאמרו אל העם עברו וסבו את העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה: 8 ויהי כאמר יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלך אחריהם: 9 והחלוץ הלך לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף הלך אחרי הארון הלך ותקע בשופרות: 10 ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם: 11 ויסב ארון יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה: 12 וישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה: 13 ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היבלים לפני ארון יהוה הלכים הלך ותקעו בשופרות והחלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך אחרי ארון יהוה הולך ותקע בשופרות: 14 ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו ששת ימים: 15 ויהי ביום השביעי וישכמו כעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים: 16 ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר: 17 והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בבית כי תחבאתה את המלאכים אשר שלחנו: 18 ורק אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמנתם את מחנה ישראל לחרם ועכרתם אותו: 19 וכל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא: 20 וירע העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו

7 וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל: 2 וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את העי: 3 וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם כאלפים איש או כשלשת אלפים איש יעלו ויכו את העי אל תיגע שמה את כל העם כי מעט המה: 4 ויעלו מן העם שמה כשלשת אלפים איש וינסו לפני אנשי העי: 5 ויכו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום לפני השער עד השברים ויכום במורד וימס לבב העם ויהי למים: 6 ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וקני ישראל ויעלו עפר על ראשם: 7 ויאמר יהושע אהה ארני יהוה למא העברת העביר את העם הזה את הירדן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן: 8 בי ארני מה

למספר שבטי בני ישראל ויעברום עמם אל המלון וינחום שם: 9 ושתים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה: 10 והכהנים נשאי הארון עומדים בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע וימהרו העם ויעברו: 11 ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעבר ארון יהוה והכהנים לפני העם: 12 ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה חמשים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה: 13 כארבעים אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו: 14 ביום ההוא גדל יהוה את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אתו כאשר יראו את משה כל ימי חייו: 15 ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: 16 צוה את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן: 17 ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן הירדן: 18 ויהי בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן למקומם וילכו כתמול שלשום על כל גדותיו: 19 והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו: 20 ואת שתיים עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל: 21 ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם מחר את אבותם לאמר מה האבנים האלה: 22 והודעתם את בניכם לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן הזה: 23 אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו: 24 למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים:

6 ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא: 2 ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל: 3 וסבתם את העיר כל אנשי המלחמה הקיף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: 4 ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות חייבלים לפני הארון וביום

בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב
הרדפים ואחר תלכו לדרככם: 17 ויאמרו אליה
האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו: ואת הפרזי ואת הנרגשי והאמרי והיבוסים: 11 הנה
18 הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוש השני
הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך 12 ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל
ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי
אליך הביתה: 19 והיה כל אשר יצא מדלתי
ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר
יהיה אתך בבית דמו בראשו אם יד תהיה בו: ויעמדו נד אחד: 14 ויהי בנסע העם מאהליהם
20 ואם תגיד את דברנו זה והיינו נקים משבעתך
אשר השבעתנו: 21 ותאמר כדברכם כן הוא
ותשלחם וילכו ותקשר את תקות השני בחלון:
22 וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד
שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא
מצאו: 23 וישבו שני האנשים וירדו מזהה ויעברו
ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות
אותם: 24 ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את
כל הארץ וגם נמנו כל ישבי הארץ מפנינו:

3 וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשטים ויבאו עד
הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם שרם יעברו:
2 ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב
המוצנה: 3 ויצו את העם לאמר כראותכם את
ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלויים נשאים
אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו: 4 אך
רחוק יהיה ביניכם ובינו כאלפים אמה במדה
אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך
אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול
שלשום: 5 ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר
יעשה יהוה בקרבכם נפלאות: 6 ויאמר יהושע אל
הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני
העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם:
7 ויאמר יהוה אל יהושע היום הזה אחל גדלך
בעיני כל ישראל אשר ידעו כי כאשר הייתי עם
משה אהיה עמך: 8 ואתה תצוה את הכהנים נשאי
ארון הברית לאמר כבאכם עד קצה מי הירדן
בירדן תעמדו: 9 ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו
הנה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם: 10 ויאמר

4 ויהי כאשר תמו כל הגוים לעבור את הירדן
ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: 2 קחו לכם מן
העם שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד משבט:
3 ויצו אותם לאמר שאו לכם מזה מתוך הירדן
ממצב רגלי הכהנים הכין שנים עשרה אבנים
והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר
תלינו בו הלילה: 4 ויקרא יהושע אל שנים העשר
איש אשר הכין מבני ישראל איש אחד איש אחד
משבט: 5 ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון
יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש
אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל:
6 למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם
מחר לאמר מה האבנים האלה לכם: 7 ואמרתם
להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית
יהוה בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים
האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם: 8 ויעשו כן
בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה
אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר: 2 משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: 3 כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתי כאשר דברתי אל משה: 4 מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם: 5 לא יתיצב איש לפניך כל ימי חיך כאשר הייתי עם משה אחיה עמך לא ארפך ולא אעזבך: 6 חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם: 7 רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוה משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאול למען תשכיל בכל אשר תלך: 8 לא ימוש ספר התורה הזה מפיד והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל: 9 הלוא צויתיך חזק ואמץ אל תערך ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך: 10 ויצו יהושע את שטרי העם לאמר: 11 עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה: 12 ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר: 13 זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת: 14 נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמושים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם: 15 עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש: 16 ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך: 17 ככל אשר

שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה: 18 כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצוו יומת רק חזק ואמץ:

וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה: 2 ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ: 3 וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו: 4 ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין המה: 5 ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום: 6 והיא העלתם הגנה ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על הגג: 7 והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם: 8 והמה שרם ישכבון והיא עלתה עליהם על הגג: 9 ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו וכי נמנו כל יושבי הארץ מפניכם: 10 כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחן ולעוג אשר החרמתם אותם: 11 ונשמע וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: 12 ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת: 13 והחיתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והצלתם את נפשתינו ממות: 14 ויאמרו לה האנשים נפשנו תחיתכם למות אם לא תגידו את דברנו זה והיה בתת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת: 15 ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא יושבת: 16 ותאמר להם ההרה לכו פן יפגעו

מדברתיך: 4 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת
יעקב: 5 ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם
יחד שבטי ישראל: 6 יחי ראובן ואל ימת ויהי תדרך:

34 ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש
הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל
הארץ את הגלעד עד דן: 2 ואת כל גפתלי ואת
ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים
האחרון: 3 ואת הנגב ואת הככר בקעת ירחו עיר
התמרים עד צער: 4 ויאמר יהוה אליו זאת הארץ
אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר
לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר:
5 וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי
יהוה: 6 ויקבר אתו בני בארץ מואב מול בית פעור
ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה: 7 ומשה בן
מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס
לחה: 8 ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב
שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה: 9 ויהושע בן
נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו
וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה
את משה: 10 ולא קם נביא עוד בישראל כמשה
אשר ידעו יהוה פנים אל פנים: 11 לכל האתות
והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים
לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: 12 ולכל הירד
החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני
כל ישראל:

מתיו מספר: 7 וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה
קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר
מצריו תהיה: 8 וללוי אמר תמיד ואוריך לאיש
חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה:
9 האמר לאביו ולאמו לא ראינו ואת אחיו לא
הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך
ינצרו: 10 יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל
ישימו קטורה באפק וכליל על מזבחך: 11 ברך
יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מוחץ מתנים קמיו
ומשנאיו מן יקומו: 12 לבנימן אמר ידיד יהוה
ישכן לבטח עליו חפץ עליו כל היום ובין כתיפיו
שכן: 13 וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד
שמים מטל ומתהום רבצת תחת: 14 וממגד תבואת
שמש וממגד גרש ירחים: 15 ומראש הררי קדם
וממגד גבעות עולם: 16 וממגד ארץ ומלאה ורצון
שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר
אחיו: 17 בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו
בהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות
אפרים והם אלפי מנשה: 18 ולזבולן אמר שמח
זבולן בצאתך ויששכר באהליך: 19 עמים הר
יקראו שם יזבחו וזבחי צדק כי שפע ימים יינקו
ושפוני טמוני חול: 20 ולגד אמר ברוך מרחיב גד
כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד: 21 וירא ראשית
לו כי שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת
יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל: 22 ולדן אמר
דן גור אריה יונק מן הבשן: 23 ולנפתלי אמר
נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום
ירשה: 24 ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי
רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו: 25 ברזל ונחשת
מנעליך וכימך דבאך: 26 אין כאל ישראל רכב
שמים בעזרך ובנאותו שחקים: 27 מענה אלהי
קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר
השמד: 28 וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל
ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל: 29 אשריך

7 זכר ימות עולם בינו שנות דור ודור שאל אביך עמדי חתם באוצרתי: 35 לי נקם ושלם לעת תמוט ויגדך זקניך ויאמרו לך: 8 בהנחל עליון גוים רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו: 36 כי בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ידן יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת ישראל: 9 כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו: יד ואפס עצור ועזוב: 37 ואמר אי אלהימו צור ימצאוהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבבנהו חסיו בו: 38 אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין יבוננהו יצרנהו כאישון עינו: 11 כנשר יעיר קנו על נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה: 39 ראו גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו: עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית 12 יהוה בדר ינחנו ואין עמו אל נכר: 13 ירכבהו ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל: 40 כי על במותי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש אשא אל שמים ידי ואמרתיו חי אנכי לעולם: 41 אם מסלע ושמן מחלמיש צור: 14 חמאת בקר וחלב שנותי ברק חרבי ותאחזו במשפט ידי אשיב נקם צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר: 15 וישמן תאכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב: ישרון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו 43 הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב וינבל צור ישעתו: 16 יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסהו: 17 יזבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבתיכם: נון: 45 ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה 18 צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך: 19 וירא יהוה וינאץ מכם בניו ובנותיו: 20 ויאמר אסתירה לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר פני מזהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה בני לא אמן בם: 21 הם קאנוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בנוי נבל כעיסים: 22 כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים: (Sheol h7585) 23 אספה עלימו רעות חצי אכלה בם: אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב 24 מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרידי ושן בהמות אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני אשלח בם עם חמת זחלי עפר: 25 מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה ויונק עם איש שיבה: 26 אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם: 27 לולי כעס אויב אנור פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל זאת: 28 כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה: 29 לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם: 30 איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם: 31 כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים: 32 כי מנפן סדם גנפם ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש אשכלת מדרת למו: 33 חמת תנינם יינם וראש פתנים אכזר: 34 הלא הוא כמס

33 וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: 2 ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אש דת למו: 3 אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא

אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: 4 ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם: 5 ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם: 6 חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזובך: 7 ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת להם ואתה תנחילנה אותם: 8 ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזובך לא תירא ולא תחת: 9 ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל: 10 ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת השמיטה בחג הסוכות: 11 בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נדר כל ישראל באזניהם: 12 הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת: 13 ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: 14 ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד: 15 וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל: 16 ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר בא שמה בקרב ויעזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו: 17 וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרת פני מהם והיה לאכל ומצאיהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה: 18 ואנכי הסתר אסתיר פני ביום

32 האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי: 2 יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב: 3 כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו: 4 הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: 5 שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל: 6 ה ליהוה תנמלו זאת עם נבל ולא חכם הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך:

אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן והרבך מאבתך: 6 ומל יהוה אלהיך את לבבך יש בככם שרש פרה ראש ולענה: 19 והיה בשמעו ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר לבבך ובכל נפשך למען חיך: 7 ונתן יהוה אלהיך שלום יהיה לי כי בשררות לבי אלך למען ספות את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר הרוה את הצמאה: 20 לא יאבה יהוה סלה לו רדפוך: 8 ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום: 9 והותירך בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים: 21 והבדילו יהוה לרעה בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתך: 10 כי בספר התורה הזה: 22 ואמר הרור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה: 23 גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: 24 ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: 25 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: 26 וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם: 27 ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה: 28 ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: 29 הנסרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

30 והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: 2 ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום וביניך בכל לבבך ובכל נפשך: 3 ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: 4 אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: 5 והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והיטבך

31 וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל: 2 ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה: 3 יהוה

ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך עד האבירו אתך: 52 והצר לך בכל שעריך עד רדת חמתך הנבחות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך: 53 ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנותיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך: 54 האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותיר: 55 מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל שעריך: 56 הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה הצנ על הארץ מהתענג ומרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: 57 ובשליטה היוצת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך: 58 אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת

הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: 59 והפלא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלות ונאמנות וחלים רעים ונאמנים: 60 והשיב בך את כל מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: 61 גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך: 62 ונשאתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך: 63 והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביר אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: 64 והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועברת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן: 65 ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים וראבון נפש: 66 והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחיך: 67 בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפתח לבבך אשר

29 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב: 2 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: 3 המסות הגדלות אשר ראו עיניך האתם והמפתים הגדלים ההם: 4 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: 5 ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך: 6 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: 7 ותבאו אל המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכסם: 8 ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולנדי ולחצי שבט המנשי: 9 ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון: 10 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל: 11 טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימך: 12 לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: 13 למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב: 14 ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: 15 כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: 16 כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: 17 ותראו את שקציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם: 18 פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה

יהוה אלהיך נתן לך: 9 יקימך יהוה לזל לעם לבב: 29 והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור
 קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק
 אלהיך והלכת בדרכיו: 10 וראו כל עמי הארץ וגזול כל הימים ואין מושיע: 30 אשה תארש ואיש
 כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך: 11 והותרך אחר ישגלנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע
 יהוה לטובה בפרי בטןך ובפרי בהמתך ובפרי ולא תחללנו: 31 שורך טבוח לעיניך ולא תאכל
 אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך
 לתת לך: 12 יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב נתנות לאיביך ואין לך מושיע: 32 בניך ובנותיך
 את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות אליהם כל
 כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא היום ואין לאל ידך: 33 פרי אדמתך וכל יגיעך
 תלוה: 13 ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיית רק יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל
 למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה הימים: 34 והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה:
 אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות: 35 יככה יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים
 14 ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך:
 אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי אלהים 36 יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל
 אחרים לעבדם: 15 והיה אם לא תשמע בקול נוי אשר לא ידעת אתה ואבתך ועבדת שם אלהים
 יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אחרים עץ ואבן: 37 והיית לשמה למשל ולשנינה
 אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות בכל העמים אשר ינהגך יהוה שמה: 38 זרע רב
 האלה והשיגוך: 16 ארור אתה בעיר וארור אתה תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה:
 בשדה: 17 ארור טנאך ומשאריתך: 18 ארור 39 כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר
 פרי בטןך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשרות כי תאכלנו התלעת: 40 זיתים יהיו לך בכל גבולך
 צאנך: 19 ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך: 41 ושמן לא תסוך כי ישל זיתך: 41 בנים ובנות תוליד
 20 ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת אדמתך יירש הצלצל: 43 הגר אשר בקרבך יעלה
 המגעת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה: 44 הוא
 21 ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל ילדך ואתה לא תלוננו הוא יהיה לראש ואתה תהיה
 האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: 22 יככה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב
 ובשדפון ובירקון ורדפון עד אבדך: 23 והיו שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך
 ברזל: 24 יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך: 25 יתנך יהוה
 גנף לפני איביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה יהוה בך ברעב ובצמא ובערים ובחסר כל ונתן
 דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות על ברזל על צווארך עד השמידו אתך: 49 ישא
 הארץ: 26 והייתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים יהוה עליך נוי מרחוק מקצה הארץ כאשר יראה
 ולבהמת הארץ ואין מחיר: 27 יככה יהוה בשחין אשר לא תשמע לשנו: 50 נוי עז פנים
 מצרים ובעפלים ובגרם ובחרס אשר לא תוכל אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן: 51 ואכל
 להרפא: 28 יככה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא

נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר
 אשר בקרבך: ¹² כי תכלה לעשר את כל מעשר
 תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי
 לגר ליתום ולאִלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: ¹⁰
 ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום: ¹¹ ויצו משה את
 הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאִלמנה ככל
 מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא
 שכחתי: ¹⁴ לא אכלתי מאני ממנו ולא בערתי ממנו
 בטמא ולא נתתי ממנו למות שמעתי בקול יהוה
 אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: ¹⁵ השקיפה ממעון
 קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת
 האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו
 ארץ זבת חלב ודבש: ¹⁶ היום הזה יהוה אלהיך
 מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים
 ושמרת ועשית אותם ככל לבבך ובכל נפשך:
¹⁷ את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים
 וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטי
 ולשמע בקל: ¹⁸ ויהוה האמריך היום להיות לו
 לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו:
¹⁹ ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה
 ולשם ולתפארת ולהיתך עם קדש ליהוה אלהיך
 כאשר דבר:

27 ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר
 שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום:
² והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים
 גדולות ושרת אתם בשיד: ³ וכתבת עליהן את כל
 דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל
 הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב
 ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך: ⁴ והיה
 בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה
 אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושרת
 אותם בשיד: ⁵ ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך
 מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל: ⁶ אבנים
 שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו
 עולת ליהוה אלהיך: ⁷ וזבחת שלמים ואכלת שם
 ושמחת לפני יהוה אלהיך: ⁸ וכתבת על האבנים

28 והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך
 לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך
 היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גויי הארץ:
² ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע
 בקול יהוה אלהיך: ³ ברוך אתה בעיר וברוך
 אתה בשדה: ⁴ ברוך פרי בטןך ופרי אדמתך ופרי
 בהמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך: ⁵ ברוך
 טנאך ומשאריתך: ⁶ ברוך אתה בבאך וברוך
 אתה בצאתך: ⁷ יתן יהוה את איביך הקמים עליך
 גנפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה
 דרכים ינוסו לפניך: ⁸ יצו יהוה אתך את הברכה
 באסמך ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר

יוציא אליך את העבוס החוצה: 12 ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו: 13 השב תשיב לו את העבוס כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך: 14 לא תעשך שכיר עני ואביון מאחריך או מגרך אשר בארצך בשעריך: 15 ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליה הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: 16 לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו: 17 לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בנדר אלמנה: 18 וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: 19 כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולא למנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך: 20 כי תחבט זיתך לא תפאר אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה: 21 כי תבצר כרמך לא תעולל אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה: 22 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה:

26 והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: 2 ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: 3 ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו: 4 ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך: 5 וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב: 6 וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: 7 ונצעק אל יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: 8 ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאותות ובמפתים: 9 ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: 10 ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך: 11 ושמחת בכל השוב אשר

25 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיק את הצדיק והרשיעו את הרשע: 2 והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר: 3 ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף להכותו על אלה מכה רבה ונקלה אחיו לעיניו: 4 לא תחסם שור בדישו: 5 כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: 6 והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל: 7 ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי: 8 וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה: 9 ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית

אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך: בטוב לו לא תוננו: 17 לא תהיה קדשה מבנות 25 ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו: 26 ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה: 27 כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה: 28 כי ימצא איש נער בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29 ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימיו: 30 לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו:

23 לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל יהוה: 2 לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה: 3 לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם: 4 על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך: 5 ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך: 6 לא תדרש שלום וטבתם כל ימך לעולם: 7 לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי נר היית בארצו: 8 בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה: 9 כי תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע: 10 כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה: 11 והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה: 12 ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ: 13 ויתר תהיה לך על אוניך והיה בשבתך חוץ וחפרתה בה ושבת וכסית את צאתך: 14 כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך: 15 לא תסגיר עבר אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו: 16 עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך

24 כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: 2 ויצאה מביתו והלכה והייתה לאיש אחר: 3 ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: 4 לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: 5 כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח: 6 לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל: 7 כי ימצא איש נגב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך: 8 השומר בגנע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלויים כאשר צויתם תשמרו לעשות: 9 וזכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים: 10 כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו: 11 בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו

ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם
הדם: 9 ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה
הישר בעיני יהוה: 10 כי תצא למלחמה על איביך
ונתנו יהוה אלהיך בידך ושביט שביו: 11 וראית
בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך
לאשה: 12 והבאתה אל תוך ביתך וגלחת את
ראשה ועשתה את צפרניה: 13 והסירה את שמלת
שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה
ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה
והיתה לך לאשה: 14 והיה אם לא חפצת בה
ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא
תתעמר בה תחת אשר עניתה: 15 כי תהיין לאיש
שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו
לו בנים האהובה והשנואה והיה הבכור
לשנואה: 16 והיה ביום הנחילו את בניו את אשר
יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני
בן השנואה הבכר: 17 כי את הבכר בן השנואה
יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא
ראשית אנו לו משפט הבכרה: 18 כי יהיה לאיש
בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו
ויסרו אותו ולא ישמע אליהם: 19 ותפשו בו אביו
ואמו והוציאו אותו אל זקני עירו ואל שער מקמו:
20 ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו
שמע בקלנו וזולל וסבא: 21 ורגמנו כל אנשי עירו
באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל
ישמעו ויראו: 22 וכי יהיה באיש חטא משפט מות
והומת ותלית אותו על עץ: 23 לא תלין גבלתו
על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת
אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה:

22 לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים
והתעלמת מהם השב תשיבם לאחריך: 2 ואם לא
קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך
ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אותו והשבתו לו:
3 וכן תעשה לחמורו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה
לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא
תוכל להתעלם: 4 לא תראה את חמור אחיך או

שלוש ערים על השלש האלה: 10 ולא ישפך דם 9 והיה ככלת השטרים לדבר אל העם ופקדו נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה שרי צבאות בראש העם: 10 כי תקרב אל עיר והיה עליך דמים: 11 וכי יהיה איש שנא לרעהו להלחם עליה וקראת אליה לשלום: 11 והיה אם וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל: 12 ושלחו זקני עירו ולקחו אותו משם ונתנו אותו ביד גאל הדם ומת: 13 לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך: 14 לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: בעיר כל שללה תבו לך ואכלת את שלל איביך 15 לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: 16 כי יקום עד חמש באיש לענות בו סרה: 17 ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: 18 ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: 19 ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם: 19 כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדה עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור: 20 רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אותו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה:

20 כי תצא למלחמה על איביך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: 2 והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: 3 ואמר אלהים שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: 4 כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם: 5 ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: 6 ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: 7 ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: 8 ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו:

21 כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: 2 ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים אשר סביבת החלל: 3 והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: 4 והורדו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבר בו ולא יזרע וזרעו וזרעו שם את העגלה בנחל: 5 ונגשו הכהנים בני לוי כי הם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע: 6 וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: 7 וענו ואמרו ודינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו: 8 כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה

לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי: ¹⁵ שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: ¹⁶ רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד: ¹⁷ ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד: ¹⁸ והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלויים: ¹⁹ והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם: ²⁰ לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל:

18 לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון: **19** כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר 2 ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו: ³ וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה: ⁴ ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: ⁵ כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים: ⁶ וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה: ⁷ ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה: ⁸ חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: ⁹ כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: ¹⁰ לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: ¹¹ וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: ¹² כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך: ¹³ תמים תהיה עם יהוה אלהיך: ¹⁴ כי הגוים האלה אשר יורש

אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך: ¹⁵ נביא מקרבך מאחיד אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: ¹⁶ רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד: ¹⁷ ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד: ¹⁸ והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלויים: ¹⁹ והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם: ²⁰ לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל:

בזרון דברו הנביא לא תגור ממנו:

19 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם: ² שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: ³ תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח: ⁴ וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם: ⁵ ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה וחי: ⁶ פן ירדף נאל הדם אחרי הרצח כי יחס לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: ⁷ על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: ⁸ ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבותיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבותיך: ⁹ כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד

כצבי וכאיל: 23 רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים:

16 שמור את חרש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחרש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה: 2 וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: 3 לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזו יצאת מארץ מצרים למען

תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך: 4 ולא יראה לך שאר בכל נבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: 5 לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: 6 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים: 7 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: 8 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: 9 שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות: 10 ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ירך אשר נתן כאשר יברכך יהוה אלהיך: 11 ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: 12 וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: 13 חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרונך ומיקרבך: 14 ושמחת בחנך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: 15 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: 16 שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם: 17 איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך: 18 שפטים ושטרים

נתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: 19 לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: 20 צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: 21 לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך: 22 ולא תקים לך מצבה אשר שגא יהוה אלהיך:

17 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: 2 כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו: 3 וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי: 4 והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: 5 והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו: 6 על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: 7 יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: 8 כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: 9 ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: 10 ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: 11 על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: 12 והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: 13 וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: 14 כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן

אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו נחלה לרשתה: 5 רק אם שמוע תשמע בקול יהוה
טמא הוא לכם: 11 כל צפור טהרה תאכלו: 12 וזה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר
אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: אנכי מצוך היום: 6 כי יהוה אלהיך ברכך כאשר
13 והראה ואת האיה והדיה למינה: 14 ואת כל דבר לך והעבשת גוים רבים ואתה לא תעבט
ערב למיני: 15 ואת בת היענה ואת התחמס ואת ומשלל בגוים רבים ובך לא ימשלו: 7 כי יהיה
השחק ואת הנץ למינהו: 16 את הכוס ואת הינשוף כך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך
והתנשמת: 17 והקאת ואת הרחמה ואת השלך: אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך
18 והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף: ולא תקפיץ את ירך מאחיק האביון: 8 כי פתח
19 וכל שרך העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: 20 כל תפתח את ירך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר
עוף טהור תאכלו: 21 לא תאכלו כל נבלה לגר יחסר לו: 9 השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך
אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה
קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב ורעה עינך באחיק האביון ולא תתן לו וקרא עליך
אמו: 22 עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא אל יהוה והיה כך חטא: 10 נתן תתן לו ולא ירע
השדה שנה שנה: 23 ואכלת לפני יהוה אלהיך לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך
במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ירך: 11 כי
תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך
ליראה את יהוה אלהיך כל הימים: 24 וכי ירבה לאמר פתח תפתח את ירך לאחיק לעניך ולאבינך
ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך בארצך: 12 כי ימכר לך אחיק העברי או העבריה
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי
כי יברכך יהוה אלהיך: 25 ונתתה בכסף וצרת מעמך: 13 וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו
הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה ריקם: 14 העניק תעניק לו מצאנך ומגנך ומיקבך
אלהיך בו: 26 ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו: 15 וזכרת כי
בבקר ובצאן וביין ובשכר ובכל אשר תשאלך עבר היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על
נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמת אתה לאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי
27 והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך: 28 מקצה שלש שנים טוב לו עמך: 17 ולקחת את המרצע ונתתה באזנו
תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה
בשעריך: 29 ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה כן: 18 לא יקשה בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך
עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברכך
ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ירך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: 19 כל הבכור
אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור
צאנך: 20 לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך: 21 וכי יהיה
בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: 22 בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו

15

מקץ שבע שנים תעשה שמטה: 2 וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה: 3 את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיק תשמט ירך: 4 אפס כי לא יהיה כך אביון כי ברך

הארץ תשפכנו כמים: 25 לא תאכלנו למען ייטב ועד קצה הארץ: 8 לא תאבה לו ולא תשמע אליו לך ולבניך אחריו כי תעשה הישר בעיני יהוה: ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: 26 רק קדשך אשר יהיו לך וגדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה: 27 ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: 28 שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריו עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: 29 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם: 30 השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: 31 לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בנייהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: 32 את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תספך עליו ולא תגרע ממנו:

13 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: 2 ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: 3 לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: 4 אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון: 5 והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: 6 כי יסיתך אחיך בן אמך או בןך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: 7 מאלה העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחוקים ממך מקצה הארץ

14 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדרו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: 2 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: 3 לא תאכל כל תועבה: 4 זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים: 5 איל וצבי ויחמור ואקן ודישן ותאו וזמר: 6 וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבמה אתה תאכלו: 7 אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את הנמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלת גרה המה ופרסה לא הפריסו שמאים הם לכם: 8 ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה שמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו: 9 את זה תאכלו מכל

ולדבקה בו: 23 והוריש יהוה את כל הגוים האלה
מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם: 24 כל
המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן
המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים
האחרון יהיה נבלכם: 25 לא יתיצב איש בפניכם
פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל
הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: 26 ראה
אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: 27 את
הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם
אשר אנכי מצוה אתכם היום: 28 והקללה אם לא
תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך
אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים
אחרים אשר לא ידעתם: 29 והיה כי יביאך יהוה
אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה
ונתתה את הברכה על הר גזרים ואת הקללה על
הר עיבל: 30 הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך
מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול
הנגלגל אצל אלוני מרה: 31 כי אתם עברים את
הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה: 32 ושמתם
לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי
נתן לפניכם היום:

12 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון
לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך
לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על הארמה:
2 אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם
הגוים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על
ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן:
3 ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם
ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון
ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: 4 לא תעשון
כן ליהוה אלהיכם: 5 כי אם אל המקום אשר
יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את
שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: 6 והבאתם
שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת
תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם
וצאנכם: 7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם

ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר
ברכך יהוה אלהיך: 8 לא תעשון ככל אשר אנחנו
עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: 9 כי לא
באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה
אלהיך נתן לך: 10 ועברתם את הירדן וישבתם
בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם
מכל איביכם מסביב וישבתם בשטח: 11 והיה המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה
תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם
וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר
נדריכם אשר תדרו ליהוה: 12 ושמחתם לפני
יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם
ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק
ונחלה אתכם: 13 השמור לך פן תעלה עלתיך
בכל מקום אשר תראה: 14 כי אם במקום אשר
יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם
תעשה כל אשר אנכי מצוה: 15 רק בכל אות נפשך
תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר
נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי
וכאיל: 16 רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכו
כמים: 17 לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך
ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל נדריך
אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך: 18 כי אם לפני
יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה
אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל
משלח ידך: 19 השמור לך פן תעזב את הלוי כל
ימך על אדמתך: 20 כי ירחיב יהוה אלהיך את
גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי
תאוו נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל
בשר: 21 כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך
אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך
בכל אות נפשך: 22 אך כאשר יאכל את הצבי ואת
האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו:
23 רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש
ולא תאכל הנפש עם הבשר: 24 לא תאכלנו על

יטבתה ארץ נחלי מים: 8 בעת ההוא הברדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה ולברך בשמו עד היום הזה: 9 על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו: 10 ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך: 11 ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם: 12 ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: 13 לשמר את מצוות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום לשוב לך: 14 הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: 15 רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכס מכל העמים כיום הזה: 16 ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: 17 כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: 18 עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה: 19 ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: 20 את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע: 21 הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת ואת הנוראת האלה אשר ראו עיניך: 22 בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב:

11 ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים: 2 וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה: 3 ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: 4 ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם

אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאברתם מהר כאשר דבר יהוה לך: 4 אל תאמר בלבבך בהרף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך: 5 לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב: 6 וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה: 7 וזכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה: 8 ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם: 9 בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי: 10 ויתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל: 11 ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים לוחת הברית: 12 ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה: 13 ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: 14 הרף ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו: 15 ואפן וארד מן ההר וההר בער באש ושני לוחת הברית על שתי ידי: 16 וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם: 17 ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם: 18 ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר

10 בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ: 2 ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון: 3 ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לוחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת ביד: 4 ויכתב על הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי: 5 ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה: 6 ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכתן אלעזר בנו תחתיו: 7 משם נסעו הגרנדנה ומן הגרנדנה

המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך: 13 ואהבך וברכך ותרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך על הארמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך: 14 ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך: 15 והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך: 16 ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך: 17 כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם: 18 לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים: 19 המסת הגדלת אשר ראו עיניך והאמת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם: 20 וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשואים והנסתרים מפניך: 21 לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: 22 ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה: 23 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם: 24 ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם: 25 פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא: 26 ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמוהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא:

8 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורבייתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם: 2 וזכרת את כל הדרך אשר הליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא: 3 ויענך וירעבך

לכם לאהליכם: 31 ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדו ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה: 32 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל: 33 בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון ושוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון:

6 וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: 2 למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתי ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חיך ולמען יארכן ימך: 3 ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר

ייתב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש: 4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: 5 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: 6 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך: 7 ושננתם לבניך ודברתם בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: 8 וקשרתם לאות על ירך והיו לטטפת בין עיניך: 9 וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך: 10 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטבת אשר לא בנית: 11 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת חצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת: 12 השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: 13 את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע: 14 לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם: 15 כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה: 16 לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה: 17 שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך: 18 ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה

7 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרנשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי וחיבסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך: 2 ונתתם יהוה אלהיך לפניך והכיתם תחרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם: 3 ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך: 4 כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר: 5 כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשירהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש: 6 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: 7 לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים: 8 כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים: 9 וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותו לאלף דור: 10 ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו: 11 ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם: 12 והיה עקב תשמעון את

מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה: 39 וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: 40 ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריו ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים: 41 אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: 42 לנס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האלו וחי: 43 את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי: 44 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: 45 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: 46 בעבר הירדן בניא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: 47 ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש: 48 מערער אשר על שפת נחל ארנן ועד הר שיאן הוא חרמון: 49 וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה:

5 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם: 2 יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב: 3 לא את אבותינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: 4 פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש: 5 אנכי עמוד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר: 6 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: 7 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: 8 לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: 9 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים ועל

היום: 5 ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר נתן לך נחלה: 22 כי אנכי מת בארץ הזאת אינני אתם באים שמה לרשתה: 6 ושמרתם ועשיתם כי עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון הטובה הזאת: 23 השמרו לכם פן תשכחו את את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם הגוי הגדול הזה: 7 כי מי גוי גדול אשר לו אלהים לכם פסל תמונת כל אשר צוץ יהוה אלהיך: 24 כי קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו: יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: 25 כי תוליד 8 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך 9 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את להכעיסו: 26 העידתי בכם היום את השמים ואת הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם ימי חיך והודעתם לבניך ולבני בניך: 10 יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה עליה כי השמד תשמדון: 27 והפיץ יהוה אתכם אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר בעמים ונשאתם מתי מספר בנוים אשר ינהג יהוה ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך יאכלון ולא יריחן: 29 ובקשתם משם את יהוה ענן וערפל: 12 וידבר יהוה אליכם מתוך האש נפשך: 30 בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה זולתי קול: 13 ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לוחות אבנים: 14 ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: 15 ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש: 16 פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה: 17 תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים: 18 תבנית כל רמש באדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ: וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל 19 ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים: 20 ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים שמעת מתוך האש: 37 ותחת כי אהב את אבתיך להיות לו לעם נחלה כיום הזה: 21 ויהוה התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את הירדן

והטף לא השארנו שריד: 35 רק הבהמה בזונו לנו
ושלל הערים אשר לכדנו: 36 מערער אשר על
שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא
היתה קריה אשר שנבה ממנו את הכל נתן יהוה
אלהינו לפנינו: 37 רק אל ארץ בני עמון לא קרבת
כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה
אלהינו:

3 ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן
לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: 2 ויאמר
יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל
עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך
האמרי אשר יושב בחשבון: 3 ויתן יהוה אלהינו
בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכחו עד
בלתי השאיר לו שריד: 4 ונלכד את כל עריו בעת
ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים
עיר כל חבל ארגב ממלכת עוג בבשן: 5 כל אלה
ערים בצרות חומה גבהה דלתים ובריח לבד
מערי הפרזי הרבה מאד: 6 ונחרם אותם כאשר
עשינו לסיחן מלך חשבון החרם כל עיר מתם
הנשים והטף: 7 וכל הבהמה ושלל הערים בזונו
לנו: 8 ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד הר
חרמון: 9 צידנים יקראו לחרמון שרין והאמרי
יקראו לו שניר: 10 כל ערי המישר וכל הגלעד
וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג
בבשן: 11 כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר
הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת
בני עמון תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה
באמת איש: 12 ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא
מערער אשר על נחל ארנן וחצי הר הגלעד ועריו
נתתי לראובני ולגדי: 13 ויתר הגלעד וכל הבשן
ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל
הארגב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים:
14 יאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארגב עד גבול
הנשורי והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הבשן
חות יאיר עד היום הוזה: 15 ולמכיר נתתי את
הגלעד: 16 ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד

4 ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים
אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם
וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן
לכם: 2 לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם
ולא תגרעו ממנו לשמור את מצוות יהוה אלהיכם
אשר אנכי מצוה אתכם: 3 עיניכם הראת את אשר
עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך
אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך:
4 ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם

ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה: נחל זרד: 14 והימים אשר הלכנו מקדש ברנע 40 ואחם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף: עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמונה שנה 41 ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחננו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלת ההרה: 42 ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תגנפו לפני איביכם: 43 ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה: 44 ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הרברים ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה: 45 ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם: 46 ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם:

2 ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים: 2 ויאמר יהוה אלי לאמר: 3 רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה: 4 ואת העם צו לאמר אתם עברים בנבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר וייראו מכם ונשמרתם מאד: 5 אל תחננו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר: 6 אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתיתם: 7 כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר: 8 ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר ונפן ונעבר דרך מדבר מואב: 9 ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה: 10 האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם כענקים: 11 רפאים יחשבו אף הם כענקים והמאבים יקראו להם אמים: 12 ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשו וישמידו מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם: 13 עתה קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את

השמיד את החרים מפניהם ויירשו וישבו תחתם עד היום הזה: 23 והעמים הישבים בחצרים עד עזה כפתרים היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם: 24 קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה נתתי בידך את סיחון מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו מלחמה: 25 היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך: 26 ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר: 27 אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין ושמאל: 28 אכל בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי: 29 כאשר עשו לי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: 30 ולא אבה סיחון מלך חשבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך כיום הזה: 31 ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחון ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו: 32 ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה יהצה: 33 ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת בנו ואת כל עמו: 34 ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם והנשים

ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע: 20 ואמר אלכם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו: 21 ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא ואל תחת: 22 ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן: 23 וייתב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט: 24 ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה: 25 ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: 26 ולא אביתם לעלת ותמרו את פי יהוה אלהיכם: 27 ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו: 28 אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו שם: 29 ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם: 30 יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם: 31 ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה: 32 ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם: 33 ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנותכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם: 34 וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר: 35 אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם: 36 זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה: 37 גם כי התאנף יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם: 38 יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחלנה את ישראל: 39 וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב: 2 אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע: 3 ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדרש בחדר לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם: 4 אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי: 5 בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר: 6 יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה: 7 פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת: 8 ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: 9 ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם: 10 יהוה אלהיכם הרבה אתכם והגכם היום ככוכבי השמים לרב: 11 יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם: 12 איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם: 13 הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: 14 ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות: 15 ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטרים לשבטיכם: 16 ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו: 17 לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי: 18 ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון: 19 ונסע מחרב ונלך את כל המדבר הגדול והנורא

הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: 17 ואם לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנתיו: 3 והיו באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות לאחר מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה יומת הרצח: 18 או בכלי עץ יד אשר ימות בו נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: 19 נאל תהיינה להם ומגדל נחלתנו יגרע: 4 ואם יהיה הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימיתנו: היכל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה 20 ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדיה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע וימת: 21 או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת נחלתן: 5 ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה המכה רצח הוא נאל הדם ימית את הרצח בפגעו לאמר כן מטה בני יוסף דברים: 6 זה הדבר אשר בו: 22 ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך עליו צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם כל כלי בלא צדיה: 23 או בכל אבן אשר ימות תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיינה בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו לנשים: 7 ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה ולא מבקש רעתו: 24 ושפטו העדה בין המכה ובין אל מטה כי איש בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני נאל הדם על המשפטים האלה: 25 והצילו העדה ישראל: 8 וכל בת ירשת נחלה ממשות בני ישראל את הרצח מיד נאל הדם והשיבו אותו העדה אל לאחר ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן יירשו בני ישראל איש נחלת אבותיו: 9 ולא תסב הגדל אשר משה אתו בשמן הקדש: 26 ואם יצא נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו יצא הרצח את נבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה: משות בני ישראל: 10 כאשר צוה יהוה את משה 27 ומצא אתו נאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו כן עשו בנות צלפחד: 11 ותהיינה מחלה תרצה ורצח נאל הדם את הרצח אין לו דם: 28 כי בעיר וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן לנשים: 12 ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחוזתו: 29 והיו אלה ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן: 13 אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם: המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל 30 כל מכה נפש לפי עדים ירצח את הרצח ועד בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:

אחד לא יענה בנפש למות: 31 ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת: 32 ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן: 33 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו: 34 ולא תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל:

36 ויקברו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל: 2 ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה כגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה

אשר יצא לו שמה הגדול לו יהיה למטות אבותיכם
 תתנחלו: 55 ואם לא תורישו את ירשבי הארץ
 מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם
 ולצנינים בצדיכם וצדדו אתכם על הארץ אשר
 אתם יושבים בה: 56 והיה כאשר דמיתי לעשות
 להם אעשה לכם:

34 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני
 ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ
 כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען
 לגבלתיה: 3 והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על
 ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח
 קדמה: 4 ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרים
 ועבר צנה והיה תוצאתו מנגב לקדש ברנע ויצא
 חצר אדר ועבר עצמנה: 5 ונסב הגבול מעצמון
 נחלה מצרים והיו תוצאתו הימה: 6 וגבול ים
 והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה לכם הגדול
 ים: 7 וזה יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדול
 תתאו לכם הר ההר: 8 מהר ההר תתאו לבא
 חמת והיו תוצאת הגבל צדדה: 9 ויצא הגבל
 זפרנה והיו תוצאתו חצר עינן זה יהיה לכם
 גבול צפון: 10 והתאיותם לכם לגבול קדמה
 מחצר עינן שפמה: 11 וירד הגבל משפם הרבלה
 מקדם לעין וירד הגבול ומחה על כתף ים כנרת
 קדמה: 12 וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתו ים
 המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב:
 13 ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ
 אשר תתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת
 לתשעת המטות וחצי המטה: 14 כי לקחו משה
 בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית
 אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: 15 שני
 המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן
 ירחו קדמה מזרחה: 16 וידבר יהוה אל משה
 לאמר: 17 אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם
 את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון: 18 ונשיא
 אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ:
 19 ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן
 יפנה: 20 ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד:

35 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על
 ירדן ירחו לאמר: 2 צו את בני ישראל ונתנו
 ללויים מנחלת אחוזתם ערים לשבת ומגרש לערים
 סביבותיהם תתנו ללויים: 3 והיו הערים להם
 לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל
 חיתם: 4 ומגרשי הערים אשר תתנו ללויים מקיר
 העיר וחוצה אלף אמה סביב: 5 ומדחת מחוץ
 לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב
 אלפים באמה ואת פאת ים אלפים באמה ואת פאת
 צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם
 מגרשי הערים: 6 ואת הערים אשר תתנו ללויים
 את שש ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח
 ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר: 7 כל הערים
 אשר תתנו ללויים ארבעים ושמונה עיר אתהן ואת
 מגרשיהן: 8 והערים אשר תתנו מאחזת בני ישראל
 מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעטו איש כפי
 נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללויים: 9 וידבר
 יהוה אל משה לאמר: 10 דבר אל בני ישראל
 ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן ארצה
 כנען: 11 והקדחתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה
 לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגנה: 12 והיו לכם
 הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו
 לפני העדה למשפט: 13 והערים אשר תתנו שש
 ערי מקלט תהיינה לכם: 14 את שלש הערים תתנו
 מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען
 ערי מקלט תהיינה: 15 לבני ישראל ולגר ולתושב
 בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס
 שמה כל מכה נפש בשגנה: 16 ואם בכלי ברזל

לירדן: 33 ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחן מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בנבלת ערי הארץ סביב: 34 ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת ואת ערער: 35 ואת עטרת שופן ואת יעזר ויגבהה: 36 ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן: 37 ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים: 38 ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמת את שמות הערים אשר בנו: 39 וילכו בני מכיר בן מנשה גלעדה וילכדה ויורש את האמרי אשר בה: 40 ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה: 41 ויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר: 42 ונבכ הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבכ בשמו:

33

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן: 2 ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם: 3 ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים: 4 ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: 5 ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת: 6 ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר: 7 ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל: 8 ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה: 9 ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילים שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם: 10 ויסעו מאילים ויחנו על ים סוף: 11 ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין: 12 ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה: 13 ויסעו מדפקה ויחנו באלוש: 14 ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולא היה שם מים לעם לשתות: 15 ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני: 16 ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה: 17 ויסעו מקברת התאוה ויחנו בחצרת: 18 ויסעו

מחצרת ויחנו ברתמה: 19 ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ: 20 ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה: 21 ויסעו מלבנה ויחנו ברסה: 22 ויסעו מרסה ויחנו בקהלטה: 23 ויסעו מקהלטה ויחנו בהר שפר: 24 ויסעו מהר שפר ויחנו בחררה: 25 ויסעו מחררה ויחנו במקהלטה: 26 ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת: 27 ויסעו מתחת ויחנו בתרח: 28 ויסעו מתרח ויחנו במתקה: 29 ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה: 30 ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות: 31 ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן: 32 ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הנגרד: 33 ויסעו מחר הנגרד ויחנו ביטבתה: 34 ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה: 35 ויסעו מעברנה ויחנו בעציון גבר: 36 ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש: 37 ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום: 38 ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש: 39 ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר ההר: 40 וישמע הכנעני מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל: 41 ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה: 42 ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן: 43 ויסעו מפונן ויחנו באבת: 44 ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בנבול מואב: 45 ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד: 46 ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה: 47 ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו: 48 ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו: 49 ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל השטים בערבת מואב: 50 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: 51 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען: 52 והורשתם את כל ישיבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במתם תשמירו: 53 והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה: 54 והתנחלתם את הארץ בנורל למשפחתכם לרוב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיש את נחלתו אל

אלפים וחמש מאות: 44 ובקר ששה ושלשים אלף: 45 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: 46 ונפש אדם ששה עשר אלף: 47 ויקח משה ממחצת בני ישראל את האחוז אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה: 48 ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות: 49 ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש: 50 ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעה וצמיד טבעת עגיל וכמוז לכפר על נפשתינו לפני יהוה: 51 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה: 52 ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות: 53 אנשי הצבא בזזו איש לו: 54 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה:

32 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה: 2 ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר: 3 עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושכם ונבו ובען: 4 הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה: 5 ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחוזת אל תעברנו את הירדן: 6 ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה: 7 ולמה תנואון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה: 8 כה עשו אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ: 9 ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה: 10 ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: 11 אם יראו האנשים העלים ממצרים מבין עשרים שנה ומעלה את האדמה

אסריה אשר עליה הקים אתם כי החרש לה ביום שמעו: 15 ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה: 16 אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה:

31 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמך: 3 וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין: 4 אלף למטה אלף למטה לכל משות ישראל תשלחו לצבא: 5 וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא: 6 וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו: 7 ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר: 8 ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב: 9 וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל חילם בזו: 10 ואת כל עריהם במושבם ואת כל טירתם שרפו באש: 11 ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה: 12 ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ירחו: 13 ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ למחנה: 14 ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה: 15 ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה: 16 הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה: 17 ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו: 18 וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם: 19 ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל ננע בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם: 20 וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה

עזים וכל כלי עץ תתחטאו: 21 ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה: 22 אך את הזוהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הברזל ואת העפרת: 23 כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים: 24 וכבסתם בנדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה: 25 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 26 שא את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: 27 וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה: 28 והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמורים ומן הצאן: 29 ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה: 30 וממחצת בני ישראל תקח אחד אחד מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמורים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה: 31 ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: 32 ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים: 33 ובקר שנים ושבעים אלף: 34 וחמורים אחד וששים אלף: 35 ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלשים אלף: 36 ותהי המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: 37 ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים: 38 והבקר ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים: 39 וחמורים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים: 40 ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש: 41 ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: 42 וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים: 43 ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת

לשבעת הכבשים: 11 שער עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: 35 ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת 12 ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו וחגג ליהוה שבעת ימים: 13 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו: 14 ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילים: 15 ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: 16 ושער עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיה: 17 וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: 18 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 19 ושער עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: 20 וביום השלישי פרים עשתי עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: 21 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 22 ושער חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיה: 23 וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: 24 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 25 ושער עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיה: 26 וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: 27 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 28 ושער חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיה: 29 וביום הששי פרים שמנה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: 30 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 31 ושער חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיה: 32 וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: 33 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם: 34 ושער

30 וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה: 2 איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה: 3 ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה: 4 ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום: 5 ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה: 6 ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה: 7 ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו: 8 ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה: 9 ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה: 10 ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבעה: 11 ושמע אישה והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום: 12 ואם הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה: 13 כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה יקימו ואישה יפרנו: 14 ואם החרש יחריש לה אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל

לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתה אתו לעיניהם: 20 ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל: 21 ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה: 22 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה: 23 ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה:

28 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: 3 ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד: 4 את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: 5 ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין: 6 עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה: 7 ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שחר ליהוה: 8 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה: 9 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: 10 עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: 11 ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: 12 ושלושה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: 13 ועשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה: 14 ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: 15 ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו: 16 ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה: 17 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבועת ימים מצות יאכל: 18 ביום הראשון מקרא קדש כל

29 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: 2 ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: 3 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל: 4 ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים: 5 ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם: 6 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה: 7 ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו: 8 והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם: 9 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד: 10 עשרון עשרון לכבש האחד

משפחת האשבלי לאחירם משפחת האחירימי: בני ישראל: 63 אלה פקודי משה ואלעזר הכהן 39 לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופומי: 40 ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי: 41 אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות: 42 אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם: 43 כל משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות: 44 בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי: 45 לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי: 46 ושם בת אשר שרח: 47 אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 48 בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני: 49 ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי: 50 אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: 51 אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים: 52 וידבר יהוה אל משה לאמר: 53 לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות: 54 לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: 55 אך כגורל יחלק את הארץ לשמות משות אבתם ינחלו: 56 על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: 57 ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי: 58 אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי וקהת הולד את עמרם: 59 ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחתם: 60 ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: 61 וימת נדב ואביהוא בהקריבם אשר זרה לפני יהוה: 62 ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך

27 ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה: 2 ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאים וכל העדה פתח אהל מועד לאמר: 3 אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו: 4 למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו: 5 ויקרב משה את משפטן לפני יהוה: 6 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 7 כן בנות צלפחד דברת נתן נתן להם אחוזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן להן: 8 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו: 9 ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו: 10 ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו: 11 ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה: 12 ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל: 13 וראיתיה אתה ונאספת אל עמיך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך: 14 כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן: 15 וידבר משה אל יהוה לאמר: 16 יפקד יהוה אלהי הרוחות לכל בשר איש על העדה: 17 אשר יצא לפניו ואשר יבא לפניו ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה: 18 ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו: 19 והעמדת אתו

העדה ויקח רמח בידו: 8 ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקק את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המנפה מעל בני ישראל: אלף ומאתים: 15 בני נד למשפחתם לצפון משפחת 9 ויהיו המתים במנפה ארבעה ועשרים אלף: הצפוני לחני משפחת החני לשוני משפחת השוני: 10 וידבר יהוה אל משה לאמר: 11 פינחס בן 16 לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי: אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי: 12 לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום: 13 והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל: 14 ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעני: 15 ושם האשה המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא: 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 צרור את המדינים והכיתם אותם: 18 כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחתם המכה ביום המנפה על דבר פעור:

26 ויהי אחרי המנפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר: 2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבין עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל: 3 וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: 4 מבין עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים: 5 ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי: 6 לחצרן משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי: 7 אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים: 8 ובני פלוא אליאב: 9 ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה: 10 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס: 11 ובני קרח לא מתו: 12 בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפחת

היכני: 13 לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי: 14 אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים: 15 בני נד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחני משפחת החני לשוני משפחת השוני: 16 לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי: 17 לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי: 18 אלה משפחת בני נד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: 19 בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען: 20 ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי: 21 ויהיו בני פרץ לחצרן משפחת החצרוני לחמול משפחת החמולי: 22 אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות: 23 בני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפוח משפחת הפוני: 24 לישוב משפחת הישובי לשמרן משפחת השמרני: 25 אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף ושלש מאות: 26 בני זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת היחללאלי: 27 אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות: 28 בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: 29 בני מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי: 30 אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי: 31 ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי: 32 ושמירע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי: 33 וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: 34 אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות: 35 אלה בני אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני: 36 ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני: 37 אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם: 38 בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל

מזבחת ויעל פר ואיל במזבח: 15 ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה: 16 ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: 17 ויבא אליו והנו נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה: 18 וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר: 19 לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: 20 הנה ברך לקחתיו וברך ולא אשיבנה: 21 לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: 22 אל מוציאים ממצרים כתועפת ראם לו: 23 כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל: 24 הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה: 25 ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו: 26 ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה: 27 ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם: 28 ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימן: 29 ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 30 ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח:

24 וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים

וישת אל המדבר פניו: 2 וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים: 3 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הנבר שתם העין: 4 נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: 5 מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל: 6 כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים: 7 יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאנג מלכו ותנשא מלכתו: 8 אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ: 9 כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו

25 וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב: 2 ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן: 3 ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל: 4 ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף יהוה מישראל: 5 ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור: 6 והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח אהל מועד: 7 וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך

מאלה: 16 ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי: 17 כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה: 18 ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה: 19 ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יספ יהוה דבר עמי: 20 ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך אותו תעשה: 21 ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב: 22 ויחר אף אלהים כי הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני נערי עמו: 23 ותרא

האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויד בלעם את האתון להשתה הדרך: 24 ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה: 25 ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויספ להכתה: 26 ויוסף מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנשות ימין ושמאל: 27 ותרא האתון את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל: 28 ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים: 29 ויאמר בלעם לאתון כי התעללתי בי לו יש חרב ב ידי כי עתה הרגתיך: 30 ותאמר האתון אל בלעם הלוא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא: 31 ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו: 32 ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית את אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי: 33 ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי עתה גם אתכה הרגתי ואותה החייתי: 34 ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי

23 ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 2 ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח: 3 ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי: 4 ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח: 5 וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: 6 וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב: 7 וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל: 8 מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה: 9 כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדר ישכן ובגוים לא יתחשב: 10 מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחירתי כמהו: 11 ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתך והנה ברכת ברך: 12 ויען ויאמר הלא את אשר ישם יהוה בפי אתו אשמר לדבר: 13 ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצתו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם: 14 ויקחהו שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבעה

ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם: 8 ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושום אתו על נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי: 9 ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי: 10 ויסעו בני ישראל ויחנו באבת: 11 ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש: 12 משם נסעו ויחנו בנחל זרד: 13 משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מנבול האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי: 14 על כן יאמר בספר מלחמת יהוה את והב בסופה ואת הנחלים ארנון: 15 ואשר הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב: 16 ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים: 17 אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה: 18 באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה: 19 וממתנה נחליאל ומנחליאל במות: 20 ומבמות הניא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימן: 21 וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי לאמר: 22 אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר גבלך: 23 ולא נתן סיחן את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל: 24 ויכהו ישראל לפי חרב ויירש את ארצו מארנון עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון: 25 ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנתיה: 26 כי חשבון עיר סיחן מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנון: 27 על כן יאמרו המושלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון: 28 כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנון: 29 אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן בניו פליטם ובנותיו בשבית למלך אמרי סיחון: 30 ונירם אבד חשבון עד דיבון ונשים

22 ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו: 2 וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: 3 ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: 4 ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור את ירק השרה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא: 5 וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי: 6 ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר: 7 וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק: 8 ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם: 9 ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: 10 ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי: 11 הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתי: 12 ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא: 13 ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם: 14 ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו: 15 ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים

בקבר: 19 והזהר הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: 20 ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא: 21 והיתה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב: 22 וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב:

20 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: 2 ולא היה מים לעדה ויקהל על משה ועל אהרן: 3 וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גענו בנוע אחינו לפני יהוה: 4 ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: 5 ולמה העליטנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשותת: 6 ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם ויירא כבוד יהוה אליהם: 7 וידבר יהוה אל משה לאמר: 8 קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם: 9 ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו: 10 ויקהל משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים: 11 וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם: 12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם: 13 המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם: 14 וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו: 15 וירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו: 16 ונצטק אל

21 וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי: 2 וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם: 3 וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה: 4 ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך: 5 וידבר העם באלהים ובמשה למה העליטנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: 6 וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל: 7 ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה

ליהוה לך נתתים: 13 בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו: 32 ולא תשאוו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו כל חרם בישראל לך יהיה: 15 כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה: 16 ופדיוו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא: 17 אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה: 18 ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה: 19 כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך: 20 ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל: 21 ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלק עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד: 22 ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות: 23 ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: 24 כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללויים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: 25 וידבר יהוה אל משה לאמר: 26 ואל הלויים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר: 27 ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב: 28 כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן: 29 מכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו: 30 ואמרת אליהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללויים כתבואת גרן וכתבואת יקב: 31 ואכלתם אותו בכל מקום אתם וביתכם

19 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על: 3 ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: 4 ולקח אלעזר הכהן מדרמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדרמה שבע פעמים: 5 ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף: 6 ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: 7 וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבוא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: 8 והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: 9 ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: 10 וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הנגר בתוכם לחקת עולם: 11 הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: 12 הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: 13 כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: 14 זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: 15 וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: 16 וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: 17 ולקחו לשמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי: 18 ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או

מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו: יהוה באהל העדת: 8 ויהי ממחרת ויבא משה 38 את מחותות החטאים האלה בנפשם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים: 9 ויצא משה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל: 39 ויקח אלעזר הכהן את מחותות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעם צפוי למזבח: 40 זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו: 41 וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה: 42 ויהי בהקהל

העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסוה הענן וירא כבוד יהוה: 43 ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד: 44 וידבר יהוה אל משה לאמר: 45 הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם: 46 ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף: 47 ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם: 48 ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: 49 ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח: 50 וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה:

17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטתו: 3 ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם: 4 והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה: 5 והיה האיש אשר אבחר בו מטתו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מליגים עליכם: 6 וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליי כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם: 7 וינח משה את המטת לפני

18 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם: 2 וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת: 3 ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימותו גם הם גם אתם: 4 ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם: 5 ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל: 6 ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד: 7 ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית

לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת: 8 וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם: 9 זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמום אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך: 10 בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך: 11 וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו: 12 כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו

אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: 39 והיה לכם לציצת וראיתם אתם וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: 40 למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: 41 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

16 ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירים בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן: 2 ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם: 3 ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה: 4 וישמע משה ויפל על פניו: 5 וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: 6 זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו: 7 ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי: 8 ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי: 9 המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם: 10 ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה: 11 לכן אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלוננו עליו: 12 וישלח משה לקרא לדתן ולאבירים בני אליאב ויאמרו לא נעלה: 13 המעט כי העלינו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר: 14 אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וחרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה: 15 ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם: 16 ויאמר משה אל קרח

ימתו: 36 והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו וילינו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ: 37 וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במנפה לפני יהוה: 38 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ: 39 וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד: 40 וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו: 41 ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצילח: 42 אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנפלו לפני איביכם: 43 כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם: 44 ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה: 45 וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכותם עד החרמה:

15 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם: 3 ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר מן הצאן: 4 והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון כלול ברבעית ההין שמן: 5 ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד: 6 או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים כלולה בשמן שלשית ההין: 7 ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליהוה: 8 וכי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה: 9 והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים כלול בשמן חצי ההין: 10 ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה: 11 ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים: 12 כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם: 13 כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה: 14 וכי יגור אתכם גר או אשר בתוכם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה

כאשר תעשו כן יעשה: 15 הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה: 16 תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: 17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 18 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה: 19 והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה: 20 ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה: 21 מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם: 22 וכי תשנו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר יהוה אל משה: 23 את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם: 24 והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד לחטת: 25 וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שגגתם: 26 ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה: 27 ואם נפש אחת חטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת: 28 וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו: 29 האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה: 30 והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה: 31 כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר חכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה: 32 ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת: 33 ויקריבו אתו המצאים אותו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה: 34 ויניחו אותו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו: 35 ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה: 36 ויצאו אתו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את משה: 37 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 38 דבר

העם הישב בארץ והערים בצורות גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם: 29 עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבوسی והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן: 30 ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה: 31 והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו: 32 ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות: 33 ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונחיי בעינינו כחנבים וכן היינו בעיניהם:

14 ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא: 2 ויילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו: 3 ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה: 4 ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: 5 ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל: 6 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם: 7 ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד: 8 אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש: 9 אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם: 10 ויאמרו כל העדה לחנום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל: 11 ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבם: 12 אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו: 13 ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבם: 14 ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה ועננך עמוד עלהם

ישראל: 31 ורוח נסע מאת יהוה ויגזו שלווים מן הים ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתיים על פני הארץ: 32 ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחנה ויאספו את השלל הממעיט אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה: 33 הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאוד: 34 ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם המתאווים: 35 מקברות התאוה נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות:

12 ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח: 2 ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע יהוה: 3 והאיש משה ענו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה: 4 ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם: 5 וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם: 6 ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו: 7 לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא: 8 פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה: 9 ויחר אף יהוה בס וילך: 10 והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת: 11 ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: 12 אל נא תדי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו: 13 ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה: 14 ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף: 15 ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים: 16 ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן:

13 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם: 3 וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה: 4 ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור: 5 למטה שמעון שפט בן חורי: 6 למטה יהודה כלב בן יפנה: 7 למטה יששכר יגאל בן יוסף: 8 למטה אפרים הושע בן נון: 9 למטה בנימין פלטי בן רפוא: 10 למטה זבולן נדיאל בן סודי: 11 למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי: 12 למטה דן עמיאל בן גמלי: 13 למטה אשר סתור בן מיכאל: 14 למטה נפתלי נחבי בן ופסי: 15 למטה גד נאואל בן מכי: 16 אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע: 17 וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם עליו זה בננב ועליהם את ההר: 18 וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב: 19 ומה הארץ אשר הוא יושב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים: 20 ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: 21 ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא חמת: 22 ויעלו בננב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: 23 ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישארו במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים: 24 למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל: 25 וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: 26 וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישיבו אותם דבר ואת כל העדה ויראו את פרי הארץ: 27 ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה: 28 אפס כי עז

צבאו אחיעזר בן עמישדי: 26 ועל צבא מטה בני אשר פנעיאל בן עכרן: 27 ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן: 28 אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו: 29 ויאמר משה לחבב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל: 30 ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך: 31 ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים: 32 והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך: 33 ויסעו מזהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניו דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 34 וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 35 ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך: 36 ובנחה יאמר שובת יהוה רבבות אלפי ישראל:

11 ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה: 2 ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש: 3 ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש יהוה: 4 והאספסוף אשר בקרבו התאוות תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: 5 וזכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים: 6 ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו: 7 והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הברדלח: 8 שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו ענות והיה טעמו כטעם לשד השמן: 9 וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו: 10 וישמע משה את העם בכה למשפחותיו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע: 11 ויאמר משה אל יהוה למח הרעת לעבדך ולמה לא מציתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי: 12 האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא

תעשו אתו: 4 וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: 5 ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל ביד משה:

10 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 עשה לך שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות: 3 ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד: 4 ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל: 5 ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה: 6 ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם: 7 ובחקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו: 8 ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצוצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתים: 9 וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתם בחצוצרות ונוזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם: 10 וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצוצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: 11 ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת: 12 ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: 13 ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה: 14 ויסעו דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב: 15 ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן צוער: 16 ועל צבא מטה בני זבולון אליאב בן חלון: 17 והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן: 18 ונסעו דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור בן שדיאור: 19 ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי שדי: 20 ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל: 21 ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם: 22 ונסעו דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד: 23 ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור: 24 ועל צבא מטה בני בנימין אבירן בן גדעוני: 25 ונסעו דגל מחנה בני דן מאסף לכל המחנות לצבאתם ועל

כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: 80 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: 81 פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה: 82 שעיר עזים אחד
לחטאת: 83 ולזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אחירע בן עינן: 84 זאת חנכת המזבח ביום
המשח אותו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתיים
עשרה מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתיים
עשרה: 85 שלשים ומאה הקערה האחת כסף
ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים
וארבע מאות בשקל הקדש: 86 כפות זהב שתיים
עשרה מלאות קטרת עשרה עשרה הכף בשקל
הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה: 87 כל הבקר
לעלה שנים עשר פרים אילים שנים עשר כבשים
בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים
עשר לחטאת: 88 וכל בקר זבח השלמים עשרים
וארבעה פרים אילים ששים עתדים ששים כבשים
בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח
אתו: 89 ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו
וישמע את הקול אליו מעל הכפרת אשר
על ארן העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו:

8 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל
אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני
המנורה יאירו שבעת הנרות: 3 ויעש כן אהרן אל
מול פני המנורה העלה נרתיא כאשר צוה יהוה
את משה: 4 וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד
ירכה עד פרחתה מקשה הוא כמראה אשר הראה
יהוה את משה כן עשה את המנורה: 5 וידבר יהוה
אל משה לאמר: 6 קח את הלולים מתוך בני ישראל
וטהרת אתם: 7 וכה תעשה להם לטהרם הזה
עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם
וכבסו בגדיהם והטהרו: 8 ולקחו פר בן בקר
ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח
לחטאת: 9 והקרב את הלולים לפני אהל מועד
והקהלת את כל עדת בני ישראל: 10 והקרב את

9 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה
השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון
לאמר: 2 ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו:
3 בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים
תעשו אותו במועדו ככל חקתי וככל משפטיו
במדבר

29 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים קרבן אלישמע בן עמיהוד: 54 ביום השמיני נשיא חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן לבני מנשה נמליאל בן פדהצור: 55 קרבנו קערת חלן: 30 ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור כסף אחת שלשים ומה משקלה מזרק אחד כסף בן שדיאור: 31 קרבנו קערת כסף אחת שלשים שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת ומה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל בלולה בשמן למנחה: 56 כף אחת עשרה זהב הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: מלאה קטרת: 57 פר אחד בן בקר איל אחד 32 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 33 פר אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 58 שעיר עזים אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: לחטאת: 59 ולזבח השלמים בקר שנים אילם 34 שעיר עזים אחד לחטאת: 35 ולזבח השלמים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זהב בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים קרבן נמליאל בן פדהצור: 60 ביום התשיעי נשיא בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור: לבני בנימן אבידן בן גדעני: 61 קרבנו קערת 36 ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן כסף אחת שלשים ומה משקלה מזרק אחד כסף צורישדי: 37 קרבנו קערת כסף אחת שלשים שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת ומה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל בלולה בשמן למנחה: 62 כף אחת עשרה זהב הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: מלאה קטרת: 63 פר אחד בן בקר איל אחד כבש 38 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 39 פר אחד אחד בן שנתו לעלה: 64 שעיר עזים אחד לחטאת: בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 65 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים 40 שעיר עזים אחד לחטאת: 41 ולזבח השלמים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבידן בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בן גדעני: 66 ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן צורישדי: בן עמישדי: 67 קרבנו קערת כסף אחת שלשים 42 ביום הששי נשיא לבני נד אליסף בן דעואל: ומה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל 43 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומה משקלה הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם 68 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 69 פר אחד מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 44 כף אחת בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: עשרה זהב מלאה קטרת: 45 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 46 שעיר עזים אחד לחטאת: 47 ולזבח השלמים בקר שנים אילם שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: 72 ביום חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פנעיאל בן עכרן: קרבן אליסף בן דעואל: 48 ביום השביעי נשיא 73 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומה משקלה לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: 49 קרבנו קערת מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם כסף אחת שלשים ומה משקלה מזרק אחד כסף מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 74 כף אחת שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת עשרה זהב מלאה קטרת: 75 פר אחד בן בקר איל בלולה בשמן למנחה: 50 כף אחת עשרה זהב אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 76 שעיר עזים מלאה קטרת: 51 פר אחד בן בקר איל אחד אחד לחטאת: 77 ולזבח השלמים בקר שנים אילם כבש אחד בן שנתו לעלה: 52 שעיר עזים אחד חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה לחטאת: 53 ולזבח השלמים בקר שנים אילם קרבן פנעיאל בן עכרן: 78 ביום שנים עשר יום חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן: 79 קרבנו קערת

השביעי יגלחנו: 10 וביום השמיני יבא שתי תרים המשכן: 4 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 5 קח או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה 11 ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא: 12 והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו: 13 וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד: 14 והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים: 15 וסל מצות סלת חלת כלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם: נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם 16 והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו: 17 ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו: 18 וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים: 19 ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו: 20 והניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין: 21 זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו: 22 וידבר יהוה אל משה לאמר: 23 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם: 24 יברכך יהוה וישמרך: 25 יאר יהוה פניו אליך ויחנך: 26 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: 27 ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

7 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם: 2 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על הפקדים: 3 ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני

פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים: 49 על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה:

אישך הנקי ממי המרים המאדרים האלה: 20 ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך: 21 והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה: 22 ובאו המים המאדרים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן: 23 וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים: 24 והשקה את האשה את מי המרים המאדרים ובאו בה המים המאדרים למרים: 25 ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח: 26 וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים: 27 והשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאדרים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה: 28 ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע: 29 זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה: 30 או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת: 31 ונקח האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה:

6 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה: 3 מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: 4 כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מנפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל: 5 כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאות הימים אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו: 6 כל ימי הזירו ליהוה על נפש מת לא יבא: 7 לאביו ולאמו ולאחיו ולאחתו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו: 8 כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה: 9 וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו ונלח ראשו ביום טהרתו ביום

5 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש: 3 מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחם ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם: 4 ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל: 5 וידבר יהוה אל משה לאמר: 6 דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא: 7 והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יספ עליו ונתן לאשר אשם לו: 8 ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו: 9 וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה: 10 ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה: 11 וידבר יהוה אל משה לאמר: 12 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל: 13 ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשט: 14 ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון: 16 והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה: 17 ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים: 18 והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאדרים: 19 והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת

עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת כל אשר יעשה להם ועבדו: 27 על פי אהרן ובניו קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה: 8 ופרשו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם: תחש ושמו את בדיו: 9 ולקחו בגד תכלת וכסו 28 זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם: מורי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם: 30 מבין 10 ונתנו אותה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדו ונתנו על המוט: 11 ועל מזבח הזהב יפרשו בגד כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד: תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: 31 וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד 12 ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בקדש קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו: 32 ועמודי ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל ונתנו על המוט: 13 ודשנו את המזבח ופרשו עליו כליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו את כלי בגד ארגמן: 14 ונתנו עליו את כל כליו אשר ישרתו משמרת משאם: 33 זאת עבדת משפחת בני מררי עליו בהם את המחלת את המזלגת ואת היעים ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור הכהן: 34 ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את תחש ושמו בדיו: 15 וכלה אהרן ובניו לכסת את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם: 35 מבין הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלף משא בני קהת באהל מועד: 16 ופקדת אלעזר למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים: 37 אלה בן אהרן הכהן שמן המאור וקשרת הסמים ומנחת פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד התמיד ושמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו: 17 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 18 אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלוי: 19 וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בנשמתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משאו: 20 ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו: 21 וידבר יהוה אל משה לאמר: 22 נשא את ראש בני גרשון נם הם לבית אבתם למשפחתם: 23 מבין שלשים לבית אבתם: 43 מבין שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד: מועד: 44 ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים 24 זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא: ומאתים: 45 אלה פקודי משפחת בני מררי אשר 25 ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ופתח אהל מועד: 26 ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת

12 ואני הנה לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי 13 כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור ויתדתם ומיתריהם: 38 והחנים לפני המשכן בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה: 14 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר: 15 פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם: 16 ויפקד אתם משה על פי יהוה חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: 40 ויאמר יהוה כאשר צוה: 17 ויהיו אלה בני לוי בשמתם נרשון וקחת ומררי: 18 ואלה שמות בני נרשון למשפחתם לבני ושמעי: 19 ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל: 20 ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם: 42 ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכור 21 לנרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעני אלה הם משפחת הנרשני: 22 פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחדש מאות: 23 משפחת הנרשני אחרי המשכן יחנו ימה: 24 ונשיא בית אב לנרשני אליסף בן לאל: 25 ומשמרת בני נרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: 26 וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: 27 ולקחת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאל אלה הם משפחת הקהתי: 28 במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש: 29 משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה: 30 ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל: 31 ומשמרתם הארן והשלחן והמנורה והמזבח וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו: 32 ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש: 33 למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי: 34 ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים: 35 ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה: 36 ופקדת משמרת בני מררי

4 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם: 3 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: 4 זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים: 5 ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארן העדת: 6 ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בנד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו: 7 ועל שלחן הפנים יפרשו בנד תכלת ונתנו

50 ואתה הפקד את הלויים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו וסביב למשכן יחנו: 51 ובנסע המשכן יורידו אתו הלויים ובחנת המשכן יקימו אתו הלויים והזר הקרב יומת: 52 וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם: 53 והלויים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלויים את משמרת משכן העדות: 54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו:

2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו: 3 והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב: 4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: 5 והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער: 6 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 7 מטה זבולון ונשיא לבני זבולון אליאב בן חלץ: 8 וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 9 כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמונים אלף וששת אלפים וארבע מאות לצבאתם ראשנה יסעו: 10 דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור: 11 וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות: 12 והחונם עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיהל בן צורי שדי: 13 וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: 14 ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן דעואל: 15 וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: 16 כל הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו: 17 ונסע אהל מועד מחנה הלויים בתוך המחנות כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם: 18 דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: 19 וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: 20 ועליו מטה מנשה ונשיא לבני

3 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני: 2 ואלה שמות בני אהרן הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: 3 אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם לכהן: 4 וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם: 5 וידבר יהוה אל משה לאמר: 6 הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו: 7 ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן: 8 ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן: 9 ונתתה את הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל: 10 ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת: 11 וידבר יהוה אל משה לאמר:

שנה ומעלה כל יצא צבא: 27 פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: 28 לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 29 פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 30 לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 31 פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 32 לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 33 פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: 34 לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 35 פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים: 36 לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 37 פקדיהם למטה בנימין חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: 38 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 39 פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע מאות: 40 לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 41 פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות: 42 בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 43 פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 44 אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש אחד לבית אבתיו היו: 45 ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל: 46 ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: 47 והלויים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם: 48 וידבר יהוה אל משה לאמר: 49 אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל:

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: 2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם: 3 מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: 4 ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא: 5 ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור: 6 לשמעון שלמיואל בן צורישדי: 7 ליהודה נחשון בן עמינדב: 8 ליששכר נתנאל בן צוער: 9 לזבולן אליאב בן חלן: 10 לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור: 11 לבנימין אבירדן בן גדעני: 12 לדרן אחיעזר בן עמישדי: 13 לאשר פנעאל בן עכרן: 14 לגד אליסף בן דעואל: 15 לנפתלי אחריע בן עינן: 16 אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם: 17 ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות: 18 ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה לגלגלתם: 19 כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני: 20 ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 21 פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות: 22 לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 23 פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: 24 לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 25 פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: 26 לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבין עשרים

19 ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו ויסף
 חמשית כסף ערכך עליו וקם לו: 20 ואם לא יגאל
 את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל
 עוד: 21 והיה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה
 כשדה החרם לכתן תהיה אחזתו: 22 ואם את
 שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה:
 23 וחשב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל
 ונתן את הערכך ביום ההוא קדש ליהוה: 24 בשנת
 היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו
 אחזת הארץ: 25 וכל ערכך יהיה בשקל הקדש
 עשרים גרה יהיה השקל: 26 אך בכור אשר יבכר
 ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם
 שה ליהוה הוא: 27 ואם בבהמה השמאה ופרה
 בערכך ויסף חמשותו עליו ואם לא יגאל ונמכר
 בערכך: 28 אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה
 מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא
 ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה:
 29 כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות
 יומת: 30 וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי
 העץ ליהוה הוא קדש ליהוה: 31 ואם גאל יגאל
 איש ממעשרו חמשיתו יסף עליו: 32 וכל מעשר
 בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי
 יהיה קדש ליהוה: 33 לא יבקר בין טוב לרע ולא
 ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה
 קדש לא יגאל: 34 אלה המצות אשר צוה יהוה את
 משה אל בני ישראל בהר סיני:

לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי קָרִי: 24 וְהִלַּכְתִּי אִפֹּף אֲנִי עִמָּכֶם
בְּקָרִי וְהִכִּיתִי אֶתְכֶם גַּם אֲנִי שְׁבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם: יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: 45 וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁנִּים
25 וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נִקְמַת נֶקֶם בְּרִית וְנֹאסַפְתֶּם
אֶל עָרֵיכֶם וּשְׁלַחְתִּי דָבָר בְּתוֹכְכֶם וְנִתְּתֶם בְּיַד
אוֹיֵב: 26 בְּשִׁבְרִי לָכֶם מִטָּה לֶחֶם וְאִפֹּף עֶשֶׂר נָשִׁים
לְחִמָּכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד וְהִשִּׁיבּוּ לְחִמָּכֶם בְּמִשְׁקָל
וְאִכְלָתֶם וְלֹא תִשְׁבְּעוּ: 27 וְאִם זֹאת לֹא תִשְׁמַעוּ
לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְּקָרִי: 28 וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמַת
קָרִי וְיִסְרַתִּי אֶתְכֶם אִפֹּף אֲנִי שְׁבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם:
29 וְאִכְלָתֶם בָּשָׂר בְּנִיכֶם וּבָשָׂר בְּנִתֵיכֶם תֹּאכְלוּ:
30 וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת בְּמִיתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי אֶת חֲמוּנֵיכֶם
וְנִתְּתִי אֶת פְּגָרֵיכֶם עַל פְּגָרֵי גִלּוּלֵיכֶם וְנִעְלָה נִפְשִׁי
אֶתְכֶם: 31 וְנִתְּתִי אֶת עָרֵיכֶם חֶרֶב וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת
מִקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא אֲרִיחַ בְּרִיחַ נִיחֻחֶכֶם: 32 וְהִשְׁמַתִּי
אֲנִי אֶת הָאָרֶץ וְשִׁמְמוּ עָלֶיהָ אִיבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִּים
בָּהּ: 33 וְאַתְּכֶם אֲזַרְהָ בְּגוֹיִם וְהִרְיָקְתִּי אַחֲרֵיכֶם
חֶרֶב וְהִיתָה אֶרֶצְכֶם שְׁמָמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חֶרֶב:
34 אֲזִי תִרְצָה הָאָרֶץ אֶת שְׁבַתְתִּיהָ כָּל יְמֵי הַשְּׁמָה
וְאַתֶּם בָּאָרֶץ אִיבֵיכֶם אֲזִי תִשְׁבַּת הָאָרֶץ וְהִרְצָתִי אֶת
שְׁבַתְתִּיהָ: 35 כָּל יְמֵי הַשְּׁמָה תִשְׁבַּת אֶת אֲשֶׁר לֹא
שְׁבַתָּה בְּשַׁבְּתֵיכֶם בְּשַׁבְּתֶכֶם עָלֶיהָ: 36 וְהִנְשָׂאֲרִים
בְּכֶם וְהִבֵּאתִי מִרְךָ בְּלִבְכֶם בָּאֶרֶץ אִיבֵיהֶם וּרְדָף
אֶתְכֶם קוֹל עֵלָה נִדָּף וְנָסוּ מִנֶּסֶת חֶרֶב וְנִפְּלוּ וְאִין
רִדָּף: 37 וְכִשְׁלוּ אִישׁ בְּאַחֲיוֹ כַּמִּפְנֵי חֶרֶב וּרְדָף אִין
וְלֹא תִהְיֶה לָכֶם תְּקוּמָה לִפְנֵי אִיבֵיכֶם: 38 וְאַבְדַּתֶּם
בְּגוֹיִם וְאִכְלָה אֶתְכֶם אֶרֶץ אִיבֵיכֶם: 39 וְהִנְשָׂאֲרִים
בְּכֶם יִמְקוּ בַּעֲוֹנֵם בָּאֶרֶץ אִיבֵיכֶם וְאִףּ בַּעֲוֹנֹת
אֲבֹתָם אֶתְכֶם יִמְקוּ: 40 וְהִתְוֹדוּ אֶת עֲוֹנֵם וְאֵת עוֹן
אֲבֹתָם בְּמַעַלְם אֲשֶׁר מַעַלּוּ בִּי וְאִףּ אֲשֶׁר הִלְכּוּ
עִמִּי בְּקָרִי: 41 אִפֹּף אֲנִי אֶלְךָ עִמָּם בְּקָרִי וְהִבֵּאתִי
אֶתְכֶם בָּאָרֶץ אִיבֵיהֶם אֲזִי יִכְנַע לְבָבְכֶם הָעֵרֶל וְאֲזִי
יִרְצוּ אֶת עֲוֹנֵם: 42 וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאִףּ
אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאִףּ אֶת בְּרִיתִי אֲבִרְהָם אֲזַכֵּר
וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר: 43 וְהָאָרֶץ תַּעֲזֹב מֵהֶם וְתִרְץ אֶת
שְׁבַתְתִּיהָ בְּהִשְׁמָה מֵהֶם וְהֵם יִרְצוּ אֶת עֲוֹנֵם יַעֲן
וּבִיעֵן בְּמִשְׁפָּטִי מֵאִסּוֹ וְאֵת חֻקְתִּי נִעְלָה נִפְשָׁם:
44 וְאִףּ גַּם זֹאת בְּהִיוֹתֶם בָּאָרֶץ אִיבֵיהֶם לֹא מֵאִסְתִּים

27 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשת ליהוה: 3 והיה ערכך הזכר מבין עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש: 4 ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל: 5 ואם מבין חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים: 6 ואם מבין חמש שנים ועד חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף: 7 ואם מבין ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים: 8 ואם מן הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך אותו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכו הכהן: 9 ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש: 10 לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב ואם המיר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש: 11 ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן: 12 והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה: 13 ואם גאל יגאלנה ויסף חמישיתו על ערכך: 14 ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אותו הכהן כן יקום: 15 ואם המקדש יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף ערכך עליו והיה לו: 16 ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף: 17 אם משנת היבל יקדיש שדהו כערכך יקום: 18 ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרות עד שנת היבל ונגרע מערכך:

ללויים: 33 ואשר יגאל מן הלויים ויצא ממכר בית ועיר אחזתו ביבול כי בתי ערי הלויים הוא אחזתם בתוך בני ישראל: 34 ושדה מנרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם: 35 וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך: 36 אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך: 37 את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך: 38 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים: 39 וכי ימוך אחיך עמך וגמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד: 40 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבול יעבד עמך: 41 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב: 42 כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: 43 לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך: 44 ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתים מהם תקנו עבד ואמה: 45 וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה: 46 והתנחלתם אתם לבנים אחריכם לרשת אחזה לעולם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך: 47 וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו וגמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר: 48 אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו: 49 או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו וגנאל: 50 וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבול והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו: 51 אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו: 52 ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבול וחשב לו כפי שניו ישיב את גאלתו: 53 כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך: 54 ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבול הוא ובניו עמו: 55 כי לי בני ישראל עבדים הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:

לא תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם: 2 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: 3 אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: 4 ונתתי גשמים בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרי: 5 והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: 6 ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחרید והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: 7 ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב: 8 ורדפו מכם חמושה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: 9 ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם: 10 ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו: 11 ונתתי משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם: 12 והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: 13 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות: 14 ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה: 15 ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי: 16 אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכולות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלהו איביכם: 17 ונתתי פני ככם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם: 18 ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי לסיסה אתכם שבע על חטאתיכם: 19 ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשה: 20 ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן פרי: 21 ואם תלכו עמי קרי ולא תאבדו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם: 22 והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם והכריתיה את בהמתכם והמעטיה אתכם ונשמו דרכיכם: 23 ואם באלה לא תוסרו

בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ישיבה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל ואיש הישראלי: 11 ויקב בן האשה הישראלית אחזתו ואיש אל משפחתו תשבו: 11 יובל הוא את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא שלמות בת דברי למטה דן: 12 ויניחיהו במשמר לפרש להם על פי יהוה: 13 וידבר יהוה אל משה לאמר: 14 הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעם את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה: 15 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 16 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ורגמו בו כל העדה כנר כאזרח בנקבו שם יומת: 17 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 18 ומכה נפש בהמה ישלמה נפש תחת נפש: 19 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 20 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו: 21 ומכה בהמה ישלמה ומכה אדם יומת: 22 משפט אחד יהיה לכם כנר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 23 וידבר משה אל בני ישראל ויציאו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה:

25

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: 3 שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: 4 ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: 5 את ספיה קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: 6 והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: 7 ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל: 8 וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה: 9 והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: 10 וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל

14 ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: 15 וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה: 16 עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה: 17 ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שנים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה: 18 והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילים שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה: 19 ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים: 20 והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן: 21 וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם: 22 ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לפני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: 23 וידבר יהוה אל משה לאמר: 24 דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: 25 כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: 26 וידבר יהוה אל משה לאמר: 27 אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשיכם והקרבתם אשה ליהוה: 28 וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: 29 כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: 30 וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה: 31 כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: 32 שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם: 33 וידבר יהוה אל משה לאמר: 34 דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום

24 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית וך כתית למאור להעלות נר תמיד: 3 מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם: 4 על המנרה הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה תמיד: 5 ולקחת סלת ואפית אתה שנים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת: 6 ושמת אותם שנים מערכות שש המערכת על השלחן הטהר לפני יהוה: 7 ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה: 8 ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם: 9 והיתה לאהרן ולבניו ואכלוהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם: 10 ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי

וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה: ³ אמר אלהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה: ⁴ איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע: ⁵ או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו: ⁶ נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים: ⁷ ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא: ⁸ נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה: ⁹ ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללוהו אני יהוה מקדשם: ¹⁰ וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש: ¹¹ וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו: ¹² ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל: ¹³ ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו: ¹⁴ ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף חמשתו עליו ונתן לכהן את הקדש: ¹⁵ ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה: ¹⁶ והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם: ¹⁷ וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹⁸ דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש מבית ישראל ומן הנר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה: ¹⁹ לרצנכם תמים וזכר בבקר בכשבים ובעזים: ²⁰ כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם: ²¹ ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו: ²² עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או

23 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: ³ ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתים: ⁴ אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים: ⁵ בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה: ⁶ ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו: ⁷ ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: ⁸ והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו: ⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹⁰ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן: ¹¹ והניף את העמר לפני יהוה לרצנכם ממחרת השבת יניפו הכהן: ¹² ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה: ¹³ ומנחתו שני עשרנים סלת כלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין:

את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו
בו: 10 ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את
אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת: 11 ואיש אשר
ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו
שניהם דמיהם בם: 12 ואיש אשר ישכב את כלתו
מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם: 13 ואיש
אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו
שניהם מות יומתו דמיהם בם: 14 ואיש אשר יקח
את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתה
ולא תהיה זמה בתוכם: 15 ואיש אשר יתן שכבתו
בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו: 16 ואשה
אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת
את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם:
17 ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו
וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא
ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא:
18 ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה
את מקרה הערה והיא גלתה את מקור דמיה
ונכרתו שניהם מקרב עמם: 19 וערות אחות אמן
ואחות אבין לא תגלה כי את שארו הערה עונם
ישאו: 20 ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דדו גלה
חטאם ישאו ערירים ימותו: 21 ואיש אשר יקח את
אשת אחיו גדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו:
22 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם
אתם ולא תקיאו אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם
שמה לשבת בה: 23 ולא תלכו בחקת הגוי אשר
אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ
בם: 24 ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני
אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני
יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים:
25 והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין
העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם
בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר
הבדלתי לכם לטמא: 26 והייתם לי קדשים כי
קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות
לי: 27 ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני
מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם:

הנפשות העשת מקרב עמם: 30 ושמרתם את משמרתִי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם:

19 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: 3 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: 4 אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: 5 וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחהו: 6 ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף: 7 ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: 8 ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: 9 ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט: 10 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזוב אתם אני יהוה אלהיכם: 11 לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: 12 ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה: 13 לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר: 14 לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: 15 לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך: 16 לא תלך רכיל בעמך לא תעמד על דם רעך אני יהוה: 17 לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא: 18 לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה: 19 את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגר כלאים שעטני לא יעלה עליך: 20 ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה: 21 והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם: 22 וכפר עליו כהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא: 23 וכי תבאו אל הארץ

20 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הנגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן: 3 ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי: 4 ואם העלם יעלימו עם הארץ את ענייהם מן האיש ההוא בתו מזרעו למלך לבלתי המית אותו: 5 ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אותו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם: 6 והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני הנפש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו: 7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם: 8 ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם: 9 כי איש איש אשר יקלל

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: 3 איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה: 4 ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו: 5 למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם: 6 וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה: 7 ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם: 8 ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח: 9 ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו: 10 ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הנגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה: 11 כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר: 12 על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הנגר בתוכם לא יאכל דם: 13 ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הנגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסדו בעפר: 14 כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת: 15 וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר: 16 ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו:

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם: 3 כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו

וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו: 4 את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: 5 ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה: 6 איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: 7 ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה: 8 ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך הוא: 9 ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן: 10 ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה: 11 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה ערותה: 12 ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא: 13 ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא: 14 ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא: 15 ערות כלתך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערותה: 16 ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא: 17 ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא: 18 ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה: 19 ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה: 20 ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמא בה: 21 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה: 22 ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: 23 ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמא בה ואשה לא תעמוד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: 24 אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם: 25 ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישביה: 26 ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הנגר בתוכם: 27 כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: 28 ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם: 29 כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו

טמאתה: 31 והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם: 32 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה: 33 והדודה בנדרתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה:

16

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבם לפני יהוה וימותו: 2 ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת: 3 בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה: 4 כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם: 5 ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: 6 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: 7 ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: 8 ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: 9 והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: 10 והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: 11 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: 12 ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: 13 ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות: 14 ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: 15 ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: 16 וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם

בתוך טמאתם: 17 וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל: 18 ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב: 19 והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל: 20 וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי: 21 וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה: 22 ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ נזרה ושלח את השעיר במדבר: 23 ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבר אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם: 24 ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם: 25 ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה: 26 והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה: 27 ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם: 28 והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה: 29 והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם: 30 כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה וטהרו: 31 שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם: 32 וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכתן תחת אביו ולבש את בגדי הבר בגדי הקדש: 33 וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר: 34 והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה:

והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית: 43 ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלק את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח: 44 ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: 45 ונתן את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: 46 והבא אל הבית כל ימי הסגיר אותו יטמא עד הערב: 47 והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו: 48 ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע: 49 ולקח לחטאת את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב: 50 ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים: 51 ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים: 52 וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת: 53 ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר: 54 זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק: 55 ולצרעת הבגד ולבית: 56 ולשאת ולספחת ולבהרת: 57 להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת:

15 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא: 3 וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או חתים בשרו מזובו טמאתו הוא: 4 כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא: 5 ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 6 והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 7 והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 8 וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 9 וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא: 10 וכל הנגע בכל אשר

למטהר שתי צפרים חיות טהורות ועץ ארז ושני תולעת ואזב: 5 וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים: 6 את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים: 7 והזהר על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השדה: 8 וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהל שבעת ימים: 9 והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עינו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר: 10 וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלושה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן: 11 והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: 12 ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה: 13 ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לקח הכהן על תנוך און המטהר הימנית ועל בהן רגלו הימנית: 14 ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך און המטהר הימנית ועל בהן רגלו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: 15 ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית: 16 וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזהר מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: 17 ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך און המטהר הימנית ועל בהן רגלו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: 18 והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה: 19 ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה: 20 והעלה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר: 21 ואם דל הוא ואין ידו משנת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו

הכהן אתו נגע הוא: 23 ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן: 24 או בשר כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה: 25 וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא במכוה פרחה וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא: 26 ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: 27 וראה הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא: 28 ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא: 29 ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן: 30 וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא: 31 וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים: 32 וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה הנתק אין עמק מן העור: 33 והתגלח ואת הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית: 34 וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן העור וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר: 35 ואם פשה הנתק בעור אחרי טהרתו: 36 וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא: 37 ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן: 38 ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת לבנת: 39 וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת כחות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא: 40 ואיש כי ימרש ראשו קרח הוא טהור הוא: 41 ואם מפאת פניו ימרש ראשו גבח הוא טהור הוא: 42 וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת הוא בקרחתו או בגבחתו: 43 וראה אתו הכהן והנה

14 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן: 3 ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע: 4 וצוה הכהן ולקח

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 1 לכם: 2 אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים: 3 וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן ושמא אתו: 4 ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסניר הכהן את הנגע שבעת ימים: 5 וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע בעור והסניר הכהן שבעת ימים שנית: 6 וראהו הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כחה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת היא וכבס בנדיו וטהר: 7 ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן: 8 וראהו הכהן והנה פשתה המספחת בעור ושמאו הכהן צרעת הוא: 9 נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן: 10 וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת: 11 צרעת נושנת הוא בעור בשרו ושמאו הכהן לא יסגרנו כי שמא הוא: 12 ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן: 13 וראהו הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא: 14 וביום הראות בו בשר חי ישמא: 15 וראהו הכהן את הבשר החי ושמאו הבשר החי שמא הוא צרעת הוא: 16 או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן: 17 וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא: 18 ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא: 19 והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל הכהן: 20 וראהו הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן ושמאו הכהן נגע צרעת היא בשחין פרוחה: 21 ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כחה והסניר הכהן שבעת ימים: 22 ואם פשה תפשה בעור ושמא

12 וידבר יהוה אל משה לאמר: 1 דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר ושמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא: 2 וביום השמיני ימול בשר ערלתו: 3 ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: 4 ואם נקבה תלד ושמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה: 5 ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן: 6 והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקדמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה: 7 ואם לא תמצא ידה די שח ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחר לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה:

דבר יהוה אליהם ביד משה: 12 וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: 13 ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי: 14 ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור וּבְנִיךְ וּבְנֵיתֶיךָ אֲתָךְ כִּי חֻקְךָ וְחֻק בְּנִיךְ נִתְּנוּ מִזִּבְחֵי שְׁלָמִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 15 שֹׁק הַתְּרֹמָה וְחֹזֶה הַתְּנוּפָה עַל אֲשֵׁי הַחֻלְבִּים יָבִיאוּ לַהֲנִיף תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לְךָ וּלְבְנֶיךָ אֲתָךְ לַחֵק עֹלָם כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: 16 ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: 17 מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: 18 הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי: 19 וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה: 20 וישמע משה וייטב בעיניו:

11 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אללהם: 2 דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ: 3 כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: 4 אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה את הגמול כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם: 5 ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם: 6 ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם: 7 ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם: 8 מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם: 9 ואת זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו: 10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים

על בנדיו ועל בניו ועל בנדי בניו אתו ויקדש את את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם אהרן את בנדיו ואת בניו ואת בנדי בניו אתו: וישחטו ויחטאו כראשון: 16 ויקרב את העלה 31 ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלח את הבשר ויעשה כמשפט: 17 ויקרב את המזבח וימלא פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלו: 32 והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקו על 33 ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם: 34 כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם: 35 ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי: 36 ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה:

9 ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: 2 ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה: 3 ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה: 4 ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: 5 ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה: 6 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה: 7 ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: 8 ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו: 9 ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח: 10 ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבח כאשר צוה יהוה את משה: 11 ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה: 12 וישחט את העלה וימצאו בני אהרן את הדם ויזרקו על המזבח סביב: 13 ואת העלה המציאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח: 14 וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה: 15 ויקרב

10 ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקרבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם: 2 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה: 3 ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן: 4 ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה: 5 ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה: 6 ויאמר משה אל אהרן ולאעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו ובנדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה: 7 ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה: 8 וידבר יהוה אל אהרן לאמר: 9 יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם: 10 ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור: 11 ולהורות את בני ישראל את כל החקים אשר

לֵאמֹר הַמִּקְרִיב אֶת זֶבַח שְׁלֹמֹי לַיהוָה יִבְיֵא אֵת
קִרְבָּנוּ לַיהוָה מִזְבֵּחַ שְׁלֹמֹי: 30 יָדֵיו תְּבִיאִינָה
אֶת אֲשֵׁי יְהוָה אֶת הַחֹלֶב עַל הַחֹזֶה יִבְיֹאנוּ אֵת
הַחֹזֶה לְהִנִּיף אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה: 31 וְהַקְטִיר
הַכֹּהֵן אֶת הַחֹלֶב הַמְּזֻבָּחַ וְהָיָה הַחֹזֶה לְאַהֲרֹן
וּלְבָנָיו: 32 וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין תִּתְּנוּ תְּרוּמָה לִכְהֵן
מִזְבְּחֵי שְׁלֹמִיכֶם: 33 הַמִּקְרִיב אֶת דָּם הַשְּׁלָמִים וְאֵת
הַחֹלֶב מִבְּנֵי אַהֲרֹן לוֹ תִּהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין לִמְנָה: 34 כִּי
אֵת חֹזֶה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה לִקְחֹתִי מֵאֵת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִזְבְּחֵי שְׁלֹמִיהֶם וְאֵת אֶתֶם לְאַהֲרֹן
הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו לַחֵק עֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 35 זֹאת
מִשְׁחַת אַהֲרֹן וּמִשְׁחַת בָּנָיו מֵאֲשֵׁי יְהוָה בְּיוֹם הַקִּרְבִּים
אִתְּם לִכְהֵן לַיהוָה: 36 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַתֵּת לָהֶם
בְּיוֹם מִשְׁחוֹ אֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֶקֶת עֹלָם
לְדֹרֹתָם: 37 זֹאת הַתּוֹרָה לַעֲלֹה לַמִּנְחָה וּלְחַטָּאת
וּלְאֵשֶׁם וּלְמִלֻּאוֹיִם וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים: 38 אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי בְּיוֹם צִוּתוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְהַקְרִיב אֶת קִרְבָּנֵיהֶם לַיהוָה בַּמִּדְבָּר סִינַי:

8 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות: ³ ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד: ⁴ ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד: ⁵ ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות: ⁶ ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אותם במים: ⁷ ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו: ⁸ וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים: ⁹ וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה: ¹⁰ ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם: ¹¹ ויז ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו לקדשם: ¹² ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו:

13 אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: 14 וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח: 15 והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה: 16 והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: 17 לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם: 18 כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש: 19 וידבר יהוה אל משה לאמר: 20 זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המושח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: 21 על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה: 22 והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר: 23 וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל: 24 וידבר יהוה אל משה לאמר: 25 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא: 26 הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד: 27 כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדרמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש: 28 וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים: 29 כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: 30 וכל חטאת אשר יובא מדרמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף:

7 וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: 2 במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב: 3 ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המוכסה את הקרב: 4 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: 5 והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא: 6 כל זכר בכהנים יאכלנו

במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא: 7 כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה: 8 והכהן המקריב את עלת איש עור העלה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה: 9 וכל מנחה אשר יקריב ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: 10 וכל מנחה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא ליהוה: 11 וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב על זבח התודה חלות מצות כלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת כלולת בשמן: 12 על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמים: 13 והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה: 14 ובשר זבח תודת שלמים ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר: 15 ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל: 16 והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף: 17 ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמים ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: 18 והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר: 19 והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: 20 נפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: 21 וידבר יהוה אל משה לאמר: 22 דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו: 23 וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלוה: 24 כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: 25 וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה: 26 כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: 27 וידבר יהוה אל משה לאמר: 28 דבר אל בני ישראל

ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: 31 ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה: 13 וכפר עליו הכהן ונסלח לו: 32 ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה וביאנה: 33 וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה: 34 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: 35 ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו:

5 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו: 2 או נפש

אשר תנע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: 3 או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר ישמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם: 4 או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה: 5 והיה כי יאשם לאחת מאלה והתוודה אשר חטא עליה: 6 והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: 7 ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: 8 והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל: 9 והזהר מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא: 10 ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו: 11 ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת היא: 12 והביא אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את

6 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בנזל או עשק את עמיתו: 3 או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה: 4 והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא: 5 או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו: 6 ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערך לאשם אל הכהן: 7 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה: 8 וידבר יהוה אל משה לאמר: 9 צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: 10 ולבש הכהן מדרו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמנו אצל המזבח: 11 ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: 12 והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים:

לפני יהוה: 8 וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: 9 והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 10 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: 11 והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: 12 ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: 13 וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד: 14 ואהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: 14 והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 15 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: 16 והקטיר הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה: 17 חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו:

4 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: 3 אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת: 4 והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה: 5 ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד: 6 וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש: 7 ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: 8 ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 9 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: 10 כאשר

יורם משור זבח השלמים והקטירים הכהן על מזבח העלה: 11 ואת עור הפר ואת כל בשרו על המזבח סביב: 9 והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 10 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: 11 והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: 12 ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: 13 וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד: 14 ואהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: 14 והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 15 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: 16 והקטיר הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה: 17 חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו:

ויקרא

1

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכס קרבן ליהוה מן הבחמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: 3 אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצונו לפני יהוה: 4 וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: 5 ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: 6 והפשט את העלה ונתח אתה לנתחיה: 7 ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: 8 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: 9 וקרבנו וקרעו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה: 10 ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו: 11 ושחט אותו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: 12 ונתח אותו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח: 13 והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה: 14 ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התורים או מן בני היונה את קרבנו: 15 והקריבו הכהן אל המזבח ומלך את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: 16 והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדרשן: 17 ושע אתה בכנפיו לא יבדיל והקטיר אותו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה:

2

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: 2 והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו

מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה: 3 והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: 4 וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן: 5 ואם מנחה על המזבח קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה: 6 פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא: 7 ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה: 8 והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והנישה אל המזבח: 9 והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה: 10 והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: 11 כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה: 12 קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח: 13 וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: 14 ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש נרש כרמל תקריב את מנחת בכוריד: 15 ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: 16 והקטיר הכהן את אזכרתה מנרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה:

3

ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה: 2 וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב: 3 והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 4 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: 5 והקטירו אותו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחוח ליהוה: 6 ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו: 7 אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אותו

כן עשו בני ישראל את כל העבדה: 43 וירא משה 24 וישם את המנורה באהל מועד נכח השלחן על את כל המלאכה והנה עשו אותה כאשר צוה יהוה 25 ויעל הנרת לפני יהוה כאשר כן עשו ויברך אתם משה:

40

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד: 3 ושמות שם את ארון העדות וסכת על הארץ את הפרכת: 4 והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנורה והעלית את נרתיה: 5 ונתתה את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדות ושמת את מסך הפתח למשכן: 6 ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל מועד: 7 ונתת את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים: 8 ושמת את החצר סביב ונתת את מסך שער החצר: 9 ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש: 10 ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים: 11 ומשחת את הכיר ואת בנו וקדשת אתו: 12 והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: 13 והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי: 14 ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת: 15 ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להיות להם משחתם לכהנת עולם לדרתם: 16 ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה: 17 ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן: 18 ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו: 19 ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: 20 ויקח ויתן את העדות אל הארץ וישם את הברדים על הארץ ויתן את הכפרת על הארץ מלמעלה: 21 ויבא את הארץ אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה: 22 ויתן את השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת: 23 ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה:

ככר ואלפים וארבע מאות שקל: 30 ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח: 31 ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתרת המשכן ואת כל יתרת החצר סביב:

39

ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה: 2 ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: 3 וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילים לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב: 4 כתפת עשו לו חברת על שני קצוותיו חבר: 5 וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את משה: 6 ויעשו את אבני השהם מסבת משבצת זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל: 7 וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: 8 ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: 9 רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול: 10 וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד: 11 והטור השני נפך ספיר ויהלם: 12 והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: 13 והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת משבצות זהב במלאותם: 14 והאבנים על שמות בני ישראל הנה שתיים עשרה על שמתם פתוחי חתם איש על שמו לשנים עשר שבט: 15 ויעשו על החשן שרשרת נבלת מעשה עבת זהב טהור: 16 ויעשו שתי משבצות זהב ושתי טבעות זהב ויתנו את שתי הטבעות על שני קצות החשן: 17 ויתנו שתי העבטות הזהב על שתי הטבעות על קצות החשן: 18 ואת שתי קצות שתי העבטות נתנו על שתי המשבצות ויתנם על כתפת האפד אל מול פניו: 19 ויעשו שתי טבעות זהב וישימו על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה: 20 ויעשו שתי טבעות זהב ויתנם על שתי כתפת

האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד: 21 וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את משה: 22 ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת: 23 ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע: 24 ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משזר: 25 ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים: 26 פעמן ורמן פעמן ורמן על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה: 27 ויעשו את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו: 28 ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הכד שש משזר: 29 ואת האבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה: 30 ויעשו את ציצן נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה: 31 ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: 32 ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו: 33 ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו: 34 ואת מכסה עורת האילים המאדמים ואת מכסה ערת התחשים ואת פרכת המסך: 35 את ארן העדת ואת בדיו ואת הכפרת: 36 את השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים: 37 את המנרה הטהרה את נרתיה נרת המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאור: 38 ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל: 39 את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו: 40 את קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדתיה ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד: 41 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: 42 ככל אשר צוה יהוה את משה

יסך בהן זהב טהור: 17 ויעש את המנרה זהב החצר שש משזר מאה באמה: 10 עמודיהם עשרים טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה נביעה ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כפתריה ופרחיה ממנה היו: 18 וששה קנים יצאים כסף: 11 ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם קני מנרה מצדה השני: 19 שלשה גבעים משקדים כסף: 12 ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים עשרה ואדניהם עשרה ווי העמודים וחשקיהם בקנה אחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים כסף: 13 ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: מן המנרה: 20 ובמנרה ארבעה גבעים משקדים 14 קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם כפתריה ופרחיה: 21 וכפתר תחת שני הקנים שלשה ואדניהם שלשה: 15 ולכתף השנית מזה ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים ממנה: עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: 16 כל קלעי 22 כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת החצר סביב שש משזר: 17 והאדנים לעמודים זהב טהור: 23 ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם ומחתתיה זהב טהור: 24 ככר זהב טהור עשה כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר: 18 ומסך אתה ואת כל כליה: 25 ויעש את מזבח הקטרת שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתיים ושש משזר ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש קמתו ממנו היו קרנתיו: 26 ויצף אותו זהב טהור אמות לעמדת קלעי החצר: 19 ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת ווייהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף: 20 וכל היתדות למשכן ולחצר סביב נחשת: 21 אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלויים ביד איתמר בן אהרן הכהן: 22 ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה: ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב 23 ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש: 24 כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש: 25 וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש: 26 בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: 27 ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן: 28 ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה וויים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם: 29 ונחשת התנופה שבעים מועד: 9 ויעש את החצר לפאת נגב תימנה קלעי

38 ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו: 2 ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אותו נחשת: 3 ויעש את כלי המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת את המזולגת ואת המחתת כל כליו עשה נחשת: 4 ויעש למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו: 5 ויצק ארבע טבעות בארבע הקצות למכבר הנחשת בתים לבדים: 6 ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת: 7 ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו: 8 ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד: 9 ויעש את החצר לפאת נגב תימנה קלעי

היריעה האחת מדה אחת לכל היריעה: 10 ויחבר את חמש היריעה אחת אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת: 11 ויעש ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: 12 חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת: 13 ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעה אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: 14 ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם: 15 ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: 16 ויחבר את חמש היריעה לבד ואת שש היריעה לבד: 17 ויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצונה במחברת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה החברת השנית: 18 ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד: 19 ויעש מכסה לאהל ערת אלים מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: 20 ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: 21 עשר אמת ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: 22 שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן: 23 ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה: 24 וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו: 25 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים: 26 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: 27 ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים: 28 ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים: 29 והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעת: 30 והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד: 31 ויעש בריחי עצי שטים חמשה

37 ויעש בצלאל את הארן עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: 2 ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב: 3 ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתי ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השנית: 4 ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב: 5 ויבא את הברדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן: 6 ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: 7 ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת: 8 כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים משני קצותיו: 9 ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים: 10 ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: 11 ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב: 12 ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב: 13 ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: 14 לעמת המסגרת היו הטבעת כתים לברדים לשאת את השלחן: 15 ויעש את הברדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן: 16 ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערותיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו ואת הקשות אשר

יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: 3 לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת: 4 ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: 5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת: 6 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: 7 וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: 8 ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: 9 ואבני שהם ואבני מלאים לאפור ולחשן: 10 וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה: 11 את המשכן את אהליו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו: 12 את הארן ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך: 13 את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים: 14 ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור: 15 ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן: 16 את מזבח העלה ואת מכבד הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו: 17 את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניה ואת מסך שער החצר: 18 את יתרת המשכן ואת יתרת החצר ואת מיתריהם: 19 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: 20 ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה: 21 ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבודתו ולבגדי הקדש: 22 ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח וזנום וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה: 23 וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילים מאדמים וערת תחשים הביאו: 24 כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבודה הביאו: 25 וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני

36 ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבודת הקדש לכל אשר צוה יהוה: 2 ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה: 3 ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבודת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר: 4 ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה עשים: 5 ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבודה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה: 6 ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: 7 והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר: 8 ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם: 9 אך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה

בשם יהוה לפניך ויחנני את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם: 20 ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי: 21 ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור: 22 והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי: 23 והסתרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו:

34 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת: 2 והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר: 3 ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא: 4 ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אותו ויקח בידו שני לחת אבנים: 5 וירד יהוה בענן וייתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: 6 ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: 7 נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים: 8 וימהר משה ויקד ארצה וישתחו: 9 ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: 10 ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבם את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך: 11 שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבסי: 12 השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך: 13 כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון: 14 כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: 15 פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם ויבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחם: 16 ולקחת מבנותיו לבניך וזנו בנותיו אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן: 17 אלהי

35 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשת אתם: 2 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי

33 וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה כתבים: 16 והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת: 17 וישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה: 18 ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: 19 ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר: 20 ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל: 21 ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליי חטאה גדלה: 22 ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא: 23 ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: 24 ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכחו באש ויצא העגל הזה: 25 וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: 26 ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי: 27 ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: 28 ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש: 29 ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: 30 ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם: 31 וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב: 32 ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: 33 ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמוחני מספרי: 34 ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: 35 ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן:

ויהוה אל משה לך עלה מזה אתה כתבים: 16 והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת: 17 וישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה: 18 ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: 19 ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר: 20 ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל: 21 ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליי חטאה גדלה: 22 ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא: 23 ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: 24 ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכחו באש ויצא העגל הזה: 25 וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: 26 ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי: 27 ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: 28 ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש: 29 ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: 30 ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם: 31 וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב: 32 ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: 33 ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמוחני מספרי: 34 ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: 35 ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן:

והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש: 30 ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי: 31 ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם: 32 על בשר אדם לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו כמותו קדש הוא קדש יהיה לכם: 33 איש אשר ירקח כמותו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו: 34 ויאמר יהוה אל משה קח

לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה: 35 ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: 36 ושחקת ממנה הרק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: 37 והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה: 38 איש אשר יעשה כמותו להריח בה ונכרת מעמיו:

31 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: 3 ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה וברעת ובכל מלאכה: 4 לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: 5 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה: 6 ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך: 7 את אהל מועד ואת הארן לעדת ואת הכפרת אשר עלי ואת כל כלי האהל: 8 ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת: 9 ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו: 10 ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: 11 ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתך יעשו: 12 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 13 ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם: 14 ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: 15 ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש

32 וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: 2 ויאמר אלהים אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי: 3 ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן: 4 ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: 5 וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר: 6 וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: 7 וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: 8 סרו מחר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: 9 ויאמר יהוה אל משה ראתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: 10 ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול: 11 ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: 12 למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: 13 זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותרבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: 14 וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: 15 ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת

יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בהם את ידם: 30 שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש: 31 ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקם קדש: 32 ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד: 33 ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם: 34 ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא: 35 ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי אתה שבעת ימים תמלא ידם: 36 ופר חטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת על המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו: 37 שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש: 38 וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד: 39 את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: 40 ועשרן סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רבעית ההין יין לכבש האחד: 41 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה: 42 עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם: 43 ונעדרתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי: 44 וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי: 45 ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים: 46 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם:

30 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו: 2 אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו: 3 וצפית אתו זהב טהור את נגו ואת קירתי סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב: 4 ושתי טבעת זהב תעשה לו מותחת לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בהמה: 5 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב: 6 ונתתה אתו לפני

חמש מאות וקנמן בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים: 24 וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין: 25 ועשית אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה: 26 ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת: 27 ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת: 28 ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו: 29 וקדשת אתם

ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב: 34 פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב: 35 והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות: 36 ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה: 37 ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה: 38 והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה: 39 ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם: 40 ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומנבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת: 41 והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי: 42 ועשה להם מכנסי בר לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכים יהיו: 43 והיו על אהרן ועל בניו בכאם אל אהל מועד או בנשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו:

29 וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן בקר ואילם שנים תמימים: 2 ולהם מצות וחלת מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם: 3 ונתת אותם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם: 4 ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: 5 ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן ואפדת לו בחשב האפד: 6 ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת: 7 ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו: 8 ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת: 9 וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מנבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו: 10 והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר: 11 ושחטת את

12 חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה: 13 ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: 14 וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: 15 ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: 16 ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה: 17 כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וזיהם כסף ואדניהם נחשת: 18 ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת: 19 לכל כלי המשכן בכל עבודתו וכל יתרתיו וכל יתרת החצר נחשת: 20 ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית וך כתית למאור להעלת נר תמיד: 21 באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדררתם מאת בני ישראל:

28 ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: 2 ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת: 3 ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי: 4 ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי: 5 והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש: 6 ועשו את האפוד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב: 7 שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר: 8 וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: 9 ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: 10 ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם: 11 מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים על שמת בני ישראל מסבת משבצות זהב תעשה אתם:

והיה המשכן אחד: 7 ועשית יריעת עזים לאהל ימה: 28 והבריה התיכן בתוך הקרשים מברח על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם: מן הקצה אל הקצה: 29 ואת הקרשים תצפה זהב 8 ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה ואת הבריהם זהב: 30 והקמת את המשכן כמשפטו יריעת: 9 וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל: 10 ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה האחת הקיצנה בחברת וחמשים ללאת על שפת היריעה החברת השנית: 11 ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בללאת וחברת את האהל והיה אחד: 12 וסרח העדף ביריעת האהל חצי היריעה העדפת תסרח על אחרי המשכן: 13 והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו: 14 ועשית מכסה לאהל ערת אילים מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: 15 ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמודים: 16 עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: 17 שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן: 18 ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: 19 וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו: 20 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש: 21 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: 22 ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים: 23 ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים: 24 ויהיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצעת יהיו: 25 והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: 26 ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד: 27 וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים

27 ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלוש אמות קמתו: 2 ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת: 3 ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת: 4 ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו: 5 ונתתה אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח: 6 ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת: 7 והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעת המזבח בשאת אתו: 8 נכוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו: 9 ועשית את חצר המשכן לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש משור מאה באמה ארך לפאה האחת: 10 ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף: 11 וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף: 12 ורחב החצר לפאת ים קלעים

משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה:

25 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי: 3 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: 4 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: 5 וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: 6 שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: 7 אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן: 8 ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: 9 ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו: 10 ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: 11 וצפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: 12 ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתי ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית: 13 ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב: 14 והבאת את הברדים בטבעת על צלעת הארץ לשאת את הארץ בהם: 15 בטבעת הארץ יהיו הברדים לא יסרו ממנו: 16 ונתת אל הארץ את העדת אשר אתן אליך: 17 ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: 18 ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת: 19 ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב

סביב: 26 ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: 27 לעמת המסגרת תהיין הטבעת לבתים לברדים לשאת את השלחן: 28 ועשית את הברדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בם את השלחן: 29 ועשית קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם: 30 ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד: 31 ועשית מגרת זהב טהור מקשה תעשה המגורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: 32 וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מגרה מצדה האחד ושלשה קני מגרה מצדה השני: 33 שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המגרה: 34 ובמגרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: 35 וכפתר תחת שני הקנים וממנה וכפתר תחת שני הקנים היצאים מן המגרה: 36 כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: 37 ועשית את נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה: 38 ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: 39 ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה: 40 וראוה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר:

26 ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משור ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם: 2 ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעה: 3 חמש היריעה תהיין חברת אשה אל אחתה וחמש יריעת חברת אשה אל אחתה: 4 ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: 5 חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת תעשה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אשה אל אחתה: 6 ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעה אשה אל אחתה בקרסים

פקחים ויסלף דברי צדיקים: 9 וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: 10 ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: 11 והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: 12 ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך וינפש בן אמתך והגר: 13 ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך: 14 שלש רגלים תחג לך בשנה: 15 את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: 16 וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה: 17 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן יהוה: 18 לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: 19 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: 20 הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: 21 השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: 22 כי אם שמע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרתי את צרריך: 23 כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבסי והכחדתי: 24 לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם: 25 ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך והסרתי מחלה מקרבך: 26 לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימך אמלא: 27 את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף: 28 ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך: 29 לא אנרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה: 30 מעט מעט אנרשנו מפניך עד אשר

24 ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק: 2 ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו: 3 ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה: 4 ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתי עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: 5 וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויובחו וזבחים שלמים ליהוה פרים: 6 ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח: 7 ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע: 8 ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה: 9 ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: 10 ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: 11 ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו: 12 ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם: 13 ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים: 14 ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אלהים: 15 ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר: 16 וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: 17 ומראה כבוד יהוה כאשר אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: 18 ויבא

רגל: 25 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה לרעהו: 10 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור תחת חבורה: 26 וכי יכה איש את עין עבדו או או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: אין ראה: 11 שבעת יהיה תהיה בין שניהם אם 27 ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא תחת שנו: 28 וכי ינח שור את איש או את אשה ישרם: 12 ואם נגב יננב מעמו ישרם לבעליו: 13 אם ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: 29 ואם שור נגח הוא מתמל שלם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת: 30 אם כפר יושת עליו ונתן פדיו נפשו ככל אשר יושת עליו: 31 או בן ינח או בת ינח כמשפט הזה יעשה לו: 32 אם עבד ינח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: 33 וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור: 34 בעל הבור ישיב כסף לבעליו והמת יהיה לו: 35 וכי ינף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצו: 36 או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלם ולא ישמרנו בעליו שלם ישרם שור תחת השור והמת יהיה לו:

22 כי יננב איש שור או שה וטבח או מכרו חמשה בקר ישרם תחת השור וארבע צאן תחת השה: 2 אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים: 3 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישרם אם אין לו ונמכר בנגבתו: 4 אם המצא תמצא בידו הנגבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישרם: 5 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישרם: 6 כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישרם המבער את הבערה: 7 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגב מבית האיש אם ימצא הגנב ישרם שנים: 8 אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: 9 על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען אלהים ישרם שנים

23 לא תשא שמע שוא אל תשת ירך עם רשע להיות עד חמס: 2 לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנשת אחרי רבים להטת: 3 ודל לא תהדר בריבו: 4 כי תפגע שור איבך או חמורו תעה השב תשיבנו לו: 5 כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו: 6 לא תטה משפט אבינך בריבו: 7 מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: 8 ושחד לא תקח כי השחד יעור

24 ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה פן יפרץ בם: 25 וירד משה אל העם ויאמר אליהם:

20 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: 2 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: 3 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: 4 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: 5 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: 6 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: 7 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקו יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: 8 זכור את יום השבת לקדשו: 9 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: 10 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך: 11 כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשוהו: 12 כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: 13 לא תרצח: 14 לא תנאף: 15 לא תגנב: 16 לא תענה ברעך עד שקר: 17 לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך: 18 וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: 19 ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות: 20 ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו: 21 ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים: 22 ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם: 23 לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: 24 מזבח אדמה תעשה לי וזבחת

21 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: 2 כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם: 3 אם כנפו יבא כנפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: 4 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא כנפו: 5 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: 6 והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם: 7 וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: 8 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: 9 ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: 10 אם אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע: 11 ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: 12 מכה איש ומת מות יומת: 13 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: 14 וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: 15 ומכה אביו ואמו מות יומת: 16 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: 17 ומקלל אביו ואמו מות יומת: 18 וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: 19 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא: 20 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם: 21 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: 22 וכי ינצו אנשים ונפשו אשה הרר ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענוש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים: 23 ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש: 24 עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת

בדבר אשר זדו עליהם: 12 ויקח יתרו חתן משה ותניד לבני ישראל: 4 אתם ראיתם אשר עשיתי
עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם
לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים: 13 ויהי אלי: 5 ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם
ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי
על משה מן הבקר עד הערב: 14 וירא חתן משה כל הארץ: 6 ואתם תהיו לי ממלכת כהנים ונוי
את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מזה הדבר הזה קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל:
אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל 7 ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את
העם נצב עליך מן בקר עד ערב: 15 ויאמר משה כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה: 8 ויענו כל
לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים: 16 כי העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב
יהיה להם דבר בא אלי ושפטני בין איש ובין משה את דברי העם אל יהוה: 9 ויאמר יהוה אל
רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו: משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע
17 ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר העם בדברי עמך וגם כך יאמינו לעולם וינד משה
אתה עשה: 18 נכל תבל גם אתה גם העם הזה את דברי העם אל יהוה: 10 ויאמר יהוה אל משה
אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם:
לבדך: 19 עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים 11 והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד
עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את יהוה לעיני כל העם על הר סיני: 12 והגבלת את
הדברים אל האלהים: 20 והזהרתה אתה את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע
החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בקצוהו כל הנגע בהר מות יומת: 13 לא תגע בו יד
בה ואת המעשה אשר יעשון: 21 ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע
לא יחיה במשך היבל המה יעלו בהר: 14 וירד
ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים משה מן ההר אל העם ויקדש את העם וכבסו
ושרי עשרת: 22 ושפטו את העם בכל עת והיה שמלתם: 15 ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת
כל הדבר הגדל וביאו אליך וכל הדבר הקטן ימים אל תגשו אל אשה: 16 ויהי ביום השלישי
ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך: 23 אם את בהית הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר
הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה:
כל העם הזה על מקמו יבא בשלום: 24 וישמע משה לקול משה את העם לקראת האלהים מן המחנה
משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: 25 ויבחר ויתיצבו בתחתית ההר: 18 והר סיני עשן כלו
משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן
העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי הכבשן ויחרד כל ההר מאד: 19 ויהי קול השופר
עשרת: 26 ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה ויבאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו
הם: 27 וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו: 20 וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא
יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב: 22 וגם הכהנים הנגשים
אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה: 23 ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי
אתה העדתה בנו לאמר הנבל את ההר וקדשתו:

19

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: 2 ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר: 3 ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב

יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו
 אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו
 לכם למשמרת עד הבקר: 24 ויניחו אותו עד הבקר
 כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו:
 25 ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה
 היום לא תמצאהו בשדה: 26 ששת ימים תלקטהו
 וביום השביעי שבת לא יהיה בו: 27 ויהי ביום
 השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: 28 ויאמר
 יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי
 ותורתי: 29 ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא
 נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו
 אל יצא איש ממקומו ביום השביעי: 30 וישבתו
 העם ביום השביעי: 31 ויקראו בית ישראל את שמו
 מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש:
 32 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא
 העמר ממנו למשמרת לדרכתכם למען יראו את
 הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא
 אתכם מארץ מצרים: 33 ויאמר משה אל אהרן
 קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח
 אתו לפני יהוה למשמרת לדרכיכם: 34 כאשר
 צוה יהוה אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת
 למשמרת: 35 ובני ישראל אכלו את המן ארבעים
 שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד
 באם אל קצה ארץ כנען: 36 והעמר עשרית הא'פה
 הוא:

18 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל
 אשר עשה אלהים למשה ול'ישראל עמו כי הוציא
 יהוה את ישראל ממצרים: 2 ויקח יתרו חתן משה
 את צפרה אשת משה אחר שלוחיה: 3 ואת שני
 בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי
 בארץ נכריה: 4 ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי
 בעזרי ויצלני מחרב פרעה: 5 ויבא יתרו חתן משה
 ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה
 שם הר האלהים: 6 ויאמר אל משה אני חתנך יתרו
 בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: 7 ויצא משה
 לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו
 לשלום ויבאו האהלה: 8 ויספר משה לחתנו את
 כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת
 ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם
 יהוה: 9 ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה
 לישראל אשר הצילו מיד מצרים: 10 ויאמר יתרו
 ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד
 פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים:
 11 עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי

שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: להמית את כל הקהל הזה ברעב: 4 ויאמר יהוה
10 נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא
אדירים: 11 מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך
בקדש נורא תהלת עשה פלא: 12 נטית ימינך בתורתי אם לא: 5 והיה ביום הששי והכינו את אשר
תבלעמו ארץ: 13 נחית בחסדך עם זו נאלת נהלת יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: 6 ויאמר
בעזך אל נזה קדשך: 14 שמעו עמים ירגזון חיל משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי
אחזי יושבי פלשת: 15 אז נבהלו אלופי אדום אילי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: 7 ובקר וראיתם
מואב יאחזמו רעד נמנו כל יושבי כנען: 16 תפל את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה
עליהם אימתה ופחד בנדל זרועך ידמו כאבן עד ונחנו מה כי תלוננו עלינו: 8 ויאמר משה בתת
יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית: 17 תבאמו יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע
ותשמעו בהר נחלתך מכוון לשבתך פעלת יהוה בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינים עליו
מקדש אדני כוננו ידיך: 18 יהוה ימלך לעלם ועד: ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה: 9 ויאמר
19 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל
יהוה עלהם את מי הים ובני ישראל הלכו כיבשה קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: 10 ויהי
בתוך הים: 20 ותקח מרים הנביאה אחות אהרן כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל
את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן: 11 וידבר
ובמחלת: 21 ותען להם מרים שירו ליהוה כי נאה יהוה אל משה לאמר: 12 שמעתי את תלונת בני
נאה סוס ורכבו רמה בים: 22 ויסע משה את ישראל בשר ויבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה
מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים: 23 ויבאו מרתה ולא יכלו
לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה: 24 וילנו העם על משה לאמר מה נשתה: 14 ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק
25 ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים מחספס דק ככפר על הארץ: 15 ויראו בני ישראל
וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסחו: ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא
26 ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם
והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל לאכלה: 16 זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו
חקיו כל המחלה אשר שמתני במצרים לא אשים איש לפי אכלו עמר לנלגלת מספר נפשתיכם
עליך כי אני יהוה רפאך: 27 ויבאו אילמה ושם וילקטו המרבה והממעט: 18 וימדו בעמר ולא
שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים:

16 ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: 2 וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר: ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה

אש להאיר להם ללכת יומם ולילה: 22 לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם: מאחריהם: 20 ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא

קרב זה אל זה כל הלילה: 21 ויש משה את ידו על הים ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים: 22 ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חמה מימינם ומשמאלם: 23 וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים: 24 ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: 25 ויסר את אפן מרכבתו וינהגו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים: 26 ויאמר יהוה אל משה נטה את ירך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו: 27 ויש משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים: 28 וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד: 29 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם: 30 ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים: 31 וירא ישראל את הירד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:

15 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי נאה נאה סוס ורכבו רמה בים: 2 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: 3 יהוה איש מלחמה יהוה שמו: 4 מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף: 5 תהמת יכסימו וירדו במצולת כמו אבן: 6 מיניך יהוה נאדרי בכח מיניך יהוה תרעץ אויב: 7 וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש: 8 וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים: 9 אמר אויב ארדף אשיג אחלק

פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי לי הוא: 3 ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד מות: 31 ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם: 32 גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי: 33 ותחזקו מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים: 34 וישא העם את בצקו שרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על שכמם: 35 ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת: 36 ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלו וינצלו את מצרים: 37 ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הנבירים לבד מטף: 38 וגם ערב רב עלה אתם ויצאו ובקרו מקנה כבד מאד: 39 ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים ענת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: 40 ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: 41 ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים: 42 ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם: 43 ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: 44 וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: 45 תושב ושכיר לא יאכל בו: 46 בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו: 47 כל עדת ישראל יעשו אתו: 48 וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: 49 תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הנגר בתוכם: 50 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו: 51 ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: 13 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה

מצרים: 5 ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה: 6 והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף: 7 ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: 8 וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחויו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף: 9 ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים: 10 ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו:

12

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: 2 החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: 3 דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית: 4 ואם ימעט הבית מהית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השנה: 5 שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו: 6 והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: 7 ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם: 8 ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלו: 9 אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו: 10 ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו: 11 וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה: 12 ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: 13 והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את

הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים: 14 והיה היום הזה לכם ליכרון וחנתם אתו חג ליהוה לדרתים חקת עולם תחננו: 15 שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתים כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השבעי: 16 וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: 17 ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתים חקת עולם: 18 בראשן בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב: 19 שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בנר ובאזרח הארץ: 20 כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: 21 ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח: 22 ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והנעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: 23 ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: 24 ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם: 25 והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת: 26 והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: 27 ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנפשו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: 28 וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו: 29 ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: 30 ויקם

לא נכו כי אפילת הנח: 33 ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתך ארצה: 34 וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: 35 ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה:

כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן: 15 ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים: 16 וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: 17 ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה: 18 ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה: 19 ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעוהו ימה סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים: 20 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: 21 ויאמר יהוה אל משה נטה ירך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך: 22 ויש משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים: 23 לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבתם: 24 ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם: 25 ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו: 26 וגם מקננו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה: 27 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם: 28 ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תספ ראות פני כי ביום ראתך פני תמות: 29 ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך:

11 ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה: 12 ויאמר יהוה אל משה נטה ירך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד: 13 ויש משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה: 14 ויעל הארבה על

25 ויקרא פרעה אל משה ולאחרון ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ: 26 ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים זבח ליהוה אלהינו הן זבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו: 27 דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: 28 ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי: 29 ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יספ פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה: 30 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה: 31 ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: 32 ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם:

9 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: 2 כי אם מאן אתה לשלח ועורך מחזיק בם: 3 הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בנמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: 4 והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר: 5 וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: 6 ויעש יהוה את הדבר הזה ממוחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד: 7 וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם: 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיה כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה: 9 והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים: 10 ויקחו את פיה הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקו אתו משה השמימה והיה שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה: 11 ולא יכלו החתרמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטום ובכל מצרים: 12 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה

בלהטיהם כן: 12 וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטתם: 13 ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: 14 ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם: 15 לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך: 16 ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה: 17 כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בירי על המים אשר ביאר ונהפכו לדם: 18 והרגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן היאר: 19 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ירך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אנמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים: 20 ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם: 21 והרגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים: 22 ויעשו כן חרשמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: 23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת: 24 ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתות ממימי היאר: 25 וימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר:

8 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני: 2 ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי ננף את כל גבולך בצפרדעים: 3 ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנורידך ובמשארותיך: 4 ובכה ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים: 5 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ירך במטך על הנהרת על היארים ועל האנמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים: 6 ויש אהרן את

ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים: 7 ויעשו כן החרטמים בלטיהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים: 8 ויקרא אל משה כבד לב פרעה ולמה ולא אהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלח את העם על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך: 16 ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה: 17 כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בירי על המים אשר ביאר ונהפכו לדם: 18 והרגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן היאר: 19 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ירך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אנמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים: 20 ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם: 21 והרגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים: 22 ויעשו כן חרשמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: 23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת: 24 ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתות ממימי היאר: 25 וימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר:

אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך:

6 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו: 2 וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה: 3 וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם: 4 וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה: 5 וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי: 6 לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים: 7 ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: 8 והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה: 9 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה: 10 וידבר יהוה אל משה לאמר: 11 בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו: 12 וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים: 13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים: 14 אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרון וקרמי אלה משפחת ראובן: 15 ובני שמעון ימואל וימין ואהר ויכין וצחר ושאוול בן הכנענית אלה משפחת שמעון: 16 ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה: 17 בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם: 18 ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה: 19 ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם: 20 ויקח עמרם את יוכבד דדתו

7 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך לאלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך: 2 אתה תדבר את כל אשר אצוץ ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו: 3 ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים: 4 ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים: 5 וידעו מצרים כי אני יהוה בנשתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם: 6 ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: 7 ומשה בן שנים שנה ואהרן בן שלש ושנים שנה בדברם אל פרעה: 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 9 כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין: 10 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין: 11 ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים

12 ועתה לך ואנכי אהיה עם פִּיךָ והוריתיך אשר תדבר : 13 ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח : ישראל לא אשלח : 3 ויאמרו אלֹהֵי העִבְרִים נקרא 14 ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב : 4 ויאמר לקראתך וראך ושמה בלבו : 15 ודברת אליו אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פִּיךָ ועם העם ממעשיו לכו לסבלתיכם : 5 ויאמר פרעה הן פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון : 16 ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה 6 ויצו פרעה ביום ההוא את הגנשים בעם ואת לו לאלהים : 17 ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת : 18 וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העוֹדֵם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום : 19 ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך : 9 תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו 20 ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכסם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו : 21 ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם : 22 ואמרת אל פרעה כה אמר בני בכרי ישראל : 23 ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך : נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן 24 ויהי בדרך במלון ויפגשוהו יהוה ויבקש המיתו : כתמול שלשם גם תמול גם היום : 15 ויבאו שטרי 25 ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותנע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי : 26 וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת : 27 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשוהו בחר האלהים וישק לו : 28 ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו : 29 וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל : 30 וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם : 31 ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את ענים ויקדו וישתחוו : 5 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלֹהֵי ישראל שלח את עמי ויחנו לי במדבר : 2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע

אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: 25 וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים:

ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסים אל ארץ זבת חלב ודבש: 18 ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו: 19 ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה: 20 ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבם ואחרי כן ישלח אתכם: 21 ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם: 22 ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים:

4 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה: 2 ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר משה: 3 ויאמר השליכוהו ארצה וישליכוהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו: 4 ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: 5 למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: 6 ויאמר יהוה לו עוד תבא נא ידך בחיקי ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג: 7 ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו: 8 והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון: 9 והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת מממי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת: 10 ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי: 11 ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אדם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה:

3 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה: 2 וירא מלאך יהוה אליו בלבית אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל: 3 ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה: 4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני: 5 ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל הגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמות קדש הוא: 6 ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים: 7 ויאמר יהוה ראה ראיתי את עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו: 8 וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסים: 9 ועתה הנה צעקת בני ישראל אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם: 10 ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים: 11 ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים: 12 ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה: 13 ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתם להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהים: 14 ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם: 15 ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר: 16 לך ואספת את זקני ישראל ואמרת להם יהוה

לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר : 4 ותחצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו : 5 ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתייה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה : 6 ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה : 7 ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד : 8 ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד : 9 ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והיניקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו : 10 ויגדל הילד ותבאנה לבת פרעה ויהי לה לכן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתהו : 11 ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו : 12 ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי וישמנהו בחול : 13 ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך : 14 ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרנני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר : 15 וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר : 16 ולכתה מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן : 17 ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען וישק את צאנם : 18 ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום : 19 ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן : 20 ויאמר אל בנתיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם : 21 ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה : 22 ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה : 23 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה : 24 וישמע

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו : 2 ראובן שמעון לוי ויהודה : 3 יששכר זבולון ובנימן : 4 דן ונפתלי גר ואשר : 5 ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים : 6 וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא : 7 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם : 8 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף : 9 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו : 10 הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ : 11 וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס : 12 וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל : 13 ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך : 14 וימרדו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך : 15 ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה : 16 ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת היא וחיה : 17 ותיראנה המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיינן את הילדים : 18 ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיינן את הילדים : 19 ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי חיות הנה בשרם תבוא אלהן המילדת וילדו : 20 ויישב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד : 21 ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים : 22 ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון :

וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי : 2 ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים : 3 ולא יכלה עוד הצפינו ותקח

18 לישועתך קייתי יהודה: 19 גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב: 20 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך: 21 נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר: 22 בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור: 23 וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים: 24 ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: 25 מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם: 26 ברכת אביך נברו על ברכת הורי עד תאות נבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: 27 בנימין זאב ישרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל: 28 כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אתם: 29 ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי: 30 במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר: 31 שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה: 32 מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת: 33 ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו:

50

ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו: 2 ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל: 3 וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אותו מצרים שבעים יום: 4 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר: 5 אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה: 6 ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך: 7 ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה וקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים: 8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק שפם

וארבעים ומאת שנה: 29 ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ירך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים: 30 ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: 31 ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה:

48 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים: 2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה: 3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלזו בארץ כנען ויברך אתי: 4 ויאמר אלי הנני מפרך והרבייתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך

אחריך אחזת עולם: 5 ועתה שני בניך הנוולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: 6 ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: 7 ואני בבאי מפרך מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם: 8 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה: 9 ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם: 10 ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם: 11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך: 12 ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה: 13 ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו: 14 וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור: 15 ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה: 16 המלאך הנאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם

49 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואנידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים: 2 הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם: 3 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז: 4 פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה: 5 שמעון ולוי אחים כלי חסם מכרתיהם: 6 בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור: 7 ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל: 8 יהודה אתה יודוך אחיך ירך בערף איביך ישתחו לך בני אביך: 9 גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו: 10 לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקחת עמים: 11 אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו ובדם ענבים סותה: 12 חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב: 13 זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על צידן: 14 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפטים: 15 וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויש שכמו לסבל ויהי למס עבד: 16 דן דין עמו כאחד שבטי ישראל: 17 יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארץ הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחר:

שבעה: 26 כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש: 27 ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים: 28 ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: 29 ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צוואריו ויבך על צוואריו עוד: 30 ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי: 31 ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואנידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי: 32 והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרים וכל אשר להם הביאו: 33 והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: 34 ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן:

47 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרים וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: 2 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: 3 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: 4 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן: 5 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחידך באו אליך: 6 ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחידך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי: 7 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה: 8 ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייד: 9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם: 10 ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה: 11 ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ

רעמסס כאשר צוה פרעה: 12 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף: 13 ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב: 14 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבד אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה: 15 ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף: 16 ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף: 17 ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא: 18 ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם נייתנו ואדמתנו: 19 למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם: 20 ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עלהם הרעב ותהי הארץ לפרעה: 21 ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו: 22 רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם: 23 ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה: 24 והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: 25 ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה: 26 וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: 27 וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד: 28 ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים

וקציר: 7 וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה: 8 ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים: 9 מהירו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמוד: 10 וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בנך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: 11 וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: 12 והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם: 13 והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה: 14 ויפל על צווארי בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צוואריו: 15 וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: 16 והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייתב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: 17 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען: 18 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ: 19 ואתה צויתך זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם: 20 ועיניכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: 21 ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: 22 לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת: 23 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים משוב מצרים ועשר אחנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך: 24 וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תרגזו בדרך: 25 ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם: 26 ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפן לבו כי לא האמין להם: 27 וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח

יעקב אביהם: 28 ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות:

46 ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: 2 ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב ויאמר הנני: 3 ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם: 4 אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך: 5 ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו: 6 ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו: 7 ובניו ובני בניו אתו ובנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה: 8 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן: 9 ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי: 10 ובני שמעון ימואל וימין ואהר ויכין וצחר ושואל בן הכנענית: 11 ובני לוי גרשון קהת ומררי: 12 ובני יהודה ער ואונן ושלח ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול: 13 ובני יששכר תולע ופוח ויוב ושמרון: 14 ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל: 15 אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפרן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש: 16 ובני גר צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי ואראלי: 17 ובני אשר ימנה וישוה וישי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל: 18 אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש: 19 בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין: 20 ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן אן את מנשה ואת אפרים: 21 ובני בנימן בלע ובכר ואשבבל גרא ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד: 22 אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר: 23 ובני דן חשים: 24 ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם: 25 אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש

לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים
 לחם כי תועבה הוא למצרים: 33 וישבו לפניו
 הבכר כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים
 איש אל רעהו: 34 וישא משאת מאת פניו אלהם
 ותרב משאת בנימן ממשאת כלם חמש ידות וישתו
 וישכרו עמו:

44 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את
 אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים
 כסף איש בפי אמתחתו: 2 ואת נביעי גביע הכסף
 תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש
 כדבר יוסף אשר דבר: 3 הבקר אור והאנשים
 שלחו המה וחמריהם: 4 הם יצאו את העיר לא
 הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי
 האנשים והשנתם ואמרת אלהם למה שלמתם
 רעה תחת טובה: 5 הלוא זה אשר ישתה אדני בו
 והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם: 6 וישנם
 וידבר אלהם את הדברים האלה: 7 ויאמרו אליו
 למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך
 מעשות כדבר הזה: 8 הן כסף אשר מצאנו בפי
 אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב
 מבית אדניך כסף או זהב: 9 אשר ימצא אתו
 מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים:
 10 ויאמר גם עתה כדבריהם כן הוא אשר ימצא אתו
 יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: 11 וימהרו ויורדו
 איש את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו:
 12 ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע
 באמתחת בנימן: 13 ויקרעו שמלתם ויעמס איש על
 חמרו וישבו העירה: 14 ויבא יהודה ואחיו ביתה
 יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: 15 ויאמר
 להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא
 ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמני: 16 ויאמר
 יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטרך
 האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני
 גם אנחנו גם אשר נמצא הנביע בידו: 17 ויאמר
 חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הנביע
 בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל
 אביכם: 18 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר

45 ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו
 ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו
 בהתודע יוסף אל אחיו: 2 ויתן את קלו בבכי
 וישמעו מצרים וישמע בית פרעה: 3 ויאמר יוסף
 אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו
 לענות אתו כי נבהלו מפניו: 4 ויאמר יוסף אל
 אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם
 אשר מכרתם אתי מצרימה: 5 ועתה אל תעצבו
 ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה
 שלחני אלהים לפניכם: 6 כי זה שנתים הרעב
 בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש
 בארץ

אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען: 33 ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו ולכו: 34 והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו: 35 ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקן ויראו את צרורות כספיהם המה ואביהם וייראו: 36 ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן תקחו עלי היו כלבה: 37 ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך: 38 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאוולה: (Sheol h7585)

43

והרעב כבד בארץ: 2 ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל: 3 ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: 4 אם ישך משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל: 5 ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: 6 ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח: 7 ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הרברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם: 8 ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: 9 אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים: 10 כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים: 11 ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בשנים ושקדים: 12 וכסף משנה קחו בידכם

ואת הכסף המושב בפי אמתחתים תשיבו בידכם את אבינו בארץ כנען: 33 ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו ולכו: 34 והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו: 35 ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקן ויראו את צרורות כספיהם המה ואביהם וייראו: 36 ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן תקחו עלי היו כלבה: 37 ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך: 38 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאוולה: (Sheol h7585)

בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל: 21 ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו: 22 וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו: 23 ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתים כספכם בא אלי ויוצא אלהם את שמעון: 24 ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם: 25 ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם: 26 ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה: 27 וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי: 28 ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחו: 29 וישא עיניו וירא את בנימן אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני: 30 וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה: 31 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם: 32 וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו

ויצא יוסף על ארץ מצרים: 46 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכול ארץ מצרים: 47 ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים: 48 ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה: 49 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר: 50 וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: 51 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי: 52 ואת שם השני קרא אפרים כי הפריני אלהים בארץ עניי: 53 ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים: 54 ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם: 55 ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: 56 והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: 57 וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ:

42 וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: 2 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות: 3 וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר מצרים: 4 ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון: 5 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען: 6 ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה: 7 וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: 8 ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרהו: 9 ויזכר יוסף את החלומות אשר חלם להם ויאמר אלהם

שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות השבלים הטבות ואמר אל החרטמים ואין מגיד מראה ודקות בשר ותעמדה אצל הפרות על שפת לי: 25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד היאר: 4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הוא את אשר האלהים עשה הנזיר לפרעה: 26 שבע הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאות פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת וייקץ פרעה: 5 ויישן ויחלם שנית והנה שבע שבע שנים הנה חלום אחד הוא: 27 ושבע הפרות שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: 6 והנה הרקות והרעות העלת אחריהן שבע שנים הנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן: ושבע השבלים הרקות שדופות הקדים יהיו שבע 7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים שני רעב: 28 הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום: אשר האלהים עשה הראה את פרעה: 29 הנה 8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם 30 וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע את חלמו ואין פותר אותם לפרעה: 9 וידבר שר בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ: 31 ולא המשיקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן היום: 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר כי כבד הוא מאד: 32 ועל השנות החלום אל בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: 11 ונחלמה פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו האלהים לעשותו: 33 ועתה ירא פרעה איש נבון חלמו: 12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים וחכם וישיתוהו על ארץ מצרים: 34 יעשה פרעה ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים פתר: 13 ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב בשבע שני השבע: 35 ויקבצו את כל אכל השנים על כני ואתו תלה: 14 וישלח פרעה ויקרא את הטבת הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה יוסף ויריצהו מן הבור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא אכל בערים ושמרו: 36 והיה האכל לפקדון לארץ אל פרעה: 15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע תכרת הארץ ברעב: 37 ויישב הדבר בעיני פרעה חלום לפתר אתו: 16 ויען יוסף את פרעה לאמר ובעיני כל עבדיו: 38 ויאמר פרעה אל עבדיו בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: 17 וידבר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ויפתר אתו: 18 והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר כל זאת אין נבון וחכם כמוך: 40 אתה תהיה על ויפת תאר ותדענה באחו: 19 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד 41 ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ורקות בשר לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים ארץ מצרים: 42 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו לרע: 20 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם שבע הפרות הראשונות הבריאות: 21 ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראהו רע המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כאשר בתחלה ואיקץ: 22 וארא בחלמי והנה שבע כל ארץ מצרים: 44 ויאמר פרעה אל יוסף אני שבלים עלת בקנה אחד מלאות וטבות: 23 והנה פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו שבע שבלים צנמות דקות שדופות קדים צמחות בכל ארץ מצרים: 45 ויקרא פרעה שם יוסף צפנת אחריהם: 24 ותבלען השבלים הדקות את שבע פענת ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אן לאשה

אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה: 7 ויהי אחר ימים במשמר: 5 ויחלמו חלום שניהם איש חלמו הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: 8 וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מזה בבית וכל אשר יש לו נתן בידי: 9 איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הנדלה הזאת וחטאתי לאלהים: 10 ויהי כדברת אל יוסף יום ויום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: 11 ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: 12 ותתפשטה בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה: 13 ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה וינס החוצה: 14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: 15 ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה: 16 ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו: 17 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: 18 ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה: 19 ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו: 20 ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר: 21 ויהי יהודה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיניו שר בית הסהר: 22 ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה: 23 אין שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהודה אתו ואשר הוא עשה יהודה מצליח: 40 ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים: 2 ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: 3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: 4 ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו

41 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר: 2 והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאית בשר ותרעינה באחו: 3 והנה

מצרימה: 29 וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי: 17 ויאמר אנכי בכור ויקרע את בגדיו: 30 וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: 31 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם: 32 וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא: 33 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו שרף שרף יוסף: 34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: 35 ויקמו כל בניו וכל בנתיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך אתו אביו: (Sheol h7585) 36 והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים:

38 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויש עד איש עדלמי ושמו חירה: 2 וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: 3 ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער: 4 ותהר עוד ותלד בן ויקרא את שמו אונן: 5 ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: 6 ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר: 7 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהודה וימתהו יהודה: 8 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיק: 9 וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו: 10 וירע בעיני יהודה אשר עשה וימת גם אתו: 11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה: 12 וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על נזוי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה: 13 ויגד לתמר לאמר הנה חמויך עלה תמנתה לנז צאנו: 14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה: 15 ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: 16 ויש אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא

39 ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה: 2 ויהי יהודה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי: 3 וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו: 4 וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו: 5 ויהי מאז הפקיד אתו המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהודה בכל אשר יש לו בבית ובשדה: 6 ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא

החמרים לצבעון אביו: 25 ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה: 26 ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וזעון: 27 אלה בני אצר בלהן וזעון ועקן: 28 אלה בני דישן עון וארן: 29 אלה אלופי החרי אלופ לושן אלופ שובל אלופ צבעון אלופ ענה: 30 אלופ דשן אלופ אצר אלופ דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ שער: 31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל: 32 וימלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבת: 33 וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה: 34 וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני: 35 וימת חשם וימלך תחתיו הדר בן בדר המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית: 36 וימת הדר וימלך תחתיו שמלה ממשרקק: 37 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: 38 וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור: 39 וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פער ושם אשתו מהישבאל בת מטרה בת מי זהב: 40 ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמתם בשמתם אלופ תמנע אלופ עלוה אלופ יתת: 41 אלופ אהליבמה אלופ אלה אלופ פינן: 42 אלופ קנז אלופ תימן אלופ מבצר: 43 אלופ מגדיאל אלופ עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום:

37 וישב יעקב בארץ מנורי אביו בארץ כנען:
2 אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: 3 וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: 4 ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: 5 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: 6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: 7 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי: 8 ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו

בני יעקב: 6 ויבא יעקב לזוזה אשר בארץ כנען 36 ואלה תלדות עשו הוא אדום: 2 עשו לקח הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו: 7 ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו: 8 ותמת דברה מונקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות: 9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפרן ארם ויברך אתו: 10 ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל: 11 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה נוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו: 12 ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריו אתן את הארץ: 13 ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: 14 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: 15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל: 16 ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה: 17 ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן: 18 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין: 19 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם: 20 ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום: 21 ויסע ישראל ויש אהלה מהלאה למגדל עדר: 22 ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר: 23 בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולון: 24 בני רחל יוסף ובנימין: 25 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: 26 ובני זלפה שפחת לאה נד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפרן ארם: 27 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר נר שם אברהם ויצחק: 28 ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה: 29 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו:

את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: 3 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: 4 ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל: 5 ואהליבמה ילדה את יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען: 6 וינק עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו: 7 כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם: 8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: 9 ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר: 10 אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו: 11 ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז: 12 ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו: 13 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומוזה אלה היו בני בשמת אשת עשו: 14 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם ואת קרח: 15 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: 16 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: 17 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: 18 ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: 19 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: 20 אלה בני שעיר החרי ישרי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: 21 ודשון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: 22 ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע: 23 ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: 24 ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימם במדבר ברעתו את

אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל
הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה: 15 ויאמר
עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה
זה אמצא חן בעיני אדני: 16 וישב ביום ההוא עשו
לדרכו שעירה: 17 ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית
ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות: 21
ויבא יעקב שלם עיר שכם בארץ כנען
בבאו מפרן ארם ויחן את פני העיר: 19 ויקן את
חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור
אבי שכם במאה קשיטה: 20 ויצב שם מזבח ויקרא
לו אל אלהי ישראל:

34 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב
לראות בבנות הארץ: 2 וירא אתה שכם בן חמור
החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה:
3 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאחב את הנער
וידבר על לב הנער: 4 ויאמר שכם אל חמור אביו
לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה: 5 ויעקב
שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו
בשדה והחרש יעקב עד באם: 6 ויצא חמור אבי
שכם אל יעקב לדבר אתו: 7 ובני יעקב באו
מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם
מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב
וכן לא יעשה: 8 וידבר חמור אתם לאמר שכם
בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה:
9 והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו
תקחו לכם: 10 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם
שבו וסחרו והאחזו בה: 11 ויאמר שכם אל אביה
ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי
אתן: 12 הרבו עלי מאד מזה ומתן ואתנה כאשר
תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה: 13 ויענו בני
יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו
אשר טמא את דינה אחתם: 14 ויאמרו אליהם לא
נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש
אשר לו ערלה הוא לנו: 15 אך בזאת
נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל זכר:
16 ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו
וישבנו אתכם והיינו לעם אחד: 17 ואם לא תשמעו

35 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית
אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך
בברחך מפני עשו אחיך: 2 ויאמר יעקב אל ביתו
ואל כל אשר עמו חסרו את אלהי הנכר אשר
בתכםם והטהרו והחליפו שמלתיכם: 3 ונקומה
ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי
ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי: 4 ויתנו
אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת
הנזמים אשר באזניהם וישמן אתם יעקב תחת
האלה אשר עם שכם: 5 ויסעו ויהי חתת אלהים
על הערים אשר סביבתיהם ולא רדפו אחרי

מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שער שדה יבק: 23 ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר אדום: 4 ויצו אתם לאמר כה תאמרן לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה: 5 ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להניד לאדני למצא חן בעיניך: 6 וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו: 7 ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות: 8 ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה: 9 ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך: 10 קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: 11 הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני אם על בני: 12 ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב: 13 וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו: 14 עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים: 15 גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים ועזים עשרה: 16 ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר: 17 ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך: 18 ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו: 19 ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו: 20 ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני: 21 ותעבר המחנה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה: 22 ויקם בלילה ההוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר

33 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות: 2 וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים: 3 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו: 4 וירץ עשו לקראתו ויחבקו ויפל על צוארו וישקו ויבכו: 5 וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך: 6 ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין: 7 ותגש גם לאה וילדיה וישתחו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחו: 8 ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני: 9 ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך: 10 ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני: 11 קח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח: 12 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך: 13 ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן: 14 יעבר נא אדני לפני עבדו ואני

נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו: מזה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי: 37 כי מששת 16 כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך נגד אחי ואחריך ויוכיחו בין שנינו: 38 זה עשרים עשה: 17 ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי הגמלים: 18 וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפרדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען: 19 ולבן הלך לגוז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה: 20 ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא: 21 ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד: 22 ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב: 23 ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד: 24 ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב משוב עד רע: 25 וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד: 26 ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנתי כשבויות חרב: 27 למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתף ובכנור: 28 ולא נטשתני לנשק לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו: 29 יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב משוב עד רע: 30 ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את אלהי: 31 ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תנזל את בנותיך מעמי: 32 עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם: 33 ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: 34 ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא: 35 ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים: 36 ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן

32 ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים: 2 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים: 3 וישלח יעקב

את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך: 16 ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא: 17 וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי: 18 ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר: 19 ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב: 20 ותאמר לאה זכרני אלהים אתי וזכר טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבלון: 21 ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה: 22 ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה: 23 ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי: 24 ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר: 25 ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכח אל מקומי ולארצי: 26 תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכח כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך: 27 ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגלליך: 28 ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה: 29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי: 30 כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרנגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי: 31 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמור: 32 אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי: 33 וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום בכשבים גנוב הוא אתי: 34 ויאמר לבן הן לו יהי כדברך: 35 ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאות כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו: 36 וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת: 37 ויקח לו יעקב

31 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה: 2 וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום: 3 ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך: 4 וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו: 5 ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אלי כתמול שלשם ואלהי אבי היה עמדי: 6 ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן: 7 ואביכן התל בי והחלף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי: 8 אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים: 9 ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן לי: 10 ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים: 11 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: 12 ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך: 13 אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך: 14 ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו: 15 הלוא נכריות

רביצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר: 3 ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה: 4 ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו: 5 ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו: 6 ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן: 7 ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו: 8 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן: 9 ועודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא: 10 ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו וינש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו: 11 וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך: 12 ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה

הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה: 13 ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה: 14 ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: 15 ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתי חנם הגידה לי מה משכרתך: 16 וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל: 17 ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה: 18 ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: 19 ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאישי אחר שבע עמדי: 20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה: 21 ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: 22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: 23 ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: 24 ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה: 25 ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני: 26 ויאמר

30 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי: 2 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן: 3 ותאמר הנה אמתי בלחה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה: 4 ותתן לו את בלחה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: 5 ותהר בלחה ותלד ליעקב בן: 6 ותאמר רחל דגני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן: 7 ותהר עוד ותלד בלחה שפחת רחל בן שני ליעקב: 8 ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי: 9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה: 10 ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: 11 ותאמר לאה בנד ותקרא את שמו גד: 12 ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: 13 ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר: 14 וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך: 15 ותאמר לה המעט קחתך

פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו: 31 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך: 32 ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו: 33 ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה: 34 כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי: 35 ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך: 36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה: 37 ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתי ולכה אפוא מה אעשה בני: 38 ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קלו ויבך: 39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל: 40 ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך: 41 וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרנה את יעקב אחי: 42 ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך: 43 ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה: 44 וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך: 45 עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיו משם למה אשכל גם שניכם יום אחד: 46 ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים: 28 ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען: 2 קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך: 3 ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים: 4 ויתן לך את

29 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: 2 וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן

19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים: 20 ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו: 21 ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה: 22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ: 23 ויעל משם באר שבע: 24 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי: 25 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויש שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר: 26 ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו: 27 ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם: 28 ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך: 29 אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה: 30 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: 31 וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום: 32 ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: 33 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה: 34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי: 35 ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה:

27 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: 2 ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: 3 ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה: 4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות: 5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא: 6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי

עמיו: 9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי אשר על פני ממרא: 10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו: 11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי: 12 ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הנר המצרית שפחת שרה לאברהם: 13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם: 14 ומשמע ודומה ומשא: 15 חדר ותימא יטור נפיש וקדמו: 16 אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם: 17 ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלושים שנה ושבע שנים ויוגע וימת ויאסף אל עמיו: 18 וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל: 19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: 20 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפרן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: 21 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: 22 ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למזה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה: 23 ויאמר יהוה לה שני גיים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבר צעיר: 24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: 25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: 26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם: 27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: 28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: 29 ויזד יעקב נזיר ויבא עשו מן השדה והוא עיף: 30 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: 32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה

26 ויהי רעב בארץ מלכד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה: 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: 3 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: 4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ: 5 עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמתי מצותי חקותי ותורתי: 6 וישב יצחק בגרר: 7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יחרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא: 8 ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: 9 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה: 10 ויאמר אבימלך מזה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם: 11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת: 12 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה: 13 ויגדל האיש וילך הלך וגדל עד כי גדל מאד: 14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: 15 וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר: 16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד: 17 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם: 18 וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו:

על העין: 31 ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד
בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים: 32 ויבא
האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא
לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר
אתו: 33 וישיש לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם
דברתי דברי ויאמר דבר: 34 ויאמר עבד אברהם
אנכי: 35 ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתן
לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים
וחמרים: 36 ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי
זקנתה ויתן לו את כל אשר לו: 37 וישבעני אדני
לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר
אנכי ישב בארצו: 38 אם לא אל בית אבי תלך ואל
משפחתי ולקחת אשה לבני: 39 ואמר אל אדני
אלי לא תלך האשה אחרי: 40 ויאמר אלי יהוה
אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח
דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי:
41 אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא
יתנו לך והיית נקי מאלתי: 42 ואבא היום אל העין
ואמר יהוה אליה אדני אברהם אם ישך נא מצליח
דרכי אשר אנכי הלך עליה: 43 הנה אנכי נצב על
עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי
אליה השקיני נא מעט מים מכרך: 44 ואמרתי אלי
גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר
הכית יהוה לבן אדני: 45 אני טרם אכלה לדבר
אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותדר
העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא: 46 ותמהר

ותורדר כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה
ואשת וגם הגמלים השקתה: 47 ואשאל אתה ואמר
בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה
לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה:
48 ואקד ואשתחותה ליהוה ואברך את יהוה אלהי
אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את
בת אחי אדני לבנו: 49 ועתה אם ישכם עשים
חסד ואמת את אדני הנידו לי ואם לא הנידו
לי ואפנה על ימין או על שמאל: 50 ויען לבן
ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר
אליך רע או טוב: 51 הנה רבקה לפניך קח ולך

ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה: 52 ויהי
כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו
ארצה ליהוה: 53 ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב
ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה:
54 ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו
ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני: 55 ויאמר
אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר
תלך: 56 ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה
הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני: 57 ויאמרו
נקרא לנער ונשאלה את פיה: 58 ויקראו לרבקה
ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך:
59 וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקה ואת עבד
אברהם ואת אנשיו: 60 ויברכו את רבקה ויאמרו
לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את
שער שנאיו: 61 ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה
על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את
רבקה וילך: 62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי
והוא יושב בארץ הנגב: 63 ויצא יצחק לשוח בשדה
לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים:
64 ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל
מעל הגמל: 65 ותאמר אל העבד מי האיש הלזה
ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני
ותקח הצעיף ותתכס: 66 ויספר העבד ליצחק את
כל הדברים אשר עשה: 67 ויבאה יצחק האהלה
שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה
וינחם יצחק אחרי אמו:

25

ויספ אברהם ויקח אשה ושמה קטורה:
2 ותלד לו את זמרון ואת יקשן ואת מדין
ואת ישבק ואת שוח: 3 ויקשן ילד את שבא ואת
דרן ובני דרן היו אשורם ולטושים ולאמים: 4 ובני
מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל אלה
בני קטורה: 5 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק:
6 ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם
מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה
אל ארץ קדם: 7 ואלה ימי שני חיי אברהם אשר
חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים: 8 ויגוע
וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל

אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם 9 וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו לאחזות קבר: 10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר: 11 לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך: 12 וישתחו אברהם לפני עם הארץ: 13 וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה: 14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו: 15 אדני שמעני ארץ ארבע מאות שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר: 16 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרן את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: 17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב: 18 לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו: 19 ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען: 20 ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזות קבר מאת בני חת:

24 ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל: 2 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי: 3 ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו: 4 כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק: 5 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם: 6 ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה: 7 יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: 8 ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה:

9 וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו לאחזות קבר: 10 ויקח העבד עשרה עפרון החתי את אברהם אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו שער עירו לאמר: 11 לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך: 12 ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם: 13 הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים: 14 והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני: 15 ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה: 16 והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל: 17 וירץ העבד לקראתה ויאמר הנמיאני נא מעט מים מכדך: 18 ותאמר שתה אדני ותמחה ותרד על ידה ותשקהו: 19 ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת: 20 ותמחה ותער כדה אל השקת ותריך עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו: 21 והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אם לא: 22 ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלים: 23 ויאמר בת מי את הנידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון: 24 ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור: 25 ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון: 26 ויקד האיש וישתחו ליהוה: 27 ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני: 28 ותרץ הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה: 29 ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החיוצה אל העין: 30 ויהי כראת את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים

24 ויאמר אברהם אנכי אשבע: 25 והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך: 26 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום: 27 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: 28 ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לברדן: 29 ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לברדן: 30 ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת: 31 על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: 32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים: 33 וישע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: 34 ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:

22 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם הנני: 2 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: 3 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: 4 ביום השלישי וישא אברהם את עינו וירא את המקום מרחק: 5 ויאמר אברהם אל נערי שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכח עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם: 6 ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: 7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: 8 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: 9 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים: 10 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את

23 ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: 2 ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה: 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר: 4 גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו: 6 שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך: 7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת: 8 וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר: 9 ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו

ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגד בנדר: 2 ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה: 3 ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל: 4 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הנני גם צדיק תהרג: 5 הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם היא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת: 6 ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחשו לי על כן לא נתתיך לנגע אליה: 7 ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחייה ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך: 8 וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד: 9 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמודי: 10 ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה: 11 ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי: 12 וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה: 13 ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי הוא: 14 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו: 15 ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב: 16 ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכתת: 17 ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו: 18 כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם:

ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: 2 ותהר ותלד שרה לאברהם

עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה: 33 וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו:

19 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה: 2 ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין: 3 ויפצר בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו: 4 טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנגער ועד זקן כל העם מקצה: 5 ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם: 6 ויצא אללהם לוט הפתחת והדלת סגר אחריו: 7 ויאמר אל נא אחי תרעו: 8 הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קרתי: 9 ויאמרו נש הלאה ויאמרו האחד בא לנור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת: 10 וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו: 11 ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסגורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח: 12 ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום: 13 כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה: 14 ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו: 15 וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאות פן תספה בעון העיר: 16 ויתמהמה ויחזקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר: 17 ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחרריך ואל תעמד בכל הככר ההרה

המלט פן תספה: 18 ויאמר לוט אלהם אל נא אדני: 19 הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי: 20 הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי: 21 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת: 22 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער: 23 השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה: 24 ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים: 25 ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל יושבי הערים וצמח האדמה: 26 ותבט אשתו מאחוריו ותהי נציב מלח: 27 וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה: 28 וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן: 29 ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט: 30 ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו: 31 ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ: 32 לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע: 33 ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה: 34 ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע: 35 ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקמה: 36 ותהרין שתי בנות לוט מאביהן: 37 ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום: 38 והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום:

מלכי עמים ממנה יהיו: 17 ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד: 18 ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך: 19 ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו: 20 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפרייתי אתו והרבייתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול: 21 ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת: 22 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם: 23 ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדיו ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים: 24 ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו: 25 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו: 26 בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו: 27 וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו:

18 וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום: 2 וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: 3 ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך: 4 ויקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: 5 ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: 6 וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לזשי ועשי ענות: 7 ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו: 8 ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: 9 ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל: 10 ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו: 11 ואברהם ושרה זקנים באים

בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים: 12 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן: 13 ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקת שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי: 14 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן: 15 ותכחש שרה לאמר לא צחקתי עולם לזרעו אחריו: כי יראה ויאמר לא כי צחקת: 16 ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם: 17 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: 18 ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ: 19 כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו: 20 ויאמר יהוה זעקת סדם ועמורה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד: 21 ארדה נא ואראה הכצקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה: 22 ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: 23 ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע: 24 אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה: 25 חללה לך מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט: 26 ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם: 27 ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: 28 אולי יחסרון חמשים הצדיקים חמשה התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה: 29 ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים: 30 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים: 31 ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים: 32 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם

מאזר כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה: 8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה: 9 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגו': 10 ויקח לו את כל אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בחר: 11 וירד העיש על הפגרים וישב אתם אברם: 12 ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלה עליו: 13 ויאמר לאברם ידע תדע כי נר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: 14 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול: 15 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה: 16 ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה: 17 ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הנזירים האלה: 18 ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת: 19 את הקיני ואת הקניזי ואת הקדמוני: 20 ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים: 21 ואת האמרי ואת הכנעני ואת הנרגשי ואת היבوسی:

17 ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים: 2 ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד: 3 ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר: 4 אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים: 5 ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך: 6 והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו: 7 והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריו לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריו: 8 ונתתי לך ולזרעך אחריו את ארץ מגידך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים: 9 ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר ואתה זרעך אחריו לדרתם: 10 זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריו המול לכם כל זכר: 11 ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם: 12 ובן שמינת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם ויליד בית ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא: 13 המול ימול יליד ביתך ומקנת כסף והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם: 14 וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר: 15 ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה: 16 וברכתני אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים

ביני וביניך ובין רעי ובין רעיד כי אנשים אחים 10 ועמק השדים בארת בארת חמר וינסו מלך סדם אנחנו: 9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה: 10 וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צער: 11 ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו: 12 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם: 13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד: 14 ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה: 15 כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם: 16 ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה: 17 קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה: 18 ויאהל אברם וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבחה ליהוה:

14 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים: 2 עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צביים ומלך בלע היא צער: 3 כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח: 4 שנים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלוש עשרה שנה מרדו: 5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים: 6 ואת החרי בהררם שעיר עד איל פארן אשר על המדבר: 7 וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בחצצן תמר: 8 ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צביים ומלך בלע הוא צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים: 9 את כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה:

15 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מונן לך שכרך הרבה מאד: 2 ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר: 3 ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי: 4 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך: 5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך: 6 והאמן ויחשבה לו צדקה: 7 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך

אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: 14 ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר: 15 ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: 16 ויחי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג: 17 ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: 18 ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו: 19 ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: 20 ויחי רעו שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג: 21 ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: 22 ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור: 23 ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות: 24 ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח: 25 ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות: 26 ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן: 27 ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט: 28 וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים: 29 ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכת: 30 ותהי שרי עקרה אין לה ולד: 31 ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם: 32 ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן:

12 ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך: 2 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: 3 ואברכה מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה: 4 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן: 5 ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה: 6 ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב: 7 וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי: 8 אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא שם אברם בשם יהוה: 9 וגם לוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים: 10 ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: 11 ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ: 12 ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה

בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על 18 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר הארץ: 17 ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית נפצו משפחות הכנעני: 19 ויהי גבול הכנעני מצידן אשר הקמתי בני ובין כל בשר אשר על הארץ: באכה נדרה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה 18 ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וצבים עד לשע: 20 אלה בני חם למשפחתם וחם הוא אבי כנען: 19 שלשה אלה בני נח ומאלה 21 ולשם ילד גם הוא נפצה כל הארץ: 20 ויחל נח איש האדמה וישע אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול: 22 בני שם כרם: 21 וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה: עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם: 23 ובני ארם 22 וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני עוז וחול וגתר ומש: 24 וארפכשד ילד את שלח אחיו בחוץ: 23 ויקח שם ויפת את השמלה וישימו ושלח ילד את עבר: 25 ולעבר ילד שני בנים שם על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו: 26 ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות 24 וייקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן: ואת ירח: 27 ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה: 25 ויאמר אדור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: 28 ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא: 29 ואת אופר 26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן: 30 ויהי למו: 27 יפת אלהים ליפת וישכן באחלי שם ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם: 31 אלה כנען עבד למו: 28 ויחי נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה: 29 ויהיו כל ימי נח תשע מאות 32 אלה משפחת בני נח לתולדתם בנויהם ומאלה שנה וחמשים שנה וימת: נפרדו הגוים בארץ אחר המבול:

10 ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת וילדו **11** ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים: להם בנים אחר המבול: 2 בני יפת נמר ומנוג ומדי 2 ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער ויון ותבל ומשך ותירס: 3 ובני נמר אשכנז וריפת וישבו שם: 3 ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה ונתגרמה: 4 ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודרנים: לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן 5 מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו והחמור היה להם לחמר: 4 ויאמרו הבה נבנה לנו למשפחתם בנויהם: 6 ובני חם כוש ומצרים ופוט עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ וכנען: 7 ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה על פני כל הארץ: 5 וירד יהוה לראת את העיר וסבתכא ובני רעמה שבא ורדן: 8 וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ: 9 הוא היה הן עם אחד ושפה אחת לכולם וזה החלם לעשות גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות: 7 הבה לפני יהוה: 10 ותהי ראשית ממלכתו בבל וארץ ואכד וכלנה בארץ שנער: 11 מן הארץ ההוא יצא רעהו: 8 ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ אשור ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח: ויחדלו לבנות העיר: 9 על כן קרא שמה בבל כי 12 ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה: שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה 13 ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים על פני כל הארץ: 10 אלה תולדת שם שם בן ואת נפתחים: 14 ואת פתרסים ואת כסלחים אשר מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול: יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: 15 וכנען ילד 11 ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות את צידן בכרו ואת חת: 16 ואת היבסי ואת האמרי שנה ויולד בנים ובנות: 12 וארפכשד חי חמש ואת הנרגשי: 17 ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני: ושלשים שנה ויולד את שלח: 13 ויחי ארפכשד

ותלך התבה על פני המים: 19 והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הנבחים אשר תחת כל השמים: 20 חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים: 21 וינוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם: 22 כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: 23 וימות את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה: 24 ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום:

8 ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת

כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים: 2 ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים: 3 וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום: 4 ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט: 5 והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים: 6 ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה: 7 וישלח את הערב ויצא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: 8 וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה: 9 ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה: 10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה: 11 ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ: 12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד: 13 ויהי באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה: 14 ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ: 15 וידבר אלהים אל נח לאמר: 16 צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך: 17 כל החיה

9 ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ: 2 ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגני הים בידכם נתנו: 3 כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל: 4 אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו: 5 ואך את דמכם לנפשותיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם: 6 שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם: 7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה: 8 ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר: 9 ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחרים: 10 ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ: 11 והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ: 12 ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדורת עולם: 13 את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ: 14 והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן: 15 וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר: 16 והיתה הקשת בענן וראיתה לזכר ברית עולם

את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה: 30 ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות: 31 ויהי כל ימי למך שבע ושבועים שנה ושבוע מאות שנה וימת: 32 ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת: 6 ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם: 2 ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו: 3 ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשנם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה: 4 הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הנבירים אשר מעולם אנשי השם: 5 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום: 6 וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: 7 ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם: 8 ונח מצא חן בעיני יהוה: 9 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח: 10 ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת: 11 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: 12 וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ: 13 ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: 14 עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: 15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: 16 צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה: 17 ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ ינוע: 18 והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך:

7 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה: 2 מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו: 3 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ: 4 כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה: 5 ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה: 6 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ: 7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול: 8 מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה: 9 שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: 10 ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ: 11 בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינת תהום רבה וארבת השמים נפתחו: 12 ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: 13 בעצם היום הזה בא נח ושם וחס ויפת בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה: 14 המה וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינה וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף: 15 ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים: 16 והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו: 17 ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ: 18 ויגברו המים וירבו מאד על הארץ:

ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו: 5 ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו: 6 ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך: 7 הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואלריך תשוקתו ואתה תמשל בו: 8 ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו: 9 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי: 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה: 11 ועתה ארר אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך: 12 כי תעבד את האדמה לא תספ תת כחה לך נע ונדר תהיה בארץ: 13 ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשא: 14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתיר והייתי נע ונדר בארץ והיה כל מצאי יהרגני: 15 ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישע יהוה לקין אות לבלתי חכות אתו כל מצאו: 16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן: 17 וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך: 18 ויולד לחנוך את עירר ועירר ילד את מחויאל ומחייאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך: 19 ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה: 20 ותלד עדה את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה: 21 ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב: 22 וצלה גם היא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה: 23 ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי: 24 כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה: 25 וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין: 26 ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה:

5 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו: 2 זכר ונקבה

ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב: 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם: 13 ושם הנהר השני ניוון הוא הסובב את כל ארץ כוש: 14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת: 15 ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בן עדן לעבדה ולשמרה: 16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל: 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: 18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו: 19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו: 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו: 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה: 22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם: 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת: 24 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד: 25 ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו:

3 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: 2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל: 3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון: 4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון: 5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: 6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל: 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירומם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם

4 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה: 2 ותספ ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה: 3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה: 4 והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו

בראשית

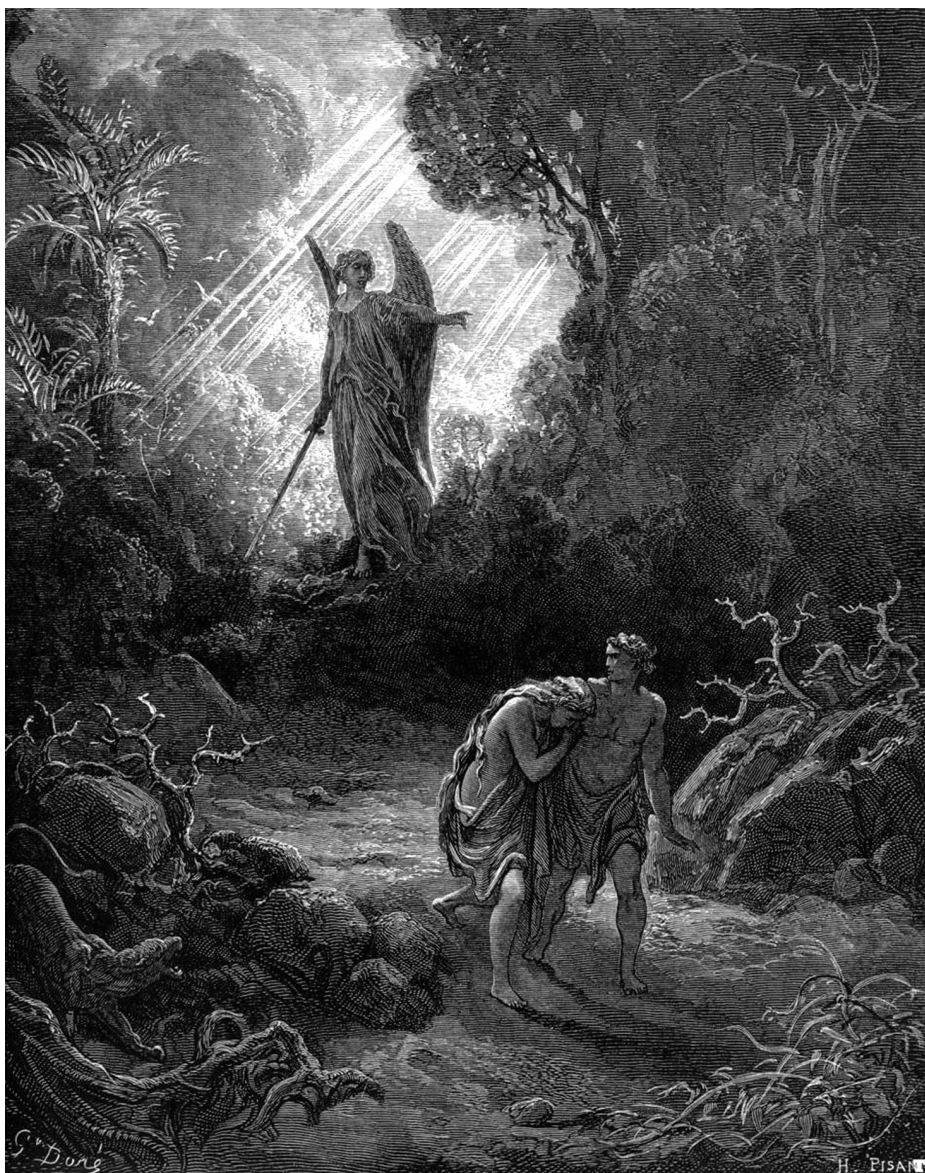
1

המים בימים והענף ירב בארץ: 23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי: 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה נפש חיה למינה ויהי כן: 25 ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינה וירא אלהים כי טוב: 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו ויירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: 27 ויברא אלהים את האדם בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ: 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: 30 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן: 31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום השישי:

2

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: 3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: 6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה: 7 וייצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: 8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר: 9 ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: 10 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים: 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: 4 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: 7 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן: 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני: 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן: 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב: 11 ויאמר אלהים תרשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למיניו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב: 13 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי: 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים: 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן: 16 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: 17 ויתן אתם אלהים לברקיע השמים להאיר על הארץ: 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב: 19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים: 21 ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב: 22 ויברך אתם אלהים לאמור פרו ורבו ומלאו את

ויגרש את האדם וישכן מקדם לנן עדן את הכרבים ואת להש החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים:
(בראשית 3:24)

הברית הישנה

תוכן העניינים

עדות חדשה

הברית הישנה

561	מתיו	1	בראשית
586	מאדק	36	שמות
602	לוקס	65	ויקרא
628	גיון	86	במדבר
649	מעשי השליחים	115	דברים
676	אל־הרומים	140	יהושע
687	הראשונה אל־הקורנתים	158	שופטים
698	השנית אל־הקורנתים	176	שמואל א
705	אל־הגלטים	199	שמואל ב
709	אל־האפסוסים	218	מלכים א
713	אל־הפילפיים	241	מלכים ב
716	אל־הקולסים	263	ישעיה
719	1 סלונים	293	ירמיה
722	2 סלונים	331	יחזקאל
724	1 טימותי	365	הושע
727	2 טימותי	370	יואל
729	אל־טיטוס	372	עמוס
731	אל־פלימון	376	עבדיה
732	אל־העברים	377	יונה
740	יעקב	379	מיכה
743	הראשונה לפטרוס	382	נחום
746	השנית לפטרוס	384	חבקוק
748	הראשונה ליוחנן	386	צפניה
751	השנית ליוחנן	388	חגי
752	השלישית ליוחנן	390	זכריה
753	יהודה	396	מלאכי
754	חזון יוחנן	398	תהילים
		436	איוב
		451	משלי
		464	רות
		467	שיר השירים
		470	קהלת
		476	איכה
		479	אסתר
		485	דניאל
		496	עזרא
		503	נחמיה
		513	דברי הימים א
		533	דברי הימים ב
	נספח		
	מדריך הקורא		
	מילון		
	מפות		
	עצה		
	איורים Doré		

History

עברית at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēse added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
- 05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

הקדמה

עברית at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Holy Bible Aionian Edition ®

תנ"ך עברי מודרני

Modern Hebrew Bible

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 4/18/2025

Source copyright: Public Domain

Translator unknown

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Holy Bible

Aionian Edition®

תנ"ך עברי מודרני

Modern Hebrew Bible

